

Europeiska unionens officiella tidning

L 150



Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

20 maj 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2014 av den 16 april 2014 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 1216/2009 och (EG) nr 614/2009 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 av den 16 april 2014 om åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen ⁽¹⁾ 59
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 512/2014 av den 16 april 2014 om ändring av förordning (EU) nr 912/2010 om inrättande av Europeiska byrån för GNSS 72
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF 93
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering 112

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG	143
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG	168
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 ⁽¹⁾	195

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

2014/283/EU:

★ Rådets beslut av den 14 april 2014 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Nagoya-protokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald ⁽¹⁾	231
★ Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald	234

2014/284/EU:

★ Rådets beslut av den 14 april 2014 om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen	250
★ Frivilligt partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen	252

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 510/2014

av den 16 april 2014

om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 1216/2009 och (EG) nr 614/2009

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2 och 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 1216/2009 ⁽³⁾ och rådets förordning (EG) nr 614/2009 ⁽⁴⁾ måste anpassas till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande, och särskilt den åtskillnad som där införs mellan delegerade akter och genomförandeakter. Ytterligare anpassningar behövs för att göra de befintliga texterna klarare och tydligare.
- (2) Fram till den 31 december 2013 har huvudinstrumentet för den gemensamma jordbrukspolitiken, som fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskriver om, varit rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾.
- (3) Inom ramen för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken ersattes förordning (EG) nr 1234/2007, med verkan från den 1 januari 2014, med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽⁶⁾. Förordningarna (EG) nr 1216/2009 och (EG) nr 614/2009 bör anpassas för att ta hänsyn till den förordningen, så att systemet för handeln med tredjeländer för, å ena sidan, jordbruksprodukter och, å andra sidan, varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter även i fortsättningen blir konsekvent.
- (4) Vissa jordbruksprodukter används vid framställning av både bearbetade jordbruksprodukter och varor som inte förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget. Det är nödvändigt att både inom den gemensamma jordbrukspolitiken och inom den gemensamma handelspolitiken vidta åtgärder med hänsyn till den betydelse som handeln med dessa produkter och varor har för målen i artikel 39 i EUF-fördraget och till hur de bestämmelser som har fastställts för att genomföra artikel 43 i EUF-fördraget påverkar dessa produkters och varors ekonomiska ställning, med beaktande av skillnaderna mellan anskaffningskostnaderna för jordbruksprodukter i unionen och på världsmarknaden.
- (5) För att ta hänsyn till de olika förhållandena inom jordbruket och livsmedelsindustrin i unionen, skiljer man i unionen mellan jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget och bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i den bilagan. Samma åtskillnad görs kanske inte i vissa tredjeländer med vilka unionen sluter

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 90.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1216/2009 av den 30 november 2009 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter (EUT L 328, 15.12.2009, s. 10).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 614/2009 av den 7 juli 2009 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin (EUT L 181, 14.7.2009, s. 8).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

avtal. Därför bör det införas en möjlighet att utvidga tillämpningen av de allmänna bestämmelserna om bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget till att gälla även för vissa jordbruksprodukter som förtecknas i den bilagan, om det finns ett internationellt avtal som föreskriver att dessa två typer av produkter ska likställas med varandra.

- (6) När det i denna förordning hänvisas till internationella avtal som unionen ingått eller tillämpat provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget, är det artikel 218 i EUF-fördraget som avses.
- (7) För att förebygga eller motverka negativa effekter på unionsmarknaden och på den gemensamma jordbrukspolitikens effektivitet till följd av att vissa jordbruksprodukter importeras, bör det vara möjligt att införa en tilläggstull för import av sådana produkter förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.
- (8) Äggalbumin och mjölkalbumin utgör bearbetade jordbruksprodukter som inte ingår i bilaga I till EUF-fördraget. För att åstadkomma harmonisering och förenkling bör det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin som fastställs i förordning (EG) nr 614/2009 införlivas i systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter. Med beaktande av att ägg i stor utsträckning kan ersättas av äggalbumin och i viss utsträckning av mjölkalbumin, bör handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin motsvara handelssystemet för ägg.
- (9) Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser om förmånsordningar för handel enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012⁽¹⁾ och unionens övriga autonoma förmånsordningar för handel, är det nödvändigt att fastställa huvudreglerna för det handelssystem som är tillämpligt på bearbetade jordbruksprodukter och varor som inte omfattas av bilaga I som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter. Det är också nödvändigt att fastställa av nedsatta importtullar och tullkvoter och om beviljande av exportbidrag i enlighet med de huvudreglerna. Dessa regler och bestämmelser bör utformas med hänsyn till de begränsningar vad gäller importtullar och exportbidrag som följer av åtaganden som godtagits av unionen enligt WTO-avtalen och bilaterala avtal.
- (10) På grund av den nära kopplingen mellan marknaden för äggalbumin och mjölkalbumin och marknaden för ägg, bör det vara möjligt att kräva att en importlicens uppvisas för import av äggalbumin och mjölkalbumin samt att avbryta förfarandet för aktiv förädling av äggalbumin och mjölkalbumin när unionsmarknaden för dessa produkter eller marknaden för ägg störs eller sannolikt kommer att störas på grund av förfarandet för aktiv förädling av äggalbumin och mjölkalbumin. Det bör vara möjligt att ställa krav beträffande produkternas ursprung, härkomst, äkthet och kvalitetsegenskaper för att importlicenser ska utfärdas för äggalbumin och mjölkalbumin samt för deras övergång till fri omsättning.
- (11) I syfte att ta hänsyn till utvecklingen i handeln och på marknaden, till behoven på marknaderna för äggalbumin och mjölkalbumin samt för ägg och till resultaten av övervakningen av importen av äggalbumin och mjölkalbumin bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på regler för fastställande av att det krävs en importlicens för import av äggalbumin och mjölkalbumin för övergång till fri omsättning, regler om de rättigheter och skyldigheter som följer av denna importlicens samt av dess rättsliga verkan, de fall då en toleransnivå ska tillämpas när det gäller skyldigheten som nämns i licensen, regler om att det för utfärdande av en licens eller övergång till fri omsättning ska krävas uppvisande av en handling utfärdad av ett tredjeland eller en enhet som bland annat bekräftar produkternas ursprung, härkomst, äkthet och kvalitetsegenskaper, regler om överföring av importlicenser och om restriktioner för denna överföring, i vilka fall importlicenser inte behöver uppvisas och i vilka fall det inte ska krävas att det ställs en säkerhet som garanti för att produkterna importeras inom licensens giltighetstid.
- (12) Vid framställningen av vissa bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget används jordbruksprodukter som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitik. Den tull som tillämpas för import av dessa bearbetade jordbruksprodukter bör utjämna skillnaden mellan priserna på världsmarknaden och på unionsmarknaden för de jordbruksprodukter som används vid framställning av dem och samtidigt säkerställa den berörda bearbetningsindustrins konkurrenskraft.
- (13) Inom ramen för unionens handelspolitik beviljas i vissa internationella avtal en nedsättning eller utfasning av importtullarnas jordbrukskomponent för bearbetade jordbruksprodukter, tilläggstullar på socker och mjöl och värdetullen. Det bör vara möjligt att fastställa de nedsättningarna i förhållande till de jordbrukskomponenter som tillämpas för handel som inte är förmånsbehandlad.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 31.10.2012, s. 1).

- (14) Importtullens jordbrukskomponent bör utjämna skillnaden mellan priserna på världsmarknaden och på unionsmarknaden för de jordbruksprodukter som har använts vid framställningen av de bearbetade jordbruksprodukterna. Det måste därför finnas ett nära samband mellan beräkningen av jordbrukskomponenten i den importtull som tillämpas på bearbetade jordbruksprodukter och den importtull som tillämpas på jordbruksprodukter som importeras i oförändrat tillstånd.
- (15) I syfte att genomföra de internationella avtal i vilka en nedsättning eller utfasning av importtullarna för bearbetade jordbruksprodukter föreskrivs när specifika jordbruksprodukter använts eller anses ha använts vid framställningen av dessa, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av en förteckning över de jordbruksprodukter som ska anses ha använts vid framställningen av de bearbetade jordbruksprodukterna, fastställande av motsvarande kvantiteter och regler för omräkning av andra jordbruksprodukter till motsvarande kvantiteter av de jordbruksprodukter som anses ha använts, fastställande av de nödvändiga uppgifterna för beräkning av den nedsatta jordbrukskomponenten och de nedsatta tilläggstullarna samt beräkningsmetoden och de försumbara mängder för vilka de nedsatta jordbrukskomponenterna och tilläggstullarna för socker och mjöl ska vara lika med noll.
- (16) Det är möjligt att bevilja importtullmedgivanden för obegränsade mängder av de berörda varorna eller för begränsade mängder som omfattas av en tullkvot. Där tullmedgivanden beviljas inom tullkvoter i vissa internationella avtal, bör kvoterna öppnas och förvaltas av kommissionen. Av praktiska skäl är det väsentligt att förvaltningen av den icke-jordbruksrelaterade delen av importtullen för varor för vilka tullförmåner har beviljats omfattas av samma regler som förvaltningen av jordbrukskomponenten.
- (17) På grund av den nära kopplingen mellan marknaderna för äggalbumin och mjölkalbumin och marknaden för ägg bör tullkvoter för äggalbumin och mjölkalbumin öppnas och förvaltas på samma sätt som tullkvoter för ägg enligt förordning (EU) nr 1308/2013. Förvaltningsmetoden bör vid behov vara anpassad efter försörjningsbehoven på unionsmarknaden och efter behovet av att bevara balansen på denna marknad, och den bör bygga på metoder som tidigare använts och beakta de rättigheter som följer av WTO-avtalen.
- (18) I syfte att säkerställa rättvis tillgång till marknaden och likabehandling av aktörerna och för att ta hänsyn till unionsmarknadens försörjningsbehov och bevara balansen på den marknaden bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på de villkor som ska uppfyllas för inlämnande av ansökningar inom tullkvoten och reglerna om överföring av rättigheterna inom tullkvoten, föreskrivande av att det för att ta del av tullkvoten krävs att en säkerhet ställs och att särskilda egenskaper, krav eller begränsningar som är tillämpliga på tullkvoter fastställs.
- (19) I syfte att säkerställa att exporterade produkter kan komma i fråga för särskild behandling vid import till ett tredjeland om vissa villkor uppfylls, i enlighet med internationella avtal som unionen ingått enligt EUF-fördraget, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på regler om krav på att medlemsstaternas behöriga myndigheter, på begäran och efter lämplig kontroll, utfärdar en handling som intygar att villkoren uppfylls för produkter som, om de exporteras, kan komma i fråga för särskild behandling vid import till ett tredjeland, om vissa villkor uppfylls.
- (20) Det är möjligt att bearbetningsindustrins efterfrågan på jordbruksråvaror inte till fullo kan tillgodoses på konkurrenskraftiga villkor med unionens jordbruksråvaror. Enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ får sådana varor godkännas för förfarandet för aktiv förädling under förutsättning att de ekonomiska villkor uppfylls som fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽²⁾. Förordning (EEG) nr 2913/92 kommer att ersättas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽³⁾, men först från och med den 1 juni 2016. En hänvisning bör därför göras till förordning (EEG) nr 2913/1992 i den här förordningen, särskilt med tanke på att hänvisningar till förordning (EEG) nr 2913/1992 i framtiden ska betraktas som hänvisningar till förordning (EU) nr 952/2013. Under tydligt angivna omständigheter bör det anses att de ekonomiska villkoren är uppfyllda för godkännande av vissa kvantiteter av jordbruksprodukter inom ramen för förfarandet för aktiv förädling. Dessa kvantiteter bör fastställas på grundval av en försörjningsbalans. Rättvis tillgång till de tillgängliga kvantiteterna, likabehandling av aktörer och tydlighet bör säkerställas via ett system med licenser för aktiv förädling som utfärdas av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

- (21) I syfte att säkerställa att förfarandet för aktiv förädling förvaltas på ett ansvarsfullt och effektivt sätt, med hänsyn tagen till situationen på unionsmarknaden för råvarorna i fråga och till bearbetningsindustrins behov och rutiner, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över de jordbruksprodukter för vilka licenser för aktiv förädling får utfärdas, de rättigheter som följer av licenserna för aktiv förädling och deras rättsliga verkan, överföringen av rättigheter mellan aktörer och de regler som är nödvändiga för att systemet med licenser för aktiv förädling ska vara tillförlitligt och effektivt när det gäller licensens äkthet, dess överföring eller begränsningar för den överföringen.
- (22) Inom de gränser som unionens åtaganden i Världshandelsorganisationen medger, bör det införas ett system för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som används vid framställning av varor som inte förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget, så att producenterna av dessa varor inte missgynnas med tanke på de priser som de till följd av den gemensamma jordbrukspolitiken måste betala för sina varuleveranser. Dessa bidrag bör endast utjämna skillnaden mellan priset för en jordbruksprodukt på unionsmarknaden och på världsmarknaden. Systemet bör därför inrättas som del av systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter.
- (23) Förteckningen över varor som inte omfattas av bilaga I för vilka exportbidrag får beviljas bör upprättas med beaktande av skillnaden mellan priserna på unionsmarknaden och på världsmarknaden på de jordbruksprodukter som används vid framställningen av dem och behovet att utjämna denna skillnad helt eller delvis för att möjliggöra export av de jordbruksprodukter som används i de berörda varorna som inte omfattas av bilaga I.
- (24) Det är nödvändigt att säkerställa att inget exportbidrag beviljas för importerade varor, som inte omfattas av bilaga I och som övergår till fri omsättning, som återexporteras, exporteras efter bearbetning eller ingår i andra varor som inte omfattas av bilaga I. När det gäller importerat spannmål eller ris, importerad mjölk och importerade mjölkprodukter eller ägg som övergår till fri omsättning är det nödvändigt att säkerställa att inget exportbidrag beviljas om dessa varor exporteras efter bearbetning eller ingår i andra varor som inte omfattas av bilaga I.
- (25) Nivån på exportbidragen för jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I bör fastställas i enlighet med samma regler och praktiska arrangemang och i enlighet med samma förfarande som nivån på exportbidragen för jordbruksprodukter som exporteras i oförändrat tillstånd enligt förordning (EU) nr 1308/2013 och rådets förordning (EU) nr 1370/2013 ⁽¹⁾.
- (26) Med hänsyn till, å ena sidan, den nära kopplingen mellan varor som inte omfattas av bilaga I och jordbruksprodukter som används vid framställning av dessa varor som inte omfattas av bilaga I och, å andra sidan, till skillnaderna mellan dessa varor och produkter, är det nödvändigt att föreskriva att de övergripande bestämmelser om exportbidrag som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013 ska tillämpas på varor som inte omfattas av bilaga I.
- (27) I syfte att ta hänsyn till särskilda framställningsprocesser och handelskrav för varor som inte omfattas av bilaga I och i vilka vissa jordbruksprodukter ingår, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på regler om egenskaperna hos de varor som inte omfattas av bilaga I som ska exporteras och de jordbruksprodukter som används vid framställning av dem, regler för fastställande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras efter att ha bearbetats till varor som inte omfattas av bilaga I, regler om den bevisning som krävs för att styrka sammansättningen av de exporterade varor som inte omfattas av bilaga I, regler om krav på deklaration om användning av vissa importerade jordbruksprodukter, regler om att jordbruksprodukter ska likställas med basprodukter och om fastställande av referenskvantiteten för var och en av basprodukterna och tillämpningen av övergripande regler om exportbidrag för jordbruksprodukter som inte omfattas av bilaga I.
- (28) Man bör se till att de exportbegränsningar som följer av internationella avtal som unionen slutit eller tillämpat provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget efterlevs genom att man utfärdar bidragslicenser för de referensperioder som fastställs i avtalen, med beaktande av det årliga belopp som fastställts för små exportföretag.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1370/2013 av den 16 december 2013 om fastställande av vissa stöd och bidrag inom ramen för den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter (EUT L 346, 20.12.2013, s. 12).

- (29) Exportbidrag bör beviljas inom gränserna för det tillgängliga totalbeloppet, beroende på den särskilda situationen vad gäller handeln med varor som inte omfattas av bilaga I. Systemet med bidragslicenser bör underlätta en effektiv förvaltning av bidragsbeloppen.
- (30) Det bör föreskrivas att bidragslicenser som utfärdas av medlemsstaternas ska gälla i hela unionen och att de får utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanterar att aktören kommer att ansöka om exportbidrag. Det bör fastställas regler för att bidrag som fastställs på förhand beviljas för alla tillämpliga bidragsnivåer samt för ställandet och frisläppandet av säkerheter.
- (31) I syfte att övervaka utgifterna för exportbidrag och genomförandet av systemet med bidragslicenser bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på regler om de rättigheter och skyldigheter som följer av bidragslicenser, regler för överföring av bidragslicenser eller restriktioner för den överföringen, fall och situationer där man inte behöver lägga fram en bidragslicens eller ställa en säkerhet och den toleransnivå inom vilken skyldigheten att ansöka om exportbidrag inte gäller.
- (32) När man beaktar effekten av riktade åtgärder i samband med exportbidrag bör man ta hänsyn till företag som bearbetar jordbruksprodukter i allmänhet och läget för små och medelstora företag i synnerhet. Med tanke på de särskilda behoven hos små exportföretag bör de tilldelas ett totalbelopp för varje budgetår och undantas från kravet på att uppvisa bidragslicenser inom systemet för exportbidrag.
- (33) Om åtgärder rörande export av en jordbruksprodukt har antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1308/2013 men målen för dessa åtgärder sannolikt inte kommer att nås på grund av export av varor som inte omfattas av bilaga I som innehåller en hög andel av denna jordbruksprodukt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att föreskriva att motsvarande åtgärder bör vidtas för export av dessa varor som inte omfattas av bilaga I samtidigt som skyldigheter enligt internationella avtal uppfylls.
- (34) Enligt vissa internationella avtal får unionen begränsa importtullar och belopp som ska betalas vid export för att helt eller delvis utjämna prisskillnaderna mellan de jordbruksprodukter som används vid framställningen av de berörda bearbetade jordbruksprodukterna eller varorna som inte omfattas av bilaga I. För dessa bearbetade jordbruksprodukter och varor som inte omfattas av bilaga I är det nödvändigt att fastställa att dessa belopp ska fastställas gemensamt som del av den totala tullen och att de ska utjämna de prisskillnader mellan jordbruksprodukter som måste beaktas på marknaden i landet eller regionen i fråga och på unionsmarknaden.
- (35) Eftersom sammansättningen av bearbetade jordbruksprodukter och varor som inte omfattas av bilaga I kan vara av betydelse för en korrekt tillämpning av det handelssystem som fastställs i denna förordning, bör det vara möjligt att fastställa deras sammansättning genom kvantitativa och kvalitativa analyser.
- (36) I syfte att genomföra internationella avtal som slutits av unionen och säkerställa tydlighet och konsekvens med ändringarna i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ⁽¹⁾ bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på kompletteringar och ändringar av vissa icke-väsentliga delar av denna förordning och dess bilagor i det syftet.
- (37) Det bör föreskrivas att medlemsstaterna till kommissionen och till varandra ska lämna de uppgifter som är nödvändiga för att genomföra systemet för handeln med bearbetade jordbruksprodukter och varor som inte omfattas av i bilaga I.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

- (38) I syfte att säkerställa informationssystemens integritet och de inlämnade handlingarnas och de därtill hörande uppgifternas äkthet och läsbarhet bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på definition av art och typ på den information som ska meddelas, vilka kategorier av uppgifter som ska behandlas, vilka de längsta tillåtna bevarandeperioderna är och syftet med behandlingen, rättigheterna för tillgång till information eller informationssystem och villkor för offentliggörande av denna information.
- (39) Unionsrätten rörande skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och rörande det fria flödet av sådana uppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾, är tillämplig.
- (40) I syfte att undvika onödiga administrativa bördor för aktörer och nationella myndigheter bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av gränser under vilka belopp inte ska uppbäras eller beviljas för importtullar, tilläggsimporttullar, nedsatta importtullar, exportbidrag och belopp som ska uppbäras eller betalas för att utjämna ett gemensamt fastställt pris.
- (41) Med hänsyn till den nära kopplingen mellan varor som inte omfattas av bilaga I och jordbruksprodukter som används vid framställning av dessa varor som inte omfattas av bilaga I, är det nödvändigt att föreskriva att de övergripande bestämmelserna om säkerheter, kontroller, granskning och sanktioner som fastställts i och antagits på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽³⁾ i tillämpliga delar ska tillämpas på varor som inte omfattas av bilaga I.
- (42) I syfte att säkerställa tillämpningen av övergripande regler som antagits på grundval av förordning (EU) nr 1306/2013 på importlicenser och tullkvoter för bearbetade jordbruksprodukter och på exportbidrag och bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på regler för att efter behov anpassa de övergripande bestämmelserna om säkerheter, kontroller och sanktioner som antagits på grundval av den förordningen.
- (43) När kommissionen antar delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget är det av särskild betydelse att den genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (44) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller import, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter med avseende på åtgärder för att fastställa på vilka bearbetade jordbruksprodukter tilläggsimporttullar bör tillämpas för att förebygga eller motverka negativa effekter på unionsmarknaden, åtgärder för tillämpningen av dessa tilläggsimporttullar vad gäller tidsfrister för att bevisa importpriset, inlämnande av styrkande handlingar och fastställandet av nivån på tilläggsimporttullarna, åtgärder för att fastställa de representativa priserna och utlösande volymerna för tillämpning av tilläggsimporttullar, åtgärder rörande formatet på och innehållet i importlicensen för äggalbumin och mjölkalbumin, inlämnande av ansökningar och utfärdande och användning av dessa importlicenser, deras giltighetstid, förfarandena för ställande av säkerhet för dessa licenser och dess storlek, den bevisning som krävs för att styrka att kraven för användning av dessa licenser har uppfyllts, toleransnivån när det gäller fullgörandet av skyldigheten att importera den kvantitet som anges i importlicensen, och om utfärdande av ersättningsexemplar och duplikat på importlicenser, åtgärder beträffande medlemsstaternas behandling av importlicenser, samt det informationsutbyte som är nödvändigt för förvaltningen av systemet med importlicenser för äggalbumin och mjölkalbumin, inklusive förfaranden för det särskilda administrativa biståndet mellan medlemsstaterna, för beräkningen av importtullar och för fastställande av nivån på importtullar för bearbetade jordbruksprodukter vid genomförandet av internationella avtal.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

- (45) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller import, bör kommissionen även ges genomförandebefogenheter med avseende på åtgärder för fastställande av fasta kvantiteter av jordbruksprodukter som anses ha använts vid framställningen av de bearbetade jordbruksprodukterna med avseende på nedsättning eller utfasning av importtullar som är tillämpliga vid förmånshandel och lämpliga krav vad gäller handlingar, åtgärder för att fastställa de årliga tullkvoterna och de administrationsmetoder som ska användas för import av bearbetade jordbruksprodukter och vissa jordbruksprodukter i enlighet med unionens internationella åtaganden, förfaranden för tillämpningen av särskilda bestämmelser i internationella avtal eller i akter genom vilka import- eller exportordningen antas, särskilt vad gäller garantierna rörande produktens art, avsändningsplats och ursprung, erkännande av den handling som används för kontroll av dessa garantier, uppvisande av en handling utfärdad av det exporterande landet och om produkternas bestämmelseort och användning, åtgärder för fastställande av importlicensernas giltighetstid, förfaranden för ställande av säkerhet och dess storlek, användning av dessa importlicenser, och, vid behov, särskilda åtgärder med avseende på i synnerhet villkoren enligt vilka ansökningar om import ska läggas fram och tillstånd beviljas inom tullkvoten och lämpliga krav på handlingar.
- (46) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller import och förfarandet för aktiv förädling, bör kommissionen även ges genomförandebefogenheter med avseende på åtgärder rörande hanteringen av processen som säkerställer att de kvantiteter som finns tillgängliga inom tullkvoterna inte överskrids och åtgärder för att omfördela outnyttjade kvantiteter av tullkvoterna, skyddsåtgärder mot import till unionen i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 260/2009 ⁽¹⁾ och (EG) nr 625/2009 ⁽²⁾ eller skyddsåtgärder som föreskrivs i internationella avtal, åtgärder som rör den kvantitet av jordbruksprodukter för vilka licens för aktiv förädling får utfärdas, åtgärder för genomförandet av systemet med licenser för aktiv förädling vad gäller handlingar och förfaranden som krävs för inlämnande av ansökningar och utfärdande av licenser för aktiv förädling, åtgärder som rör medlemsstaternas förvaltning av licenserna för aktiv förädling, förfarandena för det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna, åtgärder för begränsning av de kvantiteter för vilka licens för aktiv förädling får utfärdas, avslag på kvantiteter som ansökan om licens gäller och avbrytande av ansökning om licens för aktiv förädling om kvantiteterna i fråga är stora samt åtgärder för avbrytande av förfarandena för bearbetning och aktiv förädling av äggalbumin och mjölkalbumin.
- (47) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller export, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter när det gäller åtgärder för tillämpning av exportbidrag, för beräkning av exportbidragen, för likställning av vissa produkter med basprodukter och fastställande av referenskvantiteten för basprodukter, för ansökan om, utfärdande av och förvaltning av exportlicenserna för vissa varor som inte omfattas av bilaga I till vissa bestämmelseorter när detta föreskrivs i ett internationellt avtal som unionen slutit eller tillfälligt tillämpat i enlighet med EUF-fördraget och för behandling av försvunna produkter och svinn under framställningsprocessen samt behandling av biprodukter.
- (48) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller export, bör kommissionen även ges genomförandebefogenheter när det gäller åtgärder för fastställande av de förfaranden för deklaration och den bevisning som krävs för att styrka sammansättningen av de exporterade varor som inte omfattas av bilaga I som är nödvändiga för genomförandet av systemet för beviljande av exportbidrag, den förenklade bevisning som krävs för att styrka ankomst till bestämmelseorten då det gäller differentierade bidrag, åtgärder för tillämpning av övergripande bestämmelser om exportbidrag, för varor som inte omfattas av bilaga I, åtgärder för genomförande av systemet med exportbidragslicenser vad gäller inlämnande och utformningen av och innehållet i ansökan om bidragslicensen, utformningen av, innehållet i och giltighetsperioden för bidragslicensen, förfarandet för inlämnande av ansökningar om och utfärdandet av bidragslicenser och för deras användning, förfarandena för ställande av säkerhet och dess storlek, toleransnivån för de belopp av exportbidraget för vilken ansökan inte gjordes och hur uppfyllandet av de skyldigheter som följer av att bidragslicensen ska styrkas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 260/2009 av den 26 februari 2009 om gemensamma importregler (EUT L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 625/2009 av den 7 juli 2009 om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer (EUT L 185, 17.7.2009, s. 1).

- (49) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller export och vissa allmänna bestämmelser, bör kommissionen även ges genomförandebefogenheter när det gäller åtgärder för medlemsstaternas prövning av bidragslicenser och utbytet av information och det särskilda administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna vad gäller bidragslicenser, åtgärder för fastställande av det totalbelopp som tilldelas små exportföretag och det individuella tröskelvärdet för undantag för uppvisande av bidragslicenser, åtgärder för utfärdande av ersättande bidragslicenser och duplikat av bidragslicenser, åtgärder för begränsning av de belopp för vilka bidragslicenser kan utfärdas, för avslag på belopp som det ansöks om i samband med dessa licenser och avbrytande av ansökning om bidragslicenser om de belopp som ansöks överstiger tillgängliga medel som fastställts på basis av åtaganden i internationella avtal, nödvändiga förfarandemässiga bestämmelser och tekniska krav för tillämpning av andra åtgärder vad gäller export, åtgärder för fastställande av tillämpliga tullar när det gäller direkt utjämning vid förmånshandel och de därmed sammanhängande belopp som ska betalas vid export till det land eller den region som berörs, åtgärder för att säkerställa att bearbetade jordbruksprodukter som deklarerats för export inom ramen för ett avtal om förmånsbehandling faktiskt inte exporteras inom ramen för ett avtal utan förmånsbehandling eller tvärtom, åtgärder som gäller metoder för kvalitativ och kvantitativ analys av bearbetade jordbruksprodukter och varor som inte omfattas av bilaga I, de tekniska bestämmelser som är nödvändiga för deras identifiering samt förfaranden i samband med deras klassificering enligt Kombinerade nomenklaturen.
- (50) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller export och vissa allmänna bestämmelser, bör kommissionen även ges genomförandebefogenheter när det gäller åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av kommissionens och medlemsstaternas skyldighet att utbyta information om anmälningsmetoder, regler om de uppgifter som ska lämnas, förfaranden för hantering av de uppgifter som ska lämnas, innehåll, form, tidpunkt, frekvens och tidsfrister för anmälningarna och om bestämmelser för hur uppgifter och handlingar får vidarebefordras eller göras tillgängliga, under förutsättning att personuppgifter skyddas och företagens rättmätiga intresse av att skydda sina affärshemligheter beaktas, och åtgärder rörande tillämpningen av övergripande bestämmelser om säkerhet, kontroller, granskning och påföljder som antagits på grundval av förordning (EU) nr 1306/2013 på importlicenser och tullkvoter för bearbetade jordbruksprodukter och på exportbidrag och bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I.
- (51) Med beaktande av dess särart bör genomförandebefogenheter vad gäller åtgärder för att fastställa representativa priser och utlösande volymer för tillämpning av tilläggstullar på import och nivån på importtullar i enlighet med unionens internationella åtaganden, åtgärder för att begränsa de kvantiteter för vilka licenser för aktiv förädling och bidragslicenser kan utfärdas, för att avvisa kvantiteter som ansökningarna om dessa licenser gäller och avbryta inlämning av ansökningar om dessa licenser, och åtgärder för att förvalta processen för att säkerställa att tillgängliga kvantiteter inom tullkvoterna inte överträds samt för att omfördela outnyttjade kvantiteter av tullkvoterna antas utan tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾. Alla andra genomförandeakter som antas enligt den här förordningen bör antas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (52) Granskningsförfarandet bör tillämpas vid antagande av de genomförandeakter som antas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011, eftersom de akterna avser den gemensamma jordbrukspolitik, såsom föreskrivs i artikel 2.2 b ii i den förordningen.
- (53) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på skyddsåtgärder mot import av bearbetade jordbruksprodukter till unionen eller en störning eller potentiell störning på unionsmarknaden som kräver att man avbryter tillämpningen av förfarandena för bearbetning eller aktiv förädling av äggalbumin och mjölkalbumin, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (54) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt att fastställa ett system för handel som är tillämpligt på vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter för att målen för denna förordning ska nås. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (55) För att upprätthålla den situation som nu föreligger bör den här förordningen inkludera bilagor som innehåller följande: en förteckning över bearbetade jordbruksprodukter som ersätter bilaga II till förordning (EG) nr 1216/2009, en förteckning över varor som inte omfattas av bilaga I och som ersätter bilaga II till kommissionens förordning (EU) nr 578/2010⁽¹⁾ och bilaga XX till förordning (EG) nr 1234/2007, en förteckning över basprodukter som används vid framställning av varor som inte omfattas av bilaga I och som ersätter bilaga I till förordning (EU) nr 578/2010, en förteckning över bearbetade jordbruksprodukter för vilka tilläggstullar på importen får tas ut och som ersätter bilaga III till förordning (EG) nr 1216/2009, och en förteckning över jordbruksprodukter som används vid framställning av bearbetade jordbruksprodukter och som ersätter bilaga I till förordning (EG) nr 1216/2009.
- (56) Förordningarna (EG) nr 1216/2009 och (EG) nr 614/2009 bör därför upphävas.
- (57) Med hänsyn till att, innan den här förordningen träder i kraft, den samstämmighet som krävs har säkerställts genom övergångsbestämmelsen i artikel 230.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1308/2013, bör denna förordning tillämpas snarast möjligast efter det att förordningarna i reformpaketet för den gemensamma jordbrukspolitiken antagits, och den rättsliga säkerheten och de ekonomiska aktörernas rättmätiga förväntningar bör till fullo respekteras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs handelssystemet för import av bearbetade jordbruksprodukter och export av varor som inte omfattas av bilaga I samt jordbruksprodukter som ingår i dessa varor som inte omfattas av bilaga I.

Denna förordning tillämpas också på import av jordbruksprodukter som omfattas av ett internationellt avtal som unionen slutit eller tillämpat provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget och som föreskriver att dessa produkter ska likställas med bearbetade jordbruksprodukter som omfattas av förmånshandel.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *jordbruksprodukter*: de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EU) nr 1308/2013,
- b) *bearbetade jordbruksprodukter*: de produkter som förtecknas i bilaga I till denna förordning,
- c) *varor som inte omfattas av bilaga I*: de produkter som inte förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget men som förtecknas i första och andra kolumnerna i bilaga II till denna förordning,
- d) *basprodukter*: de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga III till denna förordning,
- e) *jordbrukskomponent*: antingen den del av importtullen som tillämpas på bearbetade jordbruksprodukter och som motsvarar den tull som tillämpas på de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga V till denna förordning, eller, i förekommande fall, den nedsatta tull som tillämpas på de jordbruksprodukter som har sitt ursprung i de berörda länderna, för de kvantiteter av dessa jordbruksprodukter som använts eller anses ha använts,
- f) *icke-jordbrukskomponent*: den del av avgiften som motsvarar tullen i Gemensamma tulltaxan med avdrag för den i punkt e definierade jordbrukskomponenten,
- g) *tilläggstullar på socker och mjöl*: de tilläggstullar på socker (AD S/Z) och på mjöl (AD F/M) som avses i del 1 avsnitt I punkt B.6 i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87 och som fastställs i del 3 avdelning I bilaga 1 tabell 2 i bilaga I till den förordningen,
- h) *värdetull*: den del av importtullen som är uttryckt som procentandel av tullvärdet,
- i) *produktgrupp 1*: vassle i form av pulver, granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, enligt KN-nummer ex 0404 10 02 till KN-nummer ex 0404 10 16,

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 578/2010 av den 29 juni 2010 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1216/2009 med avseende på ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen (EUT L 171, 6.7.2010, s. 1).

- j) *produktgrupp 2*: mjölk i form av pulver, granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent, annan än löst liggande i förpackningar med ett nettoinnehåll av högst 2,5 kg, enligt KN-nummer ex 0402 10 19,
- k) *produktgrupp 3*: mjölk i form av pulver, granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av 26 viktprocent, annan än löst liggande i förpackningar med ett nettoinnehåll av högst 2,5 kg, enligt KN-nummer ex 0402 21 18,
- l) *produktgrupp 6*: smör med en fetthalt av 82 viktprocent, enligt KN-nummer ex 0405 10.

KAPITEL II

IMPORT AV BEARBETADE JORDBRUKSPRODUKTER

AVSNITT I

Allmänna bestämmelser om import

Underavsnitt I

Underavsnitt i importtull för bearbetade jordbruksprodukter

Artikel 3

Importtullens beståndsdelar

1. För bearbetade jordbruksprodukter enligt tabell 1 i bilaga I ska den importtull som fastställs i Gemensamma tulltaxan bestå av en jordbrukskomponent som inte ingår i värdetullen och en icke-jordbruksrelaterad komponent som är en värdetull.
2. För bearbetade jordbruksprodukter enligt tabell 2 i bilaga I ska den importtull som fastställs i Gemensamma tulltaxan bestå av en värdetull och en jordbrukskomponent som ingår i värdetullen. Om det för bearbetade jordbruksprodukter enligt tabell 2 i bilaga I inte finns någon värdetull ska jordbrukskomponenten för sådana produkter betraktas som en del av den särskilda tullen på dessa produkter.

Artikel 4

Högsta importtullsats

1. När en högsta tullsats ska tillämpas ska den beräkningsmetod som används för att fastställa den tullsatsen anges i Gemensamma tulltaxan, i enlighet med artikel 31 i EUF-fördraget.
2. Om den högsta tullsatsen för bearbetade jordbruksprodukter som förtecknas i tabell 1 i bilaga I består av en tilläggstull för socker och mjöl, ska den beräkningsmetod som används för fastställande av den tilläggstullen anges i Gemensamma tulltaxan, i enlighet med artikel 31 i EUF-fördraget.

Artikel 5

Tilläggstull i syfte att förebygga eller motverka negativa effekter på unionsmarknaden

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa för vilka bearbetade jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga IV det ska tillämpas en tilläggstull, när dessa importeras med den tullsats som fastställs i Gemensamma tulltaxan. Dessa genomförandeakter ska endast antas för att förebygga eller motverka negativa effekter på unionsmarknaden som sådan import kan leda till, och om
 - a) importen sker till ett pris som ligger under det pris som unionen har anmält till Världshandelsorganisationen (nedan kallat *utlösande pris*), eller
 - b) importvolymen under ett visst år överskrider en viss nivå (nedan kallad *utlösande volym*).

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

2. Om det är osannolikt att importen kommer att störa unionsmarknaden eller om effekterna av sådana tilläggsimporttullar skulle bli oproportionella i förhållande till det avsedda syftet, ska inga tilläggsimporttullar tillämpas enligt punkt 1.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska importpriserna fastställas på grundval av cif-importpriserna för den aktuella sändningen.

Cif-importpriserna ska kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på unionens importmarknad för den produkten.

De representativa priserna ska fastställas regelbundet på grundval av de uppgifter som samlas in inom ramen för gemenskapsövervakningen enligt artikel 308d i kommissionens förordning (EEG) 2454/1993 ⁽¹⁾.

4. Den utlösande volymen ska grunda sig på marknadstillträdesnivån, dvs. importen uttryckt som en procentandel av motsvarande inhemska konsumtion under de tre åren före året då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppträder eller riskerar att uppträda.

5. Kommissionen får genom genomförandeakter anta de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, framför allt de som gäller tidsfrister för att styrka importpriset och för inlämnande av styrkande handlingar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 44.2 eller 44.3 vad gäller produkter som identifieras i enlighet med punkt 1 för att

a) fastställa de representativa priserna och utlösande volymerna för tillämpning av tilläggsimporttullar,

b) fastställa nivån på tilläggsimporttullen i enlighet med reglerna i internationella avtal som unionen slutit eller tillämpat provisoriskt enligt EUF-fördraget.

7. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de utlösande priser som avses punkt 1 a.

Underavsnitt II

Import av äggalbumin och mjölkalbumin

Artikel 6

Importlicens för äggalbumin och mjölkalbumin

1. Det får ställas som villkor att en importlicens uppvisas för import för övergång till fri omsättning av äggalbumin och mjölkalbumin, när en sådan licens är nödvändig för förvaltningen av de berörda marknaderna och särskilt för övervakningen av handeln med dessa produkter.

2. Utan att detta påverkar de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 14 ska medlemsstaterna utfärda de importlicenser som avses i punkt 1 till varje sökande som är etablerad i unionen, oavsett den sökandens etableringsort, om inte annat föreskrivs i en akt som antagits i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget.

3. De importlicenser som avses i punkt 1 ska gälla i hela unionen.

4. För utfärdandet av de importlicenser som avses i punkt 1 och övergång till fri omsättning av de varor som licensen gäller får det ställas krav beträffande ursprung och härkomst för den berörda produkten samt uppvisande av en handling som utfärdats av ett tredjeland eller en enhet som bland annat intygar produkternas ursprung, härkomst, äkthet och kvalitetsegenskaper.

Artikel 7

Säkerhet i samband med importlicenser

1. För utfärdandet av de importlicenser som avses i artikel 6 får det ställas krav att en säkerhet ställs som garanterar att den ekonomiska aktören importerar produkterna under importlicensens giltighetstid.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

2. Säkerheten ska vara helt eller delvis förverkad om produkterna inte importeras under importlicensens giltighetstid.
3. Säkerheten ska dock inte vara förverkad om produkterna inte importerades under den perioden på grund av force majeure eller om den mängd som inte importerades under den perioden är inom toleransnivån.

Artikel 8

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på följande:

- a) Regler för fastställande av att en importlicens måste uppvisas vid import av äggalbumin och mjölkalbumin för övergång till fri omsättning.
- b) De rättigheter och skyldigheter som följer av importlicensen, och dess rättsliga verkan.
- c) De fall när en toleransnivå ska tillämpas när det gäller uppfyllandet av skyldigheten att importera den kvantitet som nämns i licensen eller när ursprunget ska anges i licensen.
- d) Regler för utfärdande av en importlicens eller regler som gör övergång till fri omsättning av varor som omfattas av en licens föremål för uppvisande av en handling utfärdad av ett tredjeland eller en enhet som bland annat bekräftar produkternas ursprung, härkomst, äkthet och kvalitetsegenskaper.
- e) Regler om överföringen av importlicensen eller restriktioner för sådan överföring.
- f) De fall där en importlicens inte behöver uppvisas.
- g) Regler som gör utfärdandet av de importlicenser som avses i artikel 6 föremål för ställande av säkerhet.

Artikel 9

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska vid behov anta genomförandekter rörande följande:

- a) Importlicensens utformning och innehåll.
- b) Inlämnande av ansökningar om importlicenser, utfärdande av dessa licenser och deras användning.
- c) Importlicensens giltighetstid, storleken på den säkerhet som ska ställas och förfarandet för ställande av säkerheten.
- d) Den bevisning som krävs för att styrka att kraven för användningen av importlicenserna har uppfyllts.
- e) Toleransnivån när det gäller fullgörandet av skyldigheten att importera den kvantitet som anges i importlicensen.
- f) Utfärdande av ersättningsexemplar och duplikat av importlicenser.
- g) Medlemsstaternas behandling av importlicenser och det informationsutbyte som krävs för att förvalta systemet, inbegripet förfarandena för det särskilda administrativa biståndet mellan medlemsstaterna.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

AVSNITT II

Förmånshandel

Underavsnitt I

Nedsättning av importtullar

Artikel 10

Nedsättning och utfasning av jordbrukskomponenter, värdetullar och tilläggstullar

1. Om det i ett internationellt avtal som unionen ingått eller tillämpat provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget
 - a) föreskrivs en nedsättning eller flera på varandra följande nedsättningar som leder till en utfasning av importtullarna på bearbetade jordbruksprodukter och
 - b) fastställs vilka produkter som ska omfattas av dessa nedsättningar, kvantiteterna av de varor eller värdet på de kvoter som ska omfattas av nedsättningarna, med vilken metod sådana kvantiteter eller värden ska beräknas, eller de delar som bestämmer nedsättningen av jordbrukskomponenten, av tilläggstullarna för socker och mjöl eller av värdetullarna, får jordbrukskomponenten, tilläggstullarna för socker och mjöl eller värdetullarna bli föremål för den nedsättning eller flera på varandra följande nedsättningar som leder till en utfasning som föreskrivs beträffande importtullar för bearbetade jordbruksprodukter.

Med avseende på tillämpningen av den här artikeln, kan jordbrukskomponent även innehålla de jordbrukskomponenter som avses i del 1 avsnitt I punkt B.1 i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87 och del 3 avdelning I bilaga 1 tabell 2 i bilaga I till den förordningen.

2. Om det i ett internationellt avtal som unionen ingått eller tillämpat provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget föreskrivs en nedsättning eller utfasning av jordbrukskomponenterna avseende de produkter som förtecknas i tabell 2 i bilaga I till denna förordning, ska den tull som består av en jordbrukskomponent som ingår i värdetullen, ersättas av en jordbrukskomponent som inte ingår i värdetullen.

Artikel 11

Kvantiteter som faktiskt använts eller anses ha använts

1. Nedsättningen eller utfasningen av jordbrukskomponenter eller tilläggstullar på socker och mjöl i enlighet med artikel 10.1 ska fastställas på grundval av följande:
 - a) De kvantiteter av jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga V som faktiskt använts eller anses ha använts vid framställning av den bearbetade jordbruksprodukten.
 - b) De tullar som tillämpas på de jordbruksprodukter som avses i led a och som används vid beräkning av den nedsatta jordbrukskomponenten och de nedsatta tilläggstullarna för socker och mjöl i fråga om vissa förmånshandelsordningar.
2. De jordbruksprodukter som ska anses ha använts vid framställning av den bearbetade jordbruksprodukten ska väljas ut bland de jordbruksprodukter som faktiskt använts vid framställningen av den bearbetade jordbruksprodukten, på grundval av deras betydelse i internationell handel och av i vilken utsträckning deras prisnivå är representativ för prisnivåerna för alla andra jordbruksprodukter som använts vid framställningen av den bearbetade jordbruksprodukten.
3. De kvantiteter av jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga V och som faktiskt använts, ska omräknas till motsvarande kvantiteter av de jordbruksprodukter som anses ha använts.

Artikel 12

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på följande:

- a) Upprättandet av en förteckning över de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga V som ska anses ha använts vid framställning av de bearbetade jordbruksprodukterna på grundval av urvalskriterierna i artikel 11.2.
- b) Fastställandet av de motsvarande kvantiteterna och regler för den omräkning som anges i artikel 11.3.

- c) Nödvändiga komponenter för beräkning av den nedsatta jordbrukskomponenten och de nedsatta tilläggstillarna på socker och mjöl, samt för fastställande av metoderna för denna beräkning.
- d) De försumbara belopp för vilka de nedsatta jordbrukskomponenterna och tilläggstillarna på socker och mjöl ska bestämmas till noll.

Artikel 13

Genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska, där så är lämpligt, anta genomförandeakter angående åtgärder för att genomföra internationella avtal som unionen ingått eller tillämpat provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget beträffande beräkningen av importtullarna på bearbetade jordbruksprodukter som är föremål för nedsättning i enlighet med artikel 10.1 och 10.2 i den här förordningen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

2. Kommissionen får vid behov anta genomförandeakter för att fastställa följande:

- a) Fasta kvantiteter av de jordbruksprodukter som avses i artikel 12 a som anses ha använts vid framställning av de bearbetade jordbruksprodukter.
- b) Kvantiteterna av de jordbruksprodukter som avses i artikel 12 a som anses ha använts vid framställning av de bearbetade jordbruksprodukterna, för varje möjlig sammansättning av dessa bearbetade jordbruksprodukter för vilka fasta kvantiteter av de särskilda jordbruksprodukterna inte kan fastställas i enlighet med led a i detta stycke.
- c) Krav på handlingar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 44.2 eller 44.3 för att fastställa, i enlighet med reglerna i internationella avtal som unionen slutit eller tillämpat provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget och de regler som antagits i enlighet med punkt 1 i denna artikel, nivån på den importtull som ska tillämpas.

Underavsnitt II

Tullkvoter och särskild behandling av import från tredjeland

Artikel 14

Öppnande och förvaltning av tullkvoter

1. Tullkvoter för import av bearbetade jordbruksprodukter samt av jordbruksprodukter som avses i artikel 1 andra stycket, för deras övergång till fri omsättning i unionen, till följd av internationella avtal som unionen ingått eller tillämpat provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget, ska öppnas och förvaltas av kommissionen i enlighet med artiklarna 15 och 16.

2. De tullkvoter som avses i punkt 1 ska förvaltas på ett sätt som inte leder till diskriminering mellan aktörer och som ger vederbörlig vikt till unionsmarknadens försörjningsbehov och behovet av att bevara jämvikten på denna marknad.

3. De tullkvoter som avses i punkt 1 ska förvaltas med tillämpning av en av följande metoder, en annan lämplig metod, eller en kombination av dessa metoder:

- a) En fördelningsmetod som grundar sig på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (först-till-kvarn-principen).
- b) En metod för fördelning av kvoter i proportion till de kvantiteter som begärs i ansökningarna (metoden med samtidig behandling).
- c) En fördelningsmetod som grundar sig på traditionella handelsmönster (metoden med traditionella/nya handelsmönster).

*Artikel 15***Delegerade befogenheter**

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på följande:
 - a) De villkor och krav som en aktör måste uppfylla för att lämna in en ansökan inom den tullkvot som fastställs i ett internationellt avtal som avses i artikel 14.1.
 - b) Regler om överföring av rättigheter mellan aktörer och om nödvändigt begränsningar av den överföringen inom förvaltningen av den tullkvot som fastställs i ett internationellt avtal som avses i artikel 14.1.
 - c) Bestämmelser om att göra uppvisandet av en importlicens och ställandet av säkerhet till villkor för att ta del av den tullkvot som fastställs i ett internationellt avtal som avses i artikel 14.1.
 - d) De särskilda egenskaper, de krav eller de begränsningar som gäller för den tullkvot som fastställs i det internationella avtal som avses i artikel 14.1.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på krav på att medlemsstaternas behöriga myndigheter, på begäran och efter lämplig kontroll, ska utfärda en handling som intygar att en produkt uppfyller villkoren för att åtnjuta särskild behandling vid import till ett tredjeland.

*Artikel 16***Genomförandebefogenheter**

1. Kommissionen ska anta genomförandakter för att fastställa
 - a) årliga tullkvoter, vilka ska, vid behov, fördelas på lämpligt sätt över året, och vilken förvaltningsmetod som ska användas,
 - b) förfaranden för tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i det internationella avtalet eller i den rättsakt genom vilken import- eller exportordningen antas, särskilt rörande
 - i) garantier för produktens art, härkomst och ursprung,
 - ii) erkännandet av en handling som används för att kontrollera de garantier som avses i led i,
 - iii) uppvisande av en handling utfärdad av exportlandet,
 - iv) produkternas bestämmelseort och användning,
 - c) giltighetstiden för de importlicenser som ska uppvisas i enlighet med artikel 15.1 c,
 - d) förfarandena för ställande en säkerhet i enlighet med artikel 15.1 c, och dess storlek,
 - e) användningen av importlicenser som ska uppvisas i enlighet med artikel 15.1 c och, vid behov, särskilda åtgärder rörande i synnerhet de villkor enligt vilka ansökningar om import ska lämnas in och tillstånd beviljas inom tullkvoten,
 - f) krav på handlingar,
 - g) nödvändiga åtgärder avseende innehållet i, utformningen på och utfärdandet och användningen av den handling som avses i artikel 15.2.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 44.2 eller 44.3 för att

a) förvalta den process som garanterar att de kvantiteter som är tillgängliga inom tullkvoten inte överskrids, särskilt genom att fastställa en fördelningskoefficient på varje ansökan när de tillgängliga kvantiteterna har nåtts, avslå ansökningar som ännu inte avgjorts och, när så är nödvändigt, avbryta inlämnandet av ansökningar,

b) omfördela outnyttjade kvantiteter av denna tullkvot.

AVSNITT III

Skyddsåtgärder

Artikel 17

Skyddsåtgärder

1. Kommissionen ska, med förbehåll för punkt 3 i den här artikeln, anta genomförandeakter angående skyddsåtgärder mot import av bearbetade jordbruksprodukter till unionen. För att säkerställa den gemensamma handelspolitikens enhetlighet ska dessa genomförandeakter vara förenliga med förordningarna (EG) nr 260/2009 och (EG) nr 625/2009. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

2. Om inte annat föreskrivs i andra rättsakter utfärdade av Europaparlamentet och rådet eller i andra rättsakter utfärdade av rådet, ska kommissionen, med förbehåll för punkt 3 i den här artikeln, anta genomförandeakter angående skyddsåtgärder mot import av bearbetade jordbruksprodukter till unionen som föreskrivs i internationella avtal som unionen ingått eller tillämpat provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

3. Kommissionen kan vidta de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Om kommissionen tar emot en begäran från en medlemsstat om antagande av de genomförandeakter som avses i punkt 1 eller 2, eller båda, ska den anta genomförandeakter med sitt beslut i detta avseende senast fem arbetsdagar efter det att begäran har mottagits. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

4. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, med avseende på de skyddsåtgärder som föreskrivs i punkterna 1 och 2, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 44.3.

5. Om kommissionen önskar återkalla eller ändra skyddsåtgärder som antagits i enlighet med punkterna 1–4 ska den göra detta genom att anta genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med artikel 44.2, med undantag för när det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, i vilka fall genomförandeakterna ska antas i enlighet med artikel 44.3.

AVSNITT IV

Aktiv förädling

Underavsnitt I

Aktiv förädling utan kontroll av de ekonomiska villkoren

Artikel 18

Aktiv förädling av jordbruksprodukter utan kontroll av de ekonomiska villkoren

1. Om varor som inte omfattas av bilaga I har framställts från jordbruksprodukter förtecknade i bilaga III till den här förordningen inom ramen för förfarandet för aktiv förädling ska de ekonomiska villkor som avses i artikel 117 c i förordning (EEG) nr 2913/92 anses ha uppfyllts mot uppvisande av en licens för aktiv förädling för sådana jordbruksprodukter.

2. Licenser för aktiv förädling ska utfärdas för jordbruksprodukter som används vid framställning av varor som inte omfattas av bilaga I upp till de högsta kvantiteter som kommissionen fastställt.

Dessa kvantiteter ska fastställas genom en avvägning mellan, å ena sidan, de obligatoriska budgettaken för exportbidrag för varor som inte omfattas av bilaga I och, å andra sidan, de förväntade utgifterna för exportbidrag för varor som inte omfattas av bilaga I, och särskilt med hänsyn till följande:

- a) Den beräknade exportvolymen av de varor som inte omfattas av bilaga I.
- b) Situationen på unionsmarknaden och världsmarknaden för basprodukterna, om tillämpligt.
- c) Ekonomiska och regelrelaterade faktorer.

Kvantiteterna ska regelbundet ses över för att ta hänsyn till utvecklingen av ekonomiska och regelrelaterade faktorer.

3. Medlemsstaterna ska utfärda de licenser för aktiv förädling som avses i punkt 1 till varje sökande som är etablerad i unionen, oavsett den sökandes etableringsort.

Licenser för aktiv förädling ska vara giltiga i hela unionen.

Artikel 19

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på följande:

- a) En förteckning över de jordbruksprodukter som används vid framställningen av varor som inte omfattas av bilaga I, för vilka licenser för aktiv förädling får utfärdas.
- b) De rättigheter som följer av en licens för aktiv förädling och dess rättsliga verkan.
- c) Överföringen av rättigheter som följer av en licens för aktiv förädling mellan aktörer.
- d) Nödvändiga bestämmelser för att systemet med licenser för aktiv förädling ska vara tillförlitligt och effektivt, när det gäller licensens äkthet, dess överföring eller begränsningar för dess överföring.

Artikel 20

Genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska vid behov anta genomförandekter med avseende på följande:

- a) Fastställande enligt artikel 18.2 av den kvantitet av jordbruksprodukter för vilken licenser för aktiv förädling får utfärdas.
- b) Utformning av och innehåll i ansökningar om licenser för aktiv förädling.
- c) Utformning, innehåll och giltighetstid för licenser för aktiv förädling.
- d) De handlingar som krävs och förfarandet för inlämnande av ansökningar om och utfärdande av licenser för aktiv förädling.
- e) Medlemsstaternas förvaltning av licenserna för aktiv förädling.
- f) Förfaranden för det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna.

Dessa genomförandekter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

2. I de fall ansökningarna omfattar kvantiteter som överstiger de som fastställts i enlighet med punkt 1 a får kommissionen genom genomförandekter som antagits utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 44.2 eller 44.3 begränsa de kvantiteter för vilka licenser för aktiv förädling får utfärdas, avslå ansökningar om licenser för aktiv förädling för vissa kvantiteter och avbryta inlämnandet av ansökningar om licenser för aktiv förädling för den berörda produkten.

Underavsnitt II

Avbrott i förfarandena för aktiv förädling*Artikel 21***Avbrott i förfarandena för aktiv förädling för äggalbumin och mjölkalbumin**

1. Om unionsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom förfaranden för aktiv förädling, får kommissionen, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, anta genomförandeakter för att helt eller delvis avbryta tillämpningen av förfarandena för aktiv förädling för äggalbumin och mjölkalbumin. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

Om kommissionen tar emot en begäran från en medlemsstat om antagande av de genomförandeakter som avses i första stycket, ska den anta genomförandeakter med sitt beslut i detta avseende senast fem arbetsdagar efter det att begäran har mottagits. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

2. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet ska kommissionen, med avseende på det avbrott som avses i punkt 1, anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 44.3.

KAPITEL III

EXPORT*AVSNITT I***Exportbidrag***Artikel 22***Varor och produkter som omfattas**

1. När varor som inte omfattas av bilaga I exporteras, ska de jordbruksprodukter som förtecknas i artikel 196.1 a i, ii, iii, v och vii i förordning (EU) 1308/2013 och som har använts vid framställningen av de varorna som inte omfattas av bilaga I, vara berättigade till exportbidrag, i enlighet med artikel 196 i den förordningen, såsom anges i bilaga II till den här förordningen, och artikel 196.1 b, 196.2 och 196.3 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska tillämpas.

2. De exportbidrag som avses i punkt 1 ska inte beviljas för följande:

- a) Importerade varor som inte omfattas av bilaga I vilka anses vara i fri omsättning i enlighet med artikel 29 i EUF-fördraget och som återexporteras.
- b) Importerade varor som inte omfattas av bilaga I vilka anses vara i fri omsättning i enlighet med artikel 29 i EUF-fördraget och som exporteras efter bearbetning eller ingår i andra varor som inte omfattas av bilaga I.
- c) Spannmål, ris, mjölk och mjölkprodukter eller ägg som importeras och som anses vara i fri omsättning i enlighet med artikel 29 i EUF-fördraget och som exporteras efter bearbetning eller ingår i varor som inte omfattas av bilaga I.

*Artikel 23***Fastställande av exportbidrag**

1. De exportbidrag som avses i artikel 22 ska fastställas, av medlemsstaternas behöriga myndigheter, på grundval av de exporterade varornas sammansättning och den nivå på exportbidraget som fastställts för varje basprodukt av vilken de exporterade varorna består.

2. Vid fastställande av exportbidrag ska produkter som förtecknas i artikel 196.1 a i, ii, iii, v och vii i förordning (EU) nr 1308/2013 och som inte förtecknas i bilaga III till denna förordning, likställas med basprodukter eller produkter som framställts genom bearbetning av basprodukter.

*Artikel 24***Övergripande bestämmelser och nivåer på exportbidrag**

1. De övergripande bestämmelserna om exportbidrag för jordbruksprodukter i artikel 199.3 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska tillämpas på varor som inte omfattas av bilaga I.
2. Åtgärder ska vidtas i enlighet med artikel 198 i förordning (EU) nr 1308/2013 och artikel 13 i förordning (EU) nr 1370/2013 för att fastställa nivåerna på exportbidrag för basprodukterna.
3. Vid beräkningen av exportbidrag, ska jordbruksprodukter som förtecknas i artikel 196.1 a i, ii, iii, v och vii i förordning (EU) nr 1308/2013, som inte förtecknas i bilaga III till denna förordning och som härrör från eller som likställs med en basprodukt eller produkter som framställts genom bearbetning av basprodukter i enlighet med artikel 23.2, omvandlas till basprodukter.

*Artikel 25***Intyg om export av vissa varor som inte omfattas av bilaga I till vissa bestämmelseorter**

Om det i ett internationellt avtal som unionen ingått eller tillämpar provisoriskt i enlighet med EUF-fördraget så krävs, ska de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter på begäran av den berörda parten utfärda ett intyg som anger om exportbidrag har betalats för vissa varor som inte omfattas av bilaga I som exporterats till vissa bestämmelseorter.

*Artikel 26***Delegerade befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på följande:

- a) Regler om egenskaper för de varor som inte omfattas av bilaga I som ska exporteras och för de jordbruksprodukter som används för deras framställning.
- b) Regler för fastställande av exportbidrag för de jordbruksprodukter som exporteras efter bearbetning till varor som inte omfattas av bilaga I.
- c) Regler om den bevisning som krävs för att styrka sammansättningen av de exporterade varor som inte omfattas av bilaga I.
- d) Regler för krav på deklaration om användningen av vissa importerade jordbruksprodukter.
- e) Regler för likställande av jordbruksprodukter som förtecknas i artikel 196.1 a i, ii, iii, v och vii i förordning (EU) nr 1308/2013 och som inte förtecknas i bilaga III till denna förordning, med basprodukter och om fastställande av referenskvantiteten för varje basprodukt.
- f) Tillämpningen av de övergripande bestämmelserna om exportbidrag för jordbruksprodukter, som antagits enligt artikel 202 i förordning (EU) nr 1308/2013, på varor som inte omfattas av bilaga I.

*Artikel 27***Genomförandebefogenheter**

Kommissionen ska vid behov anta genomförandekter med avseende på följande:

- a) Tillämpningen av bidragssatserna om egenskaperna hos beståndsdelarna i de produkter som avses i led c i denna artikel och i de varor som inte omfattas av bilaga I måste beaktas vid beräkningen av exportbidrag.
- b) Beräkningen av exportbidrag för
 - i) basprodukter,
 - ii) produkter som framställts genom bearbetning av basprodukter, och
 - iii) produkter som likställs med de produkter som avses i led i eller ii.

- c) Likställandet av de produkter som avses i led b ii och iii i denna artikel, som förtecknas i artikel 196.1 a i, ii, iii, v och vii i förordning (EU) nr 1308/2013, och som inte förtecknas i bilaga III till denna förordning, med basprodukter.
- d) Fastställande, för varje basprodukt, av den referenskvantitet som ska ligga till grund för fastställandet av exportbidragen, med utgångspunkt i den kvantitet av produkten som faktiskt använts vid tillverkning av de exporterade varorna eller i en fast kvantitet, enligt vad som anges i bilaga II.
- e) Ansökan om, utfärdande och förvaltning av de intyg som avses i artikel 25.
- f) Behandlingen av försvunna produkter och svinn under tillverkningsprocessen och behandlingen av biprodukter.
- g) De förfaranden för deklaration av och den bevisning som krävs för att styrka sammansättningen av de exporterade varor som inte omfattas av bilaga I som är nödvändiga för genomförandet av systemet med exportbidrag.
- h) Den förenklade bevisning som krävs för att styrka ankomst till bestämmelseorten, då det gäller differentierade bidrag beroende på bestämmelseort.
- i) Tillämpningen av de övergripande bestämmelserna om exportbidrag för jordbruksprodukter som antagits enligt artikel 203 i förordning (EU) nr 1308/2013 på exportbidrag för varor som inte omfattas av bilaga I.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

AVSNITT II

Bidragsslicenser

Artikel 28

Bidragsslicenser

1. Exportbidrag för jordbruksprodukter som ingår i varor som inte omfattas av bilaga I ska beviljas när en ansökan om exportbidrag har lämnats in och en bidragssicens som var giltig vid tidpunkten för exporten uppvisas.

Små exportföretag, inklusive innehavare av bidragsslicenser, som ansöker om exportbidrag till begränsade belopp, som är för små för att täckas av bidragsslicenser och som inte riskerar att leda till att budgetens ramar överskrids, ska vara undantagna från kravet på att uppvisa en bidragssicens. Sådana undantag ska inte överstiga det totala belopp som anslagits för små exportföretag.

2. Medlemsstaterna ska utfärda en bidragssicens till varje sökande etablerad i unionen, oberoende av den sökandes etableringsort. Bidragssicenserna ska vara giltiga i hela unionen.

Artikel 29

Tillämpliga bidragssatser

1. Den bidragssats som tillämpas ska vara den som gäller den dag då exportdeklarationen för de varor som inte omfattas av bilaga I godtas av tullmyndigheterna, om inte en ansökan har gjorts i enlighet med punkt 2 om att bidragssatsen ska fastställas på förhand.
2. En ansökan om fastställande av bidragssatsen på förhand får lämnas in samtidigt med ansökan om bidragssicens, den dag då bidragssicensen beviljas eller när som helst efter den dagen men före utgången av bidragssicensens giltighetstid.
3. Satsen ska fastställas på förhand till den sats som gäller den dag då ansökan om fastställande på förhand lämnades in. De bidragssatser som har fastställts på förhand ska tillämpas från och med den dagen på alla bidragssatser som omfattas av bidragssicensen.
4. Exportbidrag för varor som inte omfattas av bilaga I ska beviljas på grundval av följande:
 - a) De bidragssatser som ska tillämpas i enlighet med punkt 1 för de basprodukter som ingår i dessa varor som inte omfattas av bilaga I om bidragssatserna inte har fastställts på förhand, eller
 - b) bidragssatserna, som fastställts på förhand i enlighet med punkt 3, för de basprodukter som ingår i dessa varor som inte omfattas av bilaga I.

*Artikel 30***Säkerhet i samband med bidragslicenser**

1. Bidragslicenser ska utfärdas på villkor att det ställs en säkerhet som garanti för att den ekonomiska aktören kommer att lämna in en ansökan om exportbidrag till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten för export av varor som inte omfattas av bilaga I under bidragslicensens giltighetstid.
2. Säkerheten ska vara helt eller delvis förverkad om ansökan om exportbidrag inte gjordes eller bara delvis gjordes för export som genomförs under bidragslicensens giltighetstid.

Trots vad som sägs i första stycket ska säkerheten dock inte vara förverkad

- a) om det var på grund av force majeure som varorna inte exporterades eller endast delvis exporterades, eller ansökan om exportbidrag inte gjordes eller bara delvis gjordes,
- b) om det belopp av exportbidraget för vilken ansökan inte gjordes inte överstiger toleransnivån.

*Artikel 31***Delegerade befogenheter**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på följande:

- a) Regler om de rättigheter och skyldigheter som följer av bidragslicensen, inklusive garantin, under förutsättning att alla villkor är uppfyllda, för att exportbidraget kommer att betalas och skyldigheten att ansöka om exportbidrag för jordbruksprodukter som exporteras efter bearbetning till varor som inte omfattas av bilaga I.
- b) Regler för överföringen av bidragslicensen eller restriktioner för en sådan överföring.
- c) De fall och situationer där uppvisandet av en bidragslicens inte krävs enligt artikel 28.1 med beaktande av syftet med funktionen, de berörda beloppen och det totala belopp som kan beviljas små exportföretag.
- d) De fall och situationer där, med avvikelse från artikel 30, ställandet av en säkerhet inte krävs.
- e) Regler om den toleransnivå som avses i artikel 30.2 andra stycket b med beaktande av behovet att respektera budgetens ramar.

*Artikel 32***Genomförandebefogenheter**

1. Kommissionen ska vid behov anta genomförandekter med avseende på följande:
 - a) Inlämnandet, utformningen av och innehållet i ansökan om bidragslicens.
 - b) Bidragslicensens utformning, innehåll och giltighetstid.
 - c) Förfarandet för inlämnande av ansökningar, samt förfarandet för utfärdande av bidragslicenser samt för användningen av dem.
 - d) Förfarandet för ställande av säkerhet och dess belopp.
 - e) Den toleransnivå som avses i artikel 30.2 andra stycket b med beaktande av behovet att respektera budgetens ramar.
 - f) Hur uppfyllandet av de skyldigheter som följer av licenserna ska styrkas.
 - g) Medlemsstaternas behandling av bidragslicenser och det informationsutbyte som krävs för att förvalta systemet, inbegripet förfaranden för det särskilda administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna.
 - h) Fastställande av det totala belopp som anslås för små exportföretag och den individuella tröskeln för undantag från uppvisandet av bidragslicenser i enlighet med artikel 28.1 andra stycket.

- i) Utfärdande av ersättande bidragslicenser och duplikat av bidragslicenser.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

2. I de fall ansökningarna omfattar belopp som överstiger tillgängliga medel som fastställts på basis av åtaganden i internationella avtal som slutits i enlighet med EUF-fördraget, får kommissionen anta genomförandeakter som antagits utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 44.2 eller 44.3 för att begränsa de kvantiteter för vilka licenser för aktiv förädling får utfärdas, avslå ansökningar om licenser för aktiv förädling för vissa kvantiteter och avbryta inlämnandet av ansökningar om licenser för aktiv förädling.

AVSNITT III

Andra åtgärder avseende export

Artikel 33

Andra åtgärder avseende export

1. Om åtgärder avseende export av en jordbruksprodukt som förtecknas i bilaga III antas enligt förordning (EU) nr 1308/2013 i form av en avgift, och om exporten av en vara som inte omfattas av bilaga I och som innehåller en stor del av denna jordbruksprodukt kan förväntas hindra uppfyllandet av målet med de åtgärderna, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 i den här förordningen angående motsvarande åtgärder när det gäller de varor som inte omfattas av bilaga I, under förutsättning att dessa delegerade akter är förenliga med skyldigheter som följer av internationella avtal som slutits i enlighet med EUF-fördraget. Dessa delegerade akter ska antas endast om befintliga åtgärder enligt förordning (EU) nr 1308/2013 visar sig vara otillräckliga.

När det vid sådana fall som avses i första stycket föreligger tvingande skäl till skyndsamhet ska det förfarande som föreskrivs i artikel 43 tillämpas på delegerade akter som antas i enlighet med denna punkt.

Dessa tvingande skäl till skyndsamhet kan omfatta behovet att vidta omedelbara åtgärder för att hantera eller förhindra störningar på marknaden, när hoten om störningar på marknaden uppkommer så snabbt eller oväntat att omedelbara åtgärder krävs för att ändamålsenligt och effektivt hantera situationen, eller när åtgärder skulle förhindra att sådana hot om störningar på marknaden uppstår, fortgår eller utvecklas till allvarigare och mer långvariga störningar eller när en fördröjning av omedelbara åtgärder skulle hota att orsaka eller förvärra störningarna eller öka omfattningen av de åtgärder som senare skulle krävas för att hantera hotet eller störningarna eller vara till skada för produktionen eller marknadsförhållandena.

2. Kommissionen ska vid behov anta genomförandeakter för att fastställa de förfaranden och tekniska villkor som är nödvändiga för tillämpningen av punkt 1.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

KAPITEL IV

ÅTGÄRDER SOM GÄLLER FÖR BÅDE IMPORT OCH EXPORT

Artikel 34

Direkt utjämning vid förmånshandel

1. Om det föreskrivs i ett internationellt avtal som unionen ingått eller provisoriskt tillämpat i enlighet med EUF-fördraget, får den tull som tillämpas på importen av jordbruksprodukter ersättas av ett belopp som fastställs på grundval av skillnaden mellan priserna på jordbruksprodukter i unionen respektive i landet eller regionen som berörs, eller av ett belopp som utjämnar det gemensamt fastställda priset för det berörda landet eller den berörda regionen.

I så fall ska de belopp som betalas vid export till det land eller den region som berörs fastställas gemensamt och på samma grundval som jordbrukskomponenten av importtullarna enligt de villkor som anges i avtalet.

2. Kommissionen ska vid behov anta genomförandeakter för att

- a) fastställa den tillämpliga tullsats som avses i punkt 1 och de därmed sammanhängande belopp som ska betalas vid export till det land eller den region som berörs,

- b) se till att de bearbetade jordbruksprodukter som deklarerats för export enligt ett avtal om förmånsbehandling i själva verket inte exporteras enligt regler som inte innebär förmånsbehandling eller omvänt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

Artikel 35

Analysmetoder

1. Vid tillämpningen av det system för handel som föreskrivs i denna förordning ska, där de bearbetade jordbruksprodukterna eller varorna som inte omfattas av bilaga I kräver det, egenskaperna hos och sammansättningen av dessa produkter och varor fastställas genom analys av deras enskilda delar.
2. Kommissionen ska vid behov anta genomförandeakter med avseende på de produkter och varor som avses i punkt 1 rörande
 - a) metoder för kvalitativ och kvantitativ analys,
 - b) de tekniska bestämmelser som är nödvändiga för deras identifiering,
 - c) förfaranden för deras KN-klassificering.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

Artikel 36

Anpassning av denna förordning

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på följande:

- a) Anpassningar av bilagorna I–V, inbegripet att stryka eller lägga till nya bearbetade jordbruksprodukter och varor som inte omfattas av bilaga I, till de internationella avtal som unionen ingått eller provisoriskt tillämpat i enlighet med EUF-fördraget.
- b) Anpassningar av artikel 2 i–l, artikel 25 och bilagorna I–V till ändringar i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.

Artikel 37

Informationsutbyte

1. Om det är nödvändigt för genomförandet av denna förordning ska medlemsstaterna på begäran lämna uppgifter om följande till kommissionen:
 - a) Import av bearbetade jordbruksprodukter.
 - b) Export av varor som inte omfattas av bilaga I.
 - c) Ansökningar om, utfärdande och användande av de licenser för aktiv förädling för jordbruksprodukter som avses i artikel 18.
 - d) Ansökningar om och utfärdande samt användning av bidragslicenser som avses i artikel 28.1.
 - e) Utbetalningar och ersättningar av exportbidrag för varor som inte omfattas av bilaga I som avses i artikel 22.1.
 - f) De administrativa genomförandeåtgärder som antagits.
 - g) Annan relevant information.

Om ansökan om exportbidrag lämnas in i en annan medlemsstat än den där de varor som inte omfattas av bilaga I har framställts, ska information om framställningen och sammansättningen av den vara som inte omfattas av bilaga I som avses i led e meddelas till denna andra medlemsstat på dess begäran.

2. Kommissionen får vidarebefordra den information som den erhållit i enlighet med punkt 1 a–g till alla medlemsstater.

3. I syfte att säkerställa informationssystemens integritet och de inlämnade handlingarnas och de därtill hörande uppgifternas äkthet och läsbarhet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 som fastställer

- a) vilken typ av uppgifter som ska lämnas i enlighet med punkt 1,
- b) vilka kategorier av uppgifter som ska behandlas, längsta tillåtna bevarandeperioder och syftet med behandlingen, särskilt vid offentliggörande av dessa uppgifter och överföring av dem till tredjeländer,
- c) rätten till tillgång till uppgifter eller uppgiftssystem som gjorts tillgängliga med vederbörlig hänsyn till tystnadsplikt och konfidentialitet,
- d) villkoren för att uppgifterna ska få offentliggöras.

4. Kommissionen får anta genomförandakter som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel, rörande

- a) hur meddelandena ska göras,
- b) närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas,
- c) arrangemangen för hanteringen av den information som ska lämnas samt för innehåll, form, tidpunkt, frekvens och tidsfrister för anmälningarna,
- d) arrangemangen för hur uppgifter och handlingar ska överföras till eller göras tillgängliga för medlemsstaterna, Europaparlamentet, rådet, internationella organisationer och behöriga myndigheter i tredjeländer eller allmänheten, samtidigt som skyddet av personuppgifter och företagets berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter garanteras.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

Artikel 38

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter för de ändamål som anges i artikel 37.1 och får inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som går utöver vad som är förenligt med dessa ändamål.

2. Vid behandling av personuppgifter för de syften som avses i artikel 37.1 ska uppgifterna avidentifieras och utslutande behandlas i aggregerad form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med bestämmelserna i direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. I synnerhet får sådana uppgifter inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minsta bevarandeperioder som fastställs i tillämplig nationell rätt och unionsrätt.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i dataskyddsbestämmelserna i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

*Artikel 39***Försumbara belopp**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på tröskelvärden under vilka medlemsstaterna får avstå från att ta ut eller bevilja belopp i enlighet med artiklarna 3, 5, 10, 22 och 34. Tröskelvärdet ska fastställas på en nivå under vilken de administrativa kostnaderna för att tillämpa beloppen inte skulle stå i proportion till de belopp som tas ut eller beviljas.

*Artikel 40***Säkerheter, kontroller, granskning och sanktioner**

1. Vid behov ska de övergripande bestämmelserna om säkerheter, kontroller, granskning och sanktioner och om användningen av euro som fastställts i artiklarna 58–66, 79–88 och 105–108 i förordning (EU) nr 1306/2013 och rättsakter som antagits på grundval av dessa bestämmelser tillämpas i tillämpliga delar på importlicenser och tullkvoter för bearbetade jordbruksprodukter och på exportbidrag och bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 med avseende på bestämmelser för att vid behov anpassa de bestämmelser som antagits på grundval av de artiklar som avses i punkt 1 med avseende på tillämpningen av den här förordningen.

3. Kommissionen ska vid behov anta genomförandeakter rörande de åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa de bestämmelser som antagits på grundval av de artiklar som avses i punkt 1 med avseende på tillämpningen av den här förordningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.2.

*Artikel 41***Internationella åtaganden och tillämpliga normer**

När kommissionen antar delegerade akter och genomförandeakter ska den beakta unionens internationella åtaganden och tillämpliga sociala normer och miljö- och djurskyddsnormer inom unionen, behovet av att övervaka utvecklingen av handeln och på marknaden, behovet av sund marknadsförvaltning och behovet av att minska den administrativa bördan.

KAPITEL V

DELEGERING AV BEFOGENHETER OCH KOMMITTÉFÖRFARANDE*Artikel 42***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 12, 15, 19, 26, 31, 33.1, 36, 37.3, 39 och 40.2 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den dag denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 8, 12, 15, 19, 26, 31, 33.1, 36, 37.3, 39 och 40.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8, 12, 15, 19, 26, 31, 33.1, 36, 37.3, 39 och 40.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 43

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt som antagits enligt denna artikel till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt som antagits enligt denna artikel i enlighet med det förfarande som avses i artikel 42.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 44

Kommittéförfarande

1. Vid tillämpningen av artiklarna 13, 17.1, 17.2, 17.4 och 17.5, 20.1, 27, 32.1, 33.2, 34.2 och 37.4 och, vad gäller andra bearbetade jordbruksprodukter än äggalbumin och mjölkalbumin, vid tillämpningen av artiklarna 5.1, 5.5 och 16.1 samt, vad gäller importlicenser och tullkvoter för andra bearbetade jordbruksprodukter än äggalbumin och mjölkalbumin och exportbidrag och bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I, vid tillämpningen av artikel 40.3, ska kommissionen biträdas av en kommitté, som går under benämningen kommittén för övergripande frågor rörande handel med bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i bilaga I. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Vid tillämpningen av artiklarna 9.1 och 21.1 och 21.2 och, när det gäller äggalbumin och mjölkalbumin, vid tillämpningen av artiklarna 5.1, 5.5 och 16.1 samt, när det gäller importlicenser och tullkvoter för äggalbumin och mjölkalbumin, vid tillämpningen av artikel 40.3, ska kommissionen biträdas av kommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna som inrättats genom artikel 229.1 i förordning (EU) nr 1308/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Vid tillämpning av artikel 35.2 ska kommissionen biträdas av den tullkodexkommitté som inrättats genom artikel 247a i förordning (EEG) nr 2913/92. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

4. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om ordföranden för kommittén inom tidsgränsen för avgivande av ett yttrande beslutar detta eller om åtminstone en fjärdedel av kommittéledamöterna begär det.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 45

Upphävande

Förordningarna (EG) nr 614/2009 och (EG) nr 1216/2009 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI.

*Artikel 46***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

Bearbetade jordbruksprodukter enligt artikel 2 b

Tabell 1

Bearbetade jordbruksprodukter för vilka importtullen består av en värdetull och en jordbrukskomponent som inte ingår i värdetullen, enligt artikel 3.1

KN-nummer	Benämning
ex 0403	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 10 51 till 0403 10 99	– Yoghurt, smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 90 71 till 0403 90 99	– Övrig, smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao:
0405 20 10 och 0405 20 30	Bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av minst 39 viktprocent men högst 75 viktprocent
0710 40 00	Sockermajs (okokt eller ångkokt eller kokt i vatten), fryst
0711 90 30	Sockermajs, tillfälligt konserverad (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämplig för direkt konsumtion i detta tillstånd
ex 1517	Margarin; ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt kapitel 15, andra än ätbara fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor enligt nr 1516:
1517 10 10	– Margarin med undantag av flytande margarin, annat än med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
1517 90 10	– Övrig, med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
1702 50 00	Kemiskt ren fruktos
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao, med undantag av lakritsextrakt innehållande mer än 10 viktprocent sackaros, men utan andra tillsatser enligt nr 1704 90 10
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao
Ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, krossgryn, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av beredningar enligt nr 1901 90 91
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd pasta med undantag av fylld pasta enligt nr 1902 20 10 och 1902 20 30

KN-nummer	Benämning
1903 00 00	Tapioka, och tapiokaersättningar, framställda av stärkelse, i form av flingor, gryn o.d.
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl och krossgryn), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter:
2001 90 30	Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), beredd eller konserverad med ättika eller ättiksyra
2001 90 40	Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse, beredd eller konserverad med ättika eller ättiksyra
2004 10 91	Potatis, beredd eller konserverad på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, fryst, andra än produkter enligt nr 2006, i form av mjöl eller flingor
2004 90 10	Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), beredd eller konserverad på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, fryst, andra än produkter enligt nr 2006
2005 20 10	Potatis, beredd eller konserverad på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte fryst, andra än produkter enligt nr 2006, i form av mjöl eller flingor
2005 80 00	Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), beredd eller konserverad på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte fryst, andra än produkter enligt nr 2006
2008 99 85	Majs, med undantag av sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), på annat sätt beredd eller konserverad utan tillsats av alkohol eller socker
2008 99 91	Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse, på annat sätt beredd eller konserverad, utan tillsats av alkohol eller socker
2101 12 98	Beredningar på basis av kaffe
2101 20 98	Beredningar på basis av te eller matte
2101 30 19	Rostade kaffesurrogat andra än rostad cikoriarot
2101 30 99	Extrakter, essenser och koncentrat av rostade kaffesurrogat, med undantag av varor av rostad cikoriarot
2102 10 31 och 2102 10 39	Bagerijäst, även torrjäst
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av varor enligt nr 2106 10 20, 2106 90 20 och 2106 90 92, andra än sirap och andra sockerlösningar med tillsats av aromämnen eller färgämnen

KN-nummer	Benämning
2202 90 91, 2202 90 95 och 2202 90 99	Andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärssaft samt grönsakssaft enligt nr 2009, innehållande varor enligt nr 0401–0404 eller fett av varor enligt nr 0401–0404
2905 43 00	Mannitol
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
3302 10 29	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, och andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används vid tillverkning av drycker, innehållande samtliga smakämnen som kännetecknar en viss dryck, andra än med en verklig alkoholhalt överstigande 0,5 volymprocent och som inte omfattas av nr 3302 10 21
3501	Kasein, kaseinater och andra kaseinderivatur, kaseinlim
ex 3505 10	Dextrin och annan modifierad stärkelse, med undantag av företrad eller företrad stärkelse enligt nr 3505 10 50
3505 20	Lim och klister på basis av stärkelse, dextrin eller annan modifierad stärkelse
3809 10	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat (t.ex. glättmedel och betmedel), av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, på basis av stärkelse eller stärkelseprodukter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
3824 60	Sorbitol annan än sorbitol enligt nr 2905 44

Tabell 2

Bearbetade jordbruksprodukter för vilka importtullen består av en värdetull som inbegriper en jordbrukskomponent eller en särskild tull, enligt artikel 3.2

KN-nummer	Benämning
ex 0505	Skinn och andra delar av fåglar, med kvarsittande fjädrar eller dun, fjädrar och delar av fjädrar (även med klippta kanter) samt dun, även rengjorda, desinficerade eller behandlade i konserverande syfte men inte vidare bearbetade; mjöl och avfall av fjädrar eller delar av fjädrar:
0505 10 90	– Fjädrar av sådana slag som används för stoppningsändamål och dun, andra än råa
0505 90 00	– Andra
0511 99 39	Naturlig tvättsvamp av animaliskt ursprung, annan än rå
ex 1212 29 00	Sjögräs och andra alger, färska, kyllda, frysta eller torkade, även malda, olämpligt som livsmedel, andra än sådana som används för farmaceutiskt bruk
ex 1302	Växtsafter och växtextrakter; pektinämnen, pektinater och pektater; agar-agar samt annat växtslem och andra förtjockningsmedel, även modifierade, erhållna ur vegetabiliska produkter

KN-nummer	Benämning
1302 12 00	– Växtsaft och lakritsextrakt
1302 13 00	– Växtsaft och växtextrakt av humle
1302 19 20 och 1302 19 70	– Växtsafter och växtextrakter andra än lakritsextrakt och humleextrakt, vaniljoleoresin och opium
ex 1302 20	– Pektater
1302 31 00	– Agar-agar, även modifierad
1302 32 10	– Växtslem och andra förtjockningsmedel, även modifierade, erhållna ur frukter eller frön från johannesbröd
1505 00	Ullfett och fettartade ämnen erhållna ur ullfett (inbegripet lanolin)
1506 00 00	Andra animaliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
ex 1515 90 11	Jobobaolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade
1516 20 10	Hydrerad ricinolja, s.k. opalvax
1517 90 93	Ätbara blandningar och beredningar av sådana slag som används som formsläppmedel
ex 1518 00	Animaliska eller vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, kokta, oxiderade, dehydratiserade, faktiserade, blåsta, polymeriserade genom upphettning i vakuum eller i inert gas eller på annat sätt kemiskt modifierade, utom produkter enligt nr 1516; oätliga blandningar eller beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt kapitel 15, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; med undantag av oljor enligt nr 1518 00 31 och 1518 00 39
1520 00 00	Glycerol, rå; glycerolvatten och glycerollut
1521	Vegetabiliska vaxer (andra än triglycerider), bivax, andra insektsvaxer samt spermaceti (valrav), även raffinerade eller färgade
1522 00 10	Degras
1702 90 10	Kemiskt ren maltos
1704 90 10	Lakritsextrakt innehållande mer än 10 viktprocent sackaros, men utan andra tillsatser
1803	Kakaomassa, även avfettad
1804 00 00	Kakaosmör, fett eller olja
1805 00 00	Kakaopulver utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel

KN-nummer	Benämning
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, krossgryn, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 90 91	– Andra beredningar utan innehåll av mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 % mjölkfett, 5 % sackaros (inbegripet invertsocker) eller isoglukos, 5 % druvsocker eller stärkelse, med undantag av livsmedelsberedningar i pulverform av varor enligt nr 0401–0404
ex 2001 90 92	Palmhjärtan, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra
ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
2008 11 10	– Jordnötssmör
2008 91 00	– Palmhjärtan
ex 2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter; rostad cikorirot och extrakter, essenser eller koncentrat av dessa med undantag av beredningar enligt nr 2101 12 98, 2101 20 98, 2101 30 19 och 2101 30 99
ex 2102 10	Aktiv jäst:
2102 10 10	– Jästkulturer
2102 10 90	– Annan, med undantag av bagerijäst
2102 20	Inaktiv jäst; andra encelliga mikroorganismer, döda
2102 30 00	Beredda bakpulver
2103	Såser samt beredningar för tillredning av såser; blandningar för smaksättningsändamål; senapspulver och beredd senap
2104	Soppor och buljonger samt beredningar för tillredning av soppor eller buljonger; homogeniserade sammansatta livsmedelsberedningar
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
ex 2106 10	– Proteinkoncentrat och texturerade proteiner:
2106 10 20	– Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
ex 2106 90	– Andra slag:
2106 90 20	– Sammansatta alkoholhaltiga beredningar, inte baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker

KN-nummer	Benämning
2106 90 92	-- Andra beredningar som inte innehåller mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller som innehåller mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
2201 10	Vatten, inbegripet naturligt eller konstgjort mineralvatten samt kolsyrat vatten, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne
2202 10 00	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne
2202 90 10	Andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt nr 2009, inte innehållande varor enligt nr 0401–0404 eller fett av varor enligt nr 0401–0404
2203 00	Öl, tillverkat av malt
2205	Vermouth och annat vin av färska druvor, smaksatt med växter eller aromatiska ämnen
ex 2207	Förutom när de har framställts av jordbruksprodukter som finns upptagna i bilaga I till EUF-fördraget, odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent; och etylalkohol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent, andra än sådana som framställts från jordbruksprodukter som finns upptagna i bilaga I till EUF-fördraget; sprit, likör och andra spritdrycker
2402	Cigarrer, cigariller och cigaretter av tobak eller tobaksersättning
2403	Andra varor tillverkade av tobak eller tobaksersättning; "homogeniserad" eller "rekonstituerad" tobak; tobaksextrakt
3301 90	Extraherade oleoresiner; koncentrat av eteriska oljor i fett, icke flyktig olja, vax e.d., erhållna genom s.k. enfleurage eller maceration; terpenhaltiga biprodukter erhållna vid avterpenisering av eteriska oljor; vatten från destillation av eteriska oljor och vattenlösningar av sådana oljor
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:
3302 10 10	– Beredningar av sådana slag som används vid industriell tillverkning av drycker innehållande samtliga smakämnen som kännetecknar en viss dryck, med en verklig alkoholhalt överstigande 0,5 volymprocent
3302 10 21	– Beredningar av sådana slag som används vid industriell tillverkning av drycker innehållande samtliga smakämnen som kännetecknar en viss dryck, med en alkoholhalt som inte överstiger 0,5 volymprocent, inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
ex 3502	Albuminer (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner innehållande mer än 80 viktprocent vassleproteiner, beräknat på torrsubstansen), albuminater och andra albuminderivat: – Äggalbumin:

KN-nummer	Benämning
ex 3502 11	– Torkad:
3502 11 90	--- Annat (än olämpligt eller avsett att göras olämpligt som livsmedel)
ex 3502 19	-- Övriga:
3502 19 90	--- Annat (än olämpligt eller avsett att göras olämpligt som livsmedel)
ex 3502 20	– Mjölkalbumin (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner):
3502 20 91 och 3502 20 99	-- Annat än olämpligt eller avsett att göras olämpligt som livsmedel, även torkat (t.ex. i ark, fjäll, flingor eller pulver)
3823	Tekniska enbasiska fettsyror; sura oljor från raffinering; Tekniska fettalkoholer

Varor som inte omfattas av bilaga I och jordbruksprodukter, som används för tillverkning av dessa varor, för vilka exportbidrag får utbetalas enligt artikel 22.1

KN-nummer	Benämning på varor som inte omfattas av bilaga I	Jordbruksprodukter för vilka exportbidrag kan beviljas				
		A: Referenskvantiteten ska fastställas med utgångspunkt i den kvantitet av produkten som faktiskt förbrukats vid framställningen av den exporterade varan (artikel 27 d) B: Referenskvantiteten ska fastställas på en fastställd grund (artikel 27 d)				
		Spannmål ⁽¹⁾	Ris ⁽²⁾	Ägg ⁽³⁾	Socker, melass eller isoglukos ⁽⁴⁾	Mjölksprodukter ⁽⁵⁾
1	2	3	4	5	6	7
ex 0403	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao					
ex 0403 10	– Yoghurt:					
0403 10 51 till 0403 10 99	– – Smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao: – – – Smaksatt – – – Andra:	A	A	A	A	
	– – – – Innehållande frukt eller nötter	A	A		A	
	– – – – Innehållande kakao	A	A	A	A	
ex 0403 90	– Andra slag:					
0403 90 71 till 0403 90 99	– – Smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao – – – Smaksatt – – – Annat:	A	A	A	A	
	– – – – Innehållande frukt, bär eller nötter	A	A		A	
	– – – – Innehållande kakao	A	A	A	A	

1	2	3	4	5	6	7
ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjölk; bredbara smörfettsprodukter					
ex 0405 20	– Bredbara smörfettsprodukter:					
0405 20 10	– – Med en fetthalt av minst 39 viktprocent men mindre än 60 viktprocent					A
0405 20 30	– – Med en fetthalt av minst 39 viktprocent men högst 75 viktprocent					A
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:					
0710 40 00	– Sockermajs – – I form av kolvar – – I form av korn	A B			A A	
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd					
0711 90 30	– Sockermajs – – – – I form av kolvar – – – – I form av korn	A B			A A	
ex 1517	Margarin; ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt detta kapitel, andra än ätbara fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor enligt nr 1516:					
ex 1517 10	– Margarin med undantag av flytande margarin:					

1	2	3	4	5	6	7
1517 10 10	-- Med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent					A
ex 1517 90	- Andra slag:					
1517 90 10	-- Med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent					A
1702 50 00	- Kemiskt ren fruktos				A	
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao					
1704 10	- Tuggummi, även överdraget med socker:	A			A	
ex 1704 90	- Andra slag:					
1704 90 30	-- Vit choklad	A			A	A
1704 90 51 till 1704 90 99	-- Övriga	A	A		A	A
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao:					
1806 10	- Kakaopulver med tillsats av socker eller annat sötningemedel:					
	-- Sötat endast genom tillsats av sackaros	A		A	A	
	-- Övriga	A		A	A	A
1806 20	- Andra beredningar i form av block, kakor eller stänger vägande mer än 2 kg eller i flytande form, pastaform, pulverform, granulatform eller liknande form, i behållare eller löst liggande i förpackningar innehållande mer än 2 kg:					

1	2	3	4	5	6	7
	– – "Chocolate milk crumb" enligt undernummer 1806 20 70	A		A	A	A
	– – Andra beredningar enligt undernummer 1806 20	A	A	A	A	A
1806 31 00 och 1806 32	– Andra beredningar, i form av block, kakor eller stänger:	A	A	A	A	A
1806 90	– Andra slag:					
1806 90 11, 1806 90 19, 1806 90 31, 1806 90 39, 1806 90 50	– – Choklad och varor av choklad sockerkonfektyrer och sockerfria konfektyrer, innehållande kakao	A	A	A	A	A
1806 90 60, 1806 90 70, 1806 90 90	– – Smörgåspålägg innehållande kakao; kakaoberedningar för framställning av drycker; annat	A		A	A	A
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, krossgryn, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:					
1901 10 00	– Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar					
	– – Livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas	A	A	A	A	A
	– – Övriga	A	A		A	A
1901 20 00	– Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nr 1905					

1	2	3	4	5	6	7
	- - Livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas	A	A	A	A	A
	-- Övriga	A	A		A	A
ex 1901 90	- Andra slag:					
1901 90 11 och 1901 90 19	- - Maltextrakt	A	A			
	-- Övriga:					
1901 90 99	--- Annat:					
	- - - - Livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som innehåller mindre än 5 viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas	A	A	A	A	A
	--- Övriga	A	A		A	A
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:					
	- Okokta pastaprodukter, inte fyllda eller på annat sätt beredda:					
1902 11 00	-- Innehållande ägg					
	--- Av durumvete eller av annan spannmål	B		A		
	--- Annat:	A		A		
	-- Annat:					

1	2	3	4	5	6	7
1902 19	--- Av durumvete eller av annan spannmål	B				A
	--- Annat:	A				A
ex 1902 20	- Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda:					
1902 20 91 och 1902 20 99	-- Annat	A	A		A	A
1902 30	- Andra pastaprodukter:	A	A		A	A
1902 40	- Couscous:					
1902 40 10	- Ej beredd					
	--- Av durumvete	B				
	--- Övriga	A				
1902 40 90	-- Övriga	A	A		A	A
1903 00 00	Tapioka och tapiokaersättningar, framställda av stärkelse, i form av flingor, gryn o.d.	A				
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl och krossgryn), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans					
	- Rostat ris, osötat, eller förkokt ris					
	-- Innehållande kakao ⁽⁶⁾	A	B	A	A	A
	-- Inte innehållande kakao	A	B		A	A

1	2	3	4	5	6	7
	– Andra, innehållande kakao (%)	A	A	A	A	A
	– Andra	A	A		A	A
1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter:					
1905 10 00	– Andra	A			A	A
1905 20	– Mjuk pepparkaka o.d.	A		A	A	A
	– Söta kex, småkakor o.d.; våfflor och rån (wafers)					
1905 31 och 1905 32	– Söta kex, småkakor o.d.; våfflor och rån (wafers)	A		A	A	A
1905 40	– Skorpor, rostad bröd och liknande rostade produkter:	A		A	A	A
1905 90	– Andra slag:					
1905 90 10	– – Matzos	A				
1905 90 20	– – Nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater, rispapper och liknande produkter	A	A			
	– – Övriga:					
1905 90 30	– – – Bröd, utan tillsats av honung, ägg, ost eller frukt och innehållande i torrt tillstånd högst 5 viktprocent socker och högst 5 viktprocent fett:	A				
1905 90 45 till 1905 90 90	– – – Andra produkter	A		A	A	A

1	2	3	4	5	6	7
ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtde- lar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksy- ra:					
ex 2001 90	– Andra slag:					
2001 90 30	– – Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): – – – I form av kolvar – – – I form av korn	A B			A A	
2001 90 40	– – Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växt- delar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse	A			A	
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än pro- dukter enligt nr 2006					
ex 2004 10	– Potatis: – – Annat:					
2004 10 91	– – – I form av mjöl eller flingor	A	A		A	A
ex 2004 90	– Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker:					
2004 90 10	– – Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): – – – I form av kolvar – – – I form av korn	A B			A A	
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:					
ex 2005 20	– Potatis:					

1	2	3	4	5	6	7
2005 20 10	-- I form av mjöl eller flingor	A	A		A	A
2005 80 00	- Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): -- I form av kolvar -- I form av korn	A B			A A	
ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:					
ex 2008 99	-- Annat: --- Utan tillsats av alkohol: ---- Utan tillsats av socker:					
2008 99 85	----- Majs, med undantag av sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) ----- I form av kolvar ----- I form av korn	A B				
2008 99 91	----- Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse	A				
ex 2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter eller på basis av kaffe, te eller matte; rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:					
	- Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe samt beredningar på basis av dessa extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:					
2101 12 98	--- Övriga	A	A		A	

1	2	3	4	5	6	7
ex 2101 20	– Extrakter, essenser och koncentrat av te eller matte samt beredningar på basis av sådana extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte					
2101 20 98	– – – Övriga	A	A		A	
ex 2101 30	– Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter:					
	– Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat:					
2101 30 19	– – – Övriga	A			A	
	– – Extrakter, essenser och koncentrat av rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat:					
2101 30 99	– – – Övriga	A			A	
ex 2102	Jäst (aktiv eller inaktiv); andra encelliga mikroorganismer, döda (med undantag av vacciner enligt nr 3002); beredda bakpulver:					
ex 2102 10	– Aktiv jäst:					
2102 10 31 och 2102 10 39	– – Bagerijäst	A				
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao:					
	– Innehållande kakao	A	A	A	A	A
	– Andra	A	A		A	A
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:					

1	2	3	4	5	6	7
ex 2106 90	– Andra slag:					
2106 90 92 och 2106 90 98	-- Annat	A	A		A	A
2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt nr 2009:					
2202 10 00	– Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne	A			A	
2202 90	– Andra slag:					
2202 90 10	-- Ej innehållande varor enligt nr 0401–0404 eller fett av varor enligt nr 0401–0404 --- Maltdrycker med en alkoholhalt på högst 0,5 volymprocent --- Övriga	B A			A	
2202 90 91 till 2202 90 99	--- Övriga	A			A	A
2205	Vermouth och annat vin av färska druvor, smaksatt med växter eller aromatiska ämnen	A			A	
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:					
2208 20	– Sprit erhållen genom destillering av druvvin eller pressåterstoder av druvor				A	
ex 2208 30	– Whisky: -- Annan än bourbon-whisky					

1	2	3	4	5	6	7
ex 2208 30 30 till 2208 30 88	-- Annan whisky än sådan som anges i kommissionens förordning (EG) nr 1670/2006 (?)	A				
2208 50 11 och 2208 50 19	-- Gin	A				
2208 50 91 och 2208 50 99	-- Genever	A			A	
2208 60	- Vodka	A				
2208 70	- Likör:	A		A	A	A
ex 2208 90	- Andra slag:					
2208 90 41	----- Ouzo, på kärl rymmande högst 2 liter	A			A	
2208 90 45	----- Calvados, på kärl rymmande högst 2 liter				A	
2208 90 48	----- Annan sprit av frukt, på kärl rymmande högst 2 liter				A	
2208 90 56	----- Annan sprit (med undantag av likör) än sprit av frukt, och med undantag av tequila, på kärl rymmande högst 2 liter	A			A	
2208 90 69	----- Andra spritdrycker, på kärl rymmande högst 2 liter	A			A	A
2208 90 71	----- Sprit av frukt, på kärl rymmande mer än 2 liter				A	
2208 90 77	----- Annan sprit (med undantag av likör) än sprit av frukt, och med undantag av tequila, på kärl rymmande mer än 2 liter	A			A	

1	2	3	4	5	6	7
2208 90 78	---- Andra spritdrycker, på kärl rymmande mer än 2 liter	A			A	A
ex 2905	Acykliska alkoholer samt halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana alkoholer:					
2905 43 00	-- Mannitol	B			B	
2905 44	-- D-glucitol (sorbitol)	B			B	
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:					
ex 3302 10	- Av sådana slag som används som råvaror inom industrin:					
3302 10 29	----- Övriga	A			A	A
3501	Kasein, kaseinater och andra kaseinderivat; kaseinlim:					
3501 10	- Kasein					B
3501 90	- Andra slag:					
3501 90 10	-- Kaseinlim					A
3501 90 90	-- Annat					B
ex 3502	Albuminer (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner innehållande mer än 80 viktprocent vassleproteiner, beräknat på torrsubstansen), albuminater och andra albuminderivat: - Äggalbumin:					

1	2	3	4	5	6	7
ex 3502 11	-- Torkat					
3502 11 90	--- Annat (än olämpligt eller avsett att göras olämpligt som livsmedel)			B		
ex 3502 19	-- Övriga					
3502 19 90	--- Annat (än olämpligt eller avsett att göras olämpligt som livsmedel)			B		
ex 3502 20	- Mjölkalbumin:					
3502 20 91 och 3502 20 99	-- Annat än olämpligt eller avsett att göras olämpligt som livsmedel, även torkat (t.ex. i ark, fjäll, flingor eller pulver)					B
ex 3505	Dextrin och annan modifierad stärkelse (t.ex. förklistrad eller förestrad stärkelse); lim och klister på basis av stärkelse, dextrin eller annan modifierad stärkelse, med undantag av stärkelse enligt nr 3505 10 50	A	A			
3505 10 50	--- Företrad eller förestrad stärkelse	A				
ex 3809	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat (t.ex. glättmedel och betmedel), av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:					
3809 10	- på basis av stärkelse eller stärkelseprodukter	A	A			

1	2	3	4	5	6	7
ex 3824	Beredda bindemedel för gjutformar eller gjutkärnor; kemiska produkter samt preparat från kemiska eller närstående industrier (inbegripet sådana som består av blandningar av naturprodukter), inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:					
3824 60	– Sorbitol annan än sorbitol enligt nr 2905 44:	B			B	

(¹) Del I i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013.

(²) Del II i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013.

(³) Del XIX i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013.

(⁴) Del III punkterna b–d samt g i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013.

(⁵) Del XVI punkterna a–g i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013.

(⁶) Innehållande högst 6 % kakao.

(⁷) Kommissionens förordning (EG) nr 1670/2006 av den 10 november 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1784/2003 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker (EUT L 312, 11.11.2006, s. 33).

BILAGA III

Basprodukter som avses i artikel 2 d

KN-nummer	Benämning
ex 0402 10 19	Mjölk i form av pulver, granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent, annan än löst liggande i förpackningar med ett nettoinnehåll av högst 2,5 kg (produktgrupp 2)
ex 0402 21 18	Mjölk i form av pulver, granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av 26 viktprocent, annan än löst liggande i förpackningar med ett nettoinnehåll av högst 2,5 kg (produktgrupp 3)
ex 0404 10 02 till ex 0404 10 16	Vassle i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel (produktgrupp 1)
ex 0405 10	Smör med en fetthalt av 82 viktprocent (produktgrupp 6)
0407 21 00, 0407 29 10, ex 0407 90 10	Ägg av fjäderfä, med skal, färska eller konserverade, andra än ägg för kläckning
ex 0408	Fågelägg utan skal samt äggula, lämpliga som livsmedel, färska, torkade, frysta eller på annat sätt konserverade, inte försatta med socker eller annat sötningsmedel
1001 19 00	Durumvete, andra slag än för utsäde
ex 1001 99 00	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg, andra slag än för utsäde
1002 90 00	Råg, andra slag än för utsäde
1003 90 00	Korn, andra slag än för utsäde
1004 90 00	Havre, andra slag än för utsäde
1005 90 00	Majs, annat än för utsäde
ex 1006 30	Helt slipat ris
1006 40 00	Brutet ris
1007 90 00	Sorghum, av andra slag än för utsäde
1701 99 10	Vitt socker
ex 1702 19 00	Laktos, innehållande 98,5 viktprocent laktos uttryckt som vattenfri laktos i torrsubstansen
1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker

BILAGA IV

Bearbetade jordbruksprodukter som kan omfattas av tilläggsimporttullar enligt artikel 5.1

KN-nummer	Varuslag
0403 10 51 till 0403 10 99	Yoghurt, smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0403 90 71 till 0403 90 99	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0710 40 00	Sockermajs (okokt eller ångkokt eller kokt i vatten), fryst
0711 90 30	Sockermajs, tillfälligt konserverad (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämplig för direkt konsumtion i detta tillstånd
1517 10 10	Margarin med undantag av flytande margarin, annat än med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
1517 90 10	Andra ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt kapitel 15, andra än ätbara fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor enligt nr 1516, med en mjölkfetthalt av mer än 10 viktprocent men högst 15 viktprocent
1702 50 00	Kemiskt ren fruktos
2005 80 00	Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), beredd eller konserverad på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte fryst, andra än produkter enligt nr 2006
2905 43 00	Mannitol
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
Ex 3502	Albuminer (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner innehållande mer än 80 viktprocent vassleproteiner, beräknat på torrsubstansen), albuminater och andra albuminderivat: – Äggalbumin:
ex 3502 11	– – Torkad:
3502 11 90	– – – Annat (än olämpligt eller avsett att göras olämpligt som livsmedel)
ex 3502 19	– – Annat
3502 19 90	– – – Annat (än olämpligt eller avsett att göras olämpligt som livsmedel)
ex 3502 20	– Mjölkalbumin (inbegripet koncentrat av två eller flera vassleproteiner): – – Annat (än olämpligt eller avsett att göras olämpligt som livsmedel)
3502 20 91	– – – Torkat (t.ex. i ark, fjäll, flingor eller pulver)
3502 20 99	– – – Annat:

KN-nummer	Varuslag
3505 10 10	Dextrin
3505 10 90	Annan modifierad stärkelse än dextrin, med undantag av företrad eller förestrad stärkelse
3505 20	Lim och klister på basis av stärkelse, dextrin eller annan modifierad stärkelse
3809 10	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat (t.ex. glättmedel och betmedel), av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
3824 60	Sorbitol, annan än sorbitol enligt nr 2905 44

BILAGA V

Jordbruksprodukter som avses i artikel 11.1 a ⁽¹⁾

KN-nummer	Jordbruksproduktslag
0401	Mjök och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel
0402	Mjök och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel
ex 0403	Kärnmjök, filmjök, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao
0404	Vassle, även koncentrerad, eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjölkbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
ex 0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjök
0407 21 00	Ägg av fjäderfä av arten <i>Gallus domesticus</i> , med skal, färska, andra än ägg för kläckning
0709 99 60	Sockermajs, färsk eller kyld
0712 90 19	Torkad sockermajs, hel, i bitar, skivad, krossad eller pulveriserad, men inte på annat sätt beredd, annan än hybrider för utsäde
Kapitel 10	Spannmål ⁽²⁾
1701	Socker från sockerrör eller sockerbetor samt kemiskt ren sackaros, i fast form
1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker

⁽¹⁾ Jordbruksprodukter tas med i beräkningen när de förbrukas i obearbetat tillstånd eller efter bearbetning eller om de anses ha förbrukats vid framställning av de varor som anges i tabell 1 i bilaga I.

⁽²⁾ Med undantag för vanligt vete och blandsäd av vete och råg enligt nummer 1001 11 00, 1001 91 10, 1001 91 20 och 1001 91 90, rågutsäde enligt nummer 1002 10 00, korn för utsäde enligt nummer 1003 10 00, havreutsäde enligt nummer 1004 10 00, majsutsäde enligt nummer 1005 10, ris för utsäde enligt nummer 1006 10 10, sorghumutsäde enligt nummer 1007 10 och hirsutsäde enligt nummer 1008 21 00.

BILAGA VI

Jämförelsetabell

Denna förordning	Förordning (EG) nr 1216/2009	Förordning (EG) nr 614/2009
Artikel 1, första stycket	Artikel 1	Artikel 1
Artikel 1, andra stycket	Artikel 3	—
Artikel 2 a	Artikel 2.1 första stycket a	—
Artikel 2 b	Artikel 2.1 första stycket b	—
Artikel 2 c	Artikel 2.1 andra stycket	—
Artikel 2 d	—	—
Artikel 2 e	Artikel 2.2 a och c	—
Artikel 2 f	Artikel 2.2 b	—
Artikel 2 g	—	—
Artikel 2 h	—	—
Artikel 2 i	—	—
Artikel 2 j	—	—
Artikel 2 k	—	—
Artikel 2 l	—	—
Artikel 3	Artikel 4.1	—
—	Artikel 4.3	Artikel 8.1
—	Artikel 4.2	Artikel 8.2
—	Artikel 4.4	—
Artikel 4	Artikel 5	—
Artikel 5	Artikel 11	Artikel 3
Artikel 6.1	—	Artikel 2.1
Artikel 6.2	—	Artikel 2.2
Artikel 6.3	—	Artikel 2.3 första meningen

Denna förordning	Förordning (EG) nr 1216/2009	Förordning (EG) nr 614/2009
Artikel 6.4	—	—
Artikel 7	—	Artikel 2.3 andra meningen
Artikel 8	—	Artikel 2.4
Artikel 9	—	Artikel 2.4
Artikel 10.1	Artikel 6.1 och artikel 7.1	—
—	Artikel 6.2	—
Artikel 10.2	Artikel 6.3	—
Artikel 11	Artikel 14 första stycket	—
Artikel 12 a, b, c	Artikel 6.4 och artikel 14 andra stycket	—
Artikel 12 d	Artikel 6.4 och 15.1	—
Artikel 13.1, 13.2 och 13.3	Artiklarna 6.4, 6.6, 7.2, 7.3, 7.4 samt artikel 14 första stycket	—
Artikel 13.2	Artikel 14 andra stycket	—
Artikel 14.1	—	Artikel 4.1
Artikel 14.2	—	Artikel 4.2 andra stycket samt artikel 4.3
Artikel 14.3	—	—
Artikel 14.4	—	Artikel 4.2 första stycket, samt artikel 4.3
Artikel 15.1	—	Artikel 4.1 och 4.4
Artikel 15.2	—	—
Artikel 16	—	Artikel 4.1 och 4.4
Artikel 17	Artikel 10	—
Artikel 18	Artikel 12.1 första och andra stycket	—
Artikel 19	Artikel 12.1 tredje och fjärde stycket	—

Denna förordning	Förordning (EG) nr 1216/2009	Förordning (EG) nr 614/2009
Artikel 20	Artikel 12.1 tredje stycket	—
—	Artikel 12.2	—
Artikel 21	—	Artikel 7
Artikel 22.1	Artikel 8.1 och 8.2	—
Artikel 22.2	—	—
Artikel 23	—	—
Artikel 24.1	Artikel 8.3 andra stycket	—
Artikel 24.2	—	—
Artikel 25	—	—
Artikel 26	Artikel 8.3 första stycket	—
Artikel 27	Artikel 8.3 första stycket	—
Artikel 28	Artikel 8.5	—
Artikel 29	—	—
Artikel 30	—	—
Artikel 31	Artikel 8.3 första stycket samt artikel 8.5 och 8.6	—
Artikel 32	Artikel 8.3 första stycket samt artikel 8.5 och 8.6	—
Artikel 33	Artikel 9	Artikel 5
Artikel 34.1	Artikel 8.4 första stycket	—
Artikel 34.2	Artikel 8.4 andra stycket	—
Artikel 35	Artikel 18, artikel 6.5 och artikel 8.4 tredje stycket	—
Artikel 36	Artikel 13	—
Artikel 37	Artikel 19	Artikel 10
Artikel 38	—	—

Denna förordning	Förordning (EG) nr 1216/2009	Förordning (EG) nr 614/2009
Artikel 39	Artikel 15.2	—
Artikel 40	—	—
Artikel 41	—	—
Artikel 42	Artikel 16	—
Artikel 43	Artikel 16	—
Artikel 44	Artikel 16	—
—	Artikel 17	—
Artikel 45	Artikel 20	Artikel 11
Artikel 46	Artikel 21.1	Artikel 12
—	Artikel 21.2	
—	—	Artikel 6
—	—	Artikel 9
Bilaga I	Bilaga II	Artikel 1
Bilaga II	—	—
Bilaga III	—	—
Bilaga IV	Bilaga III	Artikel 1
Bilaga V	Bilaga I	
—	Bilaga IV	Bilaga I
Bilaga VI	Bilaga V	Bilaga II

Uttalande från kommissionens om delegerade akter

När det gäller denna förordning erinrar kommissionen om att den i punkt 15 i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen har förbundit sig att ge Europaparlamentet fullständig information och dokumentation om sina möten med nationella experter inom ramen för arbetet med att förbereda delegerade akter.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 511/2014**av den 16 april 2014****om åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det viktigaste internationella instrumentet som innehåller en allmän ram för bevarande och hållbart nyttjande av biologisk mångfald samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser är konventionen om biologisk mångfald, som godkändes på unionens vägnar i enlighet med rådets beslut 93/626/EEG ⁽³⁾ (nedan kallad *konventionen*).
- (2) Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning till konventionen om biologisk mångfald ⁽⁴⁾ (nedan kallat *Nagoyaprotokollet*) är ett internationellt avtal som antogs den 29 oktober 2010 av parterna i konventionen. Genom Nagoyaprotokollet utvecklas närmare konventionens allmänna bestämmelser om tillträde till genetiska resurser och fördelning av monetär och icke-monetär nytta i samband med användning av dessa och tillhörande traditionell kunskap (nedan kallat *tillträde och fördelning av nytta*). Nagoyaprotokollet har godkänts på unionens vägnar i enlighet med rådets beslut 2014/283/EU ⁽⁵⁾.
- (3) En mängd användare och leverantörer inom unionen, däribland akademiska forskare, forskare på universitet och icke-kommersiella forskare samt företag från olika branscher, använder genetiska resurser i sin forskning och utveckling samt saluföring. Några använder också traditionell kunskap som rör genetiska resurser.
- (4) Genetiska resurser representerar genpoolen i såväl naturliga som domesticerade eller odlade arter och spelar en viktig och allt större roll inom många ekonomiska sektorer, såsom livsmedelsproduktion, skogsbruk samt utveckling av läkemedel, kosmetika och biobaserade energikällor. Genetiska resurser spelar vidare en viktig roll vid genomförandet av strategier som är avsedda att återställa skadade ekosystem och bevara hotade arter.
- (5) Traditionell kunskap som finns hos urfolk och lokalsamhällen kan ge viktiga ledtrådar för den vetenskapliga upptäckten av intressanta genetiska eller biokemiska egenskaper hos genetiska resurser. Denna traditionella kunskap inbegriper kunskap, innovationer och sedvänjor hos urbefolkningar och lokalsamhällen som har en traditionell livsstil som är relevant för bevarande och hållbart nyttjande av biologisk mångfald.

⁽¹⁾ EUT C 161, 6.6.2013, s. 73.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

⁽³⁾ Rådets beslut 93/626/EEG av den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald (EGT L 309, 13.12.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Bilaga I till dokument UNEP/CBD/COP/DEC/X/1 av den 29 oktober 2010.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2014/283/EU av den 14 april 2014 om ingående på unionens vägnar av Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald (Se sidan 231 i detta nummer av EUT.).

- (6) I konventionen erkänns att stater har suveräna rättigheter till naturresurser inom sin jurisdiktion samt befogenhet att bestämma om tillträde till sina genetiska resurser. Genom konventionen införs en skyldighet för alla parter till denna att sträva efter att skapa förhållanden för att underlätta tillträde för miljöanpassad användning av andra parter till konventionen, till genetiska resurser som de har suveräna rättigheter till. Dessutom är alla parter till konventionen skyldiga att vidta åtgärder för att på rimligt och rättvist sätt dela resultaten av forskning och utveckling samt nyttan av kommersiell eller annan användning av genetiska resurser med den part till konventionen som tillhandahåller dessa resurser. Delningen ska ske på ömsesidigt överenskomna villkor. Konventionen behandlar också tillträde och fördelning av nytta i fråga om kunskap, innovationer och sedvänjor hos urbefolkningar och lokalsamhällen som är relevanta för bevarande och hållbart nyttjande av biologisk mångfald.
- (7) Genetiska resurser bör bevaras på plats och utnyttjas på hållbara sätt, och den nytta som uppstår vid deras användning bör fördelas på rimligt och rättvist sätt, för att bidra till att utrota fattigdom och därmed till att uppnå Förenta nationernas millennieutvecklingsmål, vilket uppmärksammas i ingressen till Nagoyaprotokollet. Även genomförandet av Nagoyaprotokollet bör ha till syfte att förverkliga denna potential.
- (8) Nagoyaprotokollet är tillämpligt på genetiska resurser avseende vilka stater utövar suveräna rättigheter, som omfattas av artikel 15 i konventionen, till skillnad från artikel 4 i konventionen som har ett vidare tillämpningsområde. Detta innebär att Nagoyaprotokollet inte omfattar hela räckvidden av jurisdiktionen i artikel 4 i konventionen, såsom verksamhet i marina områden utanför nationell jurisdiktion. Forskningen om genetiska resurser har successivt utvidgats till nya områden, särskilt oceanerna, som fortfarande utgör jordens mest utforskade och okända miljöer. Särskilt djuphaven utgör det sista stora utforskade gränslandet på vår planet och väcker ett allt större intresse när det gäller forskning, prospektering och resursutnyttjande.
- (9) Det är viktigt att ange tydliga och stabila ramar för genomförandet av Nagoyaprotokollet som bör bidra till bevarandet av biologisk mångfald, ett hållbart nyttjande av dess beståndsdelar, en rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser samt utrotning av fattigdom, och samtidigt öka möjligheterna till naturbaserad forskning och utveckling i unionen. Det är också mycket viktigt att förhindra användning inom unionen av genetiska resurser eller traditionell kunskap som rör genetiska resurser till vilka tillträde ej har skett i enlighet med nationell lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta hos en part till Nagoyaprotokollet och att stödja en effektiv tillämpning av de åtaganden om fördelning av nytta som fastställs i gemensamt överenskomna villkor mellan leverantörer och användare. Det är också mycket viktigt att rättssäkerheten förbättras i samband med användningen av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.
- (10) De ramar som inrättas genom denna förordning kommer att bidra till att bibehålla och öka förtroendet mellan parterna till Nagoyaprotokollet såväl som andra berörda aktörer, inbegripet urbefolkningar och lokalsamhällen, vilka är involverade i tillträde till och fördelning av nytta från genetiska resurser.
- (11) För att skapa rättssäkerhet är det viktigt att bestämmelserna om Nagoyaprotokollets genomförande endast är tillämpliga på genetiska resurser avseende vilka stater utövar suveräna rättigheter inom ramen för artikel 15 i konventionen och på traditionell kunskap som rör genetiska resurser inom ramen för konventionen, till vilka tillträde har skett efter det att Nagoyaprotokollet har trätt i kraft för unionen.
- (12) Nagoyaprotokollet kräver att varje part till detta, vid utvecklingen och tillämpningen av sin lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta, ska beakta vikten av genetiska resurser för livsmedel och jordbruk och deras speciella roll för en trygg livsmedelsförsörjning. Det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk (nedan kallat *det internationella fördraget*) godkändes på unionens vägnar i enlighet med rådets beslut 2004/869/EG⁽¹⁾. Det internationella fördraget utgör ett specialiserat instrument för internationellt tillträde och fördelning av nytta i den mening som avses i artikel 4.4 i Nagoyaprotokollet som inte bör påverkas av bestämmelserna om genomförande av Nagoyaprotokollet.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2004/869/EG av den 24 februari 2004 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk (EUT L 378, 23.12.2004, s. 1).

- (13) Många parter till Nagoyaprotokollet har vid utövandet av sina suveräna rättigheter fastställt att även sådana växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk som står under deras förvaltning och kontroll och är offentlig egendom och som inte inbegrips i bilaga I till det internationella fördraget kommer att omfattas av villkoren i standardavtalet för överföring av material i enlighet med det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk.
- (14) Genomförandet av Nagoyaprotokollet bör ske på ett sätt som ger ömsesidigt stöd åt andra internationella instrument, som inte strider mot målen i Nagoyaprotokollet eller konventionen.
- (15) I artikel 2 i konventionen definieras begreppet *domesticerade arter* som arter hos vilka den evolutionära processen har påverkats av människor för att tillgodose dessas behov, och bioteknik som varje användning av teknik som nyttjar biologiska system, levande organismer eller derivat därav, för att skapa eller modifiera produkter eller processer för en specifik användning. I artikel 2 i Nagoyaprotokollet definieras begreppet *derivat* som en naturligt förekommande biokemisk sammansättning som är ett resultat av det genetiska uttrycket eller metabolismen av biologiska eller genetiska resurser, även om det inte innehåller funktionella enheter av arvs massa.
- (16) Enligt Nagoyaprotokollet är varje part till detta skyldig att beakta fall av aktuella eller hotande nödlägen som hotar eller skadar människors, djurs eller växters hälsa, som fastställts nationellt eller internationellt. Den 24 maj 2011 antog Världshälsoförsamlingen vid sitt sextiofjärde möte beredskapsramar för pandemisk influensa för att dela influensavirus och tillgång till vaccin och andra fördelar (nedan kallade *influensaberedskapsramarna*). Influensaberedskapsramarna gäller endast influensavirus med pandemisk potential för människor och tillämpas uttryckligen inte på säsongsinfluensavirus. Influensaberedskapsramarna utgör ett specialiserat instrument för internationellt tillträde och fördelning av nytta i enlighet med Nagoyaprotokollet som inte bör påverkas av bestämmelserna om Nagoyaprotokollets genomförande.
- (17) Det är viktigt att denna förordning inbegriper de definitioner i Nagoyaprotokollet och konventionen som behövs för användarnas genomförande av denna förordning. Det är viktigt att de nya definitionerna i denna förordning som inte finns med i konventionen eller Nagoyaprotokollet är förenliga med definitionerna i konventionen och Nagoyaprotokollet. I synnerhet bör termen *användare* vara förenlig med definitionen av *användning av genetiska resurser* i Nagoyaprotokollet.
- (18) I Nagoyaprotokollet fastställs en skyldighet att gynna och uppmuntra forskning som rör biologisk mångfald, i synnerhet icke-kommersiell forskning.
- (19) Det är viktigt att erinra om punkt 2 i beslut II/11 av partskonferensen för konventionen, som bekräftar att mänskliga genetiska resurser inte omfattas av konventionen.
- (20) Det finns i nuläget ingen internationellt överenskommen definition av *traditionell kunskap som rör genetiska resurser*. Utan att det påverkar medlemsstaternas behörighet och ansvar i frågor avseende traditionell kunskap som rör genetiska resurser och genomförandet av åtgärder för att skydda urbefolkningars och lokalsamhällens intressen och i syfte att säkerställa flexibilitet och rättssäkerhet för leverantörer och användare bör denna förordning hänvisa till traditionell kunskap som rör genetiska resurser så som den beskrivs i avtalen om fördelning av nytta.
- (21) För att säkerställa en effektiv tillämpning av Nagoyaprotokollet bör alla användare av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser visa tillbörlig aktsamhet för att förvissa sig om att tillträdet till de genetiska resurserna och den traditionella kunskapen som rör genetiska resurser har skett i enlighet med tillämpliga rättsliga eller lagstadgade krav och i förekommande fall se till att nyttan fördelas rimligt och rättvist. I detta sammanhang bör behöriga myndigheter godta internationellt erkända intyg om efterlevnad som bevis på att de berörda genetiska resurserna har inhämtats lagligt och att det har upprättats ömsesidigt överenskomna villkor för användaren och den användning som anges däri. De särskilda val som användare gör i fråga om de verktyg och åtgärder som ska användas för att visa tillbörlig aktsamhet bör få stöd genom erkännande av bästa praxis och kompletterande åtgärder till stöd för sektorsspecifika uppförandekoder, avtalsmallar och riktlinjer för att öka rättssäkerheten och minska kostnaderna. Användarnas skyldighet att bevara information som är relevant för tillträde och fördelning av nytta bör vara tidsbegränsad och vara förenlig med tidsramen för eventuell innovation.

- (22) En förutsättning för ett framgångsrikt genomförande av Nagoyaprotokollet är att användare och leverantörer av genetiska resurser eller av traditionell kunskap som rör genetiska resurser förhandlar om ömsesidigt överenskomna villkor som medför en rimlig och rättvis fördelning av nyttan och bidrar till Nagoyaprotokollets övergripande mål att bidra till bevarande och hållbart nyttjande av den biologiska mångfalden. Användare och leverantörer uppmuntras också att öka medvetenheten om betydelsen av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.
- (23) Skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet bör gälla alla användare oavsett storlek, även mikroföretag och små och medelstora företag. Det bör dock i denna förordning erbjudas en rad åtgärder och verktyg för att göra det möjligt för mikroföretag och små och medelstora företag att uppfylla sina skyldigheter till rimlig kostnad och med hög rättssäkerhetsnivå.
- (24) Bästa praxis som utvecklas av användare bör spela en viktig roll vid identifieringen av åtgärder för tillbörlig aktsamhet som är särskilt lämpliga för att man ska kunna följa systemet för genomförande av Nagoyaprotokollet till rimlig kostnad och med hög rättssäkerhetsnivå. Användarna bör utgå från befintliga uppförandekoder för tillträde och fördelning av nytta som har utvecklats för den akademiska världen, universitet samt icke-kommersiella sektorer och olika branscher. Användarorganisationer bör kunna begära att kommissionen avgör om det är möjligt att erkänna en viss kombination av förfaranden, verktyg eller mekanismer som övervakas av en organisation erkänns som bästa praxis. Om en användare tillämpar en erkänd bästa metod bör medlemsstaternas behöriga myndigheter anse att detta minskar risken för att användaren inte ska följa bestämmelserna, vilket i sin tur motiverar en minskning av kontrollerna av att kraven är uppfyllda. Detsamma bör gälla för bästa praxis som antas av parterna i Nagoyaprotokollet.
- (25) Enligt Nagoyaprotokollet måste kontrollinstanserna vara effektiva och de bör vara relevanta för användningen av genetiska resurser. Vid angivna tillfällen i den kedja av verksamheter som utgör användning bör användarna deklarerat och på begäran kunna bevisa att de har visat tillbörlig aktsamhet. En lämplig tidpunkt för en sådan deklaration är när forskningsmedel mottas. En annan lämplig tidpunkt är i slutskedet av användningen, dvs. i produktens slutliga utvecklingsstadium innan en ansökan lämnas in om godkännande för försäljning av produkter som har utvecklats som ett resultat av användning av genetiska resurser eller traditionell kunskap som rör sådana resurser eller i det slutliga utvecklingsstadiet för en produkt innan den första gången släpps ut på unionens marknad om det inte krävs något godkännande för försäljning. I syfte att säkerställa kontrollinstansernas effektivitet och samtidigt öka användarnas rättssäkerhet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Kommissionen bör använda dessa genomförandebefogenheter för att fastställa en produkts slutliga utvecklingsstadium i enlighet med Nagoyaprotokollet i syfte att fastställa slutskedet av användningen inom olika sektorer.
- (26) Det är viktigt att inse att förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta skulle spela en viktig roll för genomförandet av Nagoyaprotokollet. I enlighet med artiklarna 14 och 17 i Nagoyaprotokollet ska information lämnas till förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta som en del av processen för det internationellt erkända intyget om efterlevnad. De behöriga myndigheterna bör samarbeta med förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta för att säkerställa att informationsutbytet äger rum för att underlätta de behöriga myndigheternas övervakning av användarnas efterlevnad.
- (27) Insamling av genetiska resurser i vildmarken görs oftast i icke-kommersiella syften av akademiska, universitetsbaserade och icke-kommersiella forskare eller samlare. I de allra flesta fallen och i så gott som alla sektorer ges tillträde till nyinsamlade genetiska resurser genom förmedlare, samlingar eller agenter som förvärvar genetiska resurser i tredjeländer.
- (28) Samlingar är stora leverantörer av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser som används inom unionen. I egenskap av leverantörer har de en viktig roll att spela för att hjälpa andra användare i nyttjandekedjan att uppfylla sina skyldigheter. För att detta ska kunna ske bör det skapas ett system med registrerade samlingar inom unionen genom inrättandet av ett frivilligt register med samlingar som underhålls av kommissionen. Ett sådant system skulle säkerställa att man vid hanteringen av samlingar som ingår i registret verkligen har vidtagit åtgärder för att enbart leverera prover av genetiska resurser till tredje man med dokumentation som bevisar att tillträdet är lagligt och att det när så krävs har upprättats ömsesidigt överenskomna villkor.

Ett system med registrerade samlingar inom unionen skulle avsevärt minska risken för att genetiska resurser som inte inhämtats i enlighet med nationell lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta hos en part till Nagoyaprotokollet används inom unionen. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör kontrollera att en samling uppfyller kraven för erkännande som en samling som kan införas i registret. Användare som förvärvar en genetisk resurs från en samling som ingår i registret bör anses ha visat tillbörlig aktsamhet när det gäller att söka all information som behövs. Detta bör vara särskilt fördelaktigt för akademiska forskare, forskare på universitet och icke-kommersiella forskare samt små och medelstora företag och bör bidra till minskade administrativa krav och efterlevnadskrav.

- (29) Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör kontrollera att användarna uppfyller sina skyldigheter, har erhållit förhandsgodkännande sedan information lämnats och upprättat ömsesidigt överenskomna villkor. De behöriga myndigheterna bör också föra register över de kontroller som görs och relevant information bör göras tillgänglig i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG ⁽¹⁾.
- (30) Medlemsstaterna bör se till att överträdelser av bestämmelserna om genomförande av Nagoyaprotokollet beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.
- (31) Med hänsyn till att transaktioner för tillträde och fördelning av nytta är av internationell karaktär bör medlemsstaternas behöriga myndigheter samarbeta med varandra, med kommissionen och med behöriga nationella myndigheter i tredjeländer för att se till att användarna efterlever denna förordning och stödja en effektiv tillämpning av bestämmelserna om Nagoyaprotokollets genomförande.
- (32) Unionen och medlemsstaterna bör verka proaktivt för att se till att Nagoyaprotokollets mål uppnås i syfte att öka resurserna till stöd för bevarandet av den biologiska mångfalden och ett global hållbart nyttjande av dess beståndsdelar.
- (33) Kommissionen och medlemsstaterna bör vidta lämpliga kompletterande åtgärder för att effektivisera genomförandet av denna förordning och sänka kostnaderna, särskilt när detta skulle gynna akademiska forskare, forskare på universitet och icke-kommersiella forskare samt små och medelstora företag.
- (34) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (35) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stödja en rimlig och rättvis fördelning av nyttan från användningen av genetiska resurser i enlighet med Nagoyaprotokollet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av sin omfattning och för behovet av att säkerställa den inre marknadens funktion, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (36) Dagen för förordningens ikraftträdande bör direkt kopplas till ikraftträdandet av Nagoyaprotokollet för unionen i syfte att säkerställa lika villkor på unionsnivå och global nivå i verksamheter som rör tillträde och fördelning av nytta av genetiska resurser.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser om efterlevnad i fråga om tillträde till och fördelning av nytta från genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser i enlighet med bestämmelserna i Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning till konventionen om biologisk mångfald (nedan kallat *Nagoyaprotokollet*). Ett effektivt genomförande av denna förordning kommer även att bidra till bevarandet av biologisk mångfald och ett hållbart nyttjande av dess beståndsdelar i enlighet med bestämmelserna i konventionen om biologisk mångfald (nedan kallad *konventionen*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på genetiska resurser som stater har suveräna rättigheter till och på traditionell kunskap som rör genetiska resurser till vilka tillträde ges efter det att Nagoyaprotokollet trätt ikraft för unionen. Den är även tillämplig på nyttan av användningen av genetiska resurser och på traditionell kunskap som rör genetiska resurser.
2. Denna förordning är inte tillämplig på genetiska resurser för vilka tillträde och fördelning av nytta styrs via specialiserade internationella instrument som är förenliga med och inte strider mot konventionens och Nagoyaprotokollens mål.
3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas bestämmelser om tillträde till genetiska resurser avseende vilka dessa stater utövar suveräna rättigheter inom ramen för artikel 15 i konventionen eller medlemsstaternas bestämmelser om artikel 8 j i konventionen avseende traditionell kunskap som rör genetiska resurser.
4. Denna förordning är tillämplig på genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser på vilka lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta hos en part till Nagoyaprotokollet är tillämpliga.
5. Inget i denna förordning ska innebära en skyldighet för en medlemsstat att tillhandahålla information vars offentliggörande den anser strida mot dess egna grundläggande säkerhetsintressen.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller definitionerna i konventionen och Nagoyaprotokollet samt följande definitioner:

1. *genetiskt material*: varje material av växt-, djur-, mikroorganism- eller annat ursprung som innehåller funktionella enheter av arvs massa.
2. *genetiska resurser*: genetiskt material av faktiskt eller potentiellt värde.
3. *tillträde*: förvärv av genetiska resurser eller av traditionell kunskap som rör genetiska resurser hos en part till Nagoyaprotokollet.
4. *användare*: fysisk eller juridisk person som använder genetiska resurser eller traditionell kunskap som rör genetiska resurser.
5. *användning av genetiska resurser*: bedrivande av forskning och utveckling som rör den genetiska och/eller biokemiska sammansättningen av genetiska resurser, inbegripet genom tillämpning av bioteknik enligt definitionen i artikel 2 i konventionen.

6. *ömsesidigt överenskomna villkor*: den kontraktsmässiga överenskommelsen mellan en leverantör av genetiska resurser, eller av traditionell kunskap som rör genetiska resurser, och en användare, i vilken det fastställs särskilda villkor för rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser eller av traditionell kunskap som rör genetiska resurser och vilken också kan innefatta ytterligare villkor för sådan användning liksom senare tillämpning och saluföring.
7. *traditionell kunskap som rör genetiska resurser*: traditionell kunskap som innehas av en urbefolkning eller ett lokalsamhälle och som är relevant för användningen av genetiska resurser och beskrivs som sådan i de ömsesidigt överenskomna villkor som gäller för användning av genetiska resurser.
8. *olagligt inhämtade genetiska resurser*: genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser som inte inhämtats i enlighet med nationell lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta i det leverantörsland som är part till Nagoyaprotokollet och som kräver förhandsgodkännande sedan information lämnats.
9. *samling*: en privat eller offentligt ägd uppsättning insamlade prover på genetiska resurser och tillhörande information som sammanställs och lagras.
10. *sammanslutning av användare*: en organisation som inrättats i enlighet med kraven i den medlemsstat där den är belägen och som företräder användarnas intressen och som deltar i utveckling och övervakning av sådan bästa praxis som avses i artikel 8 i denna förordning.
11. *internationellt erkänt intyg om efterlevnad*: ett tillstånd eller motsvarande dokument som har utfärdats vid tillträdet som bevis på att den genetiska resurs som intyget gäller har inhämtats i enlighet med beslutet om förhandsgodkännande sedan information lämnats och upprättandet av ömsesidigt överenskomna villkor för användaren och den däri angivna användningen av en behörig myndighet i enlighet med artiklarna 6.3 e och 13.2 i Nagoyaprotokollet och som är tillgängligt för den förmedlingsinstitution för tillträde och fördelning av nytta som inrättats enligt artikel 14.1 i det protokollet.

KAPITEL II

ANVÄNDARNAS EFTERLEVNAD

Artikel 4

Användarnas skyldigheter

1. Användare ska visa tillbörlig aktsamhet för att förvissa sig om att de genetiska resurser och den traditionella kunskap som rör genetiska resurser som de använder har inhämtats enligt gällande lagstiftning eller tillsynskrav för tillträde och fördelning av nytta samt att nyttan fördelas rimligt och rättvist enligt ömsesidigt överenskomna villkor i enlighet med tillämplig lagstiftning eller lagstadgade krav.
2. Genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser får endast överföras och användas i enlighet med ömsesidigt överenskomna villkor, om de krävs enligt tillämplig lagstiftning eller lagstadgade krav.
3. Vid tillämpning av punkt 1 ska användare söka, bevara och överföra till efterföljande användare
 - a) det internationellt erkända intyget om efterlevnad samt information om sådant innehåll i de ömsesidigt överenskomna villkoren som är relevant för efterföljande användare, eller
 - b) om det inte finns något internationellt erkänt intyg om efterlevnad, information och relevanta dokument om
 - i) datum och plats för tillträde till genetiska resurser eller traditionell kunskap som rör genetiska resurser,
 - ii) beskrivningen av genetiska resurser eller traditionell kunskap som rör använda genetiska resurser,

- iii) källan som de genetiska resurserna eller den traditionella kunskapen som rör genetiska resurser hämtades direkt från samt efterföljande användare av genetiska resurser eller traditionell kunskap som rör genetiska resurser,
- iv) förekomst eller avsaknad av rättigheter eller skyldigheter som rör tillträde och fördelning av nytta, inbegripet rättigheter och skyldigheter som avser senare tillämpning och saluföring,
- v) tillstånd för tillträde i förekommande fall,
- vi) ömsesidigt överenskomna villkor, i förekommande fall inbegripet mekanismer för fördelning av nyttan.

4. Användare som förvärvar växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk i ett land som är part till Nagoya-protokollet som har fastställt att också sådana växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk som är under dess förvaltning och kontroll och som är offentlig egendom och som inte inbegrips i bilaga I till det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk ska omfattas av villkoren i standardavtalet för överföring av material i enlighet med det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk ska anses ha uppfyllt kraven på tillbörlig aktsamhet enligt punkt 3 i denna artikel.

5. Om den information som användarna besitter inte är tillräcklig eller om det fortfarande råder tvivel om att tillträdet eller användningen är lagligt, ska användarna inhämta bevis och vid behov ett tillstånd för tillträde eller motsvarande samt upprätta ömsesidigt överenskomna villkor eller upphöra med användningen.

6. Användarna ska bevara den information som är relevant för tillträde och fördelning av nytta i tjugo år efter utgången av användningsperioden.

7. Användare som hämtar en genetisk resurs från en samling som ingår i det register över samlingar inom unionen som avses i artikel 5.1 ska anses ha visat tillbörlig aktsamhet när det gäller att söka information som anges i punkt 3 i den här artikeln.

8. Användare som förvärvar en genetisk resurs som har konstateras vara eller troligen är en patogen som orsakar ett rådande eller överhängande internationellt hot mot människors hälsa i den mening som avses i det internationella hälsoreglementet (2005) eller ett allvarligt gränsöverskridande hälsohot enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU ⁽¹⁾, för katastrofberedskap i folkhälsosyfte i ännu ej berörda länder eller respons i berörda länder, ska uppfylla de skyldigheter som anges i punkt 3 eller 5 i denna artikel senast

a) en månad efter det överhängande eller rådande hotet mot folkhälsan är avslutat, eller

b) tre månader efter påbörjande av användning av den genetiska resursen,

beroende på vilket som inträffar först.

Om de krav som förtecknas i punkt 3 eller 5 i denna artikel inte uppfylls inom de tidsfrister som fastställs i första stycket leden a och b i denna punkt ska användningen upphöra.

I samband med en ansökan om godkännande för försäljning eller utsläppande på marknaden av produkter som härrör från användningen av en genetisk resurs som avses i första stycket ska de skyldigheter som anges i punkt 3 eller 5 gälla i sin helhet och utan dröjsmål.

I avsaknad av ett i tid erhållet förhandsgodkännande sedan information lämnats och upprättade ömsesidigt överenskomna villkor, och till dess att en överenskommelse ingås med det land där resurserna finns, kommer en sådan användare inte att hävda exklusiva rättigheter av något som helst slag till utveckling som görs som ett resultat av användningen av sådana patogener.

De specialiserade instrument för internationellt tillträde och fördelning av nytta som nämns i artikel 2 påverkas inte heller fortsättningsvis.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG (EUT L 293, 5.11.2013, s. 1).

Artikel 5

Register över samlingar

1. Kommissionen ska upprätta och underhålla ett register över samlingar inom unionen (nedan kallat *registret*). Kommissionen ska se till att registret är internetbaserat och lättillgängligt för användare. Registret ska innefatta hänvisningar till samlingar av genetiska resurser eller delar av dessa samlingar som fastställts uppfylla kriterierna i punkt 3.
2. En medlemsstat ska på begäran av en samlingsinnehavare inom dess jurisdiktion överväga att föra in denna samling eller en del av denna i registret. Efter att ha kontrollerat att samlingen eller en del av den uppfyller de kriterier som anges i punkt 3 ska medlemsstaten utan onödigt dröjsmål informera kommissionen om samlingens och dess innehavares namn och kontaktuppgifter samt typen av samling. Kommissionen ska utan dröjsmål föra in den mottagna informationen i registret.
3. För att en samling eller en del av en samling ska föras in i registret ska den kunna fungera i syfte att
 - a) tillämpa standardiserade förfaranden för att utbyta prover på genetiska resurser och tillhörande information med andra samlingar och tillhandahålla prover på genetiska resurser och tillhörande information till tredje man för användning i överensstämmelse med konventionen och Nagoyaprotokollet,
 - b) leverera genetiska resurser och tillhörande information till tredje man för användning endast med dokumentation som bevisar att de genetiska resurserna och den tillhörande informationen har inhämtats i enlighet med tillämplig lagsiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta och, i förekommande fall, ömsesidigt överenskomna villkor,
 - c) föra register över alla prover på genetiska resurser och tillhörande information som lämnas till tredje man för användning,
 - d) när så är möjligt införa eller använda unika identifieringsnummer för prover på genetiska resurser som lämnas till tredje man, och
 - e) använda lämpliga spårnings- och övervakningsverktyg för att utbyta prover på genetiska resurser och tillhörande information med andra samlingar.
4. Medlemsstaterna ska regelbundet kontrollera att varje samling eller del av en samling under deras jurisdiktion som ingår i registret uppfyller de kriterier som anges i punkt 3.

Om det finns bevis på grundval av information som lämnats enligt punkt 3 att en samling eller en del av en samling som ingår i registret inte uppfyller de kriterier som anges i punkt 3, ska den berörda medlemsstaten, i dialog med innehavaren av den berörda samlingen, utan onödigt dröjsmål identifiera korrigerande åtgärder eller insatser

En medlemsstat som konstaterar att en samling eller en del av en samling under dess jurisdiktion inte längre är förenlig med punkt 3 ska informera kommissionen om detta utan onödigt dröjsmål.

Vid mottagande av denna information ska kommissionen ta bort samlingen, eller delen av den berörda samlingen, från registret.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förfaranden för genomförande av punkterna 1–4 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.

Artikel 6

Behöriga myndigheter och kontaktpunkt

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för tillämpningen av denna förordning. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn och adress för de utsedda behöriga myndigheterna från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål informera kommissionen om alla ändringar av de behöriga myndigheternas namn och adress.

2. Kommissionen ska, även på internet, göra en förteckning över medlemsstaternas behöriga myndigheter tillgänglig för allmänheten. Kommissionen ska hålla förteckningen aktuell.
3. Kommissionen ska utse en kontaktpunkt för tillträde och fördelning av nytta som ska ansvara för kontakterna med konventionens sekretariat i frågor som omfattas av denna förordning.
4. Kommissionen ska säkerställa att de unionsorgan som inrättats enligt rådets förordning (EG) nr 338/97 ⁽¹⁾ bidrar till uppnåendet av målen i den här förordningen.

Artikel 7

Övervakning av användarnas efterlevnad

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska begära att alla mottagare av forskningsmedel som avser användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser deklarerar att de visar tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 4.
2. I det slutliga utvecklingsstadiet för en produkt som utvecklats via användning av genetiska resurser eller traditionell kunskap som rör sådana resurser ska användare lämna en deklaration till de behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 om att de har uppfyllt skyldigheterna enligt artikel 4 och samtidigt lämna in
 - a) relevant information från det internationellt erkända intyget om efterlevnad, eller
 - b) tillhörande information som avses i artikel 4.3 b i–v och artikel 4.5, i förekommande fall inklusive information om att det har upprättats ömsesidigt överenskomna villkor.

Användare ska vidare på begäran förete bevis för den behöriga myndigheten.

3. De behöriga myndigheterna ska översända den information som mottas på grundval av punkterna 1 och 2 i denna artikel till förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta som inrättats enligt artikel 14.1 i Nagoyaprotokollet, till kommissionen och i förekommande fall till de behöriga nationella myndigheter som avses i artikel 13.2 i Nagoyaprotokollet
4. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta i syfte att säkerställa utbyte av den information som anges i artikel 17.2 i Nagoyaprotokollet för övervakning av användarnas efterlevnad.
5. De behöriga myndigheterna ska vederbörligen respektera konfidentialitet som rör kommersiell eller industriell information när sådan konfidentialitet föreskrivs i unionsrätt eller nationell rätt för att skydda legitima ekonomiska intressen, särskilt när det gäller angivande av genetiska resurser och angivande av användning.
6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förfarandena för genomförande av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel. I dessa genomförandeakter ska kommissionen fastställa det slutliga utvecklingsstadiet för en produkt i syfte att fastställa slutskedet av användningen inom olika sektorer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.

Artikel 8

Bästa praxis

1. Sammanslutningar av användare eller andra berörda aktörer får lämna in en ansökan till kommissionen om att en kombination av förfaranden, verktyg eller mekanismer som de har utvecklat och övervakar ska erkännas som bästa praxis i enlighet med kraven i denna förordning. Ansökan ska underbyggas med bevis och information.
2. Om kommissionen på grundval av bevis och information som lämnas i enlighet med punkt 1 i denna artikel konstaterar att den specifika kombinationen av förfaranden, verktyg eller mekanismer, om den verkligen tillämpas av en användare, innebär att den användaren kan uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 7, ska kommissionen erkänna denna kombination som bästa praxis.
3. En sammanslutning av användare eller andra berörda aktörer ska informera kommissionen om alla ändringar eller uppdateringar av en bästa praxis som har erkänts i enlighet med punkt 2.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

4. Om det finns bevis för upprepade eller väsentliga fall där användare som tillämpar en bästa praxis inte uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning, ska kommissionen i dialog med den berörda sammanslutningen av användare eller andra berörda aktörer undersöka om dessa fall innebär att det finns brister i den bästa praxisen.
5. Kommissionen ska återkalla erkännandet av en bästa praxis om den har konstaterat att ändringar av denna praxis äventyrar användarens förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 7 eller när upprepade eller väsentliga fall av bristande efterlevnad hos användare beror på brister i denna bästa praxis.
6. Kommissionen ska upprätta och uppdatera ett internetbaserat register över erkänd bästa praxis. I detta register ska ett avsnitt innehålla en förteckning över bästa praxis som har erkänts av kommissionen i enlighet med punkt 2 i denna artikel och ett annat avsnitt en förteckning över bästa praxis som har antagits på grundval av artikel 20.2 i Nagoya-protokollet.
7. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förfarandena för genomförande av punkterna 1–5 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.

Artikel 9

Kontroller av användarnas efterlevnad

1. De behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 ska göra kontroller för att verifiera att användarna uppfyller sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 7 och ska då beakta att en användares tillämpning av en bästa praxis i fråga om tillträde och fördelning av nytta som erkänts enligt artikel 8.2 i denna förordning eller enligt artikel 20.2 i Nagoya-protokollet kan minska den användarens risk för icke-efterlevnad.
2. Medlemsstaterna ska se till att de kontroller som utförts i enlighet med i punkt 1 är effektiva, proportionella och avskräckande samt avslöjar fall där användare inte följer denna förordning.
3. De kontroller som avses i punkt 1 ska utföras
 - a) i enlighet med en plan som ses över regelbundet och som följer en riskbaserad praxis,
 - b) när en behörig myndighet har relevant information, inbegripet på grundval av styrkta farhågor som uttrycks av tredje man, om att en användare inte följer bestämmelserna i denna förordning. Särskild uppmärksamhet ska ägnas sådana farhågor som uttrycks av länder där resurserna finns.
4. Kontrollerna i punkt 1 i denna artikel får innefatta en granskning av
 - a) de åtgärder som en användare vidtagit för att visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 4,
 - b) handlingar och register som visar att tillbörlig aktsamhet iakttagits i enlighet med artikel 4 för specifika användningsområden,
 - c) tillfällen då en användare varit skyldig att göra deklARATIONER enligt artikel 7.

Kontroller på plats får också genomföras om så är lämpligt.

5. Användarna ska ge allt bistånd som krävs för att underlätta de kontroller som avses i punkt 1.
6. När brister har upptäckts vid de kontroller som avses i punkt 1 i denna artikel, ska den behöriga myndigheten utfärda ett meddelande om korrigerande åtgärder eller insatser som användaren ska vidta, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 11.

Medlemsstaterna får även, beroende på typen av brister, omedelbart vidta provisoriska åtgärder.

*Artikel 10***Kontrollregister**

1. De behöriga myndigheterna ska bevara register, i minst fem år, över de kontroller som avses i artikel 9.1 där det särskilt ska framgå vilken typ av kontroller som gjorts och deras resultat samt uppgifter om eventuella korrigerande åtgärder och insatser som vidtagits enligt artikel 9.6.
2. Den information som avses i punkt 1 ska göras tillgänglig i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

*Artikel 11***Sanktioner**

1. Medlemsstaterna ska anta bestämmelser om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av artiklarna 4 och 7 och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas.
2. De sanktioner som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Medlemsstaterna ska anmäla de bestämmelser som avses i punkt 1 till kommissionen senast den 11 juni 2015 och ska utan dröjsmål informera kommissionen om alla efterföljande ändringar av dem.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 12***Samarbete**

De behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 ska

- a) samarbeta med varandra och med kommissionen för att se till att användare följer denna förordning,
- b) om så är lämpligt rådgöra med berörda aktörer om genomförandet av Nagoyaprotokollet och denna förordning,
- c) samarbeta med de behöriga nationella myndigheter som avses i artikel 13.2 i Nagoyaprotokollet för att se till att användare följer denna förordning,
- d) informera de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater och kommissionen om allvarliga brister som har upptäckts vid de kontroller som avses i artikel 9.1 och om de typer av sanktioner som tillämpats i enlighet med artikel 11,
- e) utbyta information om organisationen av sina kontrollsystem för att övervaka att användare följer denna förordning.

*Artikel 13***Kompletterande åtgärder**

Kommissionen och medlemsstaterna ska i förekommande fall

- a) främja och uppmuntra informationsinsatser, insatser för att öka medvetenheten och utbildningsåtgärder för att hjälpa intressenter och berörda aktörer att förstå sina skyldigheter som följer av genomförandet av denna förordning och av de relevanta bestämmelserna i konventionen och Nagoyaprotokollet i unionen.
- b) stimulera utveckling av sektorsspecifika uppförandekoder, avtalsmallar, riktlinjer och bästa praxis, särskilt om de skulle gynna akademiska forskare, forskare på universitet och icke-kommersiella forskare samt små och medelstora företag,
- c) främja utveckling och användning av kostnadseffektiva kommunikationsverktyg och kommunikationssystem för att stödja övervakning och spårning av samlingars och användares användning av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser,
- d) ge användare teknisk vägledning och annan vägledning, med beaktande av situationen för akademiska forskare, forskare på universitet och icke-kommersiella forskare samt små och medelstora företag, för att underlätta efterlevnaden av kraven i denna förordning,
- e) uppmuntra användare och leverantörer till att använda den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser för att bevara den biologiska mångfalden och främja ett hållbart nyttjande av dess beståndsdelar i enlighet med konventionens bestämmelser,

- f) främja åtgärder för att stödja samlingar som bidrar till bevarandet av den biologiska mångfalden och kulturell mångfald.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 15

Samrådsforum

Kommissionen ska vid frågor som rör genomförandet av denna förordning säkerställa en jämn fördelning mellan företrädare för medlemsstaterna och andra berörda aktörer. De ska sammanträda i ett samrådsforum. Arbetsordningen för detta samrådsforum ska fastställas av kommissionen.

Artikel 16

Rapporter och översyn

1. Om inte en annan intervall för rapporter fastställs, såsom avses i artikel 29 i Nagoyaprotokollet, ska medlemsstaterna senast den 11 juni 2017 och därefter vart femte år överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av denna förordning.
2. Kommissionen ska senast ett år efter utgången av tidsfristen för att lämna in de rapporter som avses i punkt 1 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, inbegripet en första bedömning av denna förordnings effektivitet.
3. Vart tionde år efter sin första rapport ska kommissionen på grundval av rapporterna om och erfarenheterna av tillämpningen av denna förordning se över denna förordnings funktion och effektivitet när det gäller att uppnå målen för Nagoyaprotokollet. I sin översyn ska kommissionen särskilt överväga de administrativa följderna för offentliga forskningsinstitutioner, mikroföretag, små och medelstora företag samt specifika sektorer. Den ska också överväga behovet av att se över genomförandet av bestämmelserna i denna förordning mot bakgrund av utvecklingen inom andra relevanta internationella organisationer.
4. Kommissionen ska rapportera till den partskonferens som fungerar som mötet för parterna i Nagoyaprotokollet om de åtgärder som unionen vidtar för att genomföra åtgärder för att uppfylla de skyldigheter som följer av Nagoyaprotokollet.

Artikel 17

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Snarast möjligt efter deponeringen av unionens instrument för godkännande av Nagoyaprotokollet ska kommissionen offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* som anger den dag när Nagoyaprotokollet träder i kraft för unionen. Denna förordning ska gälla från och med det datumet.
3. Artiklarna 4, 7, och 9 i denna förordning ska börja tillämpas ett år efter det att Nagoyaprotokollet har trätt i kraft för unionen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 512/2014**av den 16 april 2014****om ändring av förordning (EU) nr 912/2010 om inrättande av Europeiska byrån för GNSS**

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Av de kombinerade bestämmelserna i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013 ⁽³⁾ och artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2010 ⁽⁴⁾ följer att Europeiska byrån för GNSS (nedan kallad *byrån*) ska handha säkerhetsackrediteringen av de europeiska satellitnavigeringssystemen (nedan kallade *systemen*) och i det syftet inleda och övervaka tillämpningen av säkerhetsförfaranden och genomförandet av inspektioner av systemens säkerhet.
- (2) Systemen fastställs i artikel 2 i förordning (EU) nr 1285/2013. Systemen är komplexa, och en lång rad intressenter med olika roller deltar i deras inrättande och drift. I detta sammanhang är det av avgörande betydelse att alla intressenter som deltar i genomförandet av Galileo- och Egnosprogrammen (nedan kallade *programmen*) hanterar och skyddar säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i enlighet med de grundläggande principer och minimi-normer som fastställs i kommissionens och rådets säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassifice-rade EU-uppgifter och att artikel 17 i förordning (EU) nr 1285/2013, som garanterar likvärdigt skydd av säkerhets-skyddsklassificerade EU-uppgifter i förekommande fall, gäller för alla intressenter som deltar i genomförandet av programmen.
- (3) De intressenter som deltar i och påverkas av förfarandet för säkerhetsackreditering är medlemsstaterna, kommis-sionen, berörda unionsbyråer och Europeiska rymdorganisationen (ESA) samt de parter som deltar i rådets gemen-samma åtgärd 2004/552/Gusp ⁽⁵⁾.
- (4) Med tanke på systemens specifika och komplexa karaktär, de olika organ som deltar i deras genomförande och mångfalden av potentiella användare bör säkerhetsackrediteringen underlättas genom lämpligt samråd mellan alla berörda parter, till exempel de nationella myndigheter i medlemsstater och tredjeländer som driver nät kopplade till det system som inrättats inom ramen för Galileoprogrammet för att tillhandahålla offentligt reglerade tjänster, andra relevanta myndigheter i medlemsstaterna, ESA eller, om så föreskrivs i ett internationellt avtal, tredjeländer som är värdstater för systemens markstationer.
- (5) För att möjliggöra att uppgifterna i samband med säkerhetsackreditering genomförs på lämpligt sätt, är det av avgörande betydelse att kommissionen tillhandahåller all information som krävs för att utföra dessa uppgifter. Det är också viktigt att säkerhetsackrediteringsverksamheten samordnas med verksamheten i de programförvaltande organen enligt förordning (EU) nr 1285/2013 och andra enheter som ansvarar för tillämpningen av säkerhets-föreskrifter.

⁽¹⁾ EUT C 198, 10.7.2013, s. 67.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013 av den 11 december 2013 om uppbyggnad och drift av de europeiska satellitnavigeringssystemen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 876/2002 och Europaparlamentets och rådets för-ordning (EG) nr 683/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2010 av den 22 september 2010 om inrättande av Europeiska byrån för GNSS och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1321/2004 om inrättandet av strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 (EUT L 276, 20.10.2010, s. 11).

⁽⁵⁾ Rådets gemensamma åtgärd 2004/552/Gusp av den 12 juli 2004 om de aspekter av driften av det europeiska systemet för satellitbaserad radionavigation som kan påverka säkerheten i Europeiska unionen (EUT L 246, 20.7.2004, s. 30).

- (6) Den tillämpade riskbedömnings- och riskhanteringsmetoden bör följa bästa praxis. Den bör omfatta att säkerhetsåtgärder tillämpas i linje med begreppet säkerhet på djupet. Den bör beakta sannolikheten av att en risk uppstår eller en befarad händelse inträffar. Den bör dessutom vara proportionell, lämplig och kostnadseffektiv med hänsyn till kostnaderna för att genomföra åtgärder för riskminskning i förhållande till den därav följande säkerhetsvinsten. Syftet med säkerhet på djupet är att förbättra systemens säkerhet genom att tekniska och icke-tekniska åtgärder organiserade som säkerhet i flera skikt genomförs.
- (7) Utvecklingen, inklusive anknuten relevant forskningsverksamhet, och tillverkningen av PRS-mottagare och PRS-säkerhetsmoduler är en mycket känslig verksamhet. Det är därför väsentligt att förfaranden för sådana tillstånd fastställs för tillverkare av PRS-mottagare och PRS-säkerhetsmoduler.
- (8) Med tanke på det potentiellt stora antal nät och den utrustning som ansluts till det system som inrättas inom ramen för Galileoprogrammet, särskilt för PRS-användning, bör dessutom principerna för säkerhetsackrediteringen av dessa nät och denna utrustning fastställas i policyn för säkerhetsackreditering för att säkerställa enhetligheten hos ackrediteringen utan att det inkräktar på behörigheten för medlemsstaternas nationella enheter med behörighet i säkerhetsfrågor. Tillämpningen av dessa principer skulle möjliggöra enhetlig riskhantering och minska behovet av att snabbt intensifiera alla riskminskningsåtgärder på systemnivå, vilket skulle påverka kostnader, tidsplaner, resultat och tillhandahållande av tjänster negativt.
- (9) Produkter och åtgärder som skyddar mot elektromagnetiska läckor (dvs. mot elektronisk avlyssning) och krypto-produkter som används för att säkra systemen bör utvärderas och godkännas av de nationella enheter som är behöriga för säkerhetsfrågor i det land där det företag som tillverkar dessa produkter är etablerat. När det gäller kryptoprodukter bör den utvärderingen och det godkännandet kompletteras i enlighet med de principer som anges i punkterna 26–30 i bilaga IV till rådets beslut 2013/488/EU ⁽¹⁾. Den myndighet som ansvarar för säkerhetsackrediteringen av systemen bör ställa sig bakom urvalet av de godkända produkterna och åtgärderna med beaktande av de övergripande säkerhetskraven på systemen.
- (10) Förordning (EU) nr 912/2010 och särskilt kapitel III anger uttryckligen på vilka villkor byrån ska utföra sina uppgifter vad gäller säkerhetsackreditering av systemen. I synnerhet föreskrivs att besluten om säkerhetsackreditering ska fattas oberoende i förhållande till kommissionen och de enheter som ansvarar för genomförandet av programmen och att systemens säkerhetsackrediteringsmyndighet därmed bör vara ett självständigt organ inom byrån som fattar oberoende beslut.
- (11) I enlighet med denna princip inrättas genom förordning (EU) nr 912/2010 styrelsen för säkerhetsackreditering av europeiska GNSS-system (nedan kallad *styrelsen för säkerhetsackreditering*) som, parallellt med byråns styrelse och den verkställande direktören, är ett av de tre organen inom byrån. Styrelsen för säkerhetsackreditering ska utföra de uppgifter som anförtrots byrån vad avser säkerhetsackreditering och på byråns vägnar fatta beslut om säkerhetsackreditering. Den bör fastställa sin arbetsordning och utse sin ordförande.
- (12) Eftersom kommissionen enligt förordning (EU) nr 1285/2013 bör sörja för programmens säkerhet, inbegripet systemens säkerhet och drift, bör verksamheten inom styrelsen för säkerhetsackreditering inskränkas till säkerhetsackrediteringen av systemen och den bör inte inkräkta på de kommissionens uppgifter och ansvar. Detta bör framför allt gälla kommissionens uppgifter och ansvar enligt artikel 13 i förordning (EU) nr 1285/2013 och artikel 8 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU ⁽²⁾, inbegripet antagandet av dokument som avser säkerheten genom en delegerad akt eller genomförandeakt eller på annat sätt i enlighet med dessa artiklar. Utan att det påverkar dessa uppgifter och detta ansvar som kommissionen har, bör styrelsen för säkerhetsackreditering mot bakgrund av sin särskilda sakkunskap emellertid ha rätt att inom sitt behörighetsområde ge kommissionen råd om utformningen av utkast till de akter som avses i de artiklarna.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU av den 25 oktober 2011 om närmare föreskrifter för tillträde till den offentliga reglerade tjänst som erbjuds via det globala system för satellitnavigering som inrättats genom Galileoprogrammet (EUT L 287, 4.11.2011, s. 1).

- (13) Det bör även säkerställas att verksamheten som rör säkerhetsackreditering utförs utan att det påverkar medlemsstaternas nationella befogenheter och rättigheter när det gäller säkerhetsackreditering.
- (14) I säkerhetssammanhang kan termerna *inspektioner* och *tester* omfatta bedömningar, kontroller, översyn, revision och tester av säkerheten.
- (15) För att styrelsen för säkerhetsackreditering ska kunna fullgöra sin verksamhet på ett effektivt och ändamålsenligt sätt bör den ha möjlighet att inrätta lämpliga underordnade organ som agerar enligt dess instruktioner. Den bör framför allt inrätta en panel som ska bistå med förberedelser av dess beslut.
- (16) En grupp av experter från medlemsstaterna bör inrättas under tillsyn av styrelsen för säkerhetsackreditering för att utföra kryptodistributionsmyndighetens arbetsuppgifter i fråga om förvaltningen av EU:s kryptografiska material. Denna grupp bör inrättas temporärt för att säkerställa kontinuiteten i förvaltningen av kommunikationssäkerhetsfrågor under Galileoprogrammets uppbyggnadsfas. En varaktig lösning bör tillämpas på längre sikt för att utföra sådana operativa uppgifter när det system som inrättas enligt Galileoprogrammet är helt i drift.
- (17) I förordning (EU) nr 1285/2013 anges ledningsstrukturen för programmen under åren 2014–2020. Enligt den ska kommissionen ha det övergripande ansvaret för programmen. Byrån kommer dessutom att få fler uppgifter och kommer framför allt att kunna spela en viktig roll i samband med driften av systemen och maximeringen av de socioekonomiska fördelarna som dessa kan medföra.
- (18) I detta nya sammanhang är det ytterst viktigt att styrelsen för säkerhetsackreditering verkligen kan utföra sina uppgifter helt självständigt, särskilt i förhållande till byråns övriga organ och verksamheter, liksom att undvika intressekonflikter. Det är således av stor betydelse att inom själva byrån åtskilja säkerhetsackrediteringsverksamheten från byråns övriga verksamheter, såsom ledningen av säkerhetsövervakningscentrumet för Galileo, arbetet med förberedelserna inför kommersialiseringen av systemen och övriga verksamheter som kommissionen kan tänkas delegera till byrån, särskilt när det gäller driften av systemen. Styrelsen för säkerhetsackreditering och den personal inom byrån som den förfogar över bör därför utföra sitt arbete så att dess oberoende och självständighet i förhållande till byråns övriga uppgifter säkerställs. En konkret och effektiv strukturell uppdelning av byråns olika verksamheter bör genomföras senast den 1 januari 2014. Byråns interna personalregler bör även säkerställa oberoendet och självständigheten hos den personal som utför säkerhetsackreditering i förhållande till personal som utför byråns övriga uppgifter.
- (19) Förordning (EU) nr 912/2010 bör därför ändras, för att ge styrelsen för säkerhetsackreditering och dess ordförande större självständighet och att övergripande anpassa den självständigheten och de befogenheterna till byråns styrelses respektive verkställande direktörs självständighet och befogenheter, med en skyldighet till samarbete mellan byråns olika organ.
- (20) När ledamöter utses för styrelserna och deras ordförande och vice ordförande väljs bör det i förekommande fall beaktas att det är viktigt med en balanserad könsfördelning. Dessutom bör även relevant chefskompetens, administrativ kompetens och budgetrelaterad kompetens tas i beaktande.
- (21) Styrelsen för säkerhetsackreditering, snarare än byråns styrelse, bör förbereda och godkänna den del av byråns arbetsprogram som beskriver de operativa verksamheter som hänger samman med säkerhetsackrediteringen av systemen samt den del av den årliga rapporten om byråns verksamhet och utsikter som hänger samman med säkerhetsackrediteringen av systemen. Den bör i god tid översända dessa till byråns styrelse för att fogas till byråns arbetsprogram och årliga rapport. Den bör också utöva disciplinär myndighet över sin ordförande.

- (22) Ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering bör helst ges en roll som är jämförbar med den verkställande direktörens roll inom byråns övriga verksamheter. Utöver att företräda byrån, vilket redan föreskrivs enligt förordning (EU) nr 912/2010, bör ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering ha hand om säkerhetsackrediteringsarbetet under ledning av nämnda styrelse och genomföra den del av byråns arbetsprogram som avser ackreditering. På uppmaning av Europaparlamentet eller rådet, bör ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering också kunna lägga fram en rapport om styrelsens utförande av sina uppgifter och göra ett uttalande inför dem.
- (23) Lämpliga förfaranden bör utarbetas för det fall styrelsen inte skulle godkänna byråns arbetsprogram, för att se till att säkerhetsackrediteringen inte påverkas utan kan utföras utan avbrott.
- (24) Eftersom flera tredjeländer och eventuellt i framtiden internationella organisationer deltar i programmen, däribland i säkerhetsfrågor, bör det uttryckligen föreskrivas att företrädare för internationella organisationer och tredjeländer, särskilt Schweiz, med vilket land ett samarbetsavtal bör ingås ⁽¹⁾, undantagsvis och på vissa villkor kan delta i det arbete som utförs av styrelsen för säkerhetsackreditering. Dessa villkor bör fastställas i ett internationellt avtal som ska ingås med unionen i enlighet med artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), med beaktande av säkerhetsfrågor och framför allt skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter. Genom samarbetsavtalet om satellitnavigering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och Konungariket Norge ⁽²⁾ och genom protokollen 31 och 37 till EES-avtalet fastställs redan en ram för Norges deltagande. Det bör vara möjligt, med hänsyn till dess särskilda sakkunskap, att höra styrelsen för säkerhetsackreditering inom dess kompetensområde före eller under förhandlingarna om sådana internationella avtal.
- (25) Förordning (EU) nr 912/2010 bör anpassas till principerna i Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma tillvägagångssätt i fråga om decentraliserade organ, som de tre institutionerna antog den 5 juli, 26 juni respektive 12 juni 2012, särskilt vad gäller reglerna för antagande av styrelsebeslut, mandatperioden för ledamöterna i byråns styrelse och styrelsen för säkerhetsackreditering samt för deras ordförande, förekomsten av ett flerårigt arbetsprogram, byråns styrelses befogenheter när det gäller personalförvaltning, utvärdering och ändring av den förordningen, förebyggande och hantering av intressekonflikter samt behandling av uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade men som är känsliga. Processen för antagande av det fleråriga arbetsprogrammet bör genomföras i full överensstämmelse med principerna om lojalt samarbete och med beaktande av tidsbristen i samband med ett sådant arbetsprogram.
- (26) Med hänsyn till förebyggandet och hanteringen av intressekonflikter är det väsentligt att byrån skapar och upprätthåller ett gott rykte i fråga om sitt oberoende, sin integritet och sina höga yrkesstandarder. Det bör aldrig föreligga skälig grund att misstänka att beslut kan ha påverkats av intressen som står i konflikt med byråns roll som ett organ som tjänar hela unionen eller av privata intressen eller anknytningar hos byråns personal, utstationerade nationella experter eller observatörer, eller ledamöterna i byråns styrelse och styrelsen för säkerhetsackreditering, som skulle leda till, eller skulle kunna leda till, en konflikt med den berörda personens offentliga tjänsteutövning. Styrelsen och styrelsen för säkerhetsackreditering bör därför anta uttömmande bestämmelser som omfattar hela byrån med avseende på intressekonflikter. Dessa bestämmelser bör beakta de rekommendationer som revisionsrätten utfärdar i sin särskilda rapport nr 15/2012 som utarbetades på begäran av Europaparlamentet och behovet av att undvika intressekonflikter mellan styrelsens och styrelsen för säkerhetsackrediterings ledamöter.
- (27) För att säkerställa att byrån drivs på ett öppet sätt bör dess arbetsordning offentliggöras. Undantagsvis bör emellertid vissa allmänna och privata intressen skyddas. För att se till att programmen fungerar smidigt bör de fleråriga och årliga arbetsprogrammen samt den årliga rapporten vara så detaljerade som möjligt. De skulle följaktligen kunna innehålla uppgifter som är känsliga ur säkerhets- eller avtalssynpunkt. Det skulle därför vara lämpligt att endast offentliggöra en sammanfattning av de dokumenten. Med hänsyn till behovet av öppenhet bör dessa sammanfattningar emellertid vara så fullständiga som möjligt.

⁽¹⁾ EUT L 15, 20.1.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 283, 29.10.2010, s. 12.

- (28) Det bör även understrykas att byråns arbetsprogram bör fastställas på grundval av en prestandahanteringsprocess, inbegripet resultatindikatorer för ändamålsenlig och effektiv bedömning av uppnådda resultat.
- (29) Byråns arbetsprogram bör även innehålla programplanering för resurserna, bland annat de personalresurser och ekonomiska resurser som avsatts för varje verksamhet och med beaktande av att utgifter som avser byråns nya personalbehov delvis bör kompenseras genom en lämplig minskning i kommissionens tjänsteförteckning under samma period, dvs. 2014–2020.
- (30) Utan att det påverkar det politiska beslutet om sätena för unionens byråer, önskvärdheten av geografisk fördelning och de mål som medlemsstaterna fastställt för nya byråer enligt slutsatserna från medlemsstaternas företrädare, församlade på stats- eller regeringschefnivå i Bryssel den 13 december 2003, vilka det erinras om i Europeiska rådets slutsatser från juni 2008, bör bland annat objektiva kriterier beaktas när beslut fattas om orter för byråns lokalkontor. Dessa kriterier inbegriper lokalernas tillgänglighet, förekomsten av utbildningsinfrastruktur som lämpar sig för barnen till anställda och utstationerade nationella experter, tillträdet till arbetsmarknaden samt tillgången till det sociala trygghetssystemet och hälso- och sjukvård för anställda och utstationerade nationella experter, samt genomförande- och driftskostnader.
- (31) Världstaterna bör genom specifika arrangemang, exempelvis för utbildning och transport, skapa nödvändiga förutsättningar för att byrån ska kunna fungera väl.
- (32) Genom beslut 2010/803/EU ⁽¹⁾ beslutade företrädarna för medlemsstaternas regeringar att byrån ska ha sitt säte i Prag. Världavtalet mellan Republiken Tjeckien och byrån ingicks den 16 december 2011 och trädde i kraft den 9 augusti 2012. Det världavtalet och övriga specifika arrangemang anses uppfylla kraven i förordning (EU) nr 912/2010.
- (33) Under hela utgiftscykeln bör Europeiska unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, upptäcka och utreda oriktigheter, att återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och att vid behov fastställa sanktioner.
- (34) Eftersom artikel 8 i förordning (EU) nr 1285/2013 ger medlemsstaterna möjlighet att bidra med extra medel för att finansiera vissa programinslag bör byrån tillåtas att tillsammans med medlemsstaterna tilldela offentliga kontrakt när så behövs för att den ska kunna utföra sina uppgifter.
- (35) Byrån bör tillämpa kommissionens bestämmelser om säkerheten för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter. Den bör även kunna fastställa bestämmelser om uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade men som är känsliga. Dessa bestämmelser bör endast gälla byråns hantering av sådana uppgifter. Med uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade men som är känsliga avses uppgifter eller material som byrån bör skydda på grund av rättsliga förpliktelser som fastställs i fördragen och/eller på grund av deras känslighet. De omfattar, men är inte begränsade till, upplysningar eller material som omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget, uppgifter i ärenden som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽²⁾ eller upplysningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽³⁾.
- (36) Förordning (EU) nr 912/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Beslut 2010/803/EU fattat i samförstånd mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar av den 10 december 2010 om fastställande av säte för Europeiska byrån för GNSS (EUT L 342, 28.12.2010, s. 15).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 912/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 2–8 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

Uppgifter

Byråns uppgifter ska vara de som anges i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013 (*).

Artikel 3

Interna organ

1. Byråns interna organ ska vara följande:
 - a) Styrelsen.
 - b) Verkställande direktören.
 - c) Styrelsen för säkerhetsackreditering av europeiska GNSS-system (nedan kallad *styrelsen för säkerhetsackreditering*).
2. Byråns organ ska utföra de uppgifter som anges i artiklarna 6, 8 respektive 11.
3. Styrelsen och verkställande direktören, styrelsen för säkerhetsackreditering och dess ordförande ska samarbeta för att se till att byrån fungerar och att dess interna organ samordnas på det sätt som föreskrivs i byråns interna regler, till exempel styrelsens arbetsordning, arbetsordningen för styrelsen för säkerhetsackreditering, de finansiella bestämmelser som ska tillämpas på byrån, bestämmelserna om tillämpning av tjänsteföreskrifterna samt villkoren för tillgång till handlingar.

Artikel 4

Rättslig status och lokalkontor

1. Byrån ska vara ett unionsorgan. Den ska ha status som juridisk person.
2. Byrån ska i alla medlemsstater ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt lag. Den ska särskilt kunna förvärva eller avyttra lös och fast egendom och föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Byrån får besluta att inrätta lokalkontor i medlemsstaterna, förutsatt att dessa samtycker, eller i tredjeländer som deltar i byråns arbete i enlighet med artikel 23.
4. Dessa kontors lokalisering ska väljas på grundval av objektiva kriterier som fastställts för att se till att byrån fungerar smidigt.

Bestämmelserna om inrättandet av byrån och dess verksamhet i värdmedlemsstaterna och värdtredjeländerna och om de förmåner dessa beviljat den verkställande direktören, styrelseledamöterna och ledamöterna i styrelsen för säkerhetsackreditering, byråns personal och deras familjemedlemmar som omfattas av särskilda avtal mellan byrån och dessa medlemsstater och länder. De särskilda avtalen ska godkännas av styrelsen.

5. Genom de särskilda avtal som avses i punkt 4 ska värdmedlemsstaterna och värdtredjeländerna tillhandahålla de nödvändiga förutsättningarna för att byrån ska fungera smidigt.
6. Med förbehåll för vad som anges i artikel 11a.1 f ska byrån företrädas av sin verkställande direktör.

*Artikel 5***Styrelse**

1. Härmed inrättas en styrelse som ska utföra de uppgifter som förtecknas i artikel 6.

2. Styrelsen ska bestå av

- a) en företrädare som utses av varje medlemsstat,
- b) fyra företrädare som utses av kommissionen, och
- c) en företrädare utan rösträtt som utses av Europaparlamentet.

Ledamöterna av styrelsen och styrelsen för säkerhetsackreditering ska utses på grundval av graden av relevanta erfarenheter och sakkunskaper.

Styrelseledamöternas mandatperiod ska vara fyra år och kan förnyas en gång. Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna ska sträva efter att begränsa omsättningen av deras företrädare i styrelsen.

Ordföranden eller vice ordföranden i styrelsen för säkerhetsackreditering, en företrädare för unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten) och en företrädare för Europeiska rymdorganisationen (ESA) ska på de villkor som fastställs i styrelsens arbetsordning bjudas in att delta som observatörer i styrelsens möten.

3. Deltagandet av företrädare för tredjeländer och internationella organisationer samt villkoren för detta ska i förekommande fall fastställas i de avtal som avses i artikel 23.1 och ska vara förenliga med styrelsens arbetsordning.

4. Styrelsen ska bland sina ledamöter välja en ordförande och en vice ordförande. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden när denne är förhindrad att utöva sina uppgifter. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska vara två år, vilket kan förnyas en gång, och varje mandatperiod ska upphöra när den personen inte längre är en styrelseledamot.

Styrelsen ska ha befogenhet att avsätta ordföranden, vice ordföranden eller båda.

5. Ordföranden ska sammankalla styrelsens möten.

Den verkställande direktören ska normalt delta i överläggningarna, om inte ordföranden beslutar annat.

Styrelsen ska hålla ordinarie sammanträden två gånger per år. Dessutom ska den sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av minst en tredjedel av ledamöterna.

Styrelsen får bjuda in personer vilkas ståndpunkter kan vara av intresse och låta dem delta i sammanträdena som observatörer. Styrelseledamöterna får, med förbehåll för arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter.

Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

6. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska styrelsen fatta sina beslut med absolut majoritet bland de ledamöter som är röstberättigade.

Två tredjedelars majoritet bland samtliga ledamöter med rösträtt ska krävas för val och avsättande av ordförande och vice ordförande för styrelsen som avses i punkt 4 samt för antagande av budgeten och arbetsprogrammen.

7. Varje företrädare för medlemsstaterna och kommissionen ska ha en röst. Den verkställande direktören får inte delta i omröstningen. Beslut som grundar sig på artikel 6.2 a och b och 6.5 ska, såvida det inte rör sig om ärenden som omfattas av kapitel III, antas enbart om kommissionens företrädare röstar ja.

I styrelsens arbetsordning ska anges närmare regler om röstningsförfarandet, särskilt villkoren för hur en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar.

Artikel 6

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska se till att byrån fullgör det uppdrag som den anförtrotts på de villkor som fastställs i denna förordning och fatta alla nödvändiga beslut i detta avseende, utan att det påverkar de befogenheter som styrelsen för säkerhetsackreditering har tilldelats för de verksamheter som omfattas av kapitel III.

2. Styrelsen ska också

- a) senast den 30 juni det första året av den fleråriga budgetram som föreskrivs i artikel 312 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anta byråns fleråriga arbetsprogram för den period som omfattas av den fleråriga budgetramen efter att utan ändring ha infört den del som utarbetats av styrelsen för säkerhetsackreditering i enlighet med artikel 11.4 a, efter att ha inhämtat kommissionens yttrande. Europaparlamentet ska rådfrågas om detta fleråriga arbetsprogram, förutsatt att samrådet syftar till en diskussion och att resultatet inte är bindande för byrån,
- b) senast den 15 november varje år anta byråns arbetsprogram för det kommande året efter att utan ändring ha infört den del som utarbetats av styrelsen för säkerhetsackreditering i enlighet med artikel 11.4 b, efter att ha inhämtat kommissionens yttrande,
- c) utöva de budgetfunktioner som anges i artikel 13.5, 13.6, 13.10 och 13.11 och artikel 14.5,
- d) kontrollera driften av säkerhetsövervakningscentrumet för Galileo, i enlighet med artikel 14.1 a ii i förordning (EU) nr 1285/2013,
- e) anta tillämpningsföreskrifter till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (**) i enlighet med artikel 21 i den här förordningen,
- f) godkänna de arrangemang som avses i artikel 23.2 efter att ha hört styrelsen för säkerhetsackreditering om de bestämmelser i de överenskommelser som rör säkerhetsackreditering,
- g) fastställa de tekniska förfaranden som krävs för att den ska kunna sköta sina uppgifter,
- h) anta årsrapporten om byråns verksamhet och planer efter att utan ändring ha infört den del som utarbetats av styrelsen för säkerhetsackreditering i enlighet med artikel 11.4 c och senast den 1 juli översända rapporten till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten,
- i) säkerställa lämplig uppföljning av slutsatserna och rekommendationerna i de utvärderingar och den revision som avses i artikel 26 samt i de undersökningar som utförts av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), och i olika interna eller externa revisionsrapporter och till budgetmyndigheten översända all information med relevans för resultaten av utvärderingsförfarandena,
- j) konsulteras av verkställande direktören om de delegeringsavtal som avses i artikel 14.2 i förordning (EU) nr 1285/2013 innan de undertecknas,
- k) på grundval av ett förslag från verkställande direktören godkänna det samarbetsavtal mellan byrån och ESA som avses i artikel 14.4 i förordning (EU) nr 1285/2013,
- l) på grundval av ett förslag från den verkställande direktören anta en strategi för bedrägeribekämpning,

- m) vid behov och på grundval av förslag från den verkställande direktören, godkänna byråns organisationsstruktur,
- n) anta och offentliggöra sin arbetsordning.

3. Vad gäller byråns personal har styrelsen de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (***) (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*) och den myndighet som har befogenhet att ingå avtal enligt anställningsvillkoren för övriga anställda (nedan kallade *befogenheter som tillsättningsmyndighet*).

I enlighet med förfarandet i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna ska styrelsen fatta ett beslut på grundval av artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att delegera relevanta befogenheter som tillsättningsmyndighet till den verkställande direktören och fastställa villkoren för när denna delegering av befogenheter kan upphävas. Den verkställande direktören ska rapportera till styrelsen om utövandet av dessa delegerade befogenheter. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.

Med tillämpning av andra stycket i denna punkt får styrelsen, om synnerliga skäl föreligger, genom ett beslut tillfälligt upphäva en delegering till den verkställande direktören av befogenheterna som tillsättningsmyndighet och de befogenheter som denne vidaredelegerat och utöva dem själv eller delegera dem till en av sina ledamöter eller en annan anställd än den verkställande direktören.

Genom undantag från andra stycket ska dock styrelsen till ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering delegera de befogenheter som avses i första stycket vad gäller rekryteringen, bedömningen och ändringen av lönegradsplaceringen för anställda som deltar i de verksamheter som omfattas av kapitel III samt eventuella disciplinära åtgärder mot sådana anställda.

Styrelsen ska anta tillämpningsföreskrifter till tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda enligt det förfarande som anges i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna. Den ska först samråda med styrelsen för säkerhetsackreditering och ta vederbörlig hänsyn till dess synpunkter vad gäller rekrytering, bedömning och ändring av lönegradsplaceringen för anställda som deltar i de verksamheter som omfattas av kapitel III samt eventuella disciplinära åtgärder.

Den ska även anta ett beslut om bestämmelser för utstationering av nationella experter till byrån. Innan den antar beslutet ska den rådfråga styrelsen för säkerhetsackreditering i fråga om utstationeringen av nationella experter som är inblandade i den säkerhetsackreditering som avses i kapitel III och ta vederbörlig hänsyn till dess synpunkter.

4. Styrelsen ska utse den verkställande direktören och får förlänga eller upphäva dennes mandat i enlighet med artikel 15b.3 och 15b.4.

5. Styrelsen ska ha disciplinär bestämmanderätt över den verkställande direktören i fråga om hans eller hennes arbetsresultat, särskilt i fråga om säkerhetsfrågor som omfattas av byråns behörighet, utom när det gäller verksamhet som bedrivs i enlighet med kapitel III.

Artikel 7

Verkställande direktör

Byrån ska ledas av sin verkställande direktör, som ska utföra sina arbetsuppgifter under styrelsens överinseende, utan att det påverkar de befogenheter som i enlighet med artiklarna 11 och 11a tilldelats styrelsen för säkerhetsackreditering och dennes ordförande.

Utan att det påverkar befogenheterna för kommissionen och styrelsen ska den verkställande direktören vara oberoende i tjänsteutövningen och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.

Artikel 8

Den verkställande direktörens arbetsuppgifter

Verkställande direktören ska utföra följande arbetsuppgifter:

- a) Företräda byrån, med undantag för verksamhet och beslut i enlighet med kapitlen II och III och, i enlighet med artikel 6.2 j i den här förordningen, underteckna de delegeringsavtal som avses i artikel 14.2 i förordning (EU) nr 1285/2013.
- b) Förbereda de samarbetsavtal mellan byrån för GNSS och ESA som avses i artikel 14.4 i förordning (EU) nr 1285/2013 och lägga fram dem för styrelsen i enlighet med artikel 6.2 k i den här förordningen samt underteckna dem efter styrelsens godkännande.
- c) Förbereda styrelsens arbete och utan rösträtt delta i styrelsens arbete, om inte annat följer av artikel 5.5 andra stycket.
- d) Genomföra styrelsens beslut.
- e) Svara för utarbetandet av byråns fleråriga och årliga arbetsprogram och lägga fram dem för styrelsen för godkännande, med undantag för de delar som utarbetats och antagits av styrelsen för säkerhetsackreditering i enlighet med artikel 11.4 a och b.
- f) Svara för genomförandet av de fleråriga och årliga arbetsprogrammen, med undantag för de delar som genomförts av ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering i enlighet med artikel 11a.1 b.
- g) Till varje styrelsemöte utarbeta en lägesrapport om det årliga och, i relevanta fall, det fleråriga arbetsprogrammets genomförande, vilket utan ändring ska innehålla ett avsnitt som utarbetats av ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering i enlighet med artikel 11a.1 d.
- h) Utarbeta en årlig rapport om byråns verksamhet och planer, med undantag för den del som utarbetats och antagits av styrelsen för säkerhetsackreditering i enlighet med artikel 11.4 c, vad gäller de verksamheter som omfattas av kapitel III och lägga fram den för styrelsen för godkännande.
- i) Vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att byrån verkar i enlighet med denna förordning, bl.a. genom att anta föreskrifter för den interna administrationen och offentliggörandet av meddelanden.
- j) Utarbeta en preliminär beräkning av byråns inkomster och utgifter i enlighet med artikel 13 och genomföra budgeten i enlighet med artikel 14.
- k) Se till att byrån, som huvudman för säkerhetsövervakningscentrumet för Galileo, kan följa de föreskrifter som anges i rådets gemensamma åtgärd 2004/552/Gusp (****) och fullgöra sin uppgift enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU (****).
- l) Se till att relevant information om i synnerhet säkerhetsfrågor förmedlas mellan byråns interna organ enligt artikel 3.1 i den här förordningen.

- m) Delge kommissionen byråns uppfattning om de tekniska och operativa specifikationer som krävs för att genomföra den systemutveckling som avses i artikel 12.3 d i förordning (EU) nr 1285/2013, även vad gäller fastställandet av förfaranden för godkännande och översyn, och forskning till stöd för denna utveckling.
- n) I nära samarbete med ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering, vad gäller de frågor om verksamhet för säkerhetsackreditering som omfattas av kapitel III i den här förordningen, utforma byråns organisationsstruktur och lägga fram dem för styrelsen för godkännande.
- o) Med avseende på byråns personal utöva de befogenheter som avses i artikel 6.3 första stycket i den mån dessa befogenheter delegeras till honom eller henne i enlighet med dess andra stycke.
- p) Med styrelsens godkännande anta de åtgärder som krävs för att inrätta lokalkontor i medlemsstaterna eller i tredje land, i enlighet med artikel 4.3.
- q) Se till att sekretariatet och alla nödvändiga resurser för att verksamheten ska fungera väl tillhandahålls styrelsen för säkerhetsackreditering, de organ som avses i artikel 11.11 samt ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering.
- r) Utarbeta en åtgärdsplan för att sörja för uppföljning av slutsatserna och rekommendationerna från de utvärderingar och den revision som avses i artikel 26, med undantag för den del av åtgärdsplanen som avser den verksamhet som omfattas av kapitel III, och ska, efter att utan ändringar ha infört det avsnitt som utarbetats av styrelsen för säkerhetsackreditering, halvårsvis lämna en lägesrapport till kommissionen som även ska överlämnas till styrelsen för kännedom.
- s) Vidta följande åtgärder till skydd för unionens ekonomiska intressen:
 - i) åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet samt använda verkningsfulla övervakningsåtgärder.
 - ii) Om oriktigheter upptäcks, återkräva felaktigt utbetalda medel genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner,
- t) För byrån utarbeta en bedrägeribekämpningsstrategi, som står i proportion till bedrägeririskerna, med beaktande av en kostnads–nyttoanalys av de åtgärder som ska vidtas, och tar hänsyn till slutsatser och rekommendationer som följer av utredningar som utförts av Olaf, och översända den till styrelsen för godkännande.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013 av den 11 december 2013 om uppbyggnad och drift av de europeiska satellitnavigeringssystemen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 876/2002 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

(***) Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen och anställningsvillkor för övriga anställda i unionen, vilka fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

(****) Rådets gemensamma åtgärd 2004/552/Gusp av den 12 juli 2004 om de aspekter av driften av det europeiska systemet för satellitbaserad radionavigation som kan påverka säkerheten i Europeiska unionen (EUT L 246, 20.7.2004, s. 30).

(*****) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU av den 25 oktober 2011 om närmare föreskrifter för tillräde till den offentliga reglerade tjänst som erbjuds via det globala system för satellitnavigering som inrättats genom Galileoprogrammet (EUT L 287, 4.11.2011, s. 1)."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 8a

Arbetsprogram och årlig rapport

1. I det fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 6.2 a ska de åtgärder fastställas som byrån ska genomföra inom den period som omfattas av den fleråriga budgetramen enligt artikel 312 i fördraget om Europeiska unionen funktionssätt, däribland de åtgärder med anknytning till internationella förbindelser och kommunikation som byrån ansvarar för. Det programmet ska fastställa den övergripande strategiska programplaneringen, inbegripet mål, milstolpar, förväntade resultat och resultatindikatorer samt resursplanering, inbegripet de personella och ekonomiska resurser som anslås för varje verksamhet. Resultatet av de utvärderingar och den revision som avses i artikel 26 i denna förordning ska beaktas i programmet. I informationssyfte ska det fleråriga arbetsprogrammet även innehålla en beskrivning av de uppgifter som kommissionen har anförtrott byrån, inbegripet de programförvaltningsuppgifter som avses i artikel 14.2 i förordning (EU) nr 1285/2013.

2. Det årliga arbetsprogram som avses i artikel 6.2 b i denna förordning ska grunda sig på det fleråriga arbetsprogrammet. Det ska innehålla bestämmelser om de åtgärder byrån ska genomföra under det kommande året, däribland de åtgärder med anknytning till internationella förbindelser och kommunikation som byrån ansvarar för. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Det ska tydligt framgå vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med det föregående budgetåret samt vilka ändringar av resultatindikatorerna och deras målvärden som gjorts. I programmet ska det även anges vilka personella och ekonomiska resurser som ska avsättas för varje verksamhet. I informationssyfte ska det innehålla de uppgifter som kommissionen, i förekommande fall, har anförtrott byrån genom ett delegeringsavtal enligt 14.2 i förordning (EU) nr 1285/2013.

3. Den verkställande direktören ska när det fleråriga och årliga arbetsprogrammet antagits av styrelsen vidarebefordra dem till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och medlemsstaterna och ska offentliggöra en sammanfattning av dessa.

4. Den årliga rapport som avses i artikel 8 h i denna förordning ska innehålla information om

- a) genomförandet av byråns fleråriga och årliga arbetsprogram, inklusive i fråga om resultatindikatorer,
- b) genomförandet av budgeten och personalplanen,
- c) byråns förvaltnings- och internkontrollsystem och framstegen med att genomföra de system och metoder för projektledning som avses artikel 11 e i förordning (EU) nr 1285/2013,
- d) åtgärder för förbättring av byråns miljöprestanda,
- e) resultaten av intern och extern revision och uppföljningen av revisionsrekommendationer och av rekommendationer om beviljande av ansvarsfrihet,
- f) verkställande direktörens förklaring.

En sammanfattning av den årliga rapporten ska offentliggöras.”

3. Artikel 9.1 ska ersättas med följande:

”1. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1285/2013 ska de förfaranden som fastställs i gemensam åtgärd 2004/552/Gusp tillämpas varje gång unionens eller medlemsstaternas säkerhet kan påverkas av systemens drift.”

4. Artiklarna 10 och 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Allmänna principer

Den verksamhet för säkerhetsackreditering av de europeiska GNSS-systemen som anges i detta kapitel ska bedrivas enligt följande principer:

- a) Verksamhet rörande, och beslut om, säkerhetsackreditering ska ske inom ramen för unionens och medlemsstaternas kollektiva säkerhetsansvar.
- b) Ansträngningar ska göras för att nå beslut genom samförstånd.
- c) Säkerhetsackrediteringen ska genomföras enligt en riskbedömnings- och riskhanteringsmetod som ska ta hänsyn till riskerna för de europeiska GNSS-systemens säkerhet samt följderna av riskminskningsåtgärder när det gäller kostnader och tidsplaner, med beaktande av målet att systemens allmänna säkerhetsnivå inte ska sänkas.
- d) Beslut om teknisk säkerhetsackreditering ska utarbetas och fattas av branschfolk med betryggande kompetens för ackreditering av komplexa system och med lämpligt säkerhetsgodkännande, vilka ska agera objektivt.
- e) Ansträngningar ska göras för att höra alla berörda parter med intressen rörande säkerhetsfrågor.

- f) Säkerhetsackrediteringen ska verkställas av alla berörda intressenter i enlighet med en policy för säkerhetsackreditering, utan att Europeiska kommissionens roll enligt förordning (EU) nr 1285/2013 påverkas.
- g) Beslut om säkerhetsackreditering ska, efter det förfarande som fastställs i den berörda policyn för säkerhetsackreditering, grundas på lokala beslut om säkerhetsackreditering som fattats av respektive medlemsstats nationella myndigheter för säkerhetsackreditering.
- h) Ett permanent, öppet och helt begripligt övervakningsförfarande ska säkerställa att säkerhetsriskerna för de europeiska GNSS-systemen är kända, att säkerhetsåtgärderna är utformade för att minska sådana risker till en godtagbar nivå med tanke på unionens och medlemsstaternas säkerhetsbehov och för smidigt fungerande program och att dessa åtgärder tillämpas i enlighet med begreppet säkerhet på djupet. Dessa åtgärders effektivitet ska utvärderas kontinuerligt. Förfarandet som avser säkerhetsriskbedömning och säkerhetsriskhantering ska genomföras gemensamt som ett upprepat förfarande av programmens intressenter.
- i) Säkerhetsackrediteringsbeslut ska fattas med strikt oberoende, även i förhållande till kommissionen och andra organ med ansvar för att genomföra programmen och tillhandahålla tjänster samt i förhållande till byråns verkställande direktör och styrelse.
- j) Säkerhetsackrediteringen ska bedrivas med vederbörligt beaktande av behovet av lämplig samordning mellan kommissionen och de myndigheter som ansvarar för säkerhetsföreskrifternas tillämpning.
- k) Alla intressenter som deltar i genomförandet av programmen ska hantera och skydda säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i enlighet med de grundläggande principer och miniminormer som fastställs i rådets och kommissionens respektive säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter.

Artikel 11

Styrelsen för säkerhetsackreditering

1. En styrelse för säkerhetsackreditering av europeiska GNSS-system (nedan kallad *styrelsen för säkerhetsackreditering*) inrättas härmed för att utföra de uppgifter som anges i denna artikel.
2. Styrelsen för säkerhetsackreditering ska utföra sina uppgifter utan att det ansvar som anförtrots kommissionen genom förordning (EU) nr 1285/2013 påverkas, särskilt i säkerhetsfrågor och utan att medlemsstaternas befogenheter för säkerhetsackreditering påverkas.
3. I egenskap av myndighet för säkerhetsackreditering ska styrelsen för säkerhetsackreditering när det gäller säkerhetsackreditering för de europeiska GNSS-systemen ansvara för att
 - a) fastställa och godkänna en policy för säkerhetsackreditering som anger
 - i) den omfattning på verksamheten som krävs för att utföra och upprätthålla ackrediteringen av de europeiska GNSS-systemen och deras möjliga samverkan med andra system,
 - ii) ett förfarande för säkerhetsackreditering för de europeiska GNSS-systemen med en detaljnivå som motsvarar den erforderliga säkerhetsnivån och med tydliga uppgifter om vad som krävs för godkännande; denna process ska genomföras i enlighet med de relevanta kraven, särskilt de krav som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 1285/2013,
 - iii) rollen för berörda intressenter som deltar i ackrediteringsförfarandet,
 - iv) en tidsplan för ackrediteringen som ska stämma överens med programetapperna, särskilt när det gäller utbyggnad av infrastruktur, tillhandahållande av tjänster samt utveckling,
 - v) principerna för den säkerhetsackreditering av nät kopplade till systemen och utrustning för offentligt reglerade tjänster (nedan kallad PRS) anslutna till det system som inrättats inom ramen för Galileoprogrammet som medlemsstaternas nationella enheter med behörighet i säkerhetsfrågor ska genomföra,

- b) besluta om säkerhetsackreditering, särskilt om godkännande av satellituppsändningar, tillstånd att sköta driften av systemen i deras olika former och för olika tjänster inklusive signal utsänd i rymden samt tillstånd att sköta driften av markstationerna; när det gäller nät och PRS-utrustning som är ansluten till det system som inrättats inom ramen för Galileoprogrammet ska styrelsen för säkerhetsackreditering endast besluta om tillstånd för organ att tillverka PRS-mottagare eller PRS-säkerhetsmoduler, med beaktande av råd som lämnas av nationella enheter med behörighet i säkerhetsfrågor och de övergripande säkerhetsriskerna,
- c) behandla och, såvida det inte rör sig om dokument som kommissionen ska anta inom ramen för artikel 13 i förordning (EU) nr 1285/2013 och artikel 8 i beslut nr 1104/2011/EU, godkänna all dokumentation om säkerhetsackreditering,
- d) inom ramen för sin behörighet ge kommissionen rådgivning vid utarbetandet av utkast till sådana akter som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 1285/2013 och artikel 8 i beslut nr 1104/2011/EU, bland annat för fastställande av säkra driftsmetoder, och redovisa sin sammanfattande ståndpunkt,
- e) granska och godkänna den säkerhetsriskbedömning som gjorts i enlighet med det övervakningsförfarande som avses i artikel 10 h, med beaktande av överensstämmelsen med de dokument som avses i led c i den här punkten och dem som utarbetats i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) nr 1285/2013 och artikel 8 i beslut nr 1104/2011/EU, samt samarbeta med kommissionen för att fastställa riskminskningsåtgärder,
- f) kontrollera genomförandet av säkerhetsåtgärder avseende säkerhetsackrediteringen av de europeiska GNSS-systemen genom att själv genomföra eller stödja säkerhetsutvärderingar, inspektioner eller översyner i enlighet med artikel 12 b i denna förordning,
- g) stödja urval av godkända produkter och åtgärder som skyddar mot elektronisk avlyssning (Tempest) och av godkända kryptoprodukter som används för att säkra de europeiska GNSS-systemen,
- h) godkänna eller i relevanta fall, tillsammans med den berörda enheten med behörighet i säkerhetsfrågor, delta i det gemensamma godkännandet av samverkan av de europeiska GNSS-systemen med andra system,
- i) komma överens med den berörda medlemsstaten om den förlaga för åtkomstkontroll som avses i artikel 12 c,
- j) på grundval av de riskrapporter som avses i punkt 11 i denna artikel informera kommissionen om sin riskbedömning och ge kommissionen råd om olika alternativ för hantering av kvarstående risker i fråga om ett givet beslut om säkerhetsackreditering,
- k) i nära kontakt med kommissionen ge rådet råd vid genomförandet av gemensam åtgärd 2004/552/Gusp, efter särskild förfrågan från rådet,
- l) bedriva det samråd som är nödvändigt för att utföra sina uppgifter.

4. Styrelsen för säkerhetsackreditering ska även

- a) utarbeta och godkänna den del av det fleråriga arbetsprogrammet enligt artikel 8a.1 som avser operativa verksamheter som omfattas av detta kapitel och de personella och ekonomiska resurser som är nödvändiga för att genomföra den verksamheten och i god tid översända den till styrelsen så att den kan ingå i det fleråriga arbetsprogrammet,
- b) utarbeta och godkänna den del av det årliga arbetsprogrammet enligt artikel 8a.2 som avser den operativa verksamhet som omfattas av detta kapitel och de personella och ekonomiska resurser som är nödvändiga för att genomföra den verksamheten och i god tid översända den till styrelsen så att den kan ingå i det årliga arbetsprogrammet,

c) utarbeta och godkänna den del av den årliga rapporten enligt artikel 6.2 h som avser byråns verksamhet och planer som omfattas av detta kapitel och de personella och ekonomiska resurser som är nödvändiga för att slutföra denna verksamhet och dessa planer och i god tid översända den till styrelsen så att den kan ingå i den årliga rapporten.

d) anta och offentliggöra sin arbetsordning.

5. Kommissionen ska fortlöpande hålla styrelsen för säkerhetsackreditering underrättad om konsekvenserna av eventuella beslut som planerats av denna styrelse om det korrekta genomförandet av programmen och planerna för hantering av kvarstående risker. Styrelsen för säkerhetsackreditering ska beakta alla sådana yttranden från kommissionen.

6. Beslut som fattas av styrelsen för säkerhetsackreditering ska riktas till kommissionen.

7. Styrelsen för säkerhetsackreditering ska bestå av en företrädare per medlemsstat, en företrädare för kommissionen och en företrädare för den höga representanten. Medlemsstaterna, kommissionen och den höga representanten ska sträva efter att begränsa omsättningen av deras respektive företrädare i styrelsen för säkerhetsackreditering. Mandattiden för ledamöterna i styrelsen för säkerhetsackreditering ska vara fyra år med möjlighet till förlängning. En företrädare för ESA ska bjudas in att delta i styrelsemötena i styrelsen för säkerhetsackreditering som observatör. Undantagsvis får även företrädare för tredjeländer eller internationella organisationer inbjudas att närvara vid möten som observatörer för ärenden som direkt avser dessa tredjeländer eller internationella organisationer. Arrangemangen för sådant deltagande av företrädare för tredjeländer eller internationella organisationer och villkoren för detta ska fastställas i de avtal som avses i artikel 23.1 och ska vara förenliga med arbetsordningen för styrelsen för säkerhetsackreditering.

8. Styrelsen för säkerhetsackreditering ska bland sina ledamöter välja en ordförande och en vice ordförande med två tredjedelars majoritet bland de ledamöter som har rösträtt. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden när denne är förhindrad att utöva sina uppgifter.

Styrelsen för säkerhetsackreditering ska ha befogenhet att avsätta ordföranden, vice ordföranden eller båda. Styrelsen ska fatta sitt beslut om avsättning med två tredjedelars majoritet.

Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering ska vara två år, med möjlighet till förlängning en gång. Mandatperioden för var och en av dessa personer ska upphöra när han eller hon inte längre är ledamot i styrelsen för säkerhetsackreditering.

9. Styrelsen för säkerhetsackreditering ska ha tillgång till alla personella och materiella resurser som krävs för att tillhandahålla lämpligt administrativt stöd och göra det möjligt för den att tillsammans med de organ som anges i punkt 11 utföra sina uppgifter på ett oberoende sätt, särskilt när det gäller att handlägga ärenden, inleda säkerhetsförfaranden och övervaka deras genomförande, inspektera systemens säkerhet, bereda beslut och organisera sina möten. Den ska dessutom ha tillgång till all den information som den behöver för att fullgöra sina uppgifter, och som byrån förfogar över, utan att det påverkar de principer för självständighet och oberoende som avses i artikel 10 i.

10. Styrelsen för säkerhetsackreditering och den personal inom byrån som den förfogar över ska utföra sitt arbete på ett sätt som garanterar självständigheten och oberoendet i förhållande till byråns övriga verksamheter, särskilt i förhållande till operativ verksamhet i samband med driften av systemen, i enlighet med programmets mål. En ändamålsenlig organisatorisk fördelning ska därför göras i byrån mellan den personal som deltar i den verksamhet som omfattas av detta kapitel och byråns övriga personal. Styrelsen för säkerhetsackreditering ska omedelbart underrätta den verkställande direktören, styrelsen och kommissionen om omständigheter som kan motverka dess självständighet eller oberoende. Om byrån inte kan lösa problemet ska kommissionen undersöka situationen i samråd med de berörda parterna. Med utgångspunkt i resultatet av denna undersökning ska kommissionen vidta lämpliga motåtgärder som byrån ska genomföra och underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

11. Styrelsen för säkerhetsackreditering ska inrätta särskilda underställda organ, som ska handla enligt dess instruktioner, för att hantera specifika frågor. Den ska i synnerhet, samtidigt som den nödvändiga kontinuiteten i arbetet tryggas, inrätta en panel som ska genomföra översyner av säkerhetsanalyser och tester för att ta fram relevanta riskrapporter i syfte att bistå styrelsen i beredandet av beslut. Styrelsen för säkerhetsackreditering får inrätta och upplösa expertgrupper som ska bidra till panelens arbete.

12. Utan att det påverkar medlemsstaternas behörighet och den byråns uppgift enligt artikel 14.1 a i i förordning (EU) nr 1285/2013 ska en grupp av experter från medlemsstaterna inrättas under Galileoprogrammets uppbyggnadsfas under tillsyn av styrelsen för säkerhetsackreditering för att utföra kryptodistribueringsmyndighetens arbetsuppgifter i fråga om förvaltningen av EU:s kryptografiska material avseende framför allt

i) förvaltningen av nyckelförsörjningspunkter och de nycklar som krävs för att det system som inrättats inom Galileoprogrammet ska fungera,

ii) kontrollen av att förfaranden för redovisning, säker hantering, förvaring och distribution av PRS-nycklar har fastställts och tillämpas.

13. Om enighet enligt de allmänna principer som avses i artikel 10 i denna förordning inte kan nås ska styrelsen för säkerhetsackreditering fatta ett majoritetsbeslut efter omröstning i enlighet med artikel 16 i fördraget om Europeiska unionen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i denna förordning. Kommissionens företrädare och den höga representantens företrädare ska inte rösta. Styrelseordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering ska på dess vägnar underteckna de beslut som fattas av styrelsen för säkerhetsackreditering.

14. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål hålla Europaparlamentet och rådet underrättade om hur antagandet av ackrediteringsbeslut påverkar det korrekta genomförandet av programmen. Om kommissionen anser att ett beslut som fattats av styrelsen för säkerhetsackreditering i betydande grad kan påverka programmens korrekta genomförande, t.ex. i fråga om kostnader, tidsplaner eller prestanda, ska den omedelbart informera Europaparlamentet och rådet.

15. Med hänsyn till Europaparlamentets och rådets synpunkter, som bör framföras inom en månad, får kommissionen anta varje lämplig åtgärd i enlighet med förordning (EU) nr 1285/2013.

16. Styrelsen ska regelbundet informeras om hur arbetet i styrelsen för säkerhetsackreditering fortskrider.

17. Tidsplanen för arbetet i styrelsen för säkerhetsackreditering ska respektera det årliga arbetsprogram som avses i artikel 27 i förordning (EU) nr 1285/2013."

5. Följande artikel ska införas:

"Artikel 11a

Arbetsuppgifter som åligger ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering

1. Ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering ska

a) leda säkerhetsackrediteringen under ledning av styrelsen för säkerhetsackreditering,

b) under ledning av styrelsen för säkerhetsackreditering genomföra den del av byråns fleråriga och årliga arbetsprogram som omfattas av detta kapitel,

c) samarbeta med den verkställande direktören och hjälpa denne att upprätta den tjänsteförteckning som avses i artikel 13.3 och byråns organisationsstruktur,

- d) utarbeta avsnittet i den lägesrapport som avses i artikel 8 g om den operativa verksamhet som omfattas av detta kapitel och i god tid översända det till styrelsen för säkerhetsackreditering och verkställande direktören så att det kan tas med i lägesrapporten,
- e) utarbeta avsnittet i den årliga rapport och i den åtgärdsplan som avses i artikel 8 h respektive r om den operativa verksamhet som omfattas av detta kapitel och i god tid överlämna det till verkställande direktören,
- f) företräda byrån vid alla verksamheter och beslut som omfattas av detta kapitel,
- g) ska, med avseende på den del av byråns personal som deltar i de verksamheter som omfattas av detta kapitel, utöva de befogenheter enligt artikel 6.3 första stycket som delegerats till honom eller henne i enlighet med artikel 6.3 fjärde stycket.

2. För verksamheter som omfattas av detta kapitel får Europaparlamentet och rådet vända sig till ordföranden i styrelsen för säkerhetsackreditering med begäran om en diskussion vid dessa institutioner om byråns arbete och utsikter, bland annat vad avser det fleråriga och det årliga arbetsprogrammet.”

6. I artikel 12 ska led b ersättas med följande:

”b) enligt överenskommelse med och under tillsyn av nationella enheter med behörighet i säkerhetsfrågor ge av styrelsen för säkerhetsackreditering vederbörligen bemyndigade personer tillgång till alla uppgifter och alla områden och/eller platser knutna till säkerheten inom system som omfattas av respektive medlemsstats jurisdiktion i enlighet med dess nationella lagstiftning och utan åtskillnad på grund av medlemsstatsmedborgares nationalitet, vilket inbegriper säkerhetsinspektioner och tester som beslutats av styrelsen för säkerhetsackreditering samt den process för övervakning av säkerhetsrisker som avses i artikel 10 h; dessa inspektioner och tester ska utföras i enlighet med följande principer:

- i) Vikten av säkerhet och en effektiv riskhantering inom de inspekterade enheterna ska betonas.
- ii) Man ska rekommendera motåtgärder för att minska de specifika konsekvenserna av att de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifternas konfidentialitet, riktighet eller tillgänglighet går förlorad.”

7. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den verkställande direktören ska, för de verksamheter som omfattas av kapitel III, i nära samarbete med ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering, utarbeta ett utkast till inkomst- och utgiftsberäkning för det följande budgetåret och då tydligt ange åtskillnaden mellan de delar i utkastet till inkomst- och utgiftsberäkning som avser säkerhetsackreditering och de som avser byråns övriga verksamhet. Ordföranden för styrelsen för säkerhetsackreditering får skriftligen yttra sig över detta förslag och den verkställande direktören ska översända både förslaget till beräkning och yttrandet till styrelsen och till styrelsen för säkerhetsackreditering, åtföljt av ett utkast till tjänsteförteckning.”

b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Styrelsen ska varje år på grundval av förslaget till beräkning av inkomster och utgifter och i nära samarbete med styrelsen för säkerhetsackreditering lägga fram en beräkning av inkomster och utgifter för byrån för det följande budgetåret för de verksamheter som omfattas av kapitel III.

6. Styrelsen ska senast den 31 mars översända beräkningen, som också ska innehålla ett utkast till verksamhetsplan tillsammans med ett preliminärt årligt arbetsprogram, till kommissionen och till de tredjeländer eller internationella organisationer med vilka unionen har ingått avtal i enlighet med artikel 23.1.”

8. I artikel 14 ska punkt 10 ersättas med följande:

"10. Europaparlamentet ska före den 30 april år $n + 2$ på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n , utom för den del av budgetgenomförandet som avser uppgifter som i förekommande fall har anförtrotts byrån enligt artikel 14.2 i förordning (EU) nr 1285/2013, på vilken det förfarande som avses i artiklarna 164 och 165 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (*) ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1)."

9. Följande kapitel ska införas:

"KAPITEL IVa

PERSONALRESURSER

Artikel 15a

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och de tillämpningsföreskrifter för tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren som antagits gemensamt av Europeiska unionens institutioner ska gälla för den personal som är anställd vid byrån.

2. Byråns personal ska bestå av anställda som byrån ska rekrytera i nödvändig omfattning för att kunna utföra sina uppgifter. De ska ha lämpligt säkerhetsgodkännande med hänsyn till skyddsklassificeringen av den information som de hanterar.

3. Byråns interna regler, till exempel styrelsens arbetsordning, arbetsordningen för styrelsen för säkerhetsackreditering, de finansiella bestämmelser som ska tillämpas på byrån, bestämmelserna om tillämpning av tjänsteföreskrifterna samt villkoren för tillgång till handlingar, garanterar självständighet och oberoende för den personal som utövar verksamheter inom säkerhetsackreditering gentemot den personal som utövar byråns övriga verksamheter, i enlighet med artikel 10 i.

Artikel 15b

Verkställande direktör: utnämning och mandat

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid byrån i enlighet med artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda vid unionen.

2. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad förvaltnings- och ledningsförmåga samt relevant kompetens och erfarenhet, från en förteckning över kandidater, upprättad av kommissionen efter ett öppet och transparent uttagningsförfarande efter att en inbjudan att anmäla intresse offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller i andra publikationer.

Den kandidat som styrelsen väljer får före utnämningen uppmanas att göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna.

Ordföranden för styrelsen ska företräda byrån när avtalet med den verkställande direktören ingås.

Styrelsen ska fatta sitt beslut om att utse den verkställande direktören med två tredjedelars majoritet.

3. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. När den mandatperioden löper ut ska kommissionen göra en utvärdering av de resultat som den verkställande direktören har uppnått, med beaktande av byråns framtida uppgifter och utmaningar.

På förslag av kommissionen får styrelsen på grundval av den utvärdering som avses i första stycket förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst en fyraårsperiod.

Beslut om att förlänga den verkställande direktörens mandatperiod ska antas med två tredjedelars majoritet.

En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte därefter delta i ett urvalsförfarande för samma tjänst.

Styrelsen ska underrätta Europaparlamentet om sin avsikt att förlänga den verkställande direktörens mandatperiod. Före en förlängning får den verkställande direktören uppmanas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från ledamöterna.

4. Styrelsen får på förslag från kommissionen eller från en tredjedel av sina ledamöter avsätta den verkställande direktören, vilket ska ske genom ett beslut med två tredjedelars majoritet.

5. Europaparlamentet och rådet får vända sig till den verkställande direktören med begäran om en diskussion vid dessa institutioner om byråns arbete och utsikter, bland annat vad avser det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet. Denna diskussion ska inte beröra frågor med anknytning till verksamhet för säkerhetsackreditering som omfattas av kapitel III.

Artikel 15c

Utstationerade nationella experter

Byrån får också anlita nationella experter. Dessa experter ska ha lämpligt säkerhetsgodkännande med hänsyn till skyddsklassificeringen av den information som de hanterar. Tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda ska inte gälla för denna personal."

10. Artiklarna 16 och 17 ska ersättas med följande:

"Artikel 16

Förebyggande av bedrägeri

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 (*) gälla för byrån utan inskränkning. I detta syfte ska byrån ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (**) och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla byråns personal och nationella experter genom att använda den beslutsmall som finns i bilagan till det avtalet.

2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utöva tillsyn hos dem som mottagit utbetalningar från byrån samt hos uppdragstagare och underleverantörer som har erhållit unionsfinansiering genom byrån, på grundval av handlingar som lämnats till den eller genom att använda inspektioner på plats.

3. När det gäller bidrag som finansierats eller avtal som ingåtts av byrån kan Olaf genomföra utredningar, vilket omfattar kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 (***), för att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet som skadar unionens ekonomiska intressen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska befogenheten att utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf enligt deras respektive befogenheter i samarbetsavtal med tredjeländer eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av byrån.

Artikel 17

Privilegier och immunitet

Protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska gälla för byrån och dess personal enligt artikel 15a.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

(**) EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

(***) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2)."

11. Artikel 18 ska utgå.

12. Artiklarna 22 och 23 ska ersättas med följande:

"Artikel 22

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerad eller känslig information

1. Byrån ska tillämpa kommissionens säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter.

2. Byrån får i sina interna bestämmelser fastställa föreskrifter om hantering av icke säkerhetsskyddsklassificerad men känslig information. Bestämmelserna ska bl.a. omfatta utbyte, hantering och lagring av sådan information.

Artikel 22a

Intressekonflikter

1. Ledamöter av styrelsen och av styrelsen för säkerhetsackreditering, den verkställande direktören samt utstationerade nationella experter och observatörer ska redovisa åtaganden och intressen med uppgift om huruvida det saknas eller föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende. Dessa redovisningar ska vara exakta och fullständiga. De ska göras skriftligen när tjänsten tillträds och förnyas varje år. De ska uppdateras vid behov, särskilt vid relevanta förändringar av personliga omständigheter hos de berörda personerna.

2. Ledamöter av styrelsen och av styrelsen för säkerhetsackreditering, den verkställande direktören samt utstationerade nationella experter och observatörer samt externa experter som deltar i *ad hoc*-grupper ska innan det deltar vid ett möte exakt och fullständigt redovisa huruvida det saknas eller föreligger intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende i fråga om ärenden på dagordningen och ska avstå från att delta i diskussionen och omröstningen i sådana ärenden.

3. Styrelsen och styrelsen för säkerhetsackreditering ska i sin arbetsordning fastställa de praktiska formerna för den intresseredovisning som avses i punkterna 1 och 2 och för förebyggandet och hanteringen av intressekonflikter.

Artikel 23

Deltagande av tredjeländer och internationella organisationer

1. Byrån ska vara öppen för deltagande av tredjeländer och internationella organisationer. Deltagandet och villkoren för detta ska fastställas i ett avtal mellan unionen och tredjelandet eller den internationella organisationen i enlighet med förfarandet i artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. I enlighet med de relevanta bestämmelserna i dessa avtal ska det utarbetas praktiska arrangemang för dessa tredjeländers eller internationella organisationers deltagande i byråns arbete, inklusive arrangemang om deras deltagande i byråns initiativ, finansiella bidrag och personal.

Artikel 23a

Gemensam upphandling tillsammans med medlemsstaterna

När byrån utför sina uppgifter ska den tillåtas att tilldela offentliga kontrakt gemensamt med medlemsstaterna i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 (*).

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1)."

13. Artikel 26 ska ersättas med följande:

"Artikel 26

Översyn, utvärdering och revision

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2016 och därefter vart femte år utvärdera byrån, särskilt med avseende på dess effektivitet, ändamålsenlighet, funktion, arbetsmetoder, resursbehov och hur den använder de resurser den tilldelats. Utvärderingen innefattar framför allt en bedömning av eventuella ändringar av omfattningen och arten av byråns uppgifter och vilka budgetkonsekvenser detta har haft. Tillämpningen av byråns policy för intressekonflikter ska tas upp, och även omständigheter som kan ha försvårat för styrelsen för säkerhetsackreditering att vara oberoende och självständig ska avspeglas.

2. Kommissionen ska översända en rapport om utvärderingen och dess slutsatser till Europaparlamentet, rådet, byråns styrelse och styrelsen för säkerhetsackreditering. Resultaten av utvärderingen ska offentliggöras.

3. Varannan utvärdering ska omfatta en granskning av byråns bokslut med hänsyn tagen till dess mål och uppgifter. Om kommissionen anser att det inte längre är motiverat att ha kvar byrån med hänsyn till de mål och uppgifter den har tilldelats kan kommissionen i tillämpliga fall föreslå att denna förordning upphävs.

4. Extern revision av byråns resultat får genomföras på begäran av styrelsen eller kommissionen."

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 513/2014**av den 16 april 2014****om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.1, 84 och 87.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs ⁽²⁾ yttrande,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör uppnås bland annat genom åtgärder för att förebygga och bekämpa brottslighet samt åtgärder för samordning och samarbete mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och andra nationella myndigheter, inbegripet med Europol eller andra relevanta unionsorgan samt berörda tredjeländer och internationella organisationer.
- (2) För att nå detta mål bör det vidtas ökade åtgärder på unionsnivå för att skydda människor och varor från de alltmer gränsöverskridande hoten och stödja det arbete som utförs av medlemsstaternas ansvariga myndigheter. Bland annat terrorism, organiserad brottslighet och rörlig brottslighet, olaglig narkotikahandel, korruption, it-brottslighet, människohandel och olaglig vapenhandel fortsätter att vara en utmaning mot unionens inre säkerhet.
- (3) Europeiska unionens strategi för inre säkerhet (nedan kallad *strategin för inre säkerhet*), som antogs av rådet i februari 2010, utgör en gemensam dagordning för att angripa dessa gemensamma säkerhetsproblem. Kommissionens meddelande av den 22 november 2010 med titeln *EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa* omsätter strategins principer och riktlinjer i konkreta åtgärder genom att identifiera fem strategiska mål: störa den verksamhet som bedrivs av kriminella nätverk på internationell nivå, förebygga terrorism och bekämpa radikaliserings och rekrytering, förbättra säkerheten för medborgare och företag på internet, stärka säkerheten genom gränsförvaltning samt öka Europas förmåga att stå emot kriser och katastrofer.
- (4) Solidaritet mellan medlemsstaterna, tydlighet kring ansvarsfördelningen, respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna och rättsstatsprincipen samt ett starkt fokus på det globala perspektivet och på sambandet och den nödvändiga överensstämmelsen med den yttre säkerheten är viktiga principer vid genomförandet av strategin för den inre säkerheten.
- (5) För att främja genomförandet av strategin för inre säkerhet och säkerställa att den blir en operativ verklighet bör medlemsstaterna ges tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen genom att en särskild fond för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*) inrättas och förvaltas.

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 108.⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 23.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2014 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

- (6) Fonden bör återspegla behovet av större flexibilitet och förenkling, samtidigt som den uppfyller krav på förutsebarhet och säkerställer en rättvis och transparent resursfördelning som uppfyller de allmänna och särskilda mål som anges i denna förordning.
- (7) Åtgärdseffektivitet och optimal användning av de ekonomiska resurserna bör utgöra vägledande principer för genomförandet av fonden. Vidare bör fonden genomföras på ett så ändamålsenligt och användarvänligt sätt som möjligt.
- (8) I dessa tider, då unionspolitiken genomsyras av ekonomiska åtstramningar, krävs det för att övervinna de ekonomiska svårigheterna ett nytt flexibelt synsätt, innovativa organisationsåtgärder, effektivare användning av befintliga strukturer samt samordning mellan unionens institutioner och byråer och de nationella myndigheterna, och mellan dessa och tredjeländer.
- (9) Verkan av unionens finansiering behöver maximeras genom att man mobiliserar och sammanför offentliga och privata ekonomiska resurser för att uppnå hävstångseffekt.
- (10) EU:s policycykel, som inrättades av rådet den 8–9 november 2010, har till syfte att på ett enhetligt och metodiskt sätt, genom ett optimalt samarbete mellan de berörda enheterna, gripa sig an de främsta hot som den grova och organiserade brottsligheten utgör för unionen. För att stödja ett effektivt genomförande av denna fleråriga cykel, bör de medel som beviljas inom ramen för det instrument som inrättas genom denna förordning (nedan kallat *instrumentet*) fördelas med hjälp av alla möjliga genomförandemetoder som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾, när så är lämpligt inbegripet genom indirekt förvaltning, för att se till att åtgärderna och projekten genomförs i tid och på ett effektivt sätt.
- (11) På grund av de rättsliga förhållanden som är tillämpliga på avdelning V i EUF-fördraget är det inte juridiskt möjligt att inrätta fonden som ett enda finansieringsinstrument. Fonden bör därför inrättas som en övergripande ram för unionens ekonomiska stöd på området för inre säkerhet, omfattande instrumentet och det instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 ⁽²⁾. Den övergripande ramen bör kompletteras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 ⁽³⁾.
- (12) Gränsöverskridande brottslighet, till exempel människohandel och kriminella organisationers utnyttjande av olaglig invandring, kan bekämpas effektivt genom polissamarbete.
- (13) De samlade medlen för denna förordning och för förordning (EU) nr 515/2014 utgör tillsammans finansieringsramen för fondens hela löptid, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (14) I sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt konstaterade Europaparlamentet att kampen mot den organiserade brottsligheten är en europeisk utmaning och efterlyste ett mer omfattande samarbete mellan medlemsstaterna i fråga om brottsbekämpning, eftersom en effektiv bekämpning av den organiserade brottsligheten är nödvändig för att skydda den lagliga ekonomin från typiska kriminella företeelser, till exempel tvätt av pengar som utgör vinning av brott.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (se sidan 143 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (se sidan 112 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (15) Inom den övergripande ramen för fonden bör det ekonomiska stöd som beviljas inom instrumentet främja polissamarbete, utbyte av och tillgång till information, förebyggande av brottslighet, bekämpande av gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet – inklusive terrorism, korruption, narkotikahandel, människohandel och olaglig vapenhandel, utnyttjande av olaglig invandring, sexuellt utnyttjande av barn, spridning av bilder på barn som utsätts för övergrepp och av barnpornografi, it-brottslighet och tvätt av pengar som utgör vinning av brott – skydd av människor och kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade händelser och effektiv hantering av säkerhetsrelaterade risker och kriser, med beaktande av gemensam politik (strategier, policycykler, program och handlingsplaner), lagstiftning och praktiskt samarbete.
- (16) Det ekonomiska stödet inom dessa områden bör i synnerhet gå till insatser för att främja gränsöverskridande gemensamma insatser, tillgång till och utbyte av information, utbyte av bästa praxis, bättre och säkrare kommunikation och samordning, utbildning av och utbyten mellan personal, verksamheter som avser analys, övervakning och utvärdering, övergripande hot- och riskbedömningar i enlighet med de befogenheter som fastställs i EUF-fördraget, medvetandehöjande åtgärder, testning och validering av ny teknik, forskning inom forensisk vetenskap, förvärv av driftskompatibel teknisk utrustning och samarbete mellan medlemsstaterna och relevanta unionsorgan, bland andra Europol. Det ekonomiska stödet på dessa områden bör endast gå till insatser som överensstämmer med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt dem som har godkänts av Europaparlamentet och rådet.
- (17) Inom den omfattande ram som utgörs av unionens strategi mot narkotika, som förespråkar ett balanserat förhållningssätt grundat på åtgärder för att minska både utbud och efterfrågan samtidigt, bör det ekonomiska stöd som beviljas inom detta instrument stödja alla insatser som syftar till att förebygga och bekämpa narkotikahandel (minskning av utbudet) och särskilt åtgärder som riktar sig mot produktion, framställning, utvinning, försäljning, transport, import och export av olaglig narkotika, inbegripet innehav och inköp i syfte att bedriva narkotikahandel.
- (18) Åtgärder som vidtas i och avseende tredjeländer och som får stöd genom instrumentet bör vidtas i samverkan och samordning med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens geografiska och tematiska instrument för externt stöd. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga, demokratiska principer och värderingar, grundläggande fri- och rättigheter, rättsstatsprincipen och tredjeländers suveränitet. Åtgärderna bör inte vara avsedda att stödja direkt utvecklingsinriktade åtgärder, och bör vid behov komplettera det ekonomiska stöd som ges genom instrument för externt stöd. Överensstämmelse bör eftersträvas även med unionens humanitära politik, särskilt när det gäller genomförandet av akuta åtgärder.
- (19) Instrumentet bör genomföras med fullt iakttagande av de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och av unionens internationella åtaganden.
- (20) I enlighet med artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) bör instrumentet stödja verksamhet som säkerställer skyddet av barn mot våld, utnyttjande, exploatering och vanvård. Instrumentet bör även stödja skyddsåtgärder och bistånd till barn som är vittnen och brottsoffer, särskilt till ensamkommande barn eller barn som av andra anledningar behöver en förmyndare.
- (21) Instrumentet bör komplettera och förstärka de åtgärder som vidtas för att utveckla Europol eller andra relevanta unionsorgans samarbete med medlemsstater för att uppnå instrumentets mål i fråga om polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering. Detta betyder bland annat att medlemsstaterna, då de utarbetar sina nationella program, bör ta hänsyn till den informationsdatabas, de analysverktyg samt de operativa och tekniska riktlinjer som tagits fram av Europol, i synnerhet Europol's informationssystem (EIS), Europol's nät-applikation för säkert informationsutbyte (Siena) och EU:s hotbilda-bedömning avseende den grova organiserade brottsligheten (Socta).
- (22) För att säkerställa ett enhetligt genomförande av fonden bör den unionsbudget som anslås för instrumentet genomföras genom direkt och indirekt förvaltning vad gäller åtgärder av synnerligt intresse för unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*), bistånd i nödsituationer och tekniskt bistånd, och genom delad förvaltning vad gäller nationella program och åtgärder som kräver administrativ flexibilitet.

- (23) När det gäller de resurser som är föremål för delad förvaltning är det nödvändigt att säkerställa att medlemsstaternas nationella program till fullo stämmer överens med unionens prioriteringar och mål.
- (24) De medel som anslås till medlemsstaterna för genomförande genom deras nationella program bör fastställas i denna förordning och fördelas på grundval av tydliga, objektiva och mätbara kriterier. Dessa kriterier bör vara kopplade till de kollektiva nyttigheter som medlemsstaterna ska skydda samt dessa medlemsstaters ekonomiska förmåga att säkerställa en hög inre säkerhet, t.ex. antal invånare, storlek på territoriet samt bruttonationalprodukt. Eftersom Socta 2013 visar att de kriminella organisationerna i första hand använder kusthamnar och flygplatser som införselpunkter vid handel med människor och olagliga handelsvaror, bör dessutom de särskilda svagheter som kriminalitetens vägval visar på vid dessa passager vid de yttre gränserna återspeglas genom att de resurser som avsätts för medlemsstaternas åtgärder fastställs genom kriterier kopplade till antalet passagerare och vikten gods som passerar vid de internationella flygplatserna och kusthamnarna.
- (25) För att stärka solidariteten och ansvarsdelningen när det gäller unionens politik, strategier och program bör medlemsstaterna uppmuntras att använda en del av de samlade medel som finns tillgängliga för de nationella programmen till de strategiska unionsprioriteringar som fastställs i bilaga I till den här förordningen. För projekt som gäller dessa prioriteringar bör unionens bidrag till den sammanlagda stödberättigande kostnaden ökas till 90 %, i enlighet med förordning (EU) nr 514/2014.
- (26) Taket för de medel som finns tillgängliga för unionen bör komplettera de medel som anslås till medlemsstaterna för genomförandet av deras nationella program. Därigenom säkerställs att unionen under ett visst budgetår har möjlighet att stödja åtgärder av synnerligt intresse för unionen, t.ex. studier, testning och validering av ny teknik, transnationella projekt, nätverksbyggande och utbyte av bästa praxis, övervakning av genomförandet av relevant unionsrätt och unionspolitik samt åtgärder i eller avseende tredjeländer. De åtgärder som stöds bör överensstämma med de prioriteringar som föreskrivs i unionens relevanta strategier, program, handlingsplaner och risk- och hotbedömningar.
- (27) I syfte att bidra till uppnåendet av det allmänna målet för instrumentet bör medlemsstaterna se till att deras nationella program omfattar åtgärder för att ta itu med instrumentets samtliga särskilda mål och att fördelningen av anslag mellan målen står i proportion till utmaningarna och behoven och säkerställer att målen uppnås. Om ett nationellt program inte behandlar ett av de särskilda målen eller där anslagsfördelningen är lägre än den som fastställs i denna förordning, bör den berörda medlemsstaten lämna en motivering inom ramen för programmet.
- (28) För att stärka unionens förmåga att vidta omedelbara åtgärder vid säkerhetsrelaterade händelser eller nya framväxande hot mot unionen bör det vara möjligt att ge bistånd i nödsituationer, i enlighet med den ram som fastställs i förordning (EU) nr 514/2014.
- (29) Finansieringen ur unionens budget bör koncentreras till verksamhet där unionens insatser kan tillföra ett mervärde jämfört med åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna att ta sig an gränsöverskridande situationer och tillhandahålla en plattform för gemensamma strategier, bör de verksamheter som är stödberättigande enligt denna förordning i synnerhet bidra till att stärka kapaciteten på nationell nivå och unionsnivå, samarbetet och samordningen över gränserna, nätverksbyggande och öka det ömsesidiga förtroendet och utbytet av information och bästa praxis.
- (30) I syfte att komplettera eller ändra denna förordnings bestämmelser beträffande fastställande av strategiska unionsprioriteringar, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen, med avseende på att ändra, lägga till eller stryka strategiska unionsprioriteringar som anges i den här förordningen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

- (31) För tillämpningen av denna förordning, inklusive vid utarbetandet av delegerade akter, bör kommissionen samråda med experter från samtliga medlemsstater.
- (32) Kommissionen bör övervaka genomförandet av instrumentet i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014, med hjälp av nyckelindikatorer för utvärdering av resultat och effekter. Indikatorerna, inklusive relevanta referensnivåer, bör ge ett minimiunderlag för att utvärdera i vilken utsträckning instrumentets mål har uppnåtts.
- (33) För att mäta fondens resultat bör gemensamma indikatorer fastställas för vart och ett av instrumentets särskilda mål. Mätningen av uppfyllelsen av de särskilda målen med hjälp av gemensamma indikatorer gör inte genomförandet av åtgärder avseende dessa indikatorer obligatoriskt.
- (34) Rådets beslut 2007/125/RIF ⁽¹⁾ bör upphävas, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i denna förordning.
- (35) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka samordningen och samarbetet mellan de brottsbekämpande myndigheterna, förebygga och bekämpa brottslighet, skydda människor och kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade risker och förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (36) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (37) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (39) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽²⁾. Denna förordning bör därför gälla från och med den 1 januari 2014.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2007/125/RIF av den 12 februari 2007 om inrättande, som del av det allmänna programmet om säkerhet och skydd av friheter, av det särskilda programmet "Förebyggande och bekämpande av brott" för perioden 2007–2013 (EUT L 58, 24.2.2007, s. 7).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brott samt krishantering (nedan kallat *instrumentet*) som en del av fonden för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*).

Tillsammans med förordning (EU) nr 515/2014, inrättas fonden genom denna förordning för perioden från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.

2. I denna förordning fastställs

a) målen för instrumentet, de åtgärder som berättigar till ekonomiskt stöd från instrumentet och de strategiska prioriteringarna för instrumentet,

b) de allmänna ramarna för genomförandet av de stödberättigande åtgärderna,

c) de medel som görs tillgängliga genom instrumentet från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 och deras fördelning.

3. Enligt denna förordning ska bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 vara tillämpliga.

4. Instrumentet ska inte gälla frågor som omfattas av programmet Rättsliga frågor i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013 ⁽¹⁾. Instrumentet kan dock omfatta åtgärder som syftar till att uppmuntra samarbete mellan rättsliga och brottsbekämpande myndigheter.

5. Synergieffekter, överensstämmelse och komplementaritet med andra av unionens relevanta finansieringsinstrument, såsom unionens civilskyddsmekanism, inrättad genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU ⁽²⁾, Horisont 2020, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 ⁽³⁾, det tredje fleråriga programmet för unionens åtgärder på hälsoområdet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 282/2014 ⁽⁴⁾, Europeiska unionens solidaritetsfond och instrumenten för externt stöd, nämligen instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽⁵⁾, det europeiska grannskapsinstrumentet inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ⁽⁶⁾, instrumentet för utvecklingssamarbete, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättsliga frågor för perioden 2014–2020 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 73).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 282/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett tredje program för unionens åtgärder på hälsoområdet (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1350/2007/EG (EUT L 86, 21.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) (EUT L 77, 15.3.2014, s. 11).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument (EUT L 77, 15.3.2014, s. 27).

nr 233/2014 ⁽¹⁾, partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 ⁽²⁾, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 ⁽³⁾ och instrumentet som bidrar till stabilitet och fred inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 ⁽⁴⁾ ska eftersträvas. Åtgärder som erhåller finansiering enligt denna förordning får inte erhålla finansiellt stöd för samma ändamål från andra av unionens finansieringsinstrument.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *polissamarbete*: särskilda åtgärder och samarbetsformer som inbegriper samtliga medlemsstaters behöriga myndigheter enligt artikel 87 i EUF-fördraget.
- b) *utbyte av och tillgång till information*: säker insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av information som är relevant för de myndigheter som avses i artikel 87 i EUF-fördraget när det gäller att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brottslighet, särskilt gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet.
- c) *förebyggande av brottslighet*: alla åtgärder som är avsedda att minska eller på annat sätt bidra till en minskning av brottsligheten och medborgarnas känsla av osäkerhet, såsom avses i artikel 2.2 i rådets beslut 2009/902/RIF ⁽⁵⁾.
- d) *organiserad brottslighet*: straffbart handlande i samband med deltagande i en kriminell organisation, i enlighet med rådets rambeslut 2008/841/RIF ⁽⁶⁾.
- e) *terrorism*: någon av de uppsåtliga handlingar och brott som definieras i rådets rambeslut 2002/475/RIF ⁽⁷⁾.
- f) *risk- och krishantering*: varje åtgärd som rör bedömning, förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism, organiserad brottslighet och andra säkerhetsrelaterade risker.
- g) *förebyggande och beredskap*: varje åtgärd i syfte att förebygga och/eller minska riskerna i samband med en eventuell terroristattack eller annan säkerhetsrelaterad händelse.
- h) *konsekvenshantering*: effektiv samordning av de åtgärder som vidtas på nationell nivå och/eller unionsnivå för att reagera på och minska verkningarna av en terroristattack eller varje annan säkerhetsrelaterad händelse.
- i) *kritisk infrastruktur*: anläggningar, nätverk, system eller delar av dessa som är nödvändiga för upprätthållandet av centrala samhällsfunktioner och för människors hälsa, trygghet, säkerhet och ekonomiska eller sociala välbefinnande, och där driftsstörningar, avbrott eller förstörelse av dessa skulle få betydande konsekvenser i en medlemsstat eller i unionen till följd av att man inte lyckas upprätthålla dessa funktioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 (EUT L 77, 15.3.2014, s. 44).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer (EUT L 77, 15.3.2014, s. 77).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett finansieringsinstrument för demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (EUT L 77, 15.3.2014, s. 85).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (EUT L 77, 15.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2009/902/RIF av den 30 november 2009 om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet (EUCPN) och om upphävande av beslut 2001/427/RIF (EUT L 321, 8.12.2009, s. 44).

⁽⁶⁾ Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

⁽⁷⁾ Rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism (EGT L 164, 22.6.2002, s. 3).

- j) *nödsituation*: varje säkerhetsrelaterad händelse eller nytt framväxande hot som har eller kan ha betydande skadlig inverkan på människors säkerhet i en eller flera medlemsstater.

Artikel 3

Mål

1. Det allmänna målet med instrumentet ska vara att bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen.
2. Inom det allmänna mål som anges i punkt 1 ska instrumentet, i enlighet med de prioriteringar som fastställts i relevanta unionsstrategier, policycykler, program och hot- och riskbedömningar, bidra till följande särskilda mål:
 - a) Förebygga brott, bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och andra nationella myndigheter, och mellan dessa och Europol eller andra relevanta unionsorgan samt berörda tredjeländer och internationella organisationer.
 - b) Förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser och förbereda sig för och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra säkerhetsrelaterade händelser.

Uppfyllelsen av instrumentets särskilda mål ska utvärderas i enlighet med artikel 55.2 i förordning (EU) nr 514/2014 med hjälp av gemensamma indikatorer enligt vad som anges i bilaga II till den här förordningen och programspecifika indikatorer som ingår i de nationella programmen.

3. För att uppnå de mål som avses i punkterna 1 och 2 ska instrumentet bidra till följande operativa mål:
 - a) Främja och utveckla åtgärder som stärker medlemsstaternas förmåga att förebygga brott och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, särskilt genom partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn, utbyte av information och bästa praxis, tillgång till uppgifter, driftskompatibel teknik, jämförbar statistik, tillämpad kriminologi samt kommunikation och information till allmänheten,
 - b) Främja och utveckla administrativ och operativ samordning, samarbete, ömsesidig förståelse och utbyte av information mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, andra nationella myndigheter, Europol eller andra relevanta unionsorgan och i förekommande fall tredjeländer och internationella organisationer,
 - c) Främja och utveckla utbildningsprogram, bl.a. avseende tekniska och yrkesmässiga färdigheter och kunskaper om skyldigheter i fråga om respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, inom ramen för genomförandet av EU:s fortbildningspolitik, bl.a. genom särskilda utbytesprogram på unionsnivå om brottsbekämpning, för att främja en genuint europeisk rätts- och brottsbekämpningskultur,
 - d) Främja och utveckla åtgärder, skydd, mekanismer och bästa praxis för tidig identifiering av, skydd av och stöd till vittnen och brottsoffer, inbegripet offer för terrorism, i synnerhet till barn som är vittnen eller brottsoffer, samt särskilt till ensamkommande barn eller barn som av andra anledningar behöver en förmyndare,
 - e) åtgärder för att stärka medlemsstaternas administrativa och operativa förmåga att skydda kritisk infrastruktur i alla sektorer av ekonomin, bland annat genom partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn och bättre samordning, samarbete, utbyte och spridning av sakkunskaper och erfarenheter, dels inom unionen, dels med relevanta tredjeländer,
 - f) säkra förbindelser och effektiv samordning mellan befintliga aktörer inom sektorspecifik tidig varning och krissamarbete på unionsnivå och nationell nivå, inklusive lägescentraler, för att snabbt kunna sammanställa en komplett och korrekt överblick över krissituationer, samordna svarsåtgärderna samt sprida tillgänglig information, information för vilken gäller bestämda åtkomstregler och säkerhetsskyddsklassificerad information,

g) åtgärder som stärker medlemsstaternas och unionens administrativa och operativa förmåga att utarbeta övergripande hot- och riskbedömningar, som är evidensbaserade och förenliga med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt med dem som godkänts av Europaparlamentet och rådet, så att unionen ges möjlighet att utarbeta integrerade strategier utifrån gemensamma och delade bedömningar i krissituationer och att öka den ömsesidiga förståelsen för medlemsstaternas och partnerländernas olika definitioner av hotnivåer.

4. Instrumentet ska också bidra till finansieringen av tekniskt bistånd på initiativ av medlemsstaterna eller kommissionen.

5. Åtgärder som finansieras genom detta instrument ska genomföras i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och respekten för mänsklig värdighet. I synnerhet ska åtgärderna vara förenliga med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, unionsrätten i fråga om dataskydd och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen).

I synnerhet ska medlemsstaterna när de genomför åtgärder, där så är möjligt, särskilt beakta hjälp och skydd till utsatta personer, särskilt barn och ensamkommande minderåriga.

Artikel 4

Åtgärder som berättigar till stöd från nationella program

1. Inom de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av slutsatserna av den politiska dialog som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014, samt i enlighet med målen för det nationella program som anges i artikel 7 i den här förordningen, ska instrumentet stödja åtgärder i medlemsstaterna och i synnerhet följande:

- a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan de brottsbekämpande myndigheterna, bl.a. med och mellan relevanta unionsorgan, särskilt Europol och Eurojust, gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser, tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.
- b) Projekt som främjar nätverksbyggande, offentlig-privata partnerskap, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse, ömsesidigt lärande, kartläggning, utbyte och spridning av sakkunskaper, erfarenheter och bästa praxis, informationsutbyte, delad situationsmedvetenhet och förutseende, beredskapsplanering och driftskompatibilitet.
- c) Verksamheter som avser analys, övervakning och utvärdering, bl.a. studier och hot-, risk- och konsekvensbedömningar som är evidensbaserade och förenliga med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt med dem som har godkänts av Europaparlamentet och rådet.
- d) Information till allmänheten, verksamheter avseende kommunikation och spridning av resultat.
- e) Förvärv, underhåll av unionens respektive medlemsstaternas it-system som bidrar till uppfyllelsen av målen i denna förordning och/eller uppgradering av it-system och teknisk utrustning – inbegripet provning av systemens kompatibilitet –, säkra lokaler, infrastrukturer, tillhörande byggnader och system, särskilt informations- och kommunikations-system (IKT-system) och komponenter till dessa, bland annat i syfte att bedriva samarbete på europeisk nivå kring it-säkerhet och it-brottslighet, särskilt med det europeiska centrumet mot it-brottslighet.
- f) Utbyten mellan och utbildning av personal och experter vid de behöriga myndigheterna, bl.a. språkutbildning och gemensamma övningar eller program.
- g) Åtgärder för införande, överföring, testning och utvärdering av nya metoder eller ny teknik, bl.a. pilotprojekt och uppföljningsåtgärder till unionsfinansierade säkerhetsforskningsprojekt.

2. Inom de mål som avses i artikel 3 kan instrumentet även stödja följande åtgärder i och avseende tredje länder:
- a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan de brottsbekämpande myndigheterna, bl.a. gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser och tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.
 - b) Nätverksbyggande, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse, ömsesidigt lärande, kartläggning, utbyte och spridning av sakkunskaper, erfarenheter och bästa praxis, informationsutbyte, delad situationsmedvetenhet och framsynhet, beredskapsplanering och driftskompatibilitet.
 - c) Utbyten mellan och utbildning av personal och experter vid de behöriga myndigheterna.

Kommissionen och medlemsstaterna ska tillsammans med Europeiska utrikestjänsten och i enlighet med artikel 3.5 i förordning (EU) nr 514/2014 säkerställa samordningen av de åtgärder som vidtas i och avseende tredjeländer.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

Artikel 5

Samlade medel och genomförande

1. De samlade medlen för genomförandet av instrumentet ska uppgå till 1 004 miljoner EUR i löpande priser.
2. Europaparlamentet och rådet ska bevilja de årliga anslagen inom den fleråriga budgetramens gränser.
3. De samlade medlen ska genomföras enligt följande:
 - a) Nationella program, i enlighet med artikel 7.
 - b) Unionsåtgärder, i enlighet med artikel 8.
 - c) Tekniskt bistånd, i enlighet med artikel 9.
 - d) Bistånd i nödsituationer, i enlighet med artikel 10.
4. De budgetmedel som genom instrumentet anslås för unionsåtgärder som avses i artikel 8 i denna förordning, tekniskt bistånd som avses i artikel 9 i denna förordning och bistånd i nödsituationer som avses i artikel 10 i denna förordning ska genomföras genom direkt förvaltning och indirekt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 a respektive c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

De budgetmedel som anslås för nationella program som avses i artikel 7 i denna förordning ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 58.1 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
5. Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets befogenheter ska de samlade medlen användas enligt följande:
 - a) 662 miljoner EUR för medlemsstaternas nationella program.
 - b) 342 miljoner EUR för unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.

6. Varje medlemsstat ska fördela de belopp för nationella program som anges i bilaga III enligt följande:

a) minst 20 % till åtgärder som avser det särskilda mål som avses i artikel 3.2 första stycket a, och

b) minst 10 % till åtgärder som avser det särskilda mål som avses i artikel 3.2 första stycket b.

Medlemsstaterna får avvika från dessa miniminivåer, under förutsättning att en förklaring infogas i det nationella programmet till varför en resursfördelning som understiger dessa miniminivåer inte äventyrar uppnåendet av det berörda målet. Denna förklaring ska bedömas av kommissionen i samband med dess godkännande av nationella program enligt vad som avses i artikel 7.2.

7. De samlade medel som finns tillgängliga för instrumentet i enlighet med punkt 1 i denna artikel utgör, tillsammans med de samlade medel som fastställts för förordning (EU) nr 515/2014, finansieringsramen för fonden, och utgör den särskilda referensen, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och om sund ekonomisk förvaltning, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

Artikel 6

Medel för stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. 662 miljoner EUR ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

a) 30 % i proportion till den totala befolkningsstorleken.

b) 10 % i proportion till storleken på territoriet.

c) 15 % i proportion till antal passagerare och 10 % i proportion till antal ton gods som passerar genom deras internationella flygplatser och kusthamnar.

d) 35 % i omvänd proportion till deras bruttonationalprodukt (köpkraft per invånare).

2. Referensuppgifterna för de uppgifter som avses i punkt 1 ska utgöras av den senaste statistiken från kommissionen (Eurostat), på grundval av uppgifter som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten. Referensdatum är den 30 juni 2013. De belopp som tilldelats nationella program och som beräknats på grundval av de kriterier som avses i punkt 1 anges i bilaga III.

Artikel 7

Nationella program

1. Det nationella program som ska utarbetas enligt instrumentet och det som ska utarbetas enligt förordning (EU) nr 515/2014 ska läggas fram för kommissionen som ett enda nationellt program för fonden, i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014.

2. Inom ramen för de nationella program som ska granskas och godkännas av kommissionen i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014 ska medlemsstaterna inom ramen för de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av resultatet av den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 sträva efter att uppnå i synnerhet de strategiska unionsprioriteringar som förtecknas i bilaga I till denna förordning. Medlemsstaterna får inte använda mer än 8 % av sina totala anslag enligt det nationella programmet till underhåll av unionens respektive medlemsstaternas it-system som bidrar till uppfyllelsen av målen i denna förordning, och inte mer än 8 % till åtgärder i eller avseende tredjeländer som genomför de strategiska unionsprioriteringar som förtecknas i bilaga I till den här förordningen.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11 med avseende på att ändra, lägga till eller stryka strategiska unionsprioriteringar som förtecknas i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 8

Unionsåtgärder

1. På kommissionens initiativ får instrumentet användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av särskilt intresse för unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*) i samband med de allmänna, särskilda och operativa mål som anges i artikel 3.

2. För att berättiga till stöd ska unionsåtgärderna vara förenliga med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt med dem som har godkänts av Europaparlamentet och rådet, i relevanta unionsstrategier, policycykler, program, hot- och riskbedömningar, och särskilt ge stöd till följande:

- a) Förberedelser, övervakning, administrativa och tekniska åtgärder, samt utveckling av en utvärderingsmekanism som krävs för genomförandet av politiken på området polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet och krishantering.
- b) Transnationella projekt med medverkan av två eller flera medlemsstater eller åtminstone en medlemsstat och ett tredjeland.
- c) Verksamheter som avser analys, övervakning och utvärdering, bland annat hot-, risk- och konsekvensbedömningar som är evidensbaserade och förenliga med unionens prioriteringar och initiativ, särskilt med dem som har godkänts av Europaparlamentet och rådet, och projekt för att övervaka genomförandet av unionsrätten och unionens politiska mål i medlemsstaterna.
- d) Projekt för att främja nätverk, offentlig-privata partnerskap, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse och ömsesidigt lärande, kartläggning och spridning av bästa praxis och innovativa tillvägagångssätt på unionsnivå samt utbildnings- och utbytesprogram.
- e) Projekt som stöder utvecklingen av metodologiska, särskilt statistiska, verktyg och metoder och gemensamma indikatorer.
- f) Förvärv, underhåll och/eller uppgradering av teknisk utrustning, sakkunskaper, säkra lokaler, infrastrukturer, tillhörande byggnader och system, särskilt IKT-system och komponenter till dessa på unionsnivå, bland annat i syfte att bedriva samarbete på europeisk nivå kring it-säkerhet och it-brottslighet, i synnerhet samarbete med det europeiska centrumet mot it-brottslighet.
- g) Projekt som ökar kännedomen om unionens politik och mål bland berörda parter och allmänheten, bl.a. genom information om unionens politiska prioriteringar
- h) Särskilt nyskapande projekt som utvecklar nya metoder och/eller inför ny teknik som har förutsättningar för att överföras till andra medlemsstater, i synnerhet projekt som syftar till att testa och validera resultatet av säkerhetsforskningsprojekt som finansieras av unionen.
- i) Studier och pilotprojekt.

3. Inom de mål som avses i artikel 3 ska instrumentet även stödja åtgärder i och avseende tredjeländer och i synnerhet följande:

- a) Åtgärder som förbättrar polissamarbetet och samordningen mellan brottsbekämpande myndigheter och i tillämpliga fall internationella organisationer, bl.a. gemensamma utredningsgrupper och andra former av gemensamma gränsöverskridande insatser, tillgång till och utbyte av information samt driftskompatibel teknik.

- b) Nätverksbyggande, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse, ömsesidigt lärande, kartläggning, utbyte och spridning av sakkunskaper, erfarenheter och bästa praxis, informationsutbyte, delad situationsmedvetenhet och framsynhet, beredskapsplanering och driftskompatibilitet.
 - c) Förvärv, underhåll och/eller uppgradering av teknisk utrustning, bl.a. IKT-system och komponenter till dessa.
 - d) Utbyten mellan och utbildning av personal och experter vid de behöriga myndigheterna, bl.a. språkundervisning.
 - e) Information till allmänheten, verksamheter avseende kommunikation och spridning av resultat.
 - f) Hot-, risk- och konsekvensbedömningar.
 - g) Studier och pilotprojekt.
4. Unionsåtgärder ska genomföras i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 9

Tekniskt bistånd

1. På initiativ av kommissionen och/eller för dess räkning får bidrag på upp till 800 000 EUR om året betalas ut från instrumentet för tekniskt bistånd till fonden, i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 514/2014.
2. På en medlemsstats initiativ får verksamhet för tekniskt bistånd finansieras genom instrumentet i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 514/2014. Det belopp som avsätts för tekniskt bistånd får för perioden 2014–2020 får inte överstiga 5 % av det totala belopp som tilldelats en medlemsstat plus 200 000 EUR.

Artikel 10

Bistånd i nödsituationer

1. Genom instrumentet ska ekonomiskt stöd ges för att hantera brådskande och särskilda behov i händelse av en nödsituation, enligt definitionen i artikel 2 j.
2. Bistånd i nödsituationer ska genomföras i enlighet med artiklarna 6 och 7 i förordning (EU) nr 514/2014.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 7.3 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den 21 maj 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med en period av tre år, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av sjuårsperioden.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 7.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 7.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 12

Tillämpning av förordning (EU) nr 514/2014

Bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 ska vara tillämpliga på instrumentet.

Artikel 13

Upphävande

Beslut 2007/125/RIF ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2014.

Artikel 14

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka vare sig fullföljande eller ändring, inklusive hel eller partiell indragning, av projekten fram till dess de avslutas, eller av det ekonomiska stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av beslut 2007/125/RIF eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013.

2. När beslut antas om medfinansiering inom ramen för instrumentet ska kommissionen beakta åtgärder som antagits på grundval av beslut 2007/125/RIF före den 20 maj 2014 och som har ekonomiska återverkningar under den period som omfattas av medfinansieringen.

3. Belopp som har anslagits till medfinansiering, som kommissionen godkänt mellan den 1 januari 2011 och 31 december 2014, och för vilka kommissionen inte har mottagit de handlingar som krävs för att avsluta insatserna senast den dag då slutrapporten ska vara inlämnad, ska automatiskt återtas av kommissionen senast den 31 december 2017, och felaktigt utbetalade belopp ska återbetalas.

Belopp som avser insatser som har skjutits upp till följd av rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden med uppskjutande verkan ska inte beaktas vid beräkningen av det belopp som automatiskt ska återtas.

4. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en efterhandsutvärdering av beslut 2007/125/RIF för perioden 2007–2013.

Artikel 15

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska, på grundval av ett förslag från kommissionen, se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

*Artikel 16***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlaments vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över strategiska unionsprioriteringar som avses i artikel 7.2

- Åtgärder för att förebygga alla typer av brott och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, särskilt projekt som genomför relevanta policycykler, olaglig narkotikahandel, människohandel, sexuellt utnyttjande av barn och projekt för att identifiera och upplösa kriminella nätverk, öka kapaciteten för korruptionsbekämpning, skydda ekonomin mot kriminell infiltration och minska de ekonomiska incitamenten genom att beslagta, frysa och förverka kriminellas egendom.
- Åtgärder för att förhindra och bekämpa it-brottslighet och förbättra säkerheten för medborgare och företag på internet, särskilt projekt för att bygga upp kapaciteten inom brottsbekämpningen och rättsväsendet, projekt för att samarbeta med industrin för att göra medborgarna mer delaktiga och skydda dem, och projekt för att förbättra förmågan att hantera it-attacker.
- Åtgärder för att förebygga och bekämpa terrorism och hantera radikaliserings och rekrytering, särskilt projekt för att hjälpa grupperingar i samhället att utveckla lösningar och förebyggande strategier som är anpassade till de lokala förhållandena, projekt för att hjälpa de behöriga myndigheterna att förhindra terroristernas tillgång till finansiering och materiel och spåra deras överföringar, projekt för att skydda transport av passagerare och gods, och projekt för att öka säkerheten i fråga om sprängämnen och kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära ämnen.
- Åtgärder för att stärka medlemsstaternas administrativa och operativa förmåga att skydda kritisk infrastruktur i alla sektorer av ekonomin, även dem som omfattas av rådets direktiv 2008/114/EG ⁽¹⁾, särskilt projekt som främjar partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn för att skapa förtroende och underlätta samarbete, samordning, beredskapsplanering och utbyte och spridning av information och bästa praxis mellan den offentliga och den privata sektorn.
- Åtgärder för att öka unionens motståndskraft mot kriser och katastrofer, särskilt projekt för att främja en enhetlig unionspolitik för riskhantering som knyter hot- och riskbedömningen till beslutsgången, och projekt som främjar effektiva och samordnade krisinsatser som samlar befintlig sektorspecifik kapacitet, center för sakkunskap och de befintliga situationsmedvetenhetscentrumen, bl.a. dem som berör hälsa, civilskydd och terrorism.
- Åtgärder för att utveckla ett närmare samarbete mellan unionen och tredjeländer, särskilt länder vid unionens yttre gränser, och för att utforma och genomföra operativa handlingsplaner i syfte att realisera unionens ovannämnda strategiska unionsprioriteringar.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

BILAGA II

Förteckning över gemensamma indikatorer för mätning av de särskilda målen

- a) Förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och med relevanta tredje-länder
- i) Antal gemensamma utredningsgrupper och operativa projekt inom den europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot med stöd av instrumentet, inbegripet de deltagande medlemsstaterna och myndigheterna.
- Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom
- ledare (medlemsstat),
 - partner (medlemsstater),
 - deltagande myndigheter,
 - deltagande EU-byrå (Eurojust, Europol) i förekommande fall.
- ii) Antal tjänstemän vid brottsbekämpande myndigheter som med hjälp av instrumentet utbildats i frågor av gränsöverskridande karaktär, och utbildningens längd (persondagar).
- Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom
- typ av brott (som avses i artikel 83 i EUF-fördraget): terrorism, människohandel och sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn; olaglig narkotikahandel; olaglig handel med vapen; penningtvätt; korruption; förfalskning av betalningsmedel; databrott; organiserad brottslighet, eller
 - övergripande brottsbekämpningsområde: informationsutbyte; operativt samarbete.
- iii) Antal projekt på området brottsförebyggande åtgärder, och projektens ekonomiska värde.
- I de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare typer av brott (som avses i artikel 83 i EUF-fördraget): terrorism, människohandel och sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn; olaglig narkotikahandel; olaglig handel med vapen; penningtvätt; korruption; förfalskning av betalningsmedel; databrott; organiserad brottslighet.
- iv) Antal projekt som erhåller stöd från instrumentet för att förbättra informationsutbytet i brottsbekämpningssyfte och som hänger samman med Europols datasystem, register eller kommunikationsverktyg.
- Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare typer av brott (som avses i artikel 83 i EUF-fördraget): datauppladdning, utökad tillgång till Siena, projekt som syftar till att förbättra tillgången till underlag för analysregistret etc.
- b) Förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser och förbereda sig för och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra säkerhetsrelaterade händelser.
- i) Antal verktyg som med hjälp av instrumentet införts och/eller uppgraderats ytterligare för att underlätta medlemsstaternas skydd av kritisk infrastruktur i samtliga ekonomiska sektorer.
- ii) Antal projekt rörande riskbedömning och riskhantering på säkerhetsområdet som stöds av instrumentet.
- iii) Antal expertmöten, workshoppar, seminarier, konferenser, publikationer, webbplatser och konsultationer på internet som organiseras med hjälp av instrumentet.
- Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom
- avseende skydd av kritisk infrastruktur, eller
 - avseende risk- och krishantering.
-

Uppgifter om nationella program

Anslag från fonden för inre säkerhet – Belopp för nationella program

MS	Befolkning (antal personer)		Territorium (km ²)		# resenärer				# last (antal ton)				BNP/capita (EUR)			Tilldelning
	(2013)		(2012)		flyg (2012)	båt (2011)	Totalt		flyg (2012)	båt (2011)	Totalt		(2012)			
	30 %		10 %		15 %				10 %				35 %			2014–2020
	Antal	Tilldelning	Antal	Tilldelning	Antal			Tilldelning	Antal			Tilldelning	Antal	Nyckel	Tilldelning	
AT	8 488 511	3 845 782	83 879	1 321 372	8 196 234	0	8 196 234	3 169 093	219 775	0	219 775	4 651	36 400	16,66	3 822 008	12 162 906
BE	11 183 350	5 066 698	30 528	480 917	8 573 821	0	8 573 821	3 315 088	1 068 434	232 789 000	233 857 434	4 948 770	34 000	17,84	4 091 797	17 903 270
BG	7 282 041	3 299 182	110 900	1 747 038	1 705 825	0	1 705 825	659 561	18 536	25 185 000	25 203 536	533 344	5 400	112,33	25 763 168	32 002 293
CH																
CY	862 011	390 540	9 251	145 734	1 587 211	107 000	1 694 211	655 071	28 934	6 564 000	6 592 934	139 516	20 500	29,59	6 786 396	8 117 257
CZ	10 516 125	4 764 407	78 866	1 242 401	3 689 113	0	3 689 113	1 426 404	58 642	0	58 642	1 241	14 500	41,83	9 594 559	17 029 012
DE	82 020 688	37 160 068	357 137	5 626 095	66 232 970	1 146 000	67 378 970	26 052 237	4 448 191	296 037 000	300 485 191	6 358 712	32 299	18,78	4 307 288	79 504 401
DK																
EE	1 286 479	582 849	45 227	712 475	466 960	61 000	527 960	204 137	23 760	48 479 000	48 502 760	1 026 390	12 700	47,76	10 954 418	13 480 269
ES	46 006 414	20 843 540	505 991	7 971 031	24 450 017	3 591 000	28 041 017	10 842 125	592 192	398 332 000	398 924 192	8 441 827	22 700	26,72	6 128 683	54 227 207
FI	5 426 674	2 458 594	338 432	5 331 428	3 725 547	250 000	3 975 547	1 537 155	195 622	115 452 000	115 647 622	2 447 275	35 600	17,04	3 907 896	15 682 348
FR	65 633 194	29 735 595	632 834	9 969 228	48 440 037	906 000	49 346 037	19 079 761	1 767 360	322 251 000	324 018 360	6 856 709	31 100	19,50	4 473 348	70 114 640
GR	11 290 067	5 115 047	131 957	2 078 760	5 992 242	66 000	6 058 242	2 342 434	72 187	135 314 000	135 386 187	2 864 972	17 200	35,27	8 088 437	20 489 650
HR	4 398 150	1 992 614	87 661	1 380 951	4 526 664	5 000	4 531 664	1 752 179	6 915	21 862 000	21 868 915	462 779	10 300	58,89	13 506 904	19 095 426
HU	9 906 000	4 487 985	93 024	1 465 432	1 327 200	0	1 327 200	513 165	61 855	0	61 855	1 309	9 800	61,90	14 196 032	20 663 922
IE	4 582 769	2 076 257	69 797	1 099 534	3 139 829	0	3 139 829	1 214 022	113 409	45 078 000	45 191 409	956 317	35 700	16,99	3 896 950	9 243 080
IS																
IT	59 394 207	26 908 977	301 336	4 747 041	21 435 519	1 754 000	23 189 519	8 966 282	844 974	499 885 000	500 729 974	10 596 188	25 700	23,60	5 413 273	56 631 761
LI																
LT	2 971 905	1 346 443	65 300	1 028 692	504 461	0	504 461	195 051	15 425	42 661 000	42 676 425	903 096	11 000	55,15	12 647 374	16 120 656

MS	Befolkning (antal personer)		Territorium (km ²)		# resenärer				# last (antal ton)				BNP/capita (EUR)			Tilldelning
	(2013)		(2012)		flyg (2012)	båt (2011)	Totalt		flyg (2012)	båt (2011)	Totalt		(2012)			
	30 %		10 %		15 %				10 %				35 %			2014–2020
	Antal	Tilldelning	Antal	Tilldelning	Antal		Tilldelning		Antal		Tilldelning		Antal	Nyckel	Tilldelning	
LU	537 039	243 309	2 586	40 738	365 944	0	365 944	141 493	615 287	0	615 287	13 020	83 600	7,26	1 664 128	2 102 689
LV	2 017 526	914 055	64 562	1 017 066	1 465 671	676 000	2 141 671	828 082	31 460	67 016 000	67 047 460	1 418 824	10 900	55,65	12 763 405	16 941 431
MT	421 230	190 841	316	4 978	335 863	0	335 863	129 862	16 513	5 578 000	5 594 513	118 388	16 300	37,21	8 535 037	8 979 107
NL	16 779 575	7 602 108	41 540	654 399	23 172 904	0	23 172 904	8 959 858	1 563 499	491 695 000	493 258 499	10 438 081	35 800	16,94	3 886 065	31 540 510
NO																
PL	38 533 299	17 457 791	312 679	4 925 731	4 219 070	9 000	4 228 070	1 634 793	68 306	57 738 000	57 806 306	1 223 267	9 900	61,27	14 052 637	39 294 220
PT	10 487 289	4 751 342	92 212	1 452 643	5 534 972	0	5 534 972	2 140 110	116 259	67 507 000	67 623 259	1 431 008	15 600	38,88	8 918 020	18 693 124
RO	21 305 097	9 652 429	238 391	3 755 444	1 239 298	0	1 239 298	479 177	28 523	38 918 000	38 946 523	824 166	6 200	97,84	22 438 889	37 150 105
SE	9 555 893	4 329 367	438 576	6 909 023	5 757 921	1 320 000	7 077 921	2 736 695	144 369	181 636 000	181 780 369	3 846 742	43 000	14,11	3 235 375	21 057 201
SI	2 058 821	932 764	20 273	319 367	513 394	0	513 394	198 505	9 015	16 198 000	16 207 015	342 964	17 200	35,27	8 088 437	9 882 037
SK	5 410 836	2 451 419	49 036	772 480	330 166	0	330 166	127 659	20 894	0	20 894	442	13 200	45,95	10 539 478	13 891 478
UK																
Totalt	438 355 190	198 600 000	4 202 290	66 200 000	246 928 853	9 891 000	256 819 853	99 300 000	12 150 336	3 116 175 000	3 128 325 336	66 200 000	606 599	1 010	231 700 000	662 000 000
Andel av bud- get-anslag	198 600 000		66 200 000		99 300 000				66 200 000				231 700 000			662 000 000

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 514/2014**av den 16 april 2014****om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 79.2, 79.4, 82.1, 84 och 87.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionens politik på området inrikes frågor är att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa: ett område utan inre gränser som människor fritt kan resa in i, förflytta sig, bo och arbeta i, med full tilltro till att deras rättigheter respekteras och säkerhet garanteras, med beaktande av gemensamma utmaningar såsom behovet av att utarbeta en heltäckande invandringspolitik för unionen som främjar konkurrenskraft och social sammanhållning i unionen, skapandet av ett gemensamt europeiskt asylsystem, förebyggande av hoten från allvarlig och organiserad brottslighet samt kampen mot olaglig invandring, människohandel, it-brottslighet och terrorism.
- (2) Det är nödvändigt att ta ett helhetsgrepp om de frågor som uppstår i och med migrations- och asyltrycket liksom om förvaltningen av unionens yttre gränser, och samtidigt säkerställa full respekt för internationell rätt och människorättslagstiftning, inklusive när det gäller åtgärder som genomförs i tredjeländer, och få alla medlemsstater att visa solidaritet sinsemellan och visa att det finns en medvetenhet om behovet av att respektera det nationella ansvaret genom att ge en tydlig uppdragsbeskrivning.
- (3) Unionsfinansieringen till stöd för utveckling av området med frihet, säkerhet och rättvisa bör ge unionen ett mervärde och vara ett konkret tecken på den solidaritet och ansvarsfördelning som är nödvändig för att möta de gemensamma utmaningarna.
- (4) En gemensam ram bör säkerställa den samstämmighet, den förenkling och det enhetliga genomförande av finansieringen som krävs inom de berörda politikområdena.
- (5) Användningen av medel på det området bör samordnas för att säkerställa komplementaritet, effektivitet och synlighet, samt för att uppnå budgetsynergier.

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 108.

⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 23.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

- (6) Genom en gemensam ram bör principer för stöd samt medlemsstaternas och kommissionens ansvar fastställas när det gäller att tillämpa dessa principer, inbegripet förebyggande och upptäckt av oegentligheter och bedrägeri.
- (7) Sådan unionsfinansiering blir effektivare och mer målinriktad om medfinansieringen av stödberättigande åtgärder grundas på ett strategiskt flerårigt program som utarbetas av varje medlemsstat i samråd med kommissionen.
- (8) De åtgärder i eller avseende tredjeländer som finansieras genom de särskilda förordningarna som anges i den här förordningen (nedan kallade *de särskilda förordningarna*) bör vidtas i samverkan och samordning med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens externa biståndsinstrument, såväl geografiska som tematiska. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör man framför allt eftersträva fullständig överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik som rör landet eller regionen i fråga. Dessa åtgärder bör inte syfta till att stödja åtgärder som är direkt utvecklingsinriktade, och de bör vid behov komplettera det finansiella stöd som ges genom instrument för bistånd till tredjeländer. Principen om konsekvens i utvecklingspolitiken i enlighet med punkt 35 i det europeiska samförståndet om utveckling bör respekteras. Det är också viktigt att se till att genomförandet av katastrofbistånd är samstämt med och, i förekommande fall, kompletterar unionens humanitära politik samt respekterar de humanitära principer som fastställs i EU:s konsensusdokument om humanitärt bistånd.
- (9) Yttre åtgärder bör vara enhetliga och konsekventa enligt artikel 18.4 i fördraget om den Europeiska unionen (EU-fördraget).
- (10) Innan fleråriga program utarbetas som ett sätt att uppnå målen för sådan unionsfinansiering, bör medlemsstaterna och kommissionen bedriva en politisk dialog och därmed skapa en sammanhängande strategi för varje enskild medlemsstat. Efter slutförandet av den politiska dialogen bör varje medlemsstat för kommissionen lägga fram ett nationellt program med en beskrivning av hur medlemsstaten strävar efter att uppnå målen med den berörda särskilda förordningen för perioden 2014–2020. Kommissionen bör undersöka huruvida det nationella programmet stämmer överens med dessa mål och med resultatet av den politiska dialogen. Dessutom bör kommissionen undersöka huruvida fördelningen av unionsmedel mellan målen följer den lägsta procentsats som fastställts per mål i den berörda särskilda förordningen. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna avvika från dessa lägsta procentsatser och de bör i så fall ange skälen till avvikelsen i sitt nationella program. Om de skäl som den berörda medlemsstaten anger inte bedöms som tillräckliga kommer kommissionen eventuellt inte att godkänna det nationella programmet. Kommissionen bör regelbundet underrätta Europaparlamentet om resultatet av de politiska dialogerna, om hela programplaneringsförfarandet inbegripet utarbetandet av nationella program, som även omfattar uppfyllandet av den lägsta procentsats som fastställts per mål i de berörda särskilda förordningarna som anges i den här förordningen samt om genomförandet av de nationella programmen.
- (11) Strategin bör bli föremål för en halvtidsutvärdering för att säkerställa en lämplig finansiering under perioden 2018–2020.
- (12) Medlemsstaterna bör på ett sätt som är förenligt med proportionalitetsprincipen och behovet av att minimera den administrativa bördan upprätta ett partnerskap med de berörda myndigheterna och organen för att utveckla och genomföra sina nationella program under hela flerårsperioden. Medlemsstaterna bör se till att det inte föreligger någon intressekonflikt mellan parterna i de olika etapperna av programplaneringscykeln. Varje medlemsstat bör inrätta en kommitté som ska övervaka det nationella programmet och hjälpa den att övervaka genomförandet och de framsteg som gjorts för att uppnå programmets mål. Varje medlemsstat bör vara ansvarig för fastställandet av de praktiska arrangemangen för inrättandet av övervakningskommittén.
- (13) Huruvida utgifter är stödberättigande enligt de nationella programmen bör fastställas i nationell rätt, på grundval av gemensamma principer som anges i denna förordning. Den första och sista dagen för stödberättigande utgifter bör fastställas på ett sätt som ger enhetliga och rättvisa regler som är tillämpliga på de nationella programmen.
- (14) Tekniskt bistånd bör göra det möjligt för medlemsstaterna att stödja genomförandet av sina nationella program och bistå stödmottagarna så att de kan fullgöra sina skyldigheter och följa unionsrätten. Tekniskt bistånd skulle i förekommande fall kunna täcka de kostnader som behövs av myndigheter i tredjeländer ådragit sig.

- (15) För att säkerställa en ändamålsenlig ram för snabbt tillhandahållande av bistånd vid nödsituationer bör denna förordning möjliggöra stöd till åtgärder för vilka utgifterna uppstod innan ansökan om sådant bistånd lämnades in, men inte före den 1 januari 2014, i enlighet med den bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ som medger sådan flexibilitet i vederbörligen motiverade undantagsfall. Stödet får utgöra 100 % av de stödberättigande utgifterna i vederbörligen motiverade fall, om detta visar sig nödvändigt för att åtgärden ska kunna genomföras, särskilt om mottagaren är en internationell eller icke-statlig organisation. Åtgärder som stöds genom bistånd vid nödsituationer bör vara en direkt följd av nödsituationen och bör inte ersätta medlemsstaternas långsiktiga investeringar.
- (16) Beslut som berör bidraget från unionens budget bör dokumenteras ordentligt för att upprätthålla en tillfredsställande verifieringskedja.
- (17) Unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder över hela utgiftscykeln, inbegripet åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda oegentligheter, driva in belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt, och eventuellt administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (18) I samband med skyddet av unionens ekonomiska intressen kan de kontroller på plats och de revisioner som utförs av medlemsstaterna, kommissionen, revisionsrätten och den europeiska byrån för bedrägeribekämpning, inrättad genom kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom ⁽²⁾ (Olaf), vara anmälda eller oanmälda, i enlighet med tillämplig rätt.
- (19) Syftet med den nya strukturen för finansiering inom området inrikes frågor är att förenkla de gällande reglerna och att minska den administrativa bördan för stödmottagarna. Kontrollmekanismen bör dock förbli effektiv och därför är det viktigt att erinra om de tillämpliga reglerna till skydd för unionens ekonomiska intressen som föreskriver kontroller på plats och revisioner som kan vara anmälda eller oanmälda.
- (20) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem och kvaliteten i genomförandet av deras nationella program. Därför är det nödvändigt att fastställa generella principer och nödvändiga funktioner som dessa system bör uppfylla.
- (21) För att se till att medlemsstaternas nationella program genomförs effektivt och korrekt bör deras skyldigheter när det gäller förvaltnings- och kontrollsystem samt förebyggande, upptäckt och korrigerande av oegentligheter och överträdelser av unionsrätten fastställas.
- (22) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna bör medlemsstaterna, genom sina förvaltnings- och kontrollsystem, ha huvudansvaret för genomförande och kontroll av de nationella programmen. Stödet enligt de särskilda förordningarna bör genomföras i nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna, i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- (23) Medlemsstaterna bör fullt ut utnyttja den kunskap, expertis och erfarenhet som offentliga och/eller privata organ förvärvat när de genomfört tidigare fonder inom området inrikes frågor.
- (24) Endast ansvariga myndigheter som har utsetts av medlemsstaterna erbjuder rimliga garantier för att de nödvändiga kontrollerna har utförts innan stöd beviljas från unionens budget till stödmottagarna. Det bör därför uttryckligen föreskrivas att endast utgifter som betalas av utsedda ansvariga myndigheter kan ersättas ur unionens budget.
- (25) Man bör fastställa kommissionens befogenheter och skyldigheter att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemen verkligen fungerar och att ålägga medlemsstaterna att vidta åtgärder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom av den 28 april 1999 om inrättande av en europeisk byrå för bedrägeribekämpning (Olaf) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 20).

- (26) Unionens budgetåtaganden bör verkställas årligen. För att programförvaltningen ska fungera effektivt bör gemensamma regler fastställas för utbetalning av det årliga saldot och av slutsaldot.
- (27) Utbetalningen av förfinansieringen vid programmens start säkerställer att medlemsstaterna har tillräckliga medel för att stödja stödmottagarna i genomförandet av programmet när programmet väl har godkänts. Därför bör det föreskrivas vilka belopp som kan betalas ut som inledande förfinansiering. Den inledande förfinansieringen bör regleras i sin helhet vid avslutandet av programmet. De ansvariga myndigheterna bör se till att stödmottagarna ofördröjligen får hela det belopp som de har rätt till.
- (28) Dessutom bör årlig förfinansiering tillhandahållas för att säkerställa att medlemsstaterna har tillräckliga medel för att genomföra sina nationella program. Årlig förfinansiering bör ha räknats av varje år mot utbetalningen av det årliga saldot.
- (29) I samband med treårsöversynen av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 införs ändringar i metoden med delad förvaltning som måste beaktas.
- (30) För att förstärka redovisningsskyldigheten för utgifter som medfinansieras genom unionsbudgeten under ett givet år bör en lämplig ram skapas för det årliga avslutandet av räkenskaperna. Inom en sådan ram bör den ansvariga myndigheten, i fråga om ett nationellt program, till kommissionen lämna de dokument som avses i bestämmelserna om delad förvaltning med medlemsstater i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (31) Till stöd för den försäkran som ligger till grund för det årliga avslutandet av räkenskaperna i hela unionen bör gemensamma bestämmelser fastställas om karaktären hos och omfattningen av de kontroller som medlemsstaterna ska utföra.
- (32) För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av unionens medel kan det bli nödvändigt för kommissionen att göra finansiella korrigeringar. För att det ska råda rättssäkerhet för medlemsstaterna är det viktigt att fastställa under vilka omständigheter överträdelser av tillämplig unionsrätt eller nationell rätt kan leda till att kommissionen genomför finansiella korrigeringar. För att säkerställa att de finansiella korrigeringar som kommissionen kan komma att ålägga medlemsstaterna rör skyddet av unionens ekonomiska intressen, bör de endast avse fall där överträdelsen av unionsrätten eller den nationella rätten direkt eller indirekt rör stödberättigande, korrekthet, förvaltning eller kontroll av åtgärderna och motsvarande utgifter. För att de finansiella korrigeringarna ska vara proportionella är det viktigt att kommissionen tar hänsyn till vilken typ av överträdelser det gäller och hur allvarliga de är när den bestämmer korrigeringsbeloppen. I detta hänseende bör man fastställa kriterierna för kommissionens tillämpning av finansiella korrigeringar och det förfarande som kan leda till ett beslut om finansiell korrigering.
- (33) För att fastställa det finansiella förhållandet mellan de ansvariga myndigheterna och unionens budget bör kommissionen avsluta räkenskaperna för dessa myndigheter årligen. Beslutet om avslutande av de berörda räkenskaperna bör omfatta kontroll av att de är fullständiga, exakta och sanningsenliga, men inte huruvida utgifterna överensstämmer med unionsrätten.
- (34) Eftersom kommissionen enligt artikel 17 i EU-fördraget har ansvar för unionsrättens korrekta tillämpning, bör den avgöra huruvida de utgifter som medlemsstaterna betalat är förenliga med unionsrätten. Medlemsstaterna bör ges rätt att motivera sina beslut om utbetalningar. För att ge medlemsstaterna rättsliga och ekonomiska garantier när det gäller gjorda betalningar bör det fastställas en längsta tidsfrist inom vilken kommissionen kan besluta om ekonomiska följder vid bristande efterlevnad.
- (35) Det är viktigt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och ett effektivt genomförande, samtidigt som man säkerställer insyn, rättssäkerhet, tillgången till finansiering och likabehandling av stödmottagare.
- (36) För att förenkla användningen av medlen och minska risken för fel och samtidigt möjliggöra differentiering där politikens särdrag så kräver, bör det stadgas om formerna för stöd och de harmoniserade villkoren för utgifternas stödberättigande, bland annat förenklade kostnadsalternativ. I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna anta nationella regler om stödberättigande utgifter.

- (37) För att främja budgetdisciplin bör det anges hur delar av budgetåtagandena för ett nationellt program kan dras tillbaka, särskilt om ett belopp kan undantas från tillbakadragandet, t.ex. när förseningar i genomförandet beror på ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan eller på force majeure.
- (38) För att de allmänna reglerna om tillbakadragande av åtaganden ska tillämpas korrekt bör reglerna i detalj beskriva hur tidsfristerna för tillbakadragande fastställs och hur beloppen beräknas.
- (39) Det är viktigt att göra allmänheten uppmärksam på vilka resultat som uppnås genom unionsfinansiering. Medborgarna har rätt att veta hur unionens medel används. Ansvar för att lämpliga uppgifter kommuniceras till allmänheten bör vila på kommissionen, de ansvariga myndigheterna och stödmottagarna. För att göra kommunikationen med den breda allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan kommunikationsåtgärder på kommissionens initiativ, bör de budgetmedel som anslås för kommunikationsåtgärder i enlighet med denna unionsfinansiering också bidra till att täcka information om unionens politiska prioriteringar i den mån de berör de allmänna målen för unionsfinansiering inom området inrikes frågor.
- (40) För att säkerställa en bred spridning av information om unionsfinansiering inom området inrikes frågor, och för att informera potentiella stödmottagare om stödmöjligheter, bör närmare bestämmelser om information och kommunikation samt vissa tekniska egenskaper hos sådana åtgärder fastställas på grundval av denna förordning, och varje medlemsstat bör åtminstone skapa en webbplats eller webbportal med nödvändig information. Medlemsstaterna bör genomföra mer direkta former av kommunikationskampanjer för att verkligen informera potentiella stödmottagare bland annat genom att organisera regelbundna allmänna evenemang, så kallade informationsdagar och utbildningstillfällen.
- (41) Hur effektiva de understödda åtgärderna blir beror också på hur resultaten utvärderas och sprids. Man bör formellt fastställa medlemsstaternas och kommissionens ansvar i detta avseende samt metoderna för att säkerställa utvärderingens tillförlitlighet och den tillhörande informationens kvalitet.
- (42) I syfte att ändra bestämmelserna i denna förordning om de gemensamma principerna för utgifternas stödbestämmelser bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (43) För tillämpningen av denna förordning, inbegripet utarbetandet av delegerade akter, bör kommissionen samråda med experter från samtliga medlemsstater.
- (44) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (45) Granskningsförfarandet bör användas för genomförandeakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller tillhandahållandet av information till kommissionen, medan det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter som avser standardblanketterna för tillhandahållande av information till kommissionen, eftersom de är rent tekniska till sin natur.
- (46) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa allmänna bestämmelser för genomförandet av de särskilda förordningarna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (47) I den mån som denna förordning anger allmänna regler, som är nödvändiga för att möjliggöra genomförandet av särskilda förordningar, som fastställer dess tillämplighet på de särskilda förordningarna, och som utgör akter som grundar sig på Schengenregelverket när det gäller länder på vilka de särskilda förordningarna är tillämpliga på grundval av relevanta protokoll som fogats till EU-fördraget och EUF-fördraget eller på grundval av relevanta avtal bör denna förordning tillämpas tillsammans med de särskilda förordningarna. I detta hänseende innebär detta att denna förordning kan skapa en koppling till och ha en direkt inverkan på bestämmelserna i de särskilda förordningar som utvecklar Schengenregelverket, och därmed påverka den rättsliga ramen för Schengenregelverket.
- (48) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (49) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (50) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾. Denna förordning bör därför gälla från och med den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs allmänna regler för genomförande av de särskilda förordningarna med avseende på

- a) finansieringen av utgifter,
- b) partnerskap, programplanering, rapportering, övervakning och utvärdering,
- c) de förvaltnings- och kontrollsystem som medlemsstaterna ska införa, och
- d) avslutandet av räkenskaperna.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *särskilda förordningar*:
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 ⁽²⁾,
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 ⁽³⁾, och
 - eventuella andra förordningar med föreskrifter om tillämpningen av denna förordning.
- b) *programplanering*: processen att i flera etapper organisera, fatta beslut och tilldela finansiering för att unionen och medlemsstaterna i ett flerårigt perspektiv ska genomföra gemensamma åtgärder för att uppnå målen för de särskilda förordningarna,

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (se sidan 168 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, inom ramen för fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polisarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF (se sidan 93 i detta nummer av EUT).

- c) *åtgärd*: ett projekt eller en grupp av projekt som valts ut av den ansvariga myndigheten för det berörda nationella programmet eller under dess ansvar, som bidrar till de allmänna och särskilda mål som de särskilda förordningarna syftar till,
- d) *unionsåtgärd*: en gränsöverskridande åtgärd eller en åtgärd av synnerligt intresse för unionen enligt definitionen i de särskilda förordningarna,
- e) *projekt*: de särskilda praktiska medel som en mottagare av ett bidrag från unionen använder för att genomföra en åtgärd helt eller delvis,
- f) *bistånd vid nödsituationer*: ett projekt eller en grupp av projekt för hantering av en nödsituation enligt definitionen i de särskilda förordningarna,
- g) *stödmottagare*: mottagaren av ett bidrag från unionen inom ramen för ett projekt, oavsett om det rör sig om ett offentligt eller ett privat organ, internationella organisationer eller Internationella rödakorskommittén (ICRC) eller Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen.

KAPITEL II

PRINCIPER FÖR STÖD

Artikel 3

Allmänna principer

1. De särskilda förordningarna ska genom nationella program, unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer ge stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala insatser, i syfte att nå unionens mål och resultera i ett mervärde för unionen.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att det stöd som ges på grundval av de särskilda förordningarna och av medlemsstaterna är förenligt med relevant unionsverksamhet, -politik och -prioriteringar, och att det kompletterar övriga unionsinstrument, samtidigt som det tar hänsyn till den särskilda situationen i varje medlemsstat.
3. Stödet enligt de särskilda förordningarna ska genomföras i nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.
4. Kommissionen och medlemsstaterna ska i enlighet med sina respektive ansvarsområden, tillsammans med Europeiska utrikestjänsten (nedan kallad *utrikestjänsten*) när det gäller åtgärder i och avseende tredjeländer, säkerställa samordningen mellan denna förordning och de särskilda förordningarna och med unionens övriga relevanta politikområden, strategier och instrument, även när det gäller unionens yttre åtgärder.
5. Kommissionen och medlemsstaterna ska, tillsammans med utrikestjänsten när så är lämpligt, se till att åtgärder i och avseende tredjeländer genomförs i samverkan och samklang med andra åtgärder utanför unionen för vilka stöd beviljas genom unionsinstrument. De ska särskilt se till att åtgärderna
 - a) stämmer överens med unionens utrikespolitik, respekterar principen om konsekvens i utvecklingspolitiken och överensstämmer med de strategiska programplaneringsdokumenten för regionen eller landet i fråga,
 - b) i första hand avser åtgärder som inte är utvecklingsinriktade,
 - c) tjänar unionens intressen när det gäller dess interna politik och överensstämmer med åtgärder som vidtagits inom unionen.
6. Kommissionen och medlemsstaterna ska tillämpa principen om sund ekonomisk förvaltning i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, särskilt i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet som föreskrivs i artikel 30 i den förordningen.
7. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som ges enligt de särskilda förordningarna fungerar effektivt, inklusive genom övervakning, rapportering och utvärdering.

8. Kommissionen och medlemsstaterna ska utföra sina respektive uppgifter när det gäller denna förordning och de särskilda förordningarna med målet att minska den administrativa bördan för stödmottagarna, medlemsstaterna och kommissionen, med beaktande av proportionalitetsprincipen.

Artikel 4

Förenlighet med unionsrätt och nationell rätt

Åtgärder som finansieras genom de särskilda förordningarna ska vara förenliga med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.

Artikel 5

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. När åtgärder som finansieras enligt denna förordning och de särskilda förordningarna genomförs ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, effektiva kontroller och återkrav av felaktigt utbetalda belopp om oegentligheter upptäcks, samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

2. Medlemsstaterna ska förebygga, spåra och korrigera oegentligheter och återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder, tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. De ska meddela kommissionen dessa oegentligheter och hålla den underrättad om betydande framsteg i de administrativa och rättsliga förfaranden som hör samman med dessa oegentligheter.

3. Om belopp som betalats ut på felaktiga grunder till en stödmottagare, som resultat av fel eller försummelse från medlemsstatens sida, inte kan återkrävas, ska den medlemsstaten vara skyldig att återbetala de relevanta beloppen till unionens budget.

4. Medlemsstaterna ska i synnerhet när det gäller områden med högre risknivå på ett effektivt sätt förebygga bedrägeri. Sådant förebyggande ska vara avskräckande med hänsyn till åtgärdernas fördelar och proportionalitet.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 58 vad avser medlemsstaternas skyldigheter enligt punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa tidsintervallerna för rapporteringen om oegentligheter och vilken form som ska användas för den. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 59.2

7. Kommissionen, eller dess företrädare, och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revisioner av dokument och på plats hos alla stödmottagare, aktörer som tilldelats kontrakt och underentreprenörer som mottagit medel från unionen i enlighet med denna förordning och de särskilda förordningarna.

8. Olaf får genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾ i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller någon annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som finansieras i enlighet med denna förordning och de särskilda förordningarna.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 7 och 8 ska samarbetsavtal med tredjeländer och internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av denna förordning och de särskilda förordningarna innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar, i enlighet med sina respektive befogenheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EUT L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL III

BUDGETRAM FÖR UNIONSÅTGÄRDER, BISTÅND VID NÖDSITUATIONER OCH TEKNISKT BISTÅND*Artikel 6***Ram för genomförande**

1. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ställs till förfogande för unionsåtgärder, bistånd vid nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta arbetsprogrammet för unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.
3. Kommissionen får separat anta ett arbetsprogram för bistånd vid nödsituationer för att säkerställa att resurser finns snabbt tillgängliga.
4. Unionsåtgärder, bistånd vid nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ får genomföras antingen direkt, av kommissionen eller via genomförandeorgan, eller indirekt, av andra enheter eller personer än medlemsstater i enlighet med artikel 60 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

*Artikel 7***Bistånd vid nödsituationer**

1. Kommissionen får besluta att ge bistånd i sådana nödsituationer som definieras i de särskilda förordningarna. I sådana fall ska den i god tid underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.
2. Biståndet vid nödsituationer får uppgå till 100 % av de stödberättigande utgifterna, inom ramen för tillgängliga resurser.
3. Biståndet vid nödsituationer får bestå av bistånd i medlemsstaterna och i tredjeländer enligt de mål och åtgärder som definieras i de särskilda förordningarna.
4. Bistånd vid nödsituationer får användas för utgifter som uppkommit innan ansökan om stöd eller begäran om bistånd lämnades in, men inte före den 1 januari 2014, om det är nödvändigt för att åtgärden ska kunna genomföras.
5. Bistånd vid nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till unionsorganen.

*Artikel 8***Unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer i eller avseende tredjeländer**

1. Kommissionen får besluta att finansiera unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer i eller avseende tredjeländer i enlighet med de mål och åtgärder som definieras i de särskilda förordningarna.
2. När sådana åtgärder genomförs direkt ska följande enheter tillåtas lämna in bidragsansökningar:
 - a) Medlemsstater.
 - b) Tredjeländer, i vederbörligen motiverade fall där bidrag krävs för att målen i denna förordning och de särskilda förordningarna ska uppnås.
 - c) Gemensamma organ som inrättats av tredjeländerna och unionen eller av medlemsstaterna.
 - d) Internationella organisationer, inbegripet regionala organisationer, samt organ, kontor och uppdrag inom FN-systemet, internationella finansiella institut och utvecklingsbanker och institutioner med internationell jurisdiktion, i den mån de bidrar till uppnåendet av målen för de särskilda förordningar som berörs.
 - e) ICRC och Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen.
 - f) Icke-statliga organisationer som är etablerade och registrerade i unionen och i de länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

- g) Unionens organ för bistånd vid nödsituationer.

Artikel 9

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

1. På kommissionens initiativ eller på dess vägnar får de särskilda förordningarna stödja de åtgärder och aktiviteter för förberedelse, övervakning, administrativt och tekniskt bistånd, utvärdering, revision och kontroll som krävs för genomförandet av den här förordningen och de särskilda förordningarna.
2. De åtgärder och aktiviteter som avses i punkt 1 får omfatta följande:
 - a) Bistånd till projektens utformning och bedömning.
 - b) Stöd till förstärkning av den institutionella och administrativa kapaciteten för effektiv förvaltning av den här förordningen och de särskilda förordningarna.
 - c) Åtgärder som rör analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av den här förordningen och de särskilda förordningarna, liksom åtgärder rörande genomförandet av kontrollsystemen samt tekniskt och administrativt bistånd.
 - d) Utvärderingar, expertutlåtanden, statistik och studier, även av allmän art, som hänför sig till de särskilda förordningarnas funktion.
 - e) Åtgärder för att sprida information, stödja nätverksarbete, utföra kommunikationsinsatser, öka medvetenheten och främja samarbete och erfarenhetsutbyte, även med tredjeländer. För att göra kommunikationen med den bredare allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan de kommunikationsåtgärder som vidtas på kommissionens initiativ, ska de medel som anslås för kommunikationsåtgärder enligt denna förordning också bidra till spridning av information om unionens politiska prioriteringar förutsatt att dessa avser de allmänna målen i denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - f) Inrättande, uppdatering, drift och samkörning av datasystem för förvaltning, övervakning, revision, kontroll och utvärdering.
 - g) Utarbetande av en gemensam ram för utvärdering och övervakning samt av system för indikatorer, i förekommande fall med beaktande av nationella indikatorer.
 - h) Åtgärder för att förbättra utvärderingsmetoderna och informationsutbytet om utvärderingspraxis.
 - i) Konferenser, seminarier, workshoppar och andra gemensamma informations- och utbildningsåtgärder avsedda för behöriga myndigheter och stödmottagare om genomförandet av denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - j) Åtgärder som avser upptäckt och förebyggande av bedrägerier.
 - k) Åtgärder rörande revision.
3. De åtgärder och aktiviteter som avses i punkt 1 får även avse de tidigare och de senare budgetramarna.

KAPITEL IV

NATIONELLA PROGRAM

AVSNITT 1

Programplanering och genomföranderam

Artikel 10

Programplanering

Målen för de särskilda förordningarna ska eftersträvas inom ramen för den fleråriga programplaneringen för perioden 2014–2020, med en halvtidsöversyn i enlighet med artikel 15.

*Artikel 11***Insatser enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna**

1. Medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter som anges i artikel 25 ska ansvara för genomförandet av programmen och utföra sina uppgifter enligt denna förordning och de särskilda förordningarna på lämplig nivå, i överensstämmelse med den berörda medlemsstatens institutionella, rättsliga och finansiella ram samt med denna förordning och de särskilda förordningarna.
2. Bestämmelserna för genomförandet och användningen av det stöd som ges på grundval av de särskilda förordningarna, särskilt de ekonomiska och administrativa medel som krävs när det gäller rapportering, utvärdering, förvaltning och kontroll, ska utformas med hänsyn till proportionalitetsprincipen med beaktande av storleken på det tilldelade stödet och därigenom minska den administrativa bördan samt underlätta ett effektivt genomförande.

*Artikel 12***Partnerskap**

1. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sina egna nationella regler och rutiner och med förbehåll för eventuella tillämpliga säkerhetskrav, upprätta ett partnerskap med relevanta myndigheter och organ för att ta sig an den roll som fastställs i punkt 3. Partnerskapet ska ingås med relevanta offentliga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå, om så är tillämpligt. Det ska även, om det bedöms lämpligt, inbegripa relevanta internationella organisationer, icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter.
2. Partnerskapet ska genomföras i full överensstämmelse med respektive partnerkategoris institutionella, rättsliga och finansiella behörighet.
3. Medlemsstaten ska inbegripa partnerskapet i utformningen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av de nationella programmen. Partnerskapets sammansättning får variera under de olika etapperna av programmet.
4. Varje medlemsstat ska inrätta en övervakningskommitté till stöd för genomförandet av de nationella programmen.
5. Kommissionen får ge vägledning om övervakningen av de nationella programmen och, vid behov och i samråd med den berörda medlemsstaten, i egenskap av rådgivare delta i övervakningskommitténs arbete.

*Artikel 13***Politisk dialog**

1. För att underlätta utarbetandet av de nationella programmen ska varje medlemsstat och kommissionen föra en dialog på högre tjänstemannanivå, med beaktande av de relevanta vägledande tidsramar som fastställs i artikel 14. Dialogen ska fokusera på de övergripande resultat som ska uppnås genom de nationella programmen för att möta medlemsstaternas behov och prioriteringar på de insatsområden som omfattas av de särskilda förordningarna, med hänsyn till utgångsläget i den berörda medlemsstaten och målen för de särskilda förordningarna. Dialogen ska även innebära ett tillfälle till diskussion om unionsåtgärder. Resultatet av dialogen ska tjäna som vägledning för utarbetandet och godkännandet av de nationella programmen och ska inbegripa en uppgift om det förväntade datum när medlemsstaten kommer att lägga fram de nationella programmen för kommissionen, vilket ska möjliggöra att programmet antas i tid. Det resultatet ska fastställas i ett godkänt protokoll.
2. När det gäller åtgärder som ska genomföras i och avseende tredjeländer, ska sådana åtgärder inte vara direkt utvecklingsinriktade, och den politiska dialogen ska eftersträva fullständig samstämmighet med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik vad gäller det land eller den region som berörs.
3. Efter avslutandet av de politiska dialogerna ska kommissionen underrätta Europaparlamentet om det övergripande resultatet.
4. Om en medlemsstat och kommissionen bedömer det vara lämpligt får den politiska dialogen vid behov upprepas efter den halvtidsöversyn som avses i artikel 15, i syfte att genomföra en ny granskning av medlemsstatens behov och unionens prioriteringar.

*Artikel 14***Utarbetande och godkännande av nationella program**

1. Varje medlemsstat ska, på grundval av resultatet av den politiska dialogen enligt artikel 13.1, föreslå ett flerårigt nationellt program i enlighet med de särskilda förordningarna.
2. Varje föreslaget nationellt program ska täcka de budgetår som omfattas av perioden 1 januari 2014–31 december 2020, och ska innehålla följande:
 - a) En beskrivning av utgångsläget i medlemsstaten tillsammans med nödvändig information om de faktiska omständigheterna för att på ett korrekt sätt bedöma behovet.
 - b) En analys av de behov som föreligger i medlemsstaten och de nationella mål som utformats för att tillmötesgå dessa behov under den period som programmet omfattar.
 - c) En lämplig strategi för att kartlägga vilka mål som ska eftersträvas med stödet från unionens budget, med målsättningar för hur de ska nås, en vägledande tidsplan och exempel på planerade åtgärder för att nå dessa mål.
 - d) En beskrivning av hur målen för de särskilda förordningarna behandlas.
 - e) Mekanismer som säkerställer samordning mellan de instrument som införs genom de särskilda förordningarna och de som införs genom andra unionsinstrument och nationella instrument.
 - f) Information om den övervaknings- och utvärderingsram som ska införas och om de indikatorer som ska användas för att mäta vilka framsteg som gjorts när det gäller att nå de eftersträlvade målen jämfört med utgångsläget i medlemsstaten.
 - g) Genomförandebestämmelserna för det nationella programmet, med uppgift om de behöriga myndigheterna, och en sammanfattande beskrivning av det planerade förvaltnings- och kontrollsystemet.
 - h) En sammanfattande beskrivning av den metod som valts för att genomföra partnerskapsprincipen enligt artikel 12.
 - i) Ett utkast till finansieringsplan som ska vara preliminärt indelad efter varje budgetår som perioden omfattar, inbegripet uppgifter om utgifter för tekniskt bistånd.
 - j) De mekanismer och metoder som ska användas för att ge publicitet åt det nationella programmet.
3. Medlemsstaterna ska översända de föreslagna nationella programmen till kommissionen inom tre månader efter avslutandet av den politiska dialogen enligt artikel 13.
4. Kommissionen ska genom genomförandakter anta en mall efter vilken de nationella programmen ska utarbetas. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.
5. Innan kommissionen godkänner ett föreslaget nationellt program ska den undersöka
 - a) om programmet är förenligt med målen i de särskilda förordningarna och resultatet av den politiska dialog som avses i artikel 13.1,
 - b) fördelningen av unionens finansiering mellan målen mot bakgrund av kraven i de särskilda förordningarna och, i förekommande fall, motiveringen till eventuella avvikelser från den minsta andel som anges i de särskilda förordningarna,
 - c) om målen, indikatorerna, tidsplanerna och exemplen på åtgärder i det föreslagna nationella programmet är relevanta mot bakgrund av den strategi som medlemsstaterna föreslår,
 - d) om de genomförandebestämmelser som avses i punkt 2 g är relevanta mot bakgrund av de åtgärder som planeras,
 - e) om det föreslagna programmet är förenligt med unionsrätten,

- f) om det är fråga om stöd som kompletterar stöd från andra unionsfonder, inklusive Europeiska socialfonden,
- g) om det råder överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik avseende landet eller regionen i fråga, såvida det rör sig om mål och exempel på åtgärder i eller avseende tredjeländer inom ramen för en särskild förordning.

6. Kommissionen ska framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att det föreslagna nationella programmet lämnats in. Om kommissionen anser att ett förslag till nationellt program är oförenligt med målen för den särskilda förordningen, med tanke på den nationella strategin eller att den unionsfinansiering som ska anslås för dessa mål är otillräcklig eller att programmet är oförenligt med unionsrätten, ska den uppmana den berörda medlemsstaten att lämna alla ytterligare upplysningar som behövs och, i förekommande fall, att ändra förslaget till nationellt program.

7. Kommissionen ska godkänna varje nationellt program inom sex månader efter det att det formellt getts in av medlemsstaten, under förutsättning att kommissionens synpunkter beaktats på ett lämpligt sätt.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 7 ska kommissionen underrätta Europaparlamentet om det övergripande resultatet av tillämpningen av punkterna 5 och 6, inbegripet om uppfyllandet av eller avvikelser från den lägsta procentsats som fastställts per mål i de aktuella särskilda förordningarna.

9. Mot bakgrund av nya eller oförutsedda omständigheter får ett godkänt nationellt program på kommissionens eller den berörda medlemsstatens initiativ granskas på nytt och om nödvändigt ändras för resten av programperioden.

Artikel 15

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen och varje medlemsstat ska granska situationen på nytt 2018 mot bakgrund av de preliminära utvärderingsrapporter som medlemsstaterna lämnat in i enlighet med artikel 57.1 a och mot bakgrund av utvecklingen på unionens olika politikområden och i den berörda medlemsstaten.
2. På grundval av den granskning som avses i punkt 1 och mot bakgrund av dess resultat får de nationella programmen ändras.
3. Bestämmelserna i artikel 14 om utarbetande och godkännande av nationella program ska i tillämpliga delar även gälla utarbetande och godkännande av de nationella program som setts över.
4. Efter avslutad halvtidsöversyn och som en del av den preliminära utvärdering som avses i artikel 57.2 a ska kommissionen rapportera om halvtidsöversynen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 16

Finansieringsstruktur

1. Det ekonomiska stödet inom de nationella programmen ska ges i form av bidrag.
2. De åtgärder som stöds inom ramen för de nationella programmen ska medfinansieras från offentliga eller privata källor, ska genomföras utan vinstsyfte och får inte finansieras från andra källor i unionens budget.
3. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.
4. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % om det rör sig om särskilda åtgärder eller strategiska prioriteringar som definieras i de särskilda förordningarna.
5. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % i vederbörligen motiverade undantagsfall, till exempel om projektet till följd av ekonomiskt tryck på den nationella budgeten annars inte skulle genomföras och målen för det nationella programmet inte skulle nås.
6. Bidraget från unionens budget till tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ får uppgå till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna.

*Artikel 17***Allmänna principer för stödberättigande**

1. Huruvida utgifter är stödberättigande ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i denna förordning eller de särskilda förordningarna.
2. I enlighet med de särskilda förordningarna måste utgifter för att vara stödberättigande uppfylla följande krav:
 - a) De ska omfattas av de särskilda förordningarna och målen för dessa.
 - b) De ska vara nödvändiga för genomförandet av de verksamheter som det berörda projektet omfattar.
 - c) De ska vara skäliga och följa principerna för sund ekonomisk förvaltning, särskilt i fråga om prisvärdhet och kostnadseffektivitet.
3. Utgifterna ska berättiga till stöd enligt de särskilda förordningarna om
 - a) stödmottagaren har ådragit sig dem mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2022, och
 - b) de faktiskt har betalats ut av den utsedda ansvariga myndigheten mellan den 1 januari 2014 och den 30 juni 2023.
4. Genom undantag från punkt 3 ska betalningar av utgifter som skett under 2014 också vara stödberättigande om de har betalats av den ansvariga myndigheten innan den formellt utsetts i enlighet med artikel 26, under förutsättning att de förvaltnings- och kontrollsystem som tillämpades före det formella utseendet huvudsakligen är desamma som efter det formella utseendet av den ansvariga myndigheten.
5. Utgifter som omfattas av betalningsansökningar från stödmottagaren till den ansvariga myndigheten ska styrkas med fakturor eller bokföringsunderlag med likvärdigt bevisvärde, utom i fråga om stödformer enligt artikel 18.1 b, c och d. När det gäller sådana stödformer ska, genom undantag från punkt 3 i den här artikeln, de belopp som omfattas av betalningsansökan vara den kostnad som den ansvariga myndigheten ersätter stödmottagaren för.
6. Nettoinkomst som direkt genererats av ett projekt medan det pågår och som inte tagits med i beräkningen vid godkännandet av projektet ska dras av från de stödberättigande utgifterna för projektet senast i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren.

*Artikel 18***Stödberättigande utgifter**

1. Stödberättigande utgifter får ersättas på följande sätt:
 - a) Återbetalning av stödberättigande kostnader som mottagaren faktiskt ådragit sig och betalat, tillsammans med avskrivningar, där så är tillämpligt.
 - b) Standardiserade skalor av enhetskostnader.
 - c) Schablonbelopp.
 - d) Finansiering till schablonsats som bestäms genom tillämpning av en procentsats på en eller flera definierade kostnadskategorier.
2. De valmöjligheter som avses i punkt 1 får kombineras om var och en omfattar olika kostnadskategorier, eller om de används för olika projekt som ingår i en åtgärd eller för på varandra följande etapper i en åtgärd.
3. Om ett projekt genomförs enbart genom offentlig upphandling av arbete, varor eller tjänster ska endast punkt 1 a gälla. Om den offentliga upphandlingen inom ett projekt är begränsad till vissa kostnadskategorier får alla valmöjligheter som avses i punkt 1 tillämpas.
4. De belopp som anges i punkt 1 b, c och d ska fastställas på ett av följande sätt:
 - a) En rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på
 - i) statistiska uppgifter eller annan objektiv information,

- ii) kontrollerade äldre uppgifter för enskilda stödmottagare, eller
 - iii) tillämpning av normala rutiner för kostnadsredovisning för enskilda stödmottagare.
- b) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande standardiserade skala för enhetskostnader, schablonbelopp och schablonsatser som tillämpas i unionens program för liknande typer av projekt och stödmottagare.
- c) I enlighet med bestämmelserna för tillämpning av motsvarande standardiserade skala för enhetskostnader, schablonbelopp och schablonsatser som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av den berörda medlemsstaten för liknande typer av projekt och stödmottagare.
5. I det dokument där stöd villkoren för varje projekt anges ska det föreskrivas vilken metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för projektet och villkoren för utbetalningen av bidraget.
6. Om genomförandet av ett projekt ger upphov till indirekta kostnader får de beräknas med en schablonsats på något av följande sätt:
- a) En schablonsats på upp till 25 % av stödberättigande direkta kostnader, under förutsättning att satsen beräknas på grundval av en rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod eller en metod som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av den berörda medlemsstaten för liknande typer av projekt och stödmottagare.
 - b) En schablonsats på upp till 15 % av stödberättigande direkta personalkostnader utan något krav på att den berörda medlemsstaten ska göra en beräkning för att fastställa den tillämpliga satsen.
 - c) En schablonsats på stödberättigande direkta kostnader baserad på befintliga metoder och motsvarande satser, som tillämpas i unionens program för liknande typer av projekt och stödmottagare.
7. För att fastställa personalkostnader för genomförandet av ett projekt får den tillämpliga timsatsen beräknas genom att de senaste dokumenterade årliga bruttopersonalkostnaderna divideras med 1 720 timmar.
8. Utöver de metoder som föreskrivs i punkt 4 får de belopp som avses i punkt 1 b, c och d fastställas från fall till fall, om bidraget från unionens budget inte överstiger 100 000 EUR, på grundval av ett budgetförslag som förhandsgodkänts av den ansvariga myndigheten.
9. Avskrivningskostnader får anses stödberättigande om följande villkor är uppfyllda:
- a) Det nationella programmens regler för stödberättigande tillåter det.
 - b) Utgiftsbeloppet har vederbörligen styrkts genom verifikationer med bevisvärde likvärdigt med fakturor för stödberättigande kostnader, när de återbetalas i den form som anges i punkt 1 a.
 - c) Kostnaderna hänför sig enbart till den period under vilken stöd beviljas för projektet.
 - d) Stöd från unionens budget har inte bidragit till att de avskrivna tillgångarna har kunnat förvärvas.
10. Vid tillämpning av punkt 8 i den här artikeln, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43, får medlemsstater som inte har euron som valuta, använda den fasta omräkningskurs för euron som fastställts det datum då projektet godkändes eller projektavtalet undertecknades, på grundval av den månatliga valutakurs för bokföring som kommissionen publicerar elektroniskt. Den fasta omräkningskursen för euron ska inte ändras under projektets löptid.

Artikel 19

Ej stödberättigande utgifter

Följande kostnader ska inte berättiga till ett bidrag från unionens budget enligt de särskilda förordningarna:

- a) Skuldräntor.
- b) Köp av obebyggd mark.

- c) Köp av bebyggd mark om den behövs för att projektet ska kunna genomföras, i fråga om det belopp som överstiger 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för det berörda projektet.
- d) Mervärdesskatt utom sådan som inte kan återbetalas enligt nationell rätt i fråga om mervärdesskatt.

Artikel 20

Tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ

1. Genom de särskilda förordningarna får för varje nationellt program, på initiativ från en medlemsstat, stöd ges till åtgärder för förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kommunikation, skapande av nätverk, kontroll och revision samt åtgärder som ska stärka den administrativa kapaciteten för tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 får omfatta följande:
 - a) Utgifter i samband med förberedelser, urval, bedömning, förvaltning och övervakning av program, åtgärder eller projekt.
 - b) Utgifter för revision och kontroll på plats av åtgärder eller projekt.
 - c) Utgifter för utvärderingar av program, åtgärder eller projekt.
 - d) Utgifter för information, spridning och insyn i samband med program, åtgärder eller projekt, inbegripet utgifter som följer av tillämpningen av artikel 53 och utgifter för informationskampanjer och kampanjer för att öka medvetenheten om programmets syfte som organiseras bland annat på lokal nivå.
 - e) Utgifter för förvärv, installation och underhåll av datoriserade system för förvaltning, övervakning och utvärdering av denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - f) Utgifter för möten i övervakningskommittéerna och underkommittéerna som gäller genomförandet av åtgärderna, inbegripet kostnader för experter och andra deltagare i dessa kommittéer, även deltagare från tredjeländer, om deras närvaro är nödvändig för att program, åtgärder eller projekt ska kunna genomföras på ett effektivt sätt.
 - g) Utgifter för att öka den administrativa kapaciteten för genomförandet av denna förordning och de särskilda förordningarna.
3. Medlemsstaterna får använda anslagen till stöd för åtgärder för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna och de behöriga myndigheter som avses i artikel 25, inklusive system för elektroniskt datautbyte, och åtgärder för att öka kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna när det gäller att förvalta och använda det stöd som de särskilda förordningarna tillåter.
4. Åtgärderna får även avse de tidigare och de senare budgetramarna.
5. Om en eller flera behöriga myndigheter är gemensamma för fler än ett av de nationella programmen, får anslagen för utgifter för tekniskt bistånd i vart och ett av de berörda programmen sammanföras, antingen helt eller delvis.

AVSNITT 2

Förvaltning och kontroll

Artikel 21

Allmänna principer för förvaltnings- och kontrollsystem

För genomförandet av sitt nationella program ska varje medlemsstat inrätta förvaltnings- och kontrollsystem som ska sörja för

- a) en beskrivning av de funktioner varje myndighet som deltar i förvaltningen och kontrollen har och fördelningen av funktioner inom varje myndighet,
- b) överensstämmelse med principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom sådana myndigheter,

- c) förfaranden för att säkerställa att de deklarerade utgifterna är korrekta,
- d) datoriserade system för redovisning, lagring och överföring av ekonomiska uppgifter samt uppgifter om indikatorer för övervakning och rapportering,
- e) system för rapportering och övervakning i de fall där den ansvariga myndigheten överlämnar verkställandet av uppgifterna till ett annat organ,
- f) rutiner för revision av hur förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar,
- g) system och förfaranden för att säkerställa en tillräcklig verifieringskedja,
- h) förebyggande, upptäckt och korrigerande av oegentligheter, inklusive bedrägeri, och återkrävande av felaktigt utbetalda stödbelopp, tillsammans med eventuell ränta vid sen betalning.

Artikel 22

Ansvar vid delad förvaltning

I enlighet med principen om delad förvaltning ska medlemsstaterna och kommissionen ansvara för förvaltningen och kontrollen av de nationella programmen i enlighet med sitt respektive ansvar enligt denna förordning och de särskilda förordningarna.

Artikel 23

Stödmottagarnas ansvar

Stödmottagarna ska fullt ut samarbeta med kommissionen och de behöriga myndigheterna när de utför sina uppgifter med avseende på denna förordning och de särskilda förordningarna.

Artikel 24

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska fullgöra de skyldigheter när det gäller förvaltning, kontroll och revision och åta sig det ansvar som följer därav som fastställs i bestämmelserna om delad förvaltning i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystem för nationella program har inrättats i enlighet med denna förordning och att dessa system fungerar effektivt.
3. Medlemsstaterna ska tilldela varje behörig myndighet tillräckliga resurser så att den kan utföra sina uppgifter under hela programperioden.
4. Medlemsstaterna ska fastställa transparenta regler och förfaranden för valet och genomförandet av projekt i enlighet med denna förordning och de särskilda förordningarna.
5. Allt officiellt informationsutbyte mellan medlemsstaten och kommissionen ska ske via ett elektroniskt system för datautbyte. Kommissionen ska genom genomförandakter fastställa de villkor som detta elektroniska system för datautbyte ska uppfylla. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 25

Behöriga myndigheter

1. Med avseende på tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna ska de behöriga myndigheterna vara följande:
 - a) En ansvarig myndighet: ett offentligrättsligt organ i den berörda medlemsstaten, som ska vara det utsedda organet i den mening som avses i artikel 59.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och som ensamt ska ansvara för korrekt förvaltning och kontroll av det nationella programmet och sköta all kommunikation med kommissionen.

- b) En revisionsmyndighet: En nationell myndighet eller ett nationellt offentligt organ som är funktionellt oberoende av den ansvariga myndigheten och som ska ansvara för att årligen ta fram det utlåtande som avses i artikel 59.5 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- c) I tillämpliga fall, en eller flera delegerade myndigheter: ett offentligt eller privat organ som utför vissa av den ansvariga myndighetens uppgifter under den ansvariga myndighetens ansvar.
2. Varje medlemsstat ska fastställa regler för förbindelserna mellan de myndigheter som avses i punkt 1 och deras förbindelser med kommissionen.

Artikel 26

Utseende av ansvariga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om det formella utseendet, i enlighet med artikel 59.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, på ministernivå av de ansvariga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för förvaltning och kontroll av utgifter enligt denna förordning, så snart som möjligt efter godkännandet av det nationella programmet.
2. Det utseende som avses i punkt 1 ska ske med förbehåll för att organet uppfyller de utseendekriterier i fråga om interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning som fastställs i eller på grundval av denna förordning.
3. Utseendet av ansvarig myndighet ska grundas på ett utlåtande från ett revisionsorgan, som kan vara revisionsmyndigheten, som ska bedöma om den ansvariga myndigheten uppfyller utseendekriterierna. Detta organ kan vara den oberoende offentliga institution som ansvarar för övervakning, utvärdering och revision av förvaltningen. Revisionsorganet ska fungera oberoende av den ansvariga myndigheten och utföra sitt arbete i enlighet med internationellt godkända revisionsstandarder. I enlighet med artikel 59.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 får medlemsstaterna grunda sitt beslut om vilket organ som ska utses på huruvida förvaltnings- och kontrollsystemen i princip är desamma som de som redan fanns under den tidigare perioden och om de har fungerat effektivt. Om befintliga revisions- och kontrollresultat visar att de utsedda organen inte längre uppfyller utseendekriterierna ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att se till att bristerna i genomförandet av dessa organs uppgifter åtgärdas, inbegripet att dra tillbaka beslutet om att utse dessa organ.
4. För att säkerställa att detta system fungerar väl ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 58 när det gäller följande:
- a) Minimivillkor för utseende av de ansvariga myndigheterna, som ska omfatta interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning; dessutom ska kommissionen fastställa regler för förfarandet för beslut om beviljande och tillbakadraganden av utseendet.
- b) Regler för övervakning och förfarandet för att granska utseendet av ansvariga myndigheter.
- c) De ansvariga myndigheternas skyldigheter vad gäller offentliga ingripanden samt innehållet i deras ansvar för förvaltning och kontroll.

Artikel 27

Allmänna principer för den kontroll som de ansvariga myndigheterna utövar

1. För att uppnå en tillräcklig nivå av säkerhet ska de ansvariga myndigheterna genomföra systematisk administrativ kontroll och komplettera en sådan kontroll med kontroller på plats, inbegripet, när så är lämpligt, oanmälda kontroller på plats av de utgifter som har ett samband med de ansökningar om slutbetalning från stödmottagarna som deklarerats i årsräkenskaperna.
2. När det gäller kontroller på plats ska den ansvariga myndigheten göra sitt stickprov på grundval av hela populationen av stödmottagare; stickprovet ska vid behov bestå av en slumpmässig del och en del som grundar sig på riskanalys för att få en representativ felfrekvens och en lägsta tillförlitlighetsnivå, samtidigt som uppmärksamheten riktas mot de mest betydande felen.
3. Den ansvariga myndigheten ska upprätta en kontrollrapport om varje kontroll på plats.

4. Om problem som upptäckts förefaller vara systemrelaterade och därför kan innebära en risk för andra projekt, ska den ansvariga myndigheten se till att ytterligare utredningar – och vid behov även ytterligare kontroller – genomförs för att fastställa vidden av sådana problem samt huruvida felfrekvensen ligger över acceptabel nivå. Den ansvariga myndigheten ska vidta nödvändiga förebyggande och korrigerande åtgärder och meddela dem till kommissionen i den sammanfattning som avses i artikel 59.5 första stycket b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

5. Kommissionen ska genom genomförandakter anta de regler som krävs för enhetlig tillämpning av denna artikel. Dessa regler kan framför allt gälla

- a) bestämmelser om de administrativa kontroller och kontroller på plats inbegripet oanmälda kontroller på plats som den ansvariga myndigheten ska utföra med avseende på efterlevnad av de skyldigheter, åtaganden och regler för stödberättigande som följer av tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna, inbegripet den tidsperiod under vilken styrkande handlingar bör bevaras,
- b) regler om den nivå som kontrollerna på plats minst måste motsvara för att riskerna ska hanteras effektivt, samt villkoren för medlemsstaternas skyldighet att göra fler sådana kontroller, eller göra färre kontroller i det fall medlemsstaten har ett väl fungerande kontrollsystem och godtagbara felfrekvenser,
- c) regler och metoder för rapportering om kontroller som utförts samt resultaten av dessa.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 28

Utbetalningar till stödmottagare

De ansvariga myndigheterna ska se till att stödmottagarna får hela det offentliga stödet så snabbt som möjligt och i dess helhet. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska beloppen till stödmottagarna får tas ut.

Artikel 29

Revisionsmyndighetens uppgifter

- 1. I syfte att stödja det utlåtande som lämnas enligt artikel 59 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska revisionsmyndigheten se till att förvaltnings- och kontrollsystemen och ett lämpligt urval av de utgifter som ingår i årsräkenskaper, blir föremål för revision. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 58 i den här förordningen med avseende på revisionsmyndigheternas ställning och de villkor som deras revisioner ska uppfylla.
- 2. Om revisionerna genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten ska denna se till att organet i fråga har den specialexpertis som krävs och åtnjuter ett tillräckligt oberoende när det utför sin verksamhet.
- 3. Revisionsmyndigheten ska se till att revisionsarbetet utförs i enlighet med internationellt godkända revisionsstandarder.

Artikel 30

Samarbete med revisionsmyndigheterna

- 1. Kommissionen ska samarbeta med revisionsmyndigheterna för att samordna deras respektive revisionsplaner och revisionsmetoder, och ska också sörja för att utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsystemen sker så snart som möjligt så att kontrollresurserna används på bästa möjliga och proportionella sätt och att onödigt dubbelarbete undviks.
- 2. Kommissionen och revisionsmyndigheterna ska sammanträda regelbundet för att utbyta åsikter om frågor som rör förbättringar av förvaltnings- och kontrollsystemet.

Artikel 31

Kommissionens kontroller och revisioner

- 1. Kommissionen ska utifrån tillgänglig information, inklusive förfarandet för utseende, ansökningen om utbetalning av det årliga saldot enligt artikel 44 samt årliga genomföranderapporter och revisioner som utförts av nationella organ och unionsorgan, bedöma huruvida medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som överensstämmer med denna förordning och huruvida dessa system fungerar effektivt under genomförandet av de nationella programmen.

2. Utan att det påverkar de revisioner som utförs av medlemsstaterna, får kommissionstjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen utföra revisioner eller kontroller på plats under förutsättning att detta har meddelats minst tolv arbetsdagar i förväg till den behöriga nationella myndigheten, förutom i brådsnande fall. Kommissionen ska respektera proportionalitetsprincipen genom att beakta behovet av att undvika onödig dubblning av revisioner eller kontroller som utförs av medlemsstaterna, risknivån för unionens budget och behovet av att minimera den administrativa bördan för stödmottagarna. Medlemsstatens tjänstemän eller bemyndigade företrädare får delta i sådana revisioner eller kontroller.

3. Revisionerna och kontrollerna får framför allt omfatta

- a) en granskning av huruvida förvaltnings- och kontrollsystemen i ett nationellt program eller delar av ett sådant fungerar effektivt,
- b) en granskning av huruvida de administrativa rutinerna är förenliga med unionsreglerna,
- c) en granskning av huruvida de styrkande handlingar som krävs föreligger och huruvida de stämmer överens med de åtgärder som stöds genom de nationella programmen,
- d) en granskning av de villkor på vilka åtgärderna har vidtagits och kontrollerats,
- e) en bedömning av huruvida sund ekonomisk förvaltning tillämpas på åtgärderna och/eller på det nationella programmet.

4. Kommissionens tjänstemän eller kommissionens företrädare som i vederbörlig ordning bemyndigats att utföra revisioner eller kontroller på plats, ska få tillgång till all nödvändig dokumentation och alla handlingar och metadata, oavsett på vilket sätt de lagras, som gäller projekt och tekniskt bistånd eller förvaltnings- och kontrollsystem. Medlemsstaterna ska, om kommissionen begär det, tillhandahålla kopior av sådan dokumentation samt sådana handlingar och metadata. De befogenheter som anges i denna punkt ska inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell lagstiftning. Kommissionens tjänstemän och bemyndigade företrädare får bland annat inte delta i hembesök eller formella förhör med personer inom ramen för den nationella lagstiftningen. De ska emellertid ha tillgång till den information som erhålls på detta sätt, utan att de nationella domstolarnas befogenheter påverkas och med fullständig respekt för de berörda rättssubjektens grundläggande rättigheter.

5. På begäran av kommissionen och med den berörda medlemsstatens samtycke ska kompletterande kontroller eller utredningar av de åtgärder som omfattas av denna förordning genomföras av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Tjänstemän från kommissionen eller personer som bemyndigats av kommissionen får delta i sådana kontroller. För att förbättra kontrollen får kommissionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, begära att myndigheterna i dessa medlemsstater deltar i vissa kontroller eller utredningar.

6. Kommissionen får kräva att en medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dess förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt eller att utgifterna är korrekta i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna.

AVSNITT 3

Ekonomisk förvaltning

Artikel 32

Budgetåtaganden

1. Unionens budgetåtaganden för varje nationellt program ska göras i årliga delbetalningar under perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

2. Kommissionens beslut om godkännande av ett nationellt program ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 84 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, och när beslutet anmälts till berörd medlemsstat ska det utgöra ett rättsligt åtagande i den mening som avses i den förordningen.

3. För varje nationellt program ska ett budgetåtagande för den första delbetalningen följa på kommissionens godkännande av det nationella programmet.

4. Budgetåtaganden för följande delbetalningar ska göras av kommissionen före den 1 maj varje år, på grundval av det beslut som avses i punkt 2 i den här artikeln, utom när artikel 16 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska tillämpas.

*Artikel 33***Gemensamma regler för utbetalningar**

1. Kommissionens utbetalningar av bidraget från unionens budget till det nationella programmet ska göras i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att medel finns tillgängliga. Varje utbetalning ska överföras till det tidigaste öppna budgetåtagandet.
2. Utbetalningarna ska ske i form av inledande förfinansiering, årlig förfinansiering, utbetalningar av det årliga saldot samt utbetalning av slutsaldot.
3. Artikel 90 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska gälla.

*Artikel 34***Ackumulering av inledande förfinansiering och årliga saldön**

1. Summan av utbetalningen av inledande förfinansiering och utbetalningarna av det årliga saldot får inte överstiga 95 % av bidraget från unionens budget för det berörda nationella programmet.
2. När taket på 95 % nåtts får medlemsstaterna fortsätta att överlämna betalningsansökningar till kommissionen.

*Artikel 35***Arrangemang för inledande förfinansiering**

1. När kommissionen har beslutat att godkänna det nationella programmet ska den inom fyra månader betala ut ett inledande förfinansieringsbelopp för hela programplaneringsperioden till den utsedda ansvariga myndigheten. Det inledande förfinansieringsbeloppet ska utgöra 4 % av det totala bidraget från unionens budget för det berörda nationella programmet. Det får uppdelas i två delbetalningar i mån av tillgängliga budgetmedel.
2. Ett årligt förfinansieringsbelopp om 3 % av det totala bidraget från unionens budget ska betalas ut till det berörda nationella programmet före den 1 februari 2015. För åren i perioden 2016–2022 ska det uppgå till 5 % av det totala bidraget från unionens budget till det berörda nationella programmet.
3. Om ett nationellt program godkänns 2015 eller senare ska den inledande förfinansieringen och den årliga förfinansieringen betalas ut senast 60 dagar efter det att det nationella programmet godkänts beroende på tillgängliga resurser.
4. Om det totala bidraget från unionens budget till ett nationellt program ändras ska de inledande såväl som de årliga förfinansieringsbeloppen ses över på motsvarande sätt, vilket ska återspeglas i finansieringsbeslutet.
5. Förfinansieringen ska användas för utbetalningar till stödmottagare som genomför det nationella programmet och för behöriga myndigheter, för utgifter som avser tekniskt bistånd. Den ska omedelbart göras tillgänglig för den ansvariga myndigheten för dessa ändamål.

*Artikel 36***Avräkning av förfinansiering**

1. Det belopp som betalats ut som inledande förfinansiering ska vara helt avräknat i kommissionens räkenskaper i enlighet med artikel 40 senast när programmet avslutas.
2. Det belopp som betalats ut som årlig förfinansiering ska avräknas i kommissionens räkenskaper i enlighet med artikel 39.
3. Hela det belopp som utbetalats som förfinansiering ska återbetalas till kommissionen om ingen betalningsansökan enligt artikel 44 har lämnats in inom 36 månader från och med dagen för kommissionens första delbetalning av det inledande förfinansieringsbeloppet.
4. Räntan på den inledande förfinansieringen ska tillfalla det nationella programmet och avräknas från beloppet för offentliga utgifter i den slutliga betalningsansökan.

*Artikel 37***Interna inkomster avsatta för särskilda ändamål**

1. Följande ska betraktas som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012:

- i) Belopp som i enlighet med artiklarna 45 och 47 i den här förordningen betalas till unionens budget, inklusive ränta på dessa belopp.
- ii) Belopp som efter att program inom ramen för den föregående fleråriga budgetramen avslutats betalas till unions budget, inklusive ränta.

2. De belopp som avses i punkt 1 ska betalas till unionens budget och vid återanvändning i första hand användas till att finansiera utgifter enligt de särskilda förordningarna.

*Artikel 38***Definition av räkenskapsår**

I denna förordning ska räkenskapsåret, enligt artikel 59 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, täcka de utgifter och de inkomster som tas upp i den ansvariga myndighetens räkenskaper under den period som börjar den 16 oktober år "n-1" och löper till den 15 oktober år "n".

*Artikel 39***Utbetalning av årligt saldo**

1. Kommissionen ska betala det årliga saldot på grundval av gällande finansieringsplan, årsräkenskaperna för motsvarande räkenskapsår för det nationella programmet och motsvarande beslut om räkenskapsavslutning.

2. Årsräkenskaperna ska täcka de betalningar som den ansvariga myndigheten har gjort under räkenskapsåret, inbegripet betalningar som avser tekniskt bistånd, och som uppfyller kontrollkraven i artikel 27.

3. I mån av tillgängliga budgetmedel ska det årliga saldot betalas senast sex månader efter det att den information och de handlingar som avses i artiklarna 44.1 och 54 anses godtagbara av kommissionen och de senaste årsräkenskaperna har avslutats.

*Artikel 40***Avslutande av programmet**

1. Medlemsstaterna ska lämna in följande handlingar senast den 31 december 2023:

- a) Den information som krävs för de sista årsräkenskaperna, i enlighet med artikel 44.1.
- b) En begäran om utbetalning av slutsaldot.
- c) Den slutliga genomföranderapporten för det nationella programmet i enlighet med artikel 54.1.

2. De utbetalningar som den ansvariga myndigheten gjort under perioden 16 oktober 2022–30 juni 2023 ska tas med i de sista årsräkenskaperna.

3. När kommissionen har fått de handlingar som förtecknas i punkt 1 ska den betala slutsaldot på grundval av gällande finansiella plan, de senaste årsräkenskaperna och motsvarande beslut om räkenskapsavslutning.

4. I mån av tillgängliga budgetmedel ska slutsaldot betalas ut senast tre månader efter räkenskapsavslutningen för det sista budgetåret eller en månad efter godtagandet av den slutliga genomföranderapporten, beroende på vilken dag som infaller sist. De belopp som det fortfarande finns åtaganden för när slutbetalningen har gjorts ska kommissionen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 52, återta inom sex månader.

*Artikel 41***Avbrott i betalningsfristen**

1. Den betalningsfrist som börjar löpa när en ansökan om utbetalning ges in får avbrytas av den delegerade utanordnaren, i den mening som avses i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, i högst sex månader om minst ett av följande villkor uppfylls:

- a) Om det enligt uppgifter från ett revisionsorgan på nationell nivå eller unionsnivå finns tydliga indikationer på en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemen.
- b) Om den delegerade utanordnaren måste genomföra ytterligare kontroller efter att ha tagit del av uppgifter som tyder på att utgifter i en betalningsansökan står i samband med en oegentlighet med allvarliga ekonomiska följder.
- c) Om en eller flera av de handlingar som krävs enligt artikel 44.1 inte har lämnats in.

Medlemsstaten får samtycka till en förlängning av avbrottsperioden med ytterligare tre månader.

2. Den bemyndigade utanordnaren ska begränsa avbrottet till att gälla den del av utgifterna som omfattas av den betalningsansökan som berörs av omständigheter som avses i punkt 1 första stycket, såvida det inte är omöjligt att identifiera den del av utgifterna som påverkas. Den delegerade utanordnaren ska omedelbart skriftligen informera medlemsstaten och den ansvariga myndigheten om anledningen till avbrottet och be dem att åtgärda situationen. Den delegerade utanordnaren ska låta avbrottet upphöra så snart nödvändiga åtgärder har vidtagits.

*Artikel 42***Uppskjutande av betalningar**

1. Kommissionen får helt eller delvis skjuta upp betalningen av det årliga saldot

- a) om det finns allvarliga brister i hur det nationella programets förvaltnings- och kontrollsystem fungerar, vilket har inneburit en risk för unionens stöd till det nationella programmet, men utan att några korrigerande åtgärder har vidtagits, eller
- b) om utgifterna i årsräkenskaperna är kopplade till en oegentlighet med allvarliga ekonomiska följder som inte rättats till, eller
- c) om medlemsstaten inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att åtgärda den situation som har föranlett ett avbrott i enlighet med artikel 41.

2. Kommissionen får besluta att helt eller delvis skjuta upp utbetalningen av det årliga saldot efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att inkomma med sina synpunkter.

3. Kommissionen ska häva uppskjutandet av utbetalningen av hela eller delar av det årliga saldot om den berörda medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävs för detta.

*Artikel 43***Användning av euro**

1. Belopp i de nationella program som medlemsstaterna lämnat in, prognoser över utgifter, utgiftsdeklarationer, ansökningar om utbetalningar, årsräkenskaper samt utgifter som nämns i de årliga och slutliga genomföranderapporterna ska anges i euro.

2. De medlemsstater som inte har euron som valuta på dagen för ansökan om utbetalning ska räkna om utgiftsbeloppen i den nationella valutan till euro. Beloppet ska räknas om till euro med hjälp av kommissionens månatliga valutakurs för bokföring för den månad under vilken utgifterna bokfördes i räkenskaperna för den ansvariga myndigheten för det berörda nationella programmet. Växelkursen ska offentliggöras elektroniskt av kommissionen varje månad.

3. Om euron blir valuta i en medlemsstat ska det omräkningsförfarande som anges i punkt 2 fortsätta att gälla för alla utgifter som den ansvariga myndigheten bokfört i räkenskaperna före den dag då den fasta omräkningskursen mellan den nationella valutan och euron trädde i kraft.

AVSNITT 4

Avslutande av räkenskaper och finansiella korrigeringar

Artikel 44

Ansökan om utbetalning av det årliga saldot

1. Senast den 15 februari året efter räkenskapsåret ska varje medlemsstat till kommissionen inge de handlingar och uppgifter som krävs enligt artikel 59.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. De inlämnade handlingarna ska fungera som ansökan om utbetalning av det årliga saldot. Tidsfristen den 15 februari får i undantagsfall förlängas av kommissionen till senast den 1 mars efter underrättelse från den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna får offentliggöra denna information på lämplig nivå.

2. Kommissionen får uppmana en medlemsstat att lämna ytterligare uppgifter för det årliga avslutandet av räkenskaperna. Om en medlemsstat inte tillhandahåller de begärda uppgifterna inom den tidsfrist som kommissionen angett, får kommissionen fatta beslut om avslutande av räkenskaperna utifrån de uppgifter den har tillgång till.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de mallar enligt vilka de handlingar som avses i punkt 1 ska upprättas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 59.2.

Artikel 45

Årligt avslutande av räkenskaperna

1. Senast den 31 maj det år som följer på det berörda budgetåret ska kommissionen besluta om avslutande av årsräkenskaperna för varje nationellt program. Beslutet om avslutande av räkenskaperna ska gälla de inlämnade årsräkenskapernas fullständighet, exakthet och sanningsenlighet och ska inte påverka senare finansiella korrigeringar.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter ange arrangemangen för genomförandet av det årliga avslutandet av räkenskaperna vad gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med antagandet av beslutet och dess genomförande, inklusive för utbyte av information mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 46

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

Medlemsstaterna ska göra de finansiella korrigeringar som krävs i samband med att enskilda eller systembetingade oegentligheter upptäcks inom ramen för de nationella programmen. Finansiella korrigeringar innebär att det berörda bidraget från unionsbudgeten ställs in helt eller delvis. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till oegentligheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för unionens budget och göra en proportionell korrigering. Belopp som annullerats och återkrävda belopp samt räntorna på dessa belopp ska återföras till det berörda nationella programmet, utom de belopp som beror på oegentligheter som konstateras av revisionsrätten och kommissionens avdelningar, inklusive Olaf. När det nationella programmet har avslutats ska den berörda medlemsstaten återbetala de återkrävda beloppen till unionens budget.

Artikel 47

Kommissionens kontroll av överensstämmelse och finansiella korrigeringar

1. I syfte att från unionens finansiering utesluta utgifter som strider mot tillämplig rätt, även i samband med sådana brister i den berörda medlemsstatens förvaltnings- och kontrollsystem som kommissionen eller revisionsrätten upptäckt, ska kommissionen göra finansiella korrigeringar genom att helt eller delvis annullera unionens bidrag till ett nationellt program och genom återkrav från medlemsstaten.

2. Överträdelser av tillämplig rätt ska leda till finansiella korrigeringar bara med avseende på utgifter som har deklarerats för kommissionen och när ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Överträdelsen har påverkat urvalet av ett projekt inom ramen för det nationella programmet, eller, om det på grund av överträdelsens karaktär inte är möjligt att fastställa denna påverkan, det föreligger en underbyggd risk att överträdelsen har haft sådan påverkan.
- b) Överträdelsen har påverkat de utgifter som deklarerats för återbetalning ur unionens budget eller, om det på grund av överträdelsens karaktär inte är möjligt att kvantifiera dess ekonomiska verkningar, det föreligger en underbyggd risk att överträdelsen har haft sådan påverkan.

3. När kommissionen beslutar om en finansiell korrigering enligt punkt 1 ska den respektera proportionalitetsprincipen genom att ta hänsyn till av vilken art och hur allvarlig överträdelsen av tillämplig rätt är, och dess ekonomiska följder för unionens budget.

4. Innan något beslut fattas om att vägra finansiering ska slutsatserna från kommissionens kontroller och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter de båda parterna ska söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som ska vidtas.

5. Finansiering får inte vägras på grund av

- a) utgifter som belastat den ansvariga myndigheten mer än 36 månader innan kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina slutsatser,
- b) utgifter för fleråriga åtgärder inom ramen för de nationella programmen, om stödmottagarens senaste skyldighet började gälla mer än 36 månader innan kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina slutsatser,
- c) utgifter för andra åtgärder inom ramen för nationella program än de som avses i led b, för vilka den ansvariga myndighetens utbetalning eller, i förekommande fall, slutbetalning sker mer än 36 månader innan kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina slutsatser.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa arrangemangen för genomförandet av kontroll av överensstämmelse när det gäller åtgärder som ska vidtas i samband med antagandet av beslutet och dess genomförande, inklusive informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 48

Medlemsstaternas skyldigheter

En finansiell korrigering som görs av kommissionen ska inte påverka medlemsstatens skyldighet att återkräva medel enligt artikel 21 h i denna förordning och att återkräva statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget och artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Artikel 49

Återbetalning

1. Återbetalningar till unionens budget ska göras före den förfallodag som anges i betalningskravet, som ska vara utformat i enlighet med artikel 80 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Förfallodagen ska vara den sista dagen i den andra månaden efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning ska leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalning sker. Räntesatsen ska vara en och en halv procentenhet högre än den ränta som Europeiska centralbanken tillämpar för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen inträffar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

AVSNITT 5

Tillbakadragande av åtaganden

Artikel 50

Principer

1. Belopp inom de nationella programmen som omfattas av ett åtagande men som inte blir föremål för förfinansiering och årlig förfinansiering enligt artikel 35 eller betalningsansökningar enligt artikel 44 senast den 31 december det andra året efter året för budgetåtagandet ska dras tillbaka. Kommissionen ska beräkna det belopp som ska dras tillbaka genom att till varje budgetåtagande för åren 2015–2020 lägga en sjättedel av det årliga budgetåtagande som hänför sig till det totala årliga bidraget för 2014.
2. Med avvikelse från punkt 1 ska tidsfristerna för tillbakadragande inte tillämpas på det årliga budgetåtagande som hänför sig till det totala årliga bidraget för 2014.
3. Om det första årliga budgetåtagandet hänför sig till det totala årliga bidraget för 2015 ska, med avvikelse från punkt 1, tidsfristerna för tillbakadragande inte tillämpas på det årliga budgetåtagande som hänför sig till det totala årliga bidraget för 2015. I sådana fall ska kommissionen beräkna beloppet enligt punkt 1 genom att till varje budgetåtagande för åren 2016–2020 lägga en femtedel av det årliga budgetåtagande som hänför sig till det totala årliga bidraget för 2015.
4. Åtaganden för periodens sista år ska dras tillbaka i enlighet med reglerna för avslutande av programmen.
5. Om åtaganden ännu är öppna den sista dagen då utgifter är stödberättigande enligt de frister som anges i artikel 17.3, och den ansvariga myndigheten inte har gjort någon ansökan om utbetalning för dem inom sex månader efter den dagen, ska dessa automatiskt dras tillbaka.

Artikel 51

Undantag från reglerna om tillbakadragande av åtaganden

1. Det belopp som ska dras tillbaka ska minskas med de belopp som den ansvariga myndigheten inte har kunnat deklarera till kommissionen på grund av att
 - a) åtgärderna har skjutits upp genom ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan, eller
 - b) force majeure allvarligt har påverkat genomförandet av hela eller delar av det nationella programmet. De ansvariga myndigheter som åberopar force majeure ska påvisa dess direkta följder för genomförandet av hela eller delar av det nationella programmet.

Det går att begära minskning en gång om uppskjutandet eller force majeure varade upp till ett år. Om uppskjutandet eller force majeure varade upp till ett år får minskningen begäras flera gånger, motsvarande hur länge force majeure varat eller antalet år mellan den dag då åtgärden sköts upp genom ett rättsligt eller administrativt beslut och dagen för ett slutligt rättsligt eller administrativt beslut.

2. Medlemsstaten ska senast den 31 januari skicka information till kommissionen om de undantag som avses i punkt 1, i syfte att beloppet ska deklarerats senast vid utgången av föregående år.
3. Den del av budgetåtagandena för vilken en betalningsansökan har gjorts men där utbetalningen minskats eller skjutits upp av kommissionen den 31 december år $n + 2$ ska inte beaktas vid beräkningen av automatiskt tillbakadragande.

Artikel 52

Förfarande

1. När det finns risk för att åtagandena måste dras tillbaka enligt artikel 50 ska kommissionen underrätta medlemsstaterna så snart som möjligt.

2. På grundval av de uppgifter som kommissionen har till sitt förfogande den 31 januari ska den underrätta den ansvariga myndigheten om hur stort belopp som kommer att dras tillbaka mot bakgrund av de uppgifter den har tillgång till.
3. Den berörda medlemsstaten ska ha två månader på sig för att godkänna det belopp som ska dras tillbaka eller för att lämna synpunkter.
4. Kommissionen ska automatiskt dra tillbaka beloppet senast nio månader efter den sista tidsfrist som följer av tillämpningen av punkterna 1–3.
5. Om belopp dras tillbaka automatiskt ska bidraget från unionens budget till det berörda nationella programmet reduceras för året i fråga med det automatiskt tillbakadragna beloppet. Unionens bidrag i finansieringsplanen ska minskas proportionellt, såvida inte medlemsstaten lägger fram en finansieringsplan som varit föremål för översyn.

KAPITEL V

INFORMATION, KOMMUNIKATION, ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTERING

Artikel 53

Information och publicitet

1. Medlemsstaterna och de ansvariga myndigheterna ska ansvara för
 - a) en webbplats eller en webbportal med information om och tillgång till alla nationella program i den medlemsstaten,
 - b) informationen till potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom ramen för de nationella programmen,
 - c) publicitet med inriktning på unionsmedborgarna om den roll som de särskilda förordningarna spelar och om vilka resultat som uppnåtts, genom informations- och kommunikationsåtgärder som belyser resultaten och effekterna av de nationella programmen.
2. För att garantera insyn i genomförandet av de nationella programmen ska medlemsstaterna upprätthålla en förteckning över de understödda åtgärderna inom varje nationellt program, som ska finnas tillgänglig via webbsidan eller webbportalen. Förteckningen över åtgärderna ska innehålla uppdaterad information om de slutliga stödmottagarna, namnen på projekten och hur mycket de tilldelas i form av unionsfinansiering.
3. I regel ska informationen offentliggöras förutom när den är skyddad på grund av sin konfidentiella natur, i synnerhet avseende säkerhet, allmän ordning, brottsutredningar och skydd av personuppgifter.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att föreskriva regler om de informations- och offentlighetsåtgärder som riktar sig till allmänheten samt informationsåtgärder för stödmottagare.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de tekniska kraven för informations- och offentlighetsåtgärderna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 54

Genomföranderapporter

1. Senast den 31 mars 2016 och senast den 31 mars varje år därefter till och med 2022 ska den ansvariga myndigheten till kommissionen lämna in en årlig rapport om genomförandet av varje nationellt program under det föregående budgetåret och får offentliggöra denna information på lämplig nivå. Den rapport som lämnas in 2016 ska omfatta budgetåren 2014 och 2015. Medlemsstaterna ska lämna in en slutlig rapport om genomförandet av de nationella programmen senast den 31 december 2023.
2. De årliga genomföranderapporterna ska innehålla uppgifter om
 - a) genomförandet av det nationella programmet i förhållande till de ekonomiska uppgifterna och till indikatorerna,
 - b) eventuella frågor av betydelse som påverkar det nationella programmets resultat.

3. Mot bakgrund av den halvtidsöversyn som avses i artikel 15 ska i den årliga rapport om genomförandet som lämnas in 2017 följande anges och bedömas:

- a) Den information som avses punkt 2.
- b) Framstegen med att nå de eftersträlvade målen i det nationella programmet med hjälp av bidraget från unionens budget.
- c) Det sätt på vilket de enligt artikel 12 relevanta parterna deltar i programmet.

4. Den årliga genomföranderapport som ska lämnas in 2020 och den slutliga genomföranderapporten ska, utöver de uppgifter och den bedömning som avses i punkt 2, innehålla uppgifter om och en bedömning av de framsteg som gjorts i förhållande till det nationella programmet, med beaktande av resultatet av den politiska dialog som avses i artikel 13.1.

5. De årliga genomföranderapporter som avses i punkterna 1–4 ska anses godtagbara om de innehåller alla uppgifter som krävs i de punkterna. Kommissionen ska inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av en årlig genomföranderapport underrätta den berörda medlemsstaten om rapporten inte är godtagbar, och om detta inte sker ska den anses vara godtagbar.

6. Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten om sina iakttagelser om den årliga genomföranderapporten inom två månader från dagen för mottagandet av den årliga genomföranderapporten. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporterna anses vara godkända.

7. Kommissionen får lämna synpunkter på sådant i den ansvariga myndighetens årliga genomföranderapport som påverkar genomförandet av det nationella programmet. Om sådana synpunkter har lämnats ska den ansvariga myndigheten lämna alla de uppgifter som behövs med avseende på dessa synpunkter och, om så är befogat, informera kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits. Kommissionen ska informeras senast tre månader efter det att den har lämnat synpunkter.

8. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de mallar enligt vilka den årliga och den slutliga genomföranderapporten ska utarbetas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 59.2.

Artikel 55

Den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen

1. Kommissionen ska regelbundet övervaka tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna, vid behov i samarbete med medlemsstaterna.

2. Genomförandet av de särskilda förordningarna ska bedömas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna, i enlighet med artikel 57.

3. En gemensam övervaknings- och utvärderingsram ska införas för att mäta åtgärdernas relevans, genomslagskraft, effektivitet, mervärde och hållbarhet samt förenkling och minskning av de administrativa bördorna, mot bakgrund av målen för denna förordning och de särskilda förordningarna och de resultat som de ger i egenskap av instrument som bidrar till utvecklingen av området med frihet, säkerhet och rättvisa.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att vidareutveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen.

5. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med den information som behövs för att denna förordning och de särskilda förordningarna ska kunna övervakas och utvärderas.

6. Kommissionen ska också bedöma komplementariteten mellan åtgärder genomförda inom ramen för de särskilda förordningarna och åtgärder genomförda inom ramen för andra relevanta områden i fråga om unionens politik, instrument och initiativ.
7. Kommissionen ska särskilt uppmärksamma övervakningen och utvärderingen av de åtgärder och program som avser tredjeländer, i enlighet med artikel 8.

Artikel 56

Medlemsstaternas utvärdering av nationella program

1. Medlemsstaterna ska göra de utvärderingar som avses i artikel 57.1. De utvärderingar som ska göras under 2017 ska i enlighet med den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen bidra till att förbättra kvaliteten i utformningen och genomförandet av de nationella programmen.
2. Medlemsstaterna ska se till att förfaranden har införts för att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingar som avses i punkt 1, inklusive uppgifter som rör indikatorer i den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen.
3. De utvärderingar som avses i artikel 57.1 ska göras av experter som är funktionellt fristående från ansvariga myndigheter, revisionsmyndigheter och delegerade myndigheter. Dessa experter får vara knutna till en oberoende offentlig institution som ansvarar för övervakningen, utvärderingen och revisionen av förvaltningen. Kommissionen ska lämna vägledning om hur utvärderingarna ska utföras.
4. De utvärderingar som avses i artikel 57.1 ska offentliggöras i sin helhet förutom när informationen är skyddad på grund av sin konfidentiella natur, i synnerhet avseende säkerhet, allmän ordning, brottsutredningar och skyddet av personuppgifter.

Artikel 57

Medlemsstaternas och kommissionens utvärderingsrapporter

1. I enlighet med den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen ska medlemsstaterna lämna följande till kommissionen:
 - a) En preliminär utvärderingsrapport senast den 31 december 2017 om genomförandet av åtgärder och framstegen med att nå målen i det nationella programmet.
 - b) En rapport senast den 31 december 2023 om efterhandsutvärderingen av effekterna av de åtgärder som vidtagits inom ramen för deras nationella program.
2. På grundval av de rapporter som avses i punkt 1 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén följande:
 - a) Senast den 30 juni 2018 en preliminär utvärderingsrapport om genomförandet av denna förordning och de särskilda förordningarna på unionsnivå. Den preliminära utvärderingsrapporten ska också innehålla en bedömning av den halvtidsöversyn som genomförts i enlighet med denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - b) Senast den 30 juni 2024 en efterhandsutvärdering om effekterna av denna förordning och de särskilda förordningarna, efter avslutandet av de nationella programmen.
3. I sin efterhandsutvärdering ska kommissionen också granska hur de särskilda förordningarna påverkat utvecklingen av området med frihet, säkerhet och rättvisa när det gäller deras bidrag till följande mål:
 - a) Utvecklingen av en gemensam kultur när det gäller gränssäkerhet, samarbete inom brottsbekämpning och krishantering.
 - b) Effektivare hantering av migrationsströmmarna till unionen.
 - c) Utvecklingen av ett gemensamt europeiskt asylsystem.

- d) Rättvis och lika behandling av tredjelandsmedborgare.
- e) Solidaritet och samarbete mellan medlemsstater i frågor som rör migration och inre säkerhet.
- f) En gemensam strategi för unionen gentemot tredjeländer i migrations- och säkerhetsfrågor.

4. Alla utvärderingsrapporter enligt denna artikel ska offentliggöras i sin helhet förutom när informationen är skyddad på grund av sin konfidentiella natur, i synnerhet avseende säkerhet, allmän ordning, brottsutredningar och skyddet av personuppgifter.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 58

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.5, 26.4, 29.1, 53.4 och 55.4 ska ges till kommissionen för en sjuårsperiod från och med den 21 maj 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av sjuårsperioden. Delegeringen av befogenheter ska genom tyst medgivande förlängas med en sjuårsperiod, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av sjuårsperioden.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.5, 26.4, 29.1, 53.4 och 55.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.5, 26.4, 27.1, 53.4 och 55.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 59

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, med undantag av artiklarna 14.4, 24.5, 45.2, 47.6 och 53.5 i den här förordningen.

Artikel 60

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska, på grundval av ett förslag från kommissionen, se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

*Artikel 61***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 515/2014**av den 16 april 2014****om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾,

och av följande skäl:

- (1) Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör uppnås bland annat genom gemensamma åtgärder som avser personers passage av de inre gränserna och gränskontroll vid de yttre gränserna samt den gemensamma viseringspolitiken som en del av ett enhetligt mångskiktat system, som möjliggör utbyte av uppgifter och fullständig situationskunskap och som syftar till att underlätta lagligt resande och bekämpa olaglig invandring.
- (2) Unionen behöver en mer samstämmig strategi beträffande de inre och yttre aspekterna av migrationshantering och inre säkerhet och bör fastställa ett samband mellan kampen mot olaglig invandring och förbättringen av säkerheten vid unionens yttre gränser samt bättre samarbete och bättre dialog med tredjeländer i syfte att hantera olaglig invandring och främja laglig migration.
- (3) Det behöver utarbetas en samordnad strategi för problem som uppstår till följd av migrationstryck och asylansökningar och för förvaltning av unionens yttre gränser, och budgetmedel och tillräckliga resurser bör tillhandahållas för att hantera krissituationer i en anda av respekt för de mänskliga rättigheterna och solidaritet mellan alla medlemsstater, samtidigt som man är medveten om det nationella ansvaret och säkerställer en tydlig uppdelning av uppgifterna.
- (4) Europeiska unionens strategi för inre säkerhet (nedan kallad *strategin för inre säkerhet*), som antogs av rådet i februari 2010, utgör en gemensam dagordning för att angripa dessa gemensamma säkerhetsproblem. Kommissionens meddelande från november 2010 med titeln *EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa* omsätter strategins principer och riktlinjer i konkreta åtgärder genom att identifiera fem strategiska mål: störa den verksamhet som bedrivs av kriminella nätverk på internationell nivå, förebygga terrorism och bekämpa radikaliserings och rekrytering, förbättra säkerheten för medborgare och företag på internet, stärka säkerheten genom gränsförvaltning samt öka Europas förmåga att stå emot kriser och katastrofer.
- (5) Enligt strategin för inre säkerhet är frihet, säkerhet och rättvisa mål som bör eftersträvas parallellt, och för att frihet och rättvisa ska kunna uppnås bör säkerheten alltid eftersträvas i enlighet med principerna i fördragen, rättsstatsprincipen och unionens skyldigheter i fråga om grundläggande rättigheter.
- (6) Solidaritet mellan medlemsstaterna, tydlighet kring ansvarsfördelningen, respekt för grundläggande friheter och mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, ett starkt fokus på det globala perspektivet och kopplingen till den yttre säkerheten samt konsekvens och överensstämmelse med unionens utrikespolitiska målsättningar enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) bör vara centrala vägledande principer för genomförandet av strategin för inre säkerhet.
- (7) För att främja genomförandet av strategin för inre säkerhet och se till att den blir en operativ verklighet bör medlemsstaterna få tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen genom en fond för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*).

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 108.⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 23.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) samt rådets beslut av den 14 april 2014.

- (8) På grund av de rättsliga förhållanden som är tillämpliga på avdelning V i EUF-fördraget är det inte juridiskt möjligt att inrätta fonden som ett enda finansieringsinstrument. Fonden bör därför inrättas som en övergripande ram för unionens ekonomiska stöd på området för den inre säkerheten, omfattande det instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering (nedan kallat *instrumentet*) som inrättas genom denna förordning och det instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 ⁽¹⁾. Denna övergripande ram bör kompletteras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 ⁽²⁾, till vilken den här förordningen bör hänvisa när det gäller bestämmelser om programplanering, ekonomisk förvaltning, förvaltning och kontroll, räkenskapsavslut, programavslut, rapportering och utvärdering.
- (9) Den nya tvådelade strukturen på området inrikes frågor bör bidra till förenkling, rationalisering, konsolidering och insyn på det området. Synergier, konsekvens och komplementaritet med andra fonder och program bör eftersträvas, bland annat med tanke på fördelningen av medel till gemensamma mål. Överlappning mellan de olika finansieringsinstrumenten bör emellertid undvikas.
- (10) Fonden bör återspegla behovet av större flexibilitet och förenkling, samtidigt som den uppfyller krav på förutsäkrighet och säkerställer en rättvis och transparent resursfördelning som uppfyller de allmänna och särskilda mål som anges i denna förordning.
- (11) Åtgärdseffektivitet och optimal användning av de ekonomiska resurserna bör utgöra vägledande principer för genomförandet av fonden. Vidare bör fonden genomföras på ett så ändamålsenligt och användarvänligt sätt som möjligt.
- (12) Fonden bör ta särskild hänsyn till medlemsstater som på grund av sitt geografiska läge utsätts för ett opropor­tionerligt hårt migrationstryck.
- (13) Solidaritet och delat ansvar mellan medlemsstaterna och unionen är en grundläggande beståndsdel av den gemensamma politiken för förvaltningen av de yttre gränserna.
- (14) Fonden bör ge uttryck för solidaritet genom ekonomiskt stöd till de medlemsstater som fullt ut tillämpar Schengenregelverkets bestämmelser om de yttre gränserna samt till de medlemsstater som förbereder sig för fullt deltagande i Schengensamarbetet, och den bör användas av medlemsstaterna på ett sätt som gynnar unionens gemensamma politik för förvaltningen av de yttre gränserna.
- (15) I syfte att bidra till uppnåendet av det allmänna målet för fonden, bör medlemsstaterna se till att deras nationella program behandlar de särskilda målen för instrumentet och att fördelningen av anslag mellan målen står i proportion till utmaningarna och behoven och säkerställer att målen kan uppnås. Om ett nationellt program inte behandlar ett av de särskilda målen eller anslagsfördelningen understiger minimiprocenten för vissa mål i de nationella programmen enligt denna förordning, bör den berörda medlemsstaten lämna en motivering inom ramen för programmet.
- (16) För att mäta fondens resultat bör gemensamma indikatorer fastställas för vart och ett av instrumentets särskilda mål. Mätningen av uppfyllelsen av de särskilda målen med hjälp av gemensamma indikatorer gör inte genomförandet av åtgärder avseende dessa indikatorer obligatoriskt.
- (17) En medlemsstat bör inte samtidigt delta i fonden och i ett av unionens tillfälliga finansieringsinstrument som hjälper de stödmottagande medlemsstaterna att finansiera bland annat åtgärder vid unionens nya yttre gränser för genomförandet av Schengenregelverket om gränser och visering samt kontrollen vid de yttre gränserna.
- (18) Instrumentet bör bygga på den kapacitetsuppbyggnad som utvecklats med stöd av Fonden för yttre gränser för perioden 2007 - 2013, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG ⁽³⁾, och bör utvidga den så att den tar hänsyn till den senaste utvecklingen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF (se sidan 93 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (se sidan 112 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet Solidaritet och hantering av migrationsströmmar (EUT L 144, 6.6.2007, s. 22).

- (19) När medlemsstaterna fullgör sina uppgifter vid de yttre gränserna och på konsulaten i enlighet med Schengenregelverkets bestämmelser om gränser och visering gör de detta i alla övriga Schengenmedlemsstaters intresse och för deras räkning, och de utför därmed en tjänst av allmänt intresse för unionen. Instrumentet bör bidra till att täcka driftskostnaderna i samband med gränskontroll och viseringspolitik och göra det möjligt för medlemsstaterna att upprätthålla den kapacitet som är avgörande för denna tjänst av allmänt intresse. Detta bidrag består av full ersättning för ett val av specifika kostnader kopplade till målen enligt instrumentet och bör utgöra en integrerande del av de nationella programmen.
- (20) Instrumentet bör komplettera och förstärka de åtgärder som vidtagits för att utveckla det operativa samarbetet under överinseende av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallad *Frontex*), som inrättats genom rådets förordning (EU) nr 2007/2004 ⁽¹⁾, inbegripet nya verksamheter som blir följden av de ändringar som införts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2011 ⁽²⁾, och därigenom ytterligare stärka solidariteten mellan de medlemsstater som utför kontroller av de yttre gränserna i hela Schengenområdet i dess räkning. Detta innebär bland annat att medlemsstaterna när de utarbetar sina nationella program bör ta hänsyn till de analysverktyg och operativa och tekniska riktlinjer som tagits fram av Frontex, liksom de utbildningsplaner som utarbetats, nämligen den gemensamma grundplanen för utbildning av gränsbevakningstjänstemän, inklusive de delar i denna som rör de grundläggande rättigheterna och tillgången till internationellt skydd. I syfte att se till att byråns uppdrag och medlemsstaternas ansvar för kontroll och övervakning av de yttre gränserna kompletterar varandra och för att säkerställa konsekvens och motverka kostnadsineffektivitet, bör kommissionen samråda med Frontex om de utkast till nationella program som medlemsstaterna lämnar in, i synnerhet för den verksamhet som finansieras inom ramen för driftsstödet.
- (21) Instrumentet bör genomföras med fullt iakttagande av de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i enlighet med unionens internationella skyldigheter samt utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser om rätten till asyl och internationellt skydd.
- (22) En enhetlig och högkvalitativ kontroll vid de yttre gränserna är väsentlig för att stärka området med frihet, säkerhet och rättvisa. I enlighet med en gemensam unionsstandard bör instrumentet stödja åtgärder som rör förvaltningen av de yttre gränserna och som ska tillämpas i enlighet med den fyrdelade modellen för tillträdeskontroll, som omfattar åtgärder i tredjeländer, samarbete med grannländer, åtgärder för gränskontroll samt kontrollåtgärder inom området för fri rörlighet, i syfte att förebygga olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet inom Schengenområdet.
- (23) I enlighet med artikel 3 i EU-fördraget bör instrumentet stödja verksamhet som säkerställer skyddet för barn som löper risk för skada vid de yttre gränserna. I synnerhet bör medlemsstaterna, när de genomför åtgärder för identifiering, omedelbar hjälp och hänvisning till skyddstjänster, där så är möjligt särskilt beakta utsatta personer, särskilt barn och ensamkommande minderåriga.
- (24) För att säkerställa en enhetlig och högkvalitativ kontroll av de yttre gränserna och underlätta lagliga resor över de yttre gränserna inom ramen för strategin för inre säkerhet, bör instrumentet bidra till utvecklingen av ett gemensamt integrerat system för gränsförvaltning. Det systemet omfattar alla åtgärder som inbegriper politik, rätt, systematiskt samarbete, fördelning av bördan, bedömning av situationen och skiftande förhållanden vid ställen där irreguljära migranter passerar gränsen, personal, utrustning samt teknik och som vidtas av medlemsstaternas behöriga myndigheter på olika nivåer, i samarbete med Frontex, tredjeländer och vid behov andra aktörer, i synnerhet Europol och byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system, med hjälp av bland annat den fyrdelade modellen för gränssäkerhet och unionens integrerade riskanalys.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2011 av den 25 oktober 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 304, 22.11.2011, s. 1).

- (25) I enlighet med protokoll nr 5 till 2003 års anslutningsakt om persontransitering landvägen mellan Kaliningrad-området och andra delar av Ryska federationen bör instrumentet bära alla ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av de särskilda bestämmelserna i unionens regelverk för sådan transitering, det vill säga rådets förordning (EG) nr 693/2003 ⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 694/2003 ⁽²⁾. Behovet av fortsatt ekonomiskt stöd för uteblivna avgifter bör emellertid avgöras av den gällande viseringsordningen mellan unionen och Ryska federationen.
- (26) Instrumentet bör även inbegripa stöd till nationella åtgärder och samarbete mellan medlemsstaterna på området viseringspolitik och annan verksamhet som äger rum i skedet före kontrollerna vid de yttre gränserna, och bör fullt ut utnyttja Informationssystemet för viseringar (VIS). En effektiv förvaltning av den verksamhet som anordnas av medlemsstaternas tjänsteavdelningar i tredjeländer ligger i den gemensamma viseringspolitikens intresse, som en del av ett mångskiktat system som syftar till att underlätta lagligt resande och bekämpa olaglig invandring till unionen, och utgör en integrerande del av det gemensamma integrerade gränskontrollsystemet.
- (27) Instrumentet bör vidare stödja åtgärder på Schengenländernas territorium som en del av utvecklingen av ett gemensamt integrerat system för gränsförvaltning vilket stärker Schengenområdets övergripande funktionssätt.
- (28) Instrumentet bör också stödja unionens utveckling av it-system på grundval av befintliga och/eller nya it-system, för att förse medlemsstaterna med verktyg för att mer effektivt hantera tredjelandsmedborgares rörlighet över gränserna och säkerställa en bättre identifiering och kontroll av resenärer och på så sätt underlätta resandet och förbättra gränssäkerheten. För detta ändamål bör ett program inrättas i överensstämmelse med informationshanteringsstrategin för EU:s inre säkerhet i syfte att täcka kostnaderna för utvecklingen av både de centrala och de nationella delarna i dessa system, vilka ska säkerställa teknisk överensstämmelse, driftskompatibilitet med unionens andra it-system, kostnadsbesparingar och ett smidigt genomförande i medlemsstaterna. De it-systemen bör vara förenliga med de grundläggande rättigheterna, inklusive skyddet av personuppgifter.
- (29) Medlemsstaterna bör anslå nödvändiga medel till det Europeiska gränsövervakningssystemet (Eurosur), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 ⁽³⁾, för att det systemet ska kunna fungera väl.
- (30) För att omedelbart hantera oväntade migrationstryck och risker för gränssäkerheten, bör det vara möjligt att ge bistånd i nödsituationer i enlighet med den ram som fastställs i förordning (EU) nr 514/2014.
- (31) I syfte att stärka solidariteten i Schengenområdet som helhet bör vidare den berörda medlemsstaten – i de fall där brister eller möjliga risker identifierats, särskilt efter en utvärdering av Schengensamarbetet – följa upp frågan på lämpligt sätt genom att använda medel inom ramen för sitt nationella program per prioritering, i tillämpliga fall, för att komplettera bistånd i nödsituationer.
- (32) För att stärka solidariteten och delandet av ansvar bör medlemsstaterna uppmuntras att använda en del av de medel som finns tillgängliga inom deras nationella program för specifika prioriteringar som fastställs av unionen, såsom inköp av teknisk utrustning till Frontex och utveckling av unionens konsulära samarbete. Verkan av unionens finansiering behöver maximeras genom att man mobiliserar och sammanför offentliga och privata ekonomiska resurser för att uppnå en hävstångseffekt. Största möjliga insyn, ansvarighet och demokratisk kontroll bör säkerställas när det gäller innovativa instrument och mekanismer för finansiering som involverar unionsbudgeten.
- (33) För att säkra tillämpningen av Schengenregelverket i hela Schengenområdet bör genomförandet av rådets förordning (EU) nr 1053/2013 ⁽⁴⁾ också stödjas inom ramen för instrumentet, eftersom den är ett viktigt verktyg för att underlätta genomförandet av unionens politik på området med frihet, säkerhet och rättvisa genom att den säkerställer en hög skyddsnivå för de externa gränserna och att det inte förekommer någon gränskontroll inom Schengenområdet.
- (34) Mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits i samband med fonden för yttre gränser och utvecklingen av SIS II och VIS anses det lämpligt att medge en viss grad av flexibilitet för eventuella överföringar av medel mellan de

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur) (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

olika metoderna för att genomföra instrumentets mål, utan att det påverkar tillämpningen av principen om att från början säkra en kritisk massa och finansiell stabilitet för programmen samt driftsstöd för medlemsstaterna, och utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets kontroll.

- (35) Likaledes bör åtgärdernas räckvidd och taket för de medel som finns tillgängliga för unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*) ökas för att öka unionens kapacitet att under ett visst budgetår genomföra en rad olika verksamheter vad gäller förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken i hela unionens intresse, när och i den mån behoven uppstår. Sådana unionsåtgärder omfattar studier och pilotprojekt för att främja förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken och deras tillämpning, utbildning av gränskontrolltjänstemän i skydd av de mänskliga rättigheterna, åtgärder eller arrangemang i tredjeländer för att hantera migrationstryck från dessa länder i syfte att uppnå en optimal hantering av migrationsströmmarna till unionen samt en effektiv organisation av de därtill hörande uppgifterna vid de yttre gränserna och på konsulaten.
- (36) Åtgärder som vidtas i och avseende tredjeländer och som får stöd genom instrumentet bör vidtas i samverkan och samordning med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens geografiska och tematiska instrument för externt stöd. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. Åtgärderna bör inte vara avsedda att stödja åtgärder som är direkt utvecklingsinriktade, och de bör vid behov komplettera det ekonomiska stöd som ges genom instrument för externt stöd. Överensstämmelse bör eftersträvas även med unionens humanitära politik, särskilt när det gäller genomförandet av akuta åtgärder.
- (37) Finansiering ur unionens budget bör koncentreras till verksamhet där unionens insatser kan tillföra ett mervärde jämfört med åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna att tillhandahålla en ram för unionens solidaritet vad gäller gränskontroller, viseringspolitik och hantering av migrationsströmmar och att skapa en plattform för utvecklingen av gemensamma it-system till stöd för denna politik, kommer det ekonomiska stöd som ges inom ramen för denna förordning i synnerhet att bidra till att stärka den nationella kapaciteten och unionens kapacitet på dessa områden.
- (38) Tilldelning av grundbelopp till medlemsstaterna bör fastställas i denna förordning. Grundbeloppet för varje medlemsstat bör beräknas utifrån tilldelningarna till varje medlemsstat inom Fonden för yttre gränser för åren 2010–2012. Detta belopp bör divideras med det totala antalet anslag som är tillgängliga för den delade förvaltningen under dessa tre år. Beräkningarna stämmer överens med de fördelningskriterier som anges i beslut nr 574/2007/EG.
- (39) Kommissionen bör övervaka genomförandet av instrumentet i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 med hjälp av nyckelindikatorer för utvärdering av resultat och effekter. Nyckeltalen, inklusive relevanta referensnivåer, bör ge ett minimiunderlag för att utvärdera i vilken utsträckning instrumentets mål har uppnåtts.
- (40) I syfte att komplettera eller ändra bestämmelserna i denna förordning med avseende på fastställande av särskilda åtgärder i de nationella programmen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (41) För tillämpningen av denna förordning, inklusive vid utarbetandet av delegerade akter, bör kommissionen samråda med experter från samtliga medlemsstater.
- (42) För att säkerställa en enhetlig, effektiv och tidsmässigt samordnad tillämpning av de bestämmelser om driftsstöd som fastställs i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (43) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skapa solidaritet och delat ansvar mellan medlemsstaterna och unionen i förvaltningen av de yttre gränserna och viseringspolitiken, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (44) Beslut nr 574/2007/EG bör upphävas, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (45) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1.A och 1.B i rådets beslut 1999/437/EG ⁽²⁾.
- (46) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁴⁾.
- (47) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁵⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (48) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och till EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella rätt.
- (49) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ⁽⁷⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (50) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ⁽⁸⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (51) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁹⁾. Denna förordning bör därför gälla från och med den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument för ekonomiskt stöd för förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken (nedan kallat *instrumentet*) som en del av fonden för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*).

Tillsammans med förordning (EU) nr 513/2014 inrättas fonden genom denna förordning för perioden från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

2. I denna förordning fastställs
- a) målen för det ekonomiska stödet och vilka åtgärder som är stödberättigande,
 - b) de allmänna ramarna för genomförandet av de stödberättigande åtgärderna,
 - c) de medel som görs tillgängliga genom instrumentet från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020 och deras fördelning,
 - d) tillämpningsområdet för och syftet med de olika specifika sätt på vilka utgifterna för förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken finansieras.
3. Enligt denna förordning ska bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 vara tillämpliga.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *yttre gränser*: medlemsstaternas landgränser, inklusive flod- och insjögränser, sjögränser samt flygplatser och flod-, kust- och insjöhamnar, för vilka unionsrättens bestämmelser om passage av yttre gränser gäller, även när dessa gränser är tillfälliga.
- b) *gemensam unionsstandard*: tillämpning av operativa åtgärder på ett gemensamt och sammanhållet sätt i syfte att uppnå en hög och enhetlig säkerhetsnivå på området för gränskontroller och visering, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 ⁽³⁾, förordning (EG) nr 2007/2004, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 ⁽⁴⁾, Schengenkatalogen för kontroll av de yttre gränserna, den praktiska handledningen för gränskontrolltjänstemän, handboken om visering, handboken om Eurosur samt alla andra förordningar och riktlinjer om gränskontroller och visering som antas på unionsnivå.
- c) *tillfälliga yttre gränser*:
 - i) den gemensamma gränsen mellan en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och en medlemsstat som ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut enligt anslutningsakten, men för vilken det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar den att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft,
 - ii) den gemensamma gränsen mellan två medlemsstater som enligt respektive anslutningsakt ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut, men för vilka det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar dem att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft.
- d) *gränsövergångsställe*: varje gränsövergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passage av de yttre gränserna och som anmälts i enlighet med artikel 34.2 i förordning (EG) nr 562/2006.
- e) *Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism*: kontrollen av den korrekta tillämpningen av Schengenregelverket enligt förordning (EU) nr 1053/2013.
- f) *nödsituation*: en situation till följd av ett akut och exceptionellt högt tryck där ett stort eller oproportionellt antal tredjelandsmedborgare passerar eller väntas passera den yttre gränsen till en eller flera medlemsstater, eller varje annan vederbörligen bestyrkt nödsituation som kräver akuta åtgärder vid de yttre gränserna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (EUT L 405, 30.12.2006, s. 1).

- g) *avsnitt av de yttre gränserna*: hela eller en del av den yttre land- eller sjögränsen för en medlemsstat enligt definitionen i nationell rätt eller enligt vad som fastställs av den nationella samordningscentralen eller varje annan ansvarig nationell myndighet med avseende på tillämpningen av förordning (EU) nr 1052/2013.

Artikel 3

Mål

1. Det allmänna målet med instrumentet ska vara att bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen och samtidigt underlätta lagligt resande, genom en enhetlig och hög nivå på kontrollen av de yttre gränserna och en ändamålsenlig handläggning av Schengenvisum, i överensstämmelse med unionens åtagande avseende de grundläggande friheterna och de mänskliga rättigheterna.

2. Inom det allmänna mål som anges i punkt 1 ska instrumentet – i enlighet med de prioriteringar som fastställs i unionens relevanta strategier, program, hotbilda- och riskbedömningar – bidra till att uppnå följande särskilda mål:

- a) Stödja en gemensam viseringspolitik för att underlätta lagligt resande, tillförsäkra en hög servicekvalitet åt dem som ansöker om visum, säkerställa likabehandling av tredjelandsmedborgare och bekämpa olaglig invandring.
- b) Stödja en integrerad gränsförvaltning, inbegripet att främja ytterligare harmonisering av gränsförvaltningsrelaterade åtgärder i enlighet med gemensam unionsstandard samt genom utbyte av information medlemsstaterna emellan och mellan medlemsstaterna och Frontex, för att säkerställa dels en enhetlig och hög kontroll- och skyddsnivå vid de yttre gränserna, bland annat genom att bekämpa olaglig invandring, dels en smidig passage av de yttre gränserna i enlighet med Schengenregelverket, samtidigt som tillgång till internationellt skydd garanteras dem som behöver detta, i enlighet med de skyldigheter som medlemsstaterna åtagit sig avseende de mänskliga rättigheterna, bland annat principen om "non-refoulement".

Uppfyllelsen av instrumentets särskilda mål ska utvärderas i enlighet med artikel 55.2 i förordning (EU) nr 514/2014 med hjälp av gemensamma indikatorer enligt vad som anges i bilaga IV till den här förordningen och programspecifika indikatorer som ingår i de nationella programmen.

3. För att uppnå de mål som avses i punkterna 1 och 2 ska instrumentet bidra till följande operativa mål:

- a) Främja utvecklingen, genomförandet och verkställandet av strategier i syfte att säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer, oavsett medborgarskap, när dessa passerar de inre gränserna, samt utföra kontroll av personer och en effektiv övervakning vid passage av de yttre gränserna.
- b) Gradvis införa ett integrerat förvaltningssystem för de yttre gränserna, på grundval av solidaritet och ansvarstagande, i synnerhet genom
 - i) en förstärkning av kontrollerna och övervakningssystemen vid de yttre gränserna och förstärkt samverkan vid de yttre gränserna, inklusive sjögränserna, mellan gränskontrolltjänstemännen, tullerna, migrations- och asylmyndigheterna samt de brottsbekämpande myndigheterna i medlemsstaterna,
 - ii) åtgärder inom territoriet som rör förvaltningen av de yttre gränserna och nödvändiga kompletterande åtgärder för dokumentssäkerhet, identitetshantering och driftskompatibilitet för förvärvat teknisk utrustning,
 - iii) alla åtgärder som i övrigt bidrar till att förebygga och bekämpa gränsöverskridande brottslighet vid de yttre gränserna med anknytning till personers rörlighet, inbegripet människohandel och människosmuggling.
- c) Främja utvecklingen och genomförandet av den gemensamma politiken för visum och andra uppehållstillstånd för kortare tid samt av olika former av konsulärt samarbete, i syfte att säkerställa bättre konsulär täckning och harmoniserad praxis för utfärdande av visum.
- d) Bygga och ombesörja driften av it-system, dessas kommunikationsinfrastruktur samt utrustning som stöder den gemensamma viseringspolitiken, gränskontrollerna och gränsövervakningen vid de yttre gränserna och som fullt ut följer lagstiftningen om skydd av personuppgifter.
- e) Stärka situationsmedvetenheten vid de yttre gränserna och medlemsstaternas reaktionsförmåga.

- f) Säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av unionens regelverk om gränser och visering, däribland ett ändamålsenligt funktionssätt för Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism.
- g) Stärka åtgärder från medlemsstaterna för att bidra till att förbättra samarbetet mellan medlemsstater med verksamhet i tredjeländer med avseende på inflödet av tredjelandsmedborgare till medlemsstaternas territorium, inbegripet förebyggande och bekämpning av olaglig invandring, liksom samarbetet med tredjeländer i detta avseende, i full överensstämmelse med målen och principerna för unionens yttre åtgärder och humanitära politik.

4. Åtgärder som finansieras genom detta instrument ska genomföras i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och respekten för mänsklig värdighet. I synnerhet ska åtgärderna vara förenliga med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, unionsrätt om dataskydd, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), principen om rättvis behandling av tredjelandsmedborgare, rätten till asyl och internationellt skydd, principen om "non-refoulement" samt unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter enligt de internationella instrument som de har undertecknat, till exempel Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

I synnerhet ska medlemsstaterna, när så är möjligt, när de genomför åtgärder sörja för att utsatta personer, särskilt barn och ensamkommande barn, identifieras, ges omedelbar hjälp och hänvisning till skyddstjänster.

5. När medlemsstaterna genomför åtgärder som finansieras genom detta instrument och som är kopplade till sjögränsövervakning ska de särskilt uppmärksamma sina skyldigheter enligt internationell sjö rätt att bistå personer i nöd. I detta avseende kan utrustning och system som får stöd av instrumentet användas för sökning och räddning i situationer som uppstår under gränsövervakningsinsatser till sjöss, och därigenom bidra till att säkerställa skyddet för migranter och rädda deras liv.

6. Instrumentet ska också bidra till finansieringen av tekniskt bistånd på initiativ av medlemsstaterna och kommissionen.

Artikel 4

Stödberättigande åtgärder

1. Inom de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av resultatet av den politiska dialog som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 samt i enlighet med målen för det nationella program som anges i artikel 9 i den här förordningen ska instrumentet stödja åtgärder i eller av medlemsstaterna, i synnerhet följande åtgärder:

- a) Infrastruktur, byggnader och system som krävs vid gränsövergångsställen och för övervakning av gränserna mellan gränsövergångsställen, för att förebygga och bekämpa obehörig gränspassage, olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet och för att säkerställa smidiga reseflöden.
- b) Operativ utrustning, transportmedel och kommunikationssystem som krävs för ändamålsenlig och säker gränskontroll och spårning av personer.
- c) It- och kommunikationssystem för effektiv hantering av migrationsströmmar över gränserna, inbegripet investeringar i befintliga och framtida system.
- d) Infrastruktur, byggnader, kommunikations- och it-system samt operativ utrustning som krävs för handläggningen av visumansökningar och konsulärt samarbete, liksom andra åtgärder som syftar till att förbättra servicekvaliteten för dem som ansöker om visum.
- e) Utbildning i användningen av sådan utrustning och sådana system som avses i leden b, c och d och främjande av standarder för kvalitetsstyrning, liksom utbildning av gränskontrolltjänstemän – om så är lämpligt även i tredjeländer – i hur de ska utföra sina arbetsuppgifter för övervakning, rådgivning och kontroll i överensstämmelse med internationell rätt om mänskliga rättigheter, inbegripet identifiering av offer för människohandel och människosmuggling.
- f) Utstationering av sambandsmän för invandringsfrågor och dokumentrådgivare i tredjeländer samt utbyte och utstationering av gränskontrolltjänstemän mellan medlemsstater eller mellan en medlemsstat och ett tredjeland.

g) Studier, utbildning, pilotprojekt och andra åtgärder för ett gradvis införande av ett integrerat förvaltningssystem för de yttre gränserna enligt vad som avses i artikel 3.3, inklusive åtgärder som syftar till att främja myndighetssamarbete antingen inom medlemsstater eller mellan medlemsstater samt åtgärder som rör driftskompatibilitet och harmonisering av gränsförvaltningssystem.

h) Studier, pilotprojekt och åtgärder som syftar till att genomföra rekommendationer, operativa standarder och bästa praxis som följer av det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och unionens organ.

2. Inom de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av resultatet av den politiska dialog som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014, och i enlighet med målen för det nationella program som avses i artikel 9 i den här förordningen, ska instrumentet stödja åtgärder avseende och i tredjeländer, och i synnerhet följande:

a) Informationssystem, verktyg eller utrustning för utbyte av information mellan medlemsstaterna och tredjeländer.

b) Åtgärder som rör det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländer, inklusive gemensamma insatser.

c) Projekt i tredjeländer som syftar till att förbättra övervakningssystemen för att säkerställa samarbete med Eurosur.

d) Studier, seminarier, arbetsgrupper, konferenser, utbildning, utrustning och pilotprojekt för att tillhandahålla särskilda tekniska och operativa sakkunskaper till tredjeländer.

e) Studier, seminarier, arbetsgrupper, konferenser, utbildning, utrustning och pilotprojekt för genomförandet av särskilda rekommendationer, operativa standarder och bästa praxis som följer av det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och unionens organ i tredjeländer.

Kommissionen och medlemsstaterna ska tillsammans med Europeiska utrikestjänsten och i enlighet med artikel 3.5 i förordning (EU) nr 514/2014 säkerställa samordningen av de åtgärder som vidtas i och avseende tredjeländer.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 a är inte stödberättigande vid tillfälliga yttre gränser.

4. Åtgärder i samband med tillfälligt och undantagsmässigt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna enligt vad som avses i kodexen om Schengengränserna är inte stödberättigande.

5. Åtgärder vilkas enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor är inte stödberättigande.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

Artikel 5

Samlade medel och genomförande

1. De samlade medlen för genomförandet av instrumentet ska uppgå till 2 760 miljoner EUR i löpande priser.

2. Europaparlamentet och rådet ska bevilja de årliga anslagen inom den fleråriga budgetramens gränser.

3. De samlade medlen ska genomföras enligt följande:

a) Nationella program, i enlighet med artiklarna 9 och 12.

b) Driftsstöd, inom ramen för de nationella programmen och enligt de villkor som fastställs i artikel 10.

c) Den särskilda transiteringsordningen, i enlighet med artikel 11.

d) Unionsåtgärder, i enlighet med artikel 13.

e) Bistånd i nödsituationer, i enlighet med artikel 14.

f) Genomförande av ett program för inrättande av it-system till stöd för förvaltningen av migrationsströmmar över de yttre gränserna, enligt de villkor som fastställs i artikel 15.

g) Tekniskt bistånd, i enlighet med artikel 16.

4. De budgetmedel som genom instrumentet anslås för unionsåtgärder enligt artikel 13 i den här förordningen, bistånd i nödsituationer enligt artikel 14 i den här förordningen och tekniskt bistånd enligt artikel 16.1 i den här förordningen ska genomföras genom direkt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾, och när så är lämpligt, genom indirekt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

De budgetmedel som anslås för nationella program enligt artikel 9, driftsstöd enligt artikel 10 och den särskilda transiteringsordningens funktion enligt artikel 11 ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 58.1 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

De budgetmedel som anslås för länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket enligt punkt 7 i denna artikel ska genomföras genom indirekt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 c i i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Den eller de metoder som används för genomförandet av budgeten för programmet för utveckling av it-system på grundval av befintliga och/eller nya system ska anges i den relevanta unionslagstiftningsakter som antas.

5. De samlade medlen ska användas enligt följande:

a) 1 551 miljoner EUR för medlemsstaternas nationella program.

b) 791 miljoner EUR för utveckling av it-system, på grundval av befintliga och/eller nya system som stöd för hanteringen av migrationsströmmar över de yttre gränserna, med förbehåll för att de relevanta unionslagstiftningsakterna antas.

Om det beloppet inte har fördelats eller utnyttjats, ska kommissionen genom en delegerad akt i enlighet med artikel 17 omfördela det till en eller flera av de verksamheter som avses i artikel 6.1 b och c och led d i denna punkt. Den delegerade akten ska inbegripa en bedömning av utvecklingen av de relevanta it-systemen, inklusive genomförandet av budgeten och förväntade outnyttjade belopp. Denna omfördelning får ske efter antagandet av de relevanta lagstiftningsakterna eller vid den halvtidsöversyn som avses i artikel 8.

c) 154 miljoner EUR för den särskilda transiteringsordningen.

d) 264 miljoner EUR för unionsinsatser, bistånd i nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ, varav minst 30 % ska användas för unionsinsatser.

6. De samlade medel som finns tillgängliga för instrumentet i enlighet med punkt 1 utgör, tillsammans med de samlade medel som fastställts för förordning (EU) nr 513/2014, finansieringsramen för fonden, och utgör den särskilda referensen, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

7. De länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ska delta i instrumentet i enlighet med denna förordning.

Avtal ska ingås om de finansiella bidrag som dessa länder ska lämna till instrumentet och de kompletterande bestämmelser som behövs för dessa länders deltagande, inbegripet bestämmelser som skyddar unionens ekonomiska intressen och revisionsrättens revisionsbefogenheter.

De finansiella bidragen från dessa länder ska läggas till de samlade medel från unionens budget som avses i punkt 1.

Artikel 6

Medel för stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. 1 551 miljoner EUR ska preliminärt fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

a) 1 276 miljoner EUR enligt vad som anges i bilaga I.

b) 147 miljoner EUR på grundval av resultaten från den mekanism som avses i artikel 7.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

c) Inom ramen för den halvtidsöversyn som avses i artikel 8 och för perioden från och med budgetåret 2018: 128 miljoner EUR, återstoden av de tillgängliga anslagen enligt denna artikel eller ett annat belopp, i enlighet med vad som fastställs i punkt 4, på grundval av resultatet från riskbedömningen och halvtidsöversynen.

2. Varje medlemsstat ska fördela de basbelopp för nationella program som anges i bilaga I på följande sätt:

a) Minst 10 % till åtgärder som avser artikel 9.2 a.

b) Minst 25 % till åtgärder som avser artikel 9.2 b.

c) Minst 5 % till åtgärder som avser artikel 9.2 c, d, e och f.

Medlemsstaterna får avvika från dessa miniminivåer under förutsättning att en förklaring infogas i det nationella programmet till varför en resursfördelning som understiger dessa miniminivåer inte äventyrar uppnåendet av det berörda målet. Denna förklaring ska bedömas av kommissionen i samband med dess godkännande av nationella program enligt vad som avses i artikel 9.2.

3. Medlemsstaterna ska tilldela Eurosur de medel som behövs för att systemet ska kunna fungera väl.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för att justera det preliminära belopp som anges i punkt 1 c i den här artikeln, i syfte att på ett korrekt sätt uppfylla målen enligt instrumentet i fall av oförutsedda eller nya omständigheter och/eller för att säkerställa en ändamålsenlig användning av den finansiering som finns tillgänglig inom ramen för instrumentet.

5. Medlemsstater som ansluter sig till unionen under perioden 2012–2020 ska inte få anslag för nationella program enligt detta instrument, så länge de får anslag från ett tillfälligt unionsinstrument som hjälper de stödmottagande medlemsstaterna att finansiera åtgärder vid de nya yttre gränserna för genomförandet av Schengenregelverket om gränser och visering samt kontrollen vid de yttre gränserna.

Artikel 7

Medel för särskilda åtgärder

1. Medlemsstaterna kan, utöver de anslag som beräknas i enlighet med artikel 6.1 a, få ett ytterligare anslag, förutsatt att detta är öronmärkt som sådant i det nationella programmet och ska användas för de särskilda åtgärder som förtecknas i bilaga II.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 för översynen av de särskilda åtgärder som förtecknas i bilaga II, om det anses lämpligt, även i samband med halvtidsöversynen. På grundval av de nya särskilda åtgärderna kan medlemsstaterna få ett tilläggsbelopp enligt vad som anges i punkt 1 i den här artikeln, om det finns tillgängliga medel.

3. De tilläggsbelopp som fördelas i enlighet med denna artikel ska tilldelas de berörda medlemsstaterna i det enskilda finansieringsbeslutet om godkännande eller översyn av deras nationella program i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 8

Medel inom ramen för halvtidsöversynen

1. I syfte att fördela det belopp som anges i artikel 6.1 c ska kommissionen senast den 1 juni 2017 ta hänsyn till medlemsstaternas bördor i samband med gränsförvaltningen, inklusive söknings- och räddningsverksamhet i situationer som uppstår under gränsövervakningsinsatser till sjöss samt bedömningsrapporter som utarbetas med hjälp av Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism, liksom hotnivåerna vid de yttre gränserna för perioden 2017–2020 och faktorer som påverkade säkerheten vid de yttre gränserna under 2014–2016. Det beloppet ska fördelas mellan medlemsstaterna genom viktning mellan följande kategorier av gränser, med beaktande av punkt 6 i den här artikeln:

a) 45 % för yttre sjögränser.

b) 38 % för yttre landgränser.

c) 17 % för flygplatser.

2. För de yttre sjö- och landgränserna ska beräkningen av beloppet baseras på längden på avsnitten av den yttre gränsen multiplicerat med en hotnivå (minsta, normal, medelhög, hög) för varje gränsavsnitt enligt följande:

- a) Koefficient 0,5 för minsta hotnivå.
- b) Koefficient 1 för normal hotnivå.
- c) Koefficient 3 för medelhög hotnivå.
- d) Koefficient 5 för hög hotnivå.

3. För flygplatser ska anslagen beräknas för varje medlemsstat enligt följande:

- a) 50 % på grundval av det antal personer som passerar de yttre gränserna.
- b) 50 % på grundval av det antal tredjelandsmedborgare som nekas inresa vid de yttre gränserna.

4. I enlighet med Frontex riskbedömningsrapport och i samråd med Frontex, och vid behov även med andra unionsorgan, ska kommissionen fastställa hotnivåer för varje avsnitt av medlemsstaternas yttre gränser för perioden 2017–2020. Hotnivåerna ska baseras på följande faktorer:

- a) Bördan i samband med gränsförvaltningen vid de yttre gränserna.
- b) De faktorer som påverkade säkerheten vid medlemsstaternas yttre gränser under perioden 2014–2016.
- c) Förändringar i unionens politik, till exempel viseringspolitiken.
- d) Möjliga framtida tendenser i fråga om migrationsströmmar och risker för olaglig verksamhet med koppling till irreguljär passage av de yttre gränserna.
- e) Den sannolika politiska, ekonomiska och sociala utvecklingen i tredjeländer, särskilt i grannländerna.

Innan kommissionen utfärdar den rapport där hotnivåerna fastställs ska den föra en diskussion med medlemsstaterna.

5. För fördelningen av medel enligt punkt 1 ska följande gälla:

- a) Den linje mellan de områden som avses i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 866/2004 ⁽¹⁾ ska beaktas, även om den inte utgör någon yttre landgräns så länge som artikel 1 i protokoll nr 10 till Cyperns anslutningsakt från 2003 är tillämplig, men inte sjögränsen norr om den linjen.
- b) Uttrycket *yttre sjögränser* ska definieras som medlemsstaternas yttersta territorialhavsgrens i enlighet med artiklarna 4–16 i Förenta nationernas havsrättskonvention. I fall där det krävs regelbundna insatser över stora avstånd för att förebygga obehörig gränspassage ska uttrycket dock avse den yttre gränsen för områden med hög hotnivå. Dessa yttre gränser ska fastställas med beaktande av de relevanta uppgifter om dessa insatser för perioden 2014–2016 som de berörda medlemsstaterna lämnar in.

6. Dessutom kan medlemsstaterna, efter uppmaning från kommissionen senast den 1 juni 2017, få ett ytterligare anslag, förutsatt att detta är öronmärkt som sådant i programmet och används för särskilda åtgärder som ska fastställas i ljuset av unionens prioriteringar vid den tidpunkten.

7. De tilläggsbelopp som fördelas enligt denna artikel ska tilldelas de berörda medlemsstaterna i ett enskilt finansieringsbeslut om godkännande eller översyn av deras nationella program i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 866/2004 av den 29 april 2004 om en ordning enligt artikel 2 i protokoll nr 10 till anslutningsakten (EUT L 161, 30.4.2004, s. 128).

*Artikel 9***Nationella program**

1. Det nationella program som med beaktande av resultatet av den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 ska utarbetas enligt instrumentet och det som ska utarbetas enligt förordning (EU) nr 513/2014 ska läggas fram för kommissionen som ett samlat nationellt program för fonden i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014.

2. Inom ramen för de nationella program som ska granskas och godkännas av kommissionen i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014 ska medlemsstaterna inom ramen för de mål som avses i artikel 3 i den här förordningen och med beaktande av resultatet av den dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 sträva efter att nå i synnerhet mål från följande förteckning:

- a) Utveckla Eurosur i enlighet med unionsrätten och unionens riktlinjer.
- b) Stödja och utöka den befintliga kapaciteten på nationell nivå när det gäller viseringspolitiken och förvaltningen av de yttre gränserna samt stödja och utöka åtgärder inom området för fri rörlighet som rör förvaltningen av de yttre gränserna, med beaktande av i synnerhet ny teknik och utvecklingen inom och/eller standarder avseende hanteringen av migrationsströmmar.
- c) Stödja den fortsatta utvecklingen av hanteringen av migrationsströmmar med hjälp av medlemsstatens konsulära och andra tjänster i tredjeländer, bland annat genom att inrätta konsulära samarbetsmekanismer i syfte att underlätta lagligt resande i enlighet med unionsrätt eller den berörda medlemsstatens rätt, och förebygga olaglig invandring till unionen.
- d) Stärka en integrerad gränsförvaltning genom provning och införande av nya verktyg, driftskompatibla system samt arbetsmetoder som syftar till att öka informationsutbytet inom medlemsstaten eller förbättra samverkan mellan myndigheter.
- e) Utveckla projekt som syftar till att säkerställa en enhetlig och hög nivå på kontrollen av de yttre gränserna i enlighet med gemensam unionsstandard och att öka driftskompatibiliteten mellan medlemsstaternas gränsförvaltningssystem.
- f) Efter samråd med Frontex stödja åtgärder som syftar till att främja ytterligare harmonisering av gränsförvaltningen och i synnerhet dess tekniska kapacitet, i enlighet med gemensam unionsstandard.
- g) Säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av unionens regelverk om gränskontroller och visering för att komma till rätta med de brister som har konstaterats på unionsnivå, enligt vad som har framkommit inom Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism.
- h) Bygga upp kapaciteten för att möta kommande utmaningar, inbegripet nuvarande och framtida hot och påfrestningar vid de yttre gränserna, med särskild hänsyn till analyser genomförda av relevanta unionsorgan.

3. För att uppnå de mål som avses i punkt 2 får medlemsstaterna inom ramen för sina nationella program stödja åtgärder i och avseende tredjeländer, bland annat genom informationsutbyte och operativt samarbete.

4. Kommissionen ska samråda med Frontex om de utkast till nationella program som medlemsstaterna lämnar in, i synnerhet för den verksamhet som finansieras inom ramen för driftsstödet, i syfte att se till att Frontex uppdrag och medlemsstaternas ansvar för kontroll och övervakning av de yttre gränserna kompletterar varandra och för att säkerställa konsekvens och motverka kostnadsineffektivitet.

*Artikel 10***Driftsstöd enligt medlemsstaternas nationella program**

1. En medlemsstat får använda upp till 40 % av det belopp som anslagits genom instrumentet till sitt nationella program för att finansiera driftsstöd till de myndigheter som är ansvariga för de uppgifter och tjänster som utgör tjänster av allmänt intresse för unionen.

2. Driftsstöd ska beviljas om den berörda medlemsstaten uppfyller följande villkor:

- a) Förenlighet med unionens regelverk om gränser och visering.
- b) Förenlighet med det nationella programmets mål.
- c) Förenlighet med gemensam unionsstandard i syfte att öka samordningen mellan medlemsstaterna och undvika dubbelarbete, splittring och kostnadsineffektivitet i fråga om gränskontroll.

3. I detta syfte ska kommissionen före godkännandet av det nationella programmet bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har angett att de har för avsikt att begära driftsstöd, i förekommande fall med beaktande av Schengen-utvärderingsrapporter.

Kommissionens slutsatser ska bli föremål för diskussion med den berörda medlemsstaten.

Efter diskussionen får kommissionen, för att godkänna budgetstöd inom en medlemsstats nationella program, ställa krav på programplanering och fullbordande av ett antal åtgärder i syfte att säkerställa att villkoren i punkt 2 är helt uppfyllda vid den tidpunkt när budgetstödet lämnas.

4. Driftsstödet ska koncentreras till särskilda uppgifter och/eller tjänster och inriktas på de mål som anges i bilaga III. Det ska innebära full återbetalning av utgifterna för att genomföra de uppgifter och/eller tjänster som fastställs i det nationella programmet, inom de ekonomiska ramar som fastställs i programmet och det tak som anges i punkt 1.

5. Driftsstödet ska bli föremål för övervakning och informationsutbyte mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten i förhållande till utgångsläget i den medlemsstaten, de mål som ska uppnås samt indikatorer för att mäta framstegen.

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa förfaranden för rapportering av tillämpningen av denna bestämmelse och alla andra praktiska arrangemang som ingås mellan medlemsstaterna och kommissionen för att följa denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

Artikel 11

Driftsstöd för den särskilda transiteringsordningen

1. Instrumentet ska ge stöd till kompensation för uteblivna avgifter för transitvisum och ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av dokumentet för förenklad transitering (FTD) och dokumentet för förenklad järnvägstransitering (FRTD) i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003 och förordning (EG) nr 694/2003.

2. De medel som anslagits till Litauen enligt punkt 1 får inte överstiga 154 miljoner EUR för perioden 2014–2020 och ska göras tillgängliga som ytterligare särskilt driftsstöd till Litauen.

3. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 avses med ytterligare kostnader sådana kostnader som direkt följer av de särskilda kraven på att genomföra den särskilda transiteringsordningen och som inte uppstår till följd av utfärdandet av transitvisum eller visering för andra ändamål.

Följande typer av ytterligare kostnader ska berättiga till finansiering:

- a) Investeringar i infrastruktur.
- b) Utbildning av personal som genomför den särskilda transiteringsordningen.
- c) Ytterligare driftskostnader, inbegripet löner till personal som specifikt genomför den särskilda transiteringsordningen.
- 4. De uteblivna avgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska beräknas på grundval av avgiftsnivåerna för visering och den avgiftsfrihet vid visering som fastställs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar till medborgare i Europeiska unionen och Ryska federationen ⁽¹⁾, inom den budgetram som anges i punkt 2 i denna artikel.

⁽¹⁾ EUT L 129, 17.5.2007, s. 27.

5. Kommissionen och Litauen ska se över tillämpningen av denna artikel vid ändringar som har en inverkan på den särskilda transiteringsordningen och/eller dess funktion.
6. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa förfaranden för rapportering om tillämpningen av denna bestämmelse och eventuella finansiella och andra praktiska arrangemang mellan Litauen och kommissionen i syfte att följa denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.
7. För att se till att den särskilda transiteringsordningen fungerar smidigt får kommissionen ha specifika arrangemang för mellanliggande betalningar med avvikelse från bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 12

Programplanering i linje med resultaten från Schengens utvärderings- och övervakningsmekanism

Efter antagandet av en Schengenutvärderingsrapport i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 ska den berörda medlemsstaten, tillsammans med kommissionen och Frontex, undersöka hur man bör ta itu med slutsatserna, däribland eventuella brister, och genomföra rekommendationerna inom ramen för sitt nationella program.

Vid behov ska den berörda medlemsstaten se över sitt nationella program i enlighet med artikel 14.9 i förordning (EU) nr 514/2014 för att beakta dessa slutsatser och rekommendationer.

Finansieringen av korrigerande åtgärder ska prioriteras. I dialog med kommissionen och Frontex ska den berörda medlemsstaten omfördela medel inom sitt program, även de medel som programplanerats för driftsstöd, och/eller införa eller ändra åtgärder som syftar till att avhjälpa bristerna enligt slutsatserna och rekommendationerna i Schengenutvärderingsrapporten.

Artikel 13

Unionsåtgärder

1. På kommissionens initiativ får instrumentet användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av särskilt intresse för unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*) i samband med de allmänna, särskilda och operativa mål som avses i artikel 3.
2. För att berättiga till stöd ska unionsåtgärderna i synnerhet eftersträva följande mål:
 - a) Stödja förberedande, övervakande, administrativ och teknisk verksamhet som krävs för att genomföra politiken för yttre gränser och visering, inbegripet att stärka förvaltningen av Schengenområdet genom att utveckla och genomföra den utvärderingsmekanism som inrättats genom förordning (EU) nr 1053/2013 för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och kodexen om Schengengränserna, i synnerhet utgifter för tjänsteresor för experter från kommissionen och medlemsstaterna som deltar i platsbesök.
 - b) Förbättra kunskapen om och förståelsen av situationen i medlemsstaterna och i tredjeländer genom analys, utvärdering och nära bevakning av politiken.
 - c) Stödja utvecklingen av statistiska verktyg, däribland gemensamma statistiska verktyg, metoder och gemensamma indikatorer.
 - d) Stödja och övervaka genomförandet av unionsrätten och unionens politiska mål i medlemsstaterna och utvärdera deras genomslagskraft och inverkan, även med avseende på respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna när det gäller instrumentets räckvidd.
 - e) Främja nätverkande, ömsesidigt lärande, kartläggning och spridning av bästa praxis samt innovativa tillvägagångssätt bland olika aktörer på unionsnivå.
 - f) Främja projekt som syftar till harmonisering av och driftskompatibilitet för gränsförvaltningsrelaterade åtgärder i enlighet med gemensam unionsstandard, i syfte att utveckla ett integrerat europeiskt gränsförvaltningssystem.
 - g) Öka medvetenheten om unionens politik och mål bland aktörerna och allmänheten, bland annat genom information utåt om unionens politiska prioriteringar.
 - h) Öka de europeiska nätverkens förmåga att bedöma, främja, stödja och vidareutveckla unionens politik och mål.

- i) Stödja särskilt innovativa projekt för att utveckla nya metoder och/eller tekniker som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera forskningsprojekt.
 - j) Stödja åtgärder i eller avseende tredjeländer enligt vad som avses i artikel 4.2.
3. Unionsåtgärder ska genomföras i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 14

Bistånd i nödsituationer

1. Genom instrumentet ska ekonomiskt stöd ges för att hantera brådskande och särskilda behov i händelse av en nödsituation enligt definitionen i artikel 2 f.
2. Bistånd i nödsituationer ska genomföras i enlighet med artiklarna 6 och 7 i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 15

Inrättande av ett program för utveckling av it-system

Programmet för utveckling av it-system på grundval av befintliga och/eller nya system ska genomföras förutsatt att unionslagstiftningsakter antas för att definiera dessa it-system och deras kommunikationsinfrastruktur, i synnerhet med målet att förbättra förvaltningen och kontrollen av reseflödena vid de yttre gränserna genom att stärka kontrollerna, samtidigt som gränspassagen påskyndas för reguljära resenärer. Där så är lämpligt ska synergier med befintliga it-system eftersträvas i syfte att undvika dubbla utgifter.

Fördelningen av det belopp som avses i artikel 5.5 b ska göras antingen i de relevanta unionsrättsakterna eller, efter antagandet av de lagstiftningsakterna, genom en delegerad akt i enlighet med artikel 17.

Kommissionen ska när så är lämpligt, dock minst en gång om året, underrätta Europaparlamentet och rådet om framstegen i utvecklingen av dessa it-system.

Artikel 16

Tekniskt bistånd

1. På kommissionens initiativ och/eller för dess räkning får bidrag på upp till 1,7 miljoner EUR per år betalas ut från instrumentet för tekniskt bistånd till fonden i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 514/2014.
2. På en medlemsstats initiativ får verksamhet för tekniskt bistånd finansieras genom instrumentet i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 514/2014. Det belopp som avsätts för tekniskt bistånd för perioden 2014–2020 får inte överstiga summan av 5 % av det totala belopp som tilldelats en medlemsstat plus 500 000 EUR.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen på de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.5 b, 6.4, 7.2 och 15 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den 21 maj 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av sjuårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med en period på tre år, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av sjuårsperioden.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.5 b, 6.4, 7.2 och 15 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 5.5 b, 6.4, 7.2 och 15 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet, inrättad genom artikel 59.1 i förordning (EU) nr 514/2014.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 19

Tillämplighet av förordning (EU) nr 514/2014

Bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 ska vara tillämpliga på instrumentet.

Artikel 20

Upphävande

Beslut nr 574/2007/EG ska upphöra att gälla med verkan från den 1 januari 2014.

Artikel 21

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka vare sig fullföljande eller ändring, inklusive hel eller partiell indragning, av projekt och årliga program till dess att de har slutförts eller av det ekonomiska stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av beslut nr 574/2007/EG eller någon annan lagstiftning som är tillämplig på det stödet den 31 december 2013.

2. När beslut antas om medfinansiering inom ramen för instrumentet ska kommissionen beakta åtgärder som antagits på grundval av beslut nr 574/2007/EG före den 20 maj 2014 och som har ekonomiska återverkningar under den period som omfattas av medfinansieringen.

3. Belopp som anslagits till medfinansiering vilka kommissionen godkänt mellan den 1 januari 2011 och den 31 december 2014, och för vilka kommissionen inte har mottagit de handlingar som krävs för avslutande av åtgärderna senast den dag då slutrapporten ska vara inlämnad, ska automatiskt återtas av kommissionen senast den 31 december 2017, och felaktigt utbetalade belopp ska återbetalas.

4. Belopp som avser åtgärder som har skjutits upp till följd av rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden med uppskjutande verkan ska inte beaktas vid beräkningen av det belopp som automatiskt ska återtas.

5. Senast den 30 juni 2015 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en utvärderingsrapport om resultatet och verkan av de åtgärder som medfinansierats inom ramen för beslut nr 574/2007/EG för perioden 2011–2013.

6. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna efterhandsutvärderingsrapporten enligt beslut nr 574/2007/EG för perioden 2011–2013.

Artikel 22

Översyn

På grundval av ett förslag från kommissionen ska Europaparlamentet och rådet se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

*Artikel 23***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

Belopp som utgör grunden för medlemsstaternas nationella program (i EUR)

Medlemsstat/ associerad stat	Minsta belopp	Fast andel fördelad på grundval av genomsnittet 2010–2012	Procentandel 2010–2012 med Kroatien	TOTALT
AT	5 000 000	9 162 727	0,828 %	14 162 727
BE	5 000 000	12 519 321	1,131 %	17 519 321
BG	5 000 000	35 366 130	3,196 %	40 366 130
CH	5 000 000	13 920 284	1,258 %	18 920 284
CY	15 000 000	19 507 030	1,763 %	34 507 030
CZ	5 000 000	9 381 484	0,848 %	14 381 484
DE	5 000 000	46 753 437	4,225 %	51 753 437
DK	5 000 000	5 322 133	0,481 %	10 322 133
EE	5 000 000	16 781 752	1,516 %	21 781 752
ES	5 000 000	190 366 875	17,201 %	195 366 875
FI	5 000 000	31 934 528	2,886 %	36 934 528
FR	5 000 000	79 999 342	7,229 %	84 999 342
GR	5 000 000	161 814 388	14,621 %	166 814 388
HR	4 285 714	31 324 057	2,830 %	35 609 771
HU	5 000 000	35 829 197	3,237 %	40 829 197
IE				
IS	5 000 000	326 980	0,030 %	5 326 980
IT	5 000 000	151 306 897	13,672 %	156 306 897
LI	5 000 000	0	0,000 %	5 000 000
LT	5 000 000	19 704 873	1,780 %	24 704 873
LU	5 000 000	400 129	0,036 %	5 400 129
LV	5 000 000	10 521 704	0,951 %	15 521 704
MT	15 000 000	38 098 597	3,442 %	53 098 597
NL	5 000 000	25 609 543	2,314 %	30 609 543
NO	5 000 000	9 317 819	0,842 %	14 317 819
PL	5 000 000	44 113 133	3,986 %	49 113 133
PT	5 000 000	13 900 023	1,256 %	18 900 023
RO	5 000 000	56 151 568	5,074 %	61 151 568

Medlemsstat/ associerad stat	Minsta belopp	Fast andel fördelad på grundval av genomsnittet 2010–2012	Procentandel 2010–2012 med Kroatien	TOTALT
SE	5 000 000	6 518 706	0,589 %	11 518 706
SI	5 000 000	25 669 103	2,319 %	30 669 103
SK	5 000 000	5 092 525	0,460 %	10 092 525
UK				
TOTALT	169 285 714	1 106 714 286	100,00 %	1 276 000 000

*BILAGA II***Förteckning över särskilda åtgärder**

1. Inrättande av mekanismer för konsulärt samarbete mellan minst två medlemsstater vilket leder till skalfördelar i samband med behandlingen av ansökningar om och utfärdande av visum vid konsulat i enlighet med de principer om samarbete som fastställs i viseringskodexen, inbegripet gemensamma ansökningscentrum.
 2. Inköp av transportmedel och operativ utrustning som anses behövas för utplacering under gemensamma insatser av Frontex och som ska ställas till Frontex förfogande i enlighet med artikel 7.5 andra och tredje stycket i förordning (EG) nr 2007/2004.
-

BILAGA III

Mål för driftsstöd inom ramen för de nationella programmen

Mål 1: Främja utvecklingen och genomförandet av strategier som säkerställer att det inte förekommer någon kontroll av personer – oavsett medborgarskap – när dessa passerar de inre gränserna, och säkerställer personkontroller och en effektiv övervakning vid passage av de yttre gränserna.

- Verksamhet
- Personalkostnader, inklusive utbildningskostnader
- Kostnader för underhåll och reparationer
- Uppgradering/utbyte av utrustning
- Fast egendom (avskrivningar, renovering)

Mål 2: Främja utvecklingen och genomförandet av den gemensamma politiken för visum och andra uppehållstillstånd för kortare tid, inbegripet konsulärt samarbete.

- Verksamhet
- Personalkostnader, inklusive utbildningskostnader
- Kostnader för underhåll och reparationer
- Uppgradering/utbyte av utrustning
- Fast egendom (avskrivningar, renovering)

Mål 3: Inrätta och ombesörja driften av säkra it-system, deras kommunikationsinfrastruktur och utrustning som stöd för hanteringen av migrationsströmmar över unionens yttre gränser, bland annat övervakning.

- Operativ förvaltning av SIS, VIS och nya system som ska inrättas
 - Personalkostnader, inklusive utbildningskostnader
 - Kostnader för underhåll och reparationer
 - Kommunikationsinfrastruktur och säkerhets- och uppgiftsskyddsrelaterade frågor
 - Uppgradering/utbyte av utrustning
 - Hyra av säkra lokaler och/eller renovering
-

BILAGA IV

Förteckning över gemensamma indikatorer för mätning av de särskilda målen

- a) Stödja en gemensam viseringspolitik för att underlätta lagligt resande, säkerställa likabehandling av tredjelandsmedborgare och bekämpa olaglig invandring:

- i) Det antal aktiviteter för konsulärt samarbete som utvecklats med hjälp av instrumentet.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

- samlokalisering,
- gemensamma ansökningscentrum,
- representationer,
- övriga.

- ii) Det antal anställda som utbildas och det antal kurser om aspekter av den gemensamma viseringspolitiken som hållits med hjälp av instrumentet.

- iii) Det antal specialisttjänster i tredjeländer som får stöd från instrumentet.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

- sambandsmän för invandringsfrågor,
- övriga.

- iv) Den andel och det antal konsulat som utvecklats eller uppgraderas med hjälp av instrumentet, av det totala antalet konsulat.

- b) Stödja gränsförvaltningen, bland annat genom utbyte av information medlemsstaterna emellan och mellan medlemsstaterna och Frontex, för att säkerställa dels en hög skyddsnivå vid de yttre gränserna, bland annat genom att bekämpa olaglig invandring, dels en smidig passage av de yttre gränserna i enlighet med Schengenregelverket:

- i) Det antal anställda som utbildas och det antal kurser om aspekter av gränsförvaltningen som hållits med hjälp av instrumentet.

- ii) Det antal infrastrukturer och medel för gränskontroll (kontroller och övervakning) som utvecklats eller uppgraderats med hjälp av instrumentet.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

- infrastruktur,
- luftfartygs-, fordons- och fartygsbestånd (luft-, mark-, sjögränser),
- utrustning,
- övriga.

- iii) Det antal gränspassager vid de yttre gränserna genom automatiska in- och utresekontrollspärrar, jämfört med det totala antalet gränspassager, som får stöd från instrumentet.
- iv) Det antal nationella infrastrukturer för gränsövervakning som inrättats/vidareutvecklas inom ramen för Eurosur.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

- nationella samordningscentraler,
- regionala samordningscentraler,
- lokala samordningscentraler,
- andra typer av samordningscentraler.

- v) Det antal tillbud som medlemsstaterna anmält till den europeiska situationsanalysen.

Med avseende på de årliga rapporter om genomförandet som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp i ytterligare underkategorier såsom

- olaglig invandring, inbegripet tillbud som är förknippande med en fara för migranternas liv,
 - gränsöverskridande brottslighet,
 - krissituationer.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 516/2014**av den 16 april 2014****om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 79.2 och 79.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionens målsättning att utgöra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa bör förverkligas bl.a. genom åtgärder för att utforma en gemensam asyl- och invandringspolitik, som bygger på solidaritet mellan medlemsstaterna och rättvisa gentemot tredjeländer och deras medborgare. Europeiska rådet konstaterade vid sitt möte den 2 december 2009 att de ekonomiska resurserna inom unionen bör göras alltmer flexibla och samordnade, både i fråga om målsättning och tillämplighet, för att stödja politikutvecklingen inom asyl- och migrationsområdet.
- (2) Som ett bidrag till utvecklingen av unionens gemensamma asyl- och invandringspolitik och förstärkningen av området med frihet, säkerhet och rättvisa, mot bakgrund av principerna om solidaritet och ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna och samarbete med tredjeländer, är syftet med denna förordning att inrätta asyl-, migrations- och integrationsfonden (nedan kallad *fonden*).
- (3) Fonden bör återspegla behovet av ökad flexibilitet och förenkling samtidigt som kraven på förutsägbarhet upprätthålls och en rättvis och transparent fördelning av resurserna säkerställs så att de allmänna och särskilda mål som fastställs i denna förordning kan uppnås.
- (4) Att åtgärder ska vara effektiva och utgifter utnyttjas optimalt utgör vägledande principer vid fondens genomförande. Dessutom bör fonden genomföras på ett sätt som är så ändamålsenligt och användarvänligt som möjligt.
- (5) Den nya strukturen med två pelare för finansiering inom området inrikes frågor bör bidra till förenkling, rationalisering, konsolidering och öppenhet i finansieringen inom det området. Synergier, konsekvens och komplementaritet mellan olika fonder och program bör eftersträvas, också när det gäller fördelning av medel för gemensamma mål. Varje överlappning mellan olika finansieringsinstrument bör dock undvikas.
- (6) Genom fonden bör en flexibel ram skapas för att ge medlemsstaterna möjlighet att ta emot ekonomiska resurser inom ramen för sina nationella program för stöd till de politikområden som omfattas av denna fond i enlighet med deras specifika situation och behov och med hänsyn till de allmänna och särskilda målen för fonden där det ekonomiska stödet blir mest effektivt och ändamålsenligt.
- (7) Fonden bör ge uttryck för solidaritetsprincipen genom ekonomiskt stöd till medlemsstaterna. Den bör främja en effektiv hantering av migrationsströmmar till unionen på de områden där unionen tillför största möjliga mervärde, särskilt genom att fördela ansvaret mellan medlemsstaterna och genom att dela ansvaret och stärka samarbetet med tredjeländer.

⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 108.⁽²⁾ EUT C 277, 13.9.2012, s. 23.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

- (8) För att bidra till att det allmänna målet för denna fond uppnås bör medlemsstaterna säkerställa att deras nationella program inbegriper insatser som främjar de särskilda målen för denna förordning och att det genom fördelningen av resurser mellan målen säkerställs att målen kan uppnås. I det sällsynta fall då en medlemsstat önskar avvika från de lägsta procentsatser som fastställs i denna förordning bör medlemsstaten i fråga tillhandahålla en detaljerad motivering inom ramen för sitt nationella program.
- (9) För att säkerställa en enhetlig asylpolitik av hög kvalitet och bättre normer för internationellt skydd bör fonden bidra till att det gemensamma europeiska asylsystemet fungerar effektivt genom att vidta åtgärder som avser politik, lagstiftning och kapacitetsuppbyggnad, i samarbete med medlemsstater, unionsbyråer och tredjeländer.
- (10) Det är lämpligt att stödja och förstärka medlemsstaternas insatser för att fullständigt och korrekt genomföra unionsregelverket om asyl, särskilt när det gäller att ge lämpliga mottagandevillkor till fördrivna personer och till personer som ansöker om eller är i behov av internationellt skydd, att korrekt fastställa status i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾, att tillämpa rättvisa och effektiva asylförfaranden och att främja bästa praxis på asylområdet, för att skydda rättigheterna för personer som behöver internationellt skydd och för att medlemsstaternas asylsystem ska kunna fungera effektivt.
- (11) Fonden bör erbjuda lämpligt stöd till medlemsstaternas gemensamma ansträngningar att fastställa, dela och främja goda arbetsmetoder och upprätta effektiva samarbetsformer för att höja kvaliteten på beslutsfattandet inom ramen för det gemensamma europeiska asylsystemet.
- (12) Denna fond bör komplettera och stärka verksamheten vid Europeiska stödkontoret för asylfrågor (nedan kallat Easo), som inrättades genom Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 439/2010 ⁽²⁾ i syfte att samordna det praktiska samarbetet mellan medlemsstaterna i asylfrågor, stödja medlemsstater vars asylsystem är utsatta för särskilt tryck samt bidra till ett bättre genomförande av det gemensamma europeiska asylsystemet. Kommissionen får utnyttja den möjlighet som erbjuds i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ att anförtro Easo genomförandet av specifika, tillfälliga, uppgifter, såsom samordningen av medlemsstaternas åtgärder för vidarebosättning i enlighet med förordning (EU) nr 439/2010.
- (13) Fonden bör stödja unionens och medlemsstaternas ansträngningar för att förbättra medlemsstaternas kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera sin asylpolitik mot bakgrund av deras skyldigheter enligt gällande unionsrätt.
- (14) Fonden bör stödja medlemsstaternas ansträngningar för att ge tillgång till internationellt skydd och en varaktig lösning på sina territorier för flyktingar och fördrivna personer som FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) anser är berättigade till vidarebosättning. Det rör sig bland annat om att bedöma vidarebosättningsbehoven och överföra berörda personer till sina territorier i syfte att bevilja dem en säker rättslig ställning och främja en effektiv integration.
- (15) Fonden bör också stödja nya koncept rörande tillgången till asylförfaranden på ett säkrare sätt, med särskild inriktning på de viktigaste transitländerna, till exempel skyddsprogram för särskilda grupper eller vissa förfaranden för granskning av asylansökningar.
- (16) Det ligger i fondens karaktär att den bör kunna stödja frivilliga insatser för att dela på bördorna som medlemsstater enats om och som innebär överföring av personer som beviljats internationellt skydd, samt av personer som ansökt om internationellt skydd, från en medlemsstat till en annan.
- (17) Partnerskap och samarbete med tredjeländer för att säkerställa en lämplig hantering av inflödet av personer som ansöker om asyl eller andra former av internationellt skydd är en viktig del av unionens asylpolitik. För att ge tillgång till internationellt skydd och hållbara lösningar på ett så tidigt stadium som möjligt, även inom ramen för regionala skyddsprogram, bör vidarebosättning ingå som ett betydande unionsinslag i fonden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehålllet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 av den 19 maj 2010 om inrättande av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor (EUT L 132, 29.5.2010, s. 11).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (18) För att förbättra och förstärka integrationsprocessen i de europeiska samhällena bör fonden underlätta laglig migration till unionen i enlighet med de ekonomiska och sociala behoven i medlemsstaterna. Den bör göra det möjligt att börja förbereda integrationsprocessen redan i ursprungslandet för den tredjelandsmedborgare som kommer till unionen.
- (19) För att vara effektiv och skapa största möjliga mervärde bör fonden tillämpa en mer målinriktad ansats och stödja konsekventa strategier för att vid behov främja integration av tredjelandsmedborgare på nationell, lokal och/eller regional nivå. Dessa strategier bör i första hand genomföras av lokala eller regionala myndigheter och icke-statliga aktörer, men får även genomföras av nationella myndigheter, framför allt om en medlemsstats administrativa organisation så kräver eller när, i en medlemsstat, integrationsåtgärder ryms inom en befogenhet som delas mellan staten och den decentraliserade administrationen. De genomförande organisationerna bör bland en rad möjliga åtgärder kunna välja dem som passar bäst för deras speciella situation.
- (20) Fondens genomförande bör överensstämma med unionens gemensamma grundprinciper om integration, såsom dessa närmare anges i det gemensamma integrationsprogrammet.
- (21) För att åstadkomma en övergripande integrationsstrategi bör integrationsåtgärderna också vara tillämpliga på personer som beviljats internationellt skydd, med beaktande av särdragen hos dessa målgrupper. Om integrationsåtgärder kombineras med mottagande, bör åtgärderna i lämpliga fall även kunna stå öppna för personer som ansöker om internationellt skydd.
- (22) För att säkerställa konsekvens i unionens insatser för integrationen av tredjelandsmedborgare bör åtgärder som får stöd genom fonden vara specifika och komplettera de åtgärder som finansieras via Europeiska socialfonden. I detta sammanhang bör det fastställas att medlemsstaternas myndigheter med ansvar för genomförandet av fonden ska upprätta mekanismer för samarbete och samordning med de myndigheter som medlemsstaterna har utsett för att förvalta insatserna inom ramen för Europeiska socialfonden.
- (23) Av praktiska skäl får vissa åtgärder avse en grupp människor som kan behandlas mer effektivt som helhet, utan åtskillnad mellan medlemmarna i gruppen. Det är därför lämpligt att de medlemsstater som så önskar ges möjlighet att i sina nationella program föreskriva att integrationsåtgärder i den utsträckning det krävs för ett ändamålsenligt genomförande av sådana åtgärder får omfatta mycket nära släktingar till tredjelandsmedborgare. Begreppet *mycket nära släkting* skulle kunna förstås som om det avser makar/partner och andra personer med direkta familjeband i ned- eller uppstigande led till den tredjelandsmedborgare som är föremål för integrationsåtgärder och som annars inte skulle omfattas av fondens tillämpningsområde.
- (24) Fonden bör stödja medlemsstaterna när det gäller att utforma strategier för att organisera laglig invandring och stärka kapaciteten att mer generellt utveckla, genomföra, övervaka och utvärdera alla invandrings- och integrationsstrategier för tredjelandsmedborgare, även unionsrättsakter. Fonden bör också stödja informationsutbyte, spridning av bästa praxis och samarbete mellan olika förvaltningsenheter och mellan medlemsstater.
- (25) Unionen bör fortsätta att utvidga användningen av partnerskap för rörlighet som den viktigaste ramen för ett strategiskt, övergripande och långsiktigt samarbete om migrationshantering med tredjeländer. Fonden bör stödja sådan verksamhet i unionen eller i tredjeländer inom ramen för partnerskap för mobilitet vars syfte är att tillgodose unionens behov och prioriteringar, särskilt åtgärder som säkrar kontinuitet i finansieringen både i unionen och i tredjeländer.
- (26) Man bör fortsätta att stödja och uppmuntra medlemsstaternas ansträngningar för att förbättra alla aspekter av hanteringen av återvändandet av tredjelandsmedborgare, i syfte att stödja ett kontinuerligt, rättvist och effektivt genomförande av gemensamma normer för återvändande, särskilt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁽¹⁾. Fonden bör främja utarbetandet av återvändandestrategier på nationell nivå enligt principen om integrerad hantering av återvändande och även åtgärder för att genomföra dessa strategier effektivt i tredjeländer.
- (27) När det gäller frivilligt återvändande, även för personer som önskar återvända även om de inte är skyldiga att lämna territoriet, bör särskilda incitament som förmånsbehandling i form av ökat bistånd i samband med återvändandet övervägas. Denna typ av frivilligt återvändande ligger i de återvändandes intresse, och även i myndigheternas med avseende på dess kostnadseffektivitet. Medlemsstaterna bör uppmanas att i första hand använda sig av frivilligt återvändande.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (28) Ur politisk synvinkel är emellertid frivilligt återvändande och påtvingat återvändande två åtgärder som är kopplade till och förstärker varandra, medlemsstaterna bör därför uppmuntras att inom ramen för sin hantering av återvändande se till att dessa båda metoder bättre kompletterar varandra. Det föreligger ett behov av att genomföra avlägsnanden för att värna om integriteten i såväl unionens invandrings- och asylopolitik som medlemsstaternas invandrings- och asylsystem. Möjligheten till avlägsnande är således en förutsättning för att politiken inte ska undergrävas och för att stärka rättsstatsprincipen, vilken i sig är avgörande för upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Fonden bör därför stödja medlemsstaternas åtgärder för att underlätta avlägsnanden, i tillämpliga fall i enlighet med normer som fastställs i unionsrätten, och med full respekt för de återvändandes grundläggande rättigheter och värdighet.
- (29) Det är viktigt att fonden stödjer särskilda åtgärder för de återvändande i det land till vilket de återvänder för att se till att de verkligen återvänder till sin hemstad eller hemregion under godtagbara förhållanden och för att stödja deras långsiktiga återanpassning i samhället där.
- (30) Unionens återtagandeavtal är en viktig del av dess återvändandepolitik och ett centralt redskap för en effektiv hantering av migrationsströmmar, eftersom de underlättar ett snabbt återvändande för irreguljära migranter. Dessa avtal är en viktig del av ramen för dialog och samarbete med de tredjeländer som är ursprungs- eller transitländer för irreguljära migranter, och deras genomförande i tredjeländerna bör stödjas eftersom det gynnar effektiviteten i återvändandestrategierna på nationell nivå och unionsnivå.
- (31) Fonden bör komplettera och förstärka verksamheten vid Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser, som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 2007/2004 ⁽¹⁾, som bland annat har till uppgift att tillhandahålla nödvändigt stöd till medlemsstaterna för att organisera gemensamma insatser för återvändande och fastställande av de bästa metoderna för att skaffa fram resehandlingar och återsända tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium och att hjälpa medlemsstaterna under omständigheter som kräver ökat tekniskt och operativt bistånd vid de yttre gränserna, varvid hänsyn tas till att det i vissa situationer kan gälla humanitära nödsituationer och sjöräddning.
- (32) Utöver det stöd till återvändande som föreskrivs i denna förordning bör fonden också stödja andra åtgärder för att bekämpa olaglig invandring eller kringgående av befintliga regler för laglig migration, och därigenom värna om integriteten i medlemsstaternas invandringssystem.
- (33) Fonden bör genomföras med fullt iakttagande av de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättigheterna i relevanta internationella instrument, inbegripet relevanta rättsfall i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Stödberättigande åtgärder bör ta hänsyn till den strategi för skydd av migranter, flyktingar och asylsökande som utgår från de mänskliga rättigheterna och bör i synnerhet säkerställa att särskild uppmärksamhet ägnas åt och särskilt utformade åtgärder tillhandahålls för den särskilda situationen för utsatta personer, särskilt kvinnor, ensamkommande barn och andra utsatta barn.
- (34) Begreppen *utsatta personer* och *familjemedlemmar* definieras på olika sätt i olika rättsakter som har relevans för denna förordning. De bör förstås i den betydelse som avses i den berörda rättsakten med beaktande av det sammanhang i vilket de används. När det gäller vidarebosättning bör medlemsstater som tar emot personer för vidarebosättning nära samråda med UNHCR om begreppet *familjemedlemmar* i deras praxis för vidarebosättning och faktiska vidarebosättningsförfaranden.
- (35) De åtgärder för och med anknytning till tredjeländer som finansieras genom fonden bör antas i samverkan och samordning med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens externa biståndsinstrument, såväl geografiska som tematiska. Vid genomförandet av dessa åtgärder eftersträvas framför allt fullständig överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. Åtgärderna bör inte syfta till att stödja åtgärder som är direkt utvecklingsinriktade och de bör vid behov komplettera det finansiella stöd som ges genom instrument för bistånd till tredjeländer. Principen om konsekvens i utvecklingspolitiken i enlighet med punkt 35 i det europeiska samförståndet om utveckling bör respekteras. Det är också viktigt att se till att genomförandet av katastrofbistånd är förenligt med och, i förekommande fall, kompletterar unionens humanitära politik samt respekterar de humanitära principer som fastställs i det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd.
- (36) En stor del av de tillgängliga medlen inom fonden bör tilldelas i proportion till det ansvar som varje medlemsstat bär genom sina insatser för att hantera migrationsströmmar på grundval av objektiva kriterier. I detta syfte bör den

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

senaste tillgängliga statistiken insamlad av Eurostat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ⁽¹⁾ om migrationsströmmar användas, t.ex. antalet första asylansökningar, antalet positiva beslut om flyktingstatus eller subsidiärt skydd, antalet vidarebosatta flyktingar, antalet lagligen bosatta tredjelandsmedborgare, antalet tredjelandsmedborgare som av en medlemsstat beviljats uppehållstillstånd, antalet återvändandebeslut som utfärdats av nationella myndigheter samt antalet verkställda återvändanden.

- (37) Medlemsstaternas tilldelning av grundbelopp fastställs i denna förordning. Grundbeloppet består av ett minimibelopp och ett belopp beräknat på grundval av genomsnittet av tilldelningen 2011, 2012 och 2013 för varje medlemsstat inom ramen för Europeiska flyktingfonden inrättad genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG ⁽²⁾, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare inrättad genom rådets beslut 2007/435/EG ⁽³⁾ och Europeiska återvändandefonden inrättad genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 575/2007/EG ⁽⁴⁾. Beräkningen av tilldelningarna gjordes i enlighet med de fördelningskriterier som föreskrivs i beslut nr 573/2007/EG, beslut 2007/435/EG och beslut nr 575/2007/EG. Mot bakgrund av Europeiska rådets slutsatser av den 7–8 februari 2013, där det betonades att särskild vikt kommer att fästas vid ösamhällen som står inför oproportionerligt stora migrationsutmaningar, är det lämpligt att öka minimibeloppen för Cypern och Malta.
- (38) Vid sidan av det belopp som tilldelas varje medlemsstat på grundval av den senaste tillgängliga statistiken bör dessutom en del av de tillgängliga medlen inom fonden anslås för genomförande av specifika åtgärder som kräver samarbete mellan medlemsstaterna och skapar ett avsevärt mervärde för unionen, samt för genomförande av ett vidarebosättningsprogram för unionen och överföringen av personer som beviljats internationellt skydd från en medlemsstat till en annan.
- (39) För detta ändamål bör förordningen innehålla en förteckning över specifika åtgärder för vilka stöd från fonden kan beviljas. Ytterligare belopp bör tilldelas de medlemsstater som gör ett åtagande att genomföra sådana åtgärder.
- (40) Mot bakgrund av att ett vidarebosättningsprogram för EU håller på att införas bör fonden lämna riktat stöd i form av ekonomiska incitament (schablonbelopp) för varje person som vidarebosätts. Kommissionen bör, i samarbete med Easo, och inom ramen för sina befogenheter, övervaka det faktiska genomförandet av vidarebosättningsåtgärder som får stöd genom fonden.
- (41) För att öka effekterna av unionens vidarebosättningsåtgärder för att erbjuda skydd åt personer som är i behov av internationellt skydd och maximera vidarebosättningsens strategiska betydelse genom att bättre avgränsa de personer som är i störst behov av vidarebosättning, bör gemensamma prioriteringar för vidarebosättning fastställas på unionsnivå. Dessa gemensamma prioriteringar bör ändras bara om det är klart motiverat eller mot bakgrund av rekommendationer från UNHCR på grundval av de allmänna kategorier som anges i denna förordning.
- (42) Vissa kategorier av särskilt sårbara personer i behov av internationellt skydd bör alltid omfattas av unionens gemensamma prioriteringar för vidarebosättning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet "Solidaritet och hantering av migrationsströmmar" och om upphävande av rådets beslut 2004/904/EG (EUT L 144, 6.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut 2007/435/EG av den 25 juni 2007 om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet "Solidaritet och hantering av migrationsströmmar" (EUT L 168, 28.6.2007, s. 18).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 575/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet "Solidaritet och hantering av migrationsströmmar" (EUT L 144, 6.6.2007, s. 45).

- (43) Mot bakgrund av behoven av vidarebosättning enligt unionens gemensamma prioriteringar för vidarebosättning, bör ytterligare ekonomiskt incitament tillhandahållas för vidarebosättning av personer med avseende på särskilda geografiska regioner eller nationaliteter eller särskilda kategorier av personer där vidarebosättning fastställs som det lämpligaste sättet att tillgodose deras särskilda behov.
- (44) För att främja solidaritet och en bättre ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, särskilt med de medlemsstater som påverkas mest av asylströmmar bör det även inrättas en liknande mekanism med ekonomiska incitament för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan. En sådan mekanism bör minska trycket på medlemsstater som tar emot ett större antal asylsökande och personer som åtnjuter internationellt skydd, i absoluta såväl som i relativa termer.
- (45) Stödet från fonden blir mer effektivt och skapar större mervärde om man i förordningen fastställer ett begränsat antal obligatoriska mål som varje medlemsstat bör eftersträva vid utarbetandet av sina program och med beaktande av medlemsstatens särskilda situation och behov.
- (46) För att öka solidariteten är det viktigt att fonden, i samordning och samverkan med det humanitära bistånd som förvaltas av kommissionen i förekommande fall, kan lämna ytterligare stöd vid nödsituationer med ett högt migrationsstryck i medlemsstater eller tredjeländer eller vid massiv tillströmning av fördrivna personer i enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG ⁽¹⁾. Stöd vid nödsituationer bör även omfatta stöd till tillfälliga humanitära inreseprogram som syftar till att tillåta tillfällig vistelse på en medlemsstats territorium vid en akut humanitär kris i tredjeländer. Sådana andra humanitära inreseprogram bör dock inte påverka, och bör inte undergräva, unionens vidarebosättningsprogram som uttryckligen och från första början syftar till att erbjuda en hållbar lösning för personer i behov av internationellt stöd som överförs till unionen från tredjeländer. Därför bör medlemsstaterna inte ha rätt att ta emot ytterligare schablonbelopp för personer som beviljats tillfälligt uppehåll på en medlemsstats territorium inom ramen för sådana andra humanitära inreseprogram.
- (47) Genom denna förordning bör ekonomiskt stöd ges till den verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverk som inrättats genom rådets beslut 2008/381/EG ⁽²⁾ i enlighet med de mål och uppgifter som fastställs i denna förordning.
- (48) Beslut 2008/381/EG bör därför ändras så att förfarandena anpassas och tillhandahållandet av lämpligt ekonomiskt stöd i tid till de nationella kontaktpunkterna som avses i det beslutet.
- (49) Mot bakgrund av syftet med de ekonomiska incitament i form av schablonbelopp som medlemsstaterna beviljas för vidarebosättning eller överföringen av personer som åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan, vilka bara utgör en bråkdel av de verkliga kostnaderna, bör förordningen medge vissa undantag från reglerna för utgifters stödberättigande.
- (50) För att komplettera eller ändra bestämmelserna i denna förordning om schablonbelopp för vidarebosättning och överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan, och för fastställande av särskilda åtgärder och unionens gemensamma vidarebosättningsprioriteringar bör befogenheterna att anta rättsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktion (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (51) För tillämpningen av denna förordning, inbegripet utarbetandet av delegerade akter, bör kommissionen samråda med experter från samtliga medlemsstater.
- (52) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

⁽²⁾ Rådets beslut 2008/381/EG av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk (EUT L 131, 21.5.2008, s. 7).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (53) Finansieringen från unionens budget bör koncentreras till verksamhetsområden där unionens insatser kan ge ett mervärde jämfört med de åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna när det gäller att tillhandahålla en ram för en solidarisk hantering av migrationsströmmar bör det ekonomiska stöd som lämnas genom denna förordning bidra särskilt till att stärka kapaciteten på dessa områden på nationell nivå och unionsnivå.
- (54) Det finns behov av att maximera effekterna av unionens finansiering genom att mobilisera, slå samman och förena offentliga och privata finansiella medel.
- (55) Kommissionen bör övervaka fondens genomförande i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 ⁽¹⁾ med hjälp av gemensamma indikatorer för utvärdering av resultat och effekter. Dessa indikatorer, som ska omfatta tillämpliga utgångsvärden, bör tillhandahålla en lägsta grund för utvärdering av den omfattning i vilken fondens mål har uppnåtts.
- (56) För att mäta de resultat som denna fond ger bör gemensamma indikatorer fastställas för vart och ett av dess särskilda mål för. De gemensamma indikatorerna bör inte påverka den frivilliga eller obligatoriska karaktären i genomförandet av därtill hörande åtgärder i enlighet med förordningen.
- (57) När det gäller fondens förvaltning och genomförande bör den utgöra en del av ett sammanhängande ramverk som består av den här förordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 ⁽²⁾. Vid fondens genomförande bör det partnerskap som föreskrivs i artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014, omfatta relevanta internationella organisationer, icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter. Varje medlemsstat bör vara ansvarig för att fastställa hur partnerskapet ska vara sammansatt och de praktiska arrangemangen för dess genomförande.
- (58) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar och för genomförandet, stärkandet och utvecklingen av den gemensamma politiken för asyl, subsidiärt skydd och tillfälligt skydd och med den gemensamma invandringspolitik, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (59) Enligt artiklarna 8 och 10 i EUF-fördraget bör fonden beakta principerna om jämställdhetsintegrering och antidiskriminering.
- (60) Beslut nr 573/2007/EG, nr 575/2007/EG och 2007/435/EG bör upphävas, om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i denna förordning.
- (61) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och till EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (62) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och till EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (63) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾. Denna förordning bör därför gälla från och med den 1 januari 2014.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 av den 16 april 2014 om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering (se sidan 112 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering och om upphävande av rådets beslut 2007/125/RIF (se sidan 93 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas asyl-, migrations- och integrationsfonden (nedan kallad *fonden*) för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.
2. I denna förordning fastställs följande:
 - a) Målen för det ekonomiska stödet och de stödberättigande åtgärderna.
 - b) Den allmänna ramen för genomförandet av stödberättigande åtgärder.
 - c) De finansiella medel som står till förfogande och deras fördelning.
 - d) Principerna och mekanismerna för fastställandet av unionens gemensamma vidarebosättningsprioriteringar.
 - e) Det ekonomiska stöd som tillhandahålls för den verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverket.
3. Enligt denna förordning ska bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 vara tillämpliga, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i den här förordningen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *vidarebosättning*: den process genom vilken tredjelandsmedborgare på begäran av FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och på grundval av deras behov av internationellt skydd överförs från ett tredjeland och etableras i en medlemsstat där de får rätt att uppehålla sig med någon av följande statusar:
 - i) *flyktingstatus* i den mening som avses i artikel 2 e i direktiv 2011/95/EU,
 - ii) *status som subsidiärt skyddsbehövande* i den mening som avses i artikel 2 g i direktiv 2011/95/EU, eller
 - iii) annan status som erbjuder rättigheter och förmåner enligt nationell rätt och unionsrätt liknande dessa som avses i leden i och ii.
- b) *andra humanitära inreseprogram*: en tillfällig process genom vilken en medlemsstat ger ett antal tredjelandsmedborgare rätt att uppehålla sig på dess territorium under en begränsad tidsperiod för att skydda dem från akuta humanitära kriser som beror på händelser såsom den politiska utvecklingen eller konflikter.
- c) *internationellt skydd*: status som flykting och status som subsidiärt skyddsbehövande i den mening som avses i direktiv 2011/95/EU.
- d) *återvändande*: en tredjelandsmedborgares återresa, oavsett om den sker frivilligt i överensstämmelse med en skyldighet att återvända eller med tvång, i enlighet med definitionen i artikel 3 i direktiv 2008/115/EG.
- e) *tredjelandsmedborgare*: person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget. När det hänvisas till tredjelandsmedborgare ska dessa anses omfatta statslösa personer och personer med icke fastställd nationalitet.
- f) *avlägsnande*: verkställigheten av skyldigheten att återvända, det vill säga den faktiska transporten ut ur medlemsstaten, i enlighet med definitionen i artikel 3 i direktiv 2008/115/EG.
- g) *frivillig avresa*: fullgörande av skyldigheten att återvända inom den tidsram som fastställts i beslutet om återvändande, i enlighet med definitionen i artikel 3 i direktiv 2008/115/EG.

- h) *ensamkommande barn*: tredjelandsmedborgare som är yngre än 18 år och som anländer eller har anlänt till en medlemsstats territorium utan att vara i sällskap med en vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för denne, så länge denne inte faktiskt tas om hand av en sådan person; begreppet omfattar också en underårig som lämnas ensam utan medföljande vuxen efter det att denne rest in på en medlemsstats territorium.
- i) *utsatt person*: tredjelandsmedborgare som motsvarar definitionen enligt den unionsrätt som är relevant för det politiska åtgärdsområde som ska stödjas enligt fonden.
- j) *familjemedlem*: tredjelandsmedborgare som motsvarar definitionen enligt den unionsrätt som är relevant för det politiska åtgärdsområde som ska stödjas enligt fonden.
- k) *nödsituation*: en situation som är resultatet av
 - i) ett högt migrationstryck i en eller flera medlemsstater som kännetecknas av en stor och oproportionerlig inströmning av tredjelandsmedborgare som ställer stora och omedelbara krav på medlemsstaternas mottagande- och förvarsfaciliteter samt asylsystem och asylförfaranden,
 - ii) genomförandet av mekanismer för tillfälligt skydd i den mening som avses i direktiv 2001/55/EG, eller
 - iii) ett högt migrationstryck i tredjeländer där flyktingar är strandsatta till exempel på grund av den politiska utvecklingen eller konflikter.

Artikel 3

Mål

1. Fondens allmänna mål ska vara att bidra till effektiv hantering av migrationsströmmar och till genomförandet, stärkandet och utvecklingen av den gemensamma politiken för asyl, subsidiärt skydd, tillfälligt skydd och den gemensamma invandringsspolitiken, samtidigt som de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna respekteras till fullo.
2. Inom ramen för detta allmänna mål ska programmet bidra till att uppnå följande gemensamma särskilda mål:
 - a) Att stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension.
 - b) Att stödja laglig invandring till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, till exempel arbetsmarknadsbehov och samtidigt värna om integriteten i medlemsstaternas invandringssystem, och att främja en effektiv integration av tredjelandsmedborgare.
 - c) Att främja rättvisa och effektiva återvändandestrategier i medlemsstaterna som bidrar till bekämpningen av olaglig invandring, med tonvikt på hållbart återvändande och effektivt återtagande i ursprungs- och transitländerna.
 - d) Att öka solidariteten och förbättra ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, särskilt med de medlemsstater som påverkas mest av migrations- och asylströmmar, bland annat genom praktiskt samarbete.

Frågan om de särskilda målen för fonden har uppnåtts ska utvärderas i enlighet med artikel 55.2 i förordning (EU) nr 514/2014 med hjälp av gemensamma indikatorer i enlighet med bilaga IV till denna förordning och programspecifika indikatorer i enlighet med de nationella programmen.

3. Åtgärder som vidtas för att de mål som avses i punkterna 1 och 2 ska uppnås ska överensstämma helt med åtgärder som får stöd genom unionens instrument för extern finansiering och med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder.
4. De mål som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska uppnås med vederbörlig hänsyn till målen och principerna för unionens humanitära politik. Samstämmighet med de åtgärder som finansieras genom unionens instrument för extern finansiering ska säkerställas i enlighet med artikel 24.

*Artikel 4***Partnerskap**

Vid fondens genomförande ska det partnerskap som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr 514/2014 omfatta relevanta internationella organisationer, icke-statliga organisationer och arbetsmarknadsparter.

KAPITEL II

DET GEMENSAMMA EUROPEISKA ASYLSYSTEMET*Artikel 5***Mottagande- och asylsystem**

1. Inom ramen för det särskilda mål som fastställs i artikel 3.2 första stycket a i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden stödja åtgärder med inriktning på en eller flera av följande kategorier av tredjelandsmedborgare:

- a) De som åtnjuter status som flykting eller status som subsidiärt skyddsbehövande i den mening som avses i direktiv 2011/95/EU.
- b) De som har ansökt om en av de former av internationellt skydd som avses i led a och ännu inte har fått något slutligt beslut.
- c) De som åtnjuter tillfälligt skydd i den mening som avses i direktiv 2001/55/EG.
- d) De som är eller har varit föremål för vidarebosättning i eller överföring från en medlemsstat.

I fråga om mottagandevillkor och asylförfaranden ska fonden framför allt stödja följande åtgärder med inriktning på personkategorierna som avses i första stycket i denna punkt:

- a) Tillhandahållandet av materiellt bistånd, däribland hjälp vid gränsen, utbildning, stödtjänster, hälso- och sjukvård och psykologisk vård.
- b) Tillhandahållandet av stödtjänster som översättning och tolkning, utbildning, inbegripet språkutbildning, och andra initiativ som är förenliga med den berörda personens status.
- c) Införande och förbättring av administrativa strukturer, system och utbildning för personal och berörda myndigheter för att säkerställa effektiv tillgång till asylförfaranden för asylsökande samt ändamålsenliga och högkvalitativa asylförfaranden, i synnerhet för att vid behov stödja utvecklingen av unionsregelverket.
- d) Tillhandahållande av socialt bistånd, information eller hjälp med administrativa och/eller rättsliga förfaranden samt information eller rådgivning när det gäller tänkbara utfall av asylförfaranden, inbegripet sådana aspekter som förfaranden för återvändande.
- e) Tillhandahållande av rättsligt bistånd och biträde.
- f) Identifiering av utsatta grupper och särskilt stöd till utsatta personer, framför allt i enlighet med leden a–e.
- g) Införandet, utveckling och förbättring av åtgärder som är alternativ till förvar.

Om det bedöms vara lämpligt, och om det föreskrivs om dem i medlemsstatens nationella program, får fonden även stödja integrationsrelaterade åtgärder som de som avses i artikel 9.1, vad gäller mottagandet av sådana personer som avses i första stycket i denna punkt.

2. Inom ramen för det särskilda målet i artikel 3.2 första stycket a och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 ska fonden när det gäller infrastruktur för inkvartering och system för mottagande stödja framför allt följande åtgärder:

- a) Förbättring och underhåll av befintlig infrastruktur och befintliga tjänster för inkvartering.
- b) Förstärkning och förbättring av administrativa strukturer och system.
- c) Information till lokalsamhället.
- d) Utbildning av myndighetspersonal, inbegripet personal från lokala myndigheter som kommer att interagera med de personer som avses i punkt 1 i samband med deras mottagande.
- e) Införande, drift och utveckling av ny infrastruktur och nya tjänster för inkvartering samt administrativa strukturer och system, vid behov framför allt för att hantera medlemsstaternas strukturella behov.

3. Inom ramen för de särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket a och d samt i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 ska fonden även stödja åtgärder liknande dem som anges i punkt 1 i den här artikeln, om sådana åtgärder har samband med personer som tillfälligt vistas

— i anläggningar för transitering och handläggning av ärenden som rör flyktingar, i synnerhet för att stödja vidarebosättning i samarbete med UNHCR, eller

— på en medlemsstats territorium inom ramen för andra humanitära inreseprogram.

Artikel 6

Medlemsstaternas kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera sin asylpolitik och sina asylförfaranden

Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket a i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden när det gäller åtgärder som avser ökningen av medlemsstaternas kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera sin asylpolitik och sina asylförfaranden särskilt stödja följande åtgärder:

- a) Åtgärder som ökar medlemsstaternas kapacitet – bland annat när det gäller den mekanism för tidig varning, beredskap och krishantering som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013⁽¹⁾ – att samla in, analysera och sprida kvalitativa och kvantitativa uppgifter och statistik om asylförfaranden, mottagandekapacitet, vidarebosättning och överföringen av personer som ansökt om eller åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan.
- b) Åtgärder för att öka medlemsstaternas kapacitet att samla in, analysera och sprida information om ursprungsländer.
- c) Åtgärder som direkt bidrar till en utvärdering av asylpolitiken, t.ex. nationella konsekvensanalyser, enkäter bland målgrupper och andra berörda parter som är relevanta, samt till utveckling av indikatorer och riktmärken.

Artikel 7

Vidarebosättning, överföring av personer som ansökt om eller åtnjuter internationellt skydd samt annan tillfällig humanitär inresa

1. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket a och d i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden stödja framför allt följande åtgärder med anknytning till vidarebosättning av sådana tredjelandsmedborgare som är eller har blivit föremål för vidarebosättning i en medlemsstat och andra humanitära inreseprogram:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

- a) Införandet och utvecklandet av nationella program och strategier för vidarebosättning och andra humanitära inreseprogram, däribland behovsanalys, förbättring av indikatorer samt utvärdering.
- b) Införandet av lämplig infrastruktur och lämpliga tjänster som säkerställer ett smidigt och effektivt genomförande av vidarebosättningsåtgärder och åtgärder som avser andra humanitära inreseprogram, inbegripet språkstöd.
- c) Införandet av strukturer, system och utbildning av personal för tjänsteresor till tredjeländer och/eller andra medlemsstater, för att genomföra intervjuer, samt utföra läkar- och säkerhetsundersökningar.
- d) Bedömningen av potentiella fall av vidarebosättning eller fall av annan humanitär inresa som görs av de behöriga medlemsstaternas myndigheter, till exempel tjänsteresor till tredjelandet, genomföra intervjuer, samt utföra läkar- och säkerhetsundersökningar.
- e) Hälsobedömning och medicinsk behandling före avresan, materiellt bistånd före avresan, informations- och integrationsåtgärder före avresan och researrangemang, inklusive medicinska ledsagare.
- f) Information och hjälp vid ankomsten eller strax därefter, bland annat tolkning.
- g) Åtgärder för familjeåterförening för personer som är föremål för vidarebosättning i en medlemsstat.
- h) Förstärkning av infrastruktur och tjänster som är relevanta för migration och asyl i de länder i vilka regionala skyddsprogram ska genomföras.
- i) Skapande av villkor som bidrar till att vidarebosatta flyktingar blir integrerade och självständiga på lång sikt.

2. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket d i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden när det gäller överföringen av personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd även stödja åtgärder liknande dem som avses i punkt 1 i den här artikeln, om detta bedöms lämpligt mot bakgrund av den politiska utvecklingen under fondens genomförandeperiod eller om en medlemsstats nationella program innehåller sådana bestämmelser. Sådana åtgärder ska genomföras med deras samtycke från medlemsstaten som beviljat dem internationellt skydd eller ansvarar för att behandla deras ansökan till en annan berörd medlemsstat där de kommer att beviljas motsvarande skydd eller där deras ansökan om internationellt skydd kommer att behandlas.

KAPITEL III

INTEGRATION AV TREDJELANDSMEDBORGARE SAMT LAGLIG MIGRATION

Artikel 8

Invandring och åtgärder före avresa

Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket b i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden stödja åtgärder i ett tredjeland med inriktning på sådana tredjelandsmedborgare som uppfyller särskilda bestämmelser som gäller före avresan och/eller uppfyller krav i nationell rätt, samt i förekommande fall i enlighet med unionsrätten, inklusive krav på förmågan att integrera sig i samhället i en medlemsstat. I detta sammanhang ska fonden stödja särskilt följande åtgärder:

- a) Informationspaket och informationskampanjer för ökad medvetenhet och främjande av interkulturell dialog, bland annat genom användarvänlig informations- och kommunikationsteknik och webbplatser.
- b) Bedömningen av kompetens och kvalifikationer samt större öppenhet och kompatibilitet vad gäller kompetens och kvalifikationer i ett tredje land i förhållande till en medlemsstat.
- c) Utbildning för ökad anställbarhet i en medlemsstat.

- d) Övergripande kurser i samhällskunskap och språkundervisning.
- e) Stöd i samband med ansökningar om familjeåterförening i den mening som avses i rådets direktiv 2003/86/EG ⁽¹⁾.

Artikel 9

Integrationsåtgärder

1. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket b i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden stödja åtgärder som genomförs i samband med enhetliga strategier, med beaktande av tredjelandsmedborgares integrationsbehov på lokal och/eller regional nivå. I detta sammanhang ska fonden framför allt stödja följande åtgärder med inriktning på tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i en medlemsstat eller som i förekommande fall håller på att förvärva laglig bosättning i en medlemsstat:

- a) Införande och utveckling av sådana integrationsstrategier, när så är lämpligt med deltagande av lokala eller regionala aktörer, inbegripet behovsanalys, förbättring av integrationsindikatorer och utvärdering, däribland bedömningar där målgruppen är delaktig, för att fastställa bästa praxis.
- b) Tillhandahålla rådgivning och bistånd till exempel rörande bostäder, försörjningsmöjligheter, administrativ och juridisk vägledning, hälso- och sjukvård, psykologisk vård, social omsorg, barnomsorg och familjeåterförening.
- c) Åtgärder som introducerar tredjelandsmedborgare i det mottagande samhället och åtgärder som gör det möjligt för dem att anpassa sig till detta samhälle, att informera dem om deras rättigheter och skyldigheter, att delta i det medborgerliga och kulturella livet samt att dela värderingarna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- d) Åtgärder som inriktas på utbildning, bland annat språkutbildning, och förberedande åtgärder för att underlätta tillträdet till arbetsmarknaden.
- e) Åtgärder som syftar till att främja egenmakt och göra det lättare för tredjelandsmedborgare att försörja sig själva.
- f) Åtgärder som främjar meningsfull kontakt och konstruktiv dialog mellan tredjelandsmedborgare och det mottagande samhället och åtgärder för att främja acceptansen i det mottagande samhället, bland annat genom involvering av medierna.
- g) Åtgärder som främjar lika tillgång och likvärdiga resultat när det gäller tredjelandsmedborgares kontakter med offentliga och privata tjänster, vilket innefattar anpassning av dessa tjänster till tredjelandsmedborgare,
- h) Kapacitetsuppbyggnad hos de stödberättigade, enligt definitionen i artikel 2 g i förordning (EU) nr 514/2014, inbegripet genom utbyte av erfarenheter och bästa praxis samt nätverksbyggande.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska vid behov beakta de särskilda behoven hos olika kategorier av tredjelandsmedborgare, inbegripet personer som beviljats internationellt skydd, personer som vidarebosatts eller överförts och, framför allt, utsatta personer.

3. De nationella programmen får när det gäller de åtgärder som avses i punkt 1 också omfatta mycket nära släktingar till personer som ingår i den målgrupp som avses i den punkten, i den omfattning som det krävs för ett effektivt genomförande av sådana åtgärder.

4. För programplanering och genomförande av de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska det partnerskap som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr 514/2014 omfatta myndigheter som medlemsstaten utsett för att förvalta den Europeiska socialfondens insatser.

Artikel 10

Praktiskt samarbete och åtgärder för kapacitetsuppbyggnad

Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket b i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden stödja åtgärder med inriktning på en eller flera av följande kategorier:

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

- a) Uppbyggnad av strategier som främjar laglig migration i syfte att underlätta utvecklingen och genomförandet av flexibla inreseförfaranden.
- b) Stöd till samarbete mellan tredjeländer och arbetsförmedlingar, rekryteringsföretag och invandringsmyndigheter i medlemsstaterna, samt stöd till medlemsstaterna i deras genomförande av unionens migrationsrätt, samråd med berörda aktörer, expertrådgivning eller utbyte av information om metoder med inriktning på vissa nationaliteter eller kategorier av tredjelandsmedborgare med hänsyn till behoven på arbetsmarknaden.
- c) Förstärkning av medlemsstaternas kapacitet att utveckla, genomföra, övervaka och utvärdera sina strategier, sin politik och sina åtgärder när det gäller invandring på olika nivåer och avdelningar inom förvaltningen, framför allt en förstärkning av deras kapacitet att samla in, analysera och sprida ingående och systematiska uppgifter och statistik om migrationsförfaranden och migrationsströmmar och uppehållstillstånd, och utveckling av övervakningsredskap, utvärderingssystem, indikatorer och riktmärken för att mäta resultaten av dessa strategier.
- d) Utbildning av stödberättigade i enlighet med definitionen i artikel 2 g i förordning (EU) nr 514/2014 och av personal som tillhandahåller offentliga och privata tjänster, inklusive utbildningsinrättningar, och främjande av utbyte av erfarenheter och bästa praxis, samarbete och nätverksbyggande samt förmågan att hantera kontakter med andra kulturer samt förbättring av kvaliteten på de tillhandahållna tjänsterna.
- e) Uppbyggnad av hållbara organisationsstrukturer för integration och mångfaldshantering, särskilt genom samarbete mellan olika berörda aktörer för att tjänstemän på olika nivåer inom de nationella förvaltningarna snabbt ska få information om erfarenheter och bästa praxis på annat håll och om möjligt gemensam användning av resurser av berörda myndigheter samt statliga och icke-statliga organ för att tillhandahålla tredjelandsmedborgare tjänster mer effektivt, bland annat genom gemensamma kontaktpunkter (dvs. centrum för samordnat integrationsstöd).
- f) Bidrag till en dynamisk tvåvägsprocess för ömsesidig interaktion, underliggande integrationsstrategier på lokal och regional nivå genom upprättande av plattformar för samråd med tredjelandsmedborgare, informationsutbyte mellan berörda aktörer samt plattformar för en interkulturell och religiös dialog mellan tredjelandsmedborgares sammanslutningar och/eller mellan dessa sammanslutningar och det mottagande samhället och/eller mellan dessa sammanslutningar och politikutförande och beslutsfattande myndigheter.
- g) Åtgärder för att främja och stärka det praktiska samarbetet mellan medlemsstaternas berörda myndigheter med inriktning på bland annat utbyte av information, bästa praxis och strategier samt utvecklandet och genomförandet av gemensamma åtgärder, inbegripet i syfte att värna om integriteten i medlemsstaternas invandringssystem.

KAPITEL IV

ÅTERVÄNDANDE

Artikel 11

Åtgärder i samband med återvändandeförfarande

Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket c i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden i samband med återvändandeförfaranden vara inriktad på en eller flera av följande kategorier av tredjelandsmedborgare:

- a) Tredjelandsmedborgare som ännu inte har fått ett slutgiltigt avslag på sin begäran om uppehållstillstånd, sin lagliga bosättning och/eller internationellt skydd i en medlemsstat och som får välja att utnyttja möjligheten till frivilligt återvändande.
- b) Tredjelandsmedborgare som åtnjuter uppehållstillstånd, laglig bosättning och/eller internationellt skydd i den mening som avses i direktiv 2011/95/EU eller tillfälligt skydd i den mening som avses i direktiv 2001/55/EG i en medlemsstat och som har valt att utnyttja möjligheten till frivilligt återvändande.
- c) Tredjelandsmedborgare som befinner sig i en medlemsstat och inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa och/eller vistelse i en medlemsstat, inbegripet de tredjelandsmedborgare vilkas avlägsnande har skjutits upp i enlighet med artiklarna 9 och 14.1 i direktiv 2008/115/EG.

I detta sammanhang ska fonden framför allt stödja följande åtgärder med inriktning på de personkategorier som avses i första stycket:

- a) Införandet, utveckling och förbättring av alternativa åtgärder till förvar.
- b) Tillhandahållandet av socialt bistånd, information eller hjälp med administrativa och/eller juridiska formaliteter samt information eller rådgivning.
- c) Tillhandahållandet av juridiskt och språkligt bistånd.
- d) Särskilt stöd för utsatta personer.
- e) Införandet och förbättring av oberoende och effektiva system för övervakning av påtvingat återvändande i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG.
- f) Inrättandet, underhåll och förbättring av infrastruktur, tjänster och villkor för inkvartering, mottagande och förvar.
- g) Inrättandet av administrativa strukturer och system, inbegripet it-verktyg.
- h) Personalutbildning för att säkerställa smidiga och effektiva förfaranden för återvändande, inbegripet deras förvaltning och genomförande.

Artikel 12

Återvändandeåtgärder

Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket c i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden i samband med återvändande-åtgärder stödja åtgärder med inriktning på de personer som avses i artikel 11 i den här förordningen. I detta sammanhang ska fonden stödja särskilt följande åtgärder:

- a) Åtgärder som krävs för att förbereda insatser för återvändande, till exempel sådana som leder till att tredjelands-medborgare identifieras, resehandlingar utfärdas och familjemedlemmar spåras.
- b) Samarbete med konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter i tredjeländer för att erhålla resehandlingar, underlätta återsändande och garantera återtagande.
- c) Stöd till frivilligt återvändande, inklusive läkarundersökningar och bistånd, researrangemang, finansiella bidrag, rådgivning och stöd före och efter återvändandet.
- d) Avlägsnandeåtgärder, inbegripet därtill hörande åtgärder i enlighet med de standarder som anges i unionsrätten, med undantag för utrustning för genomförande av tvångsmedel.
- e) Åtgärder för att påskynda återanpassningen med tanke på den återvändandes personliga utveckling, till exempel ekonomiska incitament, utbildning, anställnings- och sysselsättningsstöd samt startstöd till ekonomisk verksamhet.
- f) Faciliteter och tjänster i tredjeländer som garanterar lämplig tillfällig bostad och mottagande vid ankomst.
- g) Särskilt stöd för utsatta personer.

Artikel 13

Praktiskt samarbete och åtgärder för kapacitetsuppbyggnad

Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 första stycket c i den här förordningen, mot bakgrund av resultatet av den politiska dialog som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 och i enlighet med de mål för de nationella programmen som definieras i artikel 19 i den här förordningen ska fonden i samband med åtgärder för praktiskt samarbete och kapacitetsuppbyggnad särskilt stödja följande åtgärder:

- a) Åtgärder för att främja, utveckla och förstärka det operativa samarbetet och informationsutbytet mellan de myndigheter som ansvarar för återvändande och andra myndigheter i medlemsstater som berörs vid återvändande, även när det gäller samarbete med konsulära myndigheter och tredje länders invandringsmyndigheter samt gemensamma insatser för återvändande.

- b) Åtgärder för att främja samarbetet mellan tredjeländer och de myndigheter i medlemsstater som ansvarar för återvändandet, inbegripet åtgärder som syftar till att stärka tredjeländernas kapacitet att genomföra återtagande och återanpassning, särskilt inom ramen för återtagandeaftal.
- c) Åtgärder som ökar kapaciteten att utveckla en effektiv och hållbar återvändandepolitik, särskilt genom att utbyta information om situationen i ursprungsländerna, bästa praxis, dela erfarenheter och samla medlemsstaternas resurser.
- d) Insatser som ökar kapaciteten att samla in, analysera och sprida ingående och systematiska uppgifter och statistik om återvändandeförfaranden och återvändandeåtgärder, mottagandekapacitet och kapacitet att hålla i förvar, påtvingat och frivilligt återvändande, övervakning och återanpassning.
- e) Åtgärder som direkt bidrar till utvärderingen av återvändandepolitiken, till exempel nationella konsekvensanalyser, enkäter bland målgrupperna samt utarbetande av indikatorer och riktmärken.
- f) Informationsåtgärder och kampanjer i tredjeländer som syftar till att öka medvetenheten om lämpliga lagliga vägar för invandring och riskerna med olaglig invandring.

KAPITEL V

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

Artikel 14

Samlade medel och genomförande

1. De samlade medlen för genomförandet av denna förordning ska uppgå till 3 137 miljoner EUR i löpande priser.
2. De årliga anslagen för fonden ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom den fleråriga budgetramens gränser.
3. De samlade medlen ska genomföras enligt följande:
 - a) Nationella program i enlighet med artikel 19.
 - b) Unionsåtgärder i enlighet med artikel 20.
 - c) Bistånd vid nödsituationer i enlighet med artikel 21.
 - d) Det europeiska migrationsnätverket i enlighet med artikel 22.
 - e) Tekniskt bistånd i enlighet med artikel 23.
4. Den budget som enligt denna förordning anslagits till unionsåtgärder enligt artikel 20 i den här förordningen, till bistånd vid nödsituationer enligt artikel 21 i den här förordningen, det europeiska migrationsnätverket enligt artikel 22 i den här förordningen och tekniskt stöd enligt artikel 23 i den här förordningen ska genomföras genom direkt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 a i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och, när det är lämpligt, genom indirekt förvaltning i enlighet med artikel 58.1 c i den förordningen. Den budget som anslagits till de nationella program som avses i artikel 19 i den här förordningen ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 58.1 b i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
5. Kommissionen ska behålla ansvaret för genomförandet av unionens budget i enlighet med artikel 317 i EUF-fördraget och ska informera Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som har genomförts av andra enheter än medlemsstaterna.
6. Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets befogenheter ska den särskilda finansieringsramen preliminärt användas enligt följande:
 - a) Ett belopp motsvarande 2 752 miljoner EUR för medlemsstaternas nationella program.
 - b) Ett belopp motsvarande 385 miljoner EUR för unionsåtgärder, bistånd vid nödsituationer, det europeiska migrationsnätverket och tekniskt stöd från kommissionen, av vilket minst 30 % ska användas till unionsåtgärder och det europeiska migrationsnätverket.

*Artikel 15***Resurser för stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna**

1. Beloppet 2 752 miljoner EUR ska preliminärt anslås till medlemsstaterna enligt följande:
 - a) 2 392 miljoner EUR ska anslås i enlighet med vad som anges i bilaga I. Medlemsstaterna ska anslå minst 20 % av dessa resurser till de särskilda mål som avses i artikel 3.2 första stycket a och minst 20 % till de särskilda mål som avses i artikel 3.2 första stycket b. Medlemsstaterna får avvika från dessa lägsta procentsatser endast om de i det nationella programmet bifogar en ingående redogörelse för varför anslag av medel under denna nivå inte gör det svårare att uppnå det avsedda målet. När det gäller det särskilda mål som avses i artikel 3.2 första stycket a får medlemsstater med strukturella brister på området för inkvartering, infrastruktur och tjänster inte gå under den lägsta procentsats som föreskrivs i denna förordning.
 - b) 360 miljoner EUR ska anslås på grundval av den fördelningsmekanism för särskilda åtgärder som avses i artikel 16, för unionens vidarebosättningsprogram som avses i artikel 17, och för sådan överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan som avses i artikel 18.
2. Det belopp som avses i 1 b ska användas till stöd för
 - a) särskilda åtgärder enligt bilaga II,
 - b) Unionens vidarebosättningsprogram i enlighet med artikel 17 och/eller överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan i enlighet artikel 18.
3. Om ett belopp förblir tillgängligt enligt punkt 1 b i den här artikeln eller ett annat belopp är tillgängligt ska det inom ramen för den halvtidsöversyn som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) nr 514/2014 anslås proportionellt i förhållande till de grundbelopp för de nationella programmen som fastställs i bilaga I till den här förordningen.

*Artikel 16***Resurser för särskilda åtgärder**

1. Ett kompletterande belopp enligt artikel 15.2 a får tilldelas medlemsstaterna, förutsatt att det är öronmärkt som ett sådant i programmet och används för att genomföra de särskilda åtgärder som anges i bilaga II.
2. För att kommissionen ska kunna beakta ny politisk utveckling ska den ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 i den här förordningen i syfte att revidera bilaga II i samband med den halvtidsöversyn som avses i artikel 15 i förordning (EU) nr 514/2014. På grundval av en reviderad förteckning över särskilda åtgärder kan medlemsstaterna få ett ytterligare belopp som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, beroende på tillgängliga resurser.
3. De ytterligare belopp som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska tilldelas medlemsstaterna genom individuella finansieringsbeslut om godkännande eller ändring av deras nationella program inom ramen för halvtidsöversynen enligt det förfarande som anges i artiklarna 14 och 15 i förordning (EU) nr 514/2014. Dessa belopp får endast användas för genomförande av de särskilda åtgärderna som anges i bilaga II till den här förordningen.

*Artikel 17***Resurser för unionsprogrammet för vidarebosättning**

1. Medlemsstaterna ska, utöver sina anslag, som ska beräknas i enlighet med artikel 15.1 a, vartannat år få ett tilläggsbelopp enligt artikel 15.2 b, baserat på ett schablonbelopp på 6 000 EUR för varje vidarebosatt person.
2. Det schablonbelopp som avses i punkt 1 ska ökas till 10 000 EUR för varje vidarebosatt person i enlighet med unionens gemensamma vidarebosättningsprioriteringar som ska fastställas i enlighet med punkt 3 och som anges i bilaga III och för varje utsatt person enligt punkt 5.
3. Unionens gemensamma prioriteringar för vidarebosättning ska grundas på följande allmänna kategorier av personer:
 - a) Personer från ett land eller en region som utsetts för genomförandet av ett regionalt skyddsprogram.

- b) Personer från ett land eller en region som finns med i UNHCR:s vidarebosättningsprognos och där gemensamma unionsåtgärder väsentligt skulle bidra till att tillgodose skyddsbehoven.
 - c) Personer som tillhör en särskild kategori som omfattas av UNHCR:s vidarebosättningskriterier.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 för att ändra bilaga III, på grundval av de allmänna kategorier som anges i punkt 3 i den här artikeln, om det finns ett tydligt motiv till detta eller mot bakgrund av eventuella rekommendationer från UNHCR.
5. Följande utsatta grupper av personer ska också ge rätt till det schablonbelopp som anges i punkt 2:
- a) Kvinnor och barn i riskzonen.
 - b) Ensamkommande barn.
 - c) Personer med medicinska behov som endast kan tillgodoses genom vidarebosättning.
 - d) Personer i akut behov av vidarebosättning eller i brådskande behov av juridiska eller fysiska skyddsrelaterade skäl, inbegripet vålds- och tortyroffer.
6. En medlemsstat som tar emot en person som hör till fler än en av de kategorier som avses i punkterna 1 och 2 ska få schablonbeloppet för denna person endast en gång.
7. I tillämpliga fall kan även medlemsstaterna vara berättigade till schablonbelopp för familjemedlemmar till personer som avses i punkterna 1, 3 och 5, om dessa familjemedlemmar har vidarebosatts i enlighet med denna förordning.
8. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa tidsplanen och andra genomförandevillkor för mekanismen för tilldelning av medel för unionens vidarebosättningsprogram. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 27.2.
9. De tilläggsbelopp som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska tilldelas medlemsstaterna vartannat år, första gången genom individuella finansieringsbeslut om godkännande av deras nationella program i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i förordningen (EU) nr 514/2014 och senare genom ett finansieringsbeslut som bifogas besluten om godkännande av deras nationella program. Dessa belopp får inte föras över till andra åtgärder som omfattas av det nationella programmet.
10. För att effektivt uppnå målen för unionens vidarebosättningsprogram och inom ramen för tillgängliga resurser ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 för att vid behov justera de schablonbelopp som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln och då särskilt beakta den rådande inflationen, relevant utveckling på vidarebosättningsområdet samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som schablonbeloppet innebär.

Artikel 18

Resurser för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd

1. I syfte att tillämpa principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning och mot bakgrund av unionspolitikens utveckling under fondens genomförandeperiod ska medlemsstaterna få, utöver sina anslag, som ska beräknas i enlighet med artikel 15.1 a, ett tilläggsbelopp enligt artikel 15.2 b, baserat på ett schablonbelopp på 6 000 EUR för varje person som åtnjuter internationellt skydd som överförs från en annan medlemsstat.
2. Medlemsstaterna kan vara berättigade till schablonbelopp för familjemedlemmar till personer som avses i punkt 1 i tillämpliga fall, om dessa familjemedlemmar har överförs i enlighet med denna förordning.
3. De ytterligare belopp som avses i punkt 1 i den här artikeln ska tilldelas medlemsstaterna, första gången genom individuella finansieringsbeslut om godkännande av deras nationella program i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014 och senare genom ett finansieringsbeslut som bifogas beslutet om godkännande av deras nationella program. Dessa belopp får inte föras över till andra åtgärder som omfattas av det nationella programmet.

4. För att effektivt uppnå målen för solidariteten och ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna som avses i artikel 80 i EUF-fördraget och inom ramen för tillgängliga resurser ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 i den här förordningen för att justera det schablonbelopp som avses i punkt 1 i den här artikeln och då särskilt beakta den rådande inflationen, relevant utveckling på området för överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som schablonbeloppen innebär.

Artikel 19

Nationella program

1. Inom ramen för de nationella program som ska undersökas och godkännas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 514/2014 ska medlemsstaterna inom ramen för de mål som anges i artikel 3 i den här förordningen, och med beaktande av resultatet av den politiska dialog som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 514/2014 sträva efter att nå i synnerhet följande mål:

- a) Att stärka införandet av det gemensamma europeiska asylsystemet genom att säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av unionens regelverk om asyl och en korrekt fungerande förordning (EU) nr 604/2013. Sådana åtgärder får även omfatta införandet och utvecklandet av unionens vidarebosättningsprogram.
- b) Att införa och utveckla integrationsstrategier, som spänner över olika aspekter av den dynamiska tvåvägsprocessen och som i förekommande fall ska genomföras på nationell/lokal/regional nivå med beaktande av tredjelandsmedborgares integrationsbehov på lokal/regional nivå, och ta upp olika migrantkategoriers särskilda behov och utveckla effektiva partnerskap mellan berörda parter.
- c) Att utarbeta ett återvändandeprogram som innehåller ett inslag av beledsagat frivilligt återvändande och, i förekommande fall, återanpassning.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla åtgärder som stöds av fonden ska genomföras i fullständig överensstämmelse med grundläggande rättigheter och respekt för mänsklig värdighet. Sådana åtgärder ska till fullo respektera de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

3. Om inte annat följer av kravet på att uppnå ovan nämnda mål och med beaktande av de enskilda omständigheterna kring dessa ska medlemsstaterna ha som målsättning att uppnå en rättvis och öppen fördelning av resurser mellan de särskilda mål som anges i artikel 3.2.

Artikel 20

Unionsåtgärder

1. På kommissionens initiativ får fonden användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av intresse för hela unionen (nedan kallade *unionsåtgärder*) när det gäller de allmänna och särskilda mål som anges i artikel 3.

2. För att berättiga till stöd ska unionsåtgärderna särskilt ha följande syften:

- a) Främjande av samarbetet på unionsnivå vid genomförandet av unionsrätten och vid utbyte av bästa praxis på asylområdet, särskilt när det gäller vidarebosättning och överföringen av personer som ansökt om eller åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan, inbegripet genom nätverkskontakter och informationsutbyte, laglig invandring, integration av tredjelandsmedborgare, inbegripet stöd vid ankomsten och samordningsverksamhet för att främja vidarebosättning i de lokalsamhällen som tar emot vidarebosatta flyktingar, samt återsändande.
- b) Inrättande av nätverk för gränsöverskridande samarbete och pilotprojekt, bland annat innovativa projekt, som grundar sig på gränsöverskridande partnerskap mellan organ i minst två medlemsstater och som utformats för att främja innovation och underlätta utbyte av erfarenheter och bästa praxis.
- c) Undersökningar och forskning om eventuella nya former av unionssamarbete på området asyl, invandring, integration och återvändande och relevant unionsrätt, spridning och utbyte av information om bästa praxis och om övriga aspekter av asyl, invandring, integration och återvändandepolitik, däribland information utåt om unionens politiska prioriteringar.

- d) Medlemsstaternas utveckling och tillämpning av gemensamma statistiska redskap, metoder och indikatorer för att mäta den politiska utvecklingen på området asyl, laglig migration, integration och återvändande.
 - e) Förberedelser, övervakning, administrativt och tekniskt stöd samt utveckling av en utvärderingsmekanism som krävs för att genomföra asyl- och invandringspolitiken.
 - f) Samarbete med tredjeländer på grundval av unionens övergripande strategi för migration och rörlighet, särskilt inom ramen för genomförandet av återtagandeavtal, partnerskap för rörlighet, och regionala skyddsprogram.
 - g) Informationsåtgärder och kampanjer i tredjeländer som syftar till att öka medvetenheten om lämpliga lagliga vägar för invandring och riskerna med olaglig invandring.
- 3. Unionsåtgärder ska genomföras i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 514/2014.
 - 4. Kommissionen ska säkerställa en rättvis och öppen fördelning av resurser mellan de mål som avses i artikel 3.2.

Artikel 21

Bistånd vid nödsituationer

- 1. Genom fonden ska ekonomiskt stöd tillhandahållas för att åtgärda särskilda och brådskande behov i händelse av en nödsituation, enligt definitionen i artikel 2 k. Åtgärder som genomförs i tredjeländer i enlighet med denna artikel ska följa och, i förekommande fall, komplettera unionens humanitära politik och respektera de humanitära principer som anges i samförståndet om humanitärt bistånd.
- 2. Bistånd vid nödsituationer ska genomföras i enlighet med artiklarna 6 och 7 i förordning (EU) nr 514/2014.

Artikel 22

Det europeiska migrationsnätverket

- 1. Fonden ska stödja det europeiska migrationsnätverket och ge det ekonomiska stöd som behövs för dess verksamhet och dess framtida utveckling.
- 2. Det belopp som avsatts för det europeiska migrationsnätverket på grundval av de årliga anslagen för fonden och arbetsprogrammet, i vilket prioriteringar för dess verksamhet fastställs, ska efter styrelsens godkännande antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 4.5 a i beslut 2008/381/EG. Kommissionens beslut ska utgöra ett finansieringsbeslut enligt artikel 84 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- 3. Ekonomiskt stöd för verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverket ska ges i form av bidrag till de nationella kontaktpunkterna som avses i artikel 3 i beslut 2008/381/EG och eventuellt offentlig upphandling i tillämpliga fall, i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Stödet ska sörja för lämpligt ekonomiskt stöd i tid till de nationella kontaktpunkterna. Kostnader för genomförande av åtgärder av de nationella kontaktpunkterna som stöds genom bidrag som beviljats under 2014 kan vara stödberättigade från och med den 1 januari 2014.
- 4. Beslut 2008/381/EG ska ändras på följande sätt:
 - a) Artikel 4.5 a ska ersättas med följande:
 - "a) utforma och godkänna utkastet till verksamhetsprogram, framför allt i fråga om målen, de tematiska prioriteringarna och preliminära belopp för budgeten för varje nationell kontaktpunkt, för att garantera ett korrekt fungerande europeiskt migrationsnätverk, på grundval av ordförandens förslag."
 - b) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:
 - i) Punkt 4 ska ersättas med följande:
 - "4. Kommissionen ska övervaka genomförandet av verksamhetsprogrammet och regelbundet rapportera om dess genomförande och om det europeiska migrationsnätverkets utveckling till styrelsen."
 - ii) Punkterna 5–8 ska utgå.

c) Artikel 11 ska utgå.

d) Artikel 12 ska utgå.

Artikel 23

Tekniskt bistånd

1. På initiativ av kommissionen och/eller på dess vägnar ska upp till 2,5 miljoner EUR ur fonden användas om året för tekniskt stöd i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 514/2014.
2. På initiativ av en medlemsstat får teknisk stödverksamhet finansieras genom fonden i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 514/2014. Det belopp som avsätts för tekniskt stöd får för perioden 2014–2020 inte överstiga 5,5 % av det totala belopp som tilldelats en medlemsstat plus 1 000 000 EUR.

Artikel 24

Samordning

Kommissionen och medlemsstaterna ska, tillsammans med Europeiska utrikestjänsten när så är lämpligt, se till att åtgärder i och avseende tredjeländer vidtas i samverkan och i samklang med andra åtgärder utanför unionen för vilka stöd beviljas genom unionsinstrument. De ska särskilt se till att åtgärderna

- a) stämmer överens med unionens utrikespolitik, respekterar principen om konsekvens i utvecklingspolitiken och överensstämmer med de strategiska programplaneringsdokumenten för regionen eller landet i fråga,
- b) fokuserar på åtgärder som inte är utvecklingsinriktade,
- c) tjänar unionens intressen när det gäller dess interna politik och överensstämmer med åtgärder som vidtagits inom unionen.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Särskilda bestämmelser rörande schablonbelopp för vidarebosättning och överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan

Med avvikelse från bestämmelserna om stödberättigande utgifter i artikel 18 i förordning (EU) nr 514/2014, särskilt när det gäller schablonbelopp och schablonsatser, ska de schablonbelopp som medlemsstaterna tilldelas för vidarebosättning och/eller överföring av personer som åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan i enlighet med denna förordning

- a) undantas från kravet att de ska vara baserade på statistiska uppgifter eller äldre uppgifter, och
- b) beviljas under förutsättning att den person för vilken schablonbelopp tilldelas de facto har vidarebosatts och/eller överförs i enlighet med denna förordning.

Artikel 26

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 16.2, 17.4, 17.10 och 18.4 ska ges till kommissionen för en sjuårsperiod från och med den 21 maj 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av sjuårsperioden. Delegeringen av befogenheter ska genom tyst medgivande förlängas med en period på tre år, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av sjuårsperioden.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 16.2, 17.4, 17.10 och 18.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 16.2, 17.4, 17.10 och 18.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 27

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av *kommittén för asyl-, och migration och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet*, som inrättats genom artikel 59.1 i förordning (EG) nr 514/2014.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 28

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska, på grundval av ett förslag från kommissionen, se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

Artikel 29

Tillämpning av förordning (EU) nr 514/2014

Bestämmelserna i förordning (EU) nr 514/2014 ska tillämpas på fonden utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i denna förordning.

Artikel 30

Upphävande

Beslut nr 573/2007/EG, nr 575/2007/EG och 2007/435/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2014.

Artikel 31

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inbegripet helt eller delvis upphörande, av de berörda projekten eller årliga programmen fram till dess att de avslutas, eller av det ekonomiska stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av beslut nr 573/2007/EG, nr 575/2007/EG och 2007/435/EG eller annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inbegripet helt eller delvis upphörande, av ekonomiskt stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av beslut 2008/381/EG eller annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013.

2. När beslut antas om medfinansiering inom ramen för denna förordning ska kommissionen ta hänsyn till åtgärder som antagits på grundval av beslut nr 573/2007/EG, nr 575/2007/EG, 2007/435/EG och 2008/381/EG före den 20 maj 2014 och som har ekonomiska återverkningar under den period som omfattas av medfinansieringen.

3. Belopp som anslagits till medfinansiering, som kommissionen godkänt mellan den 1 januari 2011 och den 31 december 2014 och för vilka kommissionen inte har mottagit de handlingar som krävs för att avsluta åtgärderna senast den dag då slutrapporten ska vara inlämnad, ska automatiskt återtas av kommissionen senast den 31 december 2017, och felaktigt utbetalade belopp skall återbetalas.

4. Belopp som avser åtgärder som har skjutits upp till följd av rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden med uppskjutande verkan ska inte beaktas vid beräkningen av det belopp som automatiskt ska återtas.

5. Senast den 30 juni 2015 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna utvärderingsrapporter om resultat och verkan av de åtgärder som medfinansierats enligt beslut nr 573/2007/EG, nr 575/2007/EG och 2007/435/EG för perioden 2011–2013.

6. Senast den 31 december 2015 ska kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna rapporter om efterhandsutvärdering enligt beslut nr 573/2007/EG, nr 575/2007/EG och 2007/435/EG för perioden 2011–2013.

Artikel 32

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

Flerårig fördelning per medlemsstat för perioden 2014–2010 (i EUR)

Medlemsstat	Minsta belopp	Genomsnittlig procentuell tilldelning 2011–2013 Europeiska flyktingfon- den+ Europeiska fonden för integration+ Europe- iska återvändandefonden	Genomsnittligt belopp 2011–2013	TOTALT
AT	5 000 000	2,65 %	59 533 977	64 533 977
BE	5 000 000	3,75 %	84 250 977	89 250 977
BG	5 000 000	0,22 %	5 006 777	10 006 777
CY	10 000 000	0,99 %	22 308 677	32 308 677
CZ	5 000 000	0,94 %	21 185 177	26 185 177
DE	5 000 000	9,05 %	203 416 877	208 416 877
EE	5 000 000	0,23 %	5 156 577	10 156 577
ES	5 000 000	11,22 %	252 101 877	257 101 877
FI	5 000 000	0,82 %	18 488 777	23 488 777
FR	5 000 000	11,60 %	260 565 577	265 565 577
GR	5 000 000	11,32 %	254 348 877	259 348 877
HR	5 000 000	0,54 %	12 133 800	17 133 800
HU	5 000 000	0,83 %	18 713 477	23 713 477
IE	5 000 000	0,65 %	14 519 077	19 519 077
IT	5 000 000	13,59 %	305 355 777	310 355 777
LT	5 000 000	0,21 %	4 632 277	9 632 277
LU	5 000 000	0,10 %	2 160 577	7 160 577
LV	5 000 000	0,39 %	8 751 777	13 751 777
MT	10 000 000	0,32 %	7 178 877	17 178 877
NL	5 000 000	3,98 %	89 419 077	94 419 077
PL	5 000 000	2,60 %	58 410 477	63 410 477
PT	5 000 000	1,24 %	27 776 377	32 776 377
RO	5 000 000	0,75 %	16 915 877	21 915 877
SE	5 000 000	5,05 %	113 536 877	118 536 877
SI	5 000 000	0,43 %	9 725 477	14 725 477
SK	5 000 000	0,27 %	5 980 477	10 980 477
UK	5 000 000	16,26 %	365 425 577	370 425 577
Medlems-staterna, totalt	145 000 000	100,00 %	2 247 000 000	2 392 000 000

*BILAGA II***Förteckning över särskilda åtgärder enligt artikel 16**

1. Upprättande och utveckling i unionen av anläggningar för transitering och handläggning av ärenden som rör flyktingar, särskilt för att stödja vidarebosättning i samarbete med UNHCR.
2. Nya metoder rörande tillgången till asylförfaranden som utarbetas i samarbete med UNHCR och som är inriktade på de viktigaste transitländerna, till exempel skyddsprogram för särskilda grupper eller vissa förfaranden för granskning av asylansökningar.
3. Gemensamma integrationspolitiska initiativ från medlemsstaternas sida, såsom riktmärkning, ömsesidiga utvärderingar eller provning av europeiska moduler, till exempel om förvärv av språkkunskaper eller organisering av introduktionsprogram och i syfte att förbättra samordningen av politiken mellan medlemsstater, regioner och lokala myndigheter.
4. Gemensamma initiativ som syftar till att identifiera och genomföra nya metoder rörande förfarandena vid det första mötet, och standarder för skydd av och stöd till ensamkommande barn.
5. Gemensamma insatser för återvändande, däribland gemensamma åtgärder för genomförandet av unionens återtagandeavtal.
6. Gemensamma återanpassningsprojekt i ursprungsländerna för att åstadkomma varaktigt återvändande, samt gemensamma åtgärder för att stärka tredjeländernas kapacitet att genomföra unionens återtagandeavtal.
7. Gemensamma initiativ som syftar till att återskapa familjesammanhållning och återanpassa ensamkommande barn i deras ursprungsländer.
8. Gemensamma initiativ av medlemsstaterna på området för laglig invandring, inbegripet inrättande av gemensamma migrationscentrum i tredjeländer samt gemensamma projekt för att främja samarbete mellan medlemsstaterna för att uppmuntra användningen av enbart lagliga migrationskanaler och informera om riskerna med olaglig invandring.

*BILAGA III***Förteckning över unionens gemensamma vidarebosättningsprioriteringar**

1. Det regionala skyddsprogrammet i Östeuropa (Vitryssland, Moldavien och Ukraina).
 2. Det regionala skyddsprogrammet på Afrikas horn (Djibouti, Kenya och Jemen).
 3. Det regionala skyddsprogrammet i Nordafrika (Egypten, Libyen och Tunisien).
 4. Flyktingar i Östafrika/området kring de stora sjöarna.
 5. Irakiska flyktingar i Syrien, Libanon och Jordanien.
 6. Irakiska flyktingar i Turkiet.
 7. Syriska flyktingar i regionen.
-

BILAGA IV

Förteckning över indikatorer för mätning av de särskilda målen

a) Att stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension.

i) Antalet målgruppspersoner som får stöd genom projekt inom ramen för de mottagande- och asylsystem som stöds enligt denna fond.

I enlighet med de årliga genomföranderapporter som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp ytterligare i underkategorier såsom

— antalet målgruppspersoner som får information och stöd under asylförfarandena,

— antalet målgruppspersoner som får rättsligt bistånd och biträde,

— antalet utsatta personer och ensamkommande barn som får särskilt stöd.

ii) Kapacitet (dvs. antal platser) hos ny inkvarteringsinfrastruktur för mottagande inrättad i enlighet med de gemensamma kraven för mottagandevillkor enligt unionens regelverk och befintlig inkvarteringsinfrastruktur för mottagande som förbättrats i enlighet med samma krav till följd av de projekt som stöds enligt fonden och procentandel av den totala inkvarteringsinfrastrukturen för mottagande.

iii) Antalet personer som utbildats i asylfrågor med stöd från fonden, och detta antal som en procentandel av det totala antalet anställda som utbildats i dessa frågor.

iv) Antalet informationsprodukter om ursprungsländer och undersökningsuppdrag som genomförs med stöd från fonden.

v) Antalet projekt som stöds enligt denna fond för att utveckla, övervaka och utvärdera asylnpolitiken i medlemsstaterna.

vi) Antalet personer som vidarebosatts med stöd från fonden.

b) Att stödja laglig invandring till medlemsstaterna i enlighet med deras ekonomiska och sociala behov, till exempel arbetsmarknadsbehov och samtidigt minska missbruket av laglig invandring, och främja en effektiv integration av tredjelandsmedborgare.

i) Antalet målgruppspersoner som deltagit i åtgärder före avresa som stöds genom denna fond.

ii) Antalet målgruppspersoner som stöds av denna fond genom integrationsåtgärder i samband med nationella, lokala och regionala strategier.

I enlighet med de årliga genomföranderapporter som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 514/2014 ska denna indikator delas upp ytterligare i underkategorier såsom

— antalet målgruppspersoner som får stöd genom åtgärder som inriktas på utbildning och yrkesutbildning, bland annat språkutbildning, och förberedande åtgärder för att underlätta tillträdet till arbetsmarknaden,

— antalet målgruppspersoner som stöds genom tillhandahållande av rådgivning och bistånd rörande bostäder,

— antalet målgruppspersoner som stöds genom hälsovård och psykologisk vård,

— antalet målgruppspersoner som stöds genom åtgärder kopplade till demokratiskt deltagande,

iii) Antalet införda lokala, regionala och nationella politiska ramar/åtgärder/verktyg för integration av tredjelandsmedborgare och under medverkan av civilsamhället, invandrargrupper och samtliga relevanta intressenter som ett resultat av de åtgärder som stöds genom denna fond.

- iv) Antal samarbetsprojekt med andra medlemsstater om integration av tredjelandsmedborgare som stöds genom denna fond.
 - v) Antalet projekt som stöds genom denna fond för att utveckla, övervaka och utvärdera integrationspolitiken i medlemsstaterna.
- c) Att främja rättvisa och effektiva återvändandestrategier i medlemsstaterna som stöder bekämpningen av olaglig invandring, med tonvikt på hållbart återvändande och effektivt återtagande i ursprungs- och transitländerna.
- i) Antal personer som utbildats med stöd från fonden i frågor som rör återvändande.
 - ii) Antalet återvändande som erhållit återanpassningsstöd som medfinansierats av fonden före eller efter återvändandet.
 - iii) Antalet återvändande vars återvändande medfinansierats av fonden, personer som återvänt frivilligt och personer som avlägsnats.
 - iv) Antalet övervakade avlägsnanden som medfinansierats av fonden.
 - v) Antalet projekt som stöds genom denna fond för att utveckla, övervaka och utvärdera återvändandepolitiken i medlemsstaterna.
- d) Att öka solidariteten och förbättra ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrations- och asylströmmar.
- i) Antalet sökande och personer som åtnjuter internationellt skydd som överförs från en medlemsstat till en annan med stöd från denna fond.
 - ii) Antalet samarbetsprojekt med andra medlemsstater om ökad solidaritet och delande av ansvaret mellan de medlemsstater som stöds genom denna fond.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 517/2014**av den 16 april 2014****om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) vid Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), som unionen är en part i ⁽³⁾, konstaterades att de utvecklade länderna enligt befintliga vetenskapliga data skulle behöva minska utsläppen av växthusgaser med 80 %–95 % jämfört med 1990 års nivåer fram till 2050 för att begränsa den globala klimatförändringen till en temperaturhöjning på 2 °C och på så sätt förhindra oönskade climateffekter.
- (2) För att nå detta mål beskrev kommissionen i en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050, som noterades av rådet i dess slutsatser den 17 maj 2011, och som Europaparlamentet ställde sig bakom i dess resolution av den 15 mars 2012. I den färdplanen fastställde kommissionen ett kostnadseffektivt sätt att åstadkomma de totala utsläppsminskningar som krävs i unionen fram till 2050. Den färdplanen fastställer de sektors-specifika bidrag som krävs inom sex områden. Andra utsläpp än koldioxid, inklusive fluorerade växthusgaser men exklusive andra utsläpp än koldioxid från jordbruket, bör minskas med 72 %–73 % fram till 2030 och med 70 %–78 % fram till 2050 jämfört med 1990 års nivå. Baserat på referensåret 2005 krävs en minskning av andra utsläpp än koldioxid, med undantag för jordbrukets utsläpp, på 60 %–61 % fram till 2030. Utsläppen av fluorerade växthusgaser beräknades till 90 miljoner ton koldioxidekvivalenter 2005. En minskning med 60 % innebär att utsläppen måste minskas till ungefär 35 miljoner ton koldioxidekvivalenter fram till 2030. Om den nuvarande unionslagstiftningen tillämpas fullt ut beräknas utsläppen uppgå till 104 miljoner ton koldioxidekvivalenter 2030, vilket innebär att det krävs ytterligare en minskning på ungefär 70 miljoner ton koldioxidekvivalenter.
- (3) I kommissionens rapport av den 26 september 2011 om tillämpningen, effekterna och lämpligheten av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 ⁽⁴⁾ konstaterades att de nuvarande bestämmelserna om begränsning av utsläpp har potential att minska utsläppen av fluorerade växthusgaser, om de tillämpas fullt ut. Dessa bestämmelser bör alltså bibehållas och förtydligas på grundval av erfarenheterna av att tillämpa dem. Vissa bestämmelser bör också utvidgas till andra tillämpningar där det används betydande mängder fluorerade växthusgaser, som i lastbilar och släpfordon med kylaggregat. Skyldigheten att upprätta och föra register över utrustning som innehåller sådana växthusgaser bör också omfatta elektriska brytare. Med tanke på vikten av åtgärder för begränsning av utsläpp vid livscykeln slut för produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser bör medlemsstaterna ta hänsyn till värdet av system för producentansvar och verka för att sådana införs på grundval av befintlig bästa praxis.
- (4) I den rapporten konstaterades också att det går att göra mer för att minska utsläppen av fluorerade växthusgaser i unionen, särskilt genom att undvika att använda sådana växthusgaser i de fall där det finns säker och energieffektiv alternativ teknik med lägre eller ingen klimatpåverkan alls. En minskning med upp till två tredjedelar av utsläppen 2010 fram till 2030 är kostnadseffektiv, eftersom det finns beprövade och testade alternativ inom många sektorer.

⁽¹⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 138.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

⁽³⁾ Rådets beslut 94/69/EG av den 15 december 1993 om slutande av Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EGT L 33, 7.2.1994, s. 11).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser (EUT L 161, 14.6.2006, s. 1).

- (5) I Europaparlamentets resolution av den 14 september 2011 om ett helhetsbetonat grepp på frågan om antropogena utsläpp av annat slag än koldioxid och av relevans för klimatet välkomnades unionens åtagande att stödja åtgärder inriktade på fluorkolväten inom ramen för Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet (nedan kallat *Montrealprotokollet*) som ett första exempel på ett icke-marknadsbaserat tillvägagångssätt för att minska växthusgasutsläppen. Resolutionen innehöll även en uppmaning att se efter hur man skulle kunna verka för en omedelbar begränsning av fluorkolväten på internationell nivå med hjälp av Montrealprotokollet.
- (6) För att främja användningen av teknik som har ingen eller liten påverkan på klimatet bör utbildningen av fysiska personer som utför arbetsuppgifter varvid det används fluorerade växthusgaser omfatta information om tekniker som kan ersätta och minska användningen av fluorerade växthusgaser. Eftersom vissa alternativa till fluorerade växthusgaser som används i produkter och utrustning för att ersätta och minska användningen av fluorerade växthusgaser kan vara giftiga, brandfarliga eller under högt tryck bör kommissionen undersöka befintlig unionslagstiftning som omfattar utbildning för fysiska personer när det gäller säker hantering av alternativa kylmedel och bör, vid behov, lägga fram ett förslag till lagstiftning för Europaparlamentet och rådet för att ändra relevant unionslagstiftning.
- (7) Certifierings- och utbildningsprogram bör inrättas eller anpassas med beaktande av sådana program som inrättats enligt förordning (EG) nr 842/2006 och får integreras i yrkesutbildningssystemen.
- (8) För att skapa samstämmighet med övervaknings- och rapporteringskraven enligt UNFCCC och med beslut 4/CMP.7 av partskonferensen i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet till UNFCCC, som antogs vid mötet i UNFCCC:s sjunde partskonferens i Durban den 11 december 2011, bör faktorn för global uppvärmningspotential beräknas som den globala uppvärmningspotentialen för ett kg av en gas under en hundraårsperiod jämfört med ett kg koldioxid. Beräkningen bör när så är möjligt utgå från IPCC:s fjärde bedömningsrapport.
- (9) Effektiv övervakning av utsläpp av fluorerade växthusgaser är av avgörande betydelse för att mäta framstegen med att uppnå utsläppsminskningarna och bedöma effekten av denna förordning. Användning av enhetliga uppgifter av hög kvalitet vid rapporteringen av utsläpp av fluorerade växthusgaser är nödvändigt för att säkerställa kvaliteten på utsläppsrapporteringen. Medlemsstaternas inrättande av rapporteringssystem för utsläpp av fluorerade växthusgaser skulle sörja för samstämmighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013⁽¹⁾. Uppgifter om läckage av fluorerade växthusgaser från utrustning som har samlats in av företag enligt den här förordningen kan väsentligt förbättra de rapporteringssystemen för utsläpp. På detta sättet bör det vara möjligt att kontrollera samstämmigheten mellan de uppgifter som används för att härleda utsläppen och förbättra approximationer som grundar sig på beräkningar vilket leder till en bättre uppskattning av utsläppen av fluorerade växthusgaser i de nationella växthusgasinventeringarna.
- (10) Eftersom det finns lämpliga alternativ tillgängliga bör förbudet mot användning av svavelhexafluorid vid pressgjutning av magnesium och återanvändning av magnesiumlegeringar för pressgjutning utvidgas till anläggningar som använder mindre än 850 kg av svavelhexafluorid per år. På liknande sätt bör användning av kylmedel med en mycket hög faktor för global uppvärmningspotential – 2 500 eller mer – vid service eller underhåll av kylutrustning med en fyllningsstorlek på 40 ton koldioxidekvivalenter eller mer förbjudas efter en lämplig övergångsperiod.
- (11) När det finns lämpliga alternativ till användning av specifika fluorerade växthusgaser bör förbud mot utsläppande på marknaden av ny kyl-, luftkonditionerings- och brandskyddsutrustning som innehåller, eller vars funktion kräver dessa substanser införas. Om alternativ inte är tillgängliga eller inte kan användas av tekniska eller säkerhetsmässiga skäl, eller om användningen av sådana alternativ skulle medföra orimliga kostnader, bör det vara möjligt för kommissionen att godkänna ett undantag för att tillåta utsläppande på marknaden av sådana produkter och sådan utrustning för en begränsad tid. Med hänsyn till kommande teknisk utveckling bör kommissionen vidare överväga förbud mot utsläppande på marknaden av ny utrustning för sekundära mellanspänningsbrytare och nya små delade luftkonditioneringsystem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

- (12) Utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser bör tillåtas släppas ut på marknaden om den utrustningens sammanlagda växthusgasutsläpp, med hänsyn till realistiska läckage och återvinningsgrader, är lägre, under dess livscykel, än vad som skulle vara fallet med likvärdig utrustning utan fluorerade växthusgaser, för vilken högsta tillåtna energiförbrukning finns fastställd i gällande genomförandelagstiftning som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ⁽¹⁾. En regelbunden översyn av dessa genomförandeåtgärder vid lämpliga tidpunkter i enlighet med det direktivet skulle bidra till att säkerställa att dessa genomförandeåtgärder fortsätter att vara effektiva och lämpliga.
- (13) Att gradvis minska mängden fluorkolväten som kan släppas ut på marknaden av har fastställts som det effektivaste och mest kostnadseffektiva sättet att minska utsläppen av dessa ämnen på lång sikt.
- (14) För att genomföra den gradvisa minskningen av kvantiteterna av fluorkolväten som kan släppas ut på unionsmarknaden bör kommissionen tilldela kvoter till enskilda producenter och importörer för utsläppande av fluorkolväten på marknaden, så att den totala gränsen för mängden fluorkolväten som släpps ut på marknaden inte överskrids. För att inte äventyra den gradvisa minskningen av kvantiteterna av fluorkolväten som släpps ut på marknaden bör fluorkolväten i utrustning beaktas inom unionskvotsystemet. Om fluorkolväten som finns i utrustning inte har släppts ut på marknaden innan utrustningen fylldes på bör en försäkran om överensstämmelse krävas som bevis för att dessa fluorkolväten har beaktats inom unionskvotsystemet.
- (15) Inledningsvis bör beräkningen av referensvärden och tilldelningen av kvoter till enskilda producenter och importörer utgå från de mängder fluorkolväten som de har rapporterat att de har släppt ut på marknaden under referensperioden 2009–2012. För att inte utesluta små företag bör 11 % av den totala tillåtna mängden reserveras för importörer och producenter som inte släppt ut 1 ton eller mer fluorerade växthusgaser på marknaden under referensperioden.
- (16) Genom att regelbundet räkna om referensvärdena och kvoterna bör kommissionen se till att företagen får möjlighet att fortsätta sin verksamhet på grundval av de genomsnittliga volymer de har släppt ut på marknaden de senaste åren.
- (17) Framställningsprocessen för en del fluorerade gaser kan leda till att betydande utsläpp av andra fluorerade växthusgaser producerade som biprodukter. Sådana biproduktsutsläpp bör destrueras eller återvinnas för senare användning som ett villkor för utsläppande på marknaden av fluorerade växthusgaser.
- (18) Kommissionen bör se till att det inrättas ett centralt elektroniskt register för administrering av kvoterna för utsläppande av fluorkolväten på marknaden, inbegripet rapporteringen av utrustning som släppts ut på marknaden, särskilt i de fall där utrustningen redan är påfylld med fluorkolväten som inte har släppts på marknaden innan den fyllts på, och alltså kräver en kontroll genom en försäkran om överensstämmelse och påföljande tredjepartskontroll att kvantiteterna av fluorkolväten är beaktade inom ramen för unionskvotsystemet.
- (19) För att bevara flexibiliteten på marknaden för fluorkolväten i bulk bör det vara möjligt att överlåta kvoterna, som har tilldelats baserat på referensvärden, till en annan producent eller importör i unionen eller till en annan producent som företräds i unionen av en enda företrädare.
- (20) För att möjliggöra övervakningen av denna förordnings effektivitet bör de nuvarande rapporteringsskyldigheterna utvidgas till att omfatta andra fluorerade ämnen som har en betydande faktor för global uppvärmningspotential eller som sannolikt kommer att ersätta de fluorerade växthusgaserna som också anges i bilaga I. Av samma skäl bör destruktion av fluorerade växthusgaser och import av sådana gaser till unionen när de ingår i produkter och utrustning också rapporteras. Tröskelvärden bör införas för att undvika en oproportionell administrativ börda, särskilt för små och medelstora företag och mikroföretag.
- (21) Kommissionen bör kontinuerligt övervaka effekterna av minskningen av kvantiteterna av fluorkolväten som släppts ut på marknaden, däribland minskningens inverkan på försörjningen för utrustning där användning av fluorkolväten skulle leda till lägre utsläpp under livscykeln än om alternativ teknik används. Kommissionen bör utarbeta en rapport om tillgången till fluorkolväten på unionsmarknaden senast vid slutet av 2020. En omfattande översyn bör

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

göras av kommissionen senast vid slutet av 2022, i tid för att anpassa bestämmelserna i den här förordningen med hänsyn till dess genomförande, ny utveckling och internationella åtaganden, och för att vid behov kunna föreslå ytterligare minskningsåtgärder.

- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) När det gäller ändring av vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (24) Eftersom denna förordning har antagits i enlighet med artikel 192.1 i EUF-fördraget hindrar den inte medlemsstaterna från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder som är förenliga med EUF-fördraget. Enligt artikel 193 i EUF-fördraget ska medlemsstaterna anmäla sådana åtgärder till kommissionen.
- (25) Genom denna förordning ändras och kompletteras syftet med förordning (EG) nr 842/2006, som därför bör upphävas. För att garantera en så smidigt övergång från det tidigare systemet till det nya systemet som möjligt är det dock lämpligt att föreskriva att kommissionens förordningar (EG) nr 1493/2007 ⁽²⁾, (EG) nr 1494/2007 ⁽³⁾, (EG) nr 1497/2007 ⁽⁴⁾, (EG) nr 1516/2007 ⁽⁵⁾, (EG) nr 303/2008 ⁽⁶⁾, (EG) nr 304/2008 ⁽⁷⁾, (EG) nr 305/2008 ⁽⁸⁾, (EG) nr 306/2008 ⁽⁹⁾, (EG) nr 307/2008 ⁽¹⁰⁾ och (EG) nr 308/2008 ⁽¹¹⁾ bör fortsätta att vara i kraft och fortsätta att gälla såvida de inte och till dess att de upphävs genom delegerade akter eller genomförandakter som antas av kommissionen i enlighet med den här förordningen.
- (26) Eftersom målen med denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den gränsöverskridande karaktären hos de miljöproblem som förordningen tar upp och denna förordnings effekt på handeln inom unionen och på den externa handeln, kan uppnås bättre på unionsnivå

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1493/2007 av den 17 december 2007 om fastställande av formatet på den rapport som producenter, importörer och exportörer av vissa fluorerade växthusgaser ska lämna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 (EUT L 332, 18.12.2007, s. 7).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1494/2007 av den 17 december 2007 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av utformningen av märkningen och krav på ytterligare märkning när det gäller produkter och utrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser (EUT L 332, 18.12.2007, s. 25).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1497/2007 av den 18 december 2007 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av sedvanliga kontrollkrav avseende läckage för stationära brandskyddssystem som innehåller vissa fluorerade växthusgaser (EUT L 333, 19.12.2007, s. 4).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1516/2007 av den 19 december 2007 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av sedvanliga läckagekontrollkrav för stationär kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser (EUT L 335, 20.12.2007, s. 10).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 303/2008 av den 2 april 2008 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande av certifiering av företag och personal i fråga om stationär kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser (EUT L 92, 3.4.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 304/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av företag och personal med avseende på stationära brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller vissa fluorerade växthusgaser (EUT L 92, 3.4.2008, s. 12).

⁽⁸⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 305/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av personal som återvinner vissa fluorerade växthusgaser från högspänningsbrytare (EUT L 92, 3.4.2008, s. 17).

⁽⁹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 306/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av personal som återvinner vissa lösningsmedel som innehåller fluorerade växthusgaser från utrustning (EUT L 92, 3.4.2008, s. 21).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 307/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav för utbildningsprogram och villkor för ömsesidigt erkännande av utbildningsintyg för personal med avseende på luftkonditioneringsystem som innehåller vissa fluorerade växthusgaser i vissa motorfordon (EUT L 92, 3.4.2008, s. 25).

⁽¹¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 308/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av utformningen av medlemsstaternas information om utbildnings- och certifieringsprogram (EUT L 92, 3.4.2008, s. 28).

kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Målet med denna förordning är att skydda miljön genom minskade utsläpp av fluorerade växthusgaser. Denna förordning

- a) inför bestämmelser om begränsning, användning, återvinning och destruktion av fluorerade växthusgaser, och dithörande tilläggsåtgärder,
- b) föreskriver villkor för utsläppande på marknaden av särskilda produkter och utrustning som innehåller, eller vilkas funktion kräver, fluorerade växthusgaser,
- c) föreskriver villkor för särskild användning av dessa gaser, och
- d) inför kvantitativa begränsningar för utsläppande på marknaden av fluorkolväten.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *fluorerade växthusgaser*: fluorkolväten, perfluorkarboner och svavelhexafluorid och andra växthusgaser som innehåller fluor, enligt förteckningen i bilaga I, eller blandningar som innehåller något av de ämnena.
2. *fluorkolväten eller HFC*: ämnena som anges i förteckningen i avsnitt 1 i bilaga I, eller blandningar som innehåller något av dessa ämnen.
3. *perfluorkarboner eller PFC*: ämnena som anges i förteckningen i avsnitt 2 i bilaga I, eller blandningar som innehåller något av dessa ämnen.
4. *svavelhexafluorid eller SF₆*: det ämne som anges i förteckningen i avsnitt 3 i bilaga I, eller blandningar som innehåller det ämnet.
5. *blandning*: en vätska bestående av två eller flera ämnen av vilka minst ett är ett ämne som förtecknas i bilaga I eller i bilaga II.
6. *faktor för global uppvärmningspotential eller GWP*: en växthusgas klimatuppvärmningspotential i förhållande till koldioxidens (CO₂). Faktorn för global uppvärmningspotential beräknas i form av uppvärmningspotentialen under 100 år för ett kilogram av en växthusgas i förhållande till ett kilogram koldioxid i enlighet med vad som anges i bilagorna I, II och IV eller i fall av blandningar, beräknade i enlighet med bilaga IV.
7. *ton koldioxidekvivalenter*: en mängd växthusgaser, uttryckt som produkten av växthusgasernas vikt i ton och deras faktor för global uppvärmningspotential.
8. *operatör*: varje fysisk eller juridisk person som har det faktiska tekniska ansvaret för de produkter och den utrustning som omfattas av denna förordning; en medlemsstat får i väldefinierade, särskilda situationer utse ägaren som ansvarig för operatörens skyldigheter.
9. *användning*: utnyttjande av fluorerade växthusgaser vid framställning, underhåll eller service, inbegripet återfyllning, av produkter och utrustning, eller i andra processer som avses i denna förordning.
10. *utsläppande på marknaden*: när fluorerade växthusgaser mot betalning eller gratis tillhandahålls eller görs tillgängliga för en annan part i unionen för första gången, eller används för egen räkning om det gäller en producent, inbegripet frisläppande i tullhänseende för fri omsättning i unionen.
11. *hermetiskt sluten utrustning*: utrustning i vilken alla enheter som innehåller fluorerad växthusgas tätats genom svetsning, hårdlödning eller liknande fast hopfogning, vilket kan inbegripa förslutna ventiler eller förslutna serviceportar som möjliggör reparationer eller bortskaffande, och som har ett fastställt läckage som är mindre än tre gram per år under ett tryck som uppgår till minst en fjärdedel av det tillåtna maximitrycket.

12. *behållare*: en produkt som främst är utformad för transport eller lagring av fluorerade växthusgaser.
13. *engångsbehållare*: en behållare som inte går att återfylla utan att anpassas för det ändamålet eller som släpps ut på marknaden utan att åtgärder har vidtagits för att behållaren ska kunna lämnas i retur för återfyllning.
14. *återvinning*: insamling och lagring av fluorerade växthusgaser från produkter, inbegriper behållare, och utrustning under underhåll eller service eller innan produkterna, eller utrustningen.
15. *återanvändning*: förnyad användning av en återvunnen fluorerad växthusgas efter en grundläggande reningsprocess.
16. *regenerering*: beredning av en återvunnen fluorerad växthusgas för att uppnå en standard motsvarande ett nyproducerat ämne, med beaktande av dess avsedda användningsområde.
17. *destruktion*: ett förfarande genom vilket hela eller större delen av en fluorerad växthusgas permanent omvandlas eller uppdelas i ett eller flera stabila ämnen som inte är fluorerade växthusgaser.
18. *nedmontering*: slutlig avstängning och slutligt tagande ur drift eller bruk av en produkt eller utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser.
19. *reparation*: återställande av skadad eller läckande produkt eller utrustning som innehåller eller vilkas funktion kräver fluorerade växthusgaser, inbegripet en del som innehåller eller är utformad att innehålla sådana gaser.
20. *installation*: sammanfogande av två eller fler delar eller kretsar som innehåller eller är utformade för att innehålla fluorerade växthusgaser, för att sätta samman ett system på den plats där det ska användas, som innebär sammanfogandet av gasförande ledare i ett system för att utgöra ett fullbordat kretslopp, utan hänsyn till att systemet kan behöva fyllas på efter sammanfogning.
21. *underhåll eller service*: allt arbete, utom återvinning i enlighet med artikel 8 och läckagekontroller i enlighet med artiklarna 4 och 10.1 b i denna förordning, som innebär att kretsar som innehåller eller är utformade för att innehålla fluorerade växthusgaser öppnas, särskilt påfyllning av systemet med fluorerade växthusgaser, borttagande av en eller flera delar i kretsen eller utrustningen, hopfogning av två eller flera delar i kretsen eller utrustningen samt reparation av läckor.
22. *nyproducerat ämne*: ett ämne som inte har använts tidigare.
23. *stationär*: som normalt sett inte förflyttas under användning, vilket omfattar mobila luftkonditioneringssystem för inomhusbruk.
24. *mobil*: som normalt sett förflyttas under användning.
25. *enkomponentsskum*: skumsammansättning som förvaras i en enda aerosolbehållare i oreagerad eller delvis reagerad flytande form och som expanderar och hårdnar när den lämnar behållaren.
26. *lastbil med kylaggregat*: ett motorfordon med en vikt på mer än 3,5 ton som är utformat och konstruerat främst för att frakta gods och som är utrustat med en kylvanhet.
27. *släpfordon med kylaggregat*: fordon som är utformat och konstruerat för att kunna dras av en lastbil eller traktor, främst för att frakta gods, och som är utrustat med en kylvanhet.
28. *teknisk aerosol*: en aerosolbehållare som används vid underhåll, reparation, rengöring, testning, insektsbekämpning och tillverkning av produkter och utrustning, vid installation av utrustning och vid andra tillämpningar.
29. *läckagevarningssystem*: en kalibrerad mekanisk, elektrisk eller elektronisk anordning för att upptäcka läckage av fluorerade växthusgaser och som vid upptäckt ska varsko operatören.
30. *företag*: varje fysisk eller juridisk person som
 - a) producerar, använder, återvinner, samlar in, återanvänder, regenererar eller destruerar fluorerade växthusgaser,
 - b) importerar eller exporterar fluorerade växthusgaser eller produkter och utrustning som innehåller sådana gaser,
 - c) släpper ut på marknaden fluorerade växthusgaser eller produkter och utrustning som innehåller eller vilkas funktion kräver sådana gaser,
 - d) installerar, utför service av, underhåller, reparerar eller nedmonterar utrustning som innehåller eller vilkas funktion kräver fluorerade växthusgaser, eller kontrollerar dem för läckor,

- e) använder utrustning som innehåller eller vilkas funktion kräver fluorerade växthusgaser,
 - f) producerar, importerar, exporterar eller destruerar sådana gaser som anges på förteckningen i bilaga II, eller släpper ut dem på marknaden,
 - g) släpper ut produkter eller utrustning som innehåller sådana gaser som anges på förteckningen i bilaga II på marknaden.
- 31. *råmaterial*: varje fluorerad växthusgas eller ämne som anges på förteckningen i bilaga II som bearbetas kemiskt i en process där ämnets ursprungliga sammansättning helt förändras och av vilken utsläppen är obetydliga.
 - 32. *kommersiellt bruk*: användning för lagring, utbudande eller utlämning av produkter för försäljning till slutanvändare i detaljhandel och livsmedelsverksamhet.
 - 33. *brandskyddsutrustning*: utrustning och system som används i tillämpningar för förebyggande av brand och brandbekämpning, vilket inbegriper brandsläckare.
 - 34. *organisk Rankinecykel*: cykel som innehåller kondenserbar fluorerad växthusgas som omvandlar värme från en värmekälla till kraft och för generering av elektricitet eller mekanisk energi.
 - 35. *militär utrustning*: vapen, ammunition och krigsmateriel för specifika militära ändamål som är nödvändiga för att skydda medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen.
 - 36. *elektriska brytare*: brytareenheter och deras sammansättning med tillhörande manöver-, mät, skydds- och reglerutrustning, samt hopsättningar av sådana enheter och sådan utrustning med tillhörande hopkopplingar, tillbehör, inneslutningar och stödkonstruktioner, avsedda för användning i samband med generering, överföring, distribution och omvandling av elektrisk energi.
 - 37. *centraliserade kylsystem med flera moduler*: system med två eller flera kompressorer som arbetar parallellt och är kopplade till en eller flera gemensamma kondensatorer och till ett antal kylenheter t.ex. montrar, skåp, frysar eller kylda förvaringsutrymmen.
 - 38. *primär kylkrets i kaskadsystem*: primärkrets i indirekta medeltempererade system där en kombination av två eller flera separata kylkretsar är seriekopplade på ett sådant sätt att primärkretsen, vid medeltemperatur, absorberar kondensvärme från sekundärkretsen.
 - 39. *delade luftkonditioneringssystem*: luftkonditioneringssystem för inomhusbruk som består av en inomhusenhet och en utomhusenhet som är sammankopplade med kylrör och kräver installation på plats.

KAPITEL II

BEGRÄNSNING

Artikel 3

Förebyggande av utsläpp av fluorerade växthusgaser

- 1. Avsiktliga utsläpp av fluorerade växthusgaser till atmosfären ska vara förbjudna om utsläppen inte är tekniskt nödvändiga för det avsedda användningsområdet.
- 2. Operatörer av utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser ska vidta försiktighetsåtgärder för att förhindra oavsiktliga utsläpp (nedan kallade *läckage*) av dessa gaser. De ska vidta alla åtgärder som är tekniskt och ekonomiskt genomförbara för att begränsa läckor av fluorerade växthusgaser till ett minimum.
- 3. När ett läckage av fluorerade växthusgaser upptäcks ska operatörerna se till att utrustningen repareras utan dröjsmål.

När utrustningen är föremål för kontroll av läckor enligt artikel 4.1 och reparation har utförts avseende en läcka, ska operatörerna se till att utrustningen kontrolleras av certifierade fysiska personer inom en månad efter reparationen för att bekräfta att reparationen har fungerat.

- 4. Fysiska personer som utför sådana uppgifter som avses i artikel 10.1 a–c ska certifieras i enlighet med artikel 10.4 och 10.7 och ska vidta försiktighetsåtgärder för att förhindra läckage av fluorerade växthusgaser.

Företag som utför installation, service, underhåll, reparation eller nedmontering av den utrustning som förtecknas i artikel 4.2 a–d ska certifieras i enlighet med artikel 10.6 och 10.7 och ska vidta försiktighetsåtgärder för att förhindra läckage av fluorerade växthusgaser.

Artikel 4

Kontroller av läckor

1. Operatörer av utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser i mängder på 5 ton koldioxidekvivalenter eller mer och som inte ingår i skum ska se till att utrustningen kontrolleras för läckor.

Hermetiskt sluten utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser i mängder på mindre än 10 ton koldioxidekvivalenter ska inte omfattas av läckagekontroller enligt denna artikel, förutsatt att utrustningen är märkt som hermetiskt sluten.

Elektriska brytare ska inte omfattas av kontroller av läckor enligt denna artikel förutsatt att de uppfyller ett av följande villkor:

- a) De har ett fastställt läckage som enligt tillverkarens tekniska specifikation och märkning i enlighet med denna är mindre än 0,1 % per år.
- b) De är utrustade med en anordning för övervakning av tryck eller densitet.
- c) De innehåller mindre än 6 kg fluorerade växthusgaser.

2. Punkt 1 ska tillämpas på operatörer av följande utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser:

- a) Stationär kylutrustning.
- b) Stationär luftkonditioneringsutrustning.
- c) Stationära värmepumpar.
- d) Stationär brandskyddsutrustning.
- e) Kylvheter i lastbilar och släpfordon med kylaggregat.
- f) Elektriska brytare.
- g) Organiska Rankinecykler.

För den utrustning som avses i första stycket a–e ska kontrollerna utföras av fysiska personer som certifierats i enlighet med de bestämmelser som föreskrivs i artikel 10.

Genom undantag från punkt 1 första stycket ska utrustning som innehåller mindre än 3 kg fluorerade växthusgaser och hermetiskt sluten utrustning som är märkt i enlighet med detta och innehåller mindre än 6 kg fluorerade växthusgaser till och med den 31 december 2016 inte omfattas av kontroll av läckor.

3. De kontroller av läckor som anges i punkt 1 ska utföras med följande frekvens:

- a) För utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser i mängder på 5 ton koldioxidekvivalenter eller mer men mindre än 50 ton koldioxidekvivalenter: minst var tolfte månad eller, om ett läckagevarningssystem är installerat, minst var tjugofjärde månad.
- b) För utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser i mängder på 50 ton koldioxidekvivalenter eller mer men mindre än 500 ton koldioxidekvivalenter: minst var sjätte månad eller, om ett läckagevarningssystem är installerat, minst var tolfte månad.
- c) För utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser i mängder på 500 ton koldioxidekvivalenter eller mer: minst var tredje månad eller, om ett läckagevarningssystem är installerat, minst var sjätte månad.

4. Skyldigheterna i punkt 1 för brandskyddsutrustning som avses i punkt 2 d ska anses uppfylla förutsatt att följande två krav är uppfylla:

- a) Den befintliga inspektionsordningen uppfyller ISO 14520- eller EN 15004-standard.
- b) Brandskyddsutrustningen inspekteras så ofta som krävs enligt punkt 3.

5. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa krav på de kontroller av läckor som ska utföras i enlighet med punkt 1 i denna artikel för varje typ av utrustning som avses i den punkten, identifiera de delar av utrustningen där risken för läckage är som störst och för att upphäva akter som antagits i enlighet med artikel 3.7 i förordning (EG) nr 842/2006. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

Artikel 5

Läckagevarningssystem

1. Operatörer av den utrustning som förtecknas i artikel 4.2 a–d och som innehåller fluorerade växthusgaser i mängder på 500 ton koldioxidekvivalenter eller mer ska se till att utrustningen har ett läckagevarningssystem som varnar operatören eller ett serviceföretag vid läckage.
2. Operatörer av den utrustning som förtecknas i artikel 4.2 f och g och som innehåller fluorerade växthusgaser i mängder på 500 ton koldioxidekvivalenter eller mer och som installeras från och med den 1 januari 2017 ska se till att utrustningen har ett läckagevarningssystem som varnar operatören eller ett serviceföretag vid läckage.
3. Operatörer av den utrustning som förtecknas i artikel 4.2 a–d och g som omfattas av punkt 1 eller 2 i den här artikeln, ska se till att läckagevarningssystemen kontrolleras minst var tolfte månad för att säkerställa att de fungerar väl.
4. Operatörer av den utrustning som förtecknas i artikel 4.2 f som omfattas av punkt 2 i den här artikeln, ska se till att läckagevarningssystemen kontrolleras minst vart sjätte år för att säkerställa att de fungerar väl.

Artikel 6

Registrering

1. Operatörer av utrustning för vilken kontroll av läckage krävs enligt artikel 4.1 ska upprätta och underhålla register för varje sådan utrustningsenhet där följande information specificeras:
 - a) Mängd och typ av fluorerade växthusgaser som har installerats.
 - b) Mängd fluorerade växthusgaser som har lagts till vid installation, underhåll och service eller på grund av läckage.
 - c) Huruvida mängden installerade fluorerade växthusgaser har återanvänts eller regenererats, inbegripet materialåteranvändnings- eller regenereringsanläggningens namn och adress samt, i förekommande fall, certifieringsnumret.
 - d) Mängd fluorerade växthusgaser som har återvunnits.
 - e) Identiteten på det företag som installerat, utfört service på, underhållit och i förekommande fall reparerat eller nedmonterat utrustningen, inbegripet, i förekommande fall, numret på dess certifikat.
 - f) Datum för och resultat av de kontroller som utförts enligt artikel 4.1–4.3.
 - g) Om utrustningen har nedmonterats, de åtgärder som vidtagits för att återvinna och bortskaffa de fluorerade växthusgaserna.
2. Om inte de register som avses i punkt 1 lagras i en databas som inrättats av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna gäller följande regler:

- a) De operatörer som avses i punkt 1 ska behålla de register som avses i den punkten i minst fem år.
- b) Företag som för operatörer utför sådan verksamhet som avses i punkt 1 e ska behålla kopior av de register som avses i punkt 1 i minst fem år.

De register som avses i punkt 1 ska på begäran göras tillgängligt för den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten eller för kommissionen. I den utsträckning ett sådant register innehåller miljöinformation ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG ⁽¹⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 ⁽²⁾ tillämpas på lämpligt sätt.

3. Vid tillämpningen av artikel 11.4 ska företag som tillhandahåller fluorerade växthusgaser upprätta register med relevant information om köparna av fluorerade växthusgaser, inbegripet följande uppgifter:

- a) Numret på köparnas certifikat.
- b) Respektive mängd inköpta fluorerade växthusgaser.

Företagen som tillhandahåller fluorerade växthusgaser ska behålla dessa register i minst fem år.

Företagen som tillhandahåller fluorerade växthusgaser ska på begäran göra sådana register tillgängliga för den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten eller för kommissionen. I den utsträckning som registren innehåller miljöinformation ska direktiv 2003/4/EG eller förordning (EG) nr 1367/2006 tillämpas på lämpligt sätt.

4. Kommissionen får genom en genomförandeakt fastställa formatet för de register som avses i punkterna 1 och 3 i den här artikeln och ange hur de ska upprättas och underhållas. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som anges i artikel 24.

Artikel 7

Utsläpp av fluorerade växthusgaser i förhållande till produktion

1. Producenter av fluorerade föreningar ska vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att begränsa utsläppen av fluorerade växthusgaser så mycket som möjligt under

- a) produktion,
- b) transport, och
- c) lagring.

Denna artikel gäller även när fluorerade växthusgaser produceras som biprodukt.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.1 ska utsläppande på marknaden av fluorerade växthusgaser och gaser som förtecknas i bilaga II vara förbjudet, om inte, i förekommande fall, producenter eller importörer vid tidpunkten för sådant utsläppande styrker att trifluormetan som producerats som biprodukt under framställningsprocessen, inbegripet vid framställning av råmaterial för produktion av dessa, har destruerats eller återvunnits för senare användning med bästa tillgängliga teknik.

Detta krav ska gälla från och med den 11 juni 2015.

Artikel 8

Återvinning

1. Operatörer av stationär utrustning eller av kylenheter i lastbilar och släpfordon med kylaggregat som innehåller fluorerade växthusgaser som inte ingår i skum ska se till att återvinningen av dessa gaser genomförs av fysiska personer som innehar de certifikat som anges i artikel 10 så att dessa gaser återanvänds, regenereras eller destrueras.

Denna skyldighet gäller för operatörer av följande utrustning:

- a) Kylkretsar i stationär kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning.
- b) Kylkretsar i kylenheter i lastbilar och släpfordon med kylaggregat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

c) Stationär utrustning som innehåller lösningsmedel med fluorerade växthusgaser.

d) Stationär brandskyddsutrustning.

e) Stationära elektriska brytare.

2. Det företag som använder en behållare för fluorerade växthusgaser omedelbart innan den bortskaffades ska se till att eventuella restgaser i behållaren återvinns för att säkerställa att de återanvänds, regenereras eller destrueras.

3. Operatörer av produkter och utrustning som inte förtecknas i punkt 1, inbegripet mobil utrustning, och som innehåller fluorerade växthusgaser ska se till att gaserna i den mån det är tekniskt möjligt och inte medför orimliga kostnader, återvinns av fysiska personer med lämpliga kvalifikationer, så att de återanvänds, regenereras eller destrueras, eller också ska de se till att gaserna destrueras utan föregående återvinning.

Återvinning av fluorerade växthusgaser från luftkonditioneringsutrustning i vägfordon som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG ⁽¹⁾ ska utföras av fysiska personer med tillräckliga kvalifikationer.

För återvinning av fluorerade växthusgaser från luftkonditioneringsutrustning i motorfordon som omfattas av direktiv 2006/40/EG ska enbart fysiska personer som innehar åtminstone ett utbildningsintyg i enlighet med artikel 10.2 anses ha tillräckliga kvalifikationer.

Artikel 9

Producentansvarssystem

Utan att det påverkar befintlig unionslagstiftning ska medlemsstaterna främja utarbetandet av system för producentansvar för återvinning av fluorerade växthusgaser samt återanvändning, regenerering och destruktion av dessa.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtas enligt första stycket.

Artikel 10

Utbildning och certifiering

1. Medlemsstaterna ska med utgångspunkt i de minimikrav som avses i punkt 5 inrätta eller anpassa certifieringsprogram inbegripet bedömningsförfaranden. Medlemsstaterna ska garantera tillgången till utbildning för fysiska personer som utför följande uppgifter:

a) Installation, service, underhåll, reparation eller nedmontering av den utrustning som förtecknas i artikel 4.2 a–f.

b) Kontroll av läckor för utrustning som avses i artikel 4.2 a–e som föreskrivs i artikel 4.1.

c) Återvinning av fluorerade växthusgaser enligt vad som föreskrivs i artikel 8.1.

2. Medlemsstaterna ska se till att det finns utbildningsprogram för fysiska personer som återvinner fluorerade växthusgaser från luftkonditioneringsutrustning i sådana motorfordon som omfattas av direktiv 2006/40/EG med utgångspunkt i de minimikrav som avses i punkt 5.

3. De certifieringsprogram och den utbildning som föreskrivs i punkterna 1 och 2 ska omfatta följande:

a) Tillämpliga förordningar och tekniska standarder.

b) Förebyggande av utsläpp.

c) Återvinning av fluorerade växthusgaser.

d) Säker hantering av utrustning av den typ och storlek som omfattas av certifikatet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av den 17 maj 2006 om utsläpp från luftkonditioneringsystem i motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG (EUT L 161, 14.6.2006, s. 12).

e) Information om relevant teknik för att ersätta eller minska användningen av fluorerade växthusgaser och säker hantering av denna.

4. Certifikat inom de certifieringsprogram som föreskrivs i punkt 1 ska omfattas av villkoret att den sökande med framgång har genomgått ett bedömningsförfarande som har fastställts i enlighet med punkterna 1, 3 och 5.

5. Minimikraven för certifieringsprogrammen är de som anges i förordningarna (EG) nr 303/2008–nr 306/2008 samt i punkt 12. Minimikraven för utbildningsintygen är de som anges i förordning (EG) nr 307/2008 samt i punkt 12. Bland minimikraven ska för varje typ av utrustning som avses i punkterna 1 och 2 de praktiska färdigheter och den teoretiska kunskap som krävs anges, med åtskillnad, i förekommande fall, mellan de olika verksamheter som omfattas samt villkoren för ömsesidigt erkännande av certifikat och utbildningsintyg.

6. Medlemsstaterna ska inrätta eller anpassa certifieringsprogram på grundval av de minimikrav som avses i punkt 5 för företag som utför installation, service, underhåll, reparation eller nedmontering av den utrustning som förtecknas i artikel 4.2 a–d för andra parter räkning.

7. Befintliga certifikat och utbildningsintyg som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 842/2006 ska vara fortsatt giltiga, i enlighet med de villkor enligt vilka de ursprungligen utfärdades.

8. Medlemsstaterna ska se till att alla fysiska personer som innehar certifikat enligt certifieringsprogram som avses i punkterna 1 och 7 har tillgång till information avseende vart och ett av de följande:

a) Den teknik som avses i punkt 3 e.

b) Befintliga regelkrav för att arbeta med utrustning som innehåller alternativa kylmedel till fluorerade växthusgaser.

9. Medlemsstaterna ska se till att det finns tillgång till utbildning för fysiska personer som önskar uppdatera sina kunskaper när det gäller de frågor som avses i punkt 3.

10. Senast den 1 januari 2017 ska medlemsstaterna anmäla certifierings- och utbildningsprogrammen.

Medlemsstaterna ska erkänna certifikat och utbildningsintyg som utfärdats i en annan medlemsstat i enlighet med denna artikel. De ska inte begränsa friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten på grund av att ett certifikat har utfärdats i en annan medlemsstat.

11. Ett företag som ger ett annat företag i uppdrag att utföra de uppgifter som avses i punkt 1 ska vidta rimliga åtgärder för att säkerställa att det sistnämnda innehar de certifikat som krävs för de begärda uppdragen enligt denna artikel.

12. Om det för tillämpningen av denna artikel framstår som nödvändigt att föreskriva en mer harmoniserad strategi för utbildning och certifiering ska kommissionen, genom genomförandeakter, anpassa och uppdatera minimikraven beträffande de färdigheter och kunskaper som ska ingå, fastställa formerna för certifiering eller intyg och villkoren för ömsesidigt erkännande och upphäva akter som antagits i enlighet med artikel 5.1 i förordning (EG) nr 842/2006. Dessa genomförandebefogenheter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24. Kommissionen ska vid utövandet av de befogenheter som den tilldelas i denna punkt beakta relevanta befintliga system för kvalifikation och certifiering.

13. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa formatet på den anmälan som avses i punkt 10 i den här artikeln och upphäva akter som antagits enligt artikel 5.5 i förordning (EG) nr 842/2006. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

14. Om de skyldigheter i denna artikel som avser tillhandahållandet av certifiering och utbildning skulle medföra oproportionella bördor för en medlemsstat på grund av den ringa storleken på dess befolkning och den därav följande bristen på efterfrågan på sådan utbildning och certifiering, kan efterlevnad uppnås genom erkännande av certifikat som utfärdats i andra medlemsstater.

Medlemsstater som tillämpar denna punkt ska informera kommissionen som i sin tur ska informera andra medlemsstater.

15. Inget i denna artikel ska hindra medlemsstater från att inrätta ytterligare program för certifiering och utbildning avseende annan utrustning än den som avses i punkt 1.

KAPITEL III

UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN OCH KONTROLL AV ANVÄNDNING

Artikel 11

Begränsningar av utsläppandet på marknaden

1. Det ska vara förbjudet att släppa ut de produkter och den specifika utrustning som anges i bilaga III på marknaden, med undantag för militär utrustning, från och med det datum som anges i den bilagan och som i vissa fall kan vara olika beroende på den berörda fluorerade växthusgasens typ eller faktor för global uppvärmningspotential.

2. Det förbud som anges i punkt 1 ska inte gälla för utrustning i fråga om vilken det har konstaterats i de ekodesignkrav som har antagits i enlighet med direktiv 2009/125/EG att den tack vare högre energieffektivitet under driften skulle ge lägre utsläpp av koldioxidekvivalenter under livscykeln än likvärdig utrustning som uppfyller gällande ekodesignkrav och inte innehåller fluorkolväten.

3. På motiverad begäran från en behörig myndighet i en medlemsstat och med beaktande av målen för denna förordning, får kommissionen undantagsvis genom genomförandeakter godkänna ett undantag på upp till fyra år för att tillåta utsläppande på marknaden av produkter och utrustning som förtecknas i bilaga III och som innehåller, eller vilkas funktion kräver, fluorerade växthusgaser, om det har visats att

a) det för en specifik produkt eller en del av utrustning, eller för en viss kategori produkter eller utrustning inte finns alternativ att tillgå, eller att alternativet av tekniska skäl eller säkerhetsskäl inte kan användas, eller

b) användning av tekniskt genomförbara och säkra alternativ skulle medföra orimliga kostnader.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

4. För utförandet av installation, service, underhåll eller reparation av utrustning, som innehåller fluorerade växthusgaser eller vars funktion kräver dessa gaser, som kräver certifiering eller intyg enligt artikel 10, ska fluorerade växthusgaser endast säljas till, och köpas av, företag som innehar relevanta certifikat eller intyg i enlighet med artikel 10 eller företag som har anställda som innehar ett certifikat eller utbildningsintyg enligt artikel 10.2 och 10.5. Denna punkt ska inte hindra icke-certifierade företag som inte utför sådan verksamhet som anges i första meningen i denna punkt från att samla in, transportera eller leverera fluorerade växthusgaser.

5. Icke-hermetiskt slutet utrustning påfylld med fluorerade växthusgaser får endast säljas till slutanvändare om det kan bevisas att installationen ska utföras av ett företag som är certifierat i enlighet med artikel 10.

6. Kommissionen ska, på grundval av tillgängliga uppgifter från medlemsstaterna, samla in information om nationella bestämmelser, standarder och lagstiftning i medlemsstaterna när det gäller ersättningsteknik där alternativ till fluorerade växthusgaser används i kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning samt i skum.

Kommissionen ska senast den 1 januari 2017 offentliggöra en sammanfattande rapport om informationen som samlats in enligt första stycket.

Artikel 12

Märknings-, och produkt- och utrustningsinformation

1. Produkter och utrustning som innehåller eller vilkas funktion kräver fluorerade växthusgaser, ska endast släppas ut på marknaden om de är märkta. Detta gäller endast:

a) Kylutrustning.

b) Luftkonditioneringsutrustning.

- c) Värmepumpar.
- d) Brandskyddsutrustning.
- e) Elektriska brytare.
- f) Aerosolbehållare som innehåller fluorerade växthusgaser, med undantag för dosaerosoler för leverans av farmaceutiska substanser.
- g) Alla behållare för fluorerade växthusgaser.
- h) Lösningsmedel med fluorerade växthusgaser.
- i) Organiska Rankinecykler.

2. Produkter eller utrustning som omfattas av ett undantag enligt artikel 11.3 ska märkas i enlighet med detta och ska inkludera en anmärkning om att dessa produkter eller denna utrustning endast får användas för de ändamål för vilka undantaget enligt den artikeln beviljats.

3. Den märkning som krävs enligt punkt 1 ska innehålla följande information:

- a) En anmärkning om att produkten eller utrustningen innehåller fluorerade växthusgaser eller att dess funktion kräver sådana gaser.
- b) Den vedertagna beteckningen för den fluorerade växthusgasen, eller om det inte finns någon sådan beteckning, den kemiska beteckningen.
- c) Från och med den 1 januari 2017, mängden, uttryckt i vikt och i koldioxidekvivalenter, fluorerade växthusgaser som produkten eller utrustningen innehåller eller den mängd fluorerade växthusgaser för vilken utrustningen har utformats samt dessa gasers faktor för global uppvärmningspotential.

Den märkning som krävs enligt punkt 1 ska, i tillämpliga fall, innehålla följande information:

- a) En anmärkning om att de fluorerade växthusgaserna finns i hermetiskt sluten utrustning.
 - b) En anmärkning om att de elektriska brytarna har ett fastställt läckage på mindre än 0,1 % per år enligt angivelsen i tillverkarens tekniska specifikation.
4. Märkningen ska vara tydligt läsbar och outplånlig och ska placeras antingen:
- a) nära serviceportar för påfyllning eller återvinning av den fluorerade växthusgasen, eller
 - b) på den del av produkten eller utrustningen som innehåller den fluorerade växthusgasen.

Märkningen ska vara skriven på de officiella språken i den medlemsstat där produkten eller utrustningen kommer att släppas ut på marknaden.

5. Skum och förblandade polyoler som innehåller fluorerade växthusgaser får endast släppas ut på marknaden om de fluorerade växthusgaserna på märkningen identifieras med en vedertagen beteckning eller med den kemiska beteckningen om det inte finns någon sådan beteckning. Av märkningen ska det tydligt framgå att skummet eller de förblandade polyolerna innehåller fluorerade växthusgaser. När det gäller skivor av cellplast ska informationen anges tydligt och outplånligt på skivorna.

6. Regenererade eller återanvända fluorerade växthusgaser ska vara märkta så att det framgår att ämnet har regenererats eller återanvänts, med uppgifter om numret på partiet samt regenereringsanläggningens eller materialåteranvändningsanläggningens namn och adress.

7. Fluorerade växthusgaser som släpps ut på marknaden för destruktion ska vara märkta så att det framgår att behållarens innehåll endast får destrueras.

8. Fluorerade växthusgaser som släpps ut på marknaden för direktexport ska vara märkta så att det framgår att behållarens innehåll endast får direktexporteras.

9. Fluorerade växthusgaser som släpps ut på marknaden för användning i militär utrustning ska vara märkta så att det framgår att behållarens innehåll endast får användas för det ändamålet.

10. Fluorerade växthusgaser som släpps ut på marknaden för etsning av halvledande material eller rengöring av kammare för utfällning genom kemisk förångning inom halvledartillverkningsindustrin ska vara märkta så att det framgår att behållarens innehåll endast får användas för det ändamålet.

11. Fluorerade växthusgaser som släpps ut på marknaden för användning som råmaterial ska vara märkta så att det framgår att behållarens innehåll endast får användas som råmaterial.

12. Fluorerade växthusgaser som släpps ut på marknaden för produktion av dosaerosoler för leverans av farmaceutiska substanser ska vara märkta så att det framgår att behållarens innehåll endast får användas för det ändamålet.

13. Den information som avses i punkterna 3 och 5 ska införas i instruktionsböckerna för de berörda produkterna och för den berörda utrustningen.

När det gäller produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 150 ska informationen också ingå i produktbeskrivningar som används i reklamsyfte.

14. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa formatet på den märkning som avses i punkterna 1 och 4–12 och upphäva akter som antagits i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EG) nr 842/2006. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

15. Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 22 anta delegerade akter om ändring av de krav på märkning som anges i punkterna 4–12 när så är lämpligt med hänsyn till kommersiell och teknisk utveckling.

Artikel 13

Kontroll av användning

1. Användning av svavelhexafluorid vid pressgjutning av magnesium och vid återanvändning av magnesiumlegeringar för pressgjutning ska vara förbjuden.

För anläggningar som använder mindre än 850 kg svavelhexafluorid per år ska förbudet i fråga om pressgjutning av magnesium och återanvändning av magnesiumlegeringar för pressgjutning börja tillämpas från och med den 1 januari 2018.

2. Det ska vara förbjudet att använda svavelhexafluorid för att fylla däck till fordon.

3. Från och med den 1 januari 2020 ska användning av fluorerade växthusgaser med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 2 500 vid service eller underhåll av kylutrustning med en fyllningsstorlek på 40 ton koldioxid-äkvivalenter eller mer vara förbjuden.

Denna punkt ska inte gälla militär utrustning eller utrustning avsedd för tillämpningar som är utformade för att kyla produkter till temperaturer under – 50 °C.

Det förbud som avses i första stycket ska inte gälla följande kategorier av fluorerade växthusgaser till och med den 1 januari 2030:

- a) Regenererade fluorerade växthusgaser med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 2 500 som används för underhåll eller service av befintlig kylutrustning, förutsatt att de har märkts i enlighet med artikel 12.6.
- b) Återanvända fluorerade växthusgaser med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 2 500 som används för underhåll eller service av befintlig kylutrustning, förutsatt att de har återvunnits från sådan utrustning. Sådana återanvända gaser får endast användas av det företag som utförde återvinningen som ett led i underhåll eller service eller av det företag för vilket återvinningen utfördes som ett led i underhåll eller service.

Förbudet som avses i första stycket ska inte gälla kylutrustning för vilken ett undantag har beviljats i enlighet med artikel 11.3.

*Artikel 14***Redan påfylld utrustning med fluorkolväten**

1. Från och med den 1 januari 2017 får kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning som fyllts på med fluorkolväten inte släppas ut på marknaden om inte de fluorkolväten som utrustningen fyllts på med redovisas inom det kvotssystem som avses i kapitel IV.

2. Tillverkarna och importörerna av utrustning ska, när de släpper ut redan påfylld utrustning som avses i punkt 1 på marknaden, se till att överensstämmelsen med punkt 1 är fullständigt dokumenterad och upprätta en försäkran om överensstämmelse.

Om fluorkolväten som finns i utrustning inte har släppts ut på marknaden innan utrustningen fylldes på ska importörerna av den utrustningen från och med den 1 januari 2018 se till att tillförlitligheten av dokumentationen och försäkran om överensstämmelse årligen kontrolleras senast den 31 mars för föregående kalenderår av en oberoende revisor. Revisorn ska vara antingen

a) ackrediterad enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾, eller

b) ackrediterad för att granska redovisning i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning.

Tillverkare och importörer av utrustning som avses i punkt 1 ska förvara dokumentationen och försäkran om överensstämmelse under en tidsperiod på minst fem år efter det att utrustningen har släppts ut på marknaden. Importörer av utrustning som släpper ut redan påfylld utrustning på marknaden ska se till att fluorkolväten som finns i den utrustningen registreras i enlighet med artikel 17.1 e om dessa inte har släppts ut på marknaden innan utrustningen fylldes på.

3. Genom att upprätta en försäkran om överensstämmelse tar tillverkare och importörer av utrustning som avses i punkt 1 ansvar för att bestämmelserna i punkterna 1 och 2 efterlevs.

4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa närmare bestämmelser för försäkran om överensstämmelse och den oberoende revisorns kontroll enligt vad som avses i andra stycket i punkt 2 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

KAPITEL IV

MINSKNING AV MÄNGDEN FLUORKOLVÄTEN SOM SLÄPPS UT PÅ MARKNADEN*Artikel 15***Minskning av mängden fluorkolväten som släpps ut på marknaden**

1. Kommissionen ska se till att den mängd fluorkolväten som producenter och importörer tillåts släppa ut på unionsmarknaden varje år inte överskrider den högsta tillåtna mängd som beräknats för det berörda året i enlighet med bilaga V.

Producent och importörer ska se till att den mängd fluorkolväten som beräknas i enlighet med bilaga V var och en av dem släpper ut på marknaden inte överskrider deras respektive tilldelade kvot enligt artikel 16.5 eller överförs till denne enligt artikel 18.

2. Den här artikeln ska inte tillämpas på producenter eller importörer av mindre än 100 ton koldioxidekvivalenter av fluorkolväten per år.

Den här artikeln ska inte heller tillämpas på följande kategorier av fluorkolväten:

a) Fluorkolväten som importeras till unionen för destruktion.

b) Fluorkolväten för användning av en producent i råvarutillämpningar som en producent eller importör levererar direkt till företag för användning i råvarutillämpningar.

c) Fluorkolväten som en producent eller importör levererar direkt till företag för export från unionen, såvida dessa fluorkolväten inte därefter görs tillgängliga för någon annan part inom unionen före exporten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- d) Fluorkolväten som en producent eller importör levererar direkt för användning i militär utrustning.
- e) Fluorkolväten som en producent eller importör levererar direkt till ett företag som använder dem för etsning av halvledande material och rengöring av kammare för utfällning genom kemisk förångning inom halvledartillverkningsindustrin.
- f) Från och med den 1 januari 2018, fluorkolväten som en producent eller en importör levererar direkt till ett företag som tillverkar dosaerosoler för leverans av farmaceutiska substanser.

3. Denna artikel och artiklarna 16, 18, 19 och 25 ska också tillämpas på fluorkolväten i färdigblandad polyol.

4. På motiverad begäran från en behörig myndighet i en medlemsstat och med beaktande av målen med denna förordning får kommissionen undantagsvis genom genomförandeakter godkänna ett undantag på upp till fyra år för att undanta sådana fluorkolväten som används i särskilda tillämpningar, eller särskilda kategorier av produkter eller utrustning, från det krav på kvoter som fastställs i punkt 1, om det har visats att

- a) det för dessa särskilda tillämpningar, produkter eller utrustning inte finns alternativ att tillgå, eller av tekniska skäl eller av säkerhetsskäl inte kan användas, och
- b) en tillräcklig försörjning av fluorkolväten inte kan garanteras utan att detta skulle medföra orimliga kostnader.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

Artikel 16

Tilldelning av kvoter för utsläppande av fluorkolväten på marknaden

1. Kommissionen ska senast den 31 oktober 2014 genom genomförandeakter fastställa ett referensvärde för varje producent eller importör som har rapporterat uppgifter i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 842/2006 baserat på det årliga genomsnittet av de mängder fluorkolväten som producenten eller importören har rapporterat att denne har släppt ut på marknaden 2009–2012. Referensvärdena ska beräknas i enlighet med bilaga V till den här förordningen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

2. Producenter och importörer som inte har rapporterat något utsläppande på marknaden av fluorkolväten enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 842/2006 för den referensperiod som avses i punkt 1 får deklarera sin avsikt att släppa ut fluorkolväten på marknaden under påföljande år.

Deklarationen ska lämnas in till kommissionen och innehålla uppgifter om vilka typer av fluorkolväten och mängder som förväntas bli utsläppta på marknaden.

Kommissionen ska utfärda ett meddelande om tidsfristen för att lämna in sådana deklARATIONER. Innan företag lämnar in en deklARATION enligt punkterna 2 och 4 i den här artikeln ska de anmäla sig till det register som föreskrivs i artikel 17.

3. Senast den 31 oktober 2017 och vart tredje år därefter ska kommissionen göra en ny beräkning av referensvärdena för de producenter och importörer som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln med utgångspunkt i det årliga genomsnittet av de mängder fluorkolväten som lagligen släpps ut på marknaden från och med den 1 januari 2015 enligt vad som rapporterats i enlighet med artikel 19 för de tillgängliga åren. Kommissionen ska fastställa dessa referensvärden genom genomförandeakter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

4. Producenter och importörer som har fått referensvärden fastställda får deklarera ytterligare förväntade mängder enligt det förfarande som anges i punkt 2.

5. Kommissionen ska tilldela kvoter för utsläppande på marknaden av fluorkolväten till varje producent och importör för varje år med början år 2015 i enlighet med den fördelningsmekanism som fastställs i bilaga VI.

Kvoter får endast tilldelas producenter eller importörer som är etablerade i unionen eller som har utsett en enda representant som är etablerad i unionen i syfte att uppfylla kraven i denna förordning. Den enda representanten kan vara densamma som utsetts i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽¹⁾.

Den enda representanten ska fullgöra alla de skyldigheter som åligger producenter och importörer enligt denna förordning.

Artikel 17

Register

1. Senast den 1 januari 2015 ska kommissionen inrätta ett elektroniskt register över kvoter för utsläppande på marknaden av fluorkolväten och garantera att det fungerar (nedan kallat *registret*).

Registreringen i registret ska vara obligatorisk för följande:

- a) Producenter och importörer som har fått sig tilldelade en kvot för utsläppande av fluorkolväten på marknaden i enlighet med artikel 16.5.
- b) Företag till vilka en kvot överförs i enlighet med artikel 18.
- c) Producenter och importörer som förklarar sin avsikt att lämna in en deklaration enligt artikel 16.2.
- d) Producenter och importörer som levererar, eller företag som mottar, fluorkolväten för de ändamål som förtecknas i artikel 15.2 andra stycket a–f.
- e) Importörer av utrustning som släpper ut redan påfylld utrustning på marknaden om de fluorkolväten som finns i utrustningen inte har släppts ut på marknaden innan den utrustningen fylldes på i enlighet med artikel 14.

Registreringen ska göras med hjälp av en ansökan till kommissionen i enlighet med de förfaranden som kommissionen kommer att fastställa.

2. Kommissionen får, i den mån som krävs, genom genomförandeakter säkerställa att registret fungerar väl. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 24.

3. Kommissionen ska se till att de registrerade producenterna och importörerna informeras via registret om de tilldelade kvoterna och om eventuella ändringar under tilldelningsperioden.

4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter, däribland tullmyndigheter, ska ha tillgång till registret i informationssyfte.

Artikel 18

Överföring av kvoter och tillstånd att utnyttja kvoter för utsläppande på marknaden av fluorkolväten i importerad utrustning

1. Varje producent eller importör för vilken ett referensvärde har fastställts i enlighet med artikel 16.1 eller 16.3 och som har tilldelats en kvot i enlighet med artikel 16.5 får föra över denna kvot i det register som avses i artikel 17.1 med avseende på hela eller en del av mängden till en annan producent eller importör inom unionen eller till en annan producent eller importör som företräds inom unionen av en enda representant som avses i andra och tredje stycket i artikel 16.5.

2. Varje producent eller importör som har mottagit sin kvot enligt artikel 16.1 eller 16.3 eller till vilken en kvot har överförts i enlighet med punkt 1 i den här artikeln får bevilja ett annat företag tillstånd att utnyttja dess kvoter vid tillämpning av artikel 14.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

Varje producent eller importör som uteslutande har mottagit sin kvot på grundval av en deklaration i enlighet med artikel 16.2 får endast bevilja ett annat företag tillstånd att utnyttja dess kvoter vid tillämpning av artikel 14 om motsvarande mängder fluorkolväten fysiskt levereras av den producent eller importör som ger tillståndet.

Vid tillämpning av artiklarna 15, 16, 19.1 och 19.6 ska den producent eller importör som beviljar tillståndet anses släppa ut de respektive mängderna fluorkolväten på marknaden vid tidpunkten för beviljandet av tillståndet. Kommissionen får kräva att den producent eller importör som beviljar tillståndet lägger fram bevis för att denne bedriver verksamhet på området för tillhandahållande av fluorkolväten.

KAPITEL V

RAPPORTERING

Artikel 19

Rapportering av produktion, import, export, användning som råmaterial och destruktion av ämnen som förtecknas i bilaga I eller II

1. Senast den 31 mars 2015 och varje år därefter ska varje producent, importör och exportör som producerat, importerat eller exporterat mer än ett ton, eller 100 ton eller mer koldioxidekvivalenter av fluorerade växthusgaser och gaser som förtecknas i bilaga II under föregående kalenderår rapportera de uppgifter som anges i bilaga VII för vart och ett av de ämnena för det kalenderåret till kommissionen. Denna punkt ska även vara tillämplig på företag som erhåller kvoter enligt artikel 18.1.

2. Senast den 31 mars 2015 och varje år därefter ska varje företag som destruerat ett ton, eller 1 000 ton koldioxidekvivalenter eller mer av fluorerade växthusgaser och gaser som förtecknas i bilaga II under föregående kalenderår rapportera de uppgifter som anges i bilaga VII för vart och ett av de ämnena för det kalenderåret till kommissionen.

3. Senast den 31 mars 2015 och varje år därefter ska varje företag som använt 1 000 ton eller mer koldioxidekvivalenter av fluorerade växthusgaser som råmaterial under föregående kalenderår rapportera de uppgifter som anges i bilaga VII för vart och ett av de ämnena för det kalenderåret till kommissionen.

4. Senast den 31 mars 2015 och varje år därefter ska varje företag som släppt ut 500 ton eller mer koldioxidekvivalenter av fluorerade växthusgaser och gaser som förtecknas i bilaga II som ingår i produkter eller utrustning på marknaden under föregående kalenderår rapportera de uppgifter som anges i bilaga VII för vart och ett av de ämnena för det kalenderåret till kommissionen.

5. Varje importör av utrustning som släpper ut redan påfylld utrustning på marknaden ska till kommissionen överlämna ett granskningsdokument som utfärdats i enlighet med artikel 14.2 om de fluorkolväten som finns i utrustningen inte hade släppts ut på marknaden innan utrustningen fylldes på.

6. Senast den 30 juni 2015 och varje år därefter ska varje företag som enligt punkt 1 rapporterar om utsläppande på marknaden av 10 000 ton koldioxidekvivalenter eller mer av fluorkolväten under föregående kalenderår därutöver se till att uppgifternas tillförlitlighet granskas av en oberoende revisor. Revisorn ska vara antingen

a) ackrediterad enligt direktiv 2003/87/EG, eller

b) ackrediterad för att granska redovisning i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning.

Företaget ska förvara granskningsrapporten i minst fem år. Granskningsrapporten ska på begäran göras tillgänglig för den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten och kommissionen.

7. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa formatet och metoderna för att lämna in de rapporter som avses i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 24.

8. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att skydda sekretessen när det gäller den information som den tar emot i enlighet med denna artikel.

Artikel 20

Insamling av uppgifter om utsläpp

Medlemsstaterna ska inrätta rapporteringssystem för de berörda sektorer som avses i denna förordning för att i största möjliga utsträckning erhålla uppgifter om utsläpp.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 21

Översyn

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22 om uppdatering av bilagorna I, II och IV på grundval av nya utvärderingsrapporter som antas av den mellanstatliga panelen för klimatförändringar eller nya rapporter från Montrealprotokollets vetenskapliga bedömningspanel (SAP) om de förtecknade ämnenas faktor för global uppvärmningspotential.

2. Kommissionen ska övervaka tillämpningen och effekterna av den här förordningen på grundval av den information om utsläppande på marknaden av gaserna som förtecknas i bilagorna I och II, som rapporterats enligt artikel 19, och den information om utsläpp av fluorerade växthusgaser som gjorts tillgänglig i enlighet med artikel 20 och eventuell relevant information från medlemsstaterna.

Kommissionen ska senast den 31 december 2020 offentliggöra en rapport om tillgången till fluorkolväten på unionsmarknaden.

Kommissionen ska senast den 31 december 2022 offentliggöra en omfattande rapport om effekterna av den här förordningen som särskilt ska inbegripa

- a) en prognos över den fortsatta efterfrågan på fluorkolväten fram till och efter 2030,
- b) en bedömning av behovet av att unionen och dess medlemsstater vidtar ytterligare åtgärder mot bakgrund av existerande och nya internationella åtaganden att minska utsläppen av fluorerade växthusgaser,
- c) en översikt över europeiska och internationella standarder, nationell säkerhetslagstiftning och byggbestämmelser i medlemsstaterna med anledning av övergången till alternativa kylmedel,
- d) en genomgång av tillgången på tekniskt genomförbara och kostnadseffektiva alternativ till produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser, för produkter och utrustning som inte förtecknas i bilaga III, med hänsyn tagen till energieffektiviteten.

3. Senast den 1 juli 2017 ska kommissionen offentliggöra en rapport i vilken förbudet i bilaga III punkt 13 utvärderas, och i vilken man särskilt tar upp tillgången till kostnadseffektiva, tekniskt genomförbara, energieffektiva och säkra alternativ till de centraliserade kylsystem med flera moduler som det hänvisas till i den bestämmelsen. Mot bakgrund av den rapporten ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet i syfte att ändra bestämmelsen i bilaga III punkt 13.

4. Senast den 1 juli 2020 ska kommissionen offentliggöra en rapport med en utvärdering av huruvida det finns kostnadseffektiva, tekniskt genomförbara, energieffektiva och säkra alternativ som gör det möjligt att ersätta fluorerade växthusgaser i nya sekundära mellanspänningsbrytare och nya små delade luftkonditioneringsystem, och den ska vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet i syfte att ändra förteckningen i bilaga III.

5. Senast den 1 juli 2017 ska kommissionen offentliggöra en rapport med en utvärdering av metoden för tilldelning av kvoter, inbegripet effekten av gratis tilldelning av kvoterna, kostnaderna för genomförandet av denna förordning i medlemsstaterna och om tillämpligt effekten av ett eventuellt internationellt avtal om fluorkolväten. Mot bakgrund av den rapporten ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagförslag för Europaparlamentet och rådet i syfte att

- a) ändra metoden för tilldelning av kvoter,
- b) fastställa en lämplig metod för fördelning av eventuella intäkter.

6. Senast den 1 januari 2017 ska kommissionen offentliggöra en rapport i vilken man undersöker unionslagstiftningen beträffande utbildningen för fysiska personer om säker hantering av de alternativa kylmedel som kan ersätta eller minska användningen av fluorerade växthusgaser, och den ska vid behov lägga fram ett förslag till lagstiftning för Europaparlamentet och rådet för att ändra den relevanta unionslagstiftningen.

Artikel 22

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12.15, och 21.1 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 10 juni 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenheter ska genom tyst medgivande förlängas med ytterligare perioder av fem år, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12.15 och 21.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 12.15, och 21.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 23

Samrådsforum

Vid tillämpningen av denna förordning ska kommissionen säkerställa ett välbalanserat deltagande av företrädare för medlemsstaterna samt för det civila samhället, däribland miljöorganisationer, företrädare för tillverkare, operatörer och certifierade personer. I detta syfte ska kommissionen inrätta ett samrådsforum så att dessa parter kan mötas och tillhandahålla kommissionen råd och expertkunskaper om tillämpningen av denna förordning, särskilt när det gäller tillgången till alternativ till fluorerade växthusgaser, inbegripet de miljömässiga, tekniska, ekonomiska och säkerhetsmässiga aspekterna av användningen. Kommissionen ska fastställa och offentliggöra samrådsforumets arbetsordning.

Artikel 24

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När hänvisning görs till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 25

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska anta bestämmelser om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 1 januari 2017 och ska utan dröjsmål informera kommissionen om alla efterföljande ändringar som påverkar dem.

2. Utöver de sanktioner som avses i punkt 1 får företag som har överskridit den kvot för utsläppande på marknaden av fluorkolväten som har tilldelats dem i enlighet med artikel 16.5 eller överförs till dem i enlighet med artikel 18 endast tilldelas en minskad kvot för tilldelningsperioden efter det att överskridandet har upptäckts.

Minskningen ska beräknas som 200 % av den mängd med vilken kvoten har överskridits. Om minskningen är större än den mängd som i enlighet med artikel 16.5 ska tilldelas som kvot för tilldelningsperioden efter det att överskridandet har upptäckts ska ingen kvot tilldelas för den tilldelningsperioden och kvoten för efterföljande tilldelningsperioder ska också minskas, tills hela mängden har dragits av.

Artikel 26

Upphävande

Förordning (EG) nr 842/2006 ska upphävas med verkan från och med den 1 januari 2015 utan att det påverkar uppfyllandet av kraven i den förordningen i enlighet med den tidsplan som fastställs i den.

Förordningarna (EG) nr 1493/2007, (EG) nr 1494/2007, (EG) nr 1497/2007, (EG) nr 1516/2007, (EG) nr 303/2008, (EG) nr 304/2008, (EG) nr 305/2008, (EG) nr 306/2008, (EG) nr 307/2008 och (EG) nr 308/2008 ska dock fortsätta att vara i kraft och fortsätta att gälla såvida de inte och till dess att de upphävs genom delegerade akter eller genomföraendakter som antas av kommissionen i enlighet med den här förordningen.

Hänvisningar till förordning (EG) nr 842/2006 ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VIII.

Artikel 27

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg, den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

DE FLUORERADE VÄXTHUSGASER SOM AVSES I ARTIKEL 2.1

Ämne			GWP ⁽¹⁾
Beteckning	Kemisk beteckning (trivialnamn)	Kemisk formel	
Avsnitt 1: Fluorkolväten (HFC)			
HFC-23	trifluormetan (fluoroform)	CHF ₃	14 800
HFC-32	difluormetan	CH ₂ F ₂	675
HFC-41	Fluormetan (metylfluorid)	CH ₃ F	92
HFC-125	pentafluoretan	CHF ₂ CF ₃	3 500
HFC-134	1,1,2,2-tetrafluoretan	CHF ₂ CHF ₂	1 100
HFC-134a	1,1,1,2-tetrafluoretan	CH ₂ FCF ₃	1 430
HFC-143	1,1,2-trifluoretan	CH ₂ FCHF ₂	353
HFC-143a	1,1,1-trifluoretan	CH ₃ CF ₃	4 470
HFC-152	1,2-difluoretan	CH ₂ FCH ₂ F	53
HFC-152a	1,1-difluoretan	CH ₃ CHF ₂	124
HFC-161	fluoretan (etylfluorid)	CH ₃ CH ₂ F	12
HFC-227ea	1,1,1,2,3,3,3-heptafluorpropan	CF ₃ CHFCF ₃	3 220
HFC-236cb	1,1,1,2,2,3-hexafluorpropan	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 340
HFC-236ea	1,1,1,2,3,3-hexafluorpropan	CHF ₂ CHFCF ₃	1 370
HFC-236fa	1,1,1,3,3,3-hexafluorpropan	CF ₃ CH ₂ CF ₃	9 810
HFC-245ca	1,1,2,2,3-pentafluorpropan	CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	693
HFC-245fa	1,1,1,3,3-pentafluorpropan	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	1 030

Ämne			GWP ⁽¹⁾
Beteckning	Kemisk beteckning (trivialnamn)	Kemisk formel	
HFC-365 mfc	1,1,1,3,3-pentafluorbutan	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	794
HFC-43-10 mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5-dekafluorpentan	CF ₃ CHFCHFCH ₂ CF ₃	1 640

Avsnitt 2: Perfluorkarboner (PFC)

PFC-14	tetrafluormetan (perfluormetan, koltetrafluorid)	CF ₄	7 390
PFC-116	hexafluoridetan (perfluoretan)	C ₂ F ₆	12 200
PFC-218	oktafluorpropan (perfluorpropan)	C ₃ F ₈	8 830
PFC-3-1-10 (R-31-10)	dekafluorbutan (perfluorbutan)	C ₄ F ₁₀	8 860
PFC-4-1-12 (R-41-12)	dodekafluorpentan (perfluorpentan)	C ₅ F ₁₂	9 160
PFC-5-1-14 (R-51-14)	tetradekafluorhexan (perfluorhexan)	C ₆ F ₁₄	9 300
PFC-c-318	oktafluorcyklobutan (perfluorcyklobutan)	c-C ₄ F ₈	10 300

Avsnitt 3: Andra perfluorerade föreningar

	svavelhexafluorid	SF ₆	22 800

⁽¹⁾ Baserat på den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) om inte annat anges.

BILAGA II

ANDRA FLUORERADE VÄXTHUSGASER SOM SKA RAPPORTERAS I ENLIGHET MED ARTIKEL 19

Ämne		GWP ⁽¹⁾
Trivialnamn/beteckning	Kemisk formel	
Avsnitt 1: Omättade (klor)fluorkolväten		
HFC-1234yf	CF ₃ CF = CH ₂	4 ^{Fn (2)}
HFC-1234ze	trans – CHF = CHCF ₃	7 ^{Fn 2}
HFC-1336mzz	CF ₃ CH = CHCF ₃	9
HCFC-1233zd	C ₃ H ₂ C _l F ₃	4,5
HCFC-1233xf	C ₃ H ₂ C _l F ₃	1 ^{Fn (3)}
Avsnitt 2: Fluorerade etrar och alkoholer		
HFE-125	CHF ₂ OCF ₃	14 900
HFE-134 (HG-00)	CHF ₂ OCHF ₂	6 320
HFE-143a	CH ₃ OCF ₃	756
HCFE-235da2 (isofluran)	CHF ₂ OCHC _l CF ₃	350
HFE-245cb2	CH ₃ OCF ₂ CF ₃	708
HFE-245fa2	CHF ₂ OCH ₂ CF ₃	659
HFE-254cb2	CH ₃ OCF ₂ CHF ₂	359
HFE-347 mcc3 (HFE-7000)	CH ₃ OCF ₂ CF ₂ CF ₃	575
HFE-347pcf2	CHF ₂ CF ₂ OCH ₂ CF ₃	580
HFE-356pcc3	CH ₃ OCF ₂ CF ₂ CHF ₂	110
HFE-449sl (HFE-7100)	C ₄ F ₉ OCH ₃	297
HFE-569sf2 (HFE-7200)	C ₄ F ₉ OC ₂ H ₅	59

Ämne		GWP ⁽¹⁾
Trivialnamn/beteckning	Kemisk formel	
HFE-43-10pccc124 (H-Galden 1040x) HG-11	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OC}_2\text{F}_4\text{OCHF}_2$	1 870
HFE-236ca12 (HG-10)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OCHF}_2$	2 800
HFE-338pcc13 (HG-01)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{OCHF}_2$	1 500
HFE-347mmy1	$(\text{CF}_3)_2\text{CFOCH}_3$	343
2,2,3,3,3-pentafluoropropanol	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OH}$	42
bis(trifluorometyl)-metanol	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOH}$	195
HFE-227ea	$\text{CF}_3\text{CHFOCF}_3$	1 540
HFE-236ea2(desfluran)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2\text{CF}_3$	989
HFE-236fa	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_3$	487
HFE-245fa1	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_3$	286
HFE 263fb2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11
HFE-329 mcc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	919
HFE-338 mcf2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	552
HFE-338mmz1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCHF}_2$	380
HFE-347 mcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	374
HFE-356 mec3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHFCF}_3$	101
HFE-356mm1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCH}_3$	27
HFE-356pcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	265
HFE-356pcf3	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	502
HFE 365 mcf3	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11

Ämne		GWP ⁽¹⁾
Trivialnamn/beteckning	Kemisk formel	
HFE-374pc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3$	557
	- $(\text{CF}_2)_4\text{CH}(\text{OH})$ -	73

Avsnitt 3: Andra perfluorerade föreningar

perfluoropolymetylisopropyl-eter (PFPMIE)	$\text{CF}_3\text{OCF}(\text{CF}_3)\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{OCF}_3$	10 300
kvävetrifluorid	NF_3	17 200
trifluormetylsvavelpentafluorid	SF_5CF_3	17 700
perfluorcyklopropan	c- C_3F_6	17 340 ^{Fn} (4)

(¹) Baserat på den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) om inte annat anges.

(²) Faktor för global uppvärmningspotential enligt rapporten om 2010 års bedömning av Montrealprotokollets vetenskapliga bedömningspanel (SAP), tabell 1–11, med hänvisning till två expertgranskade vetenskapliga referenser. http://ozone.unep.org/Assessment_Panels/SAP/Scientific_Assessment_2010/index.shtml

(³) Standardvärde, global uppvärmningspotential ännu inte tillgänglig.

(⁴) Minimivärde enligt den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar.

BILAGA III

DE FÖRBUD MOT UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN SOM AVSES I ARTIKEL 11.1

Produkter och utrustning Där så är relevant ska faktorn för global uppvärmningspotential för blandningar innehållande fluorerade växthusgaser beräknas i enlighet med bilaga IV i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 2.6		Förbudsdatum
1. Engångsbehållare för fluorerade växthusgaser som används vid service, underhåll eller påfyllning av kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning samt brandskyddssystem eller brytare, eller för användning som lösningsmedel		4 juli 2007
2. Icke-slutna system för direktförångning som innehåller fluorkolväten och perfluorkarboner som kylmedel		4 juli 2007
3. Brandskyddsutrustning	som innehåller perfluorkarboner	4 juli 2007
	som innehåller HFC-23	1 januari 2016
4. Fönster för privatbostäder som innehåller fluorerade växthusgaser		4 juli 2007
5. Andra fönster som innehåller fluorerade växthusgaser		4 juli 2008
6. Skodon som innehåller fluorerade växthusgaser		4 juli 2006
7. Däck som innehåller fluorerade växthusgaser		4 juli 2007
8. Enkomponentsskum, utom om sådant krävs för att uppfylla nationella säkerhetsnormer, som innehåller fluorerade växthusgaser med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 150		4 juli 2008
9. Aerosolbehållare som släppts ut på marknaden och är avsedda för försäljning till allmänheten som skämtartiklar eller för dekorativa ändamål enligt förteckningen i punkt 40 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 och signalhorn som innehåller fluorkolväten med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 150		4 juli 2009
10. Kyl- och frysskåp för hushållsbruk som innehåller fluorkolväten med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 150		1 januari 2015
11. Kyl- och frysskåp för kommersiellt bruk (hermetiskt slutet utrustning)	som innehåller fluorkolväten med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 2 500	1 januari 2020
	som innehåller fluorkolväten med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 150	1 januari 2022
12. Stationär kylutrustning som innehåller eller vilkas funktion kräver fluorkolväten med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 2 500, utom utrustning avsedd för tillämpningar som är utformade för att kyla produkter till temperaturer under – 50 °C		1 januari 2020
13. Centraliserade kylsystem med flera moduler för kommersiell användning med en nominell kapacitet på minst 40kW och som innehåller eller vilkas funktion kräver fluorerade växthusgaser med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 150, detta gäller dock inte för den primära kylkretsen i kaskadsystem, i vilken fluorerade växthusgaser med en faktor för global uppvärmningspotential på mindre än 1 500 får användas		1 januari 2022

Produkter och utrustning Där så är relevant ska faktorn för global uppvärmningspotential för blandningar innehållande fluorerade växthusgaser beräknas i enlighet med bilaga IV i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 2.6		Förbudsdatum
14. Mobil luftkonditioneringsutrustning för inomhusbruk (hermetiskt slutna system som kan flyttas mellan rum av slutanvändaren) som innehåller fluorkolväten med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 150		1 januari 2020
15. Delade luftkonditioneringsystem som innehåller mindre än 3 kg fluorerade växthusgaser och som innehåller eller vilkas funktion kräver fluorerade växthusgaser med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 750		1 januari 2025
16. Skum som innehåller fluorkolväten med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 150, utom om detta krävs för att uppfylla nationella säkerhetsnormer	Extruderat polystyrenskum (XPS)	1 januari 2020
	Andra skum	1 januari 2023
17. Tekniska aerosoler som innehåller fluorkolväten med en faktor för global uppvärmningspotential på minst 150, utom om detta krävs för att uppfylla nationella säkerhetsnormer och vid användning i medicinska tillämpningar		1 januari 2018

BILAGA IV

METOD FÖR ATT BERÄKNA GWP-FAKTORN FÖR EN BLANDNING

GWP-faktorn för en blandning beräknas som ett vägt medeltal, härlett ur summan av de enskilda ämnernas respektive viktandel, multiplicerat med deras GWP-faktorer, om inte annat anges, inbegripet ämnen som inte är fluorerade växthusgaser.

$$\Sigma (\text{ämne X \%} \times \text{GWP-faktor}) + (\text{ämne Y \%} \times \text{GWP-faktor}) + \dots (\text{ämne N \%} \times \text{GWP-faktor}),$$

där % är viktandelen, med en toleransnivå på +/- 1 %.

Exempel på tillämpning av denna formel på en gasblandning bestående av 60 % dimetyleter, 10 % HFC-152a och 30 % isobutan:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3)$$

→ Sammantagen GWP-faktor = 13,9

GWP-faktorn för följande icke-fluorerade ämnen används för att beräkna GWP-faktorn för blandningar. För övriga ämnen som inte förtecknas i denna bilaga ska ett standardvärde på 0 tillämpas.

Ämne			GWP ⁽¹⁾
Trivialnamn	Beteckning	Kemisk formel	
metan		CH ₄	25
dikväveoxid		N ₂ O	298
dimetyleter		CH ₃ OCH ₃	1
metylenklorid		CH ₂ Cl ₂	9
metylklorid		CH ₃ Cl	13
kloroform		CHCl ₃	31
etan	R-170	CH ₃ CH ₃	6
propan	R-290	CH ₃ CH ₂ CH ₃	3
butan	R-600	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₃	4
isobutan	R-600a	CH(CH ₃) ₂ CH ₃	3
pentan	R-601	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
isopentan	R-601a	(CH ₃) ₂ CHCH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
etoxyetan (dietyleter)	R-610	CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	4
Metylformat	R-611	HCOOCH ₃	25
väte	R-702	H ₂	6
ammoniak	R-717	NH ₃	0
etylen	R-1150	C ₂ H ₄	4
propylen	R-1270	C ₃ H ₆	2
cyklopentan		C ₅ H ₁₀	5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Baserat på den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) om inte annat anges.

⁽²⁾ Ämnet är inte förtecknat i den fjärde utvärderingsrapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar, standardvärde baserat på faktorn för global uppvärmningspotential för andra kolväten.

BILAGA V

BERÄKNING AV HÖGSTA TILLÅTNA MÄNGD, REFERENSVÄRDEN OCH KVOTER FÖR UTSLÄPPANDE AV FLUORKOLVÄTEN PÅ MARKNADEN

Den högsta tillåtna mängd som avses i artikel 15.1 ska beräknas med tillämpning av följande procentandelar på det årliga genomsnittet av den totala mängd som släppts ut på unionsmarknaden 2009–2012. Från och med 2018 ska den högsta tillåtna mängd som avses i artikel 15.1 beräknas med tillämpning av följande procentandelar på det årliga genomsnittet av den totala mängd som släppts ut på marknaden i unionen under perioden 2009–2012, varpå mängderna för undantagen användning ska dras av i enlighet med artikel 15.2, på grundval av tillgängliga uppgifter.

År	Procentenhet för att beräkna den högsta tillåtna mängd av fluorkolväten för utsläppande på marknaden och motsvarande kvoter
2015	100 %
2016–17	93 %
2018–20	63 %
2021–23	45 %
2024–26	31 %
2027–29	24 %
2030	21 %

Den högsta tillåtna mängd, de referensvärden och de kvoter för utsläppande på marknaden av fluorkolväten som avses i artiklarna 15 och 16 ska beräknas som de sammanslagna mängderna av alla typer av fluorkolväten, uttryckta i ton koldioxidekvivalenter.

Beräkningen av de referensvärden och kvoter för utsläppande på marknaden av fluorkolväten som avses i artiklarna 15 och 16 ska grunda sig på de mängder fluorkolväten som producenter och importörer har släppt ut på marknaden i unionen under en referens- eller tilldelningsperiod men med undantag för mängden fluorkolväten för användning som avses i artikel 15.2 under samma period, på grundval av tillgängliga uppgifter.

Sådana transaktioner som avses i artikel 15.2 c ska granskas i enlighet med artikel 19.6 oavsett vilka mängder som berörs.

BILAGA VI

DEN FÖRDELNINGSMEKANISM SOM AVSES I ARTIKEL 16

1. Fastställande av den mängd som ska tilldelas företag för vilka det har fastställts ett referensvärde i enlighet med artikel 16.1 och 16.3

Varje företag för vilket det har fastställts ett referensvärde ska tilldelas en kvot som motsvarar 89 % av referensvärdet multiplicerat med den procentandel som anges i bilaga V för det berörda året.

2. Fastställande av den mängd som ska tilldelas företag som har lämnat in en deklARATION i enlighet med artikel 16.2

Summan av de kvoter som tilldelats enligt punkt 1 ska subtraheras från den högsta tillåtna mängden för det aktuella året enligt bilaga V för att fastställa den mängd som ska tilldelas företag för vilka det inte har fastställts något referensvärde och som har lämnat in en deklARATION enligt artikel 16.2 (mängd som ska tilldelas i steg 1 i beräkningen).

- 2.1 Steg 1 i beräkningen

Varje företag ska få en tilldelning som motsvarar den mängd som begärts i företagets deklARATION, dock högst en proportionell andel av den mängd som ska fördelas i steg 1.

Den proportionella andelen beräknas genom att det antal företag som har lämnat in en deklARATION divideras med 100. Summan av de kvoter som tilldelats i steg 1 ska sedan subtraheras från den mängd som ska fördelas i steg 1 för att fastställa den mängd som ska fördelas i steg 2.

- 2.2 Steg 2 i beräkningen

Varje företag som inte har fått 100 % av den mängd som begärts i företagets deklARATION i steg 1 ska få ytterligare en tilldelning som motsvarar differensen mellan den begärda mängden och den mängd som tilldelats i steg 1. Denna tilldelning får dock inte överskrida den proportionella andelen av den mängd som ska fördelas i steg 2.

Den proportionella andelen beräknas genom att det antal företag som har rätt till en tilldelning i steg 2 divideras med 100. Summan av de kvoter som tilldelats i steg 2 ska sedan subtraheras från den mängd som ska fördelas i steg 2 för att fastställa den mängd som ska fördelas i steg 3.

- 2.3 Steg 3 i beräkningen

Steg 2 upprepas tills alla anspråk har tillgodosetts eller tills den återstående mängd som ska fördelas i nästa fas är mindre än 500 ton koldioxidekvivalenter.

3. Fastställande av den mängd som ska tilldelas företag som har lämnat in en deklARATION i enlighet med artikel 16.4.

Vid tilldelningen av kvoter för 2015–2017 ska summan av de kvoter som tilldelats i enlighet med punkterna 1 och 2 subtraheras från den högsta tillåtna mängden för det aktuella året enligt bilaga V för att fastställa den mängd som ska tilldelas företag för vilka det har fastställts ett referensvärde och som har lämnat in en deklARATION i enlighet med artikel 16.4.

Den tilldelningsmekanism som beskrivs i punkterna 2.1 och 2.2 ska tillämpas.

Vid tilldelningen av kvoter för 2018 och varje år därefter ska företag som har lämnat in en deklARATION i enlighet med artikel 16.4 behandlas på samma sätt som företag som har lämnat in en deklARATION i enlighet med artikel 16.2.

BILAGA VII

UPPGIFTER SOM SKA RAPPORTERAS I ENLIGHET MED ARTIKEL 19

1. Varje producent som avses i artikel 19.1 ska rapportera om

- a) den sammanlagda mängden av varje ämne som förtecknas i bilaga I och II som har producerat i unionen av producenten och identifiera de viktigaste tillämpningskategorier som ämnet används inom,
- b) de mängder av varje ämne som förtecknas i bilaga I och när så är tillämpligt bilaga II som producenten har släppt ut på marknaden i unionen, med särskild angivelse av de mängder som har släppts ut på marknaden för användning som råmaterial, direktexport, produktion av dosaerosoler för leverans av farmaceutiska substanser, användning i militär utrustning och användning vid etsning av halvledande material eller rengöring av kammare för utfällning genom kemisk förångning inom halvledartillverkningsindustrin,
- c) de mängder av varje ämne som förtecknas i bilaga I och II som har återvunnits, regenererats respektive destruerats,
- d) eventuella lager som innehas i början och i slutet av varje rapporteringsperiod,
- e) eventuella tillstånd för användning av kvoter, med särskild angivelse av den mängd det gäller, vid tillämpning av artikel 14.

2. Varje importör som avses i artikel 19.1 ska rapportera om

- a) de mängder av varje ämne som förtecknas i bilaga I och när så är tillämpligt bilaga II som producenten har importerat till unionen, med uppgifter om de huvudsakliga kategorier för tillämpning inom vilka ämnet används, och med särskild angivelse av de mängder som har släppts ut på marknaden för destruktion, användning av råmaterial, direktexport, ompackning, produktion av dosaerosoler för leverans av farmaceutiska substanser, användning i militär utrustning och användning vid etsning av halvledande material eller rengöring av kammare för utfällning genom kemisk förångning inom halvledartillverkningsindustrin,
- b) de mängder av varje ämne som förtecknas i bilaga I och II som har återvunnits, regenererats respektive destruerats,
- c) eventuella tillstånd för användning av kvoter vid tillämpning av artikel 14,
- d) eventuella lager som innehas i början och i slutet av varje rapporteringsperiod.

3. Varje exportör som avses i artikel 19.1 ska rapportera om

- a) de mängder av varje ämne som förtecknas i bilaga I och II som den har exporterat från unionen för andra ändamål än återanvändning, regenerering eller destruktion,
- b) de mängder av varje ämne som förtecknas i bilaga I och II som den har exporterat från unionen för återanvändning, regenerering respektive destruktion.

4. Varje företag som avses i artikel 19.2 ska rapportera om

- a) de mängder av varje ämne som förtecknas i bilaga I och II som har destruerats, inbegripet de mängder av de ämnen som ingår i produkter eller utrustning,
- b) eventuella lager av varje ämne som förtecknas i bilaga I och II som väntar på destruktion, inbegripet de mängder av de ämnen som ingår i produkter eller utrustning,
- c) en teknik som används för destruktion av de ämnen som förtecknas i bilaga I och II.

5. Varje företag som avses i artikel 19.3 ska rapportera om de kvantiteter av varje ämne som förtecknas i bilaga I som används som råmaterial.

6. Varje företag som avses i artikel 19.4 ska rapportera om
- a) kategorierna av produkter eller utrustning som innehåller ämnen som förtecknas i bilaga I och II,
 - b) antal enheter,
 - c) eventuella mängder av varje ämne som förtecknas i bilaga I och II som ingår i produkterna eller utrustningen.
-

BILAGA VIII

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 842/2006	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3.1	Artikel 3.2 och 3.3
Artikel 3.2 första stycket	Artikel 4.1, 4.2 och 4.3
Artikel 3.2 andra stycket	Artikel 3.3 andra stycket
Artikel 3.2 tredje stycket	–
Artikel 3.3	Artikel 5.1
Artikel 3.4	Artikel 4.3
Artikel 3.5	Artikel 4.4
Artikel 3.6	Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 3.7	Artikel 4.5
Artikel 4.1	Artikel 8.1
Artikel 4.2	Artikel 8.2
Artikel 4.3	Artikel 8.3
Artikel 4.4	–
Artikel 5.1	Artikel 10.5 och 10.12
Artikel 5.2 första meningen	Artikel 10.1, 10.2 och 10.6
Artikel 5.2 andra meningen	Artikel 10.10 första stycket
Artikel 5.2 tredje meningen	Artikel 10.10 andra stycket
Artikel 5.3	Artikel 3.4 första stycket och artikel 10.3
Artikel 5.4	Artikel 11.4
Artikel 5.5	Artikel 10.13
Artikel 6.1	Artikel 19.1 och bilaga VII
Artikel 6.2	Artikel 19.7
Artikel 6.3	Artikel 19.8
Artikel 6.4	Artikel 20 och artikel 6.2
Artikel 7.1 första stycket första meningen	Artikel 12.1 första meningen
Artikel 7.1 första stycket andra och tredje meningen	Artikel 12.2, 12.3 och 12.4

Förordning (EG) nr 842/2006	Denna förordning
Artikel 7.1 andra stycket	Artikel 12.13
Artikel 7.2	Artikel 12.1 första meningen
Artikel 7.3 första meningen	Artikel 12.14
Artikel 7.3 andra meningen	Artikel 12.15
Artikel 8.1	Artikel 13.1
Artikel 8.2	Artikel 13.2
Artikel 9.1	Artikel 11.1
Artikel 9.2	–
Artikel 9.3	–
Artikel 10	Artikel 21.2
Artikel 11	–
Artikel 12	Artikel 24
Artikel 13.1	Artikel 25.1 första stycket
Artikel 13.2	Artikel 25.1 andra stycket
Artikel 14	–
Artikel 15	Artikel 27
Bilaga I – del 1	Bilaga I
Bilaga I – del 2	Bilaga IV
Bilaga II	Bilaga III

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT

av den 14 april 2014

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald

(Text av betydelse för EES)

(2014/283/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.6 a v,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen och dess medlemsstater slöt upp bakom de 193 parterna i konventionen om biologisk mångfald ⁽²⁾ (nedan kallad *konventionen*) som den 29 oktober 2010 antog Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald (nedan kallat *Nagoyaprotokollet*).
- (2) I enlighet med rådets beslut av den 6 maj 2011 ⁽³⁾ undertecknade unionen Nagoyaprotokollet, med förbehåll för att det senare ingås. De flesta medlemsstaterna har undertecknat Nagoyaprotokollet.
- (3) Unionen stöder en snar tillämpning och ratificering av Nagoyaprotokollet.
- (4) I enlighet med artikel 34 i konventionen ska alla protokoll till konventionen ratificeras, godtas eller godkännas av stater och organisationer för regional ekonomisk integration.
- (5) Unionen och dess medlemsstater bör sträva efter att samtidigt, i den mån detta är möjligt, deponera sina instrument för ratificering, godtagande eller godkännande av Nagoyaprotokollet.
- (6) Nagoyaprotokollet bör därför godkännas på unionens vägnar.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EGT L 309, 13.12.1993, s. 3.

⁽³⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald, godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till Nagoyaprotokollet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som ska ha rätt att, i frågor som omfattas av unionens befogenhet, på unionens vägnar deponera det godkännandeinstrument som avses i artikel 33 i Nagoyaprotokollet ⁽¹⁾. Vid samma tillfälle ska den eller de personerna deponera den förklaring som återfinns i bilagan till detta beslut, i enlighet med artikel 34.3 i konventionen om biologisk mångfald.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar

A. TSAFTARIS

Ordförande

⁽¹⁾ Dagen för Nagoyaprotokollets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

BILAGA

Europeiska unionens förklaring i enlighet med artikel 34.3 i konventionen om biologisk mångfald

"Europeiska unionen förklarar att den i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 191, är behörig att ingå internationella avtal och fullgöra de skyldigheter som följer av avtalen och som bidrar till att följande mål uppnås:

- Att bevara, skydda och förbättra miljön.
- Att skydda människors hälsa.
- Att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.
- Att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

Dessutom antar Europeiska unionen åtgärder på unionsnivå på området för inrättandet av ett europeiskt forskningsområde och för en välfungerande inre marknad.

Utövandet av unionens befogenhet är till sin natur i ständig utveckling. För att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14.2 a i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rättvis fördelning av vinster från nyttjande av genetiska resurser till konventionen om biologisk mångfald kommer unionen att uppdatera förteckningen över rättsakter som ska översändas till förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta.

Europeiska unionen ansvarar för genomförandet av de skyldigheter som följer av protokollet och som omfattas av gällande unionsrätt."

NAGOYAPROTOKOLLET**om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, vilket är fogat till konventionen om biologisk mångfald**

PARTERNA I DETTA PROTOKOLL,

SOM ÄR parter i konventionen om biologisk mångfald, nedan kallad *konventionen*,

SOM ERINRAR OM att rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser är ett av tre grundmål i konventionen, och *som erkänner* att detta protokoll fortsätter genomförandet av det målet inom ramen för konventionen,

SOM ÅNYO BEKRÄFTAR att stater har suveräna rättigheter över sina egna naturresurser och i enlighet med bestämmelserna i konventionen,

SOM ERINRAR YTTERLIGARE om artikel 15 i konventionen,

SOM ERKÄNNER det viktiga bidraget till hållbar utveckling som kommer från tekniköverföring och samarbete för att bygga upp forsknings- och innovationskapacitet för att öka mervärdet hos genetiska resurser i utvecklingsländer, i enlighet med artiklarna 16 och 19 i konventionen,

SOM ERKÄNNER att allmänhetens medvetenhet om det ekonomiska värdet hos ekosystem och den biologiska mångfalden och den rimliga och rättvisa fördelningen av detta ekonomiska värde med förvaltarna av den biologiska mångfalden utgör nyckelincitament för bevarandet av den biologiska mångfalden och den hållbara användningen av dess beståndsdelar,

SOM ERKÄNNER att tillträde och fördelning av nytta kan bidra till bevarandet och den hållbara användningen av biologisk mångfald, utrotande av fattigdom och hållbar miljö och därigenom bidra till att millennieutvecklingsmålen uppnås,

SOM ERKÄNNER kopplingen mellan tillträde till genetiska resurser och rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användningen av sådana resurser,

SOM ERKÄNNER vikten av rättslig säkerhet i fråga om tillträde till genetiska resurser och rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av sådana resurser,

SOM YTTERLIGARE ERKÄNNER vikten av balans och rättvisa vid förhandlingar om ömsesidigt överenskomna villkor mellan tillhandahållare och användare av genetiska resurser,

SOM ERKÄNNER den viktiga roll som kvinnor spelar i fråga om tillträde och fördelning av nytta och SOM BEKRÄFTAR behovet av att kvinnor deltar fullt ut på alla nivåer i fråga om politiska beslut och genomförandet av den för bevarandet av biologisk mångfald,

SOM ÄR BESLUTNA ATT ytterligare stödja en effektiv tillämpning av konventionens bestämmelser om tillträde och fördelning av nytta,

SOM ERKÄNNER att det krävs en innovativ lösning för att ta itu med frågan rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser och traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser som uppstår i gränsöverskridande situationer eller för vilka det inte är möjligt att bevilja eller erhålla förhandsgodkännande sedan information lämnats,

SOM ERKÄNNER vikten av genetiska resurser i fråga om en tryggad livsmedelsförsörjning, allmänhetens hälsa, bevarande av den biologiska mångfalden samt begränsning av och anpassning till klimatförändringen,

SOM ERKÄNNER den särpräglade naturen hos den biologiska mångfalden inom jordbruket, dess distinkta egenskaper och problem som kräver distinkta lösningar,

SOM ERKÄNNER det inbördes beroendet mellan samtliga länder när det gäller genetiska resurser för livsmedel och jordbruk samt deras särpräglade natur och betydelse för att världen över uppnå en tryggad livsmedelsförsörjning och för en hållbar utveckling av jordbruket när det gäller fattigdomsbekämpning och klimatförändring och *som erkänner* den viktiga rollen hos det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk och FAO:s kommission för genetiska resurser för livsmedel och jordbruk på det här området,

SOM BEAKTAR WHO:s internationella hälsoreglemente (2005) och vikten av att säkerställa tillträde till humana patogener för folkhälsosektorns beredskap och insatser,

SOM ERKÄNNER det pågående arbetet i övriga internationella fora i fråga om tillträde och fördelning av nytta,

SOM ERINRAR OM det multilaterala systemet för tillträde och fördelning av nytta som inrättats inom ramen för det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk som utvecklats i samklang med konventionen,

SOM ERKÄNNER att internationella instrument med koppling till tillträde och fördelning av nytta borde stödja varandra ömsesidigt i syfte att uppnå målen i konventionen,

SOM ERINRAR OM betydelsen av artikel 8 j i konventionen eftersom den handlar om traditionell kunskap med koppling till genetiska resurser och rimlig och rättvis fördelning av fördelar som uppstår vid användning av sådan kunskap,

SOM NOTERAR det inbördes förhållandet mellan genetiska resurser och traditionell kunskap, deras oupplösliga natur när det gäller ursprungliga och lokala samhällen, vikten av traditionell kunskap för bevarande av biologisk mångfald och hållbart utnyttjande av dess komponenter samt för hållbara försörjningsmöjligheter för dessa samhällen,

SOM ERKÄNNER de olika omständigheter under vilka traditionell kunskap är kopplad till genetiska resurser innehas eller ägs av ursprungliga och lokala samhällen,

SOM BEAKTAR att det är ursprungliga och lokala samhällens rätt att identifiera de rättmätiga innehavarna av deras traditionella kunskap kopplad till genetiska resurser, inom sina egna samhällen,

SOM YTTERLIGARE ERKÄNNER de unika omständigheter under vilka traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser innehas i länder; kunskapen kan vara muntlig, dokumenterad eller i andra former, och återspeglar ett rikt kulturarv som är relevant för bevarande och hållbar användning av biologisk mångfald,

SOM NOTERAR FN:s deklaration om ursprungsfolkens rättigheter, och

SOM BEKRÄFTAR att inget i detta protokoll ska uppfattas som att det förminskar eller utplånar befintliga rättigheter hos ursprungliga och lokala samhällen,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta protokoll syftar till en rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser, inklusive lämpligt tillträde till genetiska resurser och genom lämplig överföring av relevant teknik, med beaktande av alla rättigheter till resurserna och tekniken, och genom lämplig finansiering, vilket ska bidra till bevarandet av biologisk mångfald och hållbar användning av dess beståndsdelar.

Artikel 2

Terminologi

De termer som definieras i artikel 2 i konventionen ska användas i detta protokoll. I detta protokoll avses dessutom med följande:

- a) *partskonferensen*: konferensen mellan parterna i konventionen,
- b) *konventionen*: konventionen om biologisk mångfald,
- c) *användning av genetiska resurser*: forskning och utveckling av genetisk eller biokemisk sammansättning av genetiska resurser, inklusive genom tillämpning av bioteknik enligt definitionen i artikel 2 i konventionen,
- d) *bioteknik enligt definitionen i artikel 2 i konventionen*:: varje användning av teknik som nyttjar biologiska system, levande organismer eller derivat därav för att skapa eller modifiera produkter eller processer för en specifik användning,
- e) *derivat*: en naturligt förekommande biokemisk sammansättning som är ett resultat av det genetiska uttrycket eller metabolism av biologiska eller genetiska resurser, även om det inte innehåller funktionella enheter av arvs massa.

*Artikel 3***Tillämpningsområde**

Detta protokoll ska tillämpas på genetiska resurser som omfattas av artikel 15 i konventionen och på den nytta som uppstår vid användningen av sådana resurser. Detta protokoll ska också tillämpas på traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser inom konventionens tillämpningsområde och på den nytta som uppstår vid användningen av sådana resurser.

*Artikel 4***Förhållande till internationella avtal och instrument**

1. Bestämmelserna i detta protokoll ska inte påverka de rättigheter och skyldigheter som någon part har enligt annan befintlig internationell överenskommelse, utom då utövandet av sådana rättigheter och skyldigheter skulle förorsaka allvarlig skada på eller hot mot den biologiska mångfalden. Denna punkt är inte avsedd att skapa en hierarki mellan detta protokoll och andra internationella instrument.
2. Inget i detta protokoll ska hindra parterna från att utveckla och tillämpa andra relevanta internationella avtal, inklusive andra specialiserade avtal om tillträde och fördelning av nytta. Detta gäller under förutsättning att avtalen stödjer konventionen och detta protokoll och inte strider mot målen i dem.
3. Detta protokoll ska tillämpas så att det stödjer andra internationella instrument som är relevanta för detta protokoll. Vederbörlig hänsyn ska tas till användbart och relevant pågående arbete eller metoder inom ramen för sådana internationella instrument och relevanta internationella organisationer, under förutsättning att de stödjer konventionen och detta protokoll och inte strider mot målen i dem.
4. Detta protokoll är instrumentet för tillämpning av konventionens bestämmelser om tillträde och fördelning av nytta. Om ett specialiserat instrument för internationellt tillträde och fördelning av nytta som är förenligt med, och som inte strider mot målen i konventionen och detta protokoll, tillämpas, ska detta protokoll inte gälla för parten/parterna i det specialiserade instrumentet när det gäller specifika genetiska resurser som omfattas av det specialiserade instrumentet och för dess syften.

*Artikel 5***Rimlig och rättvis fördelning av nytta**

1. I enlighet med artikel 15.3 och 15.7 i konventionen ska den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser samt framtida tillämpning och kommersialisering delas på ett rimligt och rättvist sätt med den part som tillhandahöll sådana resurser och som är ursprungsland för resurserna eller en part som har förvärvat de genetiska resurserna i enlighet med konventionen. Delningen ska ske på ömsesidigt överenskomna villkor.
2. Varje part ska vidta lagstiftningsmässiga, administrativa eller politiska åtgärder, om så är lämpligt, i syfte att säkerställa att den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser som innehas av ursprungliga och lokala samhällen delas på ett rimligt och rättvist sätt med berörda samhällen i enlighet med inhemsk lagstiftning om hävdvunnen rätt hos dessa ursprungliga och lokala samhällen i fråga om de genetiska resurserna. Fördelningen ska ske på ömsesidigt överenskomna villkor.
3. Varje part ska vidta lagstiftningsmässiga, administrativa eller politiska åtgärder för att tillämpa punkt 1 ovan, beroende på vad som är lämpligt.
4. Fördelarna kan bestå av pengar eller annat än pengar, t.ex. de fördelar som förtecknas i bilagan, men även andra.
5. Varje part ska vidta lagstiftningsmässiga, administrativa eller politiska åtgärder så att den nytta som uppstår vid utnyttjande av traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser delas på ett rimligt och rättvist sätt med ursprungliga och lokala samhällen som innehar sådan kunskap. Delningen ska ske på ömsesidigt överenskomna villkor.

*Artikel 6***Tillträde till genetiska resurser**

1. Vid utövandet av suveräna rättigheter över naturresurser, och i enlighet med inhemsk lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta, ska tillträde till genetiska resurser för utnyttjande av dem vara avhängigt av förhandsgodkännande sedan information lämnats från den part som tillhandahöll sådana resurser och som är ursprungsland för resursen eller den part som har förvärvat de genetiska resurserna i enlighet med konventionen, om inte annat bestäms av denna part.

2. I enlighet med inhemsk lag ska varje part vidta åtgärder, om så är lämpligt, för att säkerställa att förhandsgodkännandet sedan information lämnats eller samtycket och medverkan från ursprungliga och lokala samhällen erhållits för tillträde till genetiska resurser i de fall de har hävdvunnen rätt att bevilja tillträde till sådana resurser.

3. Enligt punkt 1 ovan ska varje part som kräver förhandsgodkännande sedan information lämnats vidta nödvändiga lagstiftningsmässiga, administrativa eller politiska åtgärder, beroende på vad som är lämpligt, för att uppnå följande:

- a) Rättslig säkerhet, tydlighet och transparens i fråga om deras inhemska lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta.
- b) Rättvisa och icke-godtyckliga regler och förfaranden i fråga om tillträde till genetiska resurser.
- c) Information om hur man ansöker om förhandsgodkännande sedan information lämnats.
- d) Skriftligt beslut som ska vara tydligt och transparent från behörig nationell myndighet på ett kostnadseffektivt sätt och inom en rimlig tidsperiod.
- e) Utfärdande, vid tidpunkten för tillträde, av ett tillstånd eller motsvarande som bevis på beslutet av bevilja förhandsgodkännande sedan information lämnats och fastställandet av ömsesidigt överenskomna villkor, och anmälan till förmedlingsinstitutionen för tillträde och av nytta.
- f) I tillämpliga fall, och i enlighet med inhemsk lagstiftning, fastställande av kriterier och/eller förfaranden för att erhålla förhandsgodkännande sedan information lämnats eller samtycke samt deltagande från ursprungliga och lokala samhällen i fråga om tillträde till genetiska resurser.
- g) Tydliga regler och förfaranden för att begära och fastställa ömsesidigt överenskomna villkor. Villkoren ska vara skriftliga och kan bland annat omfatta följande:
 - i) En klausul om tvistlösning.
 - ii) Villkor om fördelning av nytta, även i fråga om immaterialrättigheter.
 - iii) Villkor för eventuellt användande av tredje part.
 - iv) Villkor för ändring av avsikt, i tillämpliga fall.

*Artikel 7***Tillträde till traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser**

Varje part ska vidta åtgärder, i enlighet med inhemsk lagstiftning, för att se till att tillträde till traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser som innehas av ursprungliga och lokala samhällen ges med förhandsgodkännande sedan information lämnats eller samtycke och medverkan från dessa ursprungliga och lokala samhällen och att ömsesidigt överenskomna villkor har fastställts.

*Artikel 8***Särskilda överväganden**

Vid utvecklingen och tillämpningen av inhemsk lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta ska varje part göra följande:

- a) Skapa villkor som gynnar och uppmuntrar forskning som bidrar till bevarande och hållbar användning av biologisk mångfald, framförallt i utvecklingsländer, t.ex. genom förenklade åtgärder för tillträde till forskning för icke-kommersiella syften, med beaktande av behovet av att ta itu med ändrad avsikt för sådan forskning.
- b) Beakta fall av aktuella eller hotande nödlägen som hotar eller skadar människors, djurs eller växters hälsa, som fastställts nationellt eller internationellt. Parterna får beakta behovet av skyndsamt tillträde till genetiska resurser och skyndsamt och rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning, inklusive tillträde till behandling till överkomligt pris av utsatta, speciellt i utvecklingsländer.
- c) Beakta vikten av genetiska resurser för livsmedel och jordbruk och deras speciella roll för en trygg livsmedelsförsörjning.

*Artikel 9***Bidrag till bevarande och hållbar användning**

Parterna ska uppmuntra användare och tillhandahållare att använda den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser för att bevara den biologiska mångfalden och gynna den hållbara användningen av dess beståndsdelar.

*Artikel 10***Global och multilateral mekanism för fördelning av nytta**

Parterna ska beakta behovet av och formerna för en global och multilateral mekanism för att ta itu med rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser och traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser som uppstår i gränsöverskridande situationer eller för vilka det inte är möjligt att bevilja eller erhålla förhandsgodkännande sedan information lämnats. Den nytta som delas av användare av genetiska resurser och traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser genom denna mekanism ska användas för att stödja globalt bevarande av biologisk mångfald och global hållbar användning av dess beståndsdelar.

*Artikel 11***Internationellt samarbete**

1. Om samma genetiska resurser hittas in situ inom fler än en parts territorium, ska de parterna sträva efter att samarbeta med berörda ursprungliga och lokala samhällen i syfte att tillämpa detta protokoll.
2. Om samma traditionella kunskap kopplad till genetiska resurser delas av ett eller flera ursprungliga och lokala samhällen i flera parter, ska de parterna sträva efter att samarbeta med berörda ursprungliga och lokala samhällen i syfte att tillämpa detta protokoll.

*Artikel 12***Traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser**

1. När parterna uppfyller sina åtaganden i detta protokoll ska de, i enlighet med inhemsk lagstiftning, beakta hävdvunnen rätt i ursprungliga och lokala samhällen samt gemenskapsprotokoll och förfaranden, när det gäller traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser.
2. Parter ska, med aktivt deltagande från berörda ursprungliga och lokala samhällen, fastställa mekanismer för att informera potentiella användare av traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser om deras skyldigheter, även åtgärder som ställts till förfogande via förmedlingsinstitutionen för tillträde och rimlig och rättvis fördelning av nytta som uppstått vid användning av sådan kunskap.

3. Parterna ska sträva efter att stödja utvecklingen i ursprungliga och lokala samhällen, även när det gäller kvinnor, av följande:

- a) Gemenskapsprotokoll i fråga om tillträde till traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser och rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av sådan kunskap.
- b) Minimikrav för ömsesidigt överenskomna villkor för att säkerställa en rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser.
- c) Standardavtalsklausuler för fördelning av den nytta som uppstår vid användning av traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser.

4. När parterna tillämpar detta protokoll ska de, så långt det är möjligt, inte begränsa den vanliga användningen och utbytet av genetiska resurser och kunskap kopplad till dem inom och bland ursprungliga och lokala samhällen i enlighet med målen i konventionen.

Artikel 13

Behöriga nationella myndigheter och nationella kontaktpunkter

1. Varje part ska utse en nationell kontaktpunkt för tillträde och fördelning av nytta. Kontaktpunkten ska göra information tillgänglig enligt följande:

- a) När det gäller sökande som vill ha tillträde till genetiska resurser: information om förfaranden för att erhålla förhandsgodkännande sedan information lämnats och för att fastställa ömsesidigt överenskomna villkor, inklusive fördelning av nytta.
- b) När det gäller sökande som vill ha tillträde till traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser: information om förfaranden för att erhålla förhandsgodkännande sedan information lämnats eller samtycke och deltagande, när det är lämpligt, från ursprungliga och lokala samhällen och för att fastställa ömsesidigt överenskomna villkor, inklusive fördelning av nytta.
- c) Information om behöriga nationella myndigheter, relevanta ursprungliga och lokala samhällen samt relevanta intressenter.

Den nationella kontaktpunkten ska ansvara för samarbete med sekretariatet.

2. Varje part ska utse minst en behörig nationell myndighet för tillträde och fördelning av nytta. Dessa myndigheter ska, i enlighet med tillämpliga nationella rättsliga, administrativa eller politiska åtgärder, ansvara för beviljande av tillträde eller, i tillämpliga fall, utfärdande av skriftligt intygande om att tillträdeskraven är uppfyllda. Myndigheterna ska vidare ansvara för att informera om ansökningsförfaranden och krav för att erhålla förhandsgodkännande sedan information lämnats och ingå ömsesidigt överenskomna villkor.

3. En part kan utse en enhet att vara både kontaktpunkt och behörig nationell myndighet.

4. Varje part ska, senast den dag då protokollet träder i kraft för partens del, underrätta sekretariatet om namn och adress för kontaktpunkten och den eller de behöriga nationella myndigheterna. Om en part har utsett fler än en behörig nationell myndighet ska den tillsammans med underrättelsen om detta skicka uppgifter om myndigheternas respektive ansvar. I förekommande fall ska uppgifterna åtminstone ange vilken behörig myndighet som ansvarar för de genetiska resurser som ansökan avser. Varje part ska omedelbart underrätta sekretariatet om ändringar när det gäller valet av nationell kontaktpunkt eller de behöriga nationella myndigheternas kontaktinformation eller ansvarsområden.

5. Den information som mottagits enligt punkt 4 ovan ska sekretariatet göra tillgänglig via förmedlingsinstitutionen (clearing house) för tillträde och fördelning av nytta.

*Artikel 14***Förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta samt informationsdelning**

1. En förmedlingsinstitution för tillträde och fördelning av nytta inrättas härmed som del av den förmedlingsmekanism som avses i artikel 18.3 i konventionen. Institutionen ska bland annat dela information om tillträde och fördelning av nytta. Framförallt ska den ge tillgång till den information som parterna tillhandahåller och som berör genomförandet av protokollet.
2. Utan att det påverkar skyddet av konfidentiell information, ska varje part se till att förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta har tillgång till all information som krävs enligt detta protokoll, samt information som krävs enligt de beslut som fattas av partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll. Informationen ska innehålla följande:
 - a) Lagstiftningsmässiga, administrativa och politiska åtgärder om tillträde och fördelning av nytta.
 - b) Information om den nationella kontaktpunkten och behörig nationell myndighet eller behöriga nationella myndigheter.
 - c) Tillstånd eller deras motsvarighet som utfärdats vid tidpunkten för tillträde som bevis på beslut att bevilja förhandsgodkännande sedan information lämnats och om fastställandet av ömsesidigt överenskomna villkor.
3. Eventuell ytterligare information kan omfatta följande:
 - a) Relevanta behöriga myndigheter i ursprungliga och lokala samhällen, och information i enlighet med fattade beslut.
 - b) Standardavtalsklausuler.
 - c) Metoder och verktyg som utvecklats för att övervaka genetiska resurser.
 - d) Uppförandekoder och bästa praxis.
4. Arbetsformerna för förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta, inbegripet rapporter om dess verksamhet, ska övervägas och fastställas av partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, vid dess första möte, och ska därefter ses över regelbundet.

*Artikel 15***Efterlevnad av inhemsk lagstiftning eller lagstadgade krav på tillträde och fördelning av nytta**

1. Varje part ska vidta lämpliga, effektiva och proportionerliga, lagstiftningsmässiga, administrativa eller politiska åtgärder för att se till att tillträde till genetiska resurser som används inom partens jurisdiktion har skett i enlighet med förhandsgodkännande sedan information lämnats och att ömsesidigt överenskomna åtgärder fastställts, i enlighet med inhemsk lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta hos den andre parten.
2. Parterna ska vidta lämpliga, effektiva och proportionerliga åtgärder om de åtgärder som antagits i enlighet med punkt 1 ovan inte efterlevs.
3. Parterna ska, så långt det är möjligt och på lämpligt sätt, samarbeta i fall av påstådda överträdelser av sådan inhemsk lagstiftning eller sådana lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta som avses i punkt 1 ovan.

*Artikel 16***Överensstämmelse med inhemsk lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta i fråga om traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser**

1. Varje part ska vidta lämpliga, effektiva och proportionerliga, lagstiftningsmässiga, administrativa eller politiska åtgärder för att se till att tillträde till traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser som används inom partens jurisdiktion har skett i enlighet med förhandsgodkännande sedan information lämnats eller godkännande från och inblandning av ursprungliga och lokala samhällen och att ömsesidigt överenskomna åtgärder fastställts, i enlighet med inhemsk lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta hos den andre parten där sådana ursprungliga och lokala samhällen är belägna.

2. Varje part ska vidta lämpliga, effektiva och proportionerliga åtgärder för att ta itu med situationer om de åtgärder som antagits i enlighet med punkt 1 ovan inte efterlevs.

3. Parterna ska, så långt det är möjligt och på lämpligt sätt, samarbeta i fall av påstådda överträdelser av sådan inhemsk lagstiftning eller sådana lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta som avses i punkt 1 ovan.

Artikel 17

Övervakning av användning av genetiska resurser

1. Som stöd för efterlevnaden ska varje part vidta åtgärder för att övervaka och förbättra transparensen i fråga om användning av genetiska resurser. Åtgärderna ska omfatta följande:

a) Utnämmandet av en eller flera kontrollinstanser enligt följande:

- i) Kontrollinstanser ska samla in eller motta, beroende på vad som är lämpligt, relevant information om förhandsgodkännande sedan information lämnats om källan till den genetiska resursen, fastställandet av gemensamt överenskomna villkor och/eller användningen av genetiska resurser.
- ii) Varje part ska, beroende på vad som är lämpligt och beroende på kontrollinstansens utformning, kräva att användare av genetiska resurser tillhandahåller den utnämnda kontrollinstansen den information som avses i ovanstående punkt. Varje part ska vidta lämpliga, effektiva och proportionerliga åtgärder för att åtgärda bristande efterlevnad.
- iii) Sådan information, inklusive från internationellt erkända intyg om efterlevnad om sådana finns, ska, utan att det påverkar skyddet av konfidentiell information, tillhandahållas relevanta nationella myndigheter, den part som ger förhandsgodkännande sedan information lämnats och till förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta.
- iv) Kontrollinstanserna måste vara effektiva och bör ha uppgifter som är relevanta för tillämpningen av detta stycke a). Uppgifterna bör vara relevanta när det gäller användning av genetiska resurser, eller insamling av relevant information vid bland annat alla stadier inom forskning, utveckling, innovation, förkommersialisering eller kommersialisering.

b) Uppmuntra användare och tillhandahållare av genetiska resurser att i de ömsesidigt överenskomna villkoren infoga bestämmelser om att dela information om tillämpningen av sådana villkor, inklusive rapporteringskrav.

c) Uppmuntra användning av kostnadseffektiva kommunikationsverktyg och -system.

2. Ett tillstånd eller dess motsvarighet utfärdad i enlighet med artikel 6.3 e och som gjorts tillgängligt för förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta ska anses utgöra ett internationellt erkänt intyg om efterlevnad.

3. Ett internationellt erkänt intyg om efterlevnad ska utgöra bevis för att tillträde till den genetiska resurs som intyget gäller har skett i enlighet med förhandsgodkännande sedan information lämnats och att ömsesidigt överenskomna villkor har fastställts, i enlighet med inhemsk lagstiftning eller lagstadgade krav om tillträde och fördelning av nytta hos den part som utfärdar förhandsgodkännande sedan information lämnats.

4. Det internationellt erkända intyget om efterlevnad ska minst innehålla följande information under förutsättning att den inte är konfidentiell.

a) Utfärdande myndighet.

b) Datum för utfärdande.

c) Tillhandahållare.

d) Unik identifiering av intyget.

e) Den person eller enhet som beviljats förhandsgodkännande sedan information lämnats.

- f) Ämne eller genetiska resurser som omfattas av intyget.
- g) Bekräftelse på att ömsesidigt överenskomna villkor fastställts.
- h) Bekräftelse av att förhandsgodkännande sedan information lämnats erhållits.
- i) Kommersiell och/eller icke-kommersiell användning.

Artikel 18

Efterlevnad av ömsesidigt överenskomna villkor

1. Vid tillämpning av artikel 6.3 g, 6.3 i och artikel 7 ska varje part uppmuntra tillhandahållare och användare av genetiska resurser och/eller traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser att till förhandsgodkännande sedan information lämnats foga bestämmelser om tvistlösning, bland andra följande:
 - a) Den jurisdiktion som ska omfatta eventuell tvistlösningsprocess.
 - b) Tillämplig lag och/eller
 - c) Alternativ till tvistlösning, till exempel medling eller skiljedom.
2. Om dispyter uppstår i fråga om ömsesidigt överenskomna villkor ska varje part se till att det finns möjlighet att begära medling enligt partens rättssystem och att det är förenligt med tillämpliga juridiska krav.
3. Varje part ska vidta effektiva åtgärder, beroende på vad som är lämpligt, i fråga om följande:
 - a) Tillgång till rättslig prövning.
 - b) Användning av mekanismer i fråga om ömsesidigt erkännande och verkställande av utländska domar och skiljedomar.
4. Partskonferensen i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll i enlighet med artikel 31 i detta protokoll ska granska denna artikels effektivitet.

Artikel 19

Standardavtalsklausuler

1. Varje part ska, där det är lämpligt, uppmuntra utvecklingen, uppdateringen och användningen av sektorsvisa och sektorsövergripande standardavtalsklausuler för ömsesidigt överenskomna villkor.
2. Partskonferensen i dess egenskap av möte mellan parterna i protokollet ska med jämna mellanrum granska användningen av sektorsvisa och sektorsövergripande standardavtalsklausuler.

Artikel 20

Uppförandekod, riktlinjer, bästa praxis och/eller standarder

1. Varje part ska, där det är lämpligt, uppmuntra utvecklingen, uppdateringen och användningen av frivilliga uppförandekoder, riktlinjer, bästa praxis och/eller standarder när det gäller tillträde och fördelning av nytta.
2. Partskonferensen i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll ska med jämna mellanrum granska den frivilliga användningen av uppförandekoderna, riktlinjerna, bästa praxis och/eller standarder samt beakta antagandet av specifika uppförandekoder, riktlinjer, bästa praxis och/eller standarder.

Artikel 21

Att öka medvetenheten

Varje part ska vidta åtgärder för att öka medvetenheten om genetiska resurser och traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser och tillhörande frågor om tillträde och fördelning av nytta. Dessa åtgärder kan bland andra bestå av följande:

- a) Främjande av detta protokoll, även dess mål.
- b) Anordnande av möten mellan ursprungliga och lokala samhällen samt relevanta intressenter.

- c) Inrättande och underhåll av en "help desk" för ursprungliga och lokala samhällen samt relevanta intressenter.
- d) Informationsspridning genom en nationell förmedlingsinstitution.
- e) Främjande av frivilliga uppförandekoder, riktlinjer, bästa praxis och/eller standarder i samråd med ursprungliga och lokala samhällen samt relevanta intressenter.
- f) Främjande av inhemska, regionala och internationella utbyten av erfarenheter.
- g) Utbildning av användare och tillhandahållare av genetiska resurser och traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser i fråga om deras skyldigheter när det gäller tillträde och fördelning av nytta.
- h) Inblandning av ursprungliga och lokala samhällen samt relevanta intressenter vid tillämpningen av detta protokoll.
- i) Förbättrad medvetenhet bland ursprungliga och lokala samhällen om gemenskapsprotokoll och förfaranden.

Artikel 22

Kapacitet

1. Parterna ska samarbeta i fråga om kapacitetsuppbyggnad, kapacitetsutveckling, förstärkning av mänskliga resurser och institutionella kapaciteter för att på ett effektivt sätt tillämpa detta protokoll i parter som är utvecklingsländer, i synnerhet de minst utvecklade länderna och bland dem små östater under utveckling, och parter som är övergångs-ekonomier, inklusive genom befintliga globala, regionala, lokala och nationella institutioner och organisationer. I det sammanhanget bör parterna underlätta medverkan från ursprungliga och lokala samhällen samt relevanta intressenter, inklusive icke-statliga organisationer och privata sektorn.
2. När det gäller kapacitetsuppbyggnaden och kapacitetsutvecklingen för att tillämpa detta protokoll ska full hänsyn tas till behovet hos parter som är utvecklingsländer, i synnerhet de minst utvecklade länderna och bland dem små östater under utveckling, och parter som är övergångsekonomier, av finansiella resurser i enlighet med relevanta bestämmelser i konventionen.
3. Som en grund för lämpliga åtgärder i fråga om tillämpningen av detta protokoll bör parter som är utvecklingsländer, i synnerhet de minst utvecklade länderna och bland dem små östater under utveckling, och parter som är övergångsekonomier, kartlägga sina kapacitetsbehov och prioriteringar genom självutvärderingar. Under det arbetet bör parterna stödja det kapacitetsbehov och de kapacitetsprioriteringar som de ursprungliga och lokala samhällena samt relevanta intressenter ringat in samtidigt som parterna stödjer kvinnors kapacitetsbehov och -prioriteringar.
4. Som stöd för tillämpningen av detta protokoll kan kapacitetsuppbyggnaden och -utvecklingen bland annat omfatta följande nyckelområden:
 - a) Kapacitet att tillämpa, och efterleva kraven i, detta protokoll.
 - b) Kapacitet att framförhandla ömsesidigt överenskomna villkor.
 - c) Kapacitet att utveckla, tillämpa och kontrollera efterlevnaden av inhemska lagstiftningsmässiga, administrativa eller politiska åtgärder om tillträde och fördelning av nytta.
 - d) Länders kapacitet att utveckla sin inhemska forskningskapacitet för att deras egna genetiska resurser ska få ökat mervärde.
5. Åtgärder i enlighet med punkterna 1–4 kan bland annat omfatta följande:
 - a) Utveckling på rättsområdet och av institutioner.
 - b) Främjande av balans och rättvisa vid förhandlingar, till exempel utbildning för att framförhandla ömsesidigt överenskomna villkor.

- c) Övervakning och kontroll av efterlevnad.
 - d) Användning av bästa tillgängliga kommunikationsverktyg och internetbaserade system för tillträde och fördelning av nytta.
 - e) Utveckling och användning av värderingsmetoder.
 - f) Bioprospektering, forskning kopplad till sådan prospektering samt taxonomiska undersökningar.
 - g) Tekniköverföring samt infrastruktur och teknisk kapacitet som gör sådan överföring hållbar.
 - h) Ökat bidrag från tillträde och fördelning av nytta till bevarande av biologisk mångfald och hållbar användning av dess beståndsdelar.
 - i) Särskilda åtgärder för att förbättra relevanta aktörers kapacitet i fråga om tillträde och fördelning av nytta.
 - j) Särskilda åtgärder för att öka kapaciteten hos ursprungliga och lokala samhällen med tyngdpunkten på att öka kvinnors kapacitet i de samhällena när det gäller tillträde till genetiska resurser och/eller traditionell kunskap kopplad till genetiska resurser.
6. Information om initiativ om kapacitetsuppbyggande och -utveckling på nationell, regional och internationell nivå som genomförs i enlighet med punkterna 1–5 ovan bör ges till förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta i syfte att främja synergi med och samordning av kapacitetsuppbyggnad och -utveckling för tillträde och fördelning av nytta.

Artikel 23

Tekniköverföring och samarbete

I enlighet med artiklarna 15, 16, 18 och 19 i konventionen ska parterna samarbeta i program för teknisk och vetenskaplig forskning och utveckling, inklusive bioteknisk forskning, för att uppnå målen för detta protokoll. Parterna åtar sig att främja och uppmuntra tillträde till teknik av, och tekniköverföring till, parter som är utvecklingsländer, i synnerhet de minst utvecklade länderna och bland dem små östater under utveckling, och parter som är övergångsekonomier, för att möjliggöra utveckling och förstärkning av en solid och hållbar teknisk och vetenskaplig bas för att uppnå målen i konventionen och detta protokoll. Om det är möjligt och lämpligt ska sådant samarbete ske i, och med, en part eller parter som tillhandahåller genetiska resurser som är ursprungslandet eller ursprungsländerna för sådana resurser eller en part eller parter som har förvärvat de genetiska resurserna i enlighet med konventionen.

Artikel 24

Icke-parter

Parterna ska uppmuntra icke-parter att tillträda protokollet och att tillhandahålla lämplig information till förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta.

Artikel 25

Finansiell mekanism och finansiella resurser

1. När frågor om finansiella resurser för genomförandet av protokollet övervägs, ska parterna beakta artikel 20 i konventionen.
2. Den finansiella mekanismen för konventionen ska vara den finansiella mekanismen för detta protokoll.
3. Beträffande den kapacitetsuppbyggnad och kapacitetsutveckling som avses i artikel 22 i detta protokoll ska partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, när den drar upp riktlinjer för den finansiella mekanism som avses i punkt 2, för övervägande av partskonferensen, beakta de finansiella behoven hos parter som är utvecklingsländer, i synnerhet de minst utvecklade länderna och bland dem små östater under utveckling, och hos parter som är övergångsekonomier, samt kapacitetsbehoven och -prioriteringarna hos ursprungliga och lokala samhällen, inklusive kvinnor i sådana samhällen.

4. I samband med punkt 1 ovan ska parterna också beakta behoven hos parter som är utvecklingsländer, i synnerhet de minst utvecklade länderna och bland dem små östater under utveckling, och parter som är övergångsekonomier, i deras ansträngningar att fastställa och genomföra sina krav beträffande kapacitetsuppbyggnad med tanke på genomförandet av detta protokoll.

5. Riktlinjerna för konventionens finansiella mekanism vid relevanta beslut av partskonferensen, inbegripet dem som fattats innan detta protokoll antogs, ska i tillämpliga delar gälla denna artikel.

6. Parter som är industriländer kan också tillhandahålla, och parter som är utvecklingsländer och parter som är övergångsekonomier kan tillgodogöra sig, finansiella och andra resurser för genomförandet av detta protokoll genom bilaterala, regionala och multilaterala kanaler.

Artikel 26

Partskonferensen i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll

1. Partskonferensen ska fungera som möte mellan parterna i detta protokoll.

2. De parter i konventionen som inte är parter i protokollet får delta som observatörer i arbetet när partskonferensen fungerar som möte mellan parterna i detta protokoll. När partskonferensen fungerar som möte mellan parterna i detta protokoll ska endast de som är parter i protokollet delta i beslut som fattas med anledning av protokollet.

3. När partskonferensen sammanträder i egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll ska de medlemmar av partskonferensens kontor som företräder en part i konventionen som vid den tidpunkten inte är part i protokollet, bytas ut mot en medlem som ska väljas av och bland parterna i protokollet.

4. Partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, ska regelbundet granska genomförandet av protokollet och ska, inom ramen för sina befogenheter, fatta de beslut som krävs för ett effektivt genomförande. Den ska utföra de uppgifter som åligger den enligt protokollet och ska göra följande:

a) Utfärda rekommendationer i frågor som gäller genomförandet av detta protokoll.

b) Inrätta de underorgan som anses nödvändiga för genomförandet av detta protokoll.

c) Vid behov uppsöka och utnyttja tjänster och information från och samarbete med behöriga internationella organisationer och mellanstatliga och icke-statliga organ.

d) Fastställa formen och intervallerna för överförandet av de uppgifter som ska lämnas in i enlighet med artikel 29 i detta protokoll och beakta sådana uppgifter och rapporter som inlämnas av underorgan.

e) Vid behov beakta och anta ändringar i protokollet eller dess bilaga eller nya bilagor som tillkommer som anses nödvändiga för genomförandet av protokollet.

f) Utöva övriga funktioner som kan bli nödvändiga för genomförandet av detta protokoll.

5. Partskonferensens arbetsordning och de finansiella bestämmelserna för konventionen ska i tillämpliga delar gälla för arbetet enligt detta protokoll, om inte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, enas om något annat.

6. Det första mötet med partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, ska sammankallas av sekretariatet samtidigt med det första möte med partskonferensen som planerats efter protokollets ikraftträdande. Senare ordinarie möten i partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, ska hållas i anslutning till partskonferensens ordinarie möten, om inte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, beslutar något annat.

7. Extra möten i anslutning till partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, ska hållas när partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, anser det nödvändigt, eller på skriftlig begäran från en part, om denna begäran inom sex månader från det att sekretariatet meddelat övriga parter att en sådan begäran föreligger stöds av minst en tredjedel av parterna.

8. Förenta nationerna, dess fackorgan och Internationella atomenergiorganet samt stater som är medlemmar av eller observatörer i dessa organisationer, men inte parter i konventionen får företrädas som observatörer vid möten där partskonferensen fungerar som möte mellan parterna i detta protokoll. Alla nationella, internationella, statliga eller icke-statliga organ eller kontor som har behörighet i de frågor som omfattas av detta protokoll och som har informerat sekretariatet om att de vill vara företrädare vid ett möte där partskonferensen fungerar som möte mellan parterna i detta protokoll kan ges tillträde, om inte minst en tredjedel av de närvarande parterna motsätter sig detta. Om inte annat sägs i denna artikel är observatörernas tillträde och deltagande underkastat den arbetsordning som avses i punkt 5.

Artikel 27

Underorgan

1. Underorgan som inrättats genom eller enligt konventionen, eller efter beslut av partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, kan utföra uppgifter enligt protokollet. I sådana beslut ska det anges vilka uppgifter organet ska utföra.

2. Parter i konventionen som inte är parter i protokollet får delta som observatörer i arbetet vid underorganens möten. Om ett underorgan till konventionen tjänar som underorgan till protokollet ska endast parter till detta protokoll delta i beslut som fattas med anledning av samma protokoll.

3. När ett underorgan till konventionen utför uppgifter i frågor som rör protokollet ska de medlemmar av underorganets kontor som företräder en part i konventionen som vid den tidpunkten inte är part i detta protokoll, bytas ut mot en medlem som ska väljas av och bland parterna i detta protokoll.

Artikel 28

Sekretariat

1. Det sekretariat som inrättats genom artikel 24 i konventionen ska fungera som sekretariat för detta protokoll.

2. Artikel 24.1 i konventionen, som handlar om sekretariatets funktioner, ska i tillämpliga delar gälla detta protokoll.

3. I den mån de är urskiljbara ska kostnaderna för sekretariatets tjänster för protokollet bäras av parterna i detta. Partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, ska vid sitt första möte besluta om de nödvändiga budgetmässiga arrangemangen för detta.

Artikel 29

Övervakning och rapportering

Varje part ska övervaka genomförandet av sina förpliktelser enligt detta protokoll, och ska med de intervaller och i det format som fastställts av partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, rapportera till partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, om de åtgärder den vidtagit för genomförande av detta protokoll.

Artikel 30

Förfaranden och mekanismer för att främja efterlevnaden av detta protokoll

Partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, ska vid sitt första möte överväga och godkänna samarbetsförfaranden och institutionella mekanismer för att främja efterlevnaden av bestämmelserna i detta protokoll och diskutera hur överträdelser ska hanteras. Dessa förfaranden och mekanismer ska inbegripa bestämmelser om att vid behov erbjuda råd eller hjälp. De ska vara skilda från och inte påverka de tvistlösningsförfaranden och mekanismer som inrättas genom artikel 27 i konventionen.

*Artikel 31***Utvärdering och översyn**

Partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, ska fyra år efter det att protokollet trätt i kraft och därefter vid intervall som fastställts av partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i detta protokoll, utvärdera protokollets effektivitet.

*Artikel 32***Undertecknande**

Detta protokoll ska stå öppet för undertecknande av parterna i protokollet vid Förenta nationernas högkvarter i New York från och med den 2 februari 2011 till och med den 1 februari 2012.

*Artikel 33***Ikraftträdande**

1. Detta protokoll ska träda i kraft på den nittionde dagen efter den dag då det femtionde ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet deponerats av stater eller organisationer för regional ekonomisk integration som är parter i konventionen.
2. Detta protokoll träder i kraft för en stat eller en organisation för regional ekonomisk integration som ratificerar, godtar eller godkänner det eller ansluter sig till det när det femtionde instrumentet har deponerats enligt punkt 1 ovan, antingen på den nittionde dagen efter den dag då denna stat eller organisation för regional ekonomisk integration deponerade sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument eller på den dag då konventionen träder i kraft för den staten eller den organisationen för regional ekonomisk integration, beroende på vilken som inträffar senast.
3. Med avseende på punkterna 1 och 2 får ett instrument som har deponerats av en organisation för regional ekonomisk integration inte räknas som ytterligare ett utöver dem som har deponerats av organisationens medlemsstater.

*Artikel 34***Reservationer**

Inga reservationer får göras mot detta protokoll.

*Artikel 35***Frånträde**

1. En part kan när som helst efter två år från den dag då detta protokoll har trätt i kraft för parten frånträda protokollet genom skriftlig underrättelse till depositarien.
2. Frånträdet ska äga rum vid utgången av ett år från den dag då depositarien tog emot underrättelsen eller på sådan senare dag som kan anges i underrättelsen om frånträdet.

*Artikel 36***Autentiska texter**

Originalen till detta protokoll, vars arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska texter har lika giltighet, ska deponeras hos Förenta nationernas generalsekreterare.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta protokoll på de dagar som anges.

UPPRÄTTAT i Nagoya den 29 oktober 2010.

BILAGA

FÖRDELAR BESTÅENDE AV PENGAR ELLER ANNAT ÄN PENGAR

1. Fördelar som består av pengar kan vara någon av följande, men även andra alternativ är tänkbara:
 - a) Avgift för tillträde/avgift för provexemplar som samlats in eller som förvärvats på annat sätt.
 - b) Förskottsbetalning.
 - c) Delmålsbetalning.
 - d) Betalning av royalty.
 - e) Licensavgifter i fråga om kommersialisering.
 - f) Specialavgifter som ska betalas till förvaltningsfonder som stödjer bevarande och hållbar användning av biologisk mångfald.
 - g) Löner och förmånsvillkor där de ömsesidigt överenskommits.
 - h) Finansiering av forskning.
 - i) Samriskföretag.
 - j) Gemensamt ägande av relevanta immaterialrättigheter.
2. Fördelar som inte består av pengar kan vara någon av följande, men även andra alternativ är tänkbara:
 - a) Delning av forsknings- och utvecklingsresultat.
 - b) Samarbete i och bidrag till program för vetenskaplig forskning och utveckling, framförallt bioteknisk forskning, om möjligt i den part som tillhandahåller genetiska resurser.
 - c) Deltagande i produktutveckling.
 - d) Samarbete om och bidrag till utbildning och övningar.
 - e) Tillträde till ex situ- anläggningar för genetiska resurser och till databaser.
 - f) Överföring till tillhandahållaren av de genetiska resurserna av kunskap och teknik på rättvisa och mest gynnsamma villkor, inklusive koncessionsvillkor och förmånsvillkor om det överenskommits, framförallt kunskap och teknik som utnyttjar genetiska resurser, inklusive bioteknik, eller som är relevanta för bevarande och hållbar användning av biologisk mångfald.
 - g) Stärkta kapaciteter för tekniköverföring.
 - h) Uppbyggnad av institutionell kapacitet.
 - i) Personalresurser och materiella resurser för att stärka administrationens kapacitet och förbättra efterlevnaden av regelverket om tillträde.
 - j) Utbildning i fråga om genetiska resurser med fullt deltagande från länder som tillhandahåller genetiska resurser och, om möjligt, i sådana länder.

- k) Tillträde till vetenskaplig information som är relevant för bevarande och hållbar användning av biologisk mångfald, inklusive biologiska förteckningar och taxonomiska undersökningar.
 - l) Bidrag till den lokala ekonomin.
 - m) Forskning riktad mot prioriterade behov, som hälsa och en tryggad livsmedelsförsörjning, med beaktande av inhemsk användning av genetiska resurser i den part som tillhandahåller sådana resurser.
 - n) Institutionella och professionella förhållanden som kan bli följden av avtal om tillträde och fördelning av nytta och följande samarbete.
 - o) Fördelar för försörjningsmöjligheter och en tryggad livsmedelsförsörjning.
 - p) Erkännande från samhällets sida.
 - q) Gemensamt ägande av relevanta immaterialrättigheter.
-

RÅDETS BESLUT**av den 14 april 2014****om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen**

(2014/284/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.3 första stycket och 207.4 första stycket, jämförd med artiklarna 218.6 a v och 218.7,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen antog i maj 2003 ett meddelande till Europaparlamentet och rådet med titeln *Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt) – Förslag till en handlingsplan för EU* som efterlyser åtgärder för att med hjälp av avtal om frivilliga partnerskap med timmerproducerande länder ta itu med problemet med olaglig skogsavverkning (nedan kallad *EU:s handlingsplan*). Rådets slutsatser om handlingsplanen antogs i oktober 2003 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets resolution om frågan antogs den 11 juli 2005 ⁽²⁾.
- (2) I överensstämmelse med rådets beslut 2013/486/EU ⁽³⁾ undertecknades den 30 september 2013 det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen (nedan kallat *avtalet*), med förbehåll för att det ingås.
- (3) Avtalet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande ska utse den eller de personer som ska ha rätt att på unionens vägnar lämna den underrättelse som anges i artikel 23 i avtalet för att binda unionen.

Artikel 3

Unionen ska företrädas av kommissionen i den gemensamma genomförandekommittén som inrättats enligt artikel 14 i avtalet.

Medlemsstaterna får som medlemmar i unionens delegation delta i mötena inom gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet.

⁽¹⁾ EUT C 268, 7.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 157 E, 6.7.2006, s. 482.

⁽³⁾ Rådets beslut 2013/486/EU av den 23 september 2013 om undertecknande, på unionens vägnar, av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen (EUT L 265, 8.10.2013, s. 1).

Artikel 4

Vid ändringar av bilagorna till avtalet i enlighet med artikel 22 i avtalet bemyndigas kommissionen, i enlighet med förfarandet som avses i artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 2173/2005 ⁽¹⁾, att godkänna sådana ändringar på unionens vägnar.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar

Ordförande

A. TSAFTARIS

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen (EUT L 347, 30.12.2005, s. 1).

FRIVILLIGT PARTNERSKAPSAVTAL**mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen**

EUROPEISKA UNIONEN

nedan kallad *unionen*,

och

REPUBLIKEN INDONESIA,

nedan kallad *Indonesien*

nedan tillsammans kallade *parterna*,

SOM ERINRAR OM ramavtalet om vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Republiken Indonesien och Europeiska gemenskapen undertecknat den 9 november 2009 i Jakarta,

SOM BEAKTAR det nära samarbetet mellan unionen och Indonesien, särskilt inom ramen för 1980 års samarbetsavtal mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Indonesien, Malaysia, Filippinerna, Singapore och Thailand – medlemsländer i Sydostasiatiska nationers förbund,

SOM ERINRAR OM Baliförklaringen om skogslagstiftningens efterlevnad och skogsförvaltning (Fleg) av den 13 september 2001 från länder i östra Asien och andra regioner om att vidta omedelbara åtgärder för att intensifiera nationella insatser och stärka bilateralt, regionalt och multilateralt samarbete för att ta itu med överträdelser av skogslagstiftningen och brottslighet på skogsområdet, särskilt olaglig skogsavverkning och tillhörande olaglig handel och korruption och dessa företeelsers negativa verkningar för rättsstaten,

SOM NOTERAR att kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om Europeiska unionens handlingsplan för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt) är ett första steg för att komma till rätta med det akuta problemet med olaglig skogsavverkning och därmed sammanhängande handel,

SOM HÄNVISAR till det gemensamma uttalandet från skogsministern i Republiken Indonesien och de europeiska kommissionsledamöterna för utveckling och miljö, tecknat den 8 januari 2007 i Bryssel,

SOM BEAKTAR 1992 års icke rättsligt bindande officiella förklaring med principer för en global enighet om förvaltning, bevarande och hållbar utveckling av alla typer av skogar och FN:s generalförsamlings antagande av ett icke rättsligt bindande instrument om alla typer av skogar,

SOM ÄR MEDVETNA OM vikten av de principer som anges i Riodeklarationen från 1992 om miljö och utveckling för att trygga en hållbar skogsförvaltning, särskilt princip 10 om vikten av att allmänheten är medveten om miljöfrågorna och deltar i behandlingen av dessa och princip 22 om urbefolkningars och andra lokala samhällens viktiga roll i miljöförvaltning och utveckling,

SOM ERKÄNNER de insatser som Republiken Indonesiens regering har gjort för att främja god skogsförvaltning, efterlevnad av lagen och handel med lagligt timmer, även genom *Sistem Verifikasi Legalitas Kayu* (SVLK) såsom det indonesiska laglighetsförsäkringssystemet för timmer (*Timber Legality Assurance System*, TLAS) som har utvecklats genom ett flerparts-förfarande enligt principerna om god förvaltning, trovärdighet och representativitet,

SOM ERKÄNNER att det indonesiska TLAS-systemet är utformat för att säkerställa att alla trävaruprodukter är lagliga,

SOM ERKÄNNER att genomförandet av ett frivilligt Flegtpartnerskapsavtal stärker hållbar skogsförvaltning och bidrar till att motverka klimatförändringen genom minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse och stärker betydelsen av bevarande av skog, hållbart skogsbruk och utökad lagring av kol i skogen (Redd+),

SOM BEAKTAR konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) och särskilt dess krav på att exporttillstånd för exemplar av de arter som är upptagna i bilagorna I–III till konventionen endast ska beviljas om vissa villkor är uppfyllda (bl.a. att exemplaren i fråga inte förvärvats i strid med exportlandets lagar till skydd för växt- och djurlivet),

SOM ÄR FAST BESLUTNA att parterna ska sträva efter att minimera sådana ogynnsamma verkningar för urbefolkningar, andra lokala samhällen och fattiga människor som kan uppkomma som en direkt följd av att detta avtal genomförs,

SOM BEAKTAR den vikt som parterna fäster vid internationellt överenskomna utvecklingsmål och FN:s millennieutvecklingsmål,

SOM BEAKTAR den vikt parterna fäster vid de principer och regler som styr de multilaterala handelssystemen – särskilt rättigheterna och skyldigheterna i 1994 års allmänna tull- och handelsavtal (Gatt 1994) och andra multilaterala avtal som är bifogade avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) – och vid behovet av att tillämpa dessa principer och regler på ett öppet och icke-diskriminerande sätt,

SOM BEAKTAR rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden,

SOM BEKRÄFTAR principerna för ömsesidig respekt, suveränitet, jämlikhet och icke-diskriminering och erkänner de fördelar som parterna får genom detta avtal,

SOM ENLIGT parternas respektive lagar och förordningar,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Syftet med detta avtal är att i överensstämmelse med parternas gemensamma engagemang för en hållbar förvaltning av alla typer av skogar skapa en rättslig ram som säkerställer att alla trävaruprodukter som omfattas av detta avtal och importeras till unionen från Indonesien har producerats lagligt samt att därigenom främja handeln med trävaruprodukter.
2. Detta avtal utgör också en grund för dialog och samarbete parterna emellan för att underlätta och främja ett fullständigt genomförande av avtalet och förbättra efterlevnaden av skogslagstiftningen samt förvaltningen i skogssektorn.

Artikel 2

Definitioner

I detta avtal gäller följande definitioner:

- a) *import till unionen*: övergång till fri omsättning i unionen i den mening som avses i artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/1992 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen för trävaruprodukter som inte kan betecknas som icke-kommersiella varor enligt definitionen i artikel 1.6 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen,

- b) *export*: fysisk utförsel av trävaruprodukter från någon del av Indonesiens geografiska territorium,
- c) *trävaruprodukter*: de produkter som förtecknas i bilaga IA och bilaga IB,
- d) *HS-nummer*: ett fyr- eller sexsiffrigt kodnummer enligt systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, upprättat genom Världstullorganisationens internationella konvention om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering,
- e) *Flegtlicens*: ett indonesiskt kontrollerat lagligt dokument (*V-Legal – Verified Legal – V-Legal Document*) som utgör bekräftelse på att sändningen av trävaruprodukter avsedda för export till unionen har producerats på laglig väg. En Flegtlicens kan vara i pappersform eller elektronisk form,
- f) *licensmyndighet*: den myndighet som Indonesien utsett för att utfärda och validera Flegtlicenser,
- g) *behöriga myndigheter*: de myndigheter som unionens medlemsstater har utsett för att ta emot, godta och kontrollera Flegtlicenser,
- h) *sändning*: en kvantitet trävaruprodukter som omfattas av en Flegtlicens, som sänds från Indonesien av en avsändare eller befraktare och som anmäls för övergång till fri omsättning vid ett tullkontor i unionen,
- i) *lagligt producerade trävaruprodukter*: trävaruprodukter som avverkats eller importerats och producerats enligt den lagstiftning som anges i bilaga II.

Artikel 3

Systemet med Flegtlicenser

1. Härmed inrättas systemet med Flegtlicenser mellan parterna (Flegt står för *Forest Law Enforcement, Governance and Trade*, skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog). Systemet omfattar ett antal förfaranden och krav i syfte att kontrollera och intyga, med hjälp av Flegtlicenser, att trävaruprodukter som sänds till unionen har producerats lagligt. I enlighet med rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 ska unionen inte godta sändningar av trävaruprodukter från Indonesien för import till unionen om de inte omfattas av Flegtlicenser.
2. Systemet med Flegtlicenser ska gälla för de trävaruprodukter som förtecknas i bilaga IA.
3. De trävaruprodukter som förtecknas i bilaga IB får inte exporteras från Indonesien och får inte tilldelas Flegtlicens.
4. Parterna är överens om att i enlighet med bestämmelserna i detta avtal vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att genomföra systemet med Flegtlicenser.

Artikel 4

Licensmyndighet

1. Licensmyndigheten ska kontrollera att trävaruprodukterna produceras lagligt i enlighet med den lagstiftning som anges i bilaga II. Licensmyndigheten ska utfärda Flegtlicenser som täcker exportsändningar av lagligt producerade trävaruprodukter till unionen.
2. Licensmyndigheten ska inte utfärda Flegtlicenser för trävaruprodukter som utgörs av eller innehåller trävaruprodukter som importerats till Indonesien från ett tredjeland i sådan form som enligt bestämmelserna i tredjelandet i fråga inte medger export eller för trävaruprodukter som bevisligen har producerats i strid mot bestämmelserna i det land där träden avverkades.

3. Licensmyndigheten ska dokumentera och offentliggöra sina förfaranden för utfärdande av Flegtlicenser. Licensmyndigheten ska också föra register över alla sändningar som täcks av Flegtlicenser och ska, i överensstämmelse med den nationella lagstiftningen om uppgiftsskydd, göra dessa register tillgängliga för oberoende övervakning, samtidigt som konfidentialiteten hos exportörernas rättsligt skyddade information ska respekteras.
4. Indonesien ska inrätta en licensinformationsenhet som ska fungera som kontaktpunkt för kommunikation mellan de behöriga myndigheterna och licensmyndigheterna i enlighet med bilagorna III och V.
5. Indonesien ska anmäla licensmyndighetens och licensinformationsenhetens kontaktuppgifter till Europeiska kommissionen. Parterna ska offentliggöra dessa uppgifter.

Artikel 5

Behöriga myndigheter

1. Innan en sändning tillåts övergå till fri omsättning i unionen ska de behöriga myndigheterna kontrollera att sändningen i fråga omfattas av en giltig Flegtlicens. Om det råder tvivel om en Flegtlicens giltighet, får övergången till fri omsättning skjutas upp och sändningen hållas kvar.
2. De behöriga myndigheterna ska föra register över de Flegtlicenser som mottagits och årsvis offentliggöra en förteckning över dem.
3. De behöriga myndigheterna ska ge personer eller organ som har utsetts som oberoende marknadsövervakare tillgång till relevanta dokument och uppgifter, med beaktande av den nationella lagstiftningen om uppgiftsskydd.
4. De behöriga myndigheterna ska inte handla enligt artikel 5.1 när det gäller sändningar av trävaruprodukter som härrör från arter som är upptagna i bilagorna till konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites), eftersom dessa arter omfattas av kontrollbestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem.
5. Europeiska kommissionen ska underrätta Indonesien om de behöriga myndigheternas kontaktuppgifter. Parterna ska offentliggöra dessa uppgifter.

Artikel 6

Flegtlicenser

1. Genom att utfärda en Flegtlicens intygar licensmyndigheten att de berörda trävaruprodukterna har producerats lagligt.
2. Flegtlicenserna ska upprättas och fyllas i på engelska.
3. Parterna får i samförstånd upprätta elektroniska system för att utfärda, överföra och ta emot Flegtlicenser.
4. De tekniska specifikationerna för licensen anges i bilaga IV. Förfarandet för att utfärda Flegtlicenser anges i bilaga V.

Artikel 7

Kontroll av lagligt producerade trävaruprodukter

1. Indonesien ska upprätta ett laglighetsförsäkringssystem för timmer (TLAS) för kontroll av att trävaruprodukter för sändning har producerats lagligt, och för att säkerställa att endast sändningar som konstateras vara lagliga exporteras till unionen.
2. Systemet för kontroll av att sändningarnas trävaruprodukter har producerats lagligt beskrivs i bilaga V.

*Artikel 8***Övergång till fri omsättning för sändningar som omfattas av en Flegtlicens**

1. Förfarandet för övergång till fri omsättning i unionen för sändningar som omfattas av en Flegtlicens anges i bilaga III.
2. Om de behöriga myndigheterna har skäligen grunder att misstänka att en licens inte är giltig eller inte överensstämmer med den sändning som den hävdas omfatta, får de förfaranden som anges i bilaga III tillämpas.
3. Om det vid samråd om Flegtlicenser uppstår ihållande meningsskiljaktigheter eller problem får saken hänskjutas till den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet.

*Artikel 9***Oegentligheter**

Parterna ska underrätta varandra om de misstänker eller har bevis för kringgående av systemet med Flegtlicenser eller oegentligheter i systemet, bl.a. i följande fall:

- a) Omledning av handelsflöden, bl.a. omledning av handelsflöden från Indonesien till unionen via ett tredjeland.
- b) Flegtlicenser för trävaruprodukter som innehåller timmer som kommer från tredjeländer och som misstänks ha producerats olagligt.
- c) Bedrägeri vid erhållandet eller användningen av Flegtlicenser.

*Artikel 10***Tillämpning av det indonesiska TLAS-systemet och andra åtgärder**

1. Indonesien ska med stöd av det indonesiska TLAS-systemet kontrollera lagligheten hos timmer som exporteras till marknader utanför unionen och timmer som säljs på inrikesmarknader, och ska bemöda sig om att i mån av möjlighet kontrollera lagligheten hos importerade trävaruprodukter med stöd av det system som tagits fram för genomförandet av detta avtal.
2. Som stöd för detta ska unionen uppmuntra användning av det ovannämnda systemet när det gäller handel på andra internationella marknader och med tredjeländer.
3. Unionen ska genomföra åtgärder för att hindra att olagligt avverkat timmer och produkter som härrör från sådant timmer släpps ut på unionsmarknaden.

*Artikel 11***Berörda aktörers deltagande i avtalets genomförande**

1. Indonesien kommer att hålla regelbundna samråd med berörda aktörer om genomförandet av detta avtal och kommer att i det sammanhanget verka för lämpliga strategier, förfaringssätt och program för samråd.
2. Unionen kommer att med beaktande av sina skyldigheter enligt Århuskonventionen från 1998 om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor hålla regelbundna samråd med berörda aktörer om genomförandet av detta avtal.

*Artikel 12***Sociala skyddsåtgärder**

1. I syfte att minska eventuella ogynnsamma verkningar av detta avtal kommer parterna överens om att utveckla en bättre förståelse av verkningarna för den lokala trävaruindustrin och försörjningsmöjligheterna för potentiellt berörda urbefolkningar och lokala samhällen, enligt vad som anges i deras respektive nationella lagar och författningar.

2. Parterna kommer att övervaka detta avtals verkningar för de lokala samhällen och andra berörda aktörer som avses i punkt 1 samtidigt som de vidtar skäligen åtgärder för att begränsa eventuella ogynnsamma verkningar. Parterna får komma överens om ytterligare åtgärder för att motverka ogynnsamma verkningar.

Artikel 13

Marknadsstimulerande åtgärder

Unionen ska med beaktande av sina internationella skyldigheter främja en gynnsam ställning i unionen för de trävaruprodukter som omfattas av detta avtal. Sådana insatser ska särskilt omfatta åtgärder som stödjer:

- a) Offentliga och privata upphandlingspolicys som ser till att utbudet av trävaruprodukter härrör från lagligen avverkat timmer och säkerställer en marknad för dem.
- b) Ett bättre anseende för Flegtlicensprodukter på unionens marknad.

Artikel 14

Gemensam kommitté för genomförandet av avtalet

1. Parterna ska inrätta en gemensam mekanism (nedan kallad *den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet* eller *den gemensamma kommittén*) för behandling av frågor som rör genomförande och översyn av detta avtal.

2. Varje part ska utse sina företrädare i den gemensamma kommittén, som ska fatta sina beslut i samförstånd. Den gemensamma kommitténs ordförandeskap ska innehas gemensamt av två högre tjänstemän, en från unionen och en från Indonesien.

3. Den gemensamma kommittén ska fastställa sin arbetsordning.

4. Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst en gång om året, varvid parterna på förhand ska komma överens om tidpunkten och dagordningen för sammanträdet. Extraordinarie sammanträden får hållas på begäran av endera parten.

5. Den gemensamma kommittén ska

- a) överväga och anta gemensamma åtgärder för att genomföra detta avtal,
- b) granska och övervaka hur det övergripande genomförandet av detta avtal framskrider, inklusive TLAS-systemets funktion och marknadsrelaterade åtgärder, på grundval av iakttagelser och rapporter enligt de mekanismer som etableras enligt artikel 15,
- c) bedöma fördelar och begränsningar till följd av att detta avtal genomförs och besluta om korrigerande åtgärder,
- d) granska rapporter och klagomål om genomförandet av systemet med Flegtlicenser på någon av parternas territorium,
- e) komma överens om det datum då systemet med Flegtlicenser ska tas i funktion, efter en utvärdering av TLAS-systemets funktion enligt kriterierna i bilaga VIII,
- f) kartlägga områden för samarbete som ger stöd för genomförandet av detta avtal,
- g) vid behov inrätta underordnade organ för verksamhet som kräver särskild kompetens,
- h) utarbeta, godkänna, distribuera och offentliggöra årsrapporter, rapporter från kommitténs sammanträden och andra dokument som kommitténs arbete ger upphov till,
- i) utföra andra uppgifter som kommittén kommer överens om att genomföra.

*Artikel 15***Övervakning och utvärdering**

Parterna är överens om att använda rapporter och slutsatser från nedan angivna två mekanismer för att utvärdera detta avtals genomförande och effektivitet.

- a) Indonesien ska i samråd med unionen anlita en tjänst för periodisk utvärdering för att genomföra de uppdrag som anges i bilaga VI.
- b) Unionen ska i samråd med Indonesien anlita en tjänst för oberoende marknadsutvärdering för att genomföra de uppdrag som anges i bilaga VII.

*Artikel 16***Stödåtgärder**

1. Resurser som krävs för åtgärder avsedda som stöd för genomförandet av detta avtal, identifierade enligt artikel 14.5 f, ska fastställas inom ramen för unionens och medlemsstaternas programplanering för samarbetet med Indonesien.
2. Parterna ska se till att de åtgärder som hör samman med genomförandet av detta avtal samordnas med befintliga och framtida utvecklingsprogram och utvecklingsinitiativ.

*Artikel 17***Rapportering och offentliggörande av information**

1. Parterna ska se till att den gemensamma kommitténs arbete medger största möjliga insyn. Rapporter i samband med dess arbete ska utarbetas gemensamt och offentliggöras.
2. Den gemensamma kommittén ska offentliggöra en årsrapport som bland annat ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Kvantiteterna trävaruprodukter som har exporterats till unionen inom ramen för systemet med Flegtlicenser, uppdelade enligt HS-nummer.
 - b) Antalet Flegtlicenser som utfärdats av Indonesien.
 - c) Framsteg när det gäller att nå målen med detta avtal och frågor rörande avtalets genomförande.
 - d) Åtgärder för att förhindra att olagligt producerade trävaruprodukter exporteras, importeras och släpps ut eller är föremål för handel på den inhemska marknaden.
 - e) Kvantiteterna timmer och trävaruprodukter som importerats till Indonesien och åtgärder som vidtagits för att förhindra import av olagligt producerade trävaruprodukter och för att upprätthålla Flegtlicenssystemets integritet.
 - f) Fall av bristande efterlevnad av reglerna för systemet med Flegtlicenser och åtgärder som vidtagits för att ta itu med sådana fall.
 - g) Kvantiteterna trävaruprodukter som importerats till unionen inom ramen för systemet med Flegtlicenser, uppdelade enligt relevanta HS-nummer och unionsmedlemsstat som produkterna har importerats till i unionen.
 - h) Antalet Flegtlicenser som mottagits av unionen.
 - i) Antalet fall och förknippade kvantiteter trävaruprodukter för vilka samråd har förts enligt artikel 8.2.

3. För att nå målet om förbättrad förvaltning och bättre insyn inom skogssektorn och för att övervaka avtalets genomförande och verkningar i Indonesien och unionen, kommer parterna överens om att den information som anges i bilaga IX ska göras offentlig.

4. Parterna kommer överens om att bevara konfidentialiteten hos information som utväxlas inom ramen för detta avtal, enligt det som fastställs i respektive parts lagstiftning. Ingendera parten får offentliggöra eller tillåta sina myndigheter att inom ramen för detta avtal offentliggöra utväxlade uppgifter om företagshemligheter eller konfidentiell affärsinformation.

Artikel 18

Kommunikation om genomförandet

1. De nedan angivna företrädarna för parterna ska ha ansvar för officiella meddelanden om genomförandet av detta avtal.

För Indonesien:

För unionen:

Generaldirektören för skogsanvändning,

Chefen för Europeiska unionens

ministeriet för skogsbruk

delegation i Indonesien

2. Parterna ska utan otillbörligt dröjsmål meddela varandra de uppgifter som behövs för att genomföra avtalet, inklusive ändringarna i punkt 1.

Artikel 19

Territoriell tillämpning

Detta avtal ska tillämpas, å ena sidan, på de territorier där fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpligt och i enlighet med de villkor som fastställs i det fördraget och, å andra sidan, på Indonesiens territorium.

Artikel 20

Tvistlösning

1. Parterna ska bemöda sig om att lösa eventuella tvister om genomförandet eller tolkningen av detta avtal genom att utan dröjsmål hålla samråd.

2. Om en tvist inte har kunnat biläggas genom samråd inom två månader från den dag då samrådet först begärdes, får endera parten hänskjuta tvisten till den gemensamma kommittén, som ska bemöda sig om att lösa tvisten. Den gemensamma kommittén ska förses med all information som är relevant för en djupgående prövning av saken, i syfte att nå en godtagbar lösning. Den gemensamma kommittén ska för detta ändamål granska alla möjligheter till fortsatt effektivt genomförande av avtalet.

3. Om den gemensamma kommittén inte lyckas bilägga tvisten inom två månader, får parterna gemensamt söka en tredje parts bona officia eller begära medling av en tredje part.

4. Om det inte är möjligt att bilägga tvisten enligt punkt 3, får endera parten meddela den andra parten att den har utsett en skiljeman, och den andra parten måste i så fall utse en andra skiljeman inom trettio kalenderdagar efter det att den första skiljemannen utsågs. Parterna ska inom två månader efter det att den andra skiljemannen utsågs gemensamt utse en tredje skiljeman.

5. Skiljemännen ska fatta ett majoritetsbeslut inom sex månader från det att den tredje skiljemannen utsågs.

6. Utslaget ska vara bindande för parterna och får inte överklagas.

7. Den gemensamma kommittén ska fastställa reglerna för skiljeförfarandet.

*Artikel 21***Tillfälligt upphävande**

1. En part som tillfälligt vill upphäva detta avtal ska anmäla sina avsikter skriftligen till den andra parten. Frågan ska därefter diskuteras mellan parterna.
2. Vardera parten får tillfälligt upphäva detta avtal. Beslutet om tillfälligt upphävande och skälen till beslutet ska anmälas skriftligen till den andra parten.
3. Villkoren i detta avtal ska upphöra att gälla trettio kalenderdagar efter en sådan anmälan.
4. Tillämpningen av detta avtal ska återupptas trettio kalenderdagar efter det att den part som tillfälligt upphävde genomförandet har underrättat den andra parten om att skälen för upphävandet inte längre gäller.

*Artikel 22***Ändringar**

1. Om en part vill ändra detta avtal ska den parten lägga fram sitt ändringsförslag minst tre månader före den gemensamma kommitténs nästkommande sammanträde. Den gemensamma kommittén ska diskutera förslaget och om enighet uppnås avge en rekommendation. Om parterna samtycker till rekommendationen ska de godkänna den i enlighet med sina respektive interna förfaranden.
2. Ändringar som har godkänts av båda parterna enligt det som anges ovan, träder i kraft första dagen i den månad som följer på den dag då parterna har underrättat varandra om att de förfaranden som är nödvändiga för detta har slutförts.
3. Den gemensamma kommittén får anta ändringar av bilagorna till detta avtal.
4. Anmälan om ändringar ska göras genom diplomatiska kanaler till Europeiska unionens råds generalsekreterare och till Indonesiens utrikesminister.

*Artikel 23***Ikraftträdande, giltighetstid och uppsägning**

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer på den dag då parterna skriftligen har anmält till varandra att de förfaranden som är nödvändiga för detta har slutförts.
2. Anmälan ska göras genom diplomatiska kanaler till Europeiska unionens råds generalsekreterare och till Indonesiens utrikesminister.
3. Detta avtal ska vara i kraft i fem år. Det ska förlängas för på varandra följande perioder på fem år, utom om en part avstår från förlängning genom skriftlig anmälan till den andra parten minst tolv månader innan avtalet löper ut.
4. Vardera parten får säga upp avtalet genom en skriftlig anmälan till den andra parten. Avtalet ska upphöra att gälla tolv månader efter en sådan anmälan.

*Artikel 24***Bilagor**

Bilagorna till detta avtal utgör en integrerad del av avtalet.

*Artikel 25***Giltiga texter**

Detta avtal är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och indonesiska (Bahasa Indonesia) språken, vilka alla texter är giltiga. I fall av tolkningsskiljaktigheter ska den engelska texten ha företräde.

TILL BEVIS HÄR PÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Съставено в Брюксел на тридесети септември две хиляди и тринадесета година.

Hecho en Bruselas, el treinta de septiembre de dos mil trece.

V Bruselu dne třicátého září dva tisíce třináct.

Udfærdiget i Bruxelles den tredivte september to tusind og tretten.

Geschehen zu Brüssel am dreißigsten September zweitausenddreizehn.

Kahe tuhande kolmeteistkümnenda aasta septembrikuu kolmekümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τριάντα Σεπτεμβρίου δύο χιλιάδες δεκατρία.

Done at Brussels on the thirtieth day of September in the year two thousand and thirteen.

Fait à Bruxelles, le trente septembre deux mille treize.

Sastavljeno u Bruxellesu tridesetog rujna dvije tisuće trinaeste.

Fatto a Bruxelles, addì trenta settembre duemilatreddici.

Briselē, divi tūkstoši trīspadsmitā gada trīsdesmitajā septembrī.

Priimta du tūkstančiai trylikų metų rugsėjo trisdešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenharmadik év szeptember havának harmincadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tletin jum ta' Settembru tas-sena elfejn u tlethtax.

Gedaan te Brussel, de dertigste september tweeduizend dertien.

Sporządzono w Brukseli dnia trzydziestego września roku dwa tysiące trzynastego.

Feito em Bruxelas, em trinta de setembro de dois mil e treze.

Întocmit la Bruxelles la treizeci septembrie două mii treisprezece.

V Bruseli tridsiateho septembra dvetisíctrinásť.

V Bruslju, dne tridesetega septembra leta dva tisoč trinajst.

Tehty Brysselissä kolmantenakymmenentenä päivänä syyskuuta vuonna kaksituhattakolmetoista.

Som skedde i Bryssel den trettionde september tjugohundratretton.

Dibuat di Brussel, pada tanggal tiga puluh bulan September tahun dua ribu tiga belas.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
Untuk Uni Eropa



За Република Индонезия
Por la República de Indonesia
Za Indonéskou republiku
For Republikken Indonesien
Für die Republik Indonesien
Indoneesia Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Ινδονησίας
For the Republic of Indonesia
Pour la République d'Indonésie
Za Republiku Indoneziju
Per la Repubblica di Indonesia
Indonēzijas Republikas vārdā –
Indonezijos Respublikos vardu
Az Indonéz Köztársaság részéről
Għar-Repubblika tal-Indonezja
Voor de Republiek Indonesië
W imieniu Republiki Indonezji
Pela República da Indonésia
Pentru Republica Indonezia
Za Indonézsku republiku
Za Republiko Indonezijo
Indonesian tasavallan puolesta
För Republiken Indonesien
Untuk Republik Indonesia



BILAGA I

PRODUKTOMFATTNING

Förteckningen i denna bilaga hänvisar till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som inrättats genom den internationella konventionen om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering inom Världstullorganisationen.

BILAGA IA

HARMONISERADE VARUKODER FÖR TIMMER OCH TRÄVARUPRODUKTER SOM OMFATTAS AV SYSTEMET MED FLEGTLICENSER

Kapitel 44:

HS-Nummer	Beskrivning
	Brännved i form av stockar, kubbar, vedträn, kvistar, risknippen e.d., trä i form av flis eller spån, sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former.
4401.21	- Trä i form av flis eller spån – av barrträ
4401.22	- Trä i form av flis eller spån – av annat än barrträ
Ex.4404	- Träspån av sådana slag som används för tillverkning av korgar, askar, siktar e.d. samt liknande spån
Ex.4407	Virke, sågat eller klivet i längdriktningen, skuret eller svarvat till skivor, hyvlat, slipat eller längdskarvat, med en tjocklek över 6 mm.
4408	Skivor för fanering (inbegripet sådana som erhållits genom skärning av laminerat virke), skivor för plywood eller för liknande laminerat virke och annat virke, sågat i längdriktningen eller skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat, kantskarvat eller längdskarvat, med en tjocklek på högst 6 mm.
	Virke (inbegripet icke sammansatt parkettstav), likformigt bearbetat utefter hela längden (spontat, falsat, fasat, försett med pärlstav, profilerat, bearbetat till rund form e.d.) på kanter, ändar eller sidor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat
4409.10	- Av barrträ
4409.29	- Annat än barrträ
4410	Spånskivor, "oriented strand board" och liknande skivor (till exempel "waferboard") av trä eller andra vedartade material, även agglomererade med harts eller andra organiska bindemedel.
4411	Fiberskivor av trä eller andra vedartade material, även innehållande harts eller andra organiska bindemedel.
4412	Kryssfaner (plywood), fanerade skivor och liknande trälaminat.
4413	Förtätat trä i block, plattor, ribbor eller profilerade former.
4414	Träramar för målningar, fotografier, speglar e.d.
4415	Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä; lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä; pallflänsar av trä.
4416	Fat, tunnor, kar, baljor och andra tunnbinderiarbeten samt delar till sådana arbeten, av trä, inbegripet tunnstav.

HS-Nummer	Beskrivning
4417	Verktyg och redskap, infattningar, handtag och skaft till verktyg eller redskap, borstträn samt borst- och kvastskaft, av trä; skoläster och skoblock, av trä.
4418	Byggnadssnickerier och timmermansarbeten, av trä, inbegripet cellplattor, sammansatta golvsivor samt vissa takspån ("shingles" och "shakes").
Ex.4421.90	- Block av trä.

Kapitel 47:

HS-Nummer	Beskrivning
	Massa av ved eller andra fibrösa cellulosahaltiga material; papper eller papp för återvinning (avfall och förbrukade varor):
4701	- Mekanisk massa av ved
4702	- Dissolvingmassa av ved
4703	- Sodamassa och sulfatmassa, av ved, utom dissolvingmassa
4704	- Sulfitmassa av ved, utom dissolvingmassa
4705	- Massa av trä erhållen genom en kombination av mekaniska och kemiska processer.

Kapitel 48:

HS-Nummer	Beskrivning
4802	Papper och papp, obelagda och obestrukna, av sådana slag som används för skrivning, tryckning eller annat grafiskt ändamål, samt icke-perforerat papper och papp till hålkort och hålremсор, i rullar eller kvadratiska eller rektangulära ark, oavsett storlek, med undantag av papper enligt nr 4801 eller 4803; papper och papp, handgjorda:
4803	Papper av sådan typ som används till toalettpapper, ansiktsservetter, handdukar eller bordsservetter samt liknande papper av sådana slag som används för hushållsändamål eller sanitärt ändamål, cellulosavadd och duk av cellulosafibrer, även kräppade, plisserade, präglade, perforerade, ytfärgade, ytdekorerade eller tryckta, i rullar eller i ark.
4804	Kraftpapper och kraftpapp, obelagda och obestrukna, i rullar eller ark, med undantag av varor enligt nr 4802 eller 4803.
4805	Annat papper eller papp, obelagda och obestrukna, i rullar eller ark, inte vidare bearbetade eller behandlade än vad som anges i anmärkning 3 till detta kapitel.
4806	Pergamentpapper, pergamentpapp, smörpapper, genomskinligt ritpapper och pergamyn (glassin) samt annat glättat, genomsynligt eller genomskinligt papper, i rullar eller ark.
4807	Papper och papp, sammansatta (bestående av skikt förenade med bindemedel), inte belagda, bestrukna eller impregnerade, även armerade invändigt, i rullar eller ark.
4808	Papper och papp, vågade (med eller utan fastlimmade plana ytskikt), kräppade, plisserade, präglade eller perforerade, i rullar eller ark, med undantag av varor enligt nr 4803.
4809	Karbonpapper, självkopierande papper och annat kopierings- eller övertryckspapper (inbegripet belagt, bestruket eller impregnerat papper för stenciler eller offsetplåtar), även tryckta, i rullar eller ark.

HS-Nummer	Beskrivning
4810	Papper och papp, på ena eller båda sidorna belagda eller bestrukna med kaolin eller andra oorganiska ämnen med eller utan bindemedel, men utan annan beläggning, även ytfärgade, ytdekorerade eller tryckta, i rullar eller kvadratiska eller rektangulära ark, oavsett storlek.
4811	Papper, papp, cellulosavadd och duk av cellulosafibrer, belagda, bestrukna, impregnerade, överdragna, ytfärgade, ytdekorerade eller tryckta, i rullar eller kvadratiska eller rektangulära ark, oavsett storlek, med undantag av varor enligt 4803, 4809 och 4810.
4812	Filterblock och filterplattor av pappersmassa.
4813	Cigarettpapper, även tillskuret eller i häften; cigaretthylsor.
4814	Papperstapeter och liknande väggbeklädnad, s.k. fönsterpapper.
4816	Karbonpapper, självkopierande papper och annat kopierings- eller övertryckspapper (med undantag av papper enligt 4809), pappersstenciler och offsetplåtar av papper, även förpackade i askar.
4817	Kuvert, kortbrev, brevkort med enbart postalt tryck samt korrespondenskort, av papper eller papp; askar, mappar o.d. av papper eller papp, innehållande ett sortiment av brevpapper, papperskuvert e.d.
4818	Toalettpapper och liknande papper, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer, av sådana slag som används för hushållsändamål eller sanitärt ändamål, i rullar med en bredd av högst 36 cm, eller nedskurna till bestämd storlek eller form; näsdukar, servetter för rengöring av ansikte eller händer, handdukar, borddukar, bordsservetter, blöjor, tamponger, lakan och liknande hushålls-, sanitets- och sjukhusartiklar samt kläder och tillbehör till kläder, av pappersmassa, papper, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer.
4821	Etiketter av alla slag, av papper eller papp, även tryckta.
4822	Bobiner, spolar, cops och liknande artiklar av pappersmassa, papper eller papp (även perforerade eller härdade).
4823	Andra slag av papper, papp, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer, tillskurna till bestämd storlek eller form; andra varor av pappersmassa, papper, papp, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer.

Kapitel 94:

HS-Nummer	Beskrivning
	Andra sittmöbler, med trästomme:
9401.61.	- Med stoppning
9401.69.	- Övriga
	Andra möbler samt delar till sådana möbler
9403.30	- Kontorsmöbler av trä
9403.40	- Köksmöbler av trä
9403.50	- Sovrumsmöbler av trä
9403.60	- Andra
Ex. 9406.00.	- Monterade eller monteringsfärdiga byggnader

BILAGA IB

HARMONISERADE VARUKODER FÖR TIMMER SOM ENLIGT INDONESISK LAG INTE FÅR EXPORTERAS

Kapitel 44:

HS-Nummer	Beskrivning
4403	Virke, obearbetat, barkat, befriat från splintved eller bilat eller grovt sågat på två eller fyra sidor:
Ex. 4404	Tunnbandsvidjor av trä; kluvna störar; pålar och störar av trä, tillspetsade men inte sågade i längdriktningen; träkäppar, grovt tillformade men inte svarvade, böjda eller på annat sätt bearbetade, lämpliga för tillverkning av promenadkäppar, paraplyer, verktygsskaft e.d.
4406	Järnvägs- och spårvägssliprar av trä.
Ex. 4407	Virke, sågat eller kluvet i längdriktningen, skuret eller svarvat till skivor, inte hyvlat, inte slipat eller längdskarvat, med en tjocklek över 6 mm.

BILAGA II

LAGLIGHETSDEFINITION

Inledning

Indonesiskt timmer betraktas som lagligt när det verifierats att dess ursprung och produktionsprocess och senare bearbetnings-, transport- och handelsverksamhet följer alla tillämpliga indonesiska lagar och andra författningar.

Indonesien har fem laglighetsnormer uttryckta genom en rad principer, kriterier, indikatorer och verifieratorer som alla baseras på de underliggande lagarna och förfarandena.

Dessa fem normer är följande:

- Laglighetsnorm 1: norm för koncessioner inom skogsbruksområden på statsägd mark.
- Laglighetsnorm 2: norm för samfällighetsägda skogsplanteringar och samfällighetsskogar inom skogsbruksområden.
- Laglighetsnorm 3: norm för privatägda skogar.
- Laglighetsnorm 4: norm för avverkningsrättigheter inom områden på statsägd mark som inte är skogsbruksområden.
- Laglighetsnorm 5: norm för primär skogsindustri och nedströmsindustri.

Dessa fem laglighetsnormer tillämpas på olika typer av timmertillstånd som anges i följande tabell:

Tillståndstyp	Beskrivning	Markägande/resursförvaltning eller utnyttjande	Tillämplig laglighetsnorm
IUPHHK-HA/HPH	Tillstånd att använda skogsprodukter från naturliga skogar	Statsägd/företags-förvaltd	1
IUPHHK-HTI/HPHTI	Tillstånd att etablera och förvalta industriell skogsplantering	Statsägd/företags-förvaltd	1
IUPHHK-RE	Tillstånd för återställande av skogsekosystem	Statsägd/företags-förvaltd	1
IUPHHK- HTR	Tillstånd för samfälligheters skogsplanteringar	Statsägd/samfällighets-förvaltd	2
IUPHHK-HKM	Tillstånd för samfälligheters skogsbruk	Statligt ägd/samfällighets-förvaltd	2
Private Land	Inget tillstånd krävs	Privatägd/privat utnyttjad	3
IPK/ILS	Tillstånd att utnyttja timmer områden som inte är skogsbruksområden	Statsägd/privat utnyttjad	4
IUIPHHK	Tillstånd för etablering och drift av ett företag för primär bearbetning	Ej tillämpligt	5
IUI Lanjutan eller IPKL	Tillstånd för etablering och drift av ett företag för sekundär bearbetning	Ej tillämpligt	5

Dessa fem laglighetsnormer och tillhörande verifieratorer beskrivs nedan.

BILAGA II – LAGLIGHETSNORM 1: NORMER FÖR KONCESSIONER INOM SKOGSBRUKOMRÅDEN

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter (¹)
1.	P1. Områdets rättsliga status och nyttjanderätt	K1.1 Skogsförvaltnings-enheten (koncessions-innehavarna) är belägna inom skogsbruks-området.	1.1.1 Tillståndsinnehavaren kan bevisa att avverkningstillståndet (IUPHHK) är giltigt	Certifikat om rätt till skogskoncession	Regeringens förordning PP72/2010 Skogsministerns förordning P50/2010 Skogsministerns förordning P12/2010
				Betalningsbevis för tillstånd för utnyttjande av skogsprodukter.	
2.	P2. Uppfyller kraven enligt systemet och förfarandena för avverkning.	K2.1 Tillståndsinnehavaren har en avverkningsplan för området som har godkänts av behöriga administrativa myndigheter.	2.1.1 Den behöriga administrativa myndigheten har godkänt arbetsplanen: huvudplan, årlig arbetsplan, inklusive tillhörande bilagor.	Godkänd huvudplan inklusive bilagor, upprättad på grundval av omfattande skogsinventering gjord av tekniskt kompetent personal. Den godkända årliga arbetsplanen, gjord på grundval av huvudplanen Kartor som gjorts av kompetent teknisk personal och som beskriver layout och gränser för de områden som arbetsplanen omfattar Karta som visar avverkningsfria områden enligt den årliga arbetsplanen och bevis på att detta har respekterats på fältet. Avverkningsplatserna (block eller ägofigurer) är klart utmärkta på kartan och kontrollerade på fältet.	Skogsministerns förordning P62/2008 Skogsministerns förordning P56/2009 Skogsministerns förordning P60/2011

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter ⁽¹⁾
		K2.2 Arbetsplanen är giltig	2.2.1 Innehavaren av tillstånd för skogsbruk har en giltig arbetsplan som följer tillämpliga föreskrifter	Dokument och bilagor om huvudplanen för användning av skogsprodukter (ansökningar under behandling godtas).	Skogsministerns förordning P62/2008 Skogsministerns förordning P56/2009
				Plats och tillåtna volymer timmer från naturskog inom avverkningsområden motsvarar arbetsplanen.	Skogsministerns förordning P60/2011
			2.2.2 All avverknings-utrustning har giltiga tillstånd som kan kontrolleras på fältet (gäller inte statligt ägda skogsföretag)	Tillstånd för utrustning och flyttnings-utrustning	Skogsministerns förordning P53/2009
3.	P3. Transport eller ägarbyte av rundtimmer sköts lagligt.	K3.1 Tillståndsinnehavarna ser till att alla stockar som transporteras från upplag i skogen till primär skogsindustri eller till en registrerad stockhandlare, även via mellanliggande upplag, identifieras fysiskt och åtföljs av giltiga dokument.	3.1.1 Alla stora stockar som avverkas eller utvinns kommersiellt har införts i timmerproduktions-rapporten.	Godkända timmerproduktionsrapporter.	Skogsministerns förordning P55/2006
			3.1.2 Allt timmer som transporteras ut från tillståndsområdet åtföljs av giltiga transporthandlingar.	Giltiga transporthandlingar och bilagor åtföljer stockarna från upplag i skogen till primär skogsindustri eller registrerad stockhandlare, även via mellanliggande upplag.	Skogsministerns förordning P55/2006
			3.1.3 Rundstockarna har avverkats i de områden som anges i tillståndet att använda skogen.	Timmerförvaltningens märkning/streckkod (PUHH) på stockarna. Tillståndsinnehavaren gör timmermarkeringen på ett enhetligt sätt.	

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter (¹)
		K3.2 Tillståndsinnehavaren har erlagt betalning för tillämpliga pålagor och avgifter för kommersiell utvinning av timmer	3.2.1 Tillståndsinnehavaren har bevis för betalning av avgifter för återbeskningsfonden och/eller skogsresursavgifter, motsvarande stockproduktionen och tillämplig tariff.	Betalningsanvisningar för avgifter för återbeskningsfonden och/eller skogsresursavgifter.	Regeringens förordning PP22/1997 Regeringens förordning PP 51/1998
				Depositionsbevis för betalning av avgifter för återbeskningsfonden och/eller skogsresursavgifter och inbetalningsblanketter.	Skogsministerns förordning P18/2007 Handelsministerns förordning 22/M-DAG/PER/4/2012
				Betalningen av avgifter för återbeskningsfonden och/eller skogsresursavgifter överensstämmer med stockproduktionen och tillämplig tariff.	Regeringens förordning PP59/1998
		K3.3 Transport och handel mellan öarna	3.3.1 Tillståndsinnehavare som fraktar stockar är registrerade för att bedriva timmerhandel mellan öarna (<i>Registered Inter-Island Timber Traders</i> , PKAPT).	PKAPT-dokument	Industri- och handelsministerns förordning 68/2003 Skogsministerns, transportministerns och industri- och handelsministerns gemensamma förordning 22/2003
			3.3.2 Det fartyg som används för transport av rundstockar för indonesisk flagg och har ett giltigt verksamhetstillstånd.	Registreringsdokument som visar fartygets ID och giltigt tillstånd.	Industri- och handelsministerns förordning 68/2003 Skogsministerns, transportministerns och industri- och handelsministerns gemensamma förordning 22/2003
4.	P4. Överensstämmelse med miljömässiga och sociala aspekter förknippade med timmeravverkning	K4.1 Tillståndsinnehavaren har en godkänd miljökonsekvensbedömning (EIA) och har genomfört de åtgärder som anges i denna.	4.1.1 Tillståndsinnehavaren har EIA-dokument som godkänts av de behöriga myndigheterna och som omfattar hela arbetsområdet.	EIA-dokument	Regeringens förordning PP27/1999 Skogsförvaltnings- och beskningsministerns förordning 602/1998

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter ⁽¹⁾
			4.1.2 Tillståndsinnehavaren har en miljöförvaltningsplan och rapporter om genomförandet av miljöövervakningsplanen som beskriver åtgärder som har vidtagits för att mildra miljöpåverkan och gynna samhället.	Dokumenterad miljöförvaltningsplan och miljöövervakningsplan Bevis på genomförande av miljöförvaltningsplanen och övervakningen av viktiga miljömässiga och sociala verkningar	Regeringens förordning PP27/1999
5.	P5. Efterlevnad av arbetslagstiftning och arbetsföreskrifter	K.5.1 Uppfyllande av kraven på arbetarskydd och arbetsmiljö	5.1.1 Tillgång till förfaranden om arbetarskydd och arbetsmiljö, och tillämpning av dem	Tillämpning av förfaranden rörande arbetarskydd och arbetsmiljö	Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 01/1978
				Utrustning för arbetarskydd och arbetsmiljö	Skogsministerns förordning P12/2009
				Register över tillbud med arbetstagare	
		K.5.2 Respekt för arbetstagares rättigheter	5.2.1 Arbetstagarna har föreningsfrihet	Arbetstagarna tillhör fackförbund eller företagets policy ger arbetstagarna möjlighet att etablera eller delta i fackförbund	Lag 21/2000. Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 16/2001
			5.2.2 Det finns kollektivavtal	Det finns kollektivavtal eller företaget har policy för arbetstagarnas rättigheter	Lag 13/2003. Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 16/2011
			5.2.3 Företaget anställer inte minderåriga	Det finns inga minderåriga anställda	Lag 13/2003. Lag 23/2003. Lag 20/2009.

⁽¹⁾ Avser de viktigaste föreskrifterna inklusive senare ändringar.

LAGLIGHETSNORM 2: NORM FÖR SAMFÄLLIGHETSÄGDA SKOGSPLANTERINGAR OCH SAMFÄLLIGHETSSKOGAR INOM SKOGSBRUKSOMRÅDEN

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
1.	P1. Områdets rättsliga status och nyttjanderätt	K1.1 Skogsförvaltningsenheten (koncessionsinnehavaren) är belägen inom skogsbruksområdet.	1.1.1 Tillståndsinnehavaren kan bevisa att avverkningstillståndet (IUPHHK) är giltigt.	Certifikat om rätt till skogskoncession	Skogsministrernas förordning P55/2011
				Betalningsbevis för tillstånd för utnyttjande av skogsprodukter.	Skogsministrernas förordning P37/2007 Skogsministrernas förordning P49/2008 Skogsministrernas förordning P12/2010
2.	P2. Uppfyller kraven enligt systemet och förfarandena för avverkning	K2.1 Tillståndsinnehavaren har en avverkningsplan för området och denna har godkänts av behöriga administrativa myndigheter.	2.1.1 Den behöriga administrativa myndigheten har godkänt den dokumenterade årliga arbetsplanen.	Den dokumenterade årliga arbetsplanen har godkänts.	Skogsministrernas förordning P62/2008
				Karta som visar avverkningsfria områden enligt den årliga arbetsplanen och bevis på att detta har respekterats på fältet.	
				Avverkningsblockens platser är klart markerade och kan kontrolleras på fältet.	
		K2.2 Arbetsplanen är giltig	2.2.1 Innehavaren av skogsbruks-tillstånd har en giltig arbetsplan som följer tillämpliga föreskrifter	Dokument och bilagor om huvudplanen för användning av skogsprodukter (ansökningar under behandling godtas).	Skogsministrernas förordning P62/2008
				Plats och tillåtna volymer stockar för utvinning inom området som ska fastställas som avverkningsområde motsvarar arbetsplanen.	

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
			2.2.2 All avverknings-utrustning har giltiga tillstånd som kan kontrolleras fysiskt på fältet	Tillstånd för utrustning och flyttning av utrustning	Skogsministrernas förordning P53/2009
		K2.3 Tillståndsinnehavarna ser till att alla stockar som transporteras från upplag i skogen till primär skogsindustri eller till en registrerad stockhandlare, även via mellanliggande upplag, identifieras fysiskt och åtföljs av giltiga dokument.	2.3.1 Alla stora stockar som har avverkats eller utvunnits kommersiellt rapporteras i timmerproduktionsrapporten.	Godkända timmerproduktionsrapporter	Skogsministrernas förordning P55/2006
			2.3.2 Alla stockar som transporteras ut från tillståndsområdet åtföljs av giltiga transporthandlingar.	Giltiga transporthandlingar och relevanta bilagor för transport från upplaget i skogen till mellanliggande upplag och från mellanliggande upplag till primär skogsindustri och/eller registrerad stockhandlare.	Skogsministrernas förordning P55/2006
			2.3.3 Rundstockarna har avverkats i de områden som anges i tillståndet att använda skogen	Timmerförvaltningens märkning/streckkod (PUHH) på stockarna.	Skogsministrernas förordning P55/2006
				Tillståndsinnehavaren gör timmermarkeringen på ett enhetligt sätt.	
			2.3.4 Tillståndsinnehavaren kan uppvisa stocktransporthandlingar som åtföljer stockar som transporteras från upplaget i skogen.	Stocktransporthandlingar som åtföljs av en stockförteckning.	Skogsministrernas förordning P55/2006

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
		K2.4 Tillståndsinnehavaren har betalat tillämpliga pålagor och avgifter som krävs för kommersiell utvinning av timmer	2.4.1 Tillståndsinnehavaren uppvisar bevis på betalning av skogsresursavgift motsvarande stockproduktionen och tillämplig tariff.	Betalningsanvisning för skogsresursavgift	Skogsministrernas förordning P18/2007
				Bevis på betalning av skogsresursavgift	Handelsministrernas förordning 22/M-DAG/PER/4/2012
				Betalningen av skogsresursavgift överensstämmer med stockproduktionen och tillämplig tariff.	
3.	P3. Efterlevnad av miljömässiga och sociala aspekter förknippade med timmeravverkning	K3.1 Tillståndsinnehavaren har en godkänd miljökonsekvensbedömning (EIA) och har genomfört de åtgärder som anges i denna.	3.1.1 Tillståndsinnehavarens miljökonsekvensbedömning har godkänts av de behöriga myndigheterna och omfattar hela arbetsområdet.	EIA-dokument	Skogsförvaltnings- och beskogningsministrernas förordning 622/1999
			3.1.2 Tillståndsinnehavaren har rapporter om miljöförvaltnings- och övervakningsåtgärder som har vidtagits för att mildra miljöverkningsarna och gynna samhället.	Relevanta dokument om miljöförvaltning och -övervakning	Regeringens förordning PP27/1999
				Bevis på genomförande av miljöförvaltning och övervakning av betydande miljömässiga och sociala verkningar	

LAGLIGHETSNORM 3: NORM FÖR PRIVATÄGDA SKOGAR

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
1.	P1. Ägarskapet till timret kan kontrolleras	K1.1 Lagligt ägarskap eller laglig besittningsrätt för avverkningsområdet.	1.1.1 Ägaren till privat mark eller skog kan bevisa ägarskap eller nyttjanderättigheter till marken.	Giltiga dokument om ägarskap eller besittningsrätt till marken (fångeshandling som erkänts av behöriga myndigheter)	Lag 5/1960 Skogsministrarnas förordning P33/2010
				Rättighet till markodling.	Regeringens förordning PP12/1998
				Företagets stiftelseurkund	Handelsministrarnas förordning P36/2007
				Näringslicens för handelsföretag (SIUP)	Handelsministrarnas förordning 37/2007
				Företagsregistrering (TDP)	Lag 6/1983
				Skatteregistrering (NPWP)	Lag 13/2003
			1.1.2 Förvaltningsenheterna (individuellt eller gruppvis ägda) kan uppvisa giltiga transporthandlingar.	Karta över området för privat skog och gränser som är markerade på fältet.	Lag 23/2003 Lag 20/2009
				Certifikat om timrets ursprung eller stocktransporthandlingar	Skogsministrarnas förordning P30/2012
				Faktura/försäljningskvitto/ speditorsklarering.	
			Förvaltningsenheterna uppvisar betalningsbevis för tillämpliga avgifter relaterade till träd som fanns före överföringen av besittnings- eller nyttjanderätter till området.	Bevis på betalning av avgifter för återbeskningsfonden och/eller skogsresursavgifter och ersättning till staten för värdet på avverkningen.	Skogsministrarnas förordning P18/2007

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
2.	P2. Respekt för miljömässiga och sociala aspekter relaterade till timmeravverkning i områden som omfattas av odlingsrättigheter	K2.1 Tillståndsinnehavaren har en godkänd miljökonsekvensbedömning (EIA) och har genomfört de åtgärder som anges i denna.	2.1.1 Tillståndsinnehavarens miljökonsekvensbedömning har godkänts av de behöriga myndigheterna och omfattar hela arbetsområdet.	EIA-dokument	Regeringens förordning PP27/1999 Skogsförvaltnings- och beskningsministerns förordning 602/1998
3.	P3. Efterlevnad av arbetslagar och -föreskrifter för områden som omfattas av odlingsrättigheter	K3.1 Efterlevnad av kraven på arbetarskydd och arbetsmiljö	3.1.1 Tillgång till förfaranden för arbetarskydd och arbetsmiljö, och tillämpning av dem	Tillämpning av förfaranden för arbetarskydd och arbetsmiljö	Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 01/1978 Skogsministerns förordning P12/2009
				Utrustning för arbetarskydd och arbetsmiljö	
				Register över tillbud med arbetstagare	
		K3.2 Respekt för arbetstagares rättigheter	3.2.1 Arbetstagarna har föreningsfrihet	Arbetstagarna tillhör fackförbund eller företagets policy ger arbetstagarna möjlighet att etablera eller delta i fackförbund	Lag 21/2000 Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 16/2001
			3.2.2 Det finns kollektivavtal	Det finns kollektivavtal eller företaget har policy rörande arbetstagarnas rättigheter	Lag 13/2003 Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 16/2011
			3.2.3 Företaget anställer inte minderåriga	Det finns inga minderåriga anställda	Lag 13/2003 Lag 23/2003 Lag 20/2009

LAGLIGHETSNORM 4: NORM FÖR AVVERKNINGSRÄTTIGHETER INOM OMRÅDEN SOM INTE ÄR SKOGSBRUKSOMRÅDEN

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
1.	P1. Områdets rättsliga status och nyttjanderätt	K1.1 Timmeravverkningstillstånd inom ett område som inte är skogsbruksområde utan ändring av skogens rättsliga status.	1.1.1 Avverkningen är godkänd inom ramen för övriga lagliga tillstånd (ILS) eller omvandlingstillstånd (IPK) för ett arrenderat område.	ILS/IPK-tillstånd för avverkning inom det arrenderade området	Skogsministrernas förordning P18/2011
				Kartor bifogade till ILS/IPK-tillstånden för det arrenderade området och bevis för efterlevnad på fältet.	
		K1.2 Timmeravverkningstillstånd inom områden som inte är skogsbruksområden i fall där detta leder till ändring av skogsområdets rättsliga status	1.2.1 Timmeravverkningstillstånd som godkänts inom ramen för tillstånd för markomvandling (IPK).	Näringsstillstånd och kartor bifogas tillståndet (detta krav gäller både IPK-innehavare och innehavare av näringsstillstånd)	Skogsministrernas förordning P14/2011 Skogsministrernas förordning P33/2010
				IPK för omvandlingsområden	
				Kartor som bifogas IPK	
				Dokument om godkänd ändring av skogens rättsliga status (detta krav gäller både innehavare av IPK-tillstånd och innehavare av näringsstillstånd)	
		K1.3 Tillstånd att utvinna skogsprodukter från ett statsägt skogsområde avsett för återbeskningsbaserade skogsplanteringar (HTHR)	1.3.1. Timmeravverkningen är godkänd enligt ett tillstånd för att utvinna timmer från återbeskningsbaserade skogsplanteringar i områden avsedda för detta (HTHR)	HTHR-tillstånd	Skogsministrernas förordning P59/2011
				Kartor bifogade till HTHR-tillståndet och bevis för efterlevnad på fältet	

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
2.	P2. Överensstämmelse med rättsliga system och förfaranden för trädavverkning och transport av stockar	K2.1 IPK/ILS planen och genomförandet överensstämmer med markanvändningsplanen.	2.1.1 Den arbetsplan som har godkänts för området omfattas av IPK/ILS	Dokument om IPK/ILS-arbetsplanen	Skogsministrernas förordning P62/2008
				Giltigt tillstånd för utrustning	Skogsministrernas förordning P53/2009
			2.1.2 Tillståndsinnehavaren kan bevisa att de stockar som transporteras härrör från områden om omfattas av giltigt tillstånd för markomvandling eller andra nyttjandetillstånd (IPK/ILS)	Dokument om skogsinventering	Skogsministrernas förordning P62/2008
				Produktionsrapport (LHP)	Skogsministrernas förordning P55/2006
		K2.2 Betalning av statliga avgifter och pålagor och uppfyllande av kraven på stocktransport	2.2.1 Betalningsbevis för avgifter.	Betalningsbevis för avgifter för återbeskningsfonden, skogsresursavgifter och ersättning till staten för värdet på avverkningen.	Skogsministrernas förordning P18/2007
			2.2.2 Tillståndsinnehavaren har giltiga stocktransport-handlingar	Faktura för stocktransport (FAKB) och stockförteckning för små stockar	Skogsministrernas förordning P55/2006
3.	P3. Efterlevnad av arbetslagstiftning och arbetsföreskrifter	K.3.1 Efterlevnad av kraven på arbetarskydd och arbetsmiljö	3.1.1 Tillgång till förfaranden rörande arbetarskydd och arbetsmiljö, och tillämpning av dem	Tillämpning av förfaranden rörande arbetarskydd och arbetsmiljö	Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 01/1978 Skogsministrernas förordning P12/2009
				Utrustning för arbetarskydd och arbetsmiljö	
				Register över tillbud med arbetstagare	

Nr	Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
		K.3.2 Respekt för arbetstagares rättigheter	3.2.1 Arbetstagarna har föreningsfrihet	Arbetstagarna tillhör fackförbund eller företagets policy ger arbetstagarna möjlighet att etablera eller delta i fackförbund	Lag 21/2000 Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 16/2001
			3.2.2 Det finns kollektivavtal	Det finns kollektivavtal eller företaget har policy rörande arbetstagarnas rättigheter	Lag 13/2003 Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 16/2011
			3.2.3 Företaget anställer inte minderåriga	Det finns inga minderåriga anställda	Lag 13/2003 Lag 23/2003 Lag 20/2009

LAGLIGHETSNORM 5: NORM FÖR PRIMÄR SKOGSINDUSTRI OCH NEDSTRÖMSINDUSTRI

Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
P1. Industrin för bearbetning av skogsprodukter ger sitt stöd för att trävaruhandeln genomförs lagligt.	K1.1. Det finns giltiga tillstånd hos affärsenheter såsom a) bearbetningsindustri och b) exportörer av bearbetade produkter	1.1.1 Affärsenheter inom bearbetningsindustrin innehar giltiga tillstånd	Företagets stiftelseurkund och senaste ändringarna av den	Förordning från ministern för lagstiftning och mänskliga rättigheter M.01-HT.10/2006
			Verksamhetstillstånd (näringslicens/SI-UP) eller handelstillstånd, som kan vara tillstånd för industrinäring (IUI) eller permanent näringstillstånd (IUT) eller certifikat om industriregistrering (TDI)	Handelsministerns förordning 36/2007 Handelsministerns förordning 37/2007 Lag 6/1983 Regeringens förordning PP80/2007
			Tillstånd för påverkan (utfärdas till företaget för påverkan på miljön kring verksamheten)	Skogsministerns förordning P35/2008 Skogsministerns förordning P16/2007 Handelsministerns förordning 39/2011
			Certifikat om företagsregistrering (TDP)	Industriministerns förordning 41/2008 Miljöministerns förordning 13/2010
			Skattenummer (NPWP)	
			Tillgång till dokument om miljöpåverkan	
			Tillgång till tillstånd för industrinäring (IUI) eller permanent näringstillstånd (IUT) eller certifikat om industriregistrering (TDI)	

Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
			Tillgång till planen för lagring av råmaterial (RPBBI) för primär skogsindustri (IPHH).	
		1.1.2 Exportörer av bearbetade trävaruprodukter har giltiga tillstånd både som tillverkare och som exportörer av trävaruprodukter.	Exportörerna har status som registrerade exportörer av skogsindustriprodukter (ETPIK).	Handelsministerns förordning P64/2012
	K1.2 Affärsenheter i form av hantverkargrupper/ hemmaindustrier är lagligen registrerade	1.2.1 Affärsgrupperna (kooperativ/kommanditbolag (CV) och andra affärsgrupper är lagligen etablerade.	Stiftelseurkund	Lag 6/1983
			Skatteregistrering (NPWP)	
		1.2.2 Näringsidkare som bedriver handel med bearbetade trävaruprodukter har giltiga registreringar som exportörer och tar in leveranser från liten och medelstor bearbetningsindustri som inte har registrerats som exportörer.	Registrering av handelsidkarna som icke-producerande exportörer av skogsindustriprodukter (ETPIK Non Pro-dusen).	Handelsministerns förordning P64/2012
			Samarbetsavtal eller -kontrakt med en bearbetningsindustrienhet som har timmerlaglighetscertifikat (S-LK)	
P2. Affärsenheterna tillämpar timmerspårningssystem som säkerställer att timrets ursprung kan spåras	K2.1 Det finns ett system som används för att spåra timmer i skogsprodukter	2.1.1 Affärsenheterna kan demonstrera att mottaget timmer kommer från lagliga källor.	Dokument om försäljning och inköp och/eller leveranskontrakt för material och/eller inköpsverifikat plus laglighetsdokument för skogsprodukter eller intyg om skogsprodukternas laglighet	Skogsministerns förordning P55/2006 Skogsministerns förordning P30/2012 Skogsministerns förordning P62/2008 Skogsministerns förordning P56/2009

Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
			Godkänd rapport om timmertransport och/eller överföringsbevis eller officiell rapport om kontroll av timmer, intyg om skogsprodukternas laglighet Importerat timmer åtföljs av importanmälan och information om timrets ursprung såväl som handlingar som certifierar timrets laglighet och avverkningsland Stocktransporthandlingar Transporthandlingar (SKAU/ Nota) med motsvarande officiella rapporter från tjänsteman vid lokal myndighet när det gäller använt timmer från rivningsobjekt eller timmer som varit i marken. Transporthandlingar i form av FAKO/ Nota för avfallsträ från industrin Dokument/rapporter om ändringar i lager av rundstockar (LMKB) eller rapporter om ändringar i lager av små rundstockar (LMKBK) eller rapporter om ändringar i lager av bearbetade skogsprodukter av timmer (LMHHOK) Styrkande handlingar, dvs. lagerplaner för råmaterial (RPBBI), beslut om officiell certifiering av den årliga arbetsplanen (SK RKT)	

Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
		2.1.2 Affärsenheterna tillämpar ett timmerspårningssystem och verksamheten hålls inom de tillåtna produktionsbegränsningarna	Registrering (Tally Sheet) om användningen av råmaterial och produktionsutflöde.	Skogsministerns förordning P55/2006
			Utfödesrapporter om produktionen av bearbetade produkter.	Industriministerns förordning 41/2008
			Enhetens produktion överskrider inte den tillåtna produktionskapaciteten.	Skogsministerns förordning P35/2008
		2.1.3 Produktionsprocesser som utförs i samarbete med en annan part (annan industri eller hantverkare/hemindustrier) ger möjlighet till spårning av timmer	Avtal om samarbete eller tjänster för produktbearbetning tillsammans med en annan part	Handelsministerns förordning 37/M-DAG/PER/9/2007
			Samarbetspartnern har giltiga tillstånd enligt det som anges under princip 1	Lag 6/1983
			Tillverkade produkter hålls åtskilda/separeras.	Skogsministerns förordning P35/2008
			Dokumentation av råmaterial, processer, produktion och, i förekommande fall, export om denna görs genom affärsenheten eller ett annat företag som affärsenheten har tecknat samarbetsavtal med.	Skogsministerns förordning P16/2007
				Handelsministerns förordning 39/M-DAG/PER/12/2011
				Industriministerns förordning 41/M- IND/PER/6/2008
				Skogsministerns förordning P55/2006

Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
P3. Handeln med bearbetat timmer eller ändring av ägarskap är laglig.	K3.1 Transport och handel mellan öarna uppfyller gällande lagstiftning.	3.1.1 Affärsenheten som transporterar bearbetade timmerprodukter mellan öarna är registrerad för timmerhandel mellan öarna (PKAPT).	PKAPT-dokument	Industri- och handelsministerns förordning 68/MPP/Kep/2/2003
			PKAPT-rapporter	Skogsministerns, transportministerns och industri- och handelsministerns gemensamma förordning 22/2003
		3.1.2 Fartyget som används för transport av bearbetat timmer för indonesisk flagg och har giltiga tillstånd.	Dokument som visar fartygets ID. Registreringsdokument som visar fartygets ID och giltigt tillstånd.	Skogsministerns förordning P55/2006 Skogsministerns förordning P30/2012
			Fartygets ID överensstämmer med uppgifterna i transporthandlingarna för stockar eller timmer	Transportministerns förordning KM71/2005 Skogsministerns, transportministerns och industri- och handelsministerns gemensamma förordning 22/2003
		3.1.3 De registrerade enheterna för timmerhandel mellan öarna (PKAPT) kan intyga att det timmer som transporteras härrör från lagliga källor	Transporthandlingar för stockar eller timmer	Skogsministerns förordning P55/2006 Skogsministerns förordning P30/2012
			Timmerförvaltningens märkning/streckkod (PUHH) på stockarna.	Skogsministerns, transportministerns och industri- och handelsministerns gemensamma förordning 22/2003

Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
	K3.2 Transporten av bearbetat timmer för export uppfyller gällande lagstiftning.	3.2.1 Transporten av bearbetat timmer åtföljs av exportanmälan (PEB)	PEB	Lag 17/2006 (tull)
			Packsedel	Finansministerns förordning 223/PMK.011/2008
			Faktura	Förordning från tullens generaldirektör P-40/BC/2008
			Konossement (B/L)	Förordning från tullens generaldirektör P-06/BC/2009
			Exportlicens (V-Legal)	Handelsministerns förordning P64/2012
			Resultat från teknisk kontroll (inspektörsrapport) för produkter för vilka teknisk kontroll är obligatorisk	Presidentdekret 43/1978
			Betalningsbevis för exporttull, i förekommande fall.	Skogsministerns förordning 447/2003
			Andra relevanta dokument (inklusive Cites-tillstånd) för träslag som berörs av begränsad handel	
P4. Efterlevnad av arbetslagstiftningen inom bearbetningsindustrin	K.4.1 Efterlevnad av kraven på arbetarskydd och arbetsmiljö	4.1.1 Tillgång till förfaranden rörande arbetarskydd och arbetsmiljö, och tillämpning av dem	Tillämpning av förfaranden rörande arbetarskydd och arbetsmiljö	Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 01/1978
			Utrustning för arbetarskydd och arbetsmiljö såsom lätta brandsläckare, personlig skyddsutrustning och nöd-utgångar	Skogsministerns förordning P12/2009
			Register över tillbud med arbetstagare	

Principer	Kriterier	Indikatorer	Verifikatorer	Relaterade föreskrifter
	K.4.2 Respekt för arbetstagarnas rättigheter	4.2.1 Arbetstagarna har föreningsfrihet	Fackförening eller företagspolicy som tillåter att anställda och arbetstagare bildar en fackförening eller deltar i fackföreningsverksamhet	Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 16/2001
		4.2.2 Det finns kollektivavtal eller företagspolicy om arbetstagarnas rättigheter	Det finns tillgång till kollektivavtal eller företagspolicy om arbetstagarnas rättigheter	Lag 13/2013 Förordning från ministern för arbetskraft och folkomflyttning 16/2011
		4.2.3 Företaget anställer inte minderåriga	Det finns inga minderåriga anställda	Lag 13/2003 Lag 23/2003 Lag 20/2009

BILAGA III

VILLKOR FÖR ÖVERGÅNG TILL FRI OMSÄTTNING I UNIONEN FÖR INDONESISKA TRÄVARUPRODUKTER SOM OMFATTAS AV FLEGTLICENS**1. INLÄMNANDE AV LICENSEN**

- 1.1 Licensen ska inges till den behöriga myndigheten i den unionsmedlemsstat där den sändning som licensen gäller deklarerats för övergång till fri omsättning. Detta kan göras elektroniskt eller på något annat snabbt sätt.
- 1.2 En licens ska godtas om den uppfyller alla krav enligt bilaga IV och det inte anses vara nödvändigt med ytterligare kontroll enligt avsnitten 3, 4 och 5 i denna bilaga.
- 1.3 En licens får inges innan den berörda sändningen anländer.

2. GODTAGANDE AV LICENSEN

- 2.1 Alla licenser som inte uppfyller kraven och specifikationerna i bilaga IV är ogiltiga.
- 2.2 Raderingar eller ändringar i en licens får godtas endast om de har validerats av licensmyndigheten.
- 2.3 En licens ska anses vara ogiltig om den lämnas in till de behöriga myndigheterna efter den sista giltighetsdag som anges i licensen. En förlängning av giltighetstiden för en licens får endast godtas om förlängningen har validerats av licensmyndigheten.
- 2.4 Ett duplikat av licensen eller en ersättningslicens får endast godtas om duplikatet eller ersättningslicensen har utfärdats och validerats av licensmyndigheten.
- 2.5 Om det krävs ytterligare information om en licens eller sändning, i enlighet med denna bilaga, får licensen inte godtas förrän den berörda informationen har mottagits.
- 2.6 Om volymen eller vikten på trävaruprodukterna i en sändning som presenteras för övergång till fri omsättning inte avviker med mer än tio procent från den volym eller vikt som anges i licensen, ska sändningen anses överensstämma med uppgifterna i licensen vad beträffar volym eller vikt.
- 2.7 När en licens godtas ska de behöriga myndigheterna i enlighet med tillämplig lagstiftning och tillämpliga förfaranden så snart som möjligt underrätta tullmyndigheterna.

3. KONTROLL AV ATT EN LICENS ÄR GILTIG OCH ÄKTA

- 3.1 Om det råder tvivel om huruvida en licens, ett duplikat eller en ersättningslicens är giltiga och äkta, får de behöriga myndigheterna begära tilläggsupplysningar från licensinformationsenheten.
- 3.2 Licensinformationsenheten får begära att de behöriga myndigheterna ska skicka en kopia av den berörda licensen.
- 3.3 Om licensmyndigheten anser det nödvändigt ska den dra tillbaka licensen och utfärda ett korrigerat exemplar som har validerats med uppgiften "Double" (dubblett) med myndighetens stämpel och skicka detta exemplar till den behöriga myndigheten.
- 3.4 Om de behöriga myndigheterna inte har fått svar inom 21 kalenderdagar från begäran om tilläggsinformation från licensinformationsenheten, enligt det som anges i avsnitt 3.1 i denna bilaga, ska de behöriga myndigheterna inte godta licensen och agera enligt tillämplig lagstiftning och tillämpliga förfaranden.

- 3.5 Om licensens giltighet bekräftas, ska licensinformationsenheten utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om detta, helst på elektronisk väg. Kopior som skickas tillbaka ska valideras med den stämplade uppgiften "Validated on" (Validerad den ...).
- 3.6 Om den behöriga myndigheten efter att ha fått tilläggsinformation och gjort ytterligare undersökningar konstaterar att licensen inte är giltig eller äkta, ska de behöriga myndigheterna inte godkänna licensen och agera därefter enligt tillämplig lagstiftning och tillämpliga förfaranden.
4. KONTROLL AV ATT LICENSEN ÖVERENSSTÄMMER MED SÄNDNINGEN
- 4.1 Om det anses nödvändigt med ytterligare kontroll av sändningen innan den behöriga myndigheten kan besluta om huruvida en licens kan godtas, får kontroller genomföras för att fastställa om den berörda sändningen överensstämmer med de uppgifter som anges i licensen och/eller licensmyndighetens uppgifter om licensen.
- 4.2 Om det råder tvivel om huruvida sändningen överensstämmer med Flegtlicensen får den berörda behöriga myndigheten begära ytterligare klargöranden från licensinformationsenheten.
- 4.3 Licensinformationsenheten får begära att de behöriga myndigheterna ska skicka en kopia av den berörda licensen eller en ersättningslicens.
- 4.4 Om licensmyndigheten anser det nödvändigt, ska den dra tillbaka licensen, utfärda ett korrigerat exemplar som har validerats med uppgiften "Double" (dublett) med myndighetens stämpel och skicka detta exemplar till den behöriga myndigheten.
- 4.5 Om den behöriga myndigheten inte har fått svar inom 21 kalenderdagar från begäran om ytterligare klargöranden enligt det som anges i avsnitt 4.2 ovan, ska den behöriga myndigheten inte godta licensen och ska agera enligt tillämplig lagstiftning och tillämpliga förfaranden.
- 4.6 Om den behöriga myndigheten efter att ha fått tilläggsinformation och gjort ytterligare undersökningar konstaterar att sändningen inte överensstämmer med licensen och/eller de uppgifter som licensmyndigheten har om licensen i fråga, ska den behöriga myndigheten inte godkänna licensen och ska agera enligt tillämplig lagstiftning och tillämpliga förfaranden.
5. ÖVRIGT
- 5.1 De kostnader som uppstår för kontrollen ska åläggas importören, utom när annat fastställs enligt den berörda unionsmedlemsstatens tillämpliga lagstiftning och förfaranden.
- 5.2 Om det uppstår ihållande meningsskiljaktigheter eller problem rörande kontroll av Flegtlicenser får saken hänskjutas till den gemensamma kommittén för genomförande av avtalet.
6. EU-TULLDEKLARATION
- 6.1 Numret på den licens som täcker trävaruprodukterna som omfattas av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning ska anges i ruta 44 i det administrativa enhetsdokument i vilket tulldeklarationen görs.
- 6.2 Om tulldeklarationen görs i elektronisk form ska numret anges i avsett fält.
7. ÖVERGÅNG TILL FRI OMSÄTTNING
- 7.1 En sändning av trävaruprodukter får inte friges för övergång till fri omsättning förrän förfarandet enligt avsnitt 2.7 ovan har genomförts på tillbörligt sätt.
-

BILAGA IV

KRAV OCH TEKNISKA SPECIFIKATIONER FÖR FLEGTLICENSER**1. ALLMÄNNA KRAV FÖR FLEGTLICENSER**

- 1.1 En Flegtlicens kan vara i pappersform eller elektronisk form.
- 1.2 Oavsett form ska en Flegtlicens innehålla de uppgifter som anges i tillägg 1, och vara upprättad enligt anvisningarna i tillägg 2.
- 1.3 Flegtlicenserna ska numreras enligt ett system som ger parterna möjlighet att skilja mellan Flegtlicenser som omfattar sändningar till marknader i unionen och V-Legal Document som avser sändningar till marknader utanför unionen.
- 1.4 En Flegtlicens ska vara giltig från och med dagen när licensen utfärdas.
- 1.5 Giltighetstiden för en Flegtlicens får inte överstiga fyra månader. Den sista giltighetsdagen ska anges i licensen.
- 1.6 En Flegtlicens som har löpt ut ska anses vara ogiltig. Om det uppstår force majeure eller någon annan giltig orsak utom licensinnehavarens kontroll, får licensmyndigheten förlänga giltighetsperioden med ytterligare två månader. Vid beviljandet av en sådan förlängning ska licensmyndigheten införa en ny sista giltighetsdag och validera den nya uppgiften.
- 1.7 En Flegtlicens ska anses vara ogiltig och återsändas till licensmyndigheten om de trävaruprodukter som omfattas av licensen har förlorats eller förstörts innan de anländer till unionen.

2. TEKNISKA SPECIFIKATIONER FÖR FLEGTLICENSER I PAPPERSFORM

- 2.1 Flegtlicenserna ska överensstämma med mallen i tillägg 1.
- 2.2 Pappersformatet ska vara standard-A4. Papperet ska ha vattenstämpel som visar en logotyp som präglas på papperet i tillägg till stämpeln.
- 2.3 Licenserna ska fyllas i med användning av skrivmaskin eller dator. Vid behov får de dock även fyllas i för hand.
- 2.4 Licensmyndighetens stämpelavtryck ska anbringas med en stämpel. Licensmyndighetens stämpel får dock även ersättas med prägling eller perforering.
- 2.5 Licensmyndighetens angivelse av kvantiteten ska göras med en metod som omöjliggör förfalskning, dvs. det ska inte gå att lägga till siffror eller andra uppgifter.
- 2.6 Formuläret får inte innehålla raderingar eller ändringar, utom om dessa har validerats av licensmyndigheten genom stämpel och underskrift.
- 2.7 Flegtlicenserna ska tryckas och fyllas i på engelska.

3. FLEGTLICENSERNAS OLIKA EXEMPLAR

- 3.1 En Flegtlicens ska upprättas i sju exemplar, enligt följande:
 - i. Ett originalexemplar ("Original") för den behöriga myndigheten, på vitt papper.

- ii. Ett exemplar för tullen vid destinationen ("Copy for Customs at destination"), på gult papper.
 - iii. Ett exemplar för importören ("Copy for the Importer"), på vitt papper.
 - iv. Ett exemplar för licensmyndigheten ("Copy for the Licensing Authority"), på vitt papper.
 - v. Ett exemplar för licensinnehavaren ("Copy for the Licensee"), på vitt papper.
 - vi. Ett exemplar för licensinformationsenheten ("Copy for the Licence Information Unit"), på vitt papper.
 - vii. Ett exemplar för indonesiska tullen ("Copy for the Indonesian Customs"), på vitt papper.
- 3.2 Exemplaren märkta med "Original", "Copy for Customs at destination" och "Copy for the Importer" ska ges till licensinnehavaren, som ska skicka dem till importören. Importören ska lämna in originalet hos den behöriga myndigheten och relevant exemplar hos tullmyndigheten i den unionsmedlemsstat där den berörda sändningen deklarerats för övergång till fri omsättning. Det tredje exemplaret märkt med "Copy for the Importer" ska importören behålla och arkivera.
- 3.3 Det fjärde exemplaret märkt med "Copy for the Licensing Authority" ska licensmyndigheten behålla och arkivera med tanke på eventuella framtida kontroller av utfärdade licenser.
- 3.4 Det femte exemplaret märkt med "Copy for the Licensee" ska ges till licensinnehavaren för arkivering.
- 3.5 Det sjätte exemplaret, markerat "Licence Information Unit", ska ges till licensinformationsenheten för arkivering.
- 3.6 Det sjunde exemplaret märkt med "Copy for Indonesian Customs" ska ges till Indonesiens tullmyndighet, för exportändamål.
4. BORTTAPPAD, STULEN ELLER FÖRSTÖRD FLEGTLICENS
- 4.1 Om exemplaret märkt med "Original" eller exemplaret märkt med "Copy for Customs at destination" eller båda dessa exemplar tappas bort, stjäls eller förstörs får licensinnehavaren eller dennes befullmäktigade ombud ansöka om ett ersättande exemplar hos licensmyndigheten. Ansökan ska åtföljas av licensinnehavarens eller ombudets förklaring av förlusten av originalet och/eller exemplaret till destinationslandets tull.
- 4.2 Om licensmyndigheten godtar förklaringen ska den utfärda en ersättningslicens inom fem arbetsdagar från mottagen ansökan från licensinnehavaren.
- 4.3 Ersättningslicensen ska innehålla den information och de uppgifter som införts i den licens som den ersätter, inklusive licensnummer, och innehålla uppgiften "Replacement Licence" (ersättningslicens).
- 4.4 Om en borttappad eller stulen licens fås tillbaka efter det att en ersättningslicens har utfärdats, får den inte användas utan måste återsändas till licensmyndigheten.
5. TEKNISKA SPECIFIKATIONER FÖR FLEGTLICENSER I ELEKTRONISK FORM
- 5.1 Flegtlicenser får utfärdas och behandlas i elektronisk form.
- 5.2 I unionsmedlemsstater som inte är uppkopplade till elektroniska system måste licenser i pappersform tillhandahållas.
-

Tillägg

1. Licensformat
2. Anvisningar

Tillägg 1

LICENSFORMAT

A.		Indonesian V-legal logo		B.		
ORIGINAL	1	1 Issuing authority		2 Importer		
		Name		Name		
		Address		Address		
		Authority registration number:				
		3 V-Legal/FLEGT licence number		4 Date of Expiry		
		5 Country of export		7 Means of transport		
		6 ISO Code				
		8 Licensee				
		Name:		ETPIK Number:		
	Address:		Tax payer number:			
1	9 Commercial description of the timber products			10 HS-Heading		
	11 Common and Scientific Names			12 Countries of harvest		
				13 ISO Codes		
	14 Volume (m ³)		15 Net Weight (kg)		16 Number of units	
	17 Distinguishing marks					
	18 Signature and stamp of issuing authority					
	Name					
	Place and date					

Tillägg 2

ANVISNINGAR

Allmänt

- Ifylls med versaler.
- ISO-koderna ska i tillämpliga fall anges med den internationella landskoden på två bokstäver.
- Ruta 2 används endast av de indonesiska myndigheterna
- Rubrikerna A och B används endast för Flegtlicenser till EU.

Rubrik A	Destination	Fylls i med "European Union" om licensen gäller en sändning med destination i Europeiska unionen.
Rubrik B	Flegtlicens	Fylls i med "FLEGT" om licensen gäller en sändning med destination i Europeiska unionen.

Ruta 1	Utfärdande myndighet	Ange den utfärdande myndighetens namn, adress och registreringsnummer.
Ruta 2	Information som används i Indonesien	Ange importörens namn och adress, sändningens totala värde (i USD), destinationslandets namn och den tvåställda ISO-koden och, där det är tillämpligt, transiteringsland.
Ruta 3	V-Legal/licensnummer	Ange utfärdandenumret.
Ruta 4	Sista giltighetsdag	Licensens giltighetstid.
Ruta 5	Exportland	Det partnerland från vilket trävaruprodukterna exporteras till EU.
Ruta 6	ISO-kod	Ange ISO-landskoden på två bokstäver för det partnerland som anges i ruta 5.
Ruta 7	Transportmedel	Ange transportmedlet vid exportpunkten.
Ruta 8	Licensinnehavare	Ange exportörens namn och adress, inklusive ETPIK för registrerad exportör och de skattenummer som gäller.
Ruta 9	Handelsbeteckning	Ange trävaruprodukternas handelsbeteckning. Beskrivningen bör vara tillräckligt detaljerad för att möjliggöra en HS-klassificering.
Ruta 10	HS-nummer	För "originalet", "exemplaret till tullen vid destinationen" och "exemplaret till importören" ska anges ett fyr- eller sexställt kodnummer enligt systemet för harmoniserade varubeskrivning och kodifiering. För exemplar som används inom Indonesien (iv till vii enligt det som anges i artikel 3.1 i bilaga IV) ska den tioställda koden i Indonesiens tulltaxa anges.
Ruta 11	Vedertaget och vetenskapligt namn	Ange de vedertagna och vetenskapliga namnen på de träslag som används i produkten. Om fler än ett träslag ingår i en sammansatt produkt ska varje träslag anges på en separat rad. Denna uppgift krävs inte för en sammansatt produkt eller komponent som innehåller flera träslag som inte längre kan identifieras (t.ex. när det gäller spånskivor).

Ruta 12	Avverkningsland	Ange avverkningsländerna för de träslag som anges i ruta 10. Om det gäller en sammansatt produkt ska avverkningslandet anges för varje träslag. Denna uppgift krävs inte för en sammansatt produkt eller komponent som innehåller flera träslag som inte längre kan identifieras (t.ex. när det gäller spånskivor).
Ruta 13	ISO-koder	Ange ISO-koden för de länder som anges i ruta 12. Denna uppgift krävs inte för en sammansatt produkt eller komponent som innehåller flera träslag som inte längre kan identifieras (t.ex. när det gäller spånskivor).
Ruta 14	Volym (m ³)	Ange den sammanlagda volymen i kubikmeter. Denna uppgift är inte obligatorisk om ruta 15 är ifylld.
Ruta 15	Nettovikt (kg)	Ange sändningens totalvikt i kg vid mätningstidpunkten. Denna definieras som timmerprodukternas nettovikt utan container eller emballage, bortsett från bärare, avståndsklossar, etiketter osv.
Ruta 16	Antal enheter	Ange antalet enheter om det är det bästa sättet att ange mängden av en tillverkad produkt. Denna uppgift är inte obligatorisk.
Ruta 17	Särskilda kännetecken	Ange streckkod och eventuella särskilda kännetecken, t.ex. partinummer, konossementnummer. Denna uppgift är inte obligatorisk.
Ruta 18	Den utfärdande myndighetens underskrift och stämpel	Detta fält ska undertecknas av den behöriga tjänstemannen och stämplas med licensmyndighetens officiella stämpel. Likaså ska undertecknarnas namn samt plats och datum anges.

BILAGA V

INDONESISKA LAGLIGHETSFÖRSÄKRINGSSYSTEMET FÖR TIMMER**1. INLEDNING**

Syfte: Säkerställa att avverkning, transport, bearbetning och försäljning av rundstockar och bearbetade trävaruprodukter uppfyller alla relevanta indonesiska lagar och förordningar.

Indonesien, som är känt för sin pionjärroll inom kampen mot olaglig avverkning och handel med olagligt avverkat timmer och olagliga trävaruprodukter, stod som värd för ostasiatiska ministerkonferensen om skogslagstiftningens efterlevnad och skogsförvaltning (Fleg) i Bali i september 2001, som resulterade i förklaringen om skogslagstiftningens efterlevnad och skogsförvaltning (Baliförklaringen). Efter det har Indonesien fortsatt att gå i spetsen för internationellt samarbete för att bekämpa olaglig avverkning och därmed relaterad handel.

Som en del av de internationella insatserna för att lösa dessa problem har allt fler konsumentländer åtagit sig att vidta åtgärder för att förhindra handel med olagligt timmer på sina marknader, medan producentländerna har åtagit sig att tillhandahålla en mekanism för att säkerställa att deras trävaruprodukter är lagliga. Det är viktigt att etablera ett trovärdigt system för att garantera att avverkning, transport, bearbetning och handel med timmer och bearbetade trävaruprodukter sker på ett lagligt sätt.

Genom det indonesiska laglighetsförsäkringssystemet för timmer (TLAS) säkerställs att timmer och trävaruprodukter som producerats och bearbetats i Indonesien kommer från lagliga källor och till fullo uppfyller relevanta indonesiska lagar och författningar, på grundval av kontroller som utförs genom oberoende övervakning och som övervakas av civilsamhället.

1.1 Indonesiska lagar och författningar som utgör grunden till TLAS

I den indonesiska förordningen om normer och vägledning för bedömning av hållbar skogsförvaltning och verifiering av lagligheten hos timmer i statligt ägda och privatägda skogar (skogsministerns förordning P.38/Menhut-II/2009) inrättas TLAS och ett hållbarhetssystem (SFM), i syfte att förbättra skogsförvaltningen, bekämpa olaglig avverkning och därmed relaterad timmerhandel samt säkerställa trovärdigheten och förbättra anseendet för trävaruprodukter från Indonesien.

TLAS består av följande element:

1. Laglighetsnormer.
2. Kontroll av försörjningskedjan.
3. Kontrollförfaranden.
4. Licensieringssystem.
5. Övervakning.

TLAS är det grundläggande system som används för att säkerställa att timmer och trävaruprodukter som produceras i Indonesien för export till unionen och andra marknader är lagliga.

1.2 Utvecklandet av TLAS: ett flerpartsförfarande

Från och med 2003 har en mångfald indonesiska skogsbruksaktörer deltagit aktivt i att utveckla, genomföra och utvärdera TLAS och därmed gett processen bättre överblick, insyn och trovärdighet. År 2009 resulterade flerparts-förfarandet i utfärdandet av skogsministerns förordning P.38/Menhut-II/2009, efterföljd av teknisk vägledning från generaldirektoratet för skogsanvändning No.6/VI-SET/2009 och No.02/VI-BPPHH/2010.

2. RÄCKVIDDEN FÖR TLAS

Ägarskapet för de indonesiska skogsresurserna kan grovt sett delas upp i två typer: 1) statsägda skogar och 2) privatägda skogar/marker. De statsägda skogarna är produktionsskogar för långsiktig hållbar timmerproduktion som underlyder olika slags tillstånd samt skogsområden vars ändamål kan omvandlas till annan användning än skog, såsom bosättning eller planteringar. Tillämpningen av TLAS på statsägda skogar och privatägda skogar/marker beskrivs i bilaga II.

TLAS omfattar timmer och trävaruprodukter inom ramen för alla typer av tillstånd såväl som den verksamhet som bedrivs av alla timmerhandlare, bearbetningsenheter nedströms och exportörer.

Enligt TLAS måste importerat timmer och importerade trävaruprodukter tullklareras och uppfylla de indonesiska importföreskrifterna. Importerat timmer och importerade trävaruprodukter måste åtföljas av dokument som bevisar varans laglighet i avverkningslandet. Importerat timmer och importerade trävaruprodukter måste införas i en kontrollerad försörjningskedja som uppfyller indonesiska regler och föreskrifter. Indonesien kommer att ge anvisningar om hur det ovan anförda ska genomföras.

Vissa trävaruprodukter kan innehålla återvunna material. Indonesien ger anvisningar om hur användningen av återvunna material hanteras enligt TLAS.

Beslaget timmer omfattas inte av TLAS och kan därför inte omfattas av en Flegtlicens.

TLAS täcker trävaruprodukter avsedda för inrikesmarknader och internationella marknader. Laglighetskontrollerna gäller alla indonesiska producenter, bearbetare och handelsidkare (verksamhetsutövare), även sådana som agerar på inrikesmarknaden.

2.1 Laglighetsnormerna enligt TLAS

TLAS omfattar fem laglighetsnormer för timmer. Dessa normer och anvisningar för hur de kontrolleras anges i bilaga II.

TLAS innefattar också normer och vägledning om bedömning av resultat från hållbar skogsförvaltning (SFM). Genom bedömning av hållbar skogsförvaltning med användning av SFM-normen kontrolleras också att relevanta laglighetskriterier uppfylls. SFM-certifierade organisationer som är verksamma inom skogsproduktionsområden på statsägd mark (permanent skogsområde) följer både relevanta laglighetsnormer och SFM-normer.

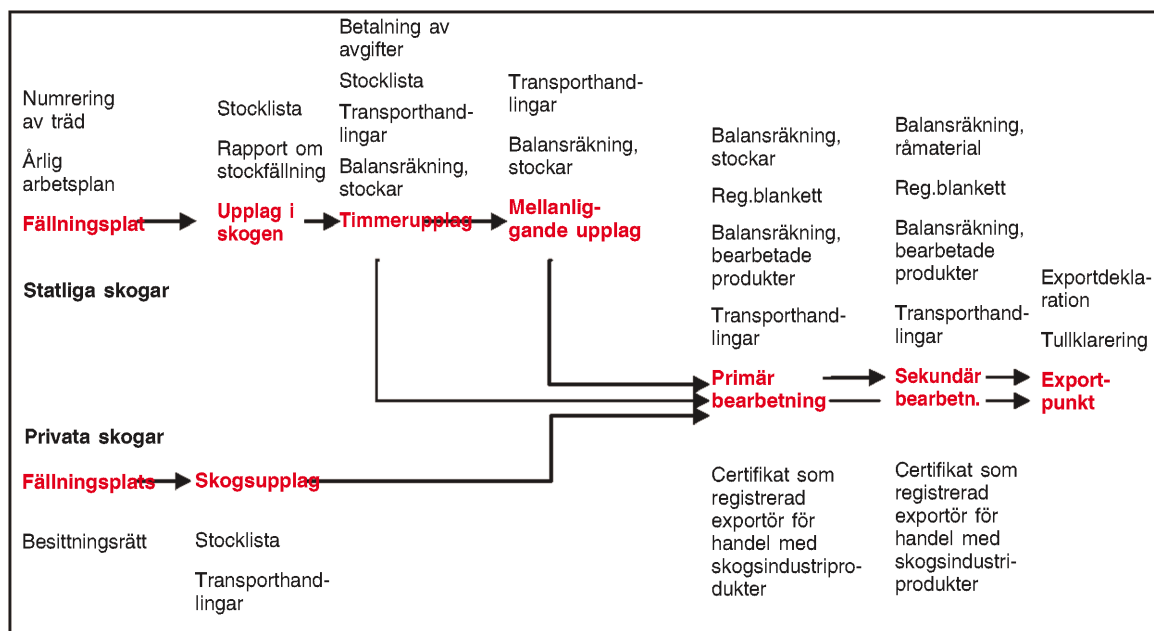
3. KONTROLL AV TIMMERFÖRSÖRJNINGSKEDJAN

Tillståndsinnehavaren (i fråga om koncessioner), markägaren (i fråga om privat mark) eller företaget (i fråga om handelsidkare, bearbetningsenheter och exportörer) måste bevisa att varje nod i deras försörjningskedja kontrolleras och dokumenteras enligt skogsministerns förordningar P.55/Menhut-II/2006 och P.30/Menhut-II/2012 (nedan kallade *förordningarna*). Enligt förordningarna måste tjänstemän på provins- och distriktsnivå genomföra fältkontroller och validera dokument som lämnas in av tillståndsinnehavare, markägare och bearbetningsenheter vid varje nod i försörjningskedjan.

Verksamhetskontrollerna vid varje punkt i försörjningskedjan sammanfattas i figur 1, och anvisningarna för import håller på att utarbetas.

Alla sändningar inom försörjningskedjan måste åtföljas av relevanta transporthandlingar. Företagen måste använda lämpliga system för att skilja mellan timmer och trävaruprodukter från verifierade källor och timmer och trävaruprodukter från andra källor, och föra bok så att dessa två källor kan åtskiljas. Företagen måste på varje punkt i försörjningskedjan registrera huruvida stockarna, produkterna eller timmersändningarna är kontrollerade enligt TLAS.

Verksamhetsutövarna i försörjningskedjan måste föra bok över mottagna, lagrade, bearbetade och levererade timmersatser och trävaruprodukter så att det senare går att avstämma kvantitativa uppgifter mellan och inom försörjningskedjans noder. Dessa uppgifter ska göras tillgängliga för skogstjänstemän på provins- och distriktsnivå med tanke på samstämmighetskontroller. De huvudsakliga aktiviteterna och förfarandena, inklusive avstämning, för varje steg i försörjningskedjan förklaras närmare i tillägget till denna bilaga.



Figur 1: Kontroll av försörjningskedjan och de centrala dokument som krävs på varje punkt i denna.

4. INSTITUTIONELLT UPPLÄGG FÖR LAGLIGHETSKONTROLL OCH LICENSIERING FÖR EXPORT

4.1 Inledning

Det indonesiska TLAS-systemet grundar sig på en princip som kallas "verksamhetsutövarbaserad licensiering", som har mycket gemensamt med systemen för certifiering av produkter eller skogsförvaltning. Det indonesiska skogsministeriet utser ett antal organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ) som ministeriet befuktmäktigar att granska att timmerproducenter, handelsidkare, bearbetningsenheter och exportörer (verksamhetsutöva-re) fungerar på ett lagligt sätt.

Organen för bedömning av överensstämmelse (CAB) har ackrediterats av det indonesiska nationella ackrediteringsorganet (KAN). CAB anlitas av verksamhetsutövarer som vill få laglighetscertifikat för sin verksamhet och måste agera enligt relevanta ISO-normer. CAB rapporterar bedömningsresultatet till verksamhetsutövaren och till skogsministeriet.

CAB säkerställer att verksamhetsutövaren i sin verksamhet följer den indonesiska laglighetsdefinitionen enligt bilaga II, i vilket ingår kontroller av att material från okända källor inte kommer in i försörjningskedjorna. Om verksamhetsutövaren bedöms efterleva normerna, utfärdas ett laglighetscertifikat som är giltigt i tre år.

LV-organen agerar också som exportlicensieringsmyndighet och kontrollerar exportörernas kontrollsystem för försörjningskedjan. Om kontrollsystemen överensstämmer med kraven, utfärdas exportlicenser i form av V-Legal Document. Det är förbjudet att exportera utan exporttillstånd.

Indonesien har antagit en förordning enligt vilken civilsamhällets grupper får protestera mot en laglighetskontroll som CAB har gjort rörande en verksamhetsutövarer eller om det uppdagas olagligheter under kontrollerna. När det gäller funktionen hos ett organ för bedömning av överensstämmelse kan civilsamhällets grupper lämna klagomål till KAN.

KAN följer i sin verksamhet ISO/IEC 17011 (Allmänna krav på ackrediteringsorgan som ackrediterar organ för bedömning av överensstämmelse). KAN har tagit fram interna TLAS-specifika vägledningar för ackreditering av LP-organ (DPLS 13) och LV-organ (DPLS 14). Dessutom kommer KAN att ta fram krav och vägledning för ackreditering av LV-organ för exportlicensiering.

KAN erkänns internationellt av PAC (Pacific Accreditation Cooperation) och IAF (International Accreditation Forum IAF) och har befogenhet att ackreditera certifieringsorgan för kvalitetssäkringssystem, miljöstyrningssystem och produktcertifiering. KAN erkänns också av APLAC (Asia Pacific Laboratory Accreditation Cooperation APLAC) och ILAC (International Laboratory Accreditation Cooperation ILAC).

4.4 Inspektionsobjekt

Inspektionsobjekten är de verksamhetsutövare som är föremål för laglighetskontroll. Till dem hör skogsförvaltningsenheter (koncessionärer eller innehavare av tillstånd för att utnyttja timmer, samhällsbaserade skogstillståndsinnehavare, privata ägare till skog/mark) och skogsbaserade industrier. Skogsförvaltningsenheterna och de skogsbaserade industrierna måste följa tillämpliga TLAS-normer. När det gäller export måste de skogsbaserade industrierna uppfylla kraven för exportlicensiering. Enligt systemet får inspektionsobjekten lämna överklagande till LP- eller LV-organ om kontrollernas genomförande eller resultat.

4.5 Oberoende övervakare

Det civila samhället spelar en central roll när det gäller oberoende övervakning av TLAS. Iakttagelser från den oberoende övervakaren kan också användas som del av den periodiska utvärderingen (PE) som krävs enligt detta avtal.

Om det förekommer oegentligheter rörande bedömning, ska klagomål från det civila samhället lämnas direkt till berört LP- eller LV-organ. Om klagomålen inte besvaras på tillbörligt sätt, får det civila samhällets enheter lämna in en rapport till KAN. För oegentligheter rörande ackreditering ska klagomålen lämnas direkt till KAN. Om någon enhet i det civila samhället upptäcker att en verksamhetsutövare har agerat fel, kan klagomål lämnas till relevant LP- eller LV-organ.

4.6 Regeringen

Skogsministeriet reglerar TLAS och befullmäktigar ackrediterade LP-organ att genomföra SFM-bedömningar och LV-organ att genomföra laglighetskontroll och utfärda V-Legal Document.

Skogsministeriet reglerar också licensinformationsenheten (LIU) såsom enhet med ansvar för informationsutbyte, som tar emot och lagrar relevanta uppgifter och information om utfärdandet av V-Legal Document och svarar på förfrågningar från behöriga myndigheter eller berörda aktörer.

5. KONTROLL AV LAGLIGHET

5.1 Inledning

Indonesiskt timmer bedöms vara lagligt när ursprung och produktionsprocesser samt efterföljande bearbetning, transport och handel kontrolleras och konstateras uppfylla alla tillämpliga indonesiska lagar och föreskrifter, enligt det som anges i bilaga II. LV-organen genomför bedömning av överensstämmelse för att kontrollera efterlevnaden.

5.2 Processen för laglighetskontroll

Enligt ISO/IEC Guide 65 och TLAS-vägledningen består processen för laglighetskontroll av följande:

Ansökan och avtal: Tillståndshavaren lämnar en ansökan till LV-organet med definition av kontrollens omfattning, tillståndshavarens profil och annan nödvändig information. Innan kontrollen kan inledas måste ett avtal tecknas mellan tillståndshavaren och LV-organet om villkoren för hur kontrollen ska genomföras.

Kontrollplan Efter att avtalet om kontroll har tecknats utarbetar LV-organet en kontrollplan, i vilken fastslås kontrollgrupp, kontrollprogram och tidtabell. Planen översänds till inspektionsobjektet och kontrolltidpunkten slås fast gemensamt. Denna information ska göras tillgänglig för de oberoende övervakarna på förhand, genom LV-organens och skogsministeriets webbplatser eller via massmedia.

Kontrollerna består av tre steg: i) inledande kontrollmöte, ii) dokumentkontroll och observationer på fältet och iii) avslutande kontrollmöte.

- Inledande kontrollmöte: granskningens syfte, omfattning, tidtabell och metoder diskuteras med inspektionsobjektet som kan ställa frågor om metoder och hur kontrollen genomförs.
- Kontroll av dokument och observationer på fältet: LV-organet kontrollerar inspektionsobjektets system och förfaranden, relevanta dokument och register, i syfte att samla bevis på att inspektionsobjektet uppfyller kraven enligt det indonesiska TLAS-systemet. LV-organet gör kontroller på fältet för att granska efterlevnad, i vilket ingår korskontroller av iakttagelserna i officiella inspektionsrapporter. LV-organet kontrollerar också inspektionsobjektets spårbarhetssystem för att få tillbörliga bevis på att allt timmer uppfyller laglighetskraven.
- Avslutande kontrollmöte: kontrollresultaten, särskilt eventuella fall av bristande efterlevnad, läggs fram för inspektionsobjektet. Inspektionsobjektet kan ställa frågor om kontrollresultatet och lämna klargöranden om de bevis som LV-organet lägger fram.

Rapportering och beslutsfattande: Granskningsgruppen utarbetar en kontrollrapport enligt en struktur som fastställts av skogsministeriet. Rapporten delges inspektionsobjektet inom fjorton kalenderdagar efter det avslutande kontrollmötet. Ett exemplar av rapporten, som även innehåller beskrivning av eventuella iakttagelser av bristande efterlevnad, översänds till skogsministeriet.

Rapporten används primärt för att LV-organet ska kunna slå fast kontrollresultatet. Med kontrollgruppens kontrollrapport som underlag fattar LV-organet beslut om huruvida laglighetscertifikat kan utfärdas.

Om kontrollresultatet inte är tillfredsställande utfärdar LV-organet inte laglighetscertifikat, och då kan timret inte tas in i försörjningskedjan som innehåller kontrollerat lagligt timmer. Efter att bristerna har åtgärdats kan verksamhetsutövaren lämna in en ny ansökan om laglighetskontroll.

Överträdelser som LV-organet har uppdagat under kontrollen och som har rapporterats till skogsministeriet ska hanteras av de ansvariga myndigheterna i enlighet med administrativa eller rättsliga förfaranden. Om det finns misstanke om att en verksamhetsutövare bryter mot bestämmelserna, kan nationella myndigheter eller provins- eller distriktsmyndigheter fatta beslut om att stoppa den berörda verksamheten.

Utfärdande av laglighetscertifikat och omcertifiering: LV-organet utfärdar laglighetscertifikat om inspektionsobjektet konstateras uppfylla laglighetsnormens alla indikatorer, inbegripet reglerna om kontroll av timmerförsörjningskedjan.

LV-organet kan när som helst lämna rapport till skogsministeriet om utfärdade, ändrade, tillfälligt upphävda och tillbakadragna certifikat och ska utfärda en rapport var tredje månad. Skogsministeriet offentliggör därefter dessa rapporter på sin webbplats.

Ett laglighetscertifikat gäller för en period på tre år, och därefter blir verksamhetsutövaren föremål för en omcertifieringskontroll. Omcertifieringen ska göras innan det tidigare certifikatet löper ut.

Övervakning: Verksamhetsutövare med laglighetscertifikat måste årligen genomgå en övervakning enligt de principer för kontroll som anges ovan. LV-organet kan också genomföra övervakning tidigare än planerat, före årsövervakningen, om kontrollens räckvidd har utvidgats.

Övervakningsgruppen upprättar en övervakningsrapport. Ett exemplar av rapporten, inklusive beskrivning av eventuella iakttagelser av bristande efterlevnad, översänds till skogsministeriet. Om bristande efterlevnad uppdagas vid övervakningen upphävs laglighetscertifikatet tillfälligt eller dras tillbaka.

Överträdelser som LV-organet har uppdagat under övervakning och som har rapporterats till skogsministeriet ska hanteras av relevanta myndigheter i enlighet med administrativa eller rättsliga förfaranden.

Särskild övervakning: Verksamhetsutövare med laglighetscertifikat är skyldiga att lämna rapport till LV-organet om betydande ändringar av ägarskap, strukturer, förvaltning och verksamhet som påverkar laglighetskontrollernas kvalitet under certifikatets giltighetstid. LV-organet kan genomföra särskilda kontroller för att undersöka klagomål eller dispyter som oberoende övervakare, statliga institutioner eller andra berörda aktörer har lämnat in, eller om en verksamhetsutövare har lämnat in en rapport som påverkar laglighetskontrollernas kvalitet.

5.3 Regeringens ansvar för verkställande

Skogsministeriet samt skogsstyrelserna på provins- och distriktsnivå har ansvar för kontroll av timmerförsörjningskedjan och relaterade dokument (t.ex. årlig arbetsplan, stockfällningsrapporter, balansräkningsrapporter för stockar, transporthandlingar, balansräkningsrapporter för stockar/råmaterial/bearbetade produkter och produktionens registreringsblanketter, s.k. Tally Sheets). Om avvikelser uppdagas får skogstjänstemännen vägra godkänna kontroll-dokumentet, och då stoppas verksamheten tillfälligt.

Överträdelser som uppdagats av skogstjänstemän eller oberoende övervakare meddelas till LV-organet, som efter kontroll kan besluta om tillfälligt upphävande eller tillbakadragning av det beviljade laglighetscertifikatet. Skogstjänstemännen kan vidta lämpliga uppföljningsåtgärder i enlighet med lagstiftade förfaranden.

Skogsministeriet får också kopior av kontrollrapporterna och efterföljande övervakningsrapporter och rapporter om särskild kontroll från LV-organet. Överträdelser som har uppdagats av LV-organ, skogstjänstemän eller oberoende övervakare hanteras i enlighet med administrativa och rättsliga förfaranden. Om det finns misstanke om att en verksamhetsutövare bryter mot bestämmelserna, kan nationella myndigheter eller provins- eller distriktsmyndigheter fatta beslut om att tillfälligt upphäva eller stoppa den berörda verksamheten.

6. FLEGTLICENSIERING

Den indonesiska motsvarigheten till Flegtlicens kallas V-Legal Document. Dokumentet är en exportlicens som bevisar att de trävaruprodukter som exporteras uppfyller den indonesiska laglighetsnormen (se bilaga II) och härrör från en försörjningskedja som omfattas av tillräckliga kontroller av att det inte kommer in timmer från okända källor. V-Legal Document utfärdas av LV-organ som agerar som licensieringsmyndighet och används som en Flegtlicens för sändningar till unionen förutsatt att parterna har avtalat om ett system med Flegtlicenser.

Indonesien kommer att ge tydliga definitioner av förfarandena för att utfärda V-Legal Document och meddela om dessa förfaranden till exportörer och andra berörda parter, genom Indonesiens licensieringsmyndigheter (LV-organen) och skogsministeriets webbplats.

Skogsministeriet har inrättat en licensinformationsenhet som upprätthåller en databas över alla V-Legal Document och LV-organens rapporter om bristande efterlevnad. Om det finns en förfrågan om äktheten, fullständigheten och giltigheten hos V-Legal Document eller Flegtlicensen, kontaktar de behöriga myndigheterna i unionen licensinformationsenheten vid skogsministeriets för att klargöra ärendet. Denna enhet kommunicerar med relevant LV-organ. Licensinformationsenheten skickar sitt svar till de behöriga myndigheterna när den har fått information från LV-organet.

V-Legal Document utfärdas före transport till exportpunkten, när exportsändningen har fastställts. Det går till på följande sätt:

6.1 V-Legal Document utfärdas av det LV-organ som har avtal med exportören, för den sändning av trävaruprodukter som ska exporteras.

- 6.2 Exportörens interna spårbarhetssystem ska kunna användas för att få bevis på timrets laglighet för exportlicensiering. Detta system ska minst täcka alla kontroller relaterade till försörjningskedjan, från det steg där råmaterial (stockar eller halvfabrikat) skickas till bearbetningsanläggningen, inom själva anläggningen och från anläggningen till exportpunkten.
- 6.2.1 För primärindustrin ska exportörens spårbarhetssystem minst täcka transport från upplagsplatsen och alla efterföljande steg fram till exportpunkten.
- 6.2.2 För sekundärindustrin ska spårbarhetssystemet minst täcka transport från primärindustrin och alla efterföljande steg fram till exportpunkten.
- 6.2.3 Alla tidigare steg i försörjningskedjan enligt 6.2.1 och 6.2.2 ska, om de sköts av exportören, också ingå i exportörens interna spårbarhetssystem.
- 6.2.4 Om dessa steg sköts av en juridisk person som är annan än exportören, ska LV-organet kontrollera att de tidigare stegen i försörjningskedjan enligt 6.2.1 och 6.2.2 kontrolleras av exportörens leverantörer eller underleverantörer, och att transporthandlingarna innehåller uppgifter om huruvida timret härrör eller inte från en fällningsplats som inte har laglighetscertifiering.
- 6.2.5 Kravet för att utfärda V-Legal Document är att alla leverantörer i exportörens försörjningskedja som sändningen omfattar är täckta av ett giltigt laglighets- eller SFM-certifikat och kan bevisa att leveranserna till alla steg i försörjningskedjan har hållits separat från alla leveranser som inte täcks av ett giltigt laglighets- eller SFM-certifikat.
- 6.3 För att ett företag ska få V-Legal Document måste företaget vara registrerat som exportör (ETPIK-innehavare) som innehar ett giltigt laglighetscertifikat. ETPIK-innehavaren lämnar en ansökan till LV-organet och bifogar följande dokument som bevis på att produktens timmerråmaterial endast härrör från kontrollerade lagliga källor:
- 6.3.1 Sammanfattning av transporthandlingarna för allt timmer/alla råmaterial som mottagits vid anläggningen efter senaste övervakning (högst tolv månader).
- 6.3.2 Sammanfattningar av balansräkningsrapporterna för timmer/råmaterial och balansräkningsrapporter för bearbetat timmer sedan senaste övervakning (högst tolv månader).
- 6.4 Därefter genomför LV-organet följande kontroller:
- 6.4.1 Avstämning av uppgifterna på grundval av sammandragen av transporthandlingar, balansräkningsrapporten för timmer/råmaterial och balansräkningsrapporten för bearbetat timmer.
- 6.4.2 Kontroll av utbytet för varje typ av produkt, på grundval av analysen av balansräkningsrapporten för timmer/råmaterial och balansräkningsrapporten för bearbetat timmer.
- 6.4.3 Vid behov kan besök på fältet göras efter avstämningen av uppgifter för att säkerställa överensstämmelsen med de uppgifter som ska anges i V-Legal Document. Detta kan göras genom stickprov av exportsändningar och inspektioner av anläggningens verksamhet och bokföring.
- 6.5 Resultat av kontrollen
- 6.5.1 Om en ETPIK-innehavare uppfyller kraven rörande laglighet och försörjningskedja, utfärdar LV-organet ett V-Legal Document i det format som anges i bilaga IV.

6.5.2 En ETPIK-innehavare som uppfyller kraven enligt ovan får använda märkning om överensstämmelse på produkter och/eller förpackningar. Anvisningar om användning av märkning om överensstämmelse har utarbetats.

6.5.3 Om en ETPIK-innehavare inte uppfyller kraven rörande laglighet och försörjningskedja utfärdar LV-organet en rapport om bristande överensstämmelse i stället för att utfärda ett V-Legal Document.

6.6 LV-organet ska

6.6.1 Vidaresända ett exemplar av V-Legal Document eller rapporten om bristande överensstämmelse till skogsministeriet inom tjufyra timmar efter fattat beslut,

6.6.2 Var tredje månad lämna en utförlig rapport och en offentlig sammandragsrapport om antalet utfärdade V-Legal Document såväl som antalet och typen av uppdagad bristande överensstämmelse till skogsministeriet, med kopior till KAN, handelsministeriet och industriministeriet.

7. ÖVERVAKNING

Det indonesiska TLAS-systemet inbegriper övervakning som görs av civilsamhället (oberoende övervakning) och omfattande utvärdering (CE). För att ytterligare stärka systemet med tanke på avtalet med Flegtlicenser införs periodisk utvärdering (PE).

Civilsamhället gör den oberoende övervakningen för att bedöma hur verksamhetsutövare, LP-organ och LV-organ uppfyller de indonesiska TLAS-kraven, inbegripet ackrediteringsnormer och anvisningar. Civilsamhället definieras i detta sammanhang som indonesiska juridiska personer bland vilka ingår skogsrelaterade frivilligorganisationer, samhällen i och kring skog och enskilda indonesiska medborgare.

CE genomförs av ett flerparssteam som granskar det indonesiska TLAS-systemet och identifierar brister och tänkbara systemförbättringar som godkänts av skogsministeriet.

Syftet med de periodiska granskningarna är att på ett oberoende sätt säkerställa att det indonesiska TLAS-systemet fungerar som det ska, vilket ökar trovärdigheten för de Flegtlicenser som utfärdas. Vid dessa granskningar tas hänsyn till iakttagelser och rekommendationer från den oberoende övervakningen (IM) och den omfattande utvärderingen (CE). Specifikationerna för de periodiska granskningarna anges i bilaga VI.

Tillägg

KONTROLL AV FÖRSÖRJNINGSKEDJAN

1. BESKRIVNING AV VERKSAMHETSKONTROLLEN AV FÖRSÖRJNINGSKEDJAN FÖR TIMMER FRÅN STATSÄGDA SKOGAR

1.1 Fällningsplats:

a) Centrala åtgärder:

- Tillståndsinnehavaren registrerar (numrerar) avverkningsbara träd ("timber cruising").
- Tillståndsinnehavaren utarbetar en rapport om registreringen av avverkningsbara träd.
- Distriktets skogstjänsteman kontrollerar och godkänner rapporten om registrering av avverkningsbara träd.
- Tillståndsinnehavaren lämnar in förslag till årlig arbetsplan.
- Provinsens skogstjänsteman godkänner den årliga arbetsplanen.
- Tillståndsinnehavaren gör avverkning, inbegripet lunning av stockar till upplaget.

b) Förfaranden:

- Tillståndsinnehavaren registrerar (numrerar) avverkningsbara träd och anbringar etiketter. Etiketterna består av tre delar av vilka en anbringas på stubben, en på den avverkade stocken och en på verksamhetsrapporten. Varje del av etiketten innehåller den information som krävs för timmerspårning, inbegripet trädets nummer och belägenhet.
- Tillståndsinnehavaren sammanställer en rapport över registrering av avverkningsbara träd som innehåller information om antal, uppskattad volym, preliminär artidentifiering och belägenhet för de träd som ska avverkas samt ett sammandrag, med användning av skogsministeriets officiella blanketter.
- Tillståndsinnehavaren översänder registreringsrapporten till distriktets skogstjänsteman. Skogstjänstemannen kontrollerar registreringsrapporten genom stickprov, genom kontroll av dokument och kontroller på fältet. Tjänstemannen godkänner rapporten om allt är i skick.
- Rapporten om registrering av avverkningsbart timmer utgör grunden för förslaget till årlig arbetsplan, som utarbetas av tillståndsinnehavaren och översänds till provinsens skogstjänsteman för kontroll och godkännande. Tjänstemannen granskar och gör korskontroll av förslaget till årlig arbetsplan med den godkända registreringsrapporten och godkänner arbetsplanen om allt är i skick.
- Efter att tjänstemannen har godkänt den årliga arbetsplanen får tillståndsinnehavaren inleda avverkningen.
- Under avverkningen används etiketter för att säkerställa att stockarna härrör från en godkänd fällningsplats, enligt det som beskrivs ovan.

1.2 Upplag i skogen

a) Centrala aktiviteter:

- Vid behov kapar tillståndsinnehavaren stockarna och märker dem för att säkerställa överensstämmelse med produktionsrapporten.
- Tillståndsinnehavaren gör mätning och klassificering av stockarna.
- Tillståndsinnehavaren upprättar en stockförteckning.

— Tillståndsinnehavaren översänder förslaget till produktionsrapport.

— Distriktets skogstjänsteman godkänner produktionsrapporten.

b) Förfaranden:

— Tillståndsinnehavaren märker alla kapade stockar.

— Den fysiskt permanenta märkning som anbringas stockarna består av trädets ID-nummer och andra märkningar med vars hjälp stockarna kan kopplas till den godkända fällningsplatsen.

— Tillståndsinnehavaren mäter och klassificerar alla stockar och registrerar informationen på stockarna i en stockförteckning med användning av en officiell blankett från skogsministeriet.

— På grundval av stockförteckningen sammanställer tillståndsinnehavaren en periodisk stockproduktionsrapport och en sammanfattningsrapport med användning av officiella blanketter från skogsministeriet.

— Tillståndsinnehavaren översänder periodens produktionsrapport och sammandrag till distriktets skogstjänsteman för godkännande.

— Distriktets skogstjänsteman gör en stickprovsbaserad fysisk kontroll av rapporterna. Resultatet av den fysiska kontrollen sammanfattas i en förteckning över stockkontroller med användning av en officiell blankett från skogsministeriet.

— Förutsatt att den fysiska kontrollen godkänns godkänner tjänstemannen produktionsrapporten.

— Efter tjänstemannen har kontrollerat stockarna måste de placeras separat från okontrollerade stockar.

— Produktionsrapporten för stockar används för att beräkna skogsresursavgifter och avgifter för återbeskogningsfonden (enligt det som är tillämpligt).

c) Avstämning av uppgifter:

För naturskogskoncessioner:

Distriktets skogstjänsteman kontrollerar antalet stockar, märkningarna och den totala kumulativa volymen stockar som har utvunnits och deklarerats i produktionsrapporten och jämför med den godkända kvoten enligt den årliga arbetsplanen.

För skogsplanteringskoncessioner:

Distriktets skogstjänsteman kontrollerar den totala kumulativa volymen för stockar som har utvunnits och deklarerats i produktionsrapporten och jämför med den godkända kvoten enligt den årliga arbetsplanen.

1.3 Upplag

Stockarna transporteras från upplaget i skogen till andra upplag och därifrån direkt till en bearbetningsanläggning eller till ett mellanliggande upplag.

a) Centrala aktiviteter:

— Tillståndsinnehavaren upprättar en stockförteckning.

— Distriktets skogstjänsteman utfärdar en faktura och tillståndsinnehavaren betalar relevant belopp för skogsresursavgifter och för återbeskogningsfonden. Distriktets skogstjänsteman gör en fältinspektion med stockförteckningen som grund.

- Förutsatt att inspektionen på fältet ger godkänt resultat utfärdar tjänstemannen en transporthandling med en stockförteckning som bilaga.
- Tillståndsinnehavaren upprättar en balansräkningsrapport för stockar.

b) Förfaranden:

- Tillståndsinnehavaren lämnar en begäran om betalning av relevanta avgifter till distriktets skogstjänsteman med ansvar för fakturering, på grundval av stockförteckningen som bifogas förfrågan.
- På grundval av denna begäran utfärdar distriktets skogstjänsteman en eller flera fakturor som tillståndsinnehavaren ska betala.
- Tillståndsinnehavaren betalar det belopp som anges i fakturan för skogsavgifter och/eller återbeskogningsfonden, och distriktets skogstjänsteman utfärdar betalningskvitto.
- Tillståndsinnehavaren skickar en förfrågan om utfärdande av stocktransporthandlingar, åtföljd av betalningskvitto, stockförteckning och balansräkningsrapport för stockar.
- Distriktets skogstjänsteman gör administrativ och fysisk kontroll av stockarna som ska transporteras och sammanställer en kontrollrapport.
- Förutsatt att kontrollen ger godkänt resultat utfärdar distriktets skogstjänsteman stocktransporthandlingarna.
- Tillståndsinnehavaren utarbetar/uppdaterar balansräkningsrapporten för stockar för att registrera mängden inkommande, lagrade och utgående stockar vid upplaget.

c) Avstämning av uppgifter:

Distriktets skogstjänsteman kontrollerar balansräkningsrapporten för stockar och jämför inflöden, utflöden och lagring av stockar vid upplaget, på grundval av produktionsrapporterna och relevanta transporthandlingar för stockarna.

1.4 Mellanliggande upplag

Mellanliggande upplag används om stockarna inte transporteras direkt från koncessionsområdet till bearbetningsanläggningen. Mellanliggande upplag används särskilt i samband med stocktransporter mellan öar eller vid byte av transportsätt.

Tillstånd för att etablera ett mellanliggande upplag beviljas av skogstjänstemannen på grundval av ett förslag som tillståndsinnehavaren har lämnat in. Tillståndet för mellanliggande upplag gäller i fem år, men kan förlängas efter att skogstjänstemannen har gjort kontroll och gett godkännande.

a) Centrala aktiviteter:

- En tjänsteman makulerar stocktransporthandlingarna.
- Tillståndsinnehavaren upprättar balansräkningsrapport för stockar.
- Tillståndsinnehavaren upprättar stockförteckning.
- Tillståndsinnehavaren fyller i stocktransporthandlingarna enligt det format som skogsministeriet fastställt.

b) Förfaranden

- Distriktets skogstjänsteman gör fysisk kontroll av antal, arter och dimensionerna för inkommande stockar genom att räkna dem, eller på stickprovsbasis om antalet stockar överskrider 100.

- Förutsatt att kontrollen ger godkänt resultat, makulerar tjänstemannen stocktransporthandlingarna för inkommande stockar.
- Tillståndsinnehavaren sammanställer en balansräkningsrapport för stockar för att kontrollera inflöde och utflöde av stockar vid det mellanliggande upplaget.
- För utgående stockar sammanställer tillståndsinnehavaren en stockförteckning som är kopplad till föregående stocktransporthandlingar.
- Stocktransporthandlingarna för flyttning av stockar från det mellanliggande upplaget fylls i av tillståndsinnehavaren.

c) Avstämning av uppgifter:

Distriktets skogstjänsteman kontrollerar överensstämmelsen mellan stockar som transporteras från upplaget och stockar som kommer in till det mellanliggande upplaget.

Tillståndsinnehavaren uppdaterar balansräkningsrapporten för stockar med uppgifter inflöde, utflöde och lagring av stockar vid det mellanliggande upplaget, på grundval av relevanta stocktransporthandlingar.

2. BESKRIVNING AV VERKSAMHETSKONTROLLEN AV FÖRSÖRJNINGSKEDJAN FÖR TIMMER FRÅN PRIVATÄGDA SKOGAR

Timmeravverkning på privatägd skogsmark/mark regleras av skogsministerns förordning P.30/Menhut-II/2012 (nedan kallad *förordningen*).

Det finns inga lagstadgade krav för privata ägare till skog/mark att anbringa ID-märkning på träd som inventerats för avverkning eller på stockar. Upplag i skogen och mellanliggande upplag används i allmänhet inte för timmer som avverkat från privatägda skogar/markar.

Kontrollförfarandena för timmer från privatägda skogar/markar avviker från förfarandena för stockar från träd som fanns på platsen när besittningsrätten till marken förvärvades och stockar från träd som har planterats efter att besittningsrätten förvärvades. Förfarandena beror också på vilken art av träd som avverkas. Betalning av skogsresursavgifter och avgift till återbeskningsfonden gäller för stockar från träd som redan fanns på platsen när besittningsrätten till marken beviljades, men gäller inte stockar från träd som planterades efter det.

För stockar från träd som planterats efter beviljandet av besittningsrätten till marken gäller två scenarier:

- För arter som förtecknas i artikel 5.1 i förordningen utfärdar ägaren en faktura, som fungerar som transporthandling.
- För andra arter utfärdar bychefen eller utnämnd tjänsteman transporthandlingarna.

För stockar som avverkat från träd som fanns på platsen innan besittningsrätten till marken beviljades, utfärdar distriktets skogstjänsteman transporthandlingarna.

2.1 Fällningsplats/upplag i skogen

a) Centrala aktiviteter:

- Erkännande av äganderätt.
- Vid behov kapning.
- Mätning.
- Sammanställning av stockförteckning.

- Distriktets skogsstyrelse utfärdar faktura för skogsresursavgifter och avgift till återbeskningsfonden, och ägaren betalar berört belopp.
- Transporthandlingarna utfärdas eller sammanställs.

b) Förfaranden:

- Ägaren till privat skog/mark ansöker om erkännande av sin äganderätt.
- Efter att äganderätten till skogen/marken har erkänts, sammanställer ägaren en stockförteckning efter mätning av stockarna.

Om stockarna har avverkats från träd som fanns på platsen innan besittningsrätten till marken beviljades, gäller följande:

- Ägaren översänder en stockförteckning och ansökan om betalning av skogsresursavgifter och avgift till återbeskningsfonden till distriktets skogstjänsteman.
- Tjänstemannen kontrollerar dokumenten och gör fysisk kontroll av stockarna (mått, art och antalet stockar).
- Förutsatt att dokumentkontrollen och den fysiska kontrollen får godkänt resultat, utfärdar distriktets skogstjänsteman faktura för skogsresursavgift och avgift till återbeskningsfonden för ägaren att betala.
- Markägaren översänder betalningsbeviset för dessa avgifter till bychefen, tillsammans med ansökan om stocktransporthandlingar.
- Bychefen kontrollerar dokumenten och gör fysisk kontroll av stockarna (mått, art och antalet stockar).
- Därefter utfärdar bychefen stocktransporthandlingarna.

För stockar från träd som planterats efter att besittningsrätten till marken beviljades gäller följande:

Arter förtecknade i artikel 5.1 i förordningen:

- Ägaren märker stockarna och identifierar arterna.
- Ägaren sammanställer en stockförteckning.
- På grundval av det som anges ovan sammanställer ägaren en faktura enligt skogsministeriets format och fakturan tjänar också som transporthandling.

Övriga arter som inte förtecknas i artikel 5.1 i förordningen:

- Ägaren märker stockarna och identifierar arterna.
- Ägaren sammanställer en stockförteckning.
- Ägaren översänder stockförteckningen och en begäran om stocktransporthandling till bychefen eller utnämnd tjänsteman.
- Bychefen eller utsedd tjänsteman kontrollerar dokumenten och gör fysisk kontroll av stockarna (art, antalet stockar och avverkningsplats).
- Därefter utfärdar bychefen eller utsedd tjänsteman stocktransporthandlingarna i det format som skogsministeriet har fastställt.

c) Avstämning av uppgifter:

Bychefen eller utsedd tjänsteman jämför volymen avverkade stockar med uppgifterna i stockförteckningen.

3. BESKRIVNING AV VERKSAMHETSKONTROLLEN AV FÖRSÖRJNINGSKEDJOR FÖR TIMMER FÖR INDUSTRI OCH EXPORT.

3.1 Primär/integrerad industri

a) Centrala aktiviteter:

- Bearbetningsanläggningen upprättar balansräkningsrapport för stockar.
- Distriktets skogstjänsteman gör fysisk kontroll av stockarna.
- En tjänsteman makulerar stocktransporthandlingarna.
- Anläggningen fyller i registreringsblankett (Tally Sheet) för råmaterial och produkter.
- Anläggningen upprättar balansräkningsrapport för bearbetat timmer.
- Anläggningen fyller i transporthandlingarna för trävaruprodukter enligt det format som skogsministeriet fastställt.
- Anläggningen sammanställer försäljningsrapport.

b) Förfaranden:

- Anläggningen sammanställer en balansräkningsrapport i syfte att registrera flödet av stockar in till och inom anläggningen.
- Anläggningen översänder kopior av stocktransporthandlingarna för varje sändning som anläggningen mottagit till distriktets skogstjänsteman.
- Tjänstemannen jämför rapporternas information med de fysiska produkterna. Detta kan göras genom stickprov om det finns fler än 100 enheter att kontrollera.
- Förutsatt att kontrollen ger godkänt resultat makulerar tjänstemannen stocktransporthandlingarna.
- Tjänstemannen arkiverar kopior av stocktransporthandlingarna och sammanställer en sammanfattande förteckning över dem, enligt det format som fastställts av skogsministeriet.
- Kopior av de stocktransporthandlingar som tjänstemannen har makulerat överlämnas till företaget för arkivering.
- En sammanfattning av stocktransporthandlingarna översänds till distriktets skogsstyrelse i slutet av varje månad.
- Anläggningen sammanställer register över råmaterial och produkter (Tally Sheets) per produktionslinje i syfte att kontrollera inflöde av stockar och utflöde av trävaruprodukter och för beräkning av utbytesgrad.
- Anläggningen sammanställer en balansräkningsrapport för bearbetat timmer i syfte att rapportera flödet av trävaruprodukter och stockar inom och från anläggningen.
- Företaget eller anläggningen översänder regelbundet anläggningens försäljningsrapporter till distriktets skogsstyrelse.

c) Avstämning av uppgifter:

Företaget kontrollerar balansräkningsrapporten för stockar och jämför inflöden, utflöden och lagring av stockar på grundval av stocktransporthandlingar.

Produktionsregistreringsblanketten (Tally Sheet) används för avstämning av produktionslinjernas inflöde och utflöde och utbytesgraden jämförs med det offentliggjorda genomsnittet.

Företaget kontrollerar balansräkningsrapporten för bearbetade produkter genom jämförelse av inflöden, utflöden och lagring av produkter på grundval av transporthandlingar för trävaruprodukter.

Distriktets skogstjänsteman kontrollerar den avstämning som företaget har gjort.

3.2 Sekundärindustri

a) Centrala aktiviteter:

- Anläggningen sammanställer balansräkningsrapporter för bearbetat timmer (halvfabrikat) och bearbetade produkter.
- Anläggningen sammanställer fakturor som också tjänar som transporthandlingar för bearbetade trävaruprodukter.
- Anläggningen upprättar balansräkningsrapport för bearbetat timmer.
- Företaget eller anläggningen sammanställer försäljningsrapport.

b) Förfaranden:

- Anläggningen arkiverar transporthandlingarna för bearbetat timmer (inkommande material) och sammanställer ett sammandrag som översänds till distriktets skogstjänsteman.
- Anläggningen använder registreringsblanketter (Tally Sheet) för bearbetat timmer och bearbetade produkter per produktionslinje, för rapportering av materialflöden till anläggningen, utflödet av produkter och beräkning av utbytesgraden för råmaterial.
- Anläggningen sammanställer en balansräkningsrapport för bearbetat timmer i syfte att kontrollera materialflöden in till anläggningen, utflödet av trävaruprodukter och stockar i lager.
- Företaget eller anläggningen gör upp fakturor för bearbetade produkter, vilka samtidigt fungerar som transporthandlingar, och arkiverar kopior av fakturorna. En förteckning över trävaruprodukter bifogas varje faktura.– Företaget eller anläggningen översänder en försäljningsrapport till distriktets skogsstyrelse.

c) Avstämning av uppgifter:

Anläggningen jämför balansräkningsrapporten för trävaruprodukter mot inflöden, utflöden och lagring av material på grundval av transporthandlingarna för trävaruprodukter och registreringsblanketterna (Tally Sheet) för bearbetat timmer.

Produktionens registreringsblanketter används för att kontrollera produktionslinjernas inflödes- och utflödesvolym, och utbytesgraden utvärderas.

Företaget jämför balansräkningsrapporten för bearbetade produkter mot inflöden, utflöden och lagring av produkter på grundval av fakturor.

Det som anges ovan kontrolleras enligt förordning P.8/VI-BPPHH/2011 från generaldirektören för skogsanvändning.

4. EXPORT

De förfaranden och avstämningsförfaranden som används för export av timmer som härrör från statsägda skogar och privatägda skogar/markar är identiska.

a) Centrala aktiviteter:

- Handelsministeriet utfärdar certifikat om registrerad exportör av skogsindustriprodukter (ETPIK) till exportören.
- Exportören ansöker om V-Legal Document/Flegtlicens för varje exportsändning.
- LV-organet kontrollerar att relevanta villkor uppfylls och utfärdar V-Legal Document/Flegtlicens.
- Exportören upprättar en exportdeklaration som översänds till tullen.
- Tullen utfärdar exportgodkännande för tullklarering.

b) Förfaranden:

- Exportören ansöker hos LV-organet om V-Legal Document/Flegtlicens.
 - LV-organet utfärdar V-Legal Document/Flegtlicens efter dokumentbaserad och fysisk kontroll för att säkerställa att timret eller trävaruprodukterna kommer från lagligen kontrollerade källor och således har producerats i överensstämmelse med laglighetsdefinitionen enligt bilaga II.
 - Exportören översänder en exportdeklaration till vilken bifogas faktura, packsedel, exportavgiftsverifikat/Bukti Setor Bea Keluar (om lagstadgat), ETPIK-certifikat, V-Legal Document/Flegtlicens, exporttillstånd/Surat Perse-tujuan Ekspor (om lagstadgat), inspektörsrapport (om lagstadgat) och Cites-dokument (i förekommande fall) till tullen för godkännande.
 - Förutsatt att exportdeklarationen godkänns efter kontroll utfärdar tullen ett exportgodkännande/Nota Pelayan-an Ekspor.
-

BILAGA VI

SPECIFIKATIONER FÖR PERIODISK UTVÄRDERING

1. SYFTE

Periodisk utvärdering är en oberoende utvärdering som görs av en oberoende tredje part (utvärderaren). Syftet med periodisk utvärdering är att säkerställa att det indonesiska TLAS-systemet fungerar korrekt, vilket ökar trovärdigheten hos de Flegtlicenser som utfärdas inom ramen för detta avtal.

2. RÄCKVIDD

En periodisk utvärdering ska omfatta följande:

1. Kontrollåtgärdernas effektivitet, från produktionspunkten i skogen till exportpunkten för trävaruprodukter.
2. Dataförvaltnings- och timmerspårbarhetssystemen som används som stöd för TLAS, utfärdandet av Flegtlicenser och produktions-, licensierings- och handelsstatistik av betydelse för detta avtal.

3. RESULTAT

Den periodiska utvärderingen ska bland annat leda till regelbundna rapporter om utvärderingsresultaten och rekommendationer om åtgärder som bör vidtas för att åtgärda brister och systemsvagheter som framkommit vid utvärderingen.

4. CENTRALA AKTIVITETER

En periodisk utvärdering omfattar bland annat följande:

- a) Granskning av efterlevnad för alla organ som genomför kontrollfunktioner enligt TLAS.
- b) Utvärdering av kontrollerna av försörjningskedjan, från produktionspunkten i skogen till punkten för export från Indonesien.
- c) Lämplighetsbedömning av dataförvaltnings- och timmerspårningssystemen i samband med TLAS och utfärdandet av Flegtlicenser.
- d) Identifiering och registrering av bristande efterlevnad och systembrister, och rekommendationer om nödvändiga korrigerande åtgärder.
- e) Bedömning av att identifierade och rekommenderade korrigerande åtgärder har genomförts effektivt.
- f) Rapportering av resultat till den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet.

5. UTVÄRDERINGSMETOD

5.1 Utvärderaren ska använda dokumenterade och evidensbaserade metoder som uppfyller kraven enligt ISO/IEC 19011 eller motsvarande. I detta ska ingå tillbörliga kontroller av relevant dokumentation, förfaranden och register rörande verksamheten i de organisationer som har ansvar för att genomföra TLAS, identifiering av eventuell bristande efterlevnad och systemproblem och begäran om motsvarande korrigerande åtgärder.

5.2 Utvärderaren ska bl.a. göra följande:

- a) Granska förfarandet för ackreditering av oberoende bedömningsorgan och oberoende tillsynsorgan (LP- och LV-organ).
- b) Granska de dokumenterade förfarandena för alla organ som deltar i kontrollerna av att TLAS tillämpas på ett fullständigt och enhetligt sätt.

- c) Granska hur dokumenterade förfaranden och registreringar tillämpas, inklusive arbetsmetoder vid besök till kontor, skogavverkningsområden, stockupplag, timmerbassänger, bearbetningsanläggningar samt export- och importpunkter.
- d) Granska information som samlats in av reglerings- och tillsynsmyndigheter, LP- och LV-organ och andra organ som ingår i TLAS, för att kontrollera efterlevnad.
- e) Granska datainsamling som görs av privata sektorns organisationer som deltar i genomförandet av TLAS.
- f) Bedöma utbudet av allmänt tillgänglig information enligt det som anges i bilaga IX, inbegripet effektiviteten hos mekanismerna för att tillhandahålla information.
- g) Använda resultat och rekommendationer enligt rapporter från oberoende övervakning och omfattande utvärdering, och rapporter från oberoende marknadsövervakning.
- h) Samla in synpunkter från berörda aktörer och använda information från berörda aktörer som deltar direkt eller indirekt i att genomföra TLAS.
- i) Använda lämpliga stickprovskontroller och oanmälda kontroller för utvärdering av det arbete som utförs av skogsmyndigheter, LP- och LV-organ, industrier och andra relevanta aktörer på alla nivåer av skogsrelaterad verksamhet, kontroll av försörjningskedjan, timmerbearbetning och exportlicensiering, inklusive korskontroller med information från unionen om timmerimport från Indonesien.

6. UTVÄRDERARENS KVALIFIKATIONER

Utvärderaren ska vara en kompetent, oberoende och opartisk tredje part som uppfyller följande krav:

- a) Utvärderaren ska bevisa kvalifikationerna och kapaciteten att uppfylla kraven enligt ISO/IEC Guide 65 och ISO/IEC 17021 eller motsvarande, inbegripet kvalifikationer att erbjuda bedömningstjänster som omfattar skogssektorn och skogsprodukternas försörjningskedjor.
- b) Utvärderaren får inte vara direkt engagerad i skogsförvaltning, timmerbearbetning, timmerhandel eller övervakning av skogssektorn i Indonesien eller i unionen.
- c) Utvärderaren ska vara fristående från alla andra delar av TLAS och Indonesiens skogsmyndigheter, och ska tillämpa system för att undvika intressekonflikter. Utvärderaren ska deklarerat alla potentiella intressekonflikter som kan uppstå och vidta effektiva åtgärder för att avlägsna dem.
- d) Utvärderaren och dennes anställda som genomför utvärdering ska ha bevis på erfarenhet av granskning av förvaltningen av tropiska skogar och timmerbearbetningsindustrin samt relaterade kontroller av försörjningskedjan.
- e) Utvärderaren ska ha inrättat en mekanism för att ta emot och hantera klagomål som härrör från utvärderarens verksamhet och iakttagelser.

7. RAPPORTERING

- 7.1 PE-rapporten ska innehålla följande: i) Fullständig redogörelse med all relevant information om utveckling, iakttagelser (inklusive bristande efterlevnad och systemproblem) och rekommendationer och ii) en offentlig sammandragsrapport på grundval av den fullständiga rapporten, med centrala iakttagelser och rekommendationer.
- 7.2 Den fullständiga rapporten och den offentliga sammanfattningsrapporten ska översändas till den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet för granskning och godkännande innan rapporternas delges allmänheten.

- 7.3 På begäran av den gemensamma kommittén ska utvärderaren tillhandahålla tilläggsinformation som stöd för eller klargörande av iakttagelserna.
- 7.4 Utvärderaren ska underrätta den gemensamma kommittén om alla mottagna klagomål och åtgärder som har vidtagits för att reda ut dem.
8. SEKRETESS
- Utvärderaren ska bibehålla sekretessen hos de uppgifter som utvärderaren tar emot i sin verksamhet.
9. UTNÄMNING, PERIOD OCH FINANSIERING
- 9.1 Utvärderaren ska utnämnas i Indonesien efter samråd med unionen inom den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet.
- 9.2 Periodisk utvärdering ska göras minst varje år med början från det datum som avtalas i den gemensamma kommittén i enlighet med artikel 14.5 e i avtalet.
- 9.3 Finansieringen av periodiska utvärderingar ska beslutas av den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet.
-

BILAGA VII

SPECIFIKATIONER FÖR OBEROENDE MARKNADSÖVERVAKNING

1. SYFTET MED OBEROENDE MARKNADSÖVERVAKNING

Oberoende marknadsövervakning är marknadsövervakning som görs av en oberoende tredje part som kallas övervakaren. Syftet med oberoende marknadsövervakning är att samla in och analysera information om hur indonesiskt Flegtlicensierat timmer accepteras på unionens marknad, och granska effekterna av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden, och effekterna av relaterade initiativ såsom principerna för offentlig och privat upphandling.

2. RÄCKVIDD

Den oberoende marknadsövervakningen ska omfatta följande:

2.1 Övergång till fri omsättning för indonesiskt Flegtlicensierat timmer vid punkterna för inträde till unionen.

2.2 Framgången för indonesiskt Flegtlicensierat timmer på unionens marknad och vilka effekter marknadsrelaterade åtgärder i unionen har på efterfrågan på indonesiskt Flegtlicensierat timmer.

2.3 Framgången för icke Flegtlicensierat timmer på unionens marknad och vilka effekter marknadsrelaterade åtgärder i unionen har på efterfrågan på icke Flegtlicensierat timmer.

2.4 Undersökning av effekterna av andra marknadsrelaterade åtgärder som vidtagits i unionen, såsom principer för offentlig upphandling, gröna byggnadsnormer och åtgärder inom privata sektorn såsom koder för handelspraxis och företagens sociala ansvar.

3. RESULTAT

Som resultat från oberoende marknadsövervakning fås regelbundna rapporter till den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet, med iakttagelser och rekommendationer om åtgärder för att stärka ställningen för indonesiskt Flegtlicensierat timmer på unionens marknad och förbättra genomförandet av marknadsrelaterade åtgärder avsedda att förhindra att olagligt avverkat timmer släpps ut på unionens marknad.

4. CENTRALA AKTIVITETER

Oberoende marknadsövervakning omfattar bland annat följande:

4.1 Utvärdering av

- a) framsteg och effekter från politiska åtgärder för att bekämpa handeln med olagligt avverkat timmer i unionen,
- b) trender för import av timmer och trävaruprodukter till unionen från Indonesien såväl som från andra timmer-exporterande länder med eller utan avtal,
- c) åtgärder från påtryckningsgrupper som kan påverka efterfrågan på timmer och trävaruprodukter eller marknader för Indonesiens handel med skogsprodukter.

4.2 rapportering av iakttagelser och rekommendationer till den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet.

5. ÖVERVAKNINGSMETODER

5.1 Övervakaren ska använda en dokumenterad och evidensbaserad metod. Metoden ska omfatta tillbörlig analys av relevant dokumentation, identifiering av avvikelser i tillgängliga uppgifter och information om handel, och djupgående intervjuer med relevanta aktörer om centrala indikatorer för marknadsrelaterade åtgärders verkningar och effektivitet.

5.2 Övervakaren ska göra observationer och analyser om bland annat följande:

- a) Den aktuella marknadssituationen och trender i unionen när det gäller timmer och trävaruprodukter.
- b) Principerna för offentlig upphandling i unionen och hur dessa beaktar timmer och trävaruprodukter med och utan Flegtlicens.
- c) Lagstiftning som påverkar timmerindustrin, handeln med timmer och trävaruprodukter inom unionen och importen av timmer och trävaruprodukter till unionen.
- d) Prisskillnader i unionen mellan timmer och trävaruprodukter med och utan Flegtlicens.
- e) Acceptans och anseende på marknaden och marknadsandel för Flegtlicensierat och certifierat timmer och trävaruprodukter i unionen.
- f) Statistik och trender för volymer och värden på importen till olika hamnar i unionen av timmer och trävaruprodukter, med och utan Flegtlicens, från Indonesien och från andra exporterande länder med och utan avtal.
- g) Beskrivning, inklusive eventuella ändringar, av rättsliga instrument och förfaranden som behöriga myndigheter och gränskontrollmyndigheter i unionen använder för att validera Flegtlicenser och frigöra sändningar för övergång till fri omsättning, samt påföljder för bristande efterlevnad.
- h) Eventuella svårigheter och begränsningar som drabbar exportörer och importörer när Flegtlicensierat timmer tas in i unionen.
- i) Effektiviteten hos kampanjer avsedda att marknadsföra Flegtlicensierat timmer i unionen.

5.3 Övervakaren ska rekommendera marknadsföringsåtgärder för att ytterligare förbättra marknadens acceptans av indonesiskt Flegtlicensierat timmer.

6. KVALIFIKATIONER FÖR DEN OBEROENDE MARKNADSÖVERVAKAREN

Övervakaren ska

- a) vara en oberoende tredje part med dokumenterad yrkeserfarenhet och integritet vid övervakningen av unionens marknad för timmer och trävaruprodukter och relaterade handelsfrågor,
- b) vara insatt i handeln med och marknaderna för indonesiskt timmer och trävaruprodukter, särskilt lövträ, och de länder i unionen som producerar liknande produkter,
- c) ha inrättat system för att undvika intressekonflikter. Övervakaren ska deklarera alla potentiella intressekonflikter som kan uppstå och vidta effektiva åtgärder för att avlägsna dessa.

7. RAPPORTERING

7.1 Rapporter ska inlämnas vart annat år och de ska omfatta följande: i) En fullständig rapport med alla relevanta iakttagelser och rekommendationer och ii) ett sammandrag av den fullständiga rapporten.

7.2 Den fullständiga rapporten och sammandragsrapporten ska översändas till den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet, för granskning och godkännande innan rapporterna delges allmänheten.

7.3 På begäran av den gemensamma kommittén ska övervakaren tillhandahålla tilläggsinformation som stöd för eller klargörande av iakttagelserna.

8. SEKRETESS

Övervakaren ska bibehålla sekretessen hos de uppgifter som utvärderaren tar emot i sin verksamhet.

9. UTNÄMNING, PERIOD OCH FINANSIERING

- 9.1 Övervakaren ska utnämnas av unionen efter samråd med Indonesien inom den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet.
- 9.2 Den oberoende marknadsövervakaren ska utnämnas för perioder på högst tjugofyra månader med början från det datum som avtalas i den gemensamma kommittén i enlighet med artikel 14.5 e i avtalet.
- 9.3 Finansieringen av oberoende marknadsövervakning ska beslutas av den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet.
-

BILAGA VIII

KRITERIER FÖR BEDÖMNING AV ATT DET INDONESISKA LAGLIGHETSFÖRSÄKRINGSSYSTEMET FUNGERAR KORREKT

BAKGRUND

En oberoende teknisk utvärdering av det indonesiska TLAS-systemet kommer att genomföras innan Flegtlicenser börjar utfärdas för timmerexport till unionen. Vid den tekniska utvärderingen i) görs granskning av hur TLAS-systemet fungerar i praktiken för att se om det ger avsedda resultat och ii) görs granskning av eventuella ändringar till TLAS-systemet efter att detta avtal undertecknats.

Kriterierna vid denna bedömning är

1. laglighetsdefinition,
2. kontroll av försörjningskedjan,
3. granskningsförfaranden,
4. licensiering av export,
5. oberoende övervakning.

1. LAGLIGHETSDEFINITION

Definitionen av lagligt producerade trävaruprodukter ska grunda sig på gällande lagar och författningar i Indonesien. Definitionen måste vara entydig, objektivt verifierbar och operativt tillämplig och minst omfatta lagar och författningar som gäller följande:

- Avverkningsrättigheter: Tilldelning av lagliga rättigheter att avverka timmer inom ett lagligt fastställt område.
- Skogsarbete: Efterlevnad av de rättsliga kraven inom skogsförvaltning, inbegripet efterlevnad av relevant miljö- och arbetsrättslagstiftning.
- Skatter och avgifter: Efterlevnad av de rättsliga kraven i fråga om skatter, royalties och avgifter som har direkt samband med avverkningsrättigheter och timmeravverkning.
- Andra användare: Respekt för andra parter besittnings- och nyttjanderättigheter (där sådana finns) till mark och andra resurser som kan påverkas av timmeravverkningsrättigheter.
- Handel och tull: Efterlevnad av de rättsliga kraven enligt handels- och tullförfaranden.

Centrala frågor:

- Har laglighetsdefinitionen och verifieringsnormerna ändrats efter att detta avtal undertecknats?
- Har relevanta arbetsrättslagar och arbetsföreskrifter införlivats i laglighetsdefinitionen, enligt det som anges i bilaga II?

Om det har gjorts ändringar av laglighetsdefinitionen, är de centrala frågorna följande:

- Tillfrågades alla relevanta aktörer om dessa ändringar och eventuella efterföljande ändringar till laglighetsförsäkringssystemet genom ett förfarande där aktörernas synpunkter beaktades i tillräcklig grad?

- Framgår det tydligt vilket rättsinstrument som ligger till grund för varje ny komponent i laglighetsdefinitionen? Specificeras kriterier och indikatorer som kan användas för att kontrollera att det finns överensstämmelse med varje enskild komponent i definitionen? Är kriterierna och indikatorerna tydliga, objektiva och operativt tillämpliga?
- Framgår relevanta aktörers uppgifter och ansvar tydligt av kriterierna och indikatorerna, och omfattar kontrollen bedömning av aktörernas insatser?
- Omfattar laglighetsdefinitionen gällande lagar och andra författningar på alla ovan angivna huvudområden? Om inte, varför togs lagstiftningen på vissa områden inte med i definitionen?

2. KONTROLL AV FÖRSÖRJNINGSKEDJAN

Systemet för kontroll av försörjningskedjan måste ge trovärdiga garantier för att timmer och trävaruprodukter kan spåras genom försörjningskedjan, från avverkningsplatsen eller importplatsen till exportplatsen. Det är inte alltid nödvändigt att bibehålla fysisk spårbarhet för en enskild stock, en enskild last av stockar eller en enskild trävaruprodukt från exportplatsen tillbaka till avverkningsplatsen i skogen, men spårbarhet behövs alltid mellan avverkningsplatsen och den första plats där produkter blandas (t.ex. timmerterminal eller bearbetningsanläggning).

2.1 Nyttjanderättigheter

Det finns en klar avgränsning av områden där nyttjanderättigheter till skogsresurser har tilldelats och innehavarna av dessa rättigheter har identifierats.

Centrala frågor:

- Tryggar kontrollsystemet att endast timmer som härrör från skogsområden för vilka det finns giltiga nyttjanderättigheter kommer in i försörjningskedjan?
- Tryggar kontrollsystemet att de företag som utför timmeravverkningen har tilldelats tillbörliga nyttjanderättigheter för de berörda skogsområdena?
- Är förfarandena för tilldelning av nyttjanderättigheter och uppgifterna om dessa nyttjanderättigheter, inbegripet deras innehavare, offentligt tillgängliga?

2.2 Metoder för kontroll av försörjningskedjan

Det måste finnas effektiva mekanismer för spårning av timmer och trävaruprodukter genom försörjningskedjan, från platsen för avverkning till exportplatsen. Metoderna för identifiering av timmer kan variera, t.ex. etiketter för enskilda produkter eller dokumentation som åtföljer en last eller ett parti. Vid valet av metod bör timrets typ och värde och risken för blandning med okänt eller olagligt timmer beaktas.

Centrala frågor:

- Är försörjningskedjans alla alternativ, inbegripet olika källor för timmer, identifierade och beskrivna i kontrollsystemet?
- Är alla steg i försörjningskedjan identifierade och beskrivna i kontrollsystemet?
- Har metoder fastställts och dokumenterats för att identifiera produkternas ursprung och för att förhindra blandning med timmer av okänt ursprung på de nedan angivna stegen i försörjningskedjan?
- Skog på rot.
- Stockar i skogen.
- Transport och mellanlagring (stockupplag/timmerbassänger, mellanliggande stockupplag/timmerbassänger).

- Ankomst till bearbetningsanläggning och lagring av material.
- Inflöde till och utflöde från bearbetningsanläggningens produktionslinjer.
- Lagring av bearbetade produkter vid bearbetningsanläggningen.
- Utflöde från bearbetningsanläggningen och transport.
- Ankomst till platsen för export.
- Vilka organisationer har ansvar för kontrollen av timmerflödena? Har dessa organisationer tillräckligt med personal och andra resurser för att utföra kontrolluppgifterna?
- Om det finns konkreta iakttagelser om att okontrollerat timmer kommer in i försörjningskedjan, har man då identifierat svagheter i kontrollsystemet, t.ex. att inventering inte har gjorts av skog på rot innan avverkning görs i privat skog/markar?
- Har Indonesien en politik om att införliva återvunna material i TLAS-systemet och, i så fall, har man tagit fram vägledning om hur återvunna material kan införlivas?

2.3 Förvaltning av kvantitativa uppgifter

Det finns robusta och effektiva mekanismer för att mäta och registrera kvantiteten timmer eller trävaruprodukter vid varje steg i försörjningskedjan, inbegripet tillförlitliga och exakta uppskattningar av volymen skog på rot före avverkning inom varje avverkningsområde.

Centrala frågor:

- Ger kontrollsystemet kvantitativa uppgifter om input och output, inbegripet omvandlingsfaktorer, på de nedan angivna stegen i försörjningskedjan:
- Skog på rot.
- Stockar i skogen (i upplag).
- Transporterat och lagrat timmer (stockupplag/timmerbassänger, mellanliggande stockupplag/timmerbassänger).
- Ankomst till bearbetningsanläggning och lagring av material.
- Inflöde till och utflöde från produktionslinjer.
- Lagring av bearbetade produkter vid bearbetningsanläggningen.
- Utflöde från bearbetningsanläggningen och transport.
- Ankomst till punkten för export.
- Vilka organisationer har ansvaret för att registrera kvantitativa uppgifter? Har de tillräckliga resurser i form av personal och utrustning?
- Vilken är kvaliteten på kontrollerade uppgifter?
- Registreras alla kvantitativa uppgifter på ett sätt som gör det möjligt att snabbt stämma av dem mot de kvantitativa uppgifterna från föregående och nästföljande steg i försörjningskedjan?
- Vilken information om kontrollen av försörjningskedjan görs offentligt tillgänglig? Hur kan berörda parter få tillgång till denna information?

2.4 Separation av lagligen kontrollerat timmer från timmer från okända källor

Centrala frågor:

- Finns det tillräckliga kontroller för uteslutning av timmer från okända källor eller timmer som har avverkats utan lagliga avverkningsrättigheter?
- Vilka kontrollåtgärder vidtas för att se till att kontrollerat och okontrollerat material hålls åtskiljs genom hela försörjningskedjan?

2.5 Importerade trävaruprodukter

Det måste finnas adekvata kontroller för att säkerställa att importerat timmer och härledda trävaruprodukter har importerats lagligt.

Centrala frågor:

- Hur påvisas laglig import av timmer och trävaruprodukter?
- Vilka dokument krävs för att identifiera avverkningslandet och säkerställa att de importerade produkterna härrör från lagligen avverkat timmer, enligt det som anges i bilaga V?
- Har TLAS-systemet identifikation av importerat timmer och härledda trävaruprodukter genom hela försörjningskedjan fram till att de blandas för tillverkning av bearbetade produkter?
- Om importerat timmer används, visas avverkningslandet på Flegtlicensen (krävs inte för rekonstituerade produkter)?

3. KONTROLLFÖRFARANDEN

Syftet med kontrollerna är att säkerställa att timret är lagligt. Kontrollerna måste vara tillräckligt robusta och effektiva för att se till att bristande uppfyllande av kraven, antingen i skogen eller längs försörjningskedjan, upptäcks och åtgärder vidtas snabbt.

3.1 Organisation

Kontrollen utförs av en tredjepartsorganisation som har tillräckliga resurser, tillbörligt förvaltningssystem och kvalificerad personal samt robusta och effektiva mekanismer för hantering av intressekonflikter.

Centrala frågor:

- Har kontrollorganen giltiga ackrediteringscertifikat utfärdade av det nationella ackrediteringsorganet (KAN)?
- Utnämner regeringen organ för att genomföra kontrollerna? Anges organets mandat (och tillhörande ansvar) tydligt och offentligt?
- Har de olika institutionernas uppgifter och befogenheter definierats tydligt och tillämpas dessa?
- Har kontrollorganen tillräckliga resurser för att utföra kontroll av laglighetsdefinitionen och systemen för kontroll av timmerförsörjningskedjan?
- Har kontrollorganen ett fullt dokumenterat förvaltningssystem som
 - säkerställer att personalen har nödvändig kompetens och erfarenhet för att genomföra effektiv kontroll,
 - omfattar intern kontroll och övervakning,
 - omfattar mekanismer för att hantera intressekonflikter,

- säkerställer att kontrollsystemet är transparent,
- har definitioner för kontrollmetoderna och dessa tillämpas?

3.2 Kontroll rörande definitionen av laglighet

Det finns en klar definition av vad som måste kontrolleras. Kontrollmetoden måste vara dokumenterad och säkerställa att kontrollprocessen är systematisk, öppen och evidensbaserad, att den genomförs regelbundet och att den omfattar allt som ingår i laglighetsdefinitionen.

Centrala frågor:

- Omfattar kontrollorganens kontrollmetod alla komponenter i laglighetsdefinitionen och omfattar den kontroller av överensstämmelse med alla indikatorer?
- Gör kontrollorganen
 - anmälda och oanmälda kontroller av verksamheten på fältet och av dokument om verksamheten,
 - insamling av information från utomstående berörda parter,
 - registerföring av kontrollverksamheten?
- Görs kontrollresultaten offentligt tillgängliga? Hur kan berörda parter få tillgång till denna information?

3.3 Kontroller av systemet för kontroll av försörjningskedjans integritet

Det finns en klar uppsättning kriterier och indikatorer som måste kontrolleras och som täcker hela försörjningskedjan. Kontrollmetoden är dokumenterad och säkerställer att kontrollprocessen är systematisk, öppen och evidensbaserad, genomförs regelbundet och täcker alla kriterier och indikatorer inom räckvidden, och inbegriper regelbunden och punktlig avstämning av uppgifter mellan de olika stegen i försörjningskedjan.

Centrala frågor:

- Täcker kontrollmetoden till fullo kontroller av systemet för kontroll av försörjningskedjan? Framgår detta klart av kontrollmetoden?
- Vilka bevis finns det för att kontrollerna av systemet för kontroll av försörjningskedjan verkligen genomförts?
- Vilka organisationer har ansvar för avstämningen av uppgifterna? Har dessa organisationer tillräckligt med personal och andra resurser för att utföra kontrolluppgifterna?
- Finns det metoder för bedömning av överensstämmelsen mellan skog på rot, avverade stockar och timmer som kommer till en bearbetningsanläggning/exportpunkt?
- Har det tagits fram metoder för att bedöma överensstämmelsen mellan kvantiteten råmaterial och kvantiteten bearbetade produkter som kommer ut från sågverk och andra anläggningar? Inbegriper metoderna specifikation och periodisk uppdatering av omvandlingsfaktorer?
- Vilka informationssystem och tekniker används för att lagra, kontrollera och registrera uppgifter? Finns det robusta system för säkring av uppgifterna?
- Offentliggörs resultaten av de kontroller som görs av systemet för kontroll av försörjningskedjan? Hur kan berörda parter få tillgång till denna information?

3.4 Mekanismer för hantering av klagomål

Det finns en lämplig mekanism för hantering av klagomål och tvister i samband med kontroller.

Centrala frågor:

- Har kontrollorganen klagomålsmekanismer som är tillgängliga för alla berörda parter?
- Har kontrollorganen fungerande mekanismer för att ta emot och svara på invändningar från oberoende övervakare?
- Har kontrollorganen fungerande mekanismer för att ta emot och svara på fall av överträdelser eller bristande efterlevnad som har upptäckts av statstjänstemän?
- Står det klar hur klagomål tas emot, dokumenteras, förs vidare (vid behov) och svaras på?

3.5 Mekanismer för hantering av bristande efterlevnad

Det finns lämpliga mekanismer för hantering av bristande efterlevnad som uppdagats under kontroller eller som framkommit genom klagomål och oberoende övervakning.

Centrala frågor:

- Finns det en effektiv och fungerande mekanism för att kräva och genomdriva lämpliga beslut om korrigeringsåtgärder rörande kontrollresultat och åtgärder där överträdelser har konstaterats?
- Omfattar kontrollsystemet en definition av en sådan mekanism?
- Finns det mekanismer för hantering av bristande efterlevnad? Tillämpas dessa i praktiken?
- Finns det lämpliga register över fall av bristande efterlevnad, korrigerande åtgärder efter kontroller eller andra åtgärder som har vidtagits? Finns det en utvärdering av om dessa åtgärder har varit effektiva?
- Finns det en mekanism för rapportering till regeringen om kontrollorganens iakttagelser?
- Vilken typ av information om fall om bristande efterlevnad delges allmänheten?

4. LICENSIERING AV EXPORT

Indonesien har tilldelat licensmyndigheterna övergripande ansvar för utfärdandet av V-Legal Document/Flegtlicenser. Flegtlicenser utfärdas för enskilda sändningar med destination i unionen.

4.1 Organisatorisk struktur

Centrala frågor:

- Vilka organ har tilldelats ansvar för att utfärda Flegtlicenser?
- Har licensmyndigheten giltigt ackrediteringscertifikat utfärdat av KAN?
- Är de roller som gäller för licensmyndigheten och dess personal klart definierade när det gäller att utfärda Flegtlicenser och är informationen om rollerna allmänt tillgänglig?
- Har kompetenskrav definierats för licensmyndighetens personal och finns det interna kontroller av personalen?
- Har licensmyndigheten tillräckliga resurser för att utföra sitt uppdrag?

4.2 Utfärdande av V-Legal Document och dessa dokumenters användning för Flegtlicensiering

Det finns lämpliga rutiner för att använda V-Legal Document för Flegtlicensiering.

Centrala frågor:

- Har licensmyndigheten offentligt tillgängliga dokumenterade förfaranden för utfärdandet av V-Legal Document?
- Vilka bevis finns det för att förfarandena tillämpas korrekt i praktiken?
- Finns det lämpliga register över utfärdade V-Legal Document och fall där V-Legal Document har nekats? Framgår det klart av dessa register vad som har krävts för att utfärda V-Legal Document?
- Har licensmyndighet lämpliga rutiner för att se till att varje timmerförsändelse uppfyller kraven enligt laglighetsdefinitionen och kontrollerna av försörjningskedjan?
- Är kraven för utfärdande av licenser tydligt angivna och kommunicerade till exportörer och andra berörda parter?
- Vilka är de uppgifter som offentliggörs om utfärdade licenser?
- Uppfyller Flegtlicenserna de tekniska specifikationerna enligt bilaga IV?
- Har Indonesien ett numreringsystem för Flegtlicenser som gör det möjligt att skilja mellan Flegtlicenser för unionens marknad och V-Legal Document för marknader utanför unionen?

4.3 Förfrågningar om utfärdade Flegtlicenser

Det finns lämpliga rutiner för hantering av förfrågningar från behöriga myndigheter om Flegtlicenser, enligt det som anges i bilaga III.

Centrala frågor:

- Finns det en utnämnd och etablerad licensinformationsenhet, som bl.a. tar emot och svarar på förfrågningar från de behöriga myndigheterna?
- Finns det klart utformade förfaranden för kommunikation mellan licensinformationsenheten och de behöriga myndigheterna?
- Finns det klart utformade förfaranden för kommunikation mellan licensinformationsenheten och licensieringsmyndigheterna?
- Finns det kanaler som indonesiska eller internationella berörda aktörer kan använda för förfrågningar om utfärdade Flegtlicenser?

4.4 Mekanism för hantering av klagomål

Det finns en lämplig mekanism för hantering av klagomål och tvister i samband med licensiering. Denna mekanism gör det möjligt att hantera alla typer av klagomål om licenssystemets funktion.

Centrala frågor:

- Finns det ett dokumenterat förfarande för hantering av klagomål, tillgängligt för alla berörda parter?
- Står det klart hur klagomål inges, dokumenteras, behandlas och (vid behov) förs vidare?

5. OBEROENDE ÖVERVAKNING

Oberoende övervakning sköts genom Indonesiens civilsamhälle och fristående från övriga element i TLAS (element som deltar i förvaltning eller reglering av skogsresurser och som deltar i oberoende övervakning). Ett av de centrala syftena är att bibehålla trovärdigheten för TLAS genom övervakning av hur kontrollerna genomförs.

Indonesien har formellt godkänt den oberoende övervakningen och ger civilsamhället möjlighet att lämna klagomål om oegentligheter uppdagas i fråga om ackreditering, bedömning och licensiering.

Centrala frågor:

- Har regeringen gjort vägledningen för oberoende övervakning allmänt tillgänglig?
 - Innehåller vägledningen klara krav om vilka organisationer som får utföra oberoende övervakning, med tanke på att säkerställa opartiskhet och undvika intressekonflikter?
 - Innehåller vägledningen förfaranden för hur det går att nå den information som anges i bilaga IX?
 - Kan civilsamhället nå informationen enligt bilaga IX i praktiken?
 - Innehåller vägledningen förfaranden för hur klagomål kan lämnas in? Är dessa förfaranden allmänt tillgängliga?
 - Har man definierat och etablerat bestämmelser om rapportering och offentliggörande som gäller för kontrollorganen?
-

BILAGA IX

OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

1. INLEDNING

Parterna åtar sig att se till att all central skogsrelaterad information görs tillgänglig för allmänheten.

I denna bilaga anges hur detta syfte kan nås genom att beskriva i) den skogsrelaterade information som ska offentliggöras, ii) vilka organ som har ansvar för att informationen görs tillgänglig och iii) de sätt på vilka informationen kan nås.

Syftet är att se till att 1) den gemensamma kommitténs arbete med genomförandet av detta avtal bedrivs på ett sätt som medger insyn och kan förstås av alla, 2) det finns en mekanism genom vilken parterna och relevanta berörda aktörer kan nå central skogsrelaterad information, 3) TLAS-systemets funktion stärks genom att det finns tillgång till information för oberoende övervakning och 4) de övergripande målen för detta avtal nås. Offentligt tillgänglig information utgör ett viktigt bidrag till att stärka Indonesiens skogsförvaltning.

2. MEKANISMER FÖR ATT NÅ INFORMATION

Denna bilaga överensstämmer med den indonesiska lagen om informationsfrihet (nr 14/2008). Enligt denna lag är varje offentlig institution skyldig att utarbeta föreskrifter om hur allmänheten kan nå information. I lagen anges fyra separata informationskategorier: 1) information som finns tillgänglig och sprids aktivt och regelbundet, 2) information som bör offentliggöras utan dröjsmål, 3) information som alltid finns tillgänglig och som tillhandahålls på begäran och 4) information som berörs av begränsningar eller är konfidentiell.

Skogsministeriet, skogsstyrelserna på provins- och distriktsnivå, det nationella ackrediteringsorganet (KAN), organet för bedömning av överensstämmelse (CAB) och licensmyndigheterna är centrala institutioner när det gäller TLAS-systemets funktion, och är därför skyldiga att inom sin verksamhet förse allmänheten med skogsrelaterad information.

För att genomföra den ovannämnda lagen har skogsministeriet, skogsstyrelserna på provins- och distriktsnivå och alla andra offentliga organ tagit fram eller håller på att ta fram förfaranden för att göra information tillgänglig för allmänheten.

Ackrediteringsorganet KAN är också skyldigt att göra information tillgänglig för allmänheten enligt ISO/IEC 17011:2004, klausul 8.2 – *Obligation of the accreditation body* (Krav på ackrediteringsorgan). Kontrollorgan och licensieringsmyndigheter är också skyldiga att göra information tillgänglig för allmänheten enligt skogsministeriets förordningar och ISO/IEC 17021:2006 klausul 8.1 – *Publicly accessible information* (Allmänt tillgänglig information) och ISO/IEC Guide 65:1996 klausul 4.8 – *Documentation* (Dokumentation).

Civilsamhällets organisationer fungerar som en av källorna till skogsrelaterad information underlydande ministeriet för skogsförordningar.

Skogsministern har utfärdat förordning nr P.7/Menhut-II/2011 av den 2 februari 2011, enligt vilken begäran om information som innehas av skogsministeriet ska riktas till skogsministeriets PR-direktör och fungera enligt "one-door"-principen, dvs. begäran behöver bara riktas till en kontakt. Ytterligare vägledning för genomförandet utarbetas av skogsministeriet. Information som finns att tillgå vid skogsstyrelserna på regional, provinsiell och distriktsnivå kan nås direkt.

För att syftet med denna bilaga ska nås måste förfaranden, vägledningar eller anvisningar om hur informationsbegäran ska besvaras utarbetas och godkännas för de ovannämnda institutionerna. Dessutom kommer alla bestämmelser om rapportering och offentliggörande som gäller för kontrollorgan och licensmyndigheter att förtydligas.

3. KATEGORIER AV INFORMATION SOM ANVÄNDS FÖR ATT STÄRKA ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING AV TLAS-SYSTEMETS FUNKTION

Lagar och andra författningar: Alla lagar, författningar, normer och vägledningar finns förtecknade under laglighetsnormerna.

Tilldelning av mark och skog: Markfördelningskartor och provinsiella rumsliga planer, förfaranden för marktilldelning, skogskoncessioner eller nyttjanderättigheter och andra rättigheter till skogsbruk och bearbetning samt relaterade dokument såsom koncessionskartor, tillstånd att börja använda skogsområde, dokument om besittningsrätt och kartor över besittningsrätt.

Skogsförvaltningsmetoder: Skogsbruksplaner, årliga arbetsplaner inklusive kartor och tillstånd för utrustning, protokoll från samrådsmöten med samhällen i och kring tillståndsområdet som grund för de årliga arbetsplanerna, arbetsplan med bilagor för timmerutvinning, miljökonsekvensbedömningar och protokoll från offentliga samrådsmöten som grund för miljöbedömningsrapporter, stockproduktionsrapporter och inventeringsdata för skog på rot på statsägd skogsmark.

Information om transport och försörjningskedjan, t.ex. transporthandlingar och bilagor och timmeravstämningsrapporter, registreringsdokument för timmertransport mellan öar och dokument som visar fartygs-ID.

Information om bearbetning och industri: T.ex. företagets stiftelseurkund, affärslicens och företagets registreringsnummer, miljökonsekvensbedömningsrapport, licens för industriell verksamhet eller industriregistreringsnummer, försörjningsplaner för råmaterial för primära skogsindustrier, registrering av exportören för skogsindustriprodukter, rapporter om råmaterial och bearbetade produkter, förteckning av innehavare av bearbetningsrätt och information om företag som bedriver sekundär bearbetning.

Skogsrelaterade avgifter: T.ex. områdesbaserade avgifter och fakturor med inbetalningsblanketter, betalningsanvisningar och fakturor för avgifter till återbeskogningsfonden och skogsresursavgifter.

Information om kontroll och licensiering: Kvalitetsvägledning och normer för ackrediteringsförfaranden, namn och adress för varje ackrediterat organ för bedömning av överensstämmelse (CAB), datum för beviljande av ackreditering och sista giltighetsdatum, ackrediteringsräckvidd, förteckning av CAB-personal (övervakare, beslutsfattare) kopplade till varje certifikat, klargörande av vad som är kommersiellt konfidentiell information, övervakningsplan för information om när offentliga samråd äger rum, meddelande från CAB om övervakning, protokoll från offentliga samråd med CAB inklusive förteckning över deltagare, offentligt sammandrag av övervakningsresultat, sammandragsrapporter per övervakningsorgan över utfärdade certifikat, statusrapport om alla övervakningar: certifikat som godkänts, underkänts, är under behandling, beviljats, upphävs tillfälligt eller dragits tillbaka och alla ändringar till de ovanstående, fall av bristande efterlevnad relevanta för övervakning och licensiering och åtgärder som vidtagits i fråga om dessa, utfärdade exportlicenser, regelbundna sammandragsrapporter från licensmyndigheterna.

Förfaranden för övervakning och klagomål: Standardförfaranden för klagomål till KAN, kontrollorgan och licensmyndigheter, inbegripet förfaranden för att övervaka hur klagomålsrapporter framskrider och rapport om slutbehandlade klagomål.

I tillägget till denna bilaga finns en förteckning över centrala dokument som är relevanta för skogsövervakning, organ som innehar dessa dokument samt förfarandet för hur denna information kan fås.

4. KATEGORIER AV INFORMATION SOM ANVÄNDS FÖR ATT STÄRKA DE ÖVERGRIPANDE MÅLEN FÖR DET FRIVILLIGA PARTNERSKAPSAVTALET

1. Protokoll över diskussioner i den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet
2. Årsrapport från den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet, med angivelse av
 - a) kvantiteterna trävaruprodukter som exporterats från Indonesien till unionen inom ramen för systemet med Flegtlicenser, uppdelade enligt relevant HS-nummer och unionsmedlemsstat till vilken produkterna har importerats,
 - b) antalet Flegtlicenser som utfärdats av Indonesien,
 - c) framsteg när det gäller att nå målen för detta avtal och frågor om avtalets genomförande,

- d) åtgärder för att förhindra att olagligt producerade produkter exporteras, importeras och släpps ut eller är föremål för handel på inrikesmarknaden,
 - e) kvantiteterna timmer och trävaruprodukter som importeras till Indonesien och åtgärder som vidtas för att förhindra import av olagligt producerade trävaruprodukter och för att upprätthålla Flegtlicenssystemets integritet,
 - f) fall av bristande efterlevnad av reglerna inom ramen för systemet med Flegtlicenser i Indonesien och de åtgärder som vidtagits för att ta itu med sådana fall,
 - g) kvantiteterna trävaruprodukter som importerats till unionen inom ramen för systemet med Flegtlicenser, uppdelade enligt relevant HS-nummer och unionsmedlemsstat till vilken produkterna har importerats,
 - h) antalet Flegtlicenser från Indonesien som mottagits av unionen,
 - i) antalet fall och berörda kvantiteter timmerprodukter i samband med samråd mellan de behöriga myndigheterna och den indonesiska licensinformationsenheten.
3. Fullständig rapport och sammanfattningsrapport från den periodiska utvärderingen.
4. Fullständig rapport och sammanfattningsrapport från oberoende marknadsövervakning.
5. Klagomål om periodisk utvärdering och oberoende marknadsövervakning och hur de har hanterats.
6. Tidtabell för genomförande av detta avtal och översikt av genomförda aktiviteter.
7. Övriga uppgifter och information av relevans för avtalets genomförande och funktion. I det ingår följande:

Information om regelverket:

- Det frivilliga partnerskapsavtalet inbegripet bilagor och eventuella ändringar.
- Innehållet i alla lagar och föreskrifter som hänvisas till i bilaga II.
- Genomförandeförordningar och förfaranden.

Information om produktionen:

- Total årlig timmerproduktion i Indonesien.
- Årsvolymen för trävaruprodukter som har exporterats (totalt och till unionen).

Information om tilldelning av koncessioner:

- Total areal för de skogskoncessioner som tilldelats.
- Förteckning över koncessioner, namn på företag som har tilldelats koncessioner och namn på företag som förvaltar dem.
- Platskarta för alla avverkningskoncessioner.
- Förteckning över registrerade skogsbolag (produktion, bearbetning, handel och export).
- Förteckning över SVLK-certifierade skogsbolag (produktion, bearbetning, handel och export).

Information om skogsförvaltning:

- Förteckning över skogskoncessioner under förvaltning, med uppdelning per typ.
- Förteckning över certifierade skogsbrukskoncessioner och typen av certifikat som gäller för förvaltningen av dem.

Information om myndigheter:

- Förteckning över licensmyndigheter i Indonesien, med adress och kontaktuppgifter.
- Adress och kontaktuppgifter för licensinformationsenheten.
- Förteckning över berörda myndigheter i unionen, med adress och kontaktuppgifter.

Denna information kommer att göras tillgänglig via parternas webbplatser.

5. GENOMFÖRANDE AV BESTÄMMELSER OM OFFENTLIGGÖRANDE

Som en del av genomförandet av denna bilaga kommer parterna att bedöma

- behovet av kapacitetsuppbyggnad när det gäller användning av allmänt tillgänglig information för oberoende övervakning,
- behovet av att öka den offentliga sektorns och berörda aktörers medvetenhet om de bestämmelser om offentliggörande som ingår i detta avtal.

INFORMATION FÖR ATT STÄRKA KONTROLL, ÖVERVAKNING OCH TLAS-SYSTEMETS FUNKTION

Nr	Dokument som ska offentliggöras	Organ som innehar dokumentet	Fol-kategori
TIMMER FRÅN SKOGAR PÅ STATSÄGD MARK (IUPHHK-HA/HPH, IUPHHK-HTI/HPHTI, IUPHHK RE) och TIMMER FRÅN SKOGAR PÅ STATSÄGD MARK SOM FÖRVALTAS AV LOKALSAMHÄLLEN (IUPHHK-HTR, IUPHHK-HKM)			
1	Tillstånd för skogskoncessionsrätt (SK IUPHHK-HA/HPH, IUPHHK – HTI/HPHTI, IUPHHK RE)	Skogsministeriet (BUK); kopior hos distrikts- och provinsskogsstyrelser	3
2	Koncessionskartor	Skogsministeriet (BAPLAN); kopior hos distrikts- och provinsskogsstyrelser	3
3	Avverkningstillstånd för timmer: (SK IUPHHK-HTR, IUPHHK-HKm)	Skogsministeriet (BUK); kopior hos distrikts- och provinsskogsstyrelser	3
4	Kartor över avverkningstillstånd för timmer	Skogsministeriet (BAPLAN); kopior hos distrikts- och provinsskogsstyrelser	3
5	Skogsbruksplan (TGHK)	Skogsministeriet (BAPLAN); kopior hos distrikts- och provinsskogsstyrelser	3
6	Arbetsplan för utvinningsplanen för timmer (RKUPHHK) och bilagor inklusive tillstånd för utrustning	Skogsministeriet (BUK)	3
7	Betalningsanvisning (SPP) och inbetalningsblanketter för tillståndavgiften för IUPHHK	Skogsministeriet (BUK)	3
8	Årlig arbetsplan (RKT/blåkopier) inklusive karta	Provinsskogsstyrelser, kopior hos distriktsskogsstyrelser	3
9	Rapport om registrering av avverkningsbara träd och produktionsrapport (LHP och LHC)	Distriktsskogsstyrelser, kopior hos provinsskogsstyrelser	3
10	Transporthandlingar (SKSHH)	Distriktsskogsstyrelse, kopior hos provinsskogsstyrelser	3
11	Rapport om stockavstämning (LMKB)	Distriktsskogsstyrelser och skogsministeriets lokalavdelning (BP2HP)	3
12	Betalningsanvisning och betalningsblankett för produktionsavgift (SPP) (enligt stockar/volym)	Distriktsskogsstyrelser	3

Nr	Dokument som ska offentliggöras	Organ som innehar dokumentet	Fol-kategori
13	Betalningsbevis för skogsresursavgifter och avgift till åter-beskogningsfonden (PSDH eller DR för licensinnehavare för naturskogar eller PSDH för licensinnehavare för skogsplanteringar)	Distriktsskogsstyrelser	3
14	Dokument från miljökonsekvensbedömning (EIA) (AMDAL, ANDAL, RKL och RPL)	Miljökontor på provins- eller distriktsnivå (BAPEDALDA eller BLH), kopior hos skogsministeriet (BUK)	3
TIMMER FRÅN PRIVAT MARK			
15	Giltig fångeshandling	Organ på nationell nivå eller provins-/distriktsnivå (BPN)	3
16	Kartor över besittningsrätt/belägenhet	Organ på nationell nivå eller provins-/distriktsnivå (BPN)	3
17	Transporthandlingar för stockar SKAU eller SKSKB stämplade med KR (gemenskapstimmer)	Bychef (SKAU); kopior hos distriktsskogsstyrelser (SKSKB-KR och SKAU).	3
TIMMER FRÅN SKOGSOMVANDLINGSMARK (IPK-INNEHAVARE)			
18	Timmeravverkningslicenser: ILS/IPK inklusive tillstånd för ut-rustning	Distrikts- och provinsskogsstyrelser	3
19	Kartor som bifogas ILS/IPK	Distrikts- och provinsskogsstyrelser	3
20	Tillstånd att börja använda skogsområde	Skogsministeriet (BAPLAN) och skogsministeriets provinsavdelning (BPKH)	3
21	Arbetsplan IPK/ILS	Distriktsskogsstyrelser	3
22	Inventeringsuppgifter för skog på rot på statsägd skogsmark som ska omvandlas (del av IPK/ILS-arbetsplanen)	Distriktsskogsstyrelser	3
23	Timmerproduktionsrapport (LHP)	Distriktsskogsstyrelser	3
24	Betalningsbevis för DR och PSDH (se nr 13)	Kopior från distriktsskogsstyrelser till skogsministeriet (BUK)	3
25	Transporthandlingar FAKB och bilagor för KBK och SKSKB och bilagor för KB	Distriktsskogsstyrelser	3

Nr	Dokument som ska offentliggöras	Organ som innehar dokumentet	Fol-kategori
SKOGSINDUSTRI			
26	Företagets stiftelseurkund	Ministeriet för lag och mänskliga rättigheter. För primär och integrerad industri med en kapacitet över 6 000 m ³ : kopior hos skogsministeriet (BUK); med en kapacitet under 6 000 m ³ : kopior hos distrikts- och provinsskogsstyrelser. För bearbetningsindustri: kopior hos industriministeriet.	3
27	Näringslicens (SIUP)	Lokalt investeringskontor eller samordningsorgan för investeringar (BKPMO), handelsministeriet. För bearbetningsindustri: kopior hos industriministeriet.	3
28	Företagsregistreringsnummer (TDP)	Lokalt investeringskontor eller samordningsorgan för investeringar (BKPMO) och handelsministeriet.	3
29	Miljökonsekvensbedömning (EIA) (UKL/UPL och SPPL)	Miljökontor på provins- eller distriktsnivå (BAPEDALDA eller BLH). Kopior hos lokalt handelskontor eller samordningsorgan för investeringar (BKPMO)	3
30	Tillstånd för industrinäring (IUI) eller industriregistreringsnummer (TDI)	För primär och integrerad industri med en kapacitet över 6 000 m ³ : kopior hos skogsbruksministeriet (BUK); med en kapacitet under 6 000 m ³ : kopior hos provinsskogsstyrelser på; med en kapacitet under 2 000 m ³ : kopior hos distriktsskogsstyrelser. För bearbetningsindustri: kopior hos industriministeriet.	3
31	Industriell råvaruförsörjningsplan (RPBBI) för primära skogsindustrier (IPHH)	För primär och integrerad industri med en kapacitet över 6 000 m ³ : kopior hos skogsministeriet (BUK); med en kapacitet under 6 000 m ³ : kopior hos provinsskogsstyrelser; med en kapacitet under 2 000 m ³ : kopior hos distriktsskogsstyrelser; kopior hos provins- och distriktsskogsstyrelser.	3
32	Registrerad exportör av skogsindustriprodukter (ETPIK)	Handelsministeriet	3
33	Transportdokument (SKSKB, FAKB, SKAU och/eller FAKO)	Bychef (SKAU); Kopior hos distriktsskogsstyrelser (SKSKB-KR, SKAU), kopior av FAKO hos provinsskogsstyrelser	3
34	Dokument om ändringar i lager av rundstockar (LMKB/LMKBK)	Distriktsskogsstyrelser	3
35	Rapport om bearbetade produkter (LMOHHK)	Distriktsskogsstyrelser, kopior till provinsskogsstyrelser	3
36	Dokument för timmerhandel mellan öarna (PKAPT)	Handelsministeriet (generaldirektoratet för inrikeshandel)	3
37	Dokument som visar fartygets identitet	Lokalt hamnadministrationskontor (under transportministeriet); kopia hos indonesiska klassificeringsbyrån (BKI)	3

Nr	Dokument som ska offentliggöras	Organ som innehar dokumentet	Fol-kategori
ANNAN RELEVANT INFORMATION			
38	Lagar och andra författningar: alla lagar, författningar, standarder och riktlinjer som anges i laglighetsnormerna	Skogsministeriet, provins- eller distriktsskogsstyrelser	3
39	Information om kontroll och licensiering:		
	a) kvalitetsvägledning och normer för ackrediteringsförfaranden	Nationella ackrediteringsorganet (KAN)	1
	b) namn och adress för varje ackrediterat organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ)	Nationella ackrediteringsorganet (KAN)	1
	c) förteckning över personal (övervakare, beslutsfattare) kopplade till varje certifikat	Organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ), skogsministeriet	1
	d) klagorande av vad som är kommersiellt konfidentiell information	Organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ)	1
	e) övervakningsplan för information om när offentliga samråd äger rum, meddelande om övervakning från övervakningsorgan, offentligt sammandrag av övervakningsresultat, sammandragsrapporter per övervakningsorgan över utfärdade certifikat	Organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ)	1
40	Statusrapport om övervakningar:		
	a) certifikat som godkänts, underkänts, är under behandling, beviljats, upphävs tillfälligt eller dragits tillbaka och alla ändringar till de ovanstående	Organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ)	1
	b) fall av bristande efterlevnad relevanta för övervakning och licensiering och åtgärder som vidtagits i fråga om dessa	Organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ)	3
	c) utfärdade exportlicenser (V-Legal Document); periodiska rapporter från licensieringsorganet	Organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ)	1

Nr	Dokument som ska offentliggöras	Organ som innehar dokumentet	FoI-kategori
41	Förfaranden för övervakning och klagomål:		
	a) standardförfaranden för klagomål för ackrediteringsorgan och varje övervakningsorgan	Nationella ackrediteringsorganet (KAN) och organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ)	1
	b) det civila samhällets förfaranden för övervakning, klagomål, rapporter från civila samhällets övervakare	Skogsministeriet, oberoende övervakaren	1
	c) dokument för att övervaka hur klagomålsrapporter framskrider och rapport om slutbehandlade klagomål	Nationella ackrediteringsorganet (KAN) och organ för bedömning av överensstämmelse (LP- och LV-organ)	3

Förfaranden för att få in information:

- Lagen om informationsfrihet (UU 14/2008) skiljer mellan fyra kategorier av information: 1) information som finns tillgänglig och sprids aktivt och regelbundet, 2) information som bör offentliggöras utan dröjsmål, 3) information som alltid finns tillgänglig och som tillhandahålls på begäran samt 4) information som berörs av begränsningar eller är konfidentiell.
- Information i kategori 3 i lagen om informationsfrihet lämnas till allmänheten på begäran riktad till det utsedda organet (PPID) inom respektive institution, t.ex. skogsministeriets PR-avdelning. Varje institution har sin egen genomförandeförordning om information till allmänheten, baserat på lagen om informationsfrihet.
- Viss information som ingår i kategori 3 enligt lagen om informationsfrihet offentliggörs på de relevanta institutionernas webbplatser, bland annat dekret och förordningar, markfördelningskartor, skogsbruksplaner.

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)



Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV